Sum Georgij Trespi
[illegible]

Constat
4 gl 9 d

[illegible] ter, dena, et sex
[illegible] Cadulla scripsit,
[illegible] nobilevatis opus.

WiMBP
Opole

672 st.

V 396/10 62 C

ΘΕΟΚΡΙ

ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕ-
στι μίκρα ποιήματα ἑξ καὶ
τριάκοντα.

Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα.

Τοῦ αὐτοῦ Πέλεκυς καὶ Πτερύγιον.

THEOCRITI IDYLLIA,
Hoc est, parua Poëmata
XXXVI.

Eiusdem Epigrammata. XIX.
Eiusdem Bipennis, & Ala.

PRAETER HAEC, ACCESSERE
Scholia utilissima Zachariæ Calliergi, hactenus
paucis uisa.

BASILEAE,
M. D. XLI.

ФОКЪ I

IOANNI HENRICHO
RYHINERO MAGNAE SPEI
puero Hieronymus Gemuſæus. S.

QVI mos fuit apud uete
res, neq; obſcuris neq;
paucis exemplis com-
probatus, uti ſiue pro-
pria ſua, ſiue ab alijs cõ-
dita monumẽta, in pu-
blicum prodire abſq; cõmendatione non
paterentur, eum mihi quoq; ſequendum
nunc eſſe iudicaui, exiſtimans me & offi-
tium non illiberale & opere prætium mi-
nimè uulgare hoc modo facturum eſſe.
Siquidem offitium nullum maius haberi
debet, quàm uti poſterorum hominum
curam habeamus non minorẽ, quàm de
nobis maiores habuerunt. Et huiuſce rei
occaſio aut alia non eſt, aut certè nulla po-
tior eſt, quàm quę in adoleſcentię animis

eſt ſita, quę diſciplinarum cognitionem à nobis ueluti per manus traditam, integram atq; incolumem poſteris mandare debet. Qua in re quantum ſit momenti, facilè cognoſcet, qui intelligat quanto difficilius, quantoq; prolixius ſit, artem quãpiam labefactatã atque abolitam excitare rurſus inſtaurareq;, quàm plenam adhuc atq; integram rectè colere. Et aliquot ab hinc ſeculorum incommoda locupletiſſime id teſtari poſſunt. quæ enim diſciplina, aut quę cognitio eſt, quam nõ peſſum dederit illorũ temporum barbaries? Quã uero ſubitò, ut primùm orationis lux, & linguarum cognitio ſeſe prodidit, multarum rerũ ignoratio protinus eſt ſublata? quod nõ ſolùm ob id uidetur contigiſſe, quòd diſciplinarũ artifices à nemine rectius cognoſci poſſint, quàm ab ijs, qui ipſorũ ſermonem exactè tenẽt, Sed quod bonarum literarũ cognitio ad res in uni-

uer-

uersum omnes fœliciter obeũdas cognoscẽdasq́, pulchrè hominem parare soleat. Mihi itaq; prudentissimè censere uidẽtur, qui omnis sermonis exactam cognitionẽ necessariam esse ad bonas artes existimârunt: Eorum uerò qui Græcum sermonẽ, atq; huius autores scholis nostris frequentiores fieri cupiunt, ueneranda quoq; esse sententia uidetur: quãdoquidem si ea lingua non desit nobis, uix eorum quæ à ueteribus in rerum cognitione utiliter tradita fuerunt, fugere nos poterit quicquam. Adeò homines illi, siue linguæ suæ fœlicitate singulari, siue peculiari in rebus ipsis exercitatione, siue utroque adiuti, sua studiosorum animis insinuant, & propè dixerim absq; labore ullo inserunt. Cęterũ, q̃d alĳ proëmiastæ initĳs operũ factitare cõsueuerũt, id ego minimè nũc faciã. Laudare namq; illi atq; ornare uerbis ea solent quæ promulgantur: nobis diuersum hic

inſtitutum eſt, & exempla comparanda ſunt, quę ad imitationem formandam iuuenibus utiliter & aptè proponi poſsint. hæc nuſquam aliunde rectius petentur, q̃ ex eorum autorum ordine, qui inter cæteros ſui generis ſemper ſummi extiterunt: quale certè genus, nullã laudationem poſtulat, ſed à ſemetipſo ſuam lucem habet. Ex eo uerò genere antiquiſsimũ hunc uatem eſſe, ecquis non affirmare uolet? Sane autores alĩ ab antiquitate, alĩ à doctrina aut à genere ipſo in quo uerſantur, cõmendare ſolẽt. Antecellit Theocritus ſui generis, hiſce uniuerſis nominibus, alios omnes. Carminis huius titulus eſt Buccolica. antiquiſsimum porrò ſcribẽdi genus iſtud ſolum eſſe confirmat originis antiquitas, quæ diuturnitate temporis ipſam quoq; hominum memoriam præuertiſſe uidet, quãdo adeò inter ſcriptores de hac cõuenire non poteſt. Ex quibus alĩ dicũt

quo

quo tẽpore Xerxes Perſarum rex inuaſit græciã, cũ omnes intra muros laterẽt, nec poſſent more ſolito ſacra Dianę perſolui, peruenisſe ad mõtes Laconas, ruſticos & in eius honorẽ hymnos dixiſſe, unde carmẽ natũ Buccolicũ ſit. Alij Oreſtẽ aiũt cũ Dianę Faſcelitidis ſimulachrũ ex Scythia raptũ adueheret, in Siciliã tẽpeſtate delatũ cõpleto anno Dianę feſtũ hymnis celebraſſe, collectis nautis ſuis, & paſtoribus qbuſdã cõuocatis, exinde permanſiſſe apud ruſticos eã cõſuetudinẽ. Alij nõ Dianæ, ſed Apollini Nomio cõſecratum hoc carmẽ uolũt, quo tẽpore Admeti regis pauit armenta. Alij ruſticis numinibus à paſtoribus id dicatum fuiſſe aſſerunt, uelut Pani, Fauno, ac Satyris. quæ certe tanta controuerſia antiquiſsimam huius ſcribẽdi generis originẽ eſſe, fidẽ non leuẽ facit. Sed & hunc ipſum autorẽ aut antiquiſsimũ eſſe, aut inter uetuſtiſsimos uates ſolũ

ſupereſſe liquidò conſtat. Eruditionis locupletiſſima habes duo teſtimonia, alterũ uidelicet ſummi poëtę Vergilij, qui exempla mediocria imitanda ſibi proponere minimè ſuſtinuiſſet: Alterũ teſtimoniũ, totius orbis cõſenſus eſt, per quem iſtud poëma, inter tot illuſtrium autorum monumenta ad nos incolume è toto eo genere ſolum peruenit. Deinde genus hoc ſcribendi, non communẽ ſolùm, id eſt, ad totam poëticen idoneam, ſed & peculiarem quandã commoditatem habet, quatenus ſua natura tota, primæ ætati eſt quã aptiſſimum. In quo ſanè genere hic autor tanto magis antecellit, quòd & legem carminis huius ſeruat diligentius, & eundẽ ſimplicitatis tenorem ſemper retinet. Vergilius in locis non paucis & pedes uerſuum turbat, & figuras neceſſitate compulſus, admiſcet, quo fit, ut apud illũ ſimplex atq; immixtum, hoc orationis genus cognoſcere

ſcere nō liceat. Atqui uix aliter tum diſcer nere inter ſe & exactè cognoſcere licebit ſingula orationis genera, q̄ut unūquodq; ſeorſim, et ſolum primo ſpectemus. Hæc ita uerbis proſequor non tanq; commen dationem autoris huius, habet enim ille uirtutes hiſce longè maiores. Sed ut bre uiter tantùm indicarem, quale exemplum antiquitatis hic autor uobis prębeat, et ut tu hunc ſequutus, poſſis quandoq; in nul lo ſcribēdi genere non excellere, ac nomē tuum apud poſteros homines ita commē dare, quemadmodū huius per tot ætates incolume adhuc apud nos, & commēda bile nomen habetur. Quod te quandoq; futurum eſſe, non ſolùm indoles illa tua ſingularis, et quod prębes indies, inſigne ſpecimen, ſpem facit nobis, ſed & exēpla domeſtica tua, huiuſce pleniſſimam no bis fidem dudum fecere. Neq; uerò ita te nunc apello, quòd aut tuam ſedulitatem

nesciam, aut ultrò currenti calcar etiã addere uelim, ἀλλ' ὡς εὐφημήσων μᾶλλον ταῦτα λέγω, pręsertim cum haud ignorem, quęcũque studioso iuueni cõtingere oportebat ea tibi à Domino data esse, quæ eadẽ indolem quoq; illam excitare quãdoq; si sit opus, & augustiorem indies efficere rectè possunt. Nam sicut apud poëtam, Ascanium illum,

Et pater Aeneas & auunculus excitat Hector.

Ita te quoq; tũ parentis tui, uiri semper incõparabilis, mirifica in rebus agendis omnibus dexteritas, tum excellẽtissimi doctoris Torini indefessa in literis alacritas perpetuò præibũt, nec destituent unquã, donec optatũ finem sis assequutus, qualẽ Dominus felicẽ dabit sperãtibus in illũ, Vale. Basileæ Calendis Augusti. 1541.

ΓΕΝΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, Συῤῥακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτός φησι.

„ Σιμιχίδα πᾶ δὴ τὺ μεταμερίων πόδα ἕλκεις;

Ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐσχηκέναι Πραξαγόραν, καὶ μητέρα Φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε † Φιλιπιάδου, καὶ Ἀσκληπιαδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, τὸν ὑπὸ κληθέντα Λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος, Θεόκριτος ἐπεκλήθη. Φιλατᾶ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ εὑρέθη τὰ βουκολικά.

Τὰ βουκολικὰ φασὶν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περιισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι, καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ταρασσόντων, ἐνέστη † τῶν ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καρυαστίδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν, ἀγροῖκοι τινὲς εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ὠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὑμνήσαν. καὶ ἡ τούτων μούσης ἀρίστης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. Ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστη γὰρ ἑκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον, In quibusdam deest τὸ καί.

ἐκ

ἐκ ταύρων τῆς Σκυθίας χρυσμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀφλοῦσθαι. ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς. ἔπειτα εἰς τὴν τυνδαρίδα τῆς σικελίας ἦλθεν. οἱ δὲ ὑπὸ χώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ἄσμασιν καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν.

ἘΤΕΡΟΝ ἈΛΙθέστερον.

Ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοιοῦτος. Στάσεως ποτὲ γενομένης ἐν ταῖς Συῤῥακούσαις, καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμώνοιαν τοῦ πλήθους λοιπὸν ἐλθόντος, ἔδοξεν ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρον ἐκόμισαν, καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν. ἔπειτα δὲ ταῖς ἀγροῖκοις ὠδαῖς, τόπον ἔδοσαν συνήθη.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν, τὴν τῶν ποιημάτων ὑπὸ γραφήν. καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι, καὶ ποιμενικὰ, καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ὑπὸ γραφήν,

φὴν, ὡς ἀριστεύοντος τοῦ ζώου. διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀτιμαγελώσας, ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ὑπὲρ μελεῖσθαι, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δὲ φασὶν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένους, θηρίων γὰρ ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα, καὶ πήραν πανσπερμίας ἀναπλέων, καὶ οἶνον γὰρ αἰγείῳ ἀσκῷ σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στεφανόντε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον κἀκεῖνον μὲν ὑπὲρ τῶν Συρρακουσίων μένειν πόλεως, τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφαίς. διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ὑπὲρ λέγειν,

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγείαν,
Ἂν φερόμεν παρὰ τοῦ θεοῦ, ἂν ἐκαλέσατο τήνα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥ-
κολικῶν ὑπὲρ γραφῆς.

Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁ ποῖόν ἐστι λόγος. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗ-
σεως χαρακτήρων.

ΠΑΣα ποιήσις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικόν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμένον. διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὁτὲ δὲ ὡς ἂν τύχῃ. Εἰς ὅσον δ' οἷόν τέ ἐστι, αὕτη ἡ ποιήσις τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοῦ τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωπὸς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. Εκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπερόγκον τῆς ποιήσεως.

ὑπόθεσις τοῦ πρώ-
του εἰδυλλίου.

ΕΝ τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγοντες πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ Αἰπόλος. ἤτοι Μεγάλκας, ἢ καὶ Κομάτας. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΘΥΡ

ΣΙΣ Η ΩΛΗ, ΕΙΔΥΛ-

λιον πρῶτον.

ΘΥΡΣΙΣ, ΑΙΠΟΛΟΣ.

Δυ τὶ τὸ ψιθύρισμα, κἠ ἃ πίτυς
ἀὶπόλε τλώα, γρο ἐπείνη δωτείπην.
ἃ ῥπρος πὸτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσλετ.
ἀλὺ δὲ κἀὺ τὺ γρο δὺ
† συρίσλδ. μετὰ ωαῦα τὸ λδύ- τυρύ-
τορομ ἆβλομ ἀχρισῆ. fuit: ab δυωδεκατον σλδ
δουτε om mea fuit: circumstudium et
ἐ mittunt in γρο λη ψλι
αἴκα τλῶ Θ ἔλῃ λυρᾶὺ τράγομ, αἶγα τὺ λαψῆ.
αἴκα λ' αἶγα λάβῃ τλῶ Θ γυρᾶς, ὃν τὲ λαταῤῥεῖ
ἃ χίμαρ Θ. χιμάρω δὲ λαλὸν λερῆς, ἔσε κ' ἀμέλξῃς.
ἄδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλ Θ, ἢ τὸ λαταχὲς ῥποιμὴν
τῆν' ἀὲὶ τᾶς ωέτρας λαταλείβεται ὑψόθεν ὕδως.
αἴκα τὰὶ μῶσαι ταὶ ὄϊλα λῶρομ ἄγωντι,
ἄῤῥα τὺ ζαχίταν λαψῆ γυρᾶς. αὶ δὲ κ' ἀρίσκῃ

γρο ηδλ
Αιπόλος αβ ἄϊξ τα
γρας πολλων οβιτατ
λωα
ζ τελείως. ζ τελείως ἐστὶ τὸ
σδ ἐν δουτε solent τελειότερα duplicia
ἐς τὸ ἑξῆς
simplicia
ἐς τὸ ἑξῆς
γρο λη ψλι
ἀφ ἑσπέρας
γρο ἡδίων
ῥ ὑσεως
ἀφ ἑσπέρας πιθήκου
ῥ σικύδιον
ῥ ποιμένων
γρο δύ
ῥ σικύδιον
scabellum
ἢ purgatum

ἃ τλώας

τλώαις αἶγα λαβεῖν, τὺ δὲ ταὶ ὄϊμ ὕεδρομ ἀξῆς.

Θυρ. λῆς ποτὶ ταῖν νυμφαῖν, λῆς Αἰπόλε τᾶδε καθίξας
τυρίσ ὡς τὸ κάταντες ὄρος γεώλοφομ, ἄκτε μυρῖκαι,
δεμ † συρίσδιγ, τὰς δ' αἶγας ἐγὼμ γὼ τῶδε νομεύσω;
Αἰπ. ὁ θέμις ὦ ποιμαὶ τὸ μεσαμβρινόμ, ὁ θέμις ἄμμιμ
τυρί † συρίσδιγ. τὸμ ταῦνα δεδοίκαμες. ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
σδεμ τανίκα λεκμακὼς ἀμπαύεται, γὼτί γε πικρός.
λαὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλά τὺ γὰρ δὴ θύρσι τὰ δάφνιδος ἄλγε ἄειδε
καὶ τᾶς Βωκολικᾶς ὠδᾶς τὸ πλέομ ἵκελο μώσας.
δεῦρ' ἐς τὼ ταὶ πτελέαν ὅδε δώμεθα, τῶ τε πρίηπος
καὶ τᾶν † λρανιάδων κατ' γώντιον, ἔνθ' ὁ θῶκος
λρανιάδαν τλῶς ὁ ταμίας καὶ ταὶ δρύες. αἰ δὲ κ' ἀείσῃς,
ὡς πόκα τὸν λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἆλθες ὁρίσδων,
αἶγα τέ τοι δώσω δίδυμα τόκον ὅς τρὶς ἀμέλξαι.
ἃ δὰ ἔχοι ἐρίφως ποταμέλξεται ὅς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ λιασύβιον λεκλυσμένον ἀδὲϊ κηρῷ
ἄμφωδε, νεοτδυχές, ἔπι γλυφαίνοις ποτόσδεν.
τῷ πολὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι λισσός.
λισσὸς ἐλιχρύσῳ λεκονισμένος. ἃ δὲ κατ' αὐτὸν
λαρπῷ ἐλιξ εἵλεται ἀγαλλομένα λιρικόγλα.
γῶρ δὲ γυά † τις θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. πάρ δέ οἱ, ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες, ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικέοντ' ἐπέεσσι. τὰ δ' ὀφρυόεις ἔπεται αὐτᾶς.

ἄλλος

ἄλλοκα μὲν τ' ἰῶν ποτιλορήκεται ἄνδρα γελοῦσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπῇ νόον. οἱ δὲ νιν ὀρθῶ
δηθὰ λυλοιδόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μέτα, χρυπτοὺς τε γέρων, ὤτρα τε τέτυκται
λεπρᾶς. ἐφ' ᾇ ποδύλων μέγα δίκτυον ὦν βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, ἁμὸν ὄντι τὸ λαιστρόν· αὐδρὶ ἐοικώς.
φαίης κεν γέρων νιν ὁμῶς ἀγαθὸν ἐλλοπόνειν,
αἱ δέ οἱ ὡς δίκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
καὶ πολιῶ τοὶ ἐόντι, τὸ δ' ἀγαθὸν ἄξιον ἄβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύπιο γρόντος,
πυρναίαις σκαφυλαῖσι λαλὸν βέβεμβεν ἁλιάς.
τὰν ὀλίγος τις ἰῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἤμενος. ἀμφὶ δὲ μιν δύ' ἀλώπεκες. ἃ μὲν, ἀν' ὄρχως
φοιτᾷ, σινομένα τὰν προώξιμον. ἃ δ' ὐδὶ πόρσω
πάντα δόλον τολύχοισα, τὸ παιδίον ἁ πρὶν αὐάσειν
φατί, πρὶν ἢ ἀκράτισον ὠὴ ξηροῖσι † λαθίξη. κάθιξεν
αὐτάρ ὅγ' αὐθεείκεσι λαλαὺ πλέκει ἀκειδοβήραν,
χοίνῳ ἐφαρμόσδων. μέλεται δέ οἱ ὅττι πόρηες,
ὅττι φυτῶν φασιῶν, ὅττι πόδι πλέγμα πιαθεῖ.
πάντα δ' ἀμφὶ δέπας ποδιπέπαται ὑγρὸς ἄκανθος
† αἰπολικόν τι θάλημα, τόρας κε τὸ θυμὸν ἀτύξαι. Αἰολι
τὸν μὲν, ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίᾳ αἶγα τ' ἐδώκα, κόμ
ὦνον, καὶ τυρόφτα μέγαν λυκοῖο γάλακτος.
ἀδέ τίπω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγῃ, ἀλλ' ἐπὶ κεῖται
ἄκρατον. ὢ δ', καίπ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,

αἴ κεν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
κοὔτοι τοι φθονέω. πόταγ' ὦ ἀγαθέ. ταὶ γὰρ ἀοιδαὶ
οὔ τί πω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

Θυρ. ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὅδ' ἐξ Θύρσις † ὅδ' ὦ ξ' Αἴτνας καὶ Θύρσιδος ἅδ' ἁ φωνά.
πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα νύμφαι;
ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο.
τῆνον χ' ὠκ' δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
πολλαὶ οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' ἂν δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς
πρώτιστος ἦν θ' ἑρμᾶς † πράτιστος ἀπ' οὔρεος. εἶπε δὲ, Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὦ γαθὲ τόσσον ἔρασαι;
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὦ πόλοι ἦνθον.
ἀνηρώτευον πάντες † ἀνηρώτου τί πάθοι κακόν. ἦν θ' ὁ πρίαπος,
κήφα, Δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι. ἁ δὲ † τε κώρα
γε πᾶσαν ἀνὰ κρᾶναν, πάντ' ἄλσεα, ποσσὶ φορεῖται,
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζατεῦ σ' ἃ δύσερώς τις ἄγαν, καὶ ἀμήχανος ἐσσί.

βούτας

Βότας μὲν ἐλέγω, νιὸν δ' Ἀπόλωνα σύριον ἔοικας.
ὦ πόλοι ὄκα ὀδυρῆ τὰς μακάδας, οἷα βατεῦντα,
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι ὁ τράγος αὐτὸς ἔγνω.

ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεί κ' ἐορῆς τὰς πλεθρίδος οἷα † γελᾶνι, γελᾶν
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι ὁ μετὰ ταῖσι χορεύεις. π
τὼς δ' ὁδὲν πρᾶτε λέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄνυε πικρὸν ὀρῶτα, κὴ ὀδὲ τέλος ἄνυε μοίρας.

ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἰωθὲ γε μὰν ἄδεια καὶ ἡ Κύπρις γελάοισα,
λάθρᾳ μὲν γκλάοισα, βαρεῖα δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα.
κἤπε, τύθλω τὸν ὀρῶτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξεῖν;
† ἦρ' ὄκ αὐτὸς ὀρῶτος ὑπ' ἀργαλέος ἐλυγίχθης; νιν ἦρ
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποταμείβετο, Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.
ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιος ἄμμι δεδύκει
Δάφνις, κ' εἰν ἀΐδαο κακὸν ἔασεται ἄλγος ὀρῶτος.

ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς,
ἃ λέγεται ταὶ Κύπριν ὁ βωκόλος, ἕρπε ποτ' Ἴδαν.
ἕρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τίνει δρύες, ὥλεν λύπειος.
ὥλεν καλὸν βομβῦντα ποτὶ σμαίνεσι μέλισσαν.

ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὠραῖος χ' ὡ' ὄβις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
καὶ πῶκας βάλλει, καὶ θηρία † τ' ἄλλα διώκει. πάν-

ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖθις ὅπως στάσῃ διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε, τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοί.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀνὰ ὤρεα φωλαίδες ἄρκτοι,
χαίρεθ', ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις, οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμὼς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα,
καὶ ποταμοί, τοί χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῶνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
ἄρχετε βοκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ Γὰν Γὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίου,
εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ὦν νᾶσον
τὰν σικελάν. Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
τῶνο Λυκαονίδαο τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ' ὦ ναξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνου
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν.
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐν ἅδαν ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι.
ἁ δὲ καλὰ Ναίρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομαίσαι.
πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο. καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θναίσκει, καὶ τὼς κύνας ὦ λαφος ἕλκοι.

κἀξ

† λιὰξ ὀρέων ποί σφε πες ἀησθόσι γαρύσαιντο. λιὰξ
λήγετε βωωλικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
χ' ὡ μὲν ὄας εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δ' Ἀφροδίτα
πᾶσα ἀνορθωσαι, τάγε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν. χ' ὡ Δαλφνις ἐβα ῥόον. ἐκλυσε δίνα
τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν ὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδυ τὰν αἶγα, τότε σκύφος, ὡς ἐγὼ ἀμέλξας
τεύσω ταῖς μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι,
χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ὐ ὕστερον ἄδιον ἀσῶ.
Αἰ. πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γεμοίτω,
πλῆρες † δὲ χαδύνω, καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰχαδέα βώγοις τοι
ἄδεῖαν, τέρπηος ἐπεὶ τύγε φορτὸν ἄδεις.
ἰὼ δέ τοι τὸ δέπας. θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὥραν τοι πλύδάνιν ὦν λιμάνεσι δυκάσεις.
ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
ὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀνᾶδῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕ-
ρου εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται Σιμαίθα Δέλφιδος Μωδίου τινὸς ὁρῶσα, ὃν παιδικῶς ποθοῦσα λαμπρὸν ὄντα ἐν παλαίστρᾳ, ἡ Σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης Θεσσάλιδος γυναικὸς, ἐφ' ἑαυτῇ ποιεῖται ἄγειν, ὡς καλούμενη τὸν Σελήνην καὶ τὸν Ἑκάτην, ὡς τῇ ὁρῶσι συμβαλλομένας νυκτερινὰς

θεάς. τὼ δὲ Θεσύλιδα ὁ Θεόκριτος, ἀπειροκάλως ἐν τῷ Σώφρονος μετλώτηκε Μίμων.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΕΙ-
δύλλιον Β'.

Ἆ μοι τὰν Δάφναν φέρε Θέσυλι, ὡς δὲ τὰ φίλτρα.
στέψω τὰν ἐμὲν Βαρυωδῦντα φίλον κατανύσσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκατᾶος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ πόθ' ἥκει,
οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμέν, ἢ ζωοί εἰμες,
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος· ἦ ῥά οἱ ἄλλα
ὤχετ' ἔχων ὅτ' ὄρως ταχινὰς φρενύας, ἄτ' Ἀφροδίτα.
βασσύμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαίστραν
ὄφρα νιν ἴδω, κἠμὲ μέμψεται οἷά με ποιεῖ.
νὼ δέ νιν ἐκθυέων κατανύσσομαι. ἀλλὰ Σελάνα
φᾶνε καλόν. τὶν γὰρ ποτανύσσομαι ἄσυχα λαμπρὰ,
τᾶς χθονίας θ' Ἑκάτας, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ὀρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία, καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' Ἑκάτα λασπλῆτι, καὶ ὄν τέλος ἄμμιν ὁπάσσαι
φάρμακα ταῦθ' ἕρδοισα χρήσιμα μηδὲ Κίρκας,
μηδὲ Μυσείας, μήτε ξανθᾶς Βριμοῦς.
ἰὺγξ ἕλκε τὺ τῶν ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἁλφιτά τοι πρῶτον ὑπὲρ τάκεται. ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
θεσ-

πῆχυν tono in primo syllaba significat
lunam sed ἐπῳδὸν tono in media significat
sepulchrum

Θέσυλι δειλαία. πᾶ τὰς φρενίας ἐκπεπότασαι;
ἦρά γέ τοι μυσερὰ κἀμὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάος᾽ ἅμα, κ᾽ λέγε ταῦτα, τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσω.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἐμ᾽ ἀνίασεν, ἐγὼ δ᾽ ὠδὶ Δέλφιδι δάφναν
αἴθω. χ᾽ ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα λαμπυρίσσα,
λὰξ ἀπίνης ἄφθη, κ᾽ ὀδὲ σποδὸν εἴσυμος αὔξει,
ὄττω τοὶ κἀμὲ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ᾽ ἀμαθύοι.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τόνδε τὸν λαρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι πάκω,
ὡς πάκοιθ᾽ ὧδ᾽ ὁ Μυῶτος ὁ Μυῶτος αὐτίκα Δέλφις.
χ᾽ ὡς δινεῖθ᾽ ὅλεθρος ὁ χάλκεος ἁ Ἀφροδίτας,
ὡς λᾶνος δινοῖτο πὸς ἀμετέρησι θύραισιν.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῶϊ θυσῶ τὰ πίτυρα. τύ δ᾽ Ἄρτεμι, κ᾽ τὸν γὰ ἄδικα.
λυσαμένα ῥ᾽ ἀλάμαντα, κἀμὲ ἴλα πάρ᾽ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέσυλι † δὲ λιὼν ἄμμιν αὐτὰ πόλιν ὠρύοντα.
ἅ θεὸς γὰ τριόδοισι. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
λὼϊ δὲ σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶνλι δ᾽ ἄηται,
ἀ δ᾽ ἐμὰ δὲ σιγᾷ σορύνω γόος ἀδὼ αὐία.
ἀλλ᾽ ὠδὶ τλώω πᾶσα λατάθομαι, ὅς με πάλαινεν
αὐτὶ γυναικὸς ἔθηκε λακαὶ κἀπάρθενον ἦμεν.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὧν τρὶς ἀκροσχόλω, κἀτρὶς πόλε πότνια φωνῶ,

εἴτε γυνὰ τλύῳ πῆξε κέκλιτου, εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσσομ ἔχοι λαθας, ὅσσομ πόκα Θασέα φαντὶ
γῆ δίᾳ λαθῆμεν ἐϋπλοκάμω Ἀριάδνας.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τλῶομ ἐμόμ ποτὶ δῶμα τὸμ ἄνδρα.
ὥπομανὲς φυτόμ ὄσσι πῆξ Ἀρκάσι. τῷ δ' ἔπι πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα, καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὡς καὶ Δέλφιν ἴδυιμι, καὶ ὀψ τόδε δῶμα πορῆσαι
μαινομέμῳ ἴκελομ, λιπῆς ἔκπροθε παλαίστρας,
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τλῶομ ἐμόμ ποτὶ δῶμα τὸμ ἄνδρα.
τόδ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ λιραθατεύθυ ὤλεσε Δέλφις.
ὦ γὰ νιῶ τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ γῶ τυεὶ βάλλω.
αἰαῖ ὀρῶς ἀνίκερε, τί μοὺ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφυὶς, ὡς λιμνᾶτις ἅπαμ ἐκ βλέλλα πέπωκας.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τλῶομ ἐμόμ ποτὶ δῶμα τὸμ ἄνδρα.
σαῦρα τοι τρίψαισα πορὸμ κακόμ αὖριομ οἰσῶ.
Θέσυλι, νιῶ ἦ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ', ὑπόμαξον
τᾶς τλύω φλιᾶς κἀθυπτόρτορομ, ἃς ἔπι καὶ νιῶ
ἐκ θυμῷ πέπλεμαι. ὁ πέμθυ λόγομ ὀπφία ποιεῖ.
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα, τὰ Δέλφιδι ὁσία πάσω.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τλῶομ ἐμόμ ποτὶ δῶμα τὸμ ἄνδρα.
νιῶ δὴ μόνη ἐοῖσα πόθῳ τὸμ ὁρῶτα λακρυσῶ;
ἀρξομ ἐκ πίνω † ἀρξωμαι, τίς μοι κακὸμ ἄγαγε δᾶρ;
ἐγὼ, ἰῶθ' ἁ τῶ' ὑβόλιο καναφόρω ἄμμιμ Ἀναξώ,
ἄλσω ἐπ' ἀρτέμιδι. τᾶ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπόλευσκε πὸν ἀκόν. ῳ δὲ λέαιμα.

φραδ-

φραζέό μοὶ τὸν ὁρῶθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελαίνα.
καὶ μ' ἀ θολυχείλα θρασὰ τροφὸς ἀ μακαρῖτις
ἀγχίθυρ' ναίοισα κατὸ ῥύξατο, καὶ λιτάνυσε
τὰν πομπὰν θραδέως. ἐγὼ δέ οἱ ἀ μεγαλήτορος
ὤμαρτευν, βύσσοιο καλὸν σύρουσα χιτῶνα,
καὶ Φίσκελα μύνα τὰν ξυσίδα τᾶς Κλεαρίστας.

φραζέό μοὶ τὸν ὁρῶθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελαίνα.
ἤλθη δ' εὖτε μέσον κατ' ἀμαξιτὸν, † ὃ τὰ Λύκων', ἃ
εἶδον Δέλφιν ὁμῶ τε καὶ ὐδραλέα μιπτοὺ ἰόντας.
τοῖς δ' ἰὼ ξανθοτόρα μὲν ἐλιχρύσιο γνωθὰς,
κήθεα δὲ σίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελαίνας.
ὡς ἀκὰ γύμνασίοιο καλὸν πόνον αἴπι † λιποῦσιν. λιπόν
των

φραζέό μοὶ τὸν ὁρῶθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελαίνα.
χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνθην, ὡς μοὶ πρὶν θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας. τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. κ' ὄλλ' ἔπι πομπᾶς
τλώας ἐφρασάμαν, ὄλλ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπλώθην,
ἔγνων, ἀλλά μὲ τις καπυρὰ νόσος ὀξὰ πάταξε.
καίμαν δὲ γὰ καὶ νῦν τε κ' ἄματα καὶ δι' ἐκάνυκτας.

φραζέό μοὶ τὸν ὁρῶθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελαίνα.
καί μοὶ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγένετο πολλάκι θαλλῷ.
ἐρρύην δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ,
ὅσσ' ἔτ' ἐς καὶ δέρμα. καὶ ὀν τίνα δ' οὐκ ἐπόρηξα,
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶσλῳ;
ἀλλ' ἐς δὲν ἐλαφρόν. ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φραζέό μοὶ τὸν ὁρῶθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελαίνα.

χ' ὅτω

χ᾽ ὅτω τᾷ δλάλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
Εἰδλ᾽ ἄγε Θεσυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρε λιμᾶχ⊙.
πᾶσαν ἔχει με πάλαναν ὁ Μυῶδι⊙. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρηδον ποτὶ ταὶ λιμαγέρω παλαίστραν.
τλωεὶ γὰρ φοιτῆ, τλωεὶ δὲ οἱ ἄδλὺ λαθῆδαι.
φραίζεό μδὺ τὸν ὁρῶθ᾽ ὅθῳ ἵκ⊙ρ, πότνα Σελαίνα.
λιπεὶ λαὶ νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχα νδῦδν.
λιφ᾽ ὅλα Σιμαίθα τὺ λαλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾶδλε.
ὡς ἐφάμαν. ἄδλ᾽ ἰῶθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπόχρων
εἰς ἐμὰ δλώματα Δέλφιν. ἐγὼ δλὲ νιν ὡς ᾐόηδα
κἤπι θύρας ἔστὶρ ὀδλὸν ἀμφδόμενον ποδλὶ λύφῳ,
φραίζεό μδὺ τὸν ὁρῶθ᾽ ὅθῳ ἵκ⊙ρ, πότνα Σελαίνα.
πᾶδα μὲν ἐψύχθλων χιόν⊙ πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρὼς μδὺ κοχύδηκεν ἴδον νοτίαισιν ὁρῶσαις.
ὀδλὲ λι φωνᾶσαι δλωάμαν, ὀδλ᾽ ὅσον ᾗ ὕπνῳ
λυυζῶντι φωνδῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα,
ἀλλ᾽ ἐπάγλως λαγῦδι λαλὸν χρόα πάνθῳ ἴδα.
φραίζεό μδὺ τὸν ὁρῶθ᾽ ὅθῳ ἵκ⊙ρ, πότνα Σελαίνα.
καὶ μ᾽ ὀνιδλὸν ὄσσοι⊙ ὠθεῖ χθονὸς ὄμματα πήξας.
ἔξετ᾽ ὠὴ λιλιπῆει, καὶ ἐξόμεν⊙ φαὶ μῦθον.
πρᾶί μι Σιμαίθα τόδν ἐφθάδας, ὅσον ἐγὼ θλω
πρᾳΰ ποκα τὸν χαείσντα πρέχων ἐφθαξα φιλῖνον,
δὺ τὸ τεὸν λαλέδα τὸ λεσέι⊙, ἢ μι πρᾶμεν.
φραίζεό μδὺ τὸν ὁρῶθ᾽ ὅθῳ ἵκ⊙ρ, πότνα Σελαίνα.
ἰῶδον γὰρ λιηγῶ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἰῶδον ὁρῶντα,

ἢ τρί-

ἢ τρίτῳ, ἢε τέταρτῳ ἐὼν φίλῳ αὐτίκα νυκτός.
μᾶλα μὲν γὰ ἠόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
λιγατὴ δ' ἔχων λύκαω Ἡρακλέος ἱερὸν ὄρνιν
πάντοθε πορφυρέῃσι πολιζώστρῃσιν ἑλίκταις.
φράζεό μευ τὸν ὄρχαθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελάνα.
λαίμ' εἰ μὲν κ' ἐλθοῦσα, τάδ' ἦς φίλα. νὺξ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ λαλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι λαλεῦμαι.
εὖδον τ' εἴκε μόνον τὸν ἁλὸν δόμα τοῦ ἐφίλασσα.
εἰδ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε, καὶ αἱ θύραι ἔχθρο μοχλῷ,
πάντως νὺ τελέκεις νὺ λαμπάδος ἰῶθον ἐφ' ὑμέας.
φράζεό μευ τὸν ὄρχαθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελάνα.
νεῦ ἢ χάεν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
νὺ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δόλιον ἐκ θυρέων εἴλκες
ὦ γυάλ' ὀδυναλέα τεὸν ποτὶ κόλπον μέλαθρον
αὖτως ἡμίφλεκτον. ὄρως δ' ἄρα καὶ λιπαραὶς
πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογόρωτον ἄϊθεν.
φράζεό μευ τὸν ὄρχαθ' ὅθεν ἵκεο, πότνα Σελάνα.
σὺ ἢ καπνὸς μανίαις, καὶ πρόθεν ἐκ θαλάμοιο,
καὶ νύμφαν ἐφόβεσ' ἐπὶ δείελα θρόμα λιποῖσαν
ἀνδρόθεν. ὡς ὁ μὲν εἶπεν, ἐγὼ δέ οἱ ἀντία χυπείθης,
χειρὸς ἐφαψαμένᾳ μαλακῶν ἔκλιν' ὤδε λέκτρων.
νὺ ταχὺ χὠς ὦν χρωτὶ πεπάνθω, καὶ τὰ πρόσωπα
θρόμβοτ' ἦς, ἢ πρόαδε, καὶ ἐψιθυρίσδομεν ἀδύ.
χ' ὡς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ὃν πόθον ἰώθομεν ἄμφω.

κοὔτε

λιὸτέ τι τλῶ Θ ἐμὶν ἐπεμέμψαο μέσφα ἐχθές,
ὅτ' ἐγὼ ἂν τλώω. ἀλλ' ἰὼθέ μοι ἄτε φιλίσας
μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίσι Θ, ἄτε μελιξὸς
σάμβρου, ἀνίκα ὤρ τε ποτ' ὀρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
ἀὼ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φορῆσαι.
λιὴπέ μοι ἄλλά τε πολλά, καὐ ὡς αὖα Δέλφις ὄρᾶται,
λιήτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθ Θ, εἴτε καὐ ἀνδρός,
ὄκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν. ἀτὰρ τόδε μὰν ὀρθῶς
ἀκροατὼ ἐπέχειν, καὐ ὃν τέλος ὤχ Ερ φεύγω.
καὐ φαὶ οἱ στεφάνοισι τὰ λώματα τὼα τυκάσθην.
ταῦτά μοι ἄξεινα μυθήσαο. δῆρι λ' ἀληθής.
ἦ γάρ μοι καὐ τρὶς καὐ τετράκις ἄλλοτ' ἔφοιτη,
καὐ πᾷ' ἐμὶν ἐπίθεν τὰν λωΐδα πολλάκις ὄλπαν.
νυῦν δέ τε λωδεκατᾶι Θ, ἀφ' ὧ τέ νιν ὀδέποκ' εἶδον.
ἦρ' ὄκ ἄλλο τι τορπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
νυῦν μὲν τοῖς Φίλτροις λιαταθύομαι. αἰ δ' ἔτι κ' ἐμὲ
λυπῇ, τὰν ἀΐδαο τυλαν ναὶ μοίρας ἀράξει.
ταῦτα μὲν οἱ ἐγὼ λίσα καὶ φαρμακὰ φαμὶ φυλάσσειν,
ἀσυχίαν δέ τοι ἐνὶ καὶ ξένοις μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε τῶλυς
πότνι'. ἐγὼ δ' οἴσω τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἐώσαν.
χαῖρε Σελαναία λιπαρόχρυσε. χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες ὑγκήλοιο κατ' οὐρανὸν ἁδυβόαν.

ὙΠΟ-

ὑπόθεσις τοῦ τρίτου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον ᾦσαρ, Αἰπόλος ἢ Ἀμαρυλλίς, ἢ κωμαστής. ὑπὸ κωμάζει δέ τις τῇ Ἀμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειεν δ' ἄν τις τὸν ὑπὸ κωμαζοντα Βαττον εἶναι. ᾦσαρ γὰρ Αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ πρὸς διαλεγόμενον Κορύδωνι, καὶ τὸν ἐρῶντα ὃν εἶχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. Τὰ οὖν πράγματα εἴη ἂν ὑπὸ Ἰταλίας περὶ Κερότωνα τῆς Σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον, οὐκ ἂν εἴη ὡς ὁ Μούνατός φησιν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ὑπὸ κωμαζοντα,

Ἦρα γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι.

πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρει δὲ ὁ ὑπὸ κωμαζων δῶρα, ἤγουν μῆλα καὶ στεφάνους τῇ Ἀμαρυλλίδι, χάριν τοῦ προσδεχθῆναι. ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προήρηται. τὸ δὲ εἶδος, ὑπὸ κωμαστικόν. Τὸν Τίτυρον οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ σιμοῦ, τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμαζειν, σιμιχίδην καλοῦντες. ἡ ἱστορία πρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Αἰ πό-

ΑΙΠΌΛΟΣ Ἢ ΑΜΑΡΙΛΛΊΣ

Εἰδύλλιον γ΄.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, τὰι δέ μοι αἶγες
Βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν περιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας,
ἐς ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' Ἀμαριλλὶ, τί μ' οὐκέτι οὔτε κατ' ἄντρον
πρηκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
ἦρα γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
νύμφα καὶ περγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
ἠνὴ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω, τινῶθε καθεῖλον,
ᾧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὺ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, ἐς εὐτεὸν ἄντρον ἱκοίμαν,
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτερίν, ᾇ τὺ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν ἐρώτα. βαρὺς θεός. ἦ ῥὰ λεαίνας
μασδὸν ἐθύλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ εὐ ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα. τὸ παῦ λίθος. ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, προσπτύξαί με τὸν Αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.

τὸν

Τὸν σὲφανον τῖλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.
Τόν ῥοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ Φίλα λιασοῖο Φιλάσω,
Ἐμπλέξας καλύπεσι καὶ ὐδόλμοισι σελίνοις.
Ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω; τί ὁ λύσσο Θ ἐχ ὑπακόεις;
Τὰν βαίταν ἀρδὸν εἰς ὑμάτα τλῶα ἀλδῦμαι,
Ὥπῤ τὼς θιὼν Θ σκοπάζεται ὅλπις ὁ γριπδύς.
Κἤκα μὰ πθαίω, τόγε μαὶ τεὸν ἄδὺ τέτυκται.
Ἔγνων πραὶ ὅκα μὺ μεμναμὲν εἰ Φιλέεις με,
Οὐδὲ τὸ Τυλὲ Φιλεμ † ποτεμάξαρο τὸ πλατάγημα. πθοτι
Ἀλλ' αὕτως ἄπαλῶ ποτὶ πάχεϊ ἀξεμαράνθη. μαξαλ
Εἶπε καὶ Ἀμροιὼ τὰ λαθέα κασκινόμανις, μλνον
Ἀ πραὶ ποιολογδῦσα πᾶσαν ἁδὺ πις. ὄνεκ' ἐγὼ μὲν πλατά
Τὶν ὅλΘ ἔγκειμαι, τὺ δὲ μὺ λόγον ὐδὲν ἐποιῆ. γασγω
Ἦ μὰν τοι λύκαι διδυμα τόκον ἄγα φυλάσω.
Ταν μὲ καὶ ἀ Μορμύνων Θ Ἐρυθακὶς ἀ μελανόχρως
Λίτει, καὶ λωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ὠδὲ χαρεῖσα
Ἄλετται ὀφθαλμὸς μὲν ὁ δεξιός. ἆρα γ' ἰδήσω
Αὐτάν; ἀσδῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥδ' ἀκλινθείς.
Καὶ νύ μ' ἴσως ποτίδη, ἐπεὶ ὄκ ἀδαμαντίνα ὠπί.
Ἱππομανὴς ὅκα δὴ τὰν πᾶθγόν ἤθελε γᾶμαι,
Μᾶλ' ὠ χορσὶμ ἐλὼν δρόμον ἄνυσ. ἀ δ' Ἀταλάντα
Ὡς ἴδε, ὡς ἐμάνη, ὡς ὀν βαθυὼ ἄλετ' ὀρωτα.
Τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μαὶ τις ἀπ' ὄθρυΘ ἄγε Μελάμπος
Ἐς τύλον. ἀ δὲ Βίαντ Θ ὠ ἀγηοίνησιν ἐκλίνθη
Μᾶτηρ ἀ χαρίεσσα πορίφορον Θ Ἀλφισιβοίας.

Τὰν δὲ καλὰν Κυθρέαν γὰ ὄρεσι μᾶλα νομεύω,
Οὐχ ὅτως ὦ Ἄδωνις ὤλπλεόν ἄγαγε λύασας,
Ὡς τ' ἀδὲ φθίμενόν μιν, ἄτορ μαζοῖο πίθηλε;
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων. ζαλῶ δὲ Φίλα γυάλα Ἰασίωνα.
Ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' ἀ ϖδυσεὶδε βέβαλθι.
Ἀλγέω τὰν λιεφαλάν. τίν δ' ἀμέλει. ἀκέτ' ἀείδω.
Κεισεῦμαι δὲ ϖεσὼν, καὶ ϖί λύκοι ὥδε μ' ἔδοντι,
Ὡς μέλι ζι γλυκὺ ϖᾶρ ἠΐ βρόχθοιο γεύοιδε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ δ'.

Τὸ ϖὸ εἰδύλλιον, βουκολικόν ὅτι. Βάλλ ἠΘ μὲν ἂν αὐ
πόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἱ ϖὸς ἀλλήλους διαλέ-
γονται ἀμοιβαίως. Ὑποτίθεται δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν κο-
ρύδωνα βοῦς νέμοντα βουκόλε τινὸς ΑἴγωνΘ, οὗ φησιν
εἰς ὀλυμπίαν ὑπὸ ΜίλωνΘ παλαιστὴν ἀχθῆναι, ἰσχυ-
ρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσηται. τὸν δὲ βάτταν τοῦτον ϖωῆσαι
νόμῳ, καὶ λέγοντα ὅλα μακρὰ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλε, καὶ εἶ
σι λεπταί. τὰ δὲ ϖράγματα διάκεινται ϖὼ Κρότωνι τᾶς Σι
κελίας. ἀρχαιότατος δὲ Μίλων Θεοκρίτε, εἴγε ὁ Μίλων
ϖῆ ἑβδόμῃ ϖάλιν νικᾷ, ὁ δὲ ΘεόκριτΘ καὶ τὼ
ἑκατοστῷ ὀλυμπιάδι ἤκμα-
σεν.

ΝΟΜΕΙΣ.

Εἰδύλλιον. λ'.

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίν' αἱ Βόες; ἦρα Φιλώνδα; (κων.

Κο. Οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος. Βόσκων δέ μοι αὐτὰς εἶδων

Βά. Ἦ πάλιν ἐρύβδαν τὰ ποθέαν ὥρα πάσας ἀμέλγες;

Κο. Ἀλλ' ὀγρῶν ὑφίκτι τὰ μοσχία, κἠμὲ φυλάσσει.

Βά. Ὦν τὸς δ' ὄν τιν' ἄφαντ' ὁ Βωκόλος ὤχ' ἐς χώραν;

Κο. Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφειὸν ὤχ' ἐς Μίλων.

Βά. Καὶ πόκα τλῶν ἔλαιον γ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπης;

Κο. Φαντίνιν Ἡρακλῆϊ βίλω κὠ τ' ἰκάρι' ὁρίσδων. κάλλος

Βά. Κἠμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκει ἦμεν ἀμείνω.

Κο. Κὤχετ' ἔχων σκαπάνα τε κὠ εἴκαδι τὸ τόδε μᾶλα.

Βά. Γείσαι νυ Μίλων κὠ τὼς λύκ' αὐτίκα λυσῆν.

Κο. Ταὶ δαμάλαι δ' αὖν μυκώμεναι ὧδε ποθοῦντι.

Βά. Δειλαῖαι γ' αὖται, τὸν Βωκόλον ὡς ἰάκον εὗρον.

Κο. Ἦ μὰν δειλαῖαί γε, κὠ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

Βά. Τίνας μὲν δήτοι τὰς πόρτ' αὐτὰ λέλειπαι

Τῶστα. μὴ πρῶπας σπίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ;

Κο. Οὐ δαῦ. ἄλλοκα μέν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,

Καὶ μαλακῶ χόρτοιο ἰάλαν ἰώμυβα δίδωμι.

Ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λατυμνον.

Βά. Λευπὸς μὰν χ' ὦ ταῦρ' ὁ πύρριχ'. εὖθε λαχοιν

Τοὶ τῶ Λαμπριαδεα τοὶ δαμόται, ὅκκα θύοντι
Τᾷ ἥρα ποιόν δε. κακοχράσμων γὰρ ὡ δᾶμος.

Κορ. Καὶ μὰν ἐν τὸ Μαλιμνον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω,
Καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
Αἰ γίπυρος καὶ Κνύζα, καὶ εὐώδης Μελίτεια.

Βάτ. Φεῦ φεῦ. βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν Αἴγον
Εἰς ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠραίσαο νίκας.
Χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποτ' ἐπάξα.

Κορ. Οὐ τήνα γ', ὀ νύμφας. ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων,
Δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν. ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς.
Κῆν μὲν τὰ Γλαῦκας ἀγκρούομαι. εὖ δὲ τὰ Πύῤῥω,
Αἰνέω, τάν τε Κρότωνα. καλὰ πόλις ἁ Ζαγκυνθος.
Καὶ τὸ ποτ' ἀῶον τὸ Λακίνιον. ἁπὸ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας
Τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' Ἀμαρυλλίδι. ταὶ δὲ γυναῖκες
Μακρὸν ἀναΰσαν, χ' ὡ βωκόλος ἐξεγέλασσεν.

Βάτ. Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί. μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
Λασεύμεσθ'. ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.
Αἰ αἰ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει.

Κορ. Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
Χ' ὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

Βάτ. Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
Τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα. σίτθ' ὁ Λέπρυος.

Σίτθ'

Κο. Σίτθ' ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον, οὐκ ἐσακούεις;
Ἡξῶ ναὶ τὸν Γαῦα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
Εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
Εἴθ' ἦμοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω.
Βά. Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων ποτὶ τῷ Διός. ἁ γὰρ ἄκανθα
Ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί, κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.
Ἐς ταύταν ἐτύπαν † χασμώμενος. ἦράγε λεύσσεις; χασ-
Κο. Ναὶ, ναί. τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν. ἅ δε καὶ αὐτά. μεύμε-
Βά. Ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει. νος
Κο. Εἰς ὄρος ὄχ χ' ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε.
Ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
Βά. Εἶπ' ἄγε μοι Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
Τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ' ἐκνίσθη;
Κο. Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε. πρὰν γέμεν αὐτὸς ἐπενθὼν,
Καὶ ποτὶ τὰν † μάνδραν κατελάμβανον ἅμος ἐνάρτη. μά-
Βά. Εὖ γ' ὦ ἴθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις κτραν
Ἐγγύθεν, ἢ Γάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

ὑπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου ε'.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγοντε δὲ ἀλλήλοις ὠδὶ Ἰταλίας, ποιμὴν καὶ Αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ἐστι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ Αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας. ὃς ⊂ Εὐ-

μαίρα τοῦ Σιβαρίτα νέμει τὰς αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, Λάκων, ὃς Θουρίου τοῦ Σιβαρίτα νέμει τὰ θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομαίτας κόρην ἐρωμένην, Ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ Λάκων, ἐρώμενον Εὐμήδην. ἀλλήλοις οὖν προσκαλοῦνται, περὶ Εὐμοισίας ἐρίζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθεντες, ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν. Μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν, ὁ κριτὴς Μόρσων τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δ' ὑπὲρ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος, προσδιαλέγεται ταῖς αἰξί, καὶ τὴν τοῦ τράγου ὑπὲρ ταῖς αἰξὶν ὄρεξιν πειρᾶτες καταστέλλειν, ὑπὲρ νίκιον θυσίαν ταῖς νύμφαις ἐντρεπίζων.

ὁ ΔΟΙΠΌΡΟΙ Ἢ ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Εἰδύλλιον. ε.

ΚΟΜΆΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΆΚΩΝ.

Αἶγες ἐμαὶ τήνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
Φεύγετ' τὸν Λάκωνα, πόμεν ναικὸς ἐχθὲς ἔκλεψεν.

Λα. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας, σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐβρῆτε
Τόν μεν τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα Κομαίταν;

Κο. Τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γὰρ πόκα δῶλε Συβαίρτα
Ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι,
Ἀρκεῖ τοι καλαίμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

Ταὶν

καλάμην, φυσᾶν καὶ αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες

Λά. Ταὶ μοι ἔδωκε Λύκωμ ὢ λδύθερε. τὴμ δὲ τὸ ποῖομ
Λαὶκωμ ἐκκλέψας ποκ᾽ ἔβα ναὶκος; εἰπὲ Κομάτα.
Οὐ δὲ γὰρ Εὐμαίρα τῷ λεαπώτᾳ ἦς φι γὼ δύλγω.

Κο. Τὸ Κροκύλῳ μοι ἔδωκε τὸ ποικίλομ, ἀνίκ᾽ ἔθυσε
Ταῖς νύμφαις τὰμ αἶγα. τὺ λ᾽ ὢ κακὲ κῆ τότ᾽ ἐτάκδυ
Βασκαίνων, κἀνωῦ μετὰ λοίδια γυμνὸμ ἔθηκας.

Λά. Οὔμ᾽ αὐτὸμ τὸμ Γαῦα τὸμ ἄκτιομ, ὃ σέ γε λαὶκωμ
Ταὺ Βάιταμ ἀπέδυσ᾽ ὁ Καλαίθιδος. ἢ κῆ τλώας
Τᾶς ὠέτρας, ὢν᾽ θρωπε, μανεὶς ὃν Κρᾶθιμ ἀλοίμαν.

Κο. Οὔμαν ὅτ᾽ αὐτὰς τὰς λιμναλίας ὢ γαθὲ νύμφας,
Αἵ τέ μοι ἵλαοί τε κἀδύμνεδν τελέθοιγω,
Οὔτδν τὰμ σύριγγα λαθὼμ ἔκλεψε Κομάτας.

Λά. Αἴφι πεδύσαιμι, τὰ λαφνιλῳ ἄλγε᾽ ἀροίμαν.
Ἀλλ᾽ ὃν αἶκα λᾶς, ὀρίφομ θέμεν. γὼ τὶ μὲν ὄδὲμ
Ἰδρόμ. ἀλλὰ γέ φι λαείδομαι. ἔσεκ᾽ ἀπείπῃς.

Κο. Ὑς ποτ᾽ Ἀθαναίαν ὀρίμ ἤειτε. λὼὶ δὲ λεῖτα
Ὢ εἰφῳ. ἄλλ᾽ ἄγε κἀὺ τὺ τὸμ δύβοτομ ἀμνὸμ ὀρεῖλε.

Λά. Καὶ πῶς ὢ λίναλ᾽ εὖ πάλεγ᾽ ἔασεται ἢ ἴσα ἄμμιν;
Τίς τρίχας αὖτ᾽ ὀρίωμ ἐποκίξαρ; τίς δὲ πὸ δύας
Αἰγὸς πρωτοτόκοιο, λακαὶ λαύα βάλετ᾽ ἀμέλγειν;

Κο. Ὅς τις νικασεῖμ τὸμ πλατίομ, ὡς τὺ πεποίθεις.
Σφὰξ βωμβῶμ τέτλιγῳ γὼ αὐτίομ. ἀλλὰ γὰρ ὅ φι
Ὢ εἰφῳ ἰδπαλὴς, τὺ ἴλ᾽ ὁ τράγῳ ὄρος, ὀρίσλε.

Λά. Μὴ πὸ δῦλ᾽. ὃ γὰρ ζοι πυελὸλ πεαι. ἄλλομ ἀσῇ
Τᾷ λ᾽ ὑπὸ τὰμ ῥόπιομ κἀὺ τ᾽ ἄλσεα τῶν πα καθίξας,

Ψυχρὸν ὕδωρ τωὶ κατακλίνεται. ὦ δὲ πτερύκι
Ποῖα, χ' ἁσυχὰς ἔδε, καὶ ἀκείνου ὦδε λαλοῦντι.
Κο. Ἀλλ' ὅπα σοῦδω. μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με θελμῆς
Ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπῳ. ὄμ ποκ' ἐόντα
Παῖ δ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἀ χάρις ἐς τί ποθέρπει;
Θρέψαι καὶ λυκίδεῖς, θρέψαι μιῶας, ὡς τυ φάγωντι.
Λά. Καὶ ποκ' ἐγὼ πὰρ τοῦ μαθὼν μαλόν, ἢ καὶ ἀκούσας,
Μέμναμ', ὦ φθομόρ, τὺ κἠ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;
Κο. Ἀνικ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεον. αἱ δὲ χίμαιραι
Αἵ δε κατεβλήχωντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
Λά. Μὴ βάθιον τιὼ ωυγίσματος ὗς ἐταφείης.
Ἀλλὰ γὰρ ἔρφ' ὥδ' ἔρπε, καὶ ὕσδραξ βωκολιαξεῖς.
Κο. Οὐχ ἑρπῶ τιωί. τόττω δρύος, ὦδε λύπειρος.
Ὦ δε μαλόν βομβοῦντι ποτὶ σμαίνεσι μέλισσαι.
Ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ μεσσᾶναι δύο, τὰ δ' ὠπὶ δρώδρῳ
Ὄρνιχος λαλαγοῦντι. καὶ ἁ σκιὰ ὧδε ὁμοία
Τᾷ πὰρ τὰν. βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε λώνος.
Λά. Ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾷδε πατήσεῖς,
Αἴκ' ᾖς ἄθης, ὕπνω μαλακώτερα. τὰ δὲ τραγεῖαι
Τὰ πὰρ τὰν, ὅσσον τι μακώτερον ἢ τύ πρὸς ὄσσεις.
Στασῶ δὲ μητέρα μέγαν λοῦκον γάλακτος
Ταῖς νύμφαις, σασῶ δὲ καὶ ἄδε ἄλλον ἐλαίω.
Κο. Αἰ δε μὴ τὺ μόλῃς, ἁ πολὰ πῶρίν ὦδε πατήσεῖς,
Καὶ γλάχον' αὐθοῦσαν. ὑπεισεῖται δὲ χιμαιρᾶν
πολλάκις Δόρματα, τᾷ πὰρ τὰν μαλακώτερα † τριάκις ἀρνῶν.

Στα-

Στασῶ σ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Γαϊγάλακτϑ,
Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτϑ πλέας ἱκρῖ ἐχοίσας.
Λά. Αὐτόθε μοι ποτόρισσε, κἀὐτόθι βωκολιάσσεο.
Τὰν σαυτοῦ πατέοισ' ἔχε τὰς ὄρυας. ἀλλά τίς ἅμμε
Τίς ἱμενεῖ; αἴθ' ἦθοι πόθ' ὁ βωκόλος ὧσδε λυκώπας.
Κο. Οὐδὲμ ἐγὼ τιμῶ ποσιδεύομαι. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
Αἰ λῆς, τὸν ὀρυτόμον βωσρήσομεν, ὅς τὰς ὀρείκας
Τιμὰς τὰς πρᾶτ' ἐμὲ ξυλοχίσδεται. ἦν δὲ Μόρσων.
Λά. Βωσρήσομεν. Κ. τὺ δ' ἀλφίν. Λ. ἴθ' ὦ ξῆνε, μικκὸν ἄκουσον
Τᾶσδ' ἦθος. ἄμμες γὰρ ὀρίσδομες ὅς τις ἀρείων
Βωκολιασᾶς ὅσσι. τὺ δ' ὦ Φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων,
Ἐν χαίτᾳ λῃΐνης, μήτ' ὦν τύ γα τὸν ὄρνιν ὀνάσσῃς.
Κο. Ναὶ ποτὶ ταῦν μυμφαῦν, ναὶ Μόρσων, μήτε Κομαίτας
Τὸ πλέον ἰθμώνης, μήτ' ὦν τύ γα τῶδε χαρίξῃ.
Ἀ δὲ φρικὰ ποίμνα τῶ Θυρείω ὅσσι Συβάρτα.
Εὐμαρὲς δὲ τὰς αἶγας ὁρᾷς Φίλε τῶ Συβαρίτα.
Λά. Μὴ τύλις ἠρώτα ποτ' ὦδε λιός, αἴτε Συβάρτα,
Αἴτ' ἐμόν ὅσσι κάκισε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.
Κο. Βωπὶ δ' ὄρος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.
Κὐδὲμ μαυχέομαι. τὺ δ' ἄγαν φιλονείκεθ' ἑσσί.
Λά. Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις, κἀμὲ ξῆνον ὄντα πόλιν αὖθις
Ζῶντ' ἄφθον. ὦ τᾶν ἦσθα μύλος ἦδε Κομάτα.
Κο. Ταὶ μῶσαι μ' ἐφίλησαν πολὺ πλέον ἢ ἐμὲ ποιμένα
Δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐτᾶς χιμάρως σίνω πρανίποκ' ἐοῦσα.
Λά. Καὶ γὰρ ἔμ' ὦ πόλλω φίλεσι μέγα. κἀμὲ μαλόν αὐλεῖ

Κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ καίρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
Κο. Γλὰν δύο, τὰς λοιπὰς δίδυματόκος αἶγας ἀμέλγω.
Καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα, τάλας λέγει αὐτὸς ἀμέλγεις:
Λαί. Φεῦ φεῦ λαίκων τοι ταλαίρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
Τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
Κο. Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα,
Τὰς αἶγας πρελῶντα. καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
Λαί. Κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
Ἐκμαίνει. λιπρὰ δὲ πρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
Κο. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
Γρὸς ῥόδα. τῶν ἄνδηρα πρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
Λαί. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδου. αἱ μὲν ἔχοντι
Λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.
Κο. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ πρεσβεύῳ αὐτίκα φάσσαν,
Ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών. τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.
Λαί. Ἀλλ' ἐγὼ ἐν χλαῖναν μαλακὼν πόκον ὁππόκα πέξω,
Τὰν ὄϊν τὰν πέλλαν, κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.
Κο. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω τὰν μηκάδου ὧδε νέμεσθε,
Ὡς τὸ κάταντες οὔκω γεώλοφον, ἅ τε μυρῖκαι.
Λαί. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος ἅ τε κυναίθα,
Τοῦτι βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολὰς ὡς ὁ Φάλαρος.
Κο. †Ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπρίσσινος. †ἔστι δὲ κρητὴρ,
ἐν τι Ἔργον Πραξιτέλους. τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.
Λαί. Χ' ἁμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει.
Ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

Ἀκρί-

Κο. Ἀκρίδεσ αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδεῖτε τὸν ἁμόν,
Μήμεσ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος. ἐν τὶ γὰρ ἅβαι.
Λά. Τοὶ τέττιγεσ ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω.
Οὕτω κ' ὔμμεσ θὴν ἐθερίσδετε τὼς καλαμεύτας.
Κο. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
Λά. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κάνθαρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
Σῦκα κατατρώγοντες, ὑπηνέμιοι φορέονται.
Κο. Ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν τὺ κατήλασα. καὶ τὺ σεσαρὼς
Εὖ ποτε κιγκλίζεσ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
Λά. Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'; ὄκκα μὰν τῇδέ τυ δάσας
Εὐμαίρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτο γ' ἴσαμι.
Κο. Ἤδη τις Μόρσων πικραίνεται. οὐχὶ πρήσθεσ;
Σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.
Λά. Κἠγὼ μὲν κνίσδω Μόρσων τινὰ, καὶ τὺ δὲ λεύσεις
Ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νιν εἰς τὸν Ἄλεντα.
Κο. Ἱμερά αὐθ' ὕδατος ῥείτω γαῖλα. καὶ τὺ δὲ Κρᾶθι
Οἴνῳ πορφύροις. τὰ δὲ τρισία καρπὸν ἐνείκαι.
Λά. Ῥείτω χ' ἁ Συβαρίτις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
Ἁ παῖς αὐθ' ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βαίψαι.
Κο. Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτιλόν τε, καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
Καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
Λά. Ταῖσι δ' ἐμαῖς οἴεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια
Φέρβεσθαι. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
Κο. Οὐκ ἔρραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὰν οὐκ ἐφίλασε

Τῶν

Τῶν ὥτων λατελθῖσ', ὅκα οἱ τὰν φαλσαν ἔδωκα.

Λακ. Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ὁρᾶμαι μέγα. καὶ γὰρ ὅκ' αὐτὸς
Ταὐτὰ σύριγγ' ὤρεξα, λαλόν τί με λαβὼν ἐφίλασεν.

Κομ. Οὐδαμὶ τὸν Λάκωνα ποτ' ἀηδόνα λίασας ὀρίσδω,
Οὐδ' ἐποπὰς λύκνοισι. τὸ δ' ὦ τάλαν ἐστὶ φιλεχθής.

Μ. Παύσαδαι λέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ Κομᾶτα
Δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. καὶ τὸ δὲ θύσας
Ταῖς νύμφαις, Μόρσωνι λαλὸν λιτὰς αὐτίκα πέμψον.

Κόμ. Πεμψῶ ναὶ τὸν Παῦα. φερμάσσετο ὠᾶδα τραγίσκων
Νῶν ἀγέλα. λὴ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα κὤρ λαχάξω
Κἀπῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος. ὄφρι πόκ' ἵδη
Ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ὃν ἀρνὸν ὔμμιν ἀλοῦμαι.
Αἶγος ἐμᾶς θρέπτειρα λυρχίδος. ἄνδρες ὔμμες
Φάσατε ἐγὼ λάσω Συβαρίτιδος ὤδὰν ἀοιδᾶς.
Οὗτος ὁ λυκίτας ὁ κορυφίλος, εἴ τιν' ὀχλύσεις
Ταῦ αἰγαῦ, φλάσῳ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ λαλλιόρησαι
μοί- Ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὃν' αὖ πάλιν. ἀλλ' ἀγροί-
σαις Αἰ μή τυ φλάσαιμι, Μελαίνιδι αὐτὶ Κομάτα. (μαν,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις βόρους ὄντω, μεσημβρίας εἰς ᾧ τὰ θρέμματα σωρεύουσι, καὶ ἀμοιβαίως τῷ περὶ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν ᾠδῆς ὁ Δάφνις, ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Δαμοίτας ἀκρείνεται ἐκ προσώπου

τοῦ

τοῦ Πολυφήμου δῆθεν. Τὰ πραγματα ἐν Σικελίᾳ πρὸς
δεαλέγεται δὲ ὡ ποιητὴς Ἀρατῳ, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς
Θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνδρί.

καὶ πάλιν.

Μηκέτι φρουρῶμες ἰδὲ προθύροισιν Ἄρατε.

Δύναται δὲ οὗτος εἶναι, ὁ τῶν φαινομένων ποιητής.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ,
Εἰδύλλιον Ἕκτον.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ.

Δαμοίτας καὶ Δαφνις ὁ βωκόλος εἰς ἕνα χῶρον.
Τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συναγαγον. ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
Πυῤῥός, ὁ δ' ἡμιγένειος. ἰδὲ κράναν δέτιν' ἄμφω
Ἐσδόμενοι θερέος μέσῳ ἄματι, τοιαδ' ἄειδον.
Πρῶτος δ' ἄρξατο Δαφνις, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἐρίσδεν.
Δφ. Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ Γαλατεια
Μαλοισιν, δυσέρωτα τὸν Αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα.
Καὶ τύ νιν οὔποθ' ὁρῆσθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
Ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἁδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
Ἄτοι ταῦ ὀΐων ἕπεται σκοπὸς. ἁ δὲ βαΰσδει
Εἰς ἅλα δερκομένα. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει

Ἄσυ-

Ἄσυχα μαχλάζοντα, ἐπ' ἀγιαλῆο θέοισαν.
Φραύζεο μὴ τᾶς παιδὸς ὑπ' ἰνάμασιν ὀρόσῃ
Ἐξ ἄλος ὀρχομένας, ἢ δὲ χρόα μαλὸν ἀμύξῃ.
Ἀ δὲ καὶ αὐτόθι τοι δαφυύπεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
Ταὶ μαπυραὶ χαῖται τὸ μαλὸν θρῴσκα ἄνικα φρύπει.
Καὶ φεύγει φιλέοντα, κὠ φιλέοντα διώκει.
Καὶ τὸν ἐπὶ γραμμᾶς ἰνεῖ λίθον. ἢ γὰρ ὀρῶπι
Πολλάκις ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ μαλὰ κἀλὰ τέφανται.
μαλὸν Τῷ δ' ὑπὸ Δαμοίτας αὐέβαλλε, † κὴ τὰ δ' ἄεισεν.
Δμ. Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ πόιμνιον ἄνικ' ἔβαλλε.
Κὤμ' ἔλαθ', ὃ τὸν ἐμὸν τὸν γῶα γλυκὺ, ὃν ποθόρημι
Ἐς τέλος. αὐτὰρ ὁ μαύτις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων,
Ἐχθρὰ φορεῖ ποτὶ οἶκον, ὅπως τηρέωσι φυλαξῆ.
Ἀλλὰ κὠ αὐτὸς ἐγὼ ἰνίσλομαι πάλιν, ὃ ποθόρημι,
Ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχειν. ἆ δὰ ἰοῖσα
Ζαλεῖ μ', ὦ Πανὲ, κὠ τάκεται. ἢ κὰ θαλάσσας
Οἰσρεῖ, πα πταίνοισα ποτ' ἄντρα τε, κὴ ποτὶ ποίμνας.
Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν κὠ τᾶ μαιεῖ. κὴ γὰρ ὅκ' ἤρων
Αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰχία ξύγχος ἔχοισα.
Ταῦτα δ' ἴσως ἐθρῶσα ποισυνδά με πολλάκι, πειμπεῖ
Ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ μλασσῶ θύρας, ἔστε κ' ὀμόσῃ
Αὐτά μοι σορέσειν μαλὰ δέμνια τᾶσ δ' ὑπὸ νάσω.
Καὶ γὰρ θέλω δ' ἐλθοῦσ' ἔχω μακὸν ὅς με λέγοντι.
Ὃ γὰρ πρὶν ὀδὺ πόντον ἐσέβλεπον, ἢς δὲ γαλάνα.
Καὶ μαλὰ μὲν τὰ γλύκεια, μαλὰ δ' ἐμὶν ἃ μία μώρα,

Ὡς

Ὡς πρὸ ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο. τῶν δέ τ' ὀδόντων
Λευκοτέραν αὐγὰν πρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
Ταῦτα γὰρ ἁ γραῖα με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
Ἃ πρὰν ἀμώντεσσι πρὸ † Ἱπποκόωντι ποταύλει. Ἱππο-
Τόσσ' εἰπὼν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε. κύωνι
Χ' ὡ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
Αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ Βώτας.
Ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ τὰι πόρτιεν αὐτίκα ποίᾳ.
Νίκᾳ μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

Ὑ ΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίου ζ'.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον οὖτο, Θαλύσια. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κῷ. ὑπὸ δημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεόκριτος, ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπήει, φίλος κατέστει Θρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ὑπὸ Θαλύσια Δήμητρος, ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει Λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἐκ Κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι, καὶ διεξέρχονται οὐ ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ Λυκίδας παιδὸς Ἀγεάνακτος Μιτυληναίου, ὁ δὲ Θεόκριτος Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον πρὰ Λυκίδᾳ, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

Ἄλλως.

Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ, ἐφιλιώθη Θρασιδάμῳ

μω ϛ αὐτηχήει ποῖς λυκωπίως ὑοῖς. ἀληθεὶς δ' ἐνὼ αὐ-
τῶν ὠδὶ θαλύσια σήμηρον, ἄπεισι μετὰ δυκείτε, ϛ
ἀμύντε δ' χ ὡς μόνα τὸς φησι μετὰ φρασισλάμ καὶ αὖ
ζηχήσ τῶν ἀλεσαν τῶν αὐτόμ.

ΘΑΛΥΣΙΑ, Ἢ ΕΙΡΗΝΗ ΟΔΟΙ-
ΠΟΡΙΑ. Εἰδύλλιον ζ'.

ΗΣχόν, ἄνικ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος εἰς τὸν
Ἄλσητα
Εἴρπομες ἐκ πόλε. σὺ καὶ τρίτος ἄμμιν
Ἀμαύτας.
Τᾷ σκοῖ γὰρ ἔτ δύχε θαλύσια ὁ Φρασίσλαμ
Κἀντηχήνης, σύο τέκνα Λυκώπε. ἔπι πρ' ἐσθλόν.
Χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
Χαλκων, Βάρρινα ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε μαράνα.
Εὖγ' γώρεισάμεν ὥτε πρᾶ γόνυ. τὰ δὲ πᾷ' αὐτάμ
Αἴγειροι πλεῖαι τε εὔσκιον ἄλσο ἔφαινον,
Χλωροῖσιν ὡετάλοισι κατηρυφέες κομόωσαι.
Κὄπω τὰμ μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, ὰ δὲ τὸ σᾶμα
Ἀμῖν τῶ Βρασίλα κατεφάνη. καί τιν' ὁδίταν
Ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.
Ὄνομα μὲν Λυκίδαν. ἦς δ' Αἰπόλος. ὰδέ κε τίς μιν
Ἠγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ Αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐώκει.
Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχ εἶχε τραγοῖο

Κνα-

Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίβιο ποτόσδον.
Ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων εὐφίγγεν πέπλος
Ζωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
Δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεβαρὼς
Ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δὲ οἱ εἴχεν χείλευς.
Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὺ μεσαμερίον πόδας ἕλκεις;
Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει.
Οὐδ' ὠλτυμβίδιοι κορυδαλλίδευ ἠλαίνονται.
Ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι, ἤτινος ἀστῶν
Λανὸν ὠλθρώσκεις. ὡς † τεῦ ποσὶ νειβμένοιο
Γᾶβα λίθος πταίοιβα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
Τόν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
Ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔντε νομεῦσιν,
Ἔντ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
Ἀμέτερον. καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰβφαρίσδεν
Ἔλπομαι, ἅδ' ὁδὸς, ἅδε θαλυσιάς. ἦ γὰρ ἑταῖροι
Ἀνέρευ εὐπέπλῳ δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
Ὄλβω ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
Ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ ἀὼς,
Βωκολιασδώμεσθα. τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
Καὶ γὰρ ἐγὼ μοισαῦ καπυρὸν στόμα. κἤμε λέγοντι
Πάντευ ἀοιδὸν ἄριστον, ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής.
Οὐ δαῦ, οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σαμω, οὔτε Φιλητὰν

WBF Opole

Ἀείδων. Βαίτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
Ὥς ἐφαίμαν ἐπίταδεν. ὁδ' αἰπόλος ἁδὺ γελάσσας
Τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
Γαῖ' ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
Ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅς τις ἐρευνῇ
Ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
Καὶ μοισαῖ ὄρνιχεν, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Ἀλλ' ἄγε Βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς
Σιμιχίδα. κἠγὼ μὲν, ὅρῃ φίλος εἴτοι ἀρέσκει
Τοῦθ', ὅ, τι πρὰν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
Λ. Ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐν Μιτυλάναν.
Χ' ὥταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκει
Κύματα, χ' Ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
πτώ- Αἴκεν τὸν Λυκίδαν † ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
μενον Ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
Χ' ἁλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τήν τε θάλασσαν,
Τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ.
Ἀλκυόνεν, γλαυκαῖς νηρηΐσι, ταί τε μαλιστα
Ὀρνίθων ἐφίλαθεν. ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐν Μιτυλάναν
Ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
Κἠγὼ τῶν κατ' ἄμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
Ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων.
Τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,

Γάρ

Γὰρ ϖυελιεκλιμϑίνος. λύαμον ὰλὲ πις γὼ ϖυελ φρυξεῖ.
Χ' ἅ σιβὰς ἐασεῖται ϖεπυκασμϑίνα ὸν τ' ὠϊϊ ϖᾶχυ
Κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε, πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
Καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημϑίνος Ἀγεανακτος,
Αὐταῖσιν λυλίκεσσι καὶ ὸν τρύγα χεῖλος ὀρέϑλω.
Αὐλησϑῦνπι δέ μοι δύο ποιμϑίνε. εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
Εἷς δὲ Λυκωπίτας. ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύϑεν ἀσεῖ,
Ὡς ποκα τᾶς ξγνέας ἠράσσαϑο Δαφνις ὁ Βώτας,
Χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, κὴ ὡς ὀρύος αὐτὸν ἐϐεμώϑυμ,
Ἰμϐρὰξ, αἵ τε φύυπι πᾷ ὄχϑασιν ποταμοῖο.
Εὖτε χιὼμ ὡς λις κατετάκη μακρὸμ ὑφ' Αἵμου,
Ἢ Ἄϑω, ἢ Ῥοδόπαμ, ἢ Καύκασμ ἐχατόγντα.
Ἀσεῖϑ' ὡς ποκ' ἔϑλιπε τὸν αὐπόλον ϑυρέα λαῖναξ
Ζωὸμ ἐόντα καπῆσιν ἀταϑαλίπσιν ἄνακτος.
Ὡς τένιμ αἰ σιμαὶ λειμωνόϑε φοῖϐομ ἰοῖσαι
Κισσὸμ ὸν ἀδλεῖαν μαλακοῖς ἄνϑεσι μέλισσαι.
Οὔνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα πᾷ σόματος χέε νέκταρ.
Ὦ μακαρεὺς Κομάτα τὺ ϑλιὼ τάδε τόρπνα πεπόνϑῃς,
Καὶ τὺ κατεκλαύϑης ὸν λαῖναν, καὶ τὺ μελισσαῖ
Κηεία φοῖϐόμενος ἔτος ὤειον ἀξετέλεσας.
Αἴϑ' ἐπ' ἐμοῖ ζωοῖς γναείϑμιος ὤφελον ἦμεν. ἐμοὶ
Ὡς νῦ ἐγὼμ γνόμενομ αἰ ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
Φωνᾶς εἰσαΐω. τὺ δ' ὑπὸ δρυσίμ, ἢ ὑπὸ ϖόλυκας
Ἀδλὺ μελισσόμενος κατακέκλιϐ ϑεῖε Κομάτα.
Χὤ μὲν τόας' ἐπὶ ὠμ ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὖϐις

Κἠγὼμ τοῖ᾽ ἐφαλμαν. Λυκίδα Φίλε, πολλὰ μὲν ἄλμα
Νύμφαι Ἰὴμὲ δίδαξαν αὖ᾽ ὄρεα βοσκολέοντα
Ἐθλαί, τά, ωσ καὶ ζωὸς ὑδὲ θρόνον ἄγαγε φάμα.
ἔπι γ᾽ Ἀλλὰ τόγ᾽ ἐκ πάντωμ μὲγ᾽ ὑπείροχον † ὦ τὺ γοραῖσγ
ἐίδισγ Ἀρξοῦ μ᾽ ἀλλ᾽ ὑπαὶκοιον, ἐπεὶ Φίλος ἔπλεο μοίσαις.
Σιμιχίδα μὲν ὁρῶντες ἐπέπαρον, ἢ γὰρ ὁ δειλὸς
Τόσσον ὁρᾷ μυρτὸς, ὅσσομ ἔαρ θ᾽ αὖγὸν ὁρῶντα.
Ὢ᾽ ρατ θ᾽ ὅ τὰ πάντα φιλαίπαρος αὐδρί τιμώῳ,
Παιδὸς ὑπὸ σταλάγχνοισιμ ἔχει πόθομ, οἵδισγ Ἄειδις
Ἄειδος Ἐθλὸς αὐὴρ μὲγ᾽ † Ἄειδις, ὃμ δ᾽ ἐδίδαξγ αὐτὸς ἀείδισγ.
Φοῖβ θ᾽ σὺ φόρμιγγι πᾷ ἀπριπόδεσι μεγαίροι,
Ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ᾽ ὀστέομ αἴθετ᾽ ὁρῶπι.
Τόμ μοι Παὶ ὁμόλας ὁρᾶτόμ πτέδμ ὅς τε λέλογχας
Ἀκλητομ λιένοιο Φίλας ὀν χεῖρας ὁρέισαις.
Εἴτ᾽ ἐς᾽ αἶρα φιλῖν θ᾽ ὁ μαλθακὸς, εἴτέ γις ἄλλ θ᾽.
Κἠμ μὲν ταῦθ᾽ ἕρδοις ὦ Παὶ Φίλε, μή τύ γε παῖδον
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιμ ὑπὸ πλευρά τε καὶ ὦμος
Τανίκα μαστίσδοισγ, ὅτε λιτὰ τυτθὰ πρέπῃ.
Εἰδ᾽ ἄλλως νδύσαις, κἢ μὲν χρόα πάντ᾽ ὀνύχεσσι
Δακνόμεν θ᾽ ἰνάσαιο καὶ γὺ ἰνύδλαισι παθδύδις.
Εἴης δὲ ἠδλωνῶμ μὲν γὺ ὄρεσι χέιμα τι μέσῳ
Ἔβρομ πὰρ ποταμόμ τετραμμέν θ᾽, ἐγγύθγ αἶκτρα.
Ἐμ δὲ θορῇ πυμαφρισι πᾷ᾽ αἰθιόπεσσι νομεύοις,
Πέτρας ὑπὸ Βλεμύωμ, ὅθγ᾽ ἀκέπι νεῖλος ὁρᾶτος.
Ὑμμὸν δ᾽ ὑτπίδος καὶ βυβλίδ θ᾽ ἁδὺ λιπόντα

Νᾶμα

Νᾶμα καὶ οἰκοῦντες ξανθᾶς ἔδος αὐπὺ Διώνας.
Ὦ μάλοισιν ὁρῶντες ὁρ' ὑθομλύοισιν ὁμοῖοι.
Βαλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἰμβρόγητα Φιλῖνον
Βαλλετ' ἐπεὶ κομ ξεῖνον ὁ δίσμορ ὄκ ἐλεεῖμεν,
Καὶ δὴ μὰν ἀ πίοιο τε παίτορ, αἱ δὲ γυναῖκες
Αἱ αὖ φαντὶ Φιλῖνε τὸ κρι καλὸν ἄνθ' ἀκρέεῖ.
Μηκέτι τοι φρεσὶν ὧν πεθύροισιν Ἄρατε.
Μὴ δὲ πόλας τρίβωμεν. ὁ δ' ὄρθιος ἄλλον ἀλέκτως
Κοκκύσδλων νάρκασιν αὐικρῆσι δίδυϊκ.
Εἷς δ' ὑπὸ τᾶς δὲ φρίσε Μόλων ἄγχι θ παλαίστρας.
Ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραῦά τε πᾶσα,
Ἄ τις ὠὶφθύσδισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ὁρύκοι.
Τόσ' ἐφάμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἄδυ †τελάσσας, γελασ
Ὡς πάρος, ἐκ μοισαῶν ξεινήϊον ὄπασεν ἡμῖν. ξας
Χ' ὡ μὲν ἀκλίνας ἐπ' ἀεισορά, τὰν ὠὶ τύξας
Εἶρφ' ὁδύν. αὖ τὰρ ἐγώ τε καὶ Εὔκειρος ὖν Φρασιδάμω
Στραφθγώτες χ' ὡ καλὸς Ἀμωίτιχος, γὤτε βαθείας
Ἀδείας χίνοιο χαμδυνίσιν ἐκλίνθημεν.
Ἔντε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
Πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὕπορθε πηγὴ λιπαρὸς δυνέουσ'
Αἴγειροι πτελέαι τε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον λιγαρειοδίζεν.
Τοὶ δὲ ποτὶ σκιραῖς ὀροδαμνίσιν αὐθαλίωνες
Τέττιγες λαλαγοῦντες ἔχον πόνον. ἃ δ' ὀλολυγὼ
Τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βατῶν τρύζεσκεν ἀκάνθαις.

Ἄειδυμ᾽ ὑρυδι, καὶ ἀκαυθίδες. ἔσγε τρυγῶμ.
Γωθῶρ ξυθαὶ πὸὶ πίλακας ἀμφὶ μέλιοσαι.
Γαὺτ᾽ ὥσλγ᾽ θέρεθ μαλλα πίονος. ὥσλε λ᾽ ὀπώρης.
Ὤχναι μὲν πὰρ ποσὶ, πὰρ᾽ πλουρῆσι δὲ μᾶλλα
Δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνλθρ. τοὶ λ᾽ ἐπέχωρ
Ὄρπακες βαθύλοισι καταβείβοντες ὁρᾶσλε.
Τετραλγὲς δὲ πίθωμ ἀκλύθρ ἱερὸς ἄλειφας.
Νύμφαι καὶ λίδες Γαρναίσιομ ἄπθ᾽ ἔχοισαι.
Ἆρα γέ πα χιόμ λε φόλω ἐν λάϊνομ ἄντρομ
Κρητῆρ᾽ Ἡρακλῆϊ γορῶμ ἐκάσαρ χείρωμ;
Ἆραγε πα τλῶομ ἐμ ποιμένα τὸμ ποτ᾽ Ἀναύπω
Τὸμ ἱερατόρομ Γολύφαμομ, ὃς ὄρεσι λᾶας ἔβαλλε,
Τοῖομ νέκταρ ἔασεισε κατ᾽ αὐλια ποσὶ χορεύσαι.
Οἷομ λὴ τόκα τῶμα διεκρανῶθα τε νύμφαι,
Βωμῶ πὰρ λάματρθ ἀλωαλθ, ἐς ὠδῖ σωρῶ
Αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πῆνομ. ἁ δὲ γελάσαι,
Δραγματα ἐμ μαλκωνας ἐν ἀμφοτόρῃσιμ ἔχοισα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίδ ἡ.

Τὰ μὲν πραγματα ὠδὶ Σικελίας, ὁ δὲ λόγθ, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπα. εἰσὶ λ᾽ ὁρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις Βακχίδι καὶ Μιμάλκας ποιμῶ, εἰλκφότες ἑαυτῶ αὐτόλοθ, ἐπαθλομ ἢ πεθέικασι τὰς σύριγγας.

Ἄλλως.

Τὰ μὲν πραγματα ἐν Σικελίᾳ. ὁ δὲ λόγθ ἐκ τοῦ ποιη-

ποιητικοῦ προσώπου. Μεναλκας καὶ Δαφνις εἰς ἐρίν βουκολικῶν ἀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται. ἔπαθλον δὲ ἐτίθεσαν, τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ κριτὴς ὁ Δαφνις εὖ μαλα ἄσας, προσηγαγετο μαθητεῦσαι ἑαυτόν. σωσίθεος δὲ Δαφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μεναλκαν ἄδοντα Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρίναντος, γαμηθῆναι αὐτῷ Θαλειαν. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ αἰτωλὸς, ὑπὸ Δαφνιδος μαθεῖν Μαρσίαν τὴν λυρικήν. Δάφνις βουκόλος, Μεναλκας ποιμὴν μικτὸν διηγηματικόν.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ. ΕΙ-
δύλλιον Η΄.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντεν βουκολέοντι,
Μᾶλα νέμων, ὡς φαντὶ, κατ' ὤρεα μακρὰ Μεναλκας
Ἄμφω τωγ' ἤτην πυῤῥοτρίχω, ἄμφω ἀνάβω,
Ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀεῖδεν.
Πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δαφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.
Με. Μυκηταῦ ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι ἀεῖσαι;
Φαμί τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
Τὸν δ' ἄρα χ' ὡ Δαφνις τριῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ
Δά. Ποιμὰν εἰροπόκων ὀΐων Συρικτὰ Μεναλκα,

Οὔποτε νικᾶσεῖς μ' ὃλ' ἐπὶ πάθοις τύ γ' ἀείδων.

Με. Χήσεις δ' ὧν ὄυιδεῖν; χήσεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Δα. Χήσω τοῦτ' ὄυιδεῖν, χήσω καταθεῖναι ἄεθλον.

Με. Ἀλλὰ τί θησόυμεθ' ὅκην ἄμιν ἄρκιον εἴη;

Δα. Μόχον ἐγὼ θησῶ, τὺ δὲ θές γ' ἰδομάτρεα ἀμνόν.

Με. Οὐ θυσῶ πόκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μου
Χ' ἁ μάτηρ. τὰ ϝὶ μάλα ποθέασθρα πάντ' ἀριθμοῦνται.

Δα. Ἀλλὰ τί μαὶ θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν;

Με. Σύριγγ' ἄν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ γυνεάφωνον,
Λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
Ταύτην κατθείην. τὰ δὲ τῶ πατρὸς ὐ καταθήσω.

Δα. Ἦ μαὶ τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω γυνεάφωνον,
Λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
Πρώαν νιν σὺν ἐπᾳξ. ἐπὶ κὰ τὸν πάκτυλον ἀλγῶ
Τὸν ϝον, ἐπεὶ κάλαμός γε πολὺ χιὰς πίετμαξεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσετται ἡμῶν;

Με. Τὼ μὰν ὧς γ' ἀντᾶθα τὸν ἀπόλλων' ἦν κἀλέσωμες,
Ὃς ποτὶ ταῖς ὀρίφοις ὁ λύκων ὁ Φάλαρος ὑλακτεῖ.
Χ' οἱ μὲν πᾶσαν ἄϋσαν. ὁ δ' ἀπόλλως ἰὼθ' ἐπακόσας.
Χ' οἱ μὲν πᾶσαν ἄεισαν, ὁ δ' ἀπόλλως ἤθελε κρῖναι.
Πρᾶτος δ' ὧν ἄεισε λαχὼν ἰὺκτὰ Μυάλκας.
Εἶτα δ' ἀμοιβαίως ἐπελάμβανε Δάφνις ἀοιδᾶν
Βωκολικάν. ὅτω δὲ Μυάλκας ἀρξατο πρᾶτος.

Με. Ἄγνεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος, αἴπερ Μυάλκας
Γήποχ' ὁ Συρικτὰ πᾶσι φίλτατος ἔσκε μέλος.

Βόσκοιτ' ἐκ ψυχὰς τὰς ἀμναλίδας, ἦμι δὲ πόκᾳ
Δαλφνις ἔχων πλαμάλας, μηδὲν ἔλαττον ἔχοι.

Δά. Κραῦνα καὶ βοτάναι γλυκερὸν φυτὸν, αἱ πάρ ὁμοῖον
Μοῖσι δοι Δαλφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.
Τὰν δ' ὐπὸ βουκόλιον παίνετε, λὰν πι μυκάλικας
Τᾷ πλ' ἀγάγοι χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

Μι. Παύτα ἔαρ, πάντα δὲ νομοὶ, πάντα δὲ γαλακτος
Οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
Ἔνθ' ἁ λαλὰ παῖς ὠνίαται. αἰ πλ' αὖ ἀφορπη.
Χ' ὦ ποιμὰν ξηρὸς πλιώθιχ' αἱ βοτάναι.

Δά. Ἔνθ' οἷς, ὑπὸ δ' ἄγες διδυματόκοι, ὑπὸ μέλισσαι
Σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτοραι.
Ἔνθ' ὁ λαλὸς Μίλων βαίνει ποσίν. αἰπλ' αὖ ἀφορπη.
Χ' ὦ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότοραι.

Μι. Ὦ τραγε ταῦ λευκαῦ αἰγαῦ ἄνορ, ὦ βαθυ ὕλας
Νυείομ, ὦ σιμαὶ, πλῦτ' ἐφ' ὕπλωρ ὄρφοι.
Ἐν πλιώῳ γὰρ πλῶν. ἴθ' ὦ Κόλε καὶ λέγε Μίλωι,
Ὡς Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμε.

Δά. Μή μοι γαῦ Πέλοπος, μή μοι χρύσεια πάλαυτα
Εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν αὐέμων,
Ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷ πλ' ἄβομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
Σεύνομα μᾶλ' ἐς ὄρων τὰν Σικελαὺ ὀυ ἄλα.

Μι. Δρύασι μὴ χιμὼν φοβερὸν λαπύν. ὕπλασι πλ' αὐχμός.
Ὄρνισιν πλ' ὕασλαγξ. ἀγρόταις δὲ λίνα.
Ἀνθρὶ δὲ πᾶσι φίλος ἁ πάλλας πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ

Οὐ μόνϴ᾽ ἁρμαδίω, καὶ τὺ γυναικοφίλας.
Ταῦτά μιν ὤμοι λιαμοιβαίω οἱ παῖδες ἄειναν.
Τὰν τυμαίταν δ᾽ ὠδαὶ ἄτως ἐξάρχει Μυωλίδας.
Με. Φείδιλε τὼ ὀρίφω, φείδιλε λύκε τὼ ποκάδιω μου.
Μὴ δ᾽ ἀδίκει μ᾽ ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
Ὦ λαμπαδίσκε λύω, ἄτω βαθὺς ὕπνϴ᾽ ἔχει τυ;
Οὐχὶ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Ταὶ δ᾽ οἷες μὴ δ᾽ ὔμμες ὀκνεῖθ᾽ ἁπαλὰς κορίσκαισθαι
Ποίας. ὅτι καμεῖσθ᾽ ὀκκα πάλιν ἄδε φύκτου.
Σίτ᾽α νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ᾽ ὄσσα πλήσατε πᾶσαι.
Ὡς τὸ μὲν ὤ᾽ ρνες ἔχοντι, τόδ᾽ ἐς παλάρως ἀπόθωμαι.
Δεύτορϴ᾽ αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ᾽ ἀείδων.
Δα. Κἄμ᾽ ἐκ τῶ ἄντρω σιώπα φρὺς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
Τὰς δαμάλας πὰξ ἐλῶνσα, καλὸν καλ᾽ ἦμες ἐφάσκων.
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐπείθω ἄπο, τὸν πικρὸν αὐτᾶς.
Ἀλλὰ δεῦτω βλέψας, τὰν ἄμετρον ὁδὸν ἕρπον.
Ἀδεῖα φωνὰ τᾶς πόρτιϴ᾽, ἀδὺ τὸ ὠνδῦμα.
Ἀδὺ δὲ χ᾽ ὡ μόχϴ᾽ γαρύεται, ἀδὺ δὲ χ᾽ ἁ βῶς.
Ἀδὺ δὲ τῶ θορέϴ᾽ πᾶ᾽ ὕδωρ ῥέον αὐθελιοποιτεῖν,
Τᾷ δρυΐ τὰ βάλανοι κόσμϴ᾽, τᾷ μαλίδι μᾶλα,
Τᾷ βοΐ δ᾽ ἁ μόχϴ᾽, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ᾽ αὐπόλος ὧδ᾽ ἀγόρευε.
Ἀδύ τι τὸ σόμα βι καὶ ἐθύμορϴ᾽ ὦ Δάφνι φωνά.
Κρέασσον μελπομένω τοῦ ἀκοίμων, ἢ μέλι λείχειν.
Λάσδεο τὰς σύριγγας. νίκης γὰρ ἄεδλον.

Αἰ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' ἀπολέοντα δισσάξαι,
τὼν μὲν τὰν μυλάων λωστῶ τὰ δίσακτρά σοι ἄγα.
Ἄ πις ἐσσὶ λιφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ αὐήλατο, καὶ πλατάγησε
νικήσας, ὅτως ὦν μητρὸς ἄλοιτο.
Ὡς δὲ ματεσμύχθη καὶ αὐετράπετο, φεύγα λύπη
Ὧτορ, ὡς καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο.
Κἀκτότω Δάφνις πὰρ ποιμέσι πρᾶτος ἔγηρε,
Καὶ νύμφαν ἄπρηθε καὶ ἐπ' αἰόλα γάμων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ-
νάτου Εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ὧδε Σικελίας, νομεὺς δὲ ὄνομ' ὃς
ἦν τῇ Δάφνιδος Ⓒ Μιμάλκα, ὅπως ἀλλήλοις αὐτάσω-
σιν. ὧδε μὲν οὖν ἔχει πρὸς Μιμαλκαν. Ἄλλως.

Τὰ δὲ πράγματα ὧδε Σικελίας μὲν τῆς ἐκκαλοῦντου
ἢ τὸ σωνομέως Δάφνις καὶ Μιμάλκας, ὅπως ἀλλή-
λοις αὐτάσωσιν. ὧδε μὲν ἔχει πρὸς Μιμάλκαν ὄρνυ ὄντα σι-
κελικόν, τὸν τῆς Μιμάλκας χαλκιδέως. οὗ φησὶν ἑρμησιά-
ναξ ὁραθῶαι τ' Ἰωνιωνίας ὀνίππης. κἠ δὲ τὸ μὴ ὦν-
τυγχάνειν αὐτῇ, κατακειμνιαθῶαι. Βουκολιάσ δεο ἦ,
τοτέστι βουκολικῶ φωνῶ λέγε. τὸ δὲ ἔξῃς, ὅτω. βου-
κολιάσ δεο Δάφνι. σωκρξαθθω ἦ, ἢ ἐφευράθω Μιμάλ-
κας. Ἰσέον ὅτι, ἢ τὸν αὐτὸν οὗ ποιεῖτε Μιμαλκαν πά-
λιν φησί, τό τε γὰρ ἴσως γένεσε μᾶλλον ἦ βόας,
ἢ ἔτορον Μιμάλκαν βουκόλον.

ΝΟΜΕΥΣ, Ἢ ΒΩΚΟΛΟΙ.

Εἰδύλλιον θ'.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Βωκολιάσδεο Δαφνι. τύ δ' ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος.

ἐφιψάθω Ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, † ἐφαψάθω δὲ Μῳάλκας.

ὦὴ Μόχθως βόωσιν ὑφ' ὡτέων, † ὑπὸ σείραισι δὲ ταύρως.
Χ' οἱ μὲν ἅμᾶ βόσκοιντο, καὶ ὦ φύλλοισι πλανῶντο.
Μηδὲν ἀπαγγελοῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολίασδον
Ἔμπαθεν. ἄλλωθεν δέγ' ὑπ' ἐκείνοις Μῳάλκας.

Δα. Ἀδὺ μὲν ὁ μόχθος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χ' ἁ βῶς,
Ἀδὺ δὲ χ' ἁ σύριγξ, χ' ὦ βωκόλος, ἀδὺ δὲ λιὴγών.
Ἐντὶ δέ μοι πᾶν ὕδωρ ψυχρὸν σιβάς. ἐν δὲ νέναστα
Λύκαν ἐκ δαμάλαν λιαλὰ δρύμαθα, τᾶς μοι ἁπάσας
Λίψ ἡμέρον προγοίας ἀκρόσπᾶς ἐπίναξε.
Τὸ δὲ θηρὸς φρύγοντος, ἐγὼ τόσον μελεδαίνω,
Ὅσον ὀρῶν' πατρὸς μύθων καὶ μητρὸς ἀκούειν.
Οὕτω Δαφνις ἄεισεν ἐμίν, ὄτω δὲ Μῳάλκας.

Με. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, λιὴγὼ λιαλὸν ἄντρον ἐνοικῶ
Κοίλαις ἐν πέτρῃσιν. ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
Ἦν μοι πὰς λιφαλᾷ καὶ πὰρ ποσὶ λώεα λεῖνται.
Ἦν τινὶ λιθρυΐνᾳ χρεία ζῇ, ἐν τινὶ δ' αὖα

Φα-

ποιμαίνονθος. ἔχω δέ τοι οὐκ ἄσημα φωνὴν
χαίματος, ἣν νύσιος ἐκαρύσσατο πᾶσα μύλιος πρόντος.
τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκας·
δάφνιδι μὲν κορύσσαν, τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρός·
αὐτὰρ ὕα. τάν δὲ οὐκ ἴσως μωμάσεται τέκτων.
τῷ δὲ τρόμβω καλόν ὄρακον, ὃ μιτέας αὐτὸς
σὶν πάθλῳ, ὠέτραισιν ἐν ἀκείαισι δοκεύσας,
ἐγνάτε ταμὼν πρώτ' οὖσιν. ὃ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
βωκολικαὶ μῶσαι μᾶλλα χάρετε. φαίνετε δ' ὠδαὶ
τὰν πόκ' ἐγὼ τοῖσι πρὸν ἄειδα νομεῦσι.
μηκέτ' ὠθὶ γλώσσας ἄκρας ὁλοφυγδόνα φύσης.
τέτριξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
ἶρηκες δ' ἴρηξιν. ἐμὶν δ' ἀμῶσα καὶ ὠδά.
τᾶς μοι ὡᾶς εἴη πλεῖος δόμος. ὅττι γὰρ ὕπνος,
οὔτ' ἔαρ ἁδυπίνας γλυκορώτορον, ὅττι μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι. ὃς γὰρ ὁρῶσαι
ταθεῦσιν, τὼς δ' ὅτι ποτῷ λαλέοντα λίγηα.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ι'.

Ἄλληλοι ἐν ᾧ χωρίῳ διάκεινται τὰ ἄσματα. Μίλων δέ ἐστι καὶ Βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ὁρᾷ δ' ὁ Βάττος βομβύκας αὐλητρίδος πολυβότρυος τινὸς εἴτε θυγατρός, εἴτε θρασπαίνης. καὶ ὠδῇ τούτῳ ὁ Μίλων ὁρεθίζων αὐτὸν ὡς φρασίλεως θορίζοντα. τῷ δὲ Βάττῳ τὼ μὲν αὐτῷ λυσφημίαν ἐπόντος, ὡς βομβύκας

κας ὁρᾶ. Ἀλλὰ σὺ μὲν κάμνω. ὦ Λυκίδα, ὁ Μίλων πρόσ-
παιζων αὐτῷ σκώπτει, τὸν Φίλιον αὐτὸ μαίλυν Καλα-
μαίαν φησίν, ἐπεὶ ἢ μέλαινα, ἢ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος.
τοιαύτη γὰρ ἡ αἰγὸς τὰς χώρας ἀπείλες. Βάττος ἦ μὴ με-
γαλοῤῥημονῶμεν τὸν τόπον, ἔφη αὐτῷ. τυφλὸς γὰρ ὁ μό-
νομ ὁ πλόος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὁρῶς. ὀρεθιαθεὶς δ' ὑπὸ Μίλωνος
ὁ Βάττος, ἀπήγειλε ᾠδὴν εἰς τὴν ὁρωμύλου αὐτοῦ, ὡς-
εἰχε δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν λυπρὸν τὸν Μίδα ἁμὲ, ὃν
Ἡρακλῆς ἀπῆλε, πολλὸς ἀναμεῖναντα μὲν τῷ θορίζμ. ὡσ-
σάμενος ἦ τ' ὠδῆς, ἀναδέχεται ὁ Μίλων ὡς πρέπει
ὁρχάτην ᾠδὴν εἶρκε. πᾶσαν δὲ λοιπὸν χρὴ κατ' αὐτὸν
ὁρῶντα δικαιεῖσθαι τὴν μητρὶ τὸν ὄρθρον.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, Ἢ ΘΕΡΙΣΤΑΙ.
Εἰδύλλιον ἰ.

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΜΙΑΩΝ.

Ἐργατίνα βουκαῖε. τίνων ὑϊζυὲ πεπόθεις;
Οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δυνάμαν, ὡς τὸ πρὶν
ἄγες,
οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῶ πλατίον. ἀλλ' ὑπολείπει
ἢ πόθος ὀϊς ποίμνας, ἃς τὸν πόλα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐν μέσῳ ἄματι ἐσσὶ,
ὃς νιν ἀφ' ὁμίλου τᾶς αὔλακος ὄκ' ἀποτρώγεις.

Βαῤ. Μίλων ὀψάμαν τὰ πέτρας ἀποκομμ' ἀστράμενος,

Οὐ-

Οὐδαμὰ τοὶ συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Μί. Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί.
Βά. Οὐδαμὰ νῦν συνέβατοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
Μί. Μηδὲ ξυμβαίη. χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.
Βά. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
Μί. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος.
Βά. Τοι γάρ τοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
Μί. Τίς δὲ τυ τῶν παίδων λυμαίνεται. Β. ἁ Πολυβῶτα
Ἁ πρὰν ἀμώντεσσι πρὸ † Ἱπποκόωντι ποταύλει. Ἱππο
Μί. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις. κύωνι
Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία.
Βά. Μωμᾶσθαι μ' ἀρχῇ τύ. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος
Ἀλλὰ καὶ ὡ' φρόντιστος ἔρως, μηδὲν μέγα μηθεῦ.
Μί. Οὐ μέγα μυθεῦμαι, τύ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον.
Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως.
Ἐργαξῇ. καὶ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦσθα.
Βά. Μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
Παῖδ' ὧν γὰρ χ' ἅψεισθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα Σύραν καλέον τί τυ πάντες
Ἰχνὰν ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν † ἐστὶ, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. ἐν τὶ
Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τα πρῶτα λέγονται.
Ἁ αἴξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
Ἁ γέρανος τ' ὤροτρον. ἐγὼ δ' ὑπὸ τὶν μεμάνημαι.
Αἴθεμοι ἦσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι.

Χρύ-

Χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ
Τῶς αὐλὼς μὲν ἔχοιϲα, καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύ γε μᾶλον.
Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἀμύκλας
Βομβύκα χαρίεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεῦ.
Ἀφωνὰ δὲ τρύχνα, τὸν δ' αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
Μί. Ἢ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδαῖς.
Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
Ὤ μοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυϲας.
Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λυτιέρϲα.
Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ ὦ τὸ λαῖον
Εὐεργόν τ' εἴη καὶ καρπίμον ὅττι μαλιστα.
Σφίγγετ' ἀμαλοδέται τὰ δράγματα, μὴ περιών τις
Εἴποι, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ' οὗτος ὁ μισθός.
Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὕμμιν,
Ἢ ζέφυρον βλεπέτω. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως,
Σῖτον ἀλοιῶντες φεύγειν τὸ μεϲαμβρινὸν ὕπνον.
Ἐκκαλαίμης ἄχυρον τελέθει. τημός δε μαλιστα.
Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
Καὶ λήγειν εὕδοντος. ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος, οὐ μελεδαίνει
Τὸν τὸ ποιεῖν ἐκ χεῦντα, πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ
Καλλιον ὦ' πιμελιτὰ φυλάργυρε τὼς φακὸς ἕψειν.
Μὴ πιτάμῃς τὰν χεῖρα κατα πρίων τὸ κύμινον.
Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀεῖδεν.
Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λοιμηρὸν ἐρῶτα

Μυ-

Μυθίσδιν τᾷ ματρὶ λατ' ὠνᾶν ὀρθρευούσᾳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-ΔΥΛΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὑπόκειτ' ὁ Κύκλωψ, ὁρῶν τ' Γαλατείας, καὶ ποιῶν ἐρωτικὰ τῇ Γαλατείᾳ ὁρῶντα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δ' ὁ Θεόκριτος Νικίᾳ Μιλησίῳ, ὃς καὶ ποιημάτων φθάντου ἀνάγραμμάτων, ὑπὸ Θεοκρίτου πρὸς Κύκλωπα, οὗ ἡ ἀρχή.

Ἦ μᾶν ἄλλαι τῶν Θεόκριτε. οἱ γὰρ ὁρῶντες.

Πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμέτρους.

Γέγραφε δὲ καὶ ὧν γράμματα Ἐρασίστρατον ἰατροῦ Μιλησίου, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος, ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΚΥΚΛΩΨ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὦ δεῖμ' ποτὶ ὁρῶντα τὸν ἐμφύκιον φαρμακὸν ἄλλο
Νικία, ὅστ' ἐγχρισον ἐμοὶ δοκεῖ, ὅστ' ἐπίπασον,
Ἢ τὰν πορίδιες. λᾶφον δέ τι κἀκ ἀδυ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. εὑρεῖν δ' ἀρᾴδιόν ὄτι.
γινώσκων δ' οἰμάν τυ καλῶς ἰατρόμεν' ἐόντα,
Καὶ ταῖς φίλαις δὴ τὸν ἐμὸν ἔχοντα μοίσαις.
Οὕτω γ' ἐνράισα διᾶν' ὁ Κύκλωψ ὁ πᾶν' ἁμῖν,
Ὡς ἔχαῦ Πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας

Ὀυδὲν ἔρως δοκεῖ μοι φάρμακον πεφυκέναι, ἢ μήτι πιάδια καὶ ἀδύσματα.

Ἄρξη γὰρ εἰ σὺ πρὸς τὸ σῶμα, τὼς λιροτάφως π.
Ἤρατο δ' ὅτι ῥόδις, ὁ μᾶλλος, ὁ δὲ λιρίνοις,
Ἀλλ' ὁλθαῖς μανίαις, ἄγεῖρε δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκι τὰν οἴδν ποτὶ τ' αὔλιον αὐτὰν ἀπλώθομ,
Χλωρᾶς ἐκ Βοτάνας. ὁ δὲ τλὼ γαλάτειαν ἀείσλω
Αὐτῶ, ἐπ' ἀϊόνϑ καταστάκϙ φυκιόεσσης
Ἐξ ἀδὸς, ἐχθισὸν ἐχω ὑσυκάρσιον ἔλκος
Κύπριϑ ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἅπαπ πᾶξε βέλεμνον.
Ἀλλὰ τὸ φαρμακὸν εὗρε, καθεζόμενος δ' ὠδὶ πέτρας
ἀείσλε Ὑψηλᾶς ὄν πόντϙ ὁρῶν, † ζιαῦτ' ἠείσλω.
ζιαῦτα Ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀπροκάλλη,
λευκοτέρα παπίας πολιλεῖν, ἁπαλωτέρα δ' ἀρνός,
σφείρας Μόσχω γαυροτέρα, † φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
νωτέρα Φοιτᾷ δ' αὖθ' ὅτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνϑ ἔχῃ με.
Οἴχῃ δ' ὖθυς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνϑ ἀφῇ με.
Φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Ἡδομαι μὲν ἔγωγε κόρα τόν, ἀνίκα πρῶτον
Ἦνθον ἐμᾶς σιὰ μάτρί, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
Ἐξ ὄρεϑ φορέοισα. ἐγὼ δ' ὁλόν ἅγεμόνευον.
Παύσομαι δ' ἐσιδοῦσα τυ καὶ ὑσπνον ὀλίγον πωνῶ
Ἐκτοῦ ὠδώμαν. τὶν δ' ὀμέλει ὅμα δὶ ὀλίγον.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνϑ ἕνεκα φεύγεις,
Οὔνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ὑπὲρ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς τέτατοι ποτὶ θ' ὥτερον ὡς μία μακρά.
Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ὑπὲρ χείλη.

Ἀμ'

Ἀλλ' ὠυτὸς τοιὸτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω.
Καὶ τότων τὸ λιαλπεσον ἀμελγόμενον γαλα πίνω.
Τυρὸς δ' ὐ λείπει μ' ὅτ' ἂν θρέι, ὅτ ἂν ὀπώρη,
Οὐχειμῶν ἄκρῳ. παρδοὶ δ' ὑωρακθέον αὐέι.
Συρίσδην δ' ὡς ὅπις ἐπίσαμαι ὥδε λυκλώπων.
Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἅμα λιάμαι τὸν ἀείδων
Πολλάκι νυκτὸς ἀωεί. τρέφω δέ τοι ἄνδρα νεβρὼς
Πάσας † ἀμνοφόρως, καὶ σκύμνον τέσσαρας ἄρκτων.
Ἀλλ' ἀφίκου τύ † ποτὶ μὲ, καὶ ἐξεῖς ὐδὲν ἐλάσσον.
Ταὶ γλαυκαὶ δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χόρον ὀρεχθεῖν
Ἄδιον ἢ τ' ὠντρῳ πὰρ' ἐμὶν τὰν νύκτα δαχεῖς.
Ἐντὶ δάφναι τλωεὶ, ἢ τὶ ῥάδινα λιπάρεισοι.
Ἐντὶ μέλας λιὸς, ἢ τ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος
Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδρόσιος Αἴτνα
Λύκας ἐκ χιόνος τὸν ἀμβρόσιον πωΐπτει.
Τίς λιαῖν τῶδε θάλασσαν ἔχειν ἢ λύμαθ' ἑλέσθαι;
Αἰδέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δόκιμος λαοσώτορος ἁμός,
Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδιᾷ ἀκάματον πῦρ,
Καιόμενος δ' ὑπὸ τοῦ καὶ τὰν ψυχὰν, ἀνέχοιμαν,
Καὶ τὸν γ' ὀφθαλμὸν τῶ μοι γλυκερώτερον ὐδέν.
Ὤμοι ὅτ' ὐκέτικέν μ' ἁμάτηρ βραδυχι' ἔχοντα.
Ὡς κατέδυν † ὦν τὴν, καὶ τὰν χόρακα τοῦ ἐφίλασα,
Αἰ μὴ τὸ σόμα λᾶς, ἔφορον δέ τοι ἦν λειόνα λύκᾳ,
Ἢ μαλκὼν ἔπαλαν ὀρύθρᾳ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν θρέος, τὰ δὲ γίνεται ὠ χειμῶνι.

Ὥς τ' ὀκ ἄν τι τῶν τα φορέιν ἅμα πάντ' ἐδυνήθην.
κόεμον Νῦν μὲν ὦ † κόεμνα νῦν † αὐτόπ νέιν γε μαθοῦμαι
† αὐτό Αἴκά τις σὺν ναΐ πλέων ξχθ' ὧδ' ἀφίκηται.
γα Ὡς ἐγὼ ἴδω τί ποθ' ἁδὺ καρικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
Ἐξχθοις Γαλάτεια καὶ ὀχθοῖσα λάθοιο,
Ὥστορ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενθ', οἷα δ' ἀπχθεῖν.
Γοιμαίνδν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμίν, ἅμα κὴ γαλ' ἀμέλγδν,
Καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμιον δριμεῖαν χνεῖσαν.
Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ.
Οὐδὲν πά ποχ' ὅλως ποτὶ τὶν Φίλον εἶπεν ὕστερ' ἐμέ.
ὀρδῦσα Καὶ τοῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ † ὀρδσά με λεπτὸν ἐόντα.
Φασῶ τὰν ἐκφαλαὶ, κὴ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μοι
Σφύσδεν, ὡς αὐιαδῆ, ἐπεὶ κὴγὼν αὐιῶμαι.
Ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾷ τὰς φρενὰς ἐκπεπότησαι;
Αἴκ' ἐθὰν ταλαίρως τε πλέκοις κὴ θαλλὸν ἁμάσσας
Τοῖς ἀρνειοῖσι φορεῖς, τάχα κ' ἐν πολὺ μᾶλλον ἔχες νόν.
Τὰν πρόκοιδαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
Εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν.
Πολλαῖ Συμπαίσδειν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
Κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι. ἐπίδοι κ' αὐταῖς ὑπανθίσω.
Δῆλόν ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κὴγώντις φαίνομαι ἦμες.
Οὕτω νῦν πολύφαμθ' ἑποίμαινον τὸν ὁμῶτα
Μισίσδειν, ξᾶον δὲ δίαν ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίο ιβ'.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Ἀΐτας. γέγραπται δὲ ἐκ τοῦ διαλέκτου. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πρωσώπου πρὸς ὁρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἀΐτης ἐπιδημὴ καὶ οὐχ ὁρωμένος γάιοι Ἀΐτας λαλοῦσιν, ὡς θεσπαλοί. ἐπὶ γὰρ Ἀλκμαίωνος, τοὺς ἐπιδράσους, φησὶν ὁ Ἀΐτας· οἱ δὲ, Ἀΐτας οὐκ ἐταίρους. φασὶ δέ τινες λέγεσθαι οὐκ ἀγαθούς. οἷον μὴ ἴτας. ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ Ἀΐτης, ὁ σωαΐτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ὧν ὁρωμένου τὰ ἄστοιχα, λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ εἰσαίειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ὁρῶντα ὑφ' ἁγαπῶντι. ἐκπέπτωται δέ πως ὁ ὁρῶν, καὶ οὐ φέρεται, θεασάμενον οὐ τοῦ ὁρωμένου χαρακτῆρας. δύο κεῖται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμογαὶ αἱ πρὸς γένεσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους πολιούσαν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὼ γε ἀμφοτέρους ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. οὐ δὲ, εἴ τινες ἀμοιβαὶ φιλίας ἐπιδοσαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ οὐ Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ὧν ἕνεκα τιμήσαι Διοκλέα ὑποδραμόντα τοῦ ἰδίου ὁρωμένου, ἢ ὑπὲρ ἐκείνου τελευτῆσαι ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον. ὅθεν οὐ Μεγαρεῖς θαλῦσαι αὐτὸν ὁλυμπιάσι, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτόν, ἐν ᾧ οὐ καλοὺς πρὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτὸν ἆθλον, τὸν ἀπὸ τοῦ λειτοστεφανοῦσθαι

λέγουσιν. Ἀΐτας. ἀΐτην τὸν ἑταῖρον φασίν. ἀλκμὰν δὲ τὰς ἀΐτας χορδὰς φησίν, ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπεραίστους.

ἈΙΤΗΣ. ΕΙΔΥΛ-
λιον ιβ'.

Ἦλυθες ὦ φίλε κούρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ, καὶ ἀοῖ
Ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἅματι γηράσκουσιν,
Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μᾶλον βραβύλοιο
Ἄδιον, ὅσσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
Ὅσσον πρθενικὴ πεφέρει τριγαίμοιο γυναικός,
Ὅσσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
Συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
Τόσσον ἐμ' εὔφρανας τὺ φανείς. σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
Ἀελίου φρύττοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
Εἴθ' ὁ μαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐρώτευ
Νῶϊν. ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
Δοιὼ δήτινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην.
Φῶθ' ὁ μὲν, ἧς Εἴσπνηλος, φαίη χ' ὡ μυκλαΐσδων,
Τόν δ' ἕτερον πάλιν, ὥσκεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν.
Ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥὰ τότ' ἦσαν
Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
Εἴ γὰρ οὐκ πάτερ κρονίδα πέλοι. εἰ γὰρ ἀγήρω
Ἀθάνατοι. γενεαῖς δὲ δικοσίησιν ἔπειτα
Ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀναέξοδον εἰς Ἀχερόντα.

Ἠσὴ

Ἠσὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω,
Πᾶσι δὲ στόματος, μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
Ἔσσονθ' ὡς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
Ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφυσῶ.
Ἦν γὰρ καίτι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.
Διπλάσιον δ' ὤνασας. ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
Νισσαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
Ὄλβιοι οἰκοίητε, τὸν ἀττικὸν ὡς περὶ ἄλλων
Ξείνων τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ.
Κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φερέσθαι.
Ὃς δέκε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
Βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
Ὄλβιος ὅς τις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
Ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ὑπεβωστρεῖ,
Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁ ποίῃ
Πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

ὑπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου ιγ'.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Ὕλας. πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγετε, ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα. τοῦ μὲν Ὕλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ Ἡρακλέος τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ

Ὕλας, παῖς ὑπῆρχε Θεοδάμαντος τοῦ Δρυοπόμου, οὗ ἤρα Ἡρακλῆς. ὡς παιδοῦσθαι δὲ αὐτόν φασιν, οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ Βακχύλωι, Ἀμφιτρύονος, καὶ Θεσπάδυ. Ἀμφιβάλλουσι τινος ἐμὸν τὸν ὄρωτα. Ἡσίοδος μὲν γὰρ χάος καὶ γῆς. Σιμωνίδης, Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης. Ἀνουσίλας, νυκτὸς καὶ αἰθέρος. Ἀλκαῖος, ὄρους, καὶ ζεφύρου. Σαπφὼ, Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλως.

ΥΛΑΣ. ΕΙ ΔΥΛ-
λιον ιγ'.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ὄρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκοῦμες
Νικία, ὦ ζωὶ τοῦτο θεὼν πόκα τέκνον ἔβλυζε
οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πρᾶτος καλὰ φαίνεται ἡμῖν.
οἱ θνατοὶ τελόμεσθα, τὸ δ' ἄμεινον δὴ ἐσορῶμες.
Ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύων ὁ χαλκιοκάρδιος ἥρως
ὃς τὸν λίμν' ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρα τὸ παιδὸς
τῶ χαρίεντος Ὕλα, τῶ τᾶμ πλοκαμίδα φορεῦντος,
καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥστε φίλον ἦα.
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
χωρὶς δ' ἀλέποκ' ἦς. δὲ μέσω ἅμαρ ὄρεντο.
οὐδ' ὄχ' ἁ λύκιππος ἀνατρέχει ὀν Διὸς ἀώς.
οὐδ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῶντι.
Σειρᾶνας πόρε μᾶτρος ἐπ' ἀθαλόεντι θέοντος.

Ὣς αὐτῷ ἦρ' θυμὸν ὁ πᾶς ὠρέπουα μιλὼ εἶη.
Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ὃν ἀλαβινὸν ἄνδρ' ἀγαθαίη.
Ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ ἰῶας ἰήσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῶ ἀρίσηες σὺν ἐπόντο
Πασαῖ ἐκ πολίων πεπολεμωμένοι. ὧν ὄφελός τι,
Ἦ κε χ' ὡ ταλαεργὸς ὃν ἀφνειὰν ἀεθλὸν
Ἀλκμήνας υἱὸς μισθαὶ πολὺ ἤρωίνας
Σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὕλας ὀϊόδρομον Ἀργώ.
Ἄτις ἰθυντῆρ' ὄχ' ἥνδανε σωδρομάδεσσιν ναῦς,
Ἀλλὰ διεξάϊξε. Βαθὺ δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
Αἰγὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' ὃ τότε χειρὸς ἔσαν.
Ἅμ δ' αὐτέμονι θελειάδος, ἐγχαλαὶ δὲ
Ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένῳ εἰαρ ἴσῃ.
Τῆμ ναυβλίας μιμνάσκε θεὸς ἄωτ
Ἡρώων. κοίλαν δὲ καθιδρωθέντες ὃν Ἀργὼ,
Ἑλλάσιον μὴν ὀνὸς νότῳ τρίτῳ ἅμαρ ἀγῖται.
Εἴσω δ' ὅρμον ἔβαν Προποντίδ. ἔνθα λιμένες
Αὔλακας ὀρῳώνται βόες τρίβοντες ἄροτρον.
Ἐκβάντες δ' ὧδι θῖνα κὰ ζυγὰ λαῖτα ποιοῦντο
Δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν ἐρέσσαντο χαμεύνην.
Λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο μέγας σιβάδεσσιν ὄνειαρ.
Ἔνθα βάθρον ὀξὺ, βαθὺ δ' ἐτάμοντο λύπειον.
Κὤχετ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ὠὶδρύοντι οἰσῶν,
Αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀντιφερὴς Τελαμῶνι,
Οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἐὺ λαΐνων τράπεζαν,

Χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ λιραίαν γόησαν
Ἡμίνα γὰ χώρα. πολὶ δὲ θεία πολλὰ τεφύκει,
Κυανέου τε χελιδόνιον. χλοερόντ' ἀδίαντον,
Καὶ θαλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
Ὕλατι δ' γὰ μέσαν νύμφαι χορὸν ἁρτίζοντο,
Νύμφαι ἀηδίμητοι, θεναὶ θεαὶ ἀγροιώτιδες,
Εὐνίκα, καὶ μαλίς, ἔαρ θ' ὁρόωσα νυχείαν. hyalina.
Ἦρι δ' ὕδωρ ἐπέχει ποτὶ πολυχανδέα λιβάδα,
Βαλλαὶ ἐπειγόμενον. τὰ δ' γὰ χορὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
Γαστέρα γὰρ ὁρᾶς ἁπαλὰς φρυγίας ἀμφικάλυπτον
Ἀργείῳ ὑδὶ παιδί, κατήλιπε δ' ὃν μέλαν ὕδωρ
Ἀθρόον, ὡς ὅτε πυρρὸς ἀπ' ὀρανῶ ἵεται ἀστὴρ
Ἀθρόον ὃν πόντον, ναύτας δέ τις εἶπεν ἑταῖρον,
Κωφὸν δ' ὦ παῖδες ποιεῖτ' ὅπλα, πνοιὸς ὀρινθείς.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ὤμοις γόνασι δὲ ὕδωρ ἔχισαν,
Δακρυόεντ' ἀγανοῖσι πρὸς ψυχῶντ' ἐπέεσιν.
Ἀμφίτρυωνιάδας δὲ παρασταμένων ποὶ παιδί,
Ὤχρον μανίαις λαβὼν ὅπλα πέξα,
Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
Τρεῖς μὲν ὕλαν ἄϋσεν ὅλην βαθὺς ἤρυγε λαιμός,
Τρεῖς δ' αὖ ὁ πᾶς ὑπάκουσεν, ἁμαὶ δὲ ἴκτο φωνὴ
Ἐξ ὕδατος. πρέωμ δὲ μᾶλλα χερὸν εἵλκε πόρρω
Ὡς δ' ὁ ποτ' ἠὐγένειος ἀποπροθὶ λὶς ἐσακούσας
Νεβρῶ φθεγξαμένας τὶς γὰ ὄρεσιν, ὠμοφαγος λὶς
Ἐξ ὄλυνθος ἐσπούδυσεν ἐρημοπάτιν ὠδὶ δαῖτα.

Ἡρα-

Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα ποθῶν δεδόνατο. πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρ),
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
Οὔρεα καὶ δρυμώς. τὰ δ' Ἰαλόνος ὕστερα πάντ' ἦς.
Ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν πρεόντων.
Ἱστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
Ἡρακλῆα μένοντες. ὅδ' ἁ πόδες ἄγον, ἐχώρει
Μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπρ ἄμυσσεν.
Οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακαίρων ἀριθμεῖται.
Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν.
Οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ.
Πεζὸς δ' ἐν Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

ὑπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου ιδ'.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑπόθεσίς ἐστι καταστάσεως ἐρωτικῆς καὶ κοινῆς τοῦ Κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινὶ, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνύχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διαχρόνου, διακαίως εἰσάγεται καὶ τολέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.

ΚΥΝ-

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ιδ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ, ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΑΙ. Αἴρεμ πολλὰ τὸμ ἄνδρα Θυώνιχομ. Θ. ἀλλ' ἀλαλὰ τί αὐ ζῇς
Αἰσχίνη. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δὲ τὸ μέλημα; (πῶς
Αἰ. Γραῦς ὁμοῦ ἀχ' ὡς λῶστα Θυώνιχε. Θ. τοῦτ' αὖ ἄλλα
αὐγαλέοι Χ' ὡ μίσαξ πολὺς ὄρος αὖ. † αὐαλέοι δ' ἐλινῦνοι.
λεοὶ Τοιοῦτος πρώην ἀφίκετο Πυθαγορικτάς.
Ἠχώς, λιγυπόλατος, ἀβλωπὸς δ' ἔφατ' ἦμεν.
Ἤρατο μὰν κἀτλῶς ἐμίν δοκεῖ ὀπτῶ Ἀλδύρῳ.
Αἰ. Παύσεις ὦ γαθ' ἔχων. ἐμὲ δ' ἀχαρίτωσα Κυνίσκα
ὑβρίσθη. λασῶ δ' μανεὶς πόκα, θὴξ αὐτὰ μιαρόμ.
Θυώ. Τοιοῦτος μὰν ἀεὶ τὺ φίλ' Αἰσχίνα ἄσυχος ὀξύς,
πάντ' ἐθέλων ἤδη λαμρόμ, ὅμως δ' εἶπον τί τὸ λαμνόμ
Αἰ. Ἆ' ργεῖος. λὴγω μ. καὶ ὁ θρασαλὸς ἱπποδιώκτας
Ἄρις καὶ Κλυνίνικος ἐπίνομον ὁ στρατιώτας
Ἐμχώρῳ π' ἐμίν, δύο μὲν κατέκωψα νεοσσώς.
Θηλάζοντ' τε χοῖρομ. αὐῶξα δὲ βύβλιομ αὖ ῥῖς
Εὐώδη τορόωμ ἑτέων. χιδὸν ὡς ἀπὸ λαιῶ.
Βολβὸς λιμολχίας ἀζηρέθη. ἧς ποτος ἄλυς.
Ἤδη δὲ ῥοΐοντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατομ.
Ὧ πινθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνομ ὧ πινος εἰπεῖμ.

Ἄμ

Ἄμμιν μὲν φωνοῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδίδυκτο,
Ἀλλ' ἀδὲν πρεόντος ἐμοῦ, τίν' ἔχειν με δοκεῖς νόον.
Οὐ φθεγξῇ, λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν.
Ἦφατ' ὀλιγαρέως ἰὼν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας
Ἐνδὺς λύκος, λύκος γάρ τι λαβὰ τῶ γείτονος υἱός,
Εὐμάκης, χ' ἁ παλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμες.
Τύτω γὰρ ἰλυόμενον κατεπάκτομ τιῶν ὀΐων.
Χ' ἁμῖν ὄρθρος ἀϊὼν ἐγγὺς πόθ' ἅσυχα ἄστως.
Οὐ μὰν ἀξήπαξα μάταν εἰς ἄνδρα γυνοιῶν.
Ἤδη δ' ἦν πόσος τρι τέτταρες γὰ βάθει ἦμες,
Χ' ὡ λαειοσαῖος γὰρ ἐμὸν λύκον ἄδλων ἀπ' ἀρχᾶς,
Θεσσαλικόν τι μέλισμα κακὰ φρονέων. ἁ δὲ κωίσκα
Ἔκλαγεν ἀξαπίνας θαλερώτερον, ἢ ποδὶ ματρὸς
Παρθενικὸς ἐξαίτις κόλπω ὠὴθυμήσασα.
Τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τὺ θυώνιχε, ὠὺξ' ὠδῖνι κόρσας
Ἥλασα. λάλλαν αὖθις. † αὐέρυσα δ' αὐτὼς † τὸ πλως αὐέρυ-
Ἔξω ἀπ' ὠχρὸν θᾶσον. ἐμὸν κακόν, † ὅτι ἀρέσκω. σα † δὲ τὸ
Ἄλλος τριγλυκίων ὑπνόλπιος, ἄλλον ἰωῖσα, πλως
Θάλπε φίλον. τιόω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντα. † ὅτι
Μάσσακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωρόφιοισι χελιδὼν
Ἄψορρον ταχινὰ τὸ τέτε τοῦ βίου ἄλλον ἀγείρειν.
Ὠκυτόρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔβραμε τιῶα.
Ἰθὺ δ' ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος, ἃ πόλις ἄγορ.
Αἶνος θεὸς λέγετο ἴσος, ἔβα καὶ τοῦος αὐ' ὕλαν.
Εἶκαπ τὸ δ' ὠκτὼ, τὸ δ' ἐννέα, τὸ δὲ δέκ' ἄλλαι,

Σαλ-

ἑνδε- Σάμερον † ἐνδεκάτος. ποτίθει δύο, καὶ δύο μαῦες.
κάτα Ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδὲ θρακισὶ κέκραμε.
Ἁ δὲ, Λύκω νῦν πάντα. Λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκται.
Ἄμμες δ' ὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί.
Δύστανοι Μεγαρῆες. ἀτιμοτάτῃ γνὶ μοίρῃ.
Κεἰ μὲν ἀρστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι.
Νῦν δὲ ποθ' ὡς μῦς φαντὶ Θυώνιχε γεύμεθα πίσσας.
Χ' ὥ, τι τὸ φαρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
Οὐκ οἶδα. πλὰν σῖμος ὁ τᾶς ὑπὸ χάλκου ἐρασθείς,
Ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ' ἐμὸς ἡλικιώτας.
Πλευσοῦμαι κἠγὼ δεσπόντιος, οὔτε κάκιστος,
Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁ μαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
Θυώ. Ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
Αἰσχίνα, εἴδ' οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ὥστ' ἀρδημεῖν,
Μισθοδότας Πτολεμαῖος, ἐλευθέρω οἷος ἄριστος.
Αἴ. Τἄλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις. Θ. ἐλευθέρω ὅς τις ἄριστος.
Εὐγνώμων, φιλόμωσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς.
Εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέον τ' ἔτι μᾶλλον,
Πολλοῖς πολλὰ δίδοις. αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
Οἷα χρὴ βασιλῆ', αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ὑπὸ παντί.
Αἰσχίνα. ὥστ' εἴτοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
Λῶπον ἄκρον προνᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ βεβακὼς
Τολμασεῖς ὑπόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.
ἁ † Ὦ ταχὸς εἰς Αἴγυπτον, ἀκὸ κροτάφων πελόμεσθα
Πάντες γηραλέοι, καὶ ὑπὸ χερὼ οὐ γένυν ἕρπει

Λεύ-

λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν τιδεῖ οἷς γόνυ χλωρόν.

ὑπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου ιε.

Ἐπιγράφετε μὲν τὸ εἰδύλλιον, Συρακούσιαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δὲ τινας Συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομισθέντος Ἀδώνιδος, ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχετε δὲ Γοργὼ πρὸς Γραξινόαν. καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν, ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ ποίημά τι ἴσθμια θέμενος, καὶ κεχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος γὰρ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τοῖς Ἀδωνίοις διακομίσαντας τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ Συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος ἐπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τόν τε σκυλμὸν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἄδουσαν τινὰ, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης, δι' ὠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ, Η ΑΔΩΝΙΑ-ζόσαι. Εἰσλύλλιον ιὲ.

ΓΟΡΓΩ.

Γορ. Ἔνδοῖ πραξινόα; Εὐ. γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ γώδοῖ. (τῆι.

Γρα. Θαῦμ' ὅτι κἀνυῶ ἰῶθες, ὅρη δίφρον Εὐνόα αὖ
Ἐμβαλε ⟨ποτίκρανον. Ευ. ἐχφκάλλισα. Γ. λαθίζου.

Γορ. Ὢ τᾶς ἀδιεμάτω ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθλω
Πραξινόα. πολλὸ μὲν ὄχλο, πωλλῶν δὲ τεθείππων
Παντᾶ ἱερκπῖδιες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
Ἀδ' ὁδὸς ἄτρυτο. τὺ δ' ἑκαστοτόρω ἐμ' ἀρικεῖς.

Γρα. Ταῦθ' ὡ πάραρος τλῶο ἐπ' ἔχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν,
Ἱλεόν δὲ κοίκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
Ἀλλάλαις. ποτ' ὀρῖν φθονερὸν λακὸν αὐχὴν ἐμοῖο.

Γορ. Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Διοκῶτα Διώνα,
Τῶ μικῶ πρεόντο. ὄρη γυῶαι ὡς πυθορῆτυ.

Γρα. Θαρσεῖ ζωπυρίον γλυκερὸν τέκος ἃ λέγω ἀπφώ.

Γορ. Αἰθαίνει τὸ βρέφο ναὶ τὰν πότναν, λαλὸς ἀπφῦς.

Γρα. Ἀπφῦς μὲν τλῶο πρώαν λέγομες πρώαν θιώ,
Παῦτα νίπρομ καὶ φῆμος ἀπὸ σκαπᾶς ἀγορᾶσλω.
Ἦνθε φορῶν ἄλας ἄμμιν, αὐὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.

Γορ. Χὠμὸς ταῦτα γ' ἔχει φθόρο ἀργυρίω διοκλείδας.

ἔπη † Ζ. δραχμως λιωκάδας χρᾶιαν ἀρτίλματα ὠνεῦν,

† ωγ' Ἐ. πόκως ἔλαβ' ἔχθες, ἅπαν ξύπος, ὄργον ἐπ' ὄργω.

Ἀλλ' ἴθιτ' ὠμπέχονον καὶ τὰν πορονατρίδα λαζοῦ
Βᾶμες τῶ Βασιλῆος ὀν ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
Θαασόμεθα καὶ ἀν Ἄδωνιν. ἀκοῦω χρῆμα καλόν τι
Κοσμῆν τὰν Βασίλισσαν. Π. ϝὼ ὀλβίω ὄλβια πάντα.
Ὡς εἰδίης, χ' ὡς εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῶ μὴ ἰδόντι.
Γο. Ἕρπην ὥρα λιῖή. ἀοργοῖς αἰϝὼ ἐορτά.
Γρ. Εὐνόα, ἆρε τὸ νᾶμα, καὶ ὀν μέδον αἰνόθρυπτε
Θὲς πάλιν αἰγαλέαι μαλακῶς χήϊζονι καθύλην.
Κινοῦ σὴ φορέθᾶσον ὕδωρ, ὕδατ' πρότορον σεῦ.
Ἀλλ' ὡς νᾶμα φορέει. σὸς ὅμως. μὴ ὡσὺ ἄπλησε.
Ἔγχει ὕδωρ σύσανε, τί μοῦ τὸ χιτῶνιον ἁδρύβεις.
Παῦσαι. ὁ ποῖα θεοῖς ἐσθῆτι, τοιῶτα νένιμμαι.
Ἀλλᾶξ τᾶς μεγάλας ὡᾶ λάρνακος; ὤ σε φορ' αὐτάν.
Γο. Πραξινόα. μάλα τὸ κατάπυχες ἐμπρόσωπα
Τὤρ πρέπει. λέγε μοι πόσσω κατέβα ποι ἀφ' ἑσῶ.
Γρ. Μὴ μνάσῃς Γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μναῦν
Ἢ δύο. τοῖς δ' ὄργοις καὶ τὰν ψυχὰν πεπότεθμαι.
Γο. Ἀλλὰ ἢ γνώμαν ἀπέβαρι. Π. ναί. καλὸν εἶπας
Τὠμπέχονον φορέμοι, καὶ τὰν θολίαν ἢ κόσμον
Ἀμφίβες. ὀκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμὼ λαβύνει ἵππω,
Δάκρυα ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' ὃ λεῖ τυ γνύθᾳ.
Ἕρπωμες, Φρυγία τὸν μικκὸν πᾶις λε λαβοῖσα.
Ταὶ λύνᾳ ἔσω κάλεβον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος. ὡῶς καὶ πόκα ὧδε πρᾶσαι
Χρὴ τὸ κακόν. μύρμακες αὐήεντοι καὶ ἄμετροι.

Γολλὰ τοι ὦ Γρηλεμαῖε πεποίκαται καλὰ ὄργα.
Ἐξ ὧν γὰ ἀθανάτοις ὀτεκών. ὀδλεὶς κακοεργὸς
Δαλεῖται ἐμὶ ἰόντα πὸ ὀρ πωμ Αἰγυπτισί.
Οἷα πρὶμ ὀξ ἀπάτας λικροταμνύοι ἄνδρες ἔπαισδεμ
Ἀλλάλοις ὁμαλοί κακὰ πολύγνια. πάντοθ ὀρειοί.
Ἀδλίστα γοργοῖ, τί γρυοίμεθα. δοὶ Γρηλεμισαὶ
Ἵπποι τῶ Βασιλῆ. ἄνορ φίλε, μή με πατήσῃς.
Ὀρθὸς αὐέστα ὁ πυρρός, ἵσλ' ὡς ἄγρι λιπαροθαρσής.
Εὐνόα ὀ φοβυξῆς; δλαχησεῖται τὸμ ἄγοντα.
Ὠναλθέω μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφ μνύει γόδυ.
Γορ. Θαρσει Γραξινόα, καὶ δλὴ γεγυμένθ' ὅπαδγε.
Τοὶ δλ' ἔδαν ὀτ χώραν. Γ. λιπὰ τὰ σωαγείρομαι ἤδλη.
Ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, ταμάλιστα δλεδοίκω
Ἐκ παιδὸς ἀπόδλωμες. ὅδος ὅχλ ἄμμιν πολέει.
Γορ. Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. Γραύς. ἐγὰμ ὦ τέκνα. Γ. πόγωθεμ
Εὔμαρές. Γ. ὀτ Τροίλω πειρώμενοι ἤλθομ ἀχαιοί.
Καλλίστα παίδων, πέρᾳ δλὼ πάντα τελεῖται.
Γορ. Χρησμὸς ἁ πρεσβῦτις ἀπὼχ φιαπίξασα.
Γαῦτα γυναῖκὸτ ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρᾳν.
Θᾶσαι Γραξινόα πόλι τᾶς θύρας ὄος ὄμιλ.
Γρα. Θιασεῖσι. Γοργοῖ δλὸς τὰμ χόρᾳ μοι, λαβὲ καὶ τὺ
Εὐνόα ὀυτυχίδλ, πότε χ' αὐτὰ μὴ τὺ πλανηθῆς.
Γᾶσαι ἅμ' εἰσγίθωμεν ἁπρίξ. ἔχει Εὐνόα ἁμῶν.
Ὤμοι δλειλαία. δίχα μὸτ τὸ θορίσριον ἤδλη
Ἔχισαι Γοργοῖ. ποῖᾶ δλὸς εἶπ γυμοιο,

Εὐ-

Εὐδαίμων ὦ ἄνθρωπε φυλάσσεο τὼμπέχονόν μου.
Σε. Οὐκ ἐπ' ἐμὶν Μ. ὅμως ἢ φυλάξομαι. Γ. Ἀθρόος ὄχλος
Ὠθεῦνθ' ὥς τε ὕες. Ξ. Θάρσει γύναι. ἐν καλῷ εἰμές.
Γρ. Κεἰς ὥρας, κἤπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης,
Ἄμμε περιστέλλων, χρηστοῦ κοικτίρμονος ἀνδρός.
Θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζου.
Κάλλιστ' ἐν δοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀκκλάξας.
Γο. Γραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. θεῶν περονάματα φασεῖς.
Γρ. Πότνι' ἀθηναία, ποῖαι σφ' ἐπόνασαν ἐρίθοι.
Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
Ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
Ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντά σοφόν τι χρῆμ' ὦ ἄνθρωπος.
Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
Κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀκρωτάφων καταβάλλων
Ὁ τριφίλατος Ἄδωνις, ὅκ' ἦν Ἀχερόντι φιλεῖται.
Σε. Παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
Τρυγόνου ἐκκναισεῦντι πλατεάσδοισαι ἅπαντα.
Γο. Μᾶ πόθεν ὦ ἄνθρωπος. τί δέ τιν' εἰκωτίλαι εἰμές.
Πασσάμενος, ἐπίτασσε. συρακοσίαις ὑπὸ τάσσεις.
Ὡς εἰδῆς καὶ σῦτο. κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφόν. πελοποννησιστὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.
Γρ. Μὴ φυῆ μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
Πλὰν † ἑνός. οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀκμάξῃς. ἱνός

Γορ. Σίγα Γραξινόα. μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν,
Ἁ Φιλαργείας θυγάτηρ πολυΐδρις ἀοιδός.
Ἄπτις καὶ ἀσφάλιν τὸν ἰαλεμον ἠείσυται.
Φθεγξεῖταί τι σάφ᾽ οἶδα καλόν. ἁβρὰ πέτεται ἄηδα.
Δέασοιν᾽ ἄ γολγόμ τι καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
Αἰπεινάν᾽ ὀρῦνα, χρυσῷ παίζασ᾽ Ἀφροδίτα.
Οἷόν τι τὸν Ἄδωνιν ἀπ᾽ ἀγρέα Ἀχρόντᾳ,
Μιὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδες ἄγαγον ὧραι.
Βάρδιται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
Ἔρχονται πάντεσι βροτοῖσιν ἀεί τι φοροῖσαι.
Κύπρι δωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀνὴρ θνατῷ
Ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας Βρονίκαν,
Ἀμβροσίαν ὀδσᾶθ᾽ ἁρπάξασα γυναικός.
Τὶν δὲ χαριζομένα πολυώνυμε καὶ πολιώκα
Ἁ Βρονικέα θυγάτηρ, ἑλκώσα εἰκῦα
Ἀρσινόα, πάντεσι καλοῖς ἀ πιτάλλει Ἄδωνιν.
Γὰρ μὲν οἱ ὤρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φορόντι.
Γὰρ δ᾽ ἄπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν τάλαρίσκοις
Ἀργυρέοις. συρίω δὲ μύρω χρύσειὰ λάβασρα.
Εἴδλα τάθ᾽ ὅσα γυναῖκες ὠδῖ πλαθάνᾳ ποιοῦνται,
Ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ᾽ ἅμ᾽ ἀλοίφῳ.
Ὅσσα τ᾽ ἐν γλυκορῷ μέλιτι, τάτ᾽ ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ.
Πάντ᾽ αὐτῷ πεπέλωται, καὶ ἕρπετὰ τᾶδε πάρεστι.
Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βεβύσσαι ἀνήθῳ
Δέδμανθ᾽. οἱ δέ τε κῶροι ὑποπτερόωντι ὀρῶτες,

Οἷοι

Οἷοι ἀγδυνιῆες ἐφεζόμενοι ὦμὸν ἀγώνα.
Γωπῶνται, πόρυγωι πειρόμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζου.
Ὢ ἐβγω. ὦ χρυσός. ὦ ἐκλυκῶ ἐλέφαντος.
Αἰετώ, οἰνοχόοι λιγονίδαι δὶ πάϊδα φορῆντες.
Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου,
Ἀμίλακος δρεῖ χ' ὧ τᾶι σαμίαν καταβόσκων.
Ἔρρωται λίνα, τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
Ταὶ μὲν λύπρις ἔχει, τᾶι δ' ὡροδόπαχυς Ἄδωνις
Ὀκτω καὶ δεκάτας ἢ γὼ νεανίδεχ' ὁ γαμβρός.
Οὐ λιγντεῖ τὸ Φίλαμ' ἐπὶ οἱ πολὺ χείλεα πυρρᾷ.
Νυῦ μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾷ χαιρέτω ἄνδρα.
Ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσω ἀβρόαν ἐξῶ
Οἰσυβύμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πλύοντα.
Λύσασα δὲ κόμαν, καὶ ὦὶ σφυρὰ κόλπον ἀεῖσα.
Τήθεσι φανομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
Ἔρπεις ὦ Φίλ' Ἄδωνι, καὶ γὰ δέλεις Ἀχερόντα,
Ἠμιθέων ὡς φαντὶ μόνωτατος. ὅτ' Ἀγαμέμνων
Τὸτ' ἔπαθ', ὅτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
Οὔθ' Ἕκτωρ ἐκάβας ὁ γοραίτερος εἰκέλα παίδων.
Οὐ Πατροκλῆς, ἢ πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
Οὔθ' οἱ ἐπὶ πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δρυοπαλίωνες.
Οὐ Πελοπιάδαι τε καὶ Ἄργεος, ἄκρα πελάσσοι.
Ἴλαος ὦ Φίλ' Ἄδωνι, καὶ ὔστερος ἐλθυμήσας.
Καὶ νῦν ἰὼν ἴθι Ἄδωνι, καὶ ὁκκ' ἀφίκηι Φίλος ἥξεις.

70. Γραξινόα, τὼ χᾶμα σοφώτερον, ἃ θάλεια

Ὀλβία, ὅσσα ἴσατι πανολβία ὡς γλυκύφωνος.
Ὥρα ὅμως κεῖς οἶκον, ἀνάριστος Διοκλείδας.
Χ' ὡ νὴρ ὄξος ἄγαν. πεινᾶντι γε μηδέποτ' ἐνθῆς
Χαῖρε Ἄδων' ἀγαπητέ, καὶ εὖ χαίροντας ἀφικνεῦ.

ὑπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου ιϛ'.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν Ἱεροκλέους τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον. κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυναίμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀγορευθῆναι. μετὰ δὲ οὗτον ἦρξεν, Ἱέρων ὁ Γέλωνος. μηδὲν οὖν εἰληφὼς πρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος διὰ οὗτο τὸ εἰδύλλιον οὗτο πεποίηκε, καὶ χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν χαρίτων, τὸ δὲ διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος, ἀνεκόπτετο.

ΧΑΡΙΤΕΣ, Η ΙΕΡΩΝ. ΕΙ-
δυλλιον ις'.

Αἰεὶ τοῦ Διὸς ὠρέας μέλει, αἰγὶ ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν μελέτας ἀν-
δρῶν.
Μῶσαι μὲν θεαὶ γῶτι, θεὸς θεαὶ ἀείδοντι.
Ἄμμες δὲ βροτοί, οἵδε βροτοῦ βροτοὶ † ἀείδομεν. ἀείδον
Τίς γὰρ τῶν ὀπόθι γλαυκαὶ ναίουσιν ὑπ' ἠῶ, τε
Ἡμιτόρας χαίτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
Ἀσφαδίως, ὅτ' αὖθις ἀδωρήτους ἀφέπεμψεῖ.
Αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἶκαδ' ἴασι,
Πολλὰ μετωθάσθεισαι, ὅτ' ἀλιθίλω ὁδὸν ἦβον.
Ὀκνηραὶ δὲ πάλιν ὠκεῖαι ὧν τυθμῷ χηλὸ,
Ψυχροῖς γὼ γονάτεσι κάρη μίμνοντι βαλοῦσαι
Ἔνθ' αὖτ' ἀσθμὴ ἔβρη. ἐπὰν ἄπρακροι ἵκωντι
Τίς τῶν νῶν τοιόσδ' ἀγὼ; τίς εὖ ἐπόντα φιλάσει
Οὐκ οἶδ'. ὃ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ὀργοις ὡς πάρος ἐθλοῖς
Αἰνεῖθαι ἀσθύσιν. νῦν ἰκέλως τοι δ' ὑπὸ λοιδορίαν.
Γᾶς δ' ὑπὸ κόλπος χεῖρας ἔχω. πόθεν † αὖξετ' ἀρετᾶ οἵσετ'
Ἄργυρον, ὅτ' ἐκῶν ἰὸν ἀπετρίψας ἐνὶ δοίῃ,
Ἀλλ' ὄλβος μυθεῖται ἀπωτέρω ἢ γόνυ ἐνίμας,
Αὐτῷ μοίπῃ χθονίοις θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
Τίς δίκεν ἄλλος ἀκόσαι, ἅλις πάντεσσιν ὁμηρος.
Οὔτος ἀοιδῶν λῶστος, ὃς δὴ † ἐμὲ οἵσεται ὁδῷ. ἐμοῦ
Δαιμόνιοι. τί δὲ λοιδορὸς ὁ μυελὸς ἔνδοθι χρυσὸς

ὧδε Κείμενος, οὐχ' † ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ, καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
Πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
Ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ὑπὲρ βώμια ῥέζειν.
Μὴ δὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
Μειλίξαντ' ἀφπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλῃ τι νέεσθαι.
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
ἐσθλὰ Ὄφρα κε κεῖν ἀΐδαο κεκρυμμένος † ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
Μὴ δ' ἀκλεὴς μύρεαι ὑπὲρ ψυχροῦ Ἀχερόντος,
Ὡ σείτις μακέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
Δεινὴν ἐκ πατέρων πρενίην ἀκτήμονα κλαίων.
Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα,
Ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πρενέσθαι.
Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακόν.
Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
Μυρία δ' ἂν πεδίον κρανώνιον ἐν διαδασκον
Ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.
Ἀλλ' οὔσφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκρέωσαν
Θυμὸν, ἐν εὐρεῖαν σχεδίαν συγνοῦ Ἀχερόντος.
Ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες.
Δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.
Εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἴολα φωνέων,
Βαρβιτον εὖ πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
Ὁπλοτέροις, τιμὰς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
Οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.

Τίς

Τίς δ' ἂν ἀφίσπας Λυκίῳ ποτὲ, τίς κομόωντας
Γειομίδας, ἢ θῆλυ ἀχὴ χροιᾶς λύκνον ἔγνω,
Εἰ μὴ φυλόπιδας πρὸ τόρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
Οὐδ' ὁ Δυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆλα λαθέσθαι
Γαίντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδηλα τ' ἐς ἔχατον ἐλθεῖν
Ζωός, καὶ πανάλιγκα φυγεῖν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
Δίωκόν μιν ἐόντα· ἔσαν δ' ἄρ τύφορβοι ὁ συφορ
Εὖμαιος. καὶ βασι φιλοίπιος ἀμφ' ἀγελάαις βοὶς
Ἔργον ἔχων, αὐτός τε πορίπλαγχνος λαοτῆς,
Εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
Ἐκ μοίσαν ἀγαθὸν μέλος ὄρχεται ἀνθρώποισι.
Χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
Ἀλλ' ἴδε γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰῶνι λύματα μετρεῖν,
Ὅσσ' ἄνεμος χορύσσει μετὰ γλαυκὰς ἅλος ἀθεῖ,
Ἢ ὕλαπνίζειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλώθειν, ἁλιδδέϊ
Καὶ φιλοκορδίλην καὶ βεβλαμμένον ἄνδρα πελάσσαι.
Χαιρέτω ὅς τις ἐρῖ, ἀνέμου δέ οἱ εἴη
Ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα,
Πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
Δίζημαι δὲ τίνι θνατῶν μιχαεισμὸς ἔπεσθαι
Σὺν μοίσαις, χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδῶν,
Μεσσάων ἀπάνευθε δίος μέγα βαλβύοντος. μεγαλ-
Οὕτω μιν ἄγων ἔκαμε θρασὺς δόλος ἀθανάτους. λαβα-
Πολλοὶ μινήσουσιν ἐπ' ἠρόχῳ ἅρματος ἵπποι. σιλῆος

ἀοιλῆ Ἔστιτυ ὅτ᾽ ἀνὴρ, ὃς ἐμὸ μιχρήσετ᾽ † ἀοιδῆ
Ῥῆξας, ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
Ἐν πεδίῳ Σιμόεντ᾽, ὅθι φρυγὸς ἠέριον ἴλυν.
Ἤδη νιῶ φοίνικες ὑπ᾽ ἠελίῳ δρώοντι
Οἰκοῦντες λιβύας ἄκρον σφυρόν, ἐρρίγασιν.
Ἤδη βασάζουσι συρακόσιοι μέσσα δόρατα,
Ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτέϊνοισιν.
Ἐν δ᾽ αὐτῆς ἰδρῶμι, πεδοτρόπις ἴσος ἀρώτῃσι
Ζώννυται, ἱππείαν δὲ χέρα σκιπάσσιν ἔθειραν.
Αἰ γὰρ Ζεῦ λύσειε πάτερ, καὶ ποτὶ Ἀθαίαν,
Κόρην θ᾽ ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρῳ ἐφυραίῳ
Εἵλκυσας μέγα ἄστυ, πὰξ ὕβλασι λυσιμελείαις,
Ἐχθρὸς ἐκεινάδιος κακὰν τιμὰν ἀνάγκαν.
ἀγγέλ- Σαρδόνιον κῦμα, φίλων μόρον † ἀγγελέοντας
λοντας Τέκνοις δὴ ἀλόχοισιν, ἀειθμάκου ἀπὸ πολλῶν.
Ἄστεά τε πεδοτρόποις πάλιν ναίοιν᾽ πολίτας,
Δυσμενέων ὅλα χεῖρον ἐλωβήσαντο κατ᾽ ἄκρας.
εἶτ Ἀργὸς δ᾽ ὀργάζοιν᾽ πεδαλόπας. † ἀὴ δ᾽ ἀνάειθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις ἁπανθῆσαι,
Ἀμ πεδίον βλήχοιν᾽, βόες δ᾽ ἀγελαδὸν ὀπ αὖλιν
Ἐρχόμεναι σκιπναῖον ὑπ᾽ ὀδύδιον ὁλκάν.
Νειοὶ δ᾽ ἐκπονέοιν᾽ ποτ᾽ ἀρότρον, ἀνίκα τέτριξ
Τοιμάς γ᾽ ὦλεϑ᾽ πεφυλαγμένϑ᾽, γῶδδι δρώμων
Ἀχεῖ γὺ ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ᾽ εἰσ᾽ ὅπλ᾽ ἀράχναις
Λεπτὰ δάσκουσαν᾽. βοῦς δ᾽ ἔπι μὰ δ᾽ ὄνομ᾽ ἔπη.

τέλος

Ὑψηλὸν δ' Ἱερῶνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί,
Καὶ πόντου σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
Ἀσφαλτῷ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
Εἷς μὲν ἐγώ. πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
Θυγατέρευ. τοῖς πᾶσιν ἵκοι σικελὴν Ἀρέθοισαν
Ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
Ὦ ἐτεόκλειοι † χάριτες θεαὶ, αἳ μινύειον θυγα
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις, τρὲς
Ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοι μίκεν, εὖ δὲ καλεῦντων,
Θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἁμετέρῃσιν ἱκοίμαν.
Καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
Ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

ὑπόθεσις τοῦ εἰδυλλίου ιζ'.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. Ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ φιλάδελφος Πτολεμαῖος, Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μούνατος, τοῦ χρόνους τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν φιλοπάτορα, τοσούτου χρόνου μαχόμενος διαστήματι.

ἐγκώ

ἘΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕ-
μαῖον. Εἰδύλλιον ιζ'.

ΕΚ Διὸς ἀρχώμεθα, καὶ εἰς Διὰ λήγετε μοῖσαι
Ἀθαναίαν τὸν ἄριστον, ἐπεὶ ἀείδομεν ἀοιδαῖς.
Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖον ἐγὼ πρώτιστα λεγέσθω,
Καὶ τύμβος, καὶ μέσσος, ὁ γὰρ πολυφορέστατος αὐδᾷ.
Ἥρωες, οἱ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο.
Ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ὑμνήσαιμι καλὰ εἰπεῖν,
ὔμμες Ὑμνήσαιμι᾽ † ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν,
Ἴδμεν ὅτ᾽ πολύδωρον ἐς ὕλυτόμον ἐλθών,
Παπαίνει πρεσβύτατον ἄδυτον πόθεν ἄρξεται ἔργων;
Τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
Οἷσι θεοὶ μὲν ἄριστον ἐτίμησαν Βασιλῆα.
Ἐκ πατέρων μὲν οἷος ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
Ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
Βουλάς, ἃς ὄφρα ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
Τοῦ μὲν καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
Ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
Δέδμηται, πὰρ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος Φίλα εἰδὼς
ἀολο- Ἕδριάει, σπόρσαισι βαρὺς θεὸς † ἀολλήτας.
μίτρας Ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἕδρας θύει ταυροφόνοιο
Ἵδρυται σφρηγὶς λευκοῦ τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
Ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει ὀργιάζουσι,

Χαὶ-

Χαίρων ὑμνῶν πολιώσιον υἱωνοῖσιν,
Ὅππι σφέων Κρονίδας μελέων ἀζέλφεα γῆρας.
Ἀθανάτοι δὲ καλεόνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες
Ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ λαοτόρος Ἡρακλείδας.
Ἀμφότεροι δ' ἀρεθμεῦνται ἐς ἐχατὸν Ἡρακλῆα.
Τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν † ἴτην λιπορημόν πόλιν ἴοι
Νέκταρ θυόλμοιο φίλας ὑπὸ δῶμ' ἀλόχοιο,
Τῷ μὲν, τόξον ἔλωκεν, ὑπωλενίον τε φαρέτρην,
Τῷ δὲ, σιδάρειον σκύταλον λιχαραγμένον ὄζοις.
Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λυκόσφυρα βάντες
Ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγασιν γυμνήταν Διὸς υἱόν.
Οἷα δ' ὑπὸ πνυταῖσι πολιπλεῖ τὰ Βορηΐκα
Ἐρεπτὰ θηλυτόρῃς, ὄφελον μέγα γειναμένοισι.
Τῆς μὲν Κύπρον ἔχοι Ἀφροδίτας πότνια λάρα
Κόλπον ὑπὸ δυώδεκ' ἀδίνας ἐπεμάξαθ' χεῖρας.
Τῷ, ὅπως νύ φαντὶ ἄδειν πόθον αὐδρὶ γυναικῶν,
Ὅσσον πρὸ Προμαθῆος ἐὼν ἐφίλασεν ἄνθρωπον.
Ἡμὲν αὖτε φίλει πολὺ πλέον. ὧδε δέ κε παισὶ
Θαρσήσας σφετέροισιν ὑπετρέπει οἶκον ἅπαντα,
Ὁππότε κεν φιλέων βαθὺν λέχος ὑπὸ φιλέσσῃς.
Ἀσύργα δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόῳ Αἰγύ.
Ῥηίδιαι δὲ γοναί. τέκνα δ' ὅποτ' ἐοικότα πατρί,
Κάλλει ἀειδύσας θεαῖν πότνι' Ἀφροδίτα,
Σοὶ τιμὰς μεμέλητο. σέθεν δ' ὑπὸ κύδεϊ Βορηΐκαι
Εὐειδὴς Ἀχορόντα πολύξενον ἵκεν ἐπορθμόν,

Ἀλ-

νᾶα Ἀλλά μιν ἁρπάξασα πάροιθ' ὠδὶ † νᾶμα κατεινθεῖν
† κυάνεαν † Κυάνεον, καὶ συγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
Ἐς ναὸν κατέθηκας, τεᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
Γᾶσιν δ' ἥπιος ἥδε βροτοῖς. μαλακοὺς μὲν ἐρῶτας
Προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας
Ἀργέια κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
Μισγομένα Τυδῆϊ, τέκεν Καλυδώνιον ἄνδρα.
Ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα,
Αἰακίδᾳ Πηλῆϊ σέ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
Αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
Καί σε κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
Δεξαμένα πρὰ ματρὸς ὅτε πρώταν ἴδεν ἀώ.
Ἔνθα γὰρ εἰλείθειαν ἐβώσατο λυσίζωνον
Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρυμένα ὠδίνεσσι,
Ἡ δὲ οἱ ἐυμενεούσα πρίστατο. καδδ' ἄρα πάντων
Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν ὁ δὲ πατρὶ ἐσικὼς
Παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.
Φᾶ δὲ καταπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλησιν,
Ὄλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
Ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν.
Ἶσον καὶ ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων.
Ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν, ὅδ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
Ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.

Ζηνός

Ζηνός που τό δε σῆμα, Διὶ κρονίωνι μέληται
Αἰδίου βασιλῆος. ὅδ' ἔξοχος, ὅν κε φιλασεῖ
Γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δὲ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
Πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσις.
Μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
Λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ
Ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα † χθαμαλὸς Αἴγυπτος, χθαμαλὸ
Νεῖλος ἀναβλύζων δίδραν, ὅτε βώλακα θρύπτει.
Οὐδέτις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαγέντων.
Τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδου γὰρ δέδμηνται.
Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδου τρισσαῖς ὠδὶ μυριάδεσσι.
Δοιαὶ δὲ τριάδου. μετὰ δὲ σφισιν ἑνδεκάδου τρεῖς
Τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν Φοινίκας ἀκρτέμνεται, Ἀῤῥαβίας τε,
Καὶ Συρίης, Λιβύης τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων.
Παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμυταῖς Κιλίκεσσι
Σημαίνει, λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε κάρεσσι
Καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶου ἄριστοι
Πόντον ὑπὲρ πλώοντι. θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα,
Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίω.
Πολλοὶ δ' ἱππῆου, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπιδιῶται
Χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγοῦντι.
Ὄλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.
Τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐν ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
Πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα πολυστέλλουσιν ἕκηλοι,

Οὐ γάρ τις σλιΐων πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς
Πεζὸς γὼ ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐς ἄσετο λώμας,
Οὐσλέτις αἰγιαλόνσλε θοᾶς ἁλὸς ἀχλαδνὰς
Θωρηχθεὶς ὠδῖ βασίλ αὐαλρσι ϴ αὐγηπλίησιν.
Τοῖϴ αὐτὴρ πλατέεσιν γὼ ἴσρυτου ωεσλοῖσι
Ξανθοκόμϴ Πτολεμαῖϴ, ὡσάμενϴ σόρυ πάλλειν,
Ὥ ἔπι, πάγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
Οἷ ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ σὲ λιτεατίζεται αὐτός.
Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε σόμῳ γὼ πίονι χρυσός,
Μυρμηκων ἅτε πλῶρες ἀεὶ λίεχυται μογεόντων.
Ἀλλά πολιὼ μᾶλλον ἔχονλι θεῶν ὀρικυσλέες οἶκοι,
Αἰεὶ ἀπὸ χομένοιο, σιὼ ἄλλοισιν γοραλεῦσι.
Πολλόν σ' ἰφθίμοισι σλεσλώρηται βασιλῆσι.
Πολλόν δὲ πολίεσι. πολιὼ σ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
Οὐδὲ Διωνύσοσ τις αὐτὴρ ἰόρὸς ἡμῖν γῶνας
Ἵκετ' ὡσαλμιϴ λιγυρὰν αὐαμέλψαι ἀοιδάν,
Ὥ ὀλωτίνων αὐτάξιον ὤπασε τέχνας.
Μισάω σ' ὑωφῆτα ἀείδοντι πολεμαῖον
Ἀντ' ὀνοργεσίης. τί δὲ μᾶλλον αὐσρίκῳ εἴη
Ὀλβίῳ, ἢ λιλέϴ ἐθλὸν γὼ αὐθρώποισιν ἀρέσθαι;
Τὸν καὶ Ἀπρείδαισι μέλει. τὰ δὲ μυρία λοῖνα
Ὅσσα μέγαν Γελαμοιο δόμον λιτιάποσαν ἐλόντες,
Ἀρί σᾶ λίκρυπαι, ὅθῳ πάλιν ὀκτάνός ϴ
Μὴν ϴ ὅλε πο τόρῳ ζκέῳ ἔλθρμὰ κονίῃ.
Στειβόμεν ϴ λαβύπρῳθε, πολῶν ἐκμαλσεται ἴχνη.

Μη-

Μητρὶ Φίλα καὶ πατρὶ θυώλειας ἔισατο νικώς.
Ἐμ δ' αὐσὺν χρυσῶ πολυκαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
Ἵδρυσεμ, πάντεσιμ ὣν χθονίοισιμ ἀρωγός.
Πολλὰ δὲ παυβώτα βοῶμ ὠδῖ μηέα λαίει,
Μασὶ πολιπλομένοισιμ, ὁρδυομένω ὠδῖ βωμῶμ,
Αὖρς τ' ἰφθίματ' ἄλοχ Θ. τᾶς, ὅτις ἀρεῖω
Νυμφίομ ὣ μεγάροισι γυὰ πολιβάλλετ' ἀγοσῶ
Ἐκ θυμὸς ὁρόγοισα κασιγνητόμ τε πόσιμ τε.
Ὣλε καὶ ἀθανάτωμ ἰρὸς γαμ Θ ἐξετελέθη,
Οὓς τέκ Φ ιρείοισα. ῥέα βασιλῆας ὀλύμπο.
Ἐμ δὲ λέχος σόρνυσιμ ἰαύειμ Ζηνὶ καὶ Ἥρᾳ,
Χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἐπὶ πᾶθῶ Θ Ἰεις.
Χαῖρ' ὦ ναξ Πτολεμαῖε. σέθω δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλω
Μνάσομαι ἠμιθέων. δοκέω δ' ἔπος ὄρ κα ἀπόβλητο
Φθέγξομαι ἐσομένοις. ἀρετὰ γε μὲν ἐκ Διὸς † αἰτοῦ. ἔξοις

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

Εἰδύλλιον ιή.

ΕΝ ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ ζαμβότριχι πὰρ Μωλάκῳ,
Παρθενικὰ θάλοντα κόμας † ὑακίνθομ ἔχοισαι. ὑακίνθωσμόν
Πρόαθεν ὀρχαμένα ποδαλάκῳ χορὸμ ἐστάσαντο
Δωδεκὰς ἀτὰρ πρᾶτα πολιᾶτι μέγα χρῆμα λακαινᾶν,

τω- Ἀνίκα † Τωδαρέω † κατελέξατο τὰν ἀγαπητάν
δαρεί Μνασήϊλας Ἑλγὼν ὁ νεώτερος Ἀτρεΐδας υἱός.
δα Ἤειδεν δ' ἄρα πᾶσαν ὀν γᾶν μέλος ἐγκροτέουσαν
† κατ Γοσσὶ πολυπλέκτοις, πολὺ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
κλάζε Οὕτω δὴ πρωΐζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ.
† φίλος Ἦ ῥᾴπις ἐσσὶ † λίαν βαρυγνάτος, ἦ ῥα φίλυπνος;
Ἦ ῥα πολὺν ὕπνον ἔπινον, ὅτ' εἰς ὄρος ἦλθον ἅπαντες;
Εὗδεν μὲν χήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐγείρων τυ.
Παῖδα δ' ἐὸν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ πὰρ ματρὶ
Παίσδειν ὄν βαθὺ ὄρθρον. ἐπεὶ καὶ γᾶν ἠὺν ὁρῶ,
Κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τὰ νύος ἦλθε,
Ὄλβιε γαμβρὲ ἀγαθός τις ἐπεσσεύαρχος ὁρχομενώ τοι
Ἐς Σπάρταν, ὅποι ὦλλοι ἀριστῆες, ὡς αὐύσαιο.
Μὴν ἐν ἀμιθέοις λειρὸν ἴδε ποιηθρὸν ἐξῆς
Ζωός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὦχ' ἁ χλαῖναν,
Οἵα ἀχαϊὶς ἄλλα γαῖαν πατεῖ ὐδὲ μί' ἄλλα.
Ἦ μέγα τοῖκε τέκνοιτ' ὀν μητρί τίκτεν ὁμοῖον.
Ἄμμες γὰρ πᾶσαι σὺν ὁμαλίκοις, ἧς δρόμος ὠυτός,
Χειμαμέναις αὐδρισὶ πὰρ Εὐρώταο λοετροῖς,
Τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία.
Ταῖς, δ' ἄντις ἄμωμος, ἐπεὶχ' Ἑλγὼ πρὶν ἐσῶθη
Ἀὼς αὐτέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
Ποτνία νὺξ ἄτε, λυκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀῶντος,
Ὧδε καὶ ἁ χρυσία Ἑλγὼ διέφαινετ' ἐν ἡμῖν.
κόσμος Πίερα, μεγάλη, ἄτ' αὐέδραμεν † ὄγμος ἀρούρᾳ,

Ἠ κά-

Ἦ ἡάπαν λυπάειαι, ἢ ἄρμασι θεσσαλὸς ἵππος.
Ὤλενη καὶ ἀξοσύχεως Ἑλγὼα λακεδαίμονι κώμος.
Οὔτέ τις γὼ παλάρῳ πανίσλειτ ὀργάζιαῦτα,
Οὔτ γὼι λαισλαλέῳ ωυκινότορομ ἤτριομ ἰσῷ
Κορκίδι συμπλέξαζα μακρῷμ ἐταμ ἐκ καλεόντωγ.
Οὐ μὰν ὀλιθάραν τις ἐπίσατοι ὥλενε λιροπῆσαι,
Ἀρτεμιν ἀείσδισπ καὶ ὀλυσόρνομ Ἀθαίαν
Ὡς Ἑλγώα. τᾶς πάντες ἐπ ὄμμασιμ ἴμβροι γὼπί.
Ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἦσθα.
Ἄμμες δ' ὀν δρόμομ ἦει καὶ ὀν λιμώνια φύλλα
Ἐρψῆμες, στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὲ ωυέοντας,
Πολλά τοὺ ὦ Ἑλγώα μεμναμένα, ὡς γαλαθηναὶ
Ἄρνες γεναμένης οἴῳ μασὸμ ποθέοισαι.
Πρᾶται μὲ στέφανομ λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
Πλέξασαι, σκιραὶν καταθήσομεν ὀν πλατάνισομ.
Γρᾶται δ' ἀργυρέας ὀξ ὄλπιδος ὑγρὸμ ἄλειφαρ
Λαζόμεναι, σαξοῦμεν ὑπὸ σκιραὶ πλατάνισομ.
Γράμματα δ' ὠ φλοιῷ γεγράφεται, ὡς πρέπει μὴ τις
† Ἀνγνοίη Δωριεῖ, σέβομ' Ἑλγώας φυτὸμ εἰμί. ταῦτ'
Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις ὀυπωίθρε γαμβρέ. εἰδῆ
Λατὼ μὲν δοίη, λατὼ λιροτρόφος ὔμμιν δῶρ
Εὐτεκνίᾳ, Κύπρις δὲ θεὰ λύπρις ἴδοι πρᾶσσα
Ἀλλάλοιν. Ζεὺς δὲ λιρονίδας ζεὺς ἄφθιτομ ὄλβομ,
Ὡς ὀξ ὀυπατρίδαν εἰς ὀυπατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
Εὔδετ' ὀν ἀλλάλων στόμα φιλότητα πλέοντες

Καὶ πόθον. ὄργεσθε δὲ πὸς ἀῶ, μήτι λαθησθε.
Νοὺμεθα λαῖμοσδ ὃν ὄρθρον, ἐπείκα πρᾶτος ἀοιδὸς
Ἐξ ὄυνᾶς ἀελασήσι, σὺ αχὼ δὺ τρίχα σεισῖ.
Ὑμαὶ ὦ ὑμνάσε γαλμῳ ὠδὶ τῷδε χαρείσης.

ἘΠΙΤΆΦΙΟΣ ΒΊΩΝΟΣ ΒΟΥ-
κόλος ῥωϊκῶ. Εἰδύλλιον ιθ'.

Ἀιλινά μοι συναχεῖτε νάπαι τᾷ δώριον ὕδωρ.
Καὶ ποταμοὶ ἐλαίοις τ' ἰμερόεντα βίωνα.
Νῦν φοιτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε.

Ἄνθεα νῦν συγνοῖσιν ἀκρπνείοις τε κορύμβοις.
Νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ σπίθιμα. νῦν ἀνεμῶνα,
Νῦν ὑακινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰ αἴ.
Οἷς λαμβανε † τοῖς πετάλοισι. καλὸς τέθνηκε μελικτάς.

Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πόθε, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀδύνδε αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
Ναΐμασι ῥῖς σικελοῖς ἀγγείλατε Δ' Ἀρεθόσις,
Ὅπι Βίωμ τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅπι σὺ αὐτῷ
Καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.

Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πόθε, ἄρχετε μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε πὰρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
Καὶ γοεροῖς κομάταισι μελίσδετε πόθιμον ᾠδάν,
Οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γᾶρυν ἄειδεν.
Εἴπατε δ' ὦ λύραις οἰκτρίσιν, εἴπατε πάσαις

Βισσο-

Βιστονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.
Ἄρχετε σικελικὰι τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
Οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἄδει,
Ἀλλὰ παρὰ πλουτῆϊ μέλος λήθαιον ἀείδει.
Ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
Πλαζόμεναι γοάοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Ἄρχετε σικελικὰι τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Σεῖο Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
Καὶ σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίηποι.
Καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος. αἵ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δαίκρυα γέντο.
Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται. ὅττι σιωπῇ,
Κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα. σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
Δένδρεα καρπὸν ἔρριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
Μαίλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος. οὐ μέλι σίμβλων
Κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον. οὐκέτι γὰρ δεῖ
Τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος ἄλλο τρυγᾶσθαι.
Ἄρχετε σικελικὰι τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐ τόσον εἰναλίαισι πρὸ ἠόσι μύρατο δέλφιν.
Οὐ δὲ τόσον πόκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.
Οὐ δὲ τόσον θρηνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
Ἀλκύονος δ' οὐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴσχεν κήυξ.
Ἄρχετε σικελικὰι τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐ δὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆδεν,

Οὐ τόδε μ᾽ ἀώσιμι γὼ ἄγκεσι παῦλα τὸ μᾶς
Ἴπαλμος πόλι σᾶμα λινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
Ὅσσον ἀκηφθιμόνοιο κατωλύραο Βίωνος.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ ωγώβε, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀδυνίδου, ωᾶσαί τε χελιδόνες, ἅς ποκ᾽ ἐτόρπω,
Ἃς λαλέειμ᾽ ἐδίδασκε, καθεζόμεναι σ᾽ ὠδῖ πρέμνοις,
Ἀντίον ἀλλήλαισιμ᾽ ἐκώκυον, αἴσ᾽ ἴω᾽ ἐφώνευμ
ωγωβά δου Ὄρνιθες, λυπεῖδε † ωελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ ωγώβε, ἄρχετε μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ ωριπόβατε;
Τίς σ᾽ ὠδῖ ζοῖς καλάμοις θάσσει τόμα, τίς θρασὺς ἔτως;
Εἰσέτι γὰρ ωνέει τὰ σὰ χείλεα κἠ τὸ σὸμ ἆθμα.
ἀχεδο † Ἀχὼ σ᾽ γὼ δυναίκεσι τεὰς ὠιβόσκετ᾽ ἀοιδάς.
νὶ Γανὶ φορῶ τὸ μέλισμα. τάχ᾽ ἂν λιᾶκεῖνος ὀρεῖσαι
Τὸ τόμα δειμαίνοι μὴ δὺ τόρα σεῖο φορήτου.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ ωγώβε, ἄρχετε μοῖσαι.
Κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸμ μέλος, ἅμ ποκ᾽ ἐτόρπου
Ἐζομένᾳ ωόλι σεῖο πὸ᾽ ἠιόνεσι θαλάσσης.
Οὐ γὰρ ἴδομ Κύκλωπι μελίσδεο. τὸμ μὲν ἐφύγομ
Ἀ καλὰ γαλάτεια, σέ δ᾽ ἀδὺ ἀπέβλεπον ἄλμας.
Καὶ νῦ λαθομήν τῶ λύματος, γὼ ψαμάθοισιμ
Ἔζετ᾽ ὀρθμαίαισιμ. Βόας δ᾽ ἐπὶ σεῖο νομεύει.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ ωγώβε, ἄρχετε μοῖσαι.
Γαῦται ρι ὦ Βόται ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν.
Γαρβγνικαῖ ὀρόγται θιλήματα χείλεα ωαύδλων.

Καὶ

Καὶ ϛυγνὸν περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἐρῶτες.
Ἁ Κύπρις φιλέεισε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα
Τὸ, πρώαν τὸν Ἄδωνιν ἀφθνάσκοντα φίλασε.
Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος.
Τοῦτο μελείνεον ἄλγος, ἀπώλεσε πρᾶν τοι Ὅμηρος.
Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν ϛόμα, καὶ σὲ λέγοντι
Μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύϛοισι ῥεέθροις,
Γᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα. νῦν πάλιν ἄλλον
Υἱέα δακρύεις. αἰνῶ δ' ὦν πενθεῖ τάκῃ.
Ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι. ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας, ὁ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθούσας.
Χ' ὡ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
Καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον.
Κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, πᾶνα δ' ἔμελπε
Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,
Καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
Ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεσε τὴν ἀφροδίτην.
Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πενθέος, ἄρχετε μοῖσαι.
Γᾶσα βίων θρηνεῖσε κλυτὴ πόλις, ἄϛεα πάντα.
Ἄσκρη μὲν γοάδεισε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο.
Γίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι.
Οὐ τόσον Ἀλκαίῳ πέρι μύρατο Λέσβος ἐρυμνά,
Οὐ δὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κτήϊον ἄϛυ.
Σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Γάρος, ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς

Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ Μιτυλάνα.

ΜΑΡΚΟΣ Ὁ ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ,

ἔλεγε τοιαῦτά τινα λείπειν.

* Γάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα Βωκολιαστὰ
Ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
Κλαίει σικελίδας τὸ Σαλμοῦ κλέος ἐν δὲ κύδωσιν,
Ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι.
Δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει. ἐν τε πολίταις
Τριοπίδαις ποταμῶ θρηνεῖ περ' Ἄλεντι Φιλητᾶς. *
Ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος. αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος. οὐ ξένος ὠδᾶς
Βωκολικᾶς. ἀλλ' ἥντ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
Κλαρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἄμμε γεραίρων
Ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Αἴ αἰ τὰι μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα τότ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
Ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροί, ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
Ὁππότε πρῶτα θάνωμες ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον
Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ᾄδειν.
Τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ᾄδει.
Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.

Φάρ-

Φαρμακὸν ἦλθε βίῳ ποτὶ σὸν τόμα, φαρμακὸν ἦσθα
Τίς τοῦ σοῖς χείλεσι ποτ' ἐβράμε, λὰξ ἐγλυκάνθη;
Τίς δὲ βροτὸς φασὶν αὐαλμορ ἢ λοράων σοι,
Ἢ δῦναι καλέων σοῖ φαρμακον, ἔκφυγε ὠδάν;
Ἄρχετε σικελικὰν τῶν ωγύθεν, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀλλὰ δίκα λίχε πάντας. ἐγὼ δ' ὧν ωγύθει τῶδε,
Δάκρυα καὶ τοὶν οἶν ὀδύρομαι. εἰ δ' ὠαάμιν δὲ
Ὡς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὡς ποκ' Ὀδυσεύς,
Ὡς πάρ Ἀλκείδας, λιὴγὼ τάχ' ἂν ὃν δόμον ἦλθον
Πλατέν, ὥσκεν ἴδοιμι καὶ εἰ Πλατῆϊ μελίσδεις.
Ὡς ἂν ἀκουσαίμιν τι μελίσδεε, ἀλλὰ ὧν λώρᾳ
Σικελικὸν πλίγαινε, καὶ ἄδυ λι βυκολιάσδου,
Καὶ κείνη σικελαῖσιν ἐν Αἰτναίαισιν ἐπαύξῃ
Αἰόσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ δῶριον, ὃν κ' ἀγορᾶς
Ἐσσεῖ θ' ἅμολπι, χ' ὡς Ὀρφεῖ πρόαθεν ἐδώκεν
Ἀδίεα φορμίζοντι παλυάσυρον Εὐρυδίκειαν.
Καὶ σε βίων τιμᾷεν ὁσίοις ἄρεσιν. εἰ δέ πι λιὴγὸν
Συρίσδην δυνάμιν, πᾶν ἀπὸ πλατεῖ λιὸς ἄεισον.

ΕΥΡΩΓΗ. ΕΙΔΥΛ-
λιον κ'.

Ἠρώπι ποτὲ Κύπρις ὠδὶ γλυκὺ ἦκεν ὄνειρ),
Νυκτὸς ὅτε τρίταρον λαχὼν ἵσατε, ἐγγύθι
δ' ἠώς.

Ὕπνῳ ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
Λυσιμελής, ποσσὶν μαλακῷ κῆλ φάρεα λεσμῷ.
Εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνεα μήλων.
Τῆμος ἐπ' ὠρεσίοισιν ἐνὶ λυώσσαις δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ, ἐπὶ πᾶσιν Εὐρώπεια
Ἱμείρετ' ἠπείρου δολίας πόδα νηχέσθαι.
Ἀσταλὲς αὖ πόντοιο. φυλὰ δ' ἔχεν οἷα γυναῖκας.
Ἐν δ' Ἀσίᾳ καὶ μᾶλλον, ἐπεὶ πόδα ἴαχε λύγης.
Φάσκεν δ' ὡς μιν ἔπικτε καὶ ὡς ἀπίτηλέ μιν αὐτή.
Ἦ δ' ἐπὶ κερατόρῃσι βιαζομένα παλάμῃσιν
Εἴρηκεν ὀκ ἀέκοισαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
Ἐκ Διὸς αὐγιόχου γόρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.
Ἦ δ' ἀρ' μὲν σφωτῆρε λεχέων θόρε λειμαίνοισα
Γαλομένη κεραλίῃ. τὸ γὰρ ὡς ἴδεν ὄνειρον.
Ἐζομένη δ' ὦν λιπὸν ἀελίῳ ἔχεν. ἀμφοτέρᾳς δὲ
Εἰσέπεσε παμφύοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
Ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' αὐγενέκαρ πᾶσθε δόλῳ,
Τίς μοι φίλε φάσματ' ἐπέρχεαι πόθι ἔηλε
Τοῖοί με σφωτῆρε λεχέων ὕπορ ἐν θαλάμοισιν
Ἦλυθε μάλα λυώσασαν ἀνεπαίοισαν ὄνειροι.
Τίς δ' ἴθι ἢ ξείνη, ἢμ εἰσίδον ἔνθα νάσσα.
Ὡς μ' ἔβαλε κεραλίῃ λείνης πόθος, ὡς με καὶ αὐτὴ
Ἀ πάσσιος ἔπιελεκτρ, τῆ κἠ ὡς σφετέρῃ ἴδε παῖδα.
Ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες λείναιεν ὄνειρον.
Ὡς εἰπᾶσ' ἀνόρουσε. φίλας δ' ἐπιδίζετ' ἑταίρας

ΗΛΙ-

Ἤλικας οἰετέας θυμήρεας ὑπατορείας.
Τῆσιν ἀεὶ σωαλθυρεῳ ὅτ' ὐρ χορὸμ ἐντιώαιϐ
Ἤ ὅτε φαιδρώοιτο χόα πϐ χοάῖσιμ αὐαύρω
Ἤ ὁ πότ' ἐκλειμῶνϑ ἐὔπνοα λέιρια ωορϐοι.
Ταὶ δὲ οἱ ἄμφα φαλανθω, ἔχομ δ' ἐν χορσὶμ ἑκάστη
Ἀνθόδοκομ τάλαρομ, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔϐαινομ
Ἀγχιάλας, ὅθι τ' αὖω ὁ μιλασιὸμ ἠγορέϐοντο
Τορτόμναι ῥοδίῃ τε φιῇ καὶ ἰύματϑ ἠχῇ.
Αὐτὴ δὲ χύσεομ τάλαρομ φορέω Εὐρώπεια
Θηκτὸμ, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνομ Ἡφαίστοιο,
Ὅμ Λιβύη πόρε δῶρομ ὅτ' ὐρ λέχϑ ἐννοσιγαίῳ
Ἤϊεν, ἡ δὲ πόρε πϐλιμαλλεῖ τηλεφαέσῃ.
Ἦτέ οἱ αἵματϑ ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ' Εὐρωπείῃ
Μήτηρ τηλεφάεσα πϐλιλυτὸμ ὤπασε δῶρομ.
Ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετύχαρο μαρμαίροντα.
Ἐν μὲν ἓ εἶεν χρυσῖο τετυγμένη Ἰναχὸ Ἰὼ
Εἰσέτι πόρις ἐοῦσα, φυὴ δ' ὅμ εἶχε γυναικός.
Φοίτα δ' ἅλε πόλεασιμ. ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
Νηχομένη ἰκέλη, κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
Δοιοὶ δ' ἐσαφαμύσσε ἐπ' ὀφρύϑ αὐγιάλοιο
Φῶτε ἀολλήδην. ἀκύτη δὲ πουτοπόρομ βᾶμ.
Ἐν δ' ἓ Ζεὺς ἐπαφώμενϑ ἠρέμα χειρὶ θείῃ
Πόρτϑ † ὅμ καλέεσκε δ' ἐπ' ἀπόρῳ πρὸς Νείλῳ
Ἐκ βοὸς ὑκράλοιο πάλιμ μετάμειϐε γυναῖκα.
Ἀργύρεϑ μὲν ἓ εἶεν Νείλε ῥόϑ. ἦ δ' αὖτε πόρτις

Χαλ-

ειν λκι
εεω

Χαλκέα. χρυσὸν δέ τε τυγμῷ αὐτὸς ἔλων ζώνης.
Ἀμφὶ δὲ δινήεντι τὸν στεφάνῳ παλαιρον
Ἐρμείης ἤσκησε τέλας δι' οἱ ἐκτετάνυσο
λιπα- Ἄργυρος ἀκοιμήτοισι † λιπλασμένος ὀφθαλμοῖσι.
σμέ- Τοῖο δὲ φωνήεντος ἀφ' αἵματος ἀξανέτελλεν
νος Ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυαύθεϊ χροιῇ
Ταρσὸν ἀναπλώσας ὡς εἴ τέ τις ὠκύαλος νηῦς
Χρυσοῖο παλαιροῦ πορίσκεπε χείλεα πάρβις.
Τοῖος ἔλων πάλαρος πολυκαλλέος Εὐρωπείης.
Αἵ δ' ἐπεὶ ὧν λειμῶνας ἐσήλυθον αὐθεμόεντας,
Ἄλλη ἐπ' ἀλλήλαισι, τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
Τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον, ἡ δ' ὑακινθον
Ἥδιον, ἡ δ' ἐρπύλλον ἀπαύνυτο. πολλὰ δ' ὄρᾳζε
θαλέθε- λειμώνων ἐαροτρόφεων † πίπτεσκε πέταλα.
σκε Αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο λιρόκα θυόεσσαν ἐθείρην
Δρέπτον ὁριαμαίνουσαι, ἀτὰρ μέσῃ ἔσκε ἄνασσα
Ἀγλαΐη πυρσοῖο ῥόδα χείρεσι λέγουσα.
Οἷαι πὰρ γὰ χαρίεσσαι διέπρεπον ἀφροδίτᾳ.
Οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλον ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
Οὐδ' ἄρα παρθενίῃ μίτρῃ ἄχραντον ὄρυσσαι.
Ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὡς μιν φράσατ' ὡς ἐβεβλήκει
Θυμὸν ἀϊδωσίσισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κύπριδος ἣ μόνη δμᾶται καὶ ζωᾶς δαμάσσαι.
Δὴ γὰρ ἀλυσκόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης,
Παρθενικὴν τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι,

Κρή-

Κρύψε θεόν, καὶ τρέψε σίεμας, καὶ γίγνεο ταῦρος.
Οὐχ' οἵος σαθμοῖς γνιφόβεται, ὅσσε μὲν οἵος
Ὅς τις ὑποσλιμθεὶς ὀρύει πολύφορτον ἀπλώνιον.
Τὸ σὶ ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο σίεμας ξανθόχροον ἔσκεν.
Ἰ ἐπ' ἀλλήλοισι λοβὰ ἀντέτελλε καρήων.
Αὐτὰ λοβαίων ἡμιτόμων ἅτε λύκλα σελήνης.
Ἦλυθε σὶ ὃν λειμῶνα, καὶ ὃν ἐφόβησε φαανθεὶς
Παρθενικάς. πάσησι σὶ ὀρῶς γλήνεσ' ἐγγὺς ἰκέσθαι,
Ψαῦσαιθ' ἱμερτοῖο βοός. τὸ ἄμβροτον ὀσμή.
Τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐπαίνυσε λαὸν ἀϋτμή.
Σπῆ σὲ σολῶν σποπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
Καί οἱ λικμάζεσκε σόρ' ἰῶ, κατέθελγε σὲ λώβῃ.
Ἡ σίεμιν ἀμφαφάασκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἁφρόν
Πολλὸν ἀπὸ σωμάτων ἁρμόργνυσι, καὶ λύε ταῦρον.
Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο φαίης κ' αὐλὸς
Μυγδονίς λιγυρὴν ἧχον ἀνηπύοντος ἀκόσμου.
Ὤκλασε σὲ σρὸς σοσσὶν. ἐσόρα δ' Εὐρώπειαν
Αὐχὴν' ὠμογρέψας, καί οἱ σλατὺ σείκνυε νῶρον.
Ἡ δὲ βαθυ σλοκάμοισι μετέννεσε σαρθενικῆσι.
Δοῦθ' ἑτάρας φίλιας καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ὦσι τῷδε
Ἐζόμεναι ταύρῳ τορπώμεθα. σὴ γὰρ ἅπάσας
Νῶρα ὑποσυρίσας ἀνασείεται οἷα τε νηῦς
Γρηῢς ὅσ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος. ὅσσε σεσ ταύροις
Ἄλλοισι σροσέοικε. νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
Αἴσιμος ἀμφιβίησι. μόνης σ' ὦσιδύεται αὐδῆς.

Ὣς φαμὶν ἠνώρισιν ἐφίζανε μεσσόωσα.
Αἱ δ' ἄλλαι μέλεσκον. ἄφαρ δ' αὐτὰρ τὸν ὅγε
Ἦμ θέλγω ἁρπάξας. ὠκὺς δ' ὣν πόντον ἵκανεν.
Ἡ δὲ μετασραφθεῖσα φίλας ἐκαλέεσκεν ἑταίρας,
Χεῖρας ὀρεγνυμένη. τὰὶ δ' ἀκέες ὥρνυντο μιχάνειν.
Ἀκτάων δ' ὣς βὰς πρόσω θέεν ἠύτε δελφίς.
Νηρεΐδες δ' αὐτὰρ ἐλυσαν ὑπὸ ζυγόν, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Κητείοις νώρισιν ἐφήμεναι αὐτοχέεσσιν.
Καί δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεὶρ ἅλὸς ἐννοσίγαιος
Κῦμα κατιθυίων ἁλίης ἤγεῖτο μελιδίθης.
Αὐθασιγνήτῳ, τοὶ δ' ἀμφίμιν ἠγορέωντο
Τείτωνος πόντιο βαθυῤῥόος ἐννεσίῃσι,
Κόχλοισιν τανυοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντος.
Ἦλ' ἄρ ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ὠδῖνώρις,
Τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν λιόρας, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
Εἶρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας. ὄφρα κε νηῶν
Ἐνδιδύοι ἑλκόμενον πολιῆς ἅλὸς ἀστερόεσσαν.
Κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς ὑγρωπείης,
Ἰσίον οἷά τε νηός. ἐλαφείζετο δὲ λιάδι.
Ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνυδρον
Φαίνεσθ' δ' ὅτ' ἀκτῆς ἁλίῤῥοος ὅτ' ὄρος αὐτή.
Ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἐνέρθε δὲ πόντος ἀπείρων
Ἀμφὶς ἐπαπλώσας τόσσην ἀνέηκεν φωνήν.
Πῆμε φορεῖς θεότατε; τίς ἔπλετο; πῶς δὲ λιέλδεαι
Ἀργαλέοισι πόδεσσι διορχέσαι; ὧδε θάλασσαν

Δεί-

Δειμαίνεις. νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
Ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομεούσιν ἀταρπόν.
Ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
Ἦ ῥα τίς ἐσσι θεός; τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις;
Οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ὠδὶ χθονὸς, οὐτέ τι ταῦροι
Ἐν πόντῳ στείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
Ἄβροχος ἀΐσσεις. χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
Ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
Ἵκελος αἰψηροῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν.
Οἴμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος ἦ ῥά τε † δῶμα σῶμα
Πατρὸς ἄπο πολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοὶ τῷδε,
Ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
Ἀλλὰ σύμοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
Ἵλαος αὐτιάσειας, ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
Τόνδε κατιθύοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο.
Οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
Ὣς φάτο. τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν εὐρύκερως βοῦς.
Θαρσεῖ παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
Αὐτός τοι Ζεὺς εἰμὶ καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
Ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττ' ἐθέλοιμι.
Σὸς δὲ πόθος μ' ἐνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
Ταῦρον ἐειδόμενον. Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
Ἣ μέ ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅπα νυμφίϊα σεῖο
Ἔσσεται. ἐξ ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσσεαι υἷας.
Οἳ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ὑπὸ χθονίοισιν ἔσονται.

Ὣς

Ὡς φάρ καὶ τετέλεστο πάρφασις. φαίνετο μὲν δὴ
Κρήτη. Ζεὺς δὲ πάλιν ἐπορώρει αὐτὰρ ἀοιδοῖς
Λῦσαι δὲ οἱ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ὤτρυνον ὧραι.
Ἦ δὲ πάρος λάθρη, Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.
Καὶ μετὰ δὴ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γήθεε μήτηρ.

ΜΟΣΧΟΥ, ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κά.

Ἀ Κύπρις τὸν ὄρωτα τὸν ἠέρα μακρὸν ἐδώρει.
Εἴπις γὰρ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ὄρωτα.
Δραπετίδας ἐμός ὄσσιν. ὁ μανύτας γὰρ ἄριστος.
Μισθός δοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος. ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμά τι δ' ὤξεται. καὶ πλέον ἕξεις.
Ἔστι δ' ὁ παῖς πορίαμος. ὦ εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὲν ἁλυκός. ὠυὰ δ' εἰκελος. ὄμματα δ' αὖ τοι
Δριμύλα καὶ φλογόεντα, λιγὺ δὲ φρονέοντι, ἀδολὺ λάλημα.
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
Ἦν δὲ χολᾷ. νόος ὄξυς ἀπ' ὀμμάτων ἀναπηδᾷ.
Οὐδὲν ἀλαθεύει. δόλιον βρέφος. ἄτρια παίζει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὲν τοὐτω τὰ χρίσπια. μακρὰ δὲ βάλλει.
Βάλλει δ' εἰς ἀχόρευτα, καὶ εἰς ἀΐδηλα βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
Καὶ πτερόεις ὅλος ὄργυς ἐφίπταται, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλας

Ἀνέ-

Ἀνδρ'ας, ἡ δὲ γυναῖκας. ὑπὲρ πλάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἑοῖ τὸ βέλεμνον. ἐν αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
Καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺ πλεῖον δ' ἡ αὐτῷ
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ἢν τύγ' ἕλῃς τῶνον, δάσας ἄγε. μὴ δ' ἐλεήσῃς.
Κἤνποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
Κἢν γελάσᾳ, τύνην ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃσε φιλᾶσαι,
Φεῦγε. κακὸν τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ἢν δὲ λέγῃς λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσά μοι ὅπλα,
Μήτι θίγῃς, πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ. ΕΙ-
ΔΥΛΛΙΟΝ ΚΒ'.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέ-
λισσα,
Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύσση.
Καὶ τὰν γαῖν ἐπάταξε, καὶ ἅλατο. τᾷδ' Ἀφροδίτα
Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο ὅττι γὲ τυτθὸν
Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
Χ' ἁ μαστὴρ γελάσασα, τίδ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
Χ' ὦ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς;

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Εἰδύλλιον κγ΄.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Ὤλετο καλὸς Ἄδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
Μηκέτι πορφυρέοις γὰ φάρεσι κύπρι κάθευ-
δε· χρεὸ λειλαία λιγανοσόλε, καὶ πλατάγηδον. (δε·
Στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

Αἰαίζω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαιαίζουσιν ὄρῶτες.
Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς· καὶ κύπριν αὐιᾶς,
λειπὸν ἀποψύχων· τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας ἦπαρ σαρκός· τὸ δ' ὀφρύσι λ' ὄμματα ναρκᾶ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τιὼ
θνασκει, καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
Κύπρις μὲν τὸ φίλαμα καὶ ἐζώοντος ἀρέσκει.
Ἀλλ' ὅκ εἴδεν Ἄδωνις ὅ μιν θνασκοντ' ἐφίλασεν.

Αἰαίζω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαιαίζουσιν ὄρῶτες.
Ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει μηρὸν Ἄδωνις.
Μεῖζον δ' ἃ κυθρέια φορεῖ ποτὶ κάρδιον ἕλκος.
Κεῖνον μὲν ποθὶ παῖδα φίλοι λιόθεν ὠρύσανο,
καὶ νύμφαι λιλαίσιν ὀρεσσίλοι· ἃ δ' Ἀφροδίτα,
λυσσαίνᾳ πλοκαμῖδας αὐὰ δρυμὸς ἀλαλήκετο
γναθμεύσα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νιν,
ἐρχομένᾳν τείρουσι, καὶ ἱερὸν αἷμα δροσίπουσι.
ὀξὺ δὲ λωκύσασα διὰ ὄρεα μακρὰ φορεῖται

Ἀδωνί-

Λασύειον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλοῦσα.
Ἀμφὶ δὲ μιν μέλαν αἷμα πὰξ' ὀμφαλὸν ἀωρεῖτο.
Στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑσμαζοὶ
Χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύρεσκον.
Αἰ αἰ τὰν Κυθρέειαν ἐπαίλασιν ὄρνιθες.
Ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. σιωπάλεσεν ἴορμε ἴδωμες.
Κύπριδι μὲν καλὸν ἴδωμες, ὅτε ζώεσκεν Ἄδωνις.
Κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σοὶ Ἀδώνιδι Κύπριδωμες, αἰ αἰ.
Ὧρεα πάντα λέγοντι καὶ αἰ δρύες, αἰ τὸν Ἄδωνιν.
Καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ ϖγάθεα τᾶς Ἀφροδίτας
Καὶ πᾶγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ὄρεσι δακρύοντι.
Ἄνθεα δ' ἐξ ὀδυνᾶς ὀρυβραίνεται. ἁ δὲ Κυθήρη,
Πάντας ἀνὰ λιμαμὼς καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
Αἰ αἰ τὰν Κυθρέειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Ἀχὼ δ' αὐτιβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Κύπριδι ἀνὸν ὄρνιτά τις ὄπ' ἔκλαυσεν αὖ, αἰ αἰ.
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδωνίδι ἄχετον ἕλκος,
Ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινόμενον περὶ μηρῷ,
Παλχὰς ἀμπετάσασα λιπὰν Κρανάον. μέναν Ἄδων
Δύσωστον. μέναν Ἄδωνι πανύστατον ὡς σε λιχαίω,
Ὡς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
Ἔγρεο τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ τύμαρον μι φίλαδον.
Τοσσοῦτόν μι φίλαδον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
Ἄχρις ἄκρ ψυχᾶς ὀλίγ' ἐμὸν σόμα, λιὰς ἐμὸν ἦπαρ
Γνοῦμα τεὸν ῥοῦσαι. τὸ δ' ἐσοῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,

Ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα. Φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
Ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
Φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα.
ἀ δ' Καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. † ἁ δὲ τάλαινα
ἀτά Ζώω. καὶ θεὸς ἐμμὶ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λαινα Λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμεῦ κρείσσον. τὸ δὲ πάγκαλον, ἐσσὲ καὶ Ἄρη.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην.
Καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε, καὶ σὲ φοβεῦμαι.
Θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
Χήρη δ' ἁ Κυθέρεια, κεινοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
Σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
Καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἔμεινας θηρσὶ παλαίειν;
Ὦ δ' ὀλοφύρατο Κύπρις ἐπαιάζουσιν ἔρωτες
Αἴ αἴ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Δάκρυον ἁ Παφίη τόσον ἐγχέει, ὅσσον Ἄδωνις
Αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
Αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μήρεο Κύπρι.
Ἔς' ἀγαθὰ στιβάς. ἔστιν Ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα
τοσόν Λέκτρον ἔχει Κυθέρεια † τὸ σὸν τὸ δὲ νεκρὸς ἄδωνις
Καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων,
Καὶ τθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φαίρεσιν οἱ ἐνιαῦεν
Τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,

Γαγ-

Γαγχρύσῳ κριντῆρι. πόθει καὶ συγνὸν Ἄδωνιν.
Βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ,
Ὡς τῆνος τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
Ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
Ὠλλύσθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις.
Κέκλιται ἁβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,
Κειραμένοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χ' ὡ μὲν ὀϊστώς.
Ὅς δ' ὐδὶ τόξον ἔβαιν' ὅς δ' εὔπτερον ἄγε φαρέτρην.
Χ' ὡ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος. ὅς δὲ λέβησι
Χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ. ὁ δὲ μηρία λούει.
Ὅς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν.
Αὐτὰν τὰν Κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ὐδὶ φλιαῖς Ὑμεναῖος,
Καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον. οὐκέτι δ' ὑμὰν,
Ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ἄδεται αἰ αἴ.
Αἴ αἴ καὶ τὸν Ἄδωνιν, ἔτι πλέον αἰ ὑμέναιον.
Αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῷ Κινύραο,
Ὤλεο καλὸς Ἄδωνις ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι.
Αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ Διώνα.
Καὶ μοῖραι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν Ἄδωνιν
Καί μιν ἐπαείδουσι, ὁ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει.
Οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει. κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Λῆγε γόων κυθέρεια. τοσήμερον ἴσχεο κώμων.
Δεῖσε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ. ΕΙ-
δύλλιον κδ'.

Γυνίκαμ' ἐτέλαξε βέλοντά μιν ἄδὺ φιλᾶσαι.
Καί μ' ὠπορφομέοισα τάδ' ἴννεπεν. ἐρρ' ἀπ' ἐμοῖο
βωκόλος ὢν ἐθέλεις με λύσαι. τάλαν ὐ μεμάθηκας
ἀργοίπως φιλέειν, ἀλλ' ἀσυκὰ χείλεα θλίβειν.
μή τύ γε μὰν λύσῃς τὸ καλὸν σόμα. μὴ δ' ἐν ὀνείροις.
οἷα βλέπεις, ὁ ποῖα λαλέεις, ὡς ἄγριον αἰσθάνεαι,
ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς ποτίλα ῥήματα φρονέεις,
ὡς μαλακὸν τὸ γνάθιον ἔχεις, ὡς ἄδὺ χάσμα
χείλεσι τοι νοσέοντι. χρὼς δέ τι εἰσὶ μέλανδρος.
καὶ κακὸν ὀδόντιον. ἀπ' ἐμοῦ φεῦγε μή με μολυνῇς.
τοιάδε μυθίσοισα, τρὶς εἰς κόλπον ἔπτυσε κώλπου.
καί μ' ἀπὸ τᾶς λιπαρᾶς ποτὶ τὼ πόδε σωρὸς ἔδεμεν.
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα.
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύ τι καὶ τὸ κάρος
καὶ βαρὺ μέν' ἔλεξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρόα φοινίχθη, νοτὸς τ' ὤλγεθ' ὡς ῥόδον ἔρσαι.
χ' ἅ μὲν ἔβα με λυποῖσα. φορῶ δ' ὑποκάρδιον ὀργάν,
ὅττι με χρὴ χαρίσυτα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμήνων ἔπαττέ μοι τὸ λιπάγιον. ὁ καλὸς ἐμμί,
ἁρπάλις ὀξὰ πίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτυξεν.
καὶ γὰρ ἐμοὶ βοπάροιθεν ἐπάνθεσεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς λιπαρὸς ποτὶ πρέμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὀπώραν.

τὰν

Χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυνται.
Καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
Ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας.
Τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον. ἐκ στομάτων δὲ,
Ἔῤῥέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
Ἁδὺ δέ μοι τὸ μελίσδεμα. καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
Κὴν αὐλῷ λαλέω, κὴν δώνακι, κὴν πανναύλῳ.
Καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες.
Καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι. τὰ δ' ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
Ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμί, πρέδραμε, κ' οὔποτ' ἀκούει.
Χ' ὡ καλλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγγεσι πόρτιν ἐλαύνει.
Οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτᾳ.
Καὶ Φρυγίης γνόμευσεν γν' ὤρεσιν αὐτὸν Ἄδωνιν.
Ἐν δρυμοῖσι φύλασσε, καὶ γν' δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
Ἐν δυμίων δέ τις κὺ οὐ βωκόλος, ὅν τε σελάνα
Βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
Λαίτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἐμὰ παιδὶ κάθευδε.
Καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
Ὦ Κρονίδα. διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης.
Εὐνίκα δὲ μώνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
Ἀκυβέλας κρέσσων Καὶ κύπριδος ἅτε Σελάνας,
Μηκέτι μηδὲ σὺ Κύπρι τὸν ἁδέα, μήτε κατ' ἄστυ
Μήτ' γν' ὄρει φιλέοις. μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΑΛΙΕΥΣ. ΕΙ-
ΛΥΛΛΙΟΜ Α.

Ἀγρίαι Διόφαντε μόναι τὰς τέχνας ἐγείρει.
Αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὖ-
δειμ
Ἀνδράσιν ὀργατίναισι καλὰ πρέχοντι μέλεσθαι.
Κἄμ ὀλίγον νυκτός τις ὠλφάσιμοι τὸν ὕπνον,
Ἐφνίδιον θορυβοῦσιμ ὠϊσάμεναι μελιδῶναι.
Ἰχθύος ἀγρυπνῆρες ὅμως λύο λειν ὀγρόντες,
Στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκτοῖς καλύβαισι,
Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐρῖμ,
Κἄγρ τὰ ταῖμ χειροῖμ ἀθλήματα, δίκαλαθίσκοι,
Τοί κάλαμοι, τ' ὠγκίστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα,
Ὁρμειαὶ λύγροι, καὶ ἐκ χοίνῳ λαβύεμβοι.
Μήεμβοι, λιῶάς τε. γόρῳ δ' ἐπ' ὀρθίσμασι λέμβος
Νόρθῳ τᾶς λιφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἶμα πᾶ ωῖλοι.
Οὗτος χῖς ἁλιεῦσιμ ὁ ωᾶς πόνος, ὅστος ὁ πλοῦτος
Οὐδεὶς δ' ὁ χύθρεως εἶχ', ὀχ ἵνα. πάντα πόθιασά,
Γαῦτ' ἐσδύκει τιμὰς ἄγρας ωφελίας, σφὰς ἑταίρος.
Οὐδεὶς δ' ἐμ μέσῳ γέιτωμ, ωφελία δὲ πᾶ' αὐτῶ,
Θλιβομένων καλύβαν ζυφρὸμ πρὸς ωάχε θάλασσα.
Οὕπω τὰ μέλα τὸμ δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελαίνας,
Τὸς δ' ἁλιῆς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
Ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέρας φρεσὶμ ἤρεθον ὠλάς.
Ψόφεον ταὶ φίλαι πάντες ὅθι τὰς νύκτας ἔφασκομ

τῶ

Τῶ θρῄϊκος μινύθειν, ὅτι τ' ἄματα μακρὰ φορῇ Ζεύς.
Ἤλιε μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, λῦσόν με πάω ἀώς
Μὴ λαθόμαν; τί τὸ χρῆμα χρόνος σ' αἰνύκτες ἔχουσι
Ἀσφαλίῃ μέμφη τὸ καλὸν θρῄκιος. ὁ γὰρ ὁκυρὸς
Λυσιμάχως πᾶσέβας ἐμὲ ἐὸν δρόμον, ἀλλά τιν ὕπνον
Ἀφροντὶς ἠὔπροικα μακραὶν τὰν νυκτά ποι λῦντι.
Ἀρ' ἐμαθὸν λιλίειν πόκ' ἀὐπνία, χρησὰ γὰρ εἶδον
Οὔσε θέλω τὸν μῶν φαντάσματος ἄμμιν ἄμοιρον
Ὡς καὶ τὰν ἄγραν τ' ὀνείρατα πάντα μερίζω.
Οὐ γὰρ νικάξει τὸν νόον, ὅτ' ἀρῖς
Ἔσσιν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλος ὅστις, πᾶς ὤνός
Ἄλλως καὶ χολᾷ ὅτι. τί γὰρ ποιεῖν ἀν' ἔχοι τις
Κείμεν' ἐν φύλλοις ποτὶ λύματι, μηδὲ καθεύδειν
Ἄσμεν' ἐν ῥαδινᾷ. τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ.
Φαντὶ γὰς αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν. λέγε μοι ποτὶ νυκτὸς
Ὄψιν πάντα τεῷ δὲ λέγων μιὺν ὄμμ' ἐτάρῳ.
Δειλινόν. ὡς κατέδαρθον ἐν ἀνθρώποισι πόνοισιν.
Οὐκ ἰῷ μὰν πολύσιτος; ἐπεὶ δειπνοῦντες ἐν ὥρᾳ
Εἰ μέμνηται ἄς γαστρὸς ἐφειδόμεθ', εἶδον ἐμαυτὸν
Ἐν πέτρᾳ μεμακῶτα. καθεζόμενον δὲ δύκβυον
Ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλανὸν κατέσειον ἐλωδαί.
Καί τις τῶν προφορῶν ἐρέξατο. καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
Πᾶσα λύων ἄρτως μαντεύεται ἰχθύα λήγων,
Χ' ὡμὸν τ' ἀγκίστρῳ ποτιφύσῃ, καὶ βέβαν αἷμα.
Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τοῦ μινήματος ἀγκύλον ἔχον.

Τὼ χερὲ τεινόμενος περικνώσταλον εὗρον ἀγῶνα.
Πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν, ἀφαυροτέροισι σιδαίροις
Εἴθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος. ἆρ' ἐμὲ νύξεις
Καὶ νύξῃ χαλέψας ὃ φεύγοντος ἔτεινα
Ἤνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον. ἀνήλκυσα χρύσεον ἰχθὺν
Παντᾶ τῶ χρυσῶ πεπυκασμένον. εἶχε με δεῖμα
Μή τι Ποσειδάωνι πέλοι περιλαμένος ἰχθῦς.
Ἢ τάχα τᾶς γλαύκας κειμήλιον ἀμφιτρίτης.
Ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶν' γ' κίστρων ἀπέλυσα,
Μήποτε τῶ στόματος τώ' γ' κίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
Καὶ τὸν μὲν πιστῆρσι κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο.
Ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.
Ἀλλὰ μένειν ἀλλ' γᾶς, καὶ τῶ χρυσῶ βασιλεύσειν
Ταῦτά με κἀξήγειρε. τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
Τὰν γνώμαν. ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
Καὶ σύ γε μὴ τρέσσῃς, οὐκ ὤμοσας. οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
Χρύσεον εἶδες ἢ εὗρες, ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
εἶμε † Εἰδ' ὑπὲρ οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις
γὰρ Ἐλπὶς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκιον ἰχθὺν
Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Δωριδι. Εἰδύλλιον κς'.

Μάτερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
Ἐκπάγλως ἀχέοισα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρευθος

Σώ

Σώζετ' ὑπὲρ ῥεθέεσσι. τίμοι τόσον ἠνίησαι.
Ἦρ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
Ἀνδρὸς ὑπ' ὀτιδανοῖο λέων ὡσείθ' ὑπὸ νεβρῶ;
Ὤμοι ἐγώ. τίνυμ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
Ἀθάνατοι; τίνυμ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;
Δύσμορος, ἥτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον.
Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
Ἡδ' ἔτι νῦν σεβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
Τοῦδ' ὅτις γένετ' ἄλλος ἀρτιμότερος ζωόντων.
Οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
Σχέτλιος. ὃς τόξοισιν ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων.
Ἠέτινος κηρῶν, ἢ ἐριννύος αἰνὰ βέλεμνα
Παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε, καὶ ἐκφίλον εἷλεν θυμὸν
Μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὁ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
Τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ.
Οὐδέ σφιν δυναμὴν ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
Μητέρ' ἐὴν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκατον καλὸν ἦεν.
Ὡς δέτ' ὀδύρεται ὄρνις ὑπὲρ σφετέροισι νεοσσοῖς
Ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θαμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοῦ
Γωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.
Οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
Ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο Γελώρου.
Ὣς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος αἰάζουσα,

Μαι-

Μαινομένοισι πόλεσι, δύμον ἢ πολλῶν ἐφοίτευν,
Ὡς γ' ὄφελον μετὰ πᾶσιν ἅμα θνύσκειν καὶ ἀϋτεῖν.
Κεἰ δὲ φαρμακόεντα λὶ ἤπατι θὴν ἔχισα.
Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρέτος ἀγκαλέοντι,
Τᾷ χ' ἁμᾶς λελαθοῦσαν τὰς φίλας ὠδῖν χορσὶ τρήσεις.
Πολλοῖς σὺν λιτρέεσι τὼς ἐπέβην ὁμοίης.
Καίκην γὰρ χύσειον ὃν ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
Λίξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γαμόμεσθα.
Νῦν δ' οἱ μὲν θήβαν λιτροτρόφον γναίσιν
Ἀονίς τε δίοιο Βαβεῖαν Βῶλον ἀρδόντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα ἢ κραναὴν πόλιν Ἥρας
Πολλοῖσιν δύσλωτος ἱκάνομαι ἄλγεσιν ἦρ,
Αἰεὶ ὁμῶς. δακρύων δὲ πάρεσί μοι ὄσσε ἰδέσθαι.
Ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
Οἴκῳ γὰ ἡμετέρῳ. πολίων γὰρ οἱ ὄργον ἔριμον
Μόχθων, οὐδ' ὠδῖν γαῖαν ἀλώμενος· ἢ δὲ θάλασσαν,
Μοχθίζει, πέτρης ὀγ' ἔχων νόον, ἢὲ σιδήρου
Καρτερὸν γὰ κάθεσι. σὺ δ' ἤδη λείβεαι ὕδωρ
Νύκτας τε λιλαίσκη καὶ ἐκ διὸς ἦμαθ' ὁ πόσις.
Ἄλλος μὰν ὀκάπτις γ' ὀλφεῖν αἰμὶ πρᾶσις,
Κηδεμόνων. ὀ γὰρ σφετέρων ἢ τοῖχος ἐρήμα.
Καὶ λίαν πάντες γε πόραν πτυόλεος ἰδμὴν
Ναίσσ'. δὲ μοι ὅτι πρὸς ὄντινα λιβλέψασα
Οἵα γυνὴ πανάποτμος, ἀναψύξαιμι φίλον λῆμ.
Νόσφιν γε δὴ τοῦ ξένης σωομαίμονος, ἥ δὲ καὶ αὐτὴ

Ἀμφ

Ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται Ἰφικλῆϊ
Σῷ υἱῷ. πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
Γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
Κόλπον ἐν ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
Μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
Ὡς δ' αὔτως δακρύοισι πρηΐα λεύκ' ἐδίαινεν
Ἀλκμήνη. Βαρὺ δ' ἥγε καὶ ἐκ θυμοῦ στεναίχουσα,
Μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
Δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε οὖτο,
Γευκαλίμης. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
Κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τάδ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
Οὐχ' ἅλις οἷ' ἐκόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ
Γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρηνὴς κέτις εἴη.
Ὅς τις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
Θαρσεῖ. οὐ τοιῆς δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
Καί δ' αὐτὴν ὁρόωσε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
Ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ὠλγνώμων δέ τοι εἰμί,
Ἀσχαλαίαν ὅτε δήγε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
Καί σε μαλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ' ἐλεαίρω.
Οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχεν.
Ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰορεῖται.
Ἴστω γὰρ κούρη τε καὶ εὐέανος δημήτηρ.
Ἄς κε μέγα βλαφθεὶς τὶς ἑκὼν ἐπίορκος ὁμόσσῃ
Δυσμενέων, μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ἧσι

Στερ-

Στορ́γᾳ, ἢ εἴπορ μοι ὑπ᾽ ἐκνυλυόεντι ἦλθες.
Καί μοι τηλυγέτη γὴ λώμασι πᾶσα θάλπει.
Οὐ λαὸς ἡμῖν πάμπαν ἐολπά σε τοῦτό γε λήθειν.
Τᾷ, μὴ λ᾽ ἀζήπης τὸν ἐμὸν θάλος ὡς σὺ ἀκήλω
Μὴ λ᾽ ἐκ᾽ ἠϋκόμω Νιόβας ὠνικώτερα λιλαίω.
Οὐθὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνω γοᾶλαθαι.
Μυτόριλυς παθέοντος, ἐπεὶ λέκα μιῶς ἔκαμνον.
Γεῖν λαίπορ τ᾽ ἰλέᾳν μιν ἐμῷ ὑπὸ ἤπατ᾽ ἔχοιεν.
Καί μι ὠυλαέρταο χελόν᾽ ἤγαγεν ἀϊδονᾶος.
Ὦλέ ἑλυσπρικέλα λακαὰς ὠλίνας αὐέτλαν.
Νεῶ λέ μοι οἴχεται οἶος ἐπ᾽ ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
Ἐκ τελέω, ὃλ᾽ οἶλα λυσάμμος, εἴτέ μιν αὖτον
Ἐνθαλλε νοσήσαν θ᾽ ὑπολέξομαι, εἴτε καὶ ὃκί.
Πρός λ᾽ ἔπι μ᾽ ἐποίησε λάγλυκυ αἰνὸς ὄνερος
Ὕπνον. λιμαίνω λὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰλᾶσα
Ἐκπάγλως. μή μοι τὰ τέκνοις ἀχθύμιον ἔρδοι.
Εἶα τό γαρ μοι ἔχων μακέλλιν ὀρυγέα χορσὶ
Ταῖς ἐμὸς ἀμφοτόρῃσι βίᾳ ἤρακλῆες.
Τῇ μεγαλλιν ἐλαχαινε λιλιεγμένον ὡς ὦν μιθῶν,
Ταλφρον, τηλεθάοντ᾽ ἐπ᾽ ἐχαλῆ τινα ἀγρόν.
Γυμνὸς ἄνδυ χλαίνης τε, καὶ ὀλμίτροιο χιτῶνος.
Αὐτὰρ ἐπὶ λὴ παντὸς ἀθίκτορ πῶς τέλος ὀργᾶς,
Καρτερὸν οἰνοπέδοιο πονεύμενον ἔργος ἀλωᾶς.
Ἤρι ὁ λίτρον ἐμέλλων ὠδὶ πεύχοντ᾽ ὀρέοντας.
Ἀνλήρας καταλῶαι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἔσσο.

Ἐξα-

Ἐξαπίνης δ' αὐτὲ λαμπτῆρι ἐοικὲς λαμπέτοιο βαθείης,
Πῦρ ἄμοτον πρηὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἴλεῖτο φλόξ.
Αὐτὰρ ὅγ' αὖτ' ὀπίσω θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν
Ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος Ἡφαίστοιο.
Αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐὸς χροὸς ἤϋτε γέρρον
Νώμασκεν μακέλλαν. πρηὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πάπταινεν μή δή μιν ὑπὸ φλέξειε δύϊον πῦρ.
Τῷ μὲν ἀοσσήσαν λελιημένῳ ὥς οἱ ἔικτο
Ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' ὄδλεϊ κάππεσ' ὀλιδρόν.
Πρόμνηστ' ἐλθεῖν. δὴ ὀρθὸς ἀνάστασιν δώματ' ἀΐπτις,
Ἀλλ' ἀσφαλὲς ἔκφερε. γυρώσας ὥστέ τ' ἀμφινομός,
Ὅν τε καὶ ἀκὴ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτρέπτες
Κάππεσεν, κεῖται δ' ὅγ' ὑπὸ χθονὸς ἔμπεδον αὖτως,
Εἰσόκε λὺς χαρόν μιν ἀφύσσῃ πρῶτον.
Αἰδεσθεὶς ὄπιθεν προτρόπαιος πολιοῖο γυρέος,
Ὡς φὼ γῆ λελίαστο κακὸν ἀπὸ Ἰφικλέης.
Αὐτὰρ ἐγὼ λιλαίεσθον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
Παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσυρε νήδυμος ὕπνος
Ὀφθαλμῶν. ἠὼς δὲ πρωτίστη φαέθων ἦλθεν.
Τοῖα φίλη μοι ὄνειρα δι' ἀργινόεντος ἔπτοίησαν.
Γαννυχίη. τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο.
Οἶκον ἐφ' ἡμετέρον. γνώοιτο δὲ μαντις ἐκείνου
Θυμὸς ἐμός. μὴ ἄλλο πρήκτηρίσῃ τι δαίμων.

ΔΙΟ-

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ ΑΦΡΙΔΙ ΕΓ-
κωμιαστικόν. Εἰδύλλιον κζ'.

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ ἀγλαὸν υἱὸν Διὸς ἠΰ.
Καὶ τοκέα καὶ φόβον πολυδεύκεα ὠὲ ἔρεθίζω.
Χεῖρας ὑπὲρ ζυγὸν ἄνται μεγάλοις βοείοισιν ἰμᾶσιν.
Ὑμνέομεν καὶ δίς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
Κούρης θεσπεσίης, Λακεδαιμονίας δύ' ἀδελφώ,
Ἀνθρώπων σωτῆρας ὑπ' ἰξυοῦ ἠδὲ κιόντων.
Ἵππων θ' ἁρματόεντα παρασομένων λαθ' ὅμιλον.
Ναῶν θ' ἁλιρρόντων καὶ ἀρανῶν ἀζανιόντα.
Ἄρρα βιαζόμενοι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
Οἱ δὲ σφέων κῆρ πρύμναν ἀείραντες μέγα λῦμα.
Ἦε καὶ ἐκ προώρηθεν, ἵππα θημὸς ἑκάστοις
Εἰς ἑοῖλαν ἐρύκοιεν. ἀϋτέρρηξαν δ' ἄρα πρῖχες
Ἀμφοτέρων. ἐρέμαται δὲ σιὼ ἰσύφατα πάντα
Εἰκῆ ἀρηρεδότα. πολὺς δ' ἀζ ἀρανὸν ὄμβρος
Νυκτὸς ἐφορμήσας. πατάγει δ' ὑπερεῖα θάλασσα,
Κοπτομένη πνοιαῖς τε, καὶ ἀΐσσοντι χαλαζαις.
Ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς τε ἔτ' ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας.
Αὐτοῖσιν ναύτῃσιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
Αἶψα δ' ἀκλήγοντ' ἄνεμοι. λιπαραὶ δὲ γαλῆναι
Ἀμπέλαγος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι.
Ἠὼς δ' ἄκρι τ' ἐφαίνετο, ὄνομ' τ' ἀπὸ μέσσον ἀμαυρὴ
Φάτνη. σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον ὕδατα πάντα.

Ὦ ἄμ-

Ὦ ἄμφω θναρῖσι βοηθόοι ὦ φίλοι ἄμφω,
ἱππῆες λιβαεῖς αἰεθλητῆρες ἀοιδοί,
Κάσορ θ' ἠ πρότερ πολυδεύκεά θ' ἁρπεμ' ἀείδειν
Ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυδεύκεα πρῶθεν ἀείσω.
Ἠμὲν ἅρ' ἁρπαγῆσι θοῇσι τέτρας εἰς ἓν ἑωϊσάσας
Ἀργώ, καὶ νιφόεντ' ἀτρυγέτην σῶμα πόντου,
Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φοιβάων.
Ἐνθαμιᾶς πολλοὶ ἡρῶες λιλίμανος ἀμφοτέρωθεν ἐξ
Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον ἰηχούσης ἀκτῆς.
Ἐκβάντες δ' ὣς εἶναι βαθυὺ, καὶ ἐπωλύεμον ἀκτὴν,
Εὐνάς τ' ἐσύροντο, πυρεῖά τε χέρσιν φωώμων.
Κάσωρ δ' αὐτόπωλος, ὅτ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
Ἄμφω ὁρμαίζεσκον ἀρηλατέοντε ἑταίρω.
Παντοίων δ' ὣ ὄρεϊ θηδύμηνοι ἄγριον ὕλην,
Εὗρον ἀγώναον λιγαίων, ἐπὶ λυσσάδι πέτρῃ
Ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. αἱ δ' ἐπιῴρθῳ
Ἀλλαὶ, λιγυσάλῳ, ἣδ' ἀργύρεῳ ἰνδάλλοντο
Ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πόλλαι,
Λόπαί τε, πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι λυπάρισσοι,
Ἄνθεά τ' ὑάλῃ λασίαις φίλα ὄργα μελίσσαις,
Ὅσσ' ἔαρ θ' λήγοντ' ἐπιβρύει αἰὲν λειμῶνας.
Ἔνθα δ' αὐτὴ ἐπόρουσε φιλύρῃ φιλάσκε
Δεινὸς ἰδέειν. σκληραῖσι τεθλασμένῃ ὄσσε πυγμαῖς
Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον,
Σαρκὶ σιδαρείῃ, σφυρήλατ' οἷα κολοσσός.

Ἐμ δὲ μύδυ σδρειοῖσι βραχίοσιμ ἄκρομ ὖπ' ὤμομ,
Ἔσκαμ ἦντε πέτροι ὀλοότροχοι. ὅς τε λυλίνδωμ
Χειμαῤῥὸς ποταμὸς μεγάλαις πολυέρσαις δίναις.
Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ ὠμοπλάτας ἐφόρητο
Ἄκρομ, δόρμα λέοντος ἀφημμένομ ἐκποδεόνωμ.
Τὸμ πρόσθε προσέφη ἀγελαφόρος Πολυδεύκης.
Χαῖρε ξεῖν', ὅς τ' ἐσσί, τίνος βροτέων ὅδε χῶρος;
Α. Χαίρω θεῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, σὺ μήποτ' ὀπώπαις;
Γ. Θαρσεῖ. μήτ' ἀδίκως, μήτ' ἄρ ἀδίκεω φαμὶ λελύσθαι.
Α. Θαρσέω. λυδὲ ἐκ σεῦμε διδασκέσθω τόδ' ἔοικεν.
Γ. Ἄγε δή. πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπόπτης.
Α. Τοιοῦδ' οἷοι ὁρᾶς, φίλος οὐ γέμεν δὲ ἐθέλω.
Γ. Ἦλθες, καὶ ξείνιον γε τυχών, πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις.
Α. Μήτε σύ μ' ξείνιζε. τάτ' ἄρ ἐμοῦ δέκα γὼ ἐτοίμω.
Γ. Δαιμονί', ἀλλ' αὖ τοί γε πέλει ὕδατος σύ γε δοίης;
Α. Γνώσεαι εἴ σε λιτὸν, ἀνειμένα χείλεα τορσεῖ.
Γ. Ἄγγυος ἢ τίς ὁμοδρὸς ὁρᾷς, ὡς λῴστε πίθοιμι.
Α. Εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρομ γναυτὸν αὐδρὶ κατασὰς
Πυγμαλίων. ἢ μὴ ποσὶ θῴω σκέλος. ὄμματα δ' ὀρθὰ
Πὺξ δ' ἀτεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.
Γ. Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμὸς σωδρείσω ἰμάντας;
Α. Ἐγγὺς ὁρᾷς δ' σύ μ'. ἀμὸς λελκλήσεθ' ὁ πύκτης.
Γ. Ἦ καὶ ἄεθλον ἐοῖμον ἐφ' ᾧ δηρυσόμεθ' ἄμφω;
Α. Σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμός λελκλήσεαι, εἴκε λεραπόσω.
Γ. Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοῦδε λυσδιμοί.

Εἶτ'

Α. Εἴτ' ὄν ὀρνίθεσιμ ἐοικότες, εἴτε λέοντι,
γεινόμεθ' ὀκ ἄλλῳ γε μαχεσαίμεθ' ἐπ' ἀέθλῳ.
Ἦ ῥάμνος, καὶ κόχλον ἐλῶν μυκάσατο κοῖλον.
Οἱ δὲ θοῶς σωαγόρθων ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστας.
Κόχλῳ φυσαθέντ' ἀεὶ βίβρυκες κομόωντες.
Ὡς δ' αὕτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσασθ' πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νεὸς ὑπείροχ' ἠδ' Αἰολέωρ.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὧν πείρασιμ ἐκαρτύναντο βοείας
Χεῖρας. καὶ πρὸ γῆα μακρὸς εἵλιξαν ἱμάντας,
Ἐς μέσσον σώαγον φόνον ἀλλάλοισι τανύοντες.
Ἔνθα πολὺς σθένεϊ μόχθ' ἐπεγομένοισιμ ἐτύχθη,
Ὁππότ' ὀρ' ἠέλιος νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
Ἶδρείη μέγαν ἄνδρα πρὸ ἠλυθε δῖος Πολύδουκες.
Βάλλ' ὀ δ' ἀκτίνεσιμ ἄπαν ἀμύνοιο πρόσωπον.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ μεχολωμένῳ ἴσ' ἐπόησεν.
Χορσὶ λιτησομένῳ. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυιδλαείδης ἐπίουτ'. δεινὴ δὲ πλέον ἢ πρίν.
Σὺν δὲ μαχὴ ἐτίναξε. πολὺς δ' ἐπέκειθ' ὑγρὸς ἱδρὼς
Ἐς γαῖαν. βίβεικεν δὲ παῦτον. ἐκ δ' ἐτρέψατο
Ἥρωος μεγαθύμου πολυδούκεα θαρσαλέοιο.
Δειλότες μὴ πρίν μιν ὑπὲκ βελέων δαμάσειε,
Χώρῳ ἐνὶ σεινῷ. πιτυῷ ἐναλίγκιος αὐήν.
Ἦρι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα πεδισάμενος δῖος ἥρως,
Ἀμφοτέρῃσιμ ἄμυνεν ἀμοιβαδίς. ἔχεθε δ' ὁρμὴ
Γαῖαν ποσσὶ δαΐων ὑπορθιάλου πεδ' ἐόντα.

Ἔσχε δὲ πληγαῖς μεθύων. ἐκ δ' ἔπυσχε αἷμα
Φοίνιον. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀρισῆος μελάθλησαν,
Ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ σώματι πεγναθμούς τε.
Ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεσείνωτο πρόσωπον.
Τὸν μὲν ἄναξ ἐπίασχε τόσα χρόνον ἐν δεσμοῖσι
Γαύθων. ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανίη τε γόησε,
Μέσσης ξυνὸς ὑπορθὲ κατ' ὀφρύος ἤλασε θυμόν.
Γαῖαν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ὀδοῦσιν. αὐτὰρ ὁ πλαγέις
Ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλλόσιν ἐξετανύσθη.
Ἔνθα μάχη δρομέεσσι πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.
Ἀλλάλοις δ' ὄλεκον σφετέροις θείοντες ἰμᾶσιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὀδὸν σῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐώμα
Αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁδὶ δ' ἀείκεσι πλαγαῖς
Γαῦν σφὶν ἔφυρε πρόσωπον ἀείκατος Πολυδεύκης.
Σάρκες δ' αἷ μὲν ἰδρῶϊ συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
Αἷψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. ὁδὶ δ' ἀεὶ μάσονα γῦρα
Ἀπτόμενος φορέεσκε πόνου. καὶ χροιὴ ἀμείνων.
Γῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφαγίην ἀνδρὸς ἀπαθεῖλεν
Εἰ πὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἐτεὸν ὐποφήτης
Φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὄππως τοι φίλον αὐτῷ.
Ἦρι μὲν ἐξάρξαι τὰ λιλαιόμενος μέγα δῆγον.
Σκαιῇ μὲν σκαιὼ πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα.
Δοχμὸς ἀπὸ πλοκάμων ἐλινθείς. ἑστὼς δ' ἐπιβαίνων,
Δεξιτερῆς ἰῷ ἐγκὼν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γῦον.
Ἀλλ' οὐ τοι ὑπεξανίσθη κεφαλῆ. σὺν χερσὶ δ' ἀρήρει,

Γλαῦ-

Γλαῦξ ἐμὸν σκαιὸν λιρότατον. καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ
Ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς λιροτάτοιο χαόντος.
Λαιμῆ δὲ στόμα τύψε. πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
Αἰεὶ δ' ὀξυτόρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
Μέχρι συμπλοίησε πρηΐα. πᾶς δ' ὠΐε γαῖαν
Κεῖτ' ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέχεε νεῖκος ἀπαυδῶν
Ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου χιδὸν ἦγε,
Τὸν μὲν ἄρα λιρατέων πορ ἀτάθαλον ὄδμὴν ὄρεξας.
Ὦ πύπτα πολύδενδρε. ὄμοσσε δὲ περὶ μέγαν ὅρκον
Ὅν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα λικλήσκων,
Μήποτέ τοι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνίηρος ἔσεσθαι.
Καὶ σὺ μὲν ὔμνησαί με ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω,
Τυνδαρείδα, ταχύπολε, δουροσόε, χαλκεοθώρηξ.
Τὼ μὲν, ἀναρπάξαντε δύω φορέτλιω Διὸς υἱώ,
Δοιὰς λυκίππου κώρας. δουὼ δ' ἄρα τώγε
Ἐσυμεών ἐδίωκον ἀδελφεώ, ὑ ἀφαρῆ
Γαμβρὼ μελλογάμω, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτορόθυμος.
Ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀφθιμένω ἀφαρῆ,
Ἐκ δίφρων ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ἰὼ ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας.
Δαιμόνιοι τί μάχης ἐμέρεσθε. πῶς δ' ὦδῖνα νύμφας
Ἀλλοτρίας χαλεποί. γυμνὰς δ' ἐν χροσὶ μάχεσθε
Ἡμῖν περ λύκοισι ἐοικότες ἠδὲ σύγαρσι.
Ταῖς δὲ πολὺ πλοτέροις ἁμῖν γάμος ἔστ' ἐν ὄρεσφι.

Ὑμεῖς δ' ὀκ ἐμοὶ νόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι
Βασὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις ἐτεάτεσσιν,
Ἄνδρα πεδιτρέψασθε. γαμοῦ δ' ἐκλέψατε λαῶν.
Ἦ μαὶ πολλάκις ὔμμιν ἐγὼ πὸ ἀμφοτέροισιν,
Αὐτὸς ἐγὼ τὰ δ' ἔειπα. καὶ ὀ πολύμυθος ἐών πρ.
Οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρος ἀρισήεσσιν ἔοικε
Μνησθῆναι ἀλόχοις, αἷς νυμφίοι ἅδιες ἐφῖμοι.
Πολλαὶ μὲν Σπάρτα, πολλαὶ δ' ἱππήλατος ἅλις
Ἀρκαδίας τ' ὄμμαλος, ἀχαιῶντε πολίεθρα,
Μεσσήνα τε καὶ Ἄργος, ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή.
Ἔνθα κόραι φρένεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
Μυρίαι. ὅστε φυῆς ὤπασθεν, ὅστε νόοιο.
Τῶων ὄμμασιν ὔμμιν ὀπηδεῖν ἅς κ' ἐθέλητε.
Ὡς ἀγαθοῖς πολέσσι βάλοιμ τόγε τωγαθροιεῖν.
Ὑμμες δ' ὦ πάντεσσι διαπρυσίοις ἡρώεσσι.
Καὶ πατρόθεν, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.
Ἀλλὰ φίλοι ὄφρ μὲν ἐσθατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
Νόστοιο, γαμοῦ. σφῶν δ' ἄλλοι ὦφρα ζώμεθα πάντες.
Ἴσκομ τοιάδε πολλά, τά δ' εἰς ὑστερον ὄχρον λῦμα
Γνοιη ἔχοισ' ἀνίμοιο. χάρις δ' ὀχ ἑκὼν μύθοις.
Σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπλωΐδε. ἀλλ' ἔπι καὶ νῶϊ
Πείθεσθ'. ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνειώ ἐκ πατρὸς ἐσόμ.
Εἰ δ' ὑμῖν διαδίκη πόλεμον ποθεῖ, αἷμα τε δὴ χὴ
Νεῖκος ἀναῤῥήξαντας ὁμοίϊον ἔχθεα λῦσαι,
Ἴδιας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς διατορος πολυδεύκης

χῶ.

Χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
Νῶϊ δ' ἐγὼ Λυγκεὺς Κάστωρ τε διακρινώμεθ' Ἄρηϊ
Ὁ πλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πρέσθος
Ἀμετέροις λείπωμεν. ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
Εἷς. ἁτὰρ ἄλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἑταίρους.
Νυμφίοι αὐτὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ μούρας
Τάσδ', ὀλίγω τοι ἔοικε κακῶ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
Εἶπε. τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
Τοὶ γενεᾶ προφερέσκον, ὅδ' εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς
Σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος αὐτυγα πρᾶτον,
Ὡς δ' αὔτως Κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
Καρτερός, ἀμφοτέροις δὲ λόφον ἐπένευον ἔθειραι.
Ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτισκόμενοι † πόνον εἶχον πόθον
Ἀλλάλων εἴπου τί χροός γυμνωθὲν ἴδοιεν
Ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
Δοῦρ' ἐάγη. σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
Τὼ δ' ἄορ ἐκκολεοίον ἐρυσαμένω φόνον αὖθις
Τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
Πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱπποκόμον τρυφάλειαν
Κάστωρ. πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεὺς
Τοῖο σάκος. φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
Τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
Φάσγανον ὀξὺ φερόντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
Σκαιῶ. ὁ δὲ πλαγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν

Ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς ἴδας
Κεκλιμένος θαεῖτο μαχὴν ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
Ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε δι' ἀπὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. ἔγκατα δ' εἴσω
Χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν ὅδ' εἰς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
Λυγκεὺς. καδδ' ἄρα οἱ βλεφάρῳ βαρὺς ἔδραμ' ὕπνος
Οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίη εἶδε πατρώη,
Παίδων λαοκόοσσα, φίλον γαμὸν ἐκτελέσαντα.
Ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
Τύμβω ἀναῤῥήξας ταχέως μεσσάνιος ἴδας,
Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
Μαρμαρον. αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
Οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐπ' ἐλαφρῶ
Αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
Χαίρετε Λήδας τέκνα. καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
Ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
Τυνδαρίδαις, ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
Ἴλιον οἳ διέπρησαν. ἀρήγοντες Μενελάῳ.
Ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσκατο χῖος ἀοιδός.
Ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλῆά τε πῦργον ἀϋστά.
Ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεαῖν μειλίγματα μουσῶν.
Οἷ αὐταὶ πρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
Τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς, κάλλιστον ἀοιδή.

ἐρά-

ἘΡΑΣΤΗΣ, ΔΩΡΙΔΙ. ΔΙΗγηματικον. Εἰδύλλιον κή.

ΑΝήρ τις πολύφιλτος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβου.
Τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίω
Μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἐν ἅμερον εἶχεν,
Κοὐκ ἤδη τὸν ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἡλίκα τόξα
Χερσὶ κρατεῖ. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει.
Γάντα δὲ κἀν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
Οὐδέτι τῶν πυρσῶν πραμύθιον. οὐκ ἀμάρυγμα
Χείλεος. οὐκ ὄσσον λιπρὸν σέλας οὐ ῥοδόμαλον,
Οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
Οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύῃσι κυναγὼς,
Οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἀρία δ' αὐτῶ
Χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν,
Τᾶ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς
Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος ἀλλὰ καὶ οὕτως.
Ἦ καλὸς ἐξόρπαξ ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐρασάς.
Λοίσθιον οὐκ ἀνέηκε τὰ δάκρυα τᾶς Κυθερείας.
Ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ συγνοῖσι μελάθροις,
Καὶ κύσε τὰν φλοιάν. οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.
Ἄγριε παῖ καὶ συγνὲ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.
Λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. δῶρα τοὶ ἦλθον
Λοίσθια ταῦτα φέρων. τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκ ἔτι πὰρ σὲ
Κῶρ' ἐθέλω λύπυς κεχολωμένος, ἀλλὰ βαδίζω.
Ἔνθα τύ μευ κατέκρινας ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν

Ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος
Ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
Οὐ δέκε τὼς, σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον, ἄρτι δὲ χαίρειν
Τοῖσι τεοῖς προθύροις ὑπερβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ.
Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
Ἁ δὲ χιὼν λευκὰ, καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ.
Καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
Ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος; ὁ πανίκα καὶ τὺ φιλάσεις,
Ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος. ἁλμυρὰ κλαύσεις.
Ἀλλὰ τὺ παῖ κἂν οὖτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον.
Ὁ πόταν ἐξ ἐνθὼν ἠρτιμένον ἐν προθύροισι
Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.
Στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον. ὑπερπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
Λῦσον τῶ σχοίνω με, καὶ ἀμφίθεν ἐκ ῥεθέων σῶν.
Εἴμματα, καὶ κρύψον με. τὸ δ' αὖ πύματον με φίλασον,
Κἂν νεκρῶ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς.
Οὐ δύναμαι ζῆν εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις.
Χῶμα δέ μοι κοίλανον ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
Κἂν ἀπίκῃ τὸ δέ μοι τρὶς ἐπ' ἄϋσον ὦ φίλε κεῖσαι.
Ἢν δή γε λῇς καὶ οὖτο, καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
Γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό, σοι στίχοισι χαράξω.
Τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε. μὴ παροδεύσῃς.
Ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον. ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.

Ωδ

Ὧδ' εἰπὼν, λίθον εἷλεν. ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ,
Ἄχρι μέσων ὀδῶν φοβερὸν λίθον ἥπτετ' ἀϋτῶν
Τὰν λεπτὰν σχοινῖδα. Βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ.
Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισσεν. ὑπεκποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη.
Νεκρὸς ὁ δ' αὐτόϊξε θύρας. καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
Αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον. οὐδ' ἐτυλίχθη
Τὰν ψυχάν. οὐ κλαῦσε νέον φόνον. ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
Εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. Βαῖνε δ' ἐπ' ἆθλον
Γυμνασῶν καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίνετο λουτρῶν.
Καὶ ποτὶ τὸν θεὸν κύθε τὸν ὕβρισε. λαϊνέας δὲ
Ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος. ἐρῶς ὑδάτων ἐφύπρεθεν,
Ἄλλατο καὶ τ' ὤγαλμα. κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.
Αἷμα δ' ἐφοινίχθη. παιδὸς δ' ἐπεναίχετο φωνά.
Χαίρετε τοὶ φιλέοντες. ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
Στέργετε δ' ὔμμεν ἀΐτας. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Εἰδύλλιον κθ'.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
Στυγνὰν ἔχοντα χαίταν,
Ὠχράν τε τὴν πρειὰν
Ἄγειν τὸν ὑπὸς αὐτὴν
Ἔταξε τὼς ἐρῶτας.

Οἱ δ' ἐνθέως ποτανοὶ
Γᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
Στυγνὸν τὸν ὦν ἀνεῦρονι.
Δῆσάν τε κἀπέδησαν.
Χ' ὡ μὲν βρόχῳ καθαίψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
Ὁ δ' ἐξ ὄπισθ' ἐλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
Ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα.
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σύ τόνδε μυρῶν ἴψω;
Σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
Ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
Ὄμνυμί σοι Κυθήρη
Αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
Καὶ τώσδε τὼς κυναγὼς,
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
Οὐκ ἤθελον πατάξαι.
Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
Ἐμαινόμην φιλᾶσαι

Καὶ

Καί μου κατεσίναζε.
Τούτους λαβοῦσα Κύπρι
Τούτους κόλαζε, τέμνε.
Τί γὰρ φερέω περισσοὺς
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας;
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις.
Εἶπεν τε τοῖς ἐρῶσι
Τὰ δεσμὰ οἱ ὑπὲλῦσαι.
Ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει
Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.
Καί τε πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τὼς ἐρῶτας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ σύριγγος.

Τὸ πρῶτον κῶλον τῆς σύριγγος, τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον, ἑξάμετρα εἰσιν ἀκατάληκτα.

-- -∪∪ -- -∪∪ -∪∪ ∪-

Τὸ δ', ἢ τὸ ε', ἑξάμετρα καταληκτικά. ἤγουν, δεόμενα καταλήξεως, τῆς εἰς μίαν συλλαβήν.

-∪∪ -- -∪∪ -∪∪ -∪∪ -

Τὸ ς', καὶ τὸ ζ', πεντάμετρα ἀκατάληκτα. ἤγουν, μὴ δεόμενα καταλήξεως.

-∪∪ -- -- -∪∪ -∪∪

Τὸ

Τὸ ή, καὶ τὸ θ', τετράμετρα καταληκτικά. ἤγαγε, λεόμενα καταλήξεως, ἢ εἰς μίαν συλλαβήν.
-- -υυ -υυ -υυ -

Τὸ ί, καὶ τὸ ια', πεντάμετρα ἀκατάληκτα. ἤγαγε, μὴ λεόμενα συλλαβῆς. ἀπηρτισμένα γάρ εἰσιν.
-υυ -υυ -- -υυ

Τὸ ιβ', καὶ τὸ ιγ', τετράμετρα καταληκτικά. ἤγαγε, λεόμενα συλλαβῆς εἰς τὸ γενέσθαι τέλεια τετράμετρα.
-υυ -υυ -υυ -

Τὸ ιδ', τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἤγαγε, μὴ λεόμενον συλλαβῆς ὡς τρίμετρον.
-- -υυ --

Τὸ ιε, τὸ ις', καὶ τὸ ιζ', τρίμετρα καταληκτικά. ἤγαγε, λεόμενα συλλαβῆς, εἰς τὸ εἶναι τέλεια τρίμετρα.
-- -υυ -

Τὸ ιή, δίμετρον ἀκατάληκτον. ἤγαγε, μὴ λεόμενον συλλαβῆς εἰς τὸ γενέσθαι τέλειον.
-υυ --

Τὸ ιθ', καὶ πελυταῖον, τετράμετρον ἀκατάληκτον. ἤγαγε, μὴ λεόμενον συλλαβῆς ὡς τετράμετρον.
-υυ -- -υυ -- --

ΣΥΡΙΓΞ. ΤΩΓΑΝΙ. ΕΙΔΥΛ. Α'.

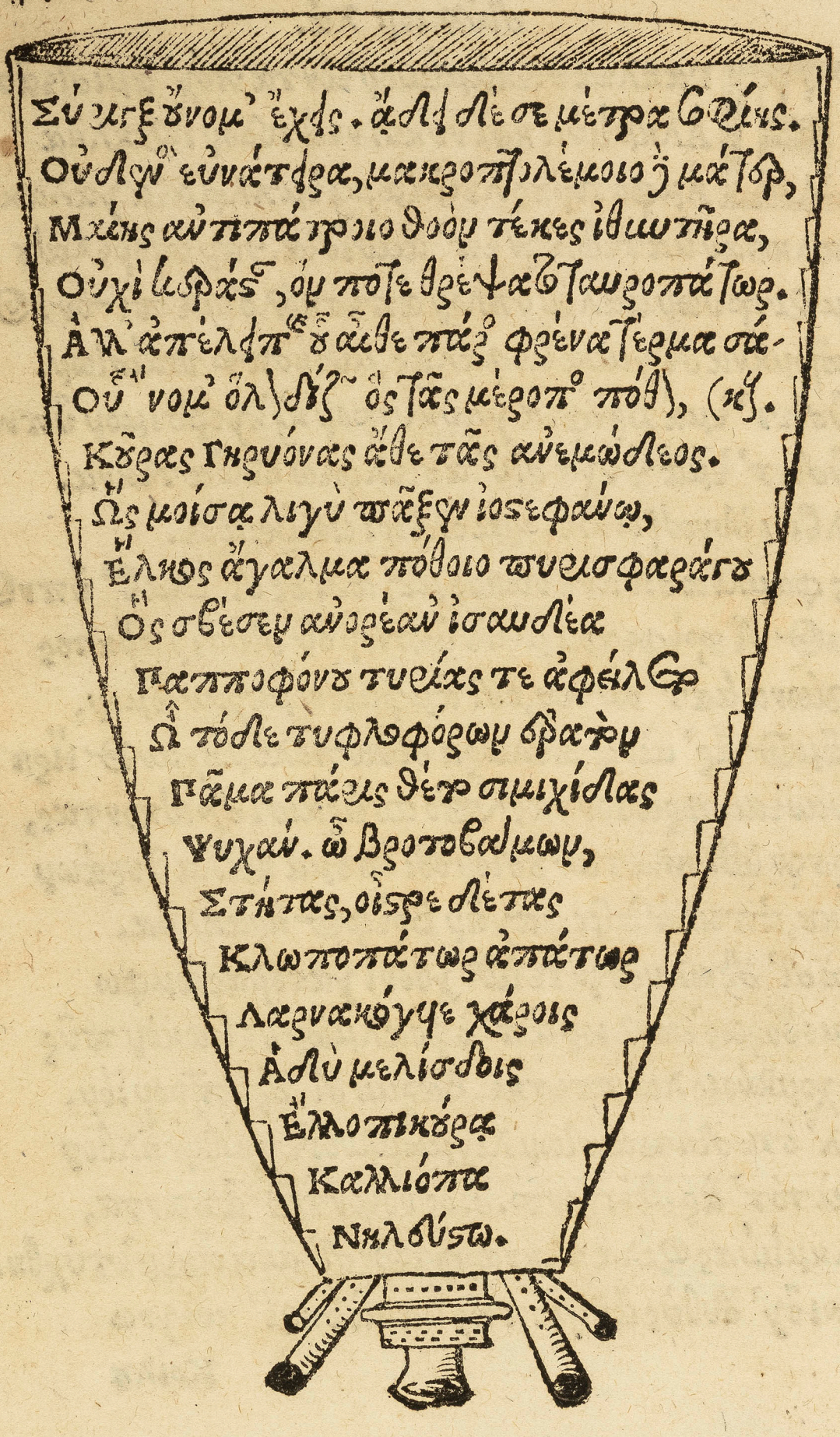

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ. ΕΙ-
δύλλιον λά.

Ἡρακλέα δι᾽ ἐμὲ μέμνημαι ἐόντα πόχ᾽ ἁμιδρὲ
Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον ἰφικλῆα
Ἀμφοτέρους λόχαχα, καὶ ἐμπλήχαχα γάλακτος,
Χαλκείων διατέθηκεν ἐπ᾽ ἀσπίδα. τὰν πρὸ ἑλάδε
Ἀμφιτρύων διὰ δόμον ἅπερ σκύλευε τεσσύντω.
Ἀπτόμενα δὲ γυνὰ διφαλᾶς, μυθήσατο παίδων.
Εὕδετ᾽ ἐμὰ βρέφεα γλύκερον καὶ ἐγρήσιμον ὕπνον.
Εὕδετ᾽ ἐμὰ ψυχὰ δύ᾽ ἀδελφεὼ δύο τέκνα.
Ὄλβιοι συναίξοιδε, καὶ ὄλβιοι ἀοίκητοι δε.
Ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα. τὰς δ᾽ ἔλαβ᾽ ὕπνος.
Ἀμφὶ δὲ βρέφεται μεσονύκτιον ἦν δύσιν ἅρκτος
Ὠρίωνα διατ᾽ αὐτόν, ὅδ᾽ ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
Τᾶμος ἄρ᾽ αἰνὰ τέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
Κυανέας φρίσσοντας ὑπὸ στείρασι δράκοντας,
Ὧρσεν ὠδὶ πλατιὼ δόμον ὅθι ναθμὰ κοῖλα θυράων
Οἴκου, ἀπειλήχαχα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
Τὼ δ᾽ ἐξειλυσθέντε ὠδὶ χθονὶ γαστρὸς ἄμφω
Αἱμοβόρως ἑκύλιον ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν δὲ διακὸν πῦρ
Ἐρχομένοις λάμπεσκε. βαρὺ δ᾽ ἐξέπνεον ἰόν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐξέγρετο. δῖος νοέοντος ἅπαντα,
Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ᾽ αὐτὰ οἴκοι ἐτύχθη.
Ἦρι οὔ᾽ ἔνθυς ἔὼν ὅπως διακὰ θηρί᾽ ἀνέγνω

Κοίλα

Κοίλας ὑπὲρ σάκεος, καὶ αἰχμὰς εἰσορόωντας
Ἰφικλέης. ὅλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φόβῳ ἐμὸν ὁρμαίνων. ὁ δ' ἐναντίος ἔσχε χόρσῃ
Ἡρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
δρηξάμενος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
οὐλομένοις ὀφίεσσι, τά καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
τώδ' αὖτε αἰείρησιν ἐλισσόμω ποδὶ παῖδα
ὀψίγονον, χαλαθμῷ, ὑπὸ προφυῆ ἀεὶ ἄδακρυ. laute autem a antiqua
ἄψ δὲ πάλιν δίελυον ἐπεὶ μογέοισιν ἀκάνθας sonus. Macrymabilis
δεσμὸν ἀναγκαίως πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν. vox
ἀλκιμίαν δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέτρεσε πρόπαν.
ἄνσα θ' Ἀμφιτρύωνι, ἐμὲ γὰρ δίεθ' ἵκεο νικηρόν.
ἄνσα, μηδὲ πόλεσι τεοῖς ὑπὸ σὴν δαλα θέμις.
οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἄϋτεῖ;
οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρίπτοι δέ τε τοῖχοι in tempesta
πάντες ἀφιφραδέως λαθαρῇς ἀπὸ ἠερίης ἐπιγωνίης ἐπανίστανται ἐπὶ πρύμνα.
ἔστι τί μοι ἠδὲ δόμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.
ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ ὄνου ἅλοχω μετέβαινε πιθήσας.
δαιδάλεον δ' ὤρμησε μετὰ ξίφος, ὄρρ' οἱ ὕπερθε
κλιντῆρος λεδρίνῳ ποδὶ παπτάλῳ αἰγὶ ἄωρος.
ἦρι οὖ ἀφιγνάτο νεοκλώστου Τελαμῶνος
κοθίζων ἑτέρας πολεόν μέγα λώπινον ὄργον.
ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα πασσὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης magna thalamus
δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,
οἵστε πυρ. ὅπη θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρέων ἐλόντες

Δμῶες ἐμοί. σιβαρὸς δὲ θυραῖ αὐανόφατ' ὀχῆας.
Ἄνστατε δμῶδε τᾶλα σιφρονῶδε. αὐτὸς ἀΰτει.
Οἷλ' ἄψα πεσγύνοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
Δμῶδε. γὰ ἐπλήθη δὲ δόμος ποδύδοντος ἐκάστω.
Ἦρι ἄρ ὡς εἶδον τ' ὠὴ τύτθιον Ἡρακλῆα
Θῆρε δύω χείρεσιν ἁ πρὶξ ἅπαλαῖσιν ἔχοντα,
Συμπλήγδην ἰαχήσαν. ὁ δ' ὃν πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
Ἕρπετα δεινὰ νάεσκεν. ἐπάλμενος δ' ὑπόθι χαίρων
Κωφοσιύα. γελάσας δὲ, πάρος κατέβαλλε ποδοῖν
Γαστρὸς ἐὸν θανάτω λιγαρώμενα δεινὰ τέλωρα.
Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
Ξηρὸν ὑπαὶ δείης ἀκραέχολον Ἰφικλῆα.
Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀγνείαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα. πάλιν δ' ὃν λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτας.
Ὄρνιθος τρίχα δ' ἁπτὸν ὑπὸ ἑκατὸν ὄρθρον ἄειδον.
Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
Ἀλκμήνα καλέσασα, χρεὼς κατέλεξε νεοχμόν
Καίνιν ὑποπείνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
Ἠνώγει, μή δ' ἔτι θεοῖ νοέοντι πονηρόν
Αἰδόμενον ἐμὲ μοῦνον. καὶ ὡς ἔκτισεν ἀλύξαι
Ἀνθρώπους ὅ, τι μοῖρα ἧς φίλος ἐπέγει,
Μάντι ὑπερφιάλα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.
Τὼς ἔλεγεν βασίλεια. ὁ δ' ἀντιμέμφετο βίως.
Θαρσεῖ ἀειγενέτειρα γυναῖ πρὸς υἱὸν ἅμα.
Ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀπειχόμενον πάλαι ὄσσων

Γελ-

Γολλαὶ ἀχαιϊάδων μαλακὸν ποδὶ γόνατ᾽ ἔπεμψε
χειρὶ λαταγρίνου ἀπερείσιον ὄρμον ἐείσας
Ἀλκμήνας ὀνομαστὶ. σέβας δ᾽ ἔσχ᾽ ἀργείους
τοῖον ἀνήρ, ὃν δὲ μέλλει ὃν δρακὼν ἄστρα φορεῦντα
ἀμβαίνειν τὸς ἑὸς ἀστερόεν πλατὺς ἤρως.
Οὐκ ἀθανάτα πάντα καὶ ἀθάνατον πάσονθ᾽ ἅλλοι.
Δωδεκά οἱ τελέσαντι, ὅτε προμολὼν γὼ διὸς οἰκέω
μόχθος. θνητὰ δὲ πάντα τύρα πραχίνιον ἕξει.
Γαμβρὸς δ᾽ ἀθανάτων λιπλήσεται, οἱ τά δ᾽ ἔπωρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα, βρέφον δαδιλήσαθαι.
Ἔστι δὴ τοῦτ᾽ ἄμαρ ὁ τωϊνίκα νεβρὸν γὼ ὕνας
καρχαρέοδων σινεσθαι ἰδὼν λύκος ὄφ᾽ ἐθελήσει,
* ἀλλὰ γὼ αὐτῦ μὴ τοι ὑπὸ αὐδὼ δύτυκτον ἔτω.
κάγκανα δ᾽ ἀστάλαθω ξύλ᾽ ἑτοιμάσατ᾽ ἢ παλιόρω,
ἢ βάτω, ἢ αὐτέμω δεδυκμένον αὖον ἄχορδον.
καὶ δὲ τώδ᾽ ἀτείκειν ὣς χίζησι δρακόν τε
νυκτὶ μέσα, ὅκα παῖδα λαοῖς τὸν ἄθελον αὐχεῖ.
ἦ δὲ συλλέξασα κόνιν τυρὸς ἀμφιπόλων τις,
ῥιπτάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φορβάν
ῥωγάλας δι᾽ πέτρας ὑπὲρ δέμον. ἢν δὲ νέεσθαι
ἄρξηται. λαβαρῷ δὲ τυρὸν πάτει δόμα δεῖον
γραῦν. ἔπειτα δ᾽ ἄλεσι μεμιγμένον ὡς νενόμισται,
θάλλω ὑπὲρ βράκανα μεμιγμένον ἁβλαβὲς ὕδωρ.
χλοὶ δ᾽ ὑπὲρ βρέξασα λαβὺν πὲρ τόρω αἶσταν χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπερτάτοροι ὡς τελέθοιτε.

Φῆ. καὶ ἐρωήσας ἐλεφαύτινον ὤχετο δίφρον
Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωῇ
Ἐτρέφετ' ἀργείου μεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
Γραμματα μὲν τὸν παῖδα γερὼν Λίνος ἐξεδίδαξεν,
Υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.
Τόξον δ' ἐντανῦσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
Εὔριτος ἐκ πατέρος μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε, καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξαι
Πυξίνα ἐν φόρμιγγι φιλαμμονίδας εὔμολπος.
Ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
Ἀλλήλους σφάλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
Δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν ἅτ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
Πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνα,
Πάντ' ἔμαθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
Ἁρπαλύκῳ φανοπῆς. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
Θαρσαλέως τίς ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.
Τοῖον ὑπὸ σκύνιον, βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
Ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν
Ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
Αὐτός. ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ μειμήλια, καὶ οἱ ἀαγεὶς
Δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσσαν ἱμάντας.
Δούρατι δὲ προβολαίω ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα

Ἀν-

Ἀνδρὸς ὀρεξαθαι, ξιφέων τ' αὖ ἐχεσθαι ἀμυχμόν.
Κοσμήσαί τε φάλαγγα, λόχον τ' αὖ ἀμετρήσασθαι
Δυσμενέων ἐπίοντα, καὶ ἱππήεσι μελδῦσαι,
Καὶ σφῶϊ ἱππαλίδας ἔλασιν φυγὰς ἄργεθ' ἑλθών.
Ὢ πόκα μὲν ἄρουν ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυλεὺς
Ναῖε πὰρ Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατρον ἄργον.
Κἄσθεν δ' ὅστις ὁμοῖος ἐὼν ἀμιθέοις πολεμιστὴς
Ἄλλος ἔλω πρὶν γῆρας ἀμαιμάκετον μετέλθοι.
Ὣδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδὸς ἐόντα μάτηρ.
Εὖνα δ' ἧς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός.
Δόρμα λεόντειον μάλα οἱ μετεχαρισμένον αὐτῷ.
Δεῖπνόν τε, μετέατ' ὀπᾶ, καὶ ἐν μανίῃ μέγας ἄρης
Δωρικὸς, ἀσφαλέως μὲν φυτοσκάφον ἄνδρα πορέσαι.
* Αὐτὰρ ἐπ' ἄμαλτι νόμον ἄνδυε θυρεὸς ἄνυτον δόρπον.
Εἵματα δ' ὅκ' ἀσκήτε μέγας ἐὼν ἐγγύθεν ἱκνεῖτο.

* * *

Λείπει τὸ τέλος τῦ πρώτου εἰδυλλίου, ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου, ὅπερ ἐξανύει τὴν γραφὴν, Ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ. Εἰδύλλιον λβ'. 31

* * *

Τόν γ' ὁ γέρων ποσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος αἰπύ.
Παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο.
Ἔκγονε ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ὀρεύνεις,

Ἑρμέω ἀζομένῳ ξείνιον ὄπιν ἐνοδίοιο.
Τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουράνιον μετὰ Διὸς ἄλλον,
Εἴκων ὁδὸν ζαχρέοις ἀνθρώποις τις ὁδίτης.
Ποίμναι μὲν βασιλῆι βυτρίχου αὐγείαο
οὐ πάσαν βόσκονται ἴαν βόσιν ὀλλὰ γέα χῶρον
Ἄλλαι μὲν ῥὰ νάουσι κατ' ὄχθας ἀμφ' Ἐλισσῆνα.
Αἱ δ' ἱερὸν θείοιο πάρα ῥόον ἀλφειοῖο.
Αἱ δ' ὧι Βαπρασίᾳ πολυβότρυος. αἱ δὲ καὶ ὧδε.
Χωρὶς δὴ σφῆνες σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάστοις.
Αὐτὰρ βουκολίοισι πολυπλήθοισι πόρεμπες,
Γαύρεσιν νομοί, ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
Μυρίον ἀὐ μέγα πῖφος. ἐπεὶ μελίη δὲ ποίῃ
Λειμῶνές τε φορεῦσιν ὑπόδροοι, ἠμὲν ἀρούρης
Εἰς ἅλις. ἦρα βόεσσι μὲν ὀπὸς λιπαρὴν ἀέξει.
Αὐλὶς δὲ σφισὶν ἦδε τε πὰς ὠδῖν λεξιὰ χειρὸς
Φαίνεται εὐ μάλα πᾶσα πόρῳ ποταμοῖο ῥέοντος,
Κείνη ὅθι πλατάνιστοι ἐποίατναὶ τε φύουσι,
Χλωρή τ' ἀγρίελαιος Ἀπόλλωνος νομίοιο
Ἱερὸν ἄγνον ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο
Εὐθὺς δὲ σταθμοὶ πολυμηκέος ἀγελάτας
Δίλιμνοι θ', οἱ βασιλῆϊ πολὺ καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
Ῥύονται· γυάλοισι δ' ἐν ἀμφιπόλοις πόρον γίνειοῖσιν
Ἠδ' ὅτε βάλλοντες καὶ πετραπόλοισιν ὁμοίως.
Οὖρος μὴν ἴασιν φυτοσκάφοι. οἱ πολυεργοὶ
Ἐς λιμνὰς κατιόντι ἐπὶ θρόνον ὦιον ἔλθῃ.

Γαῦ

Γαῦ γὰρ δὴ ποτὶον τόδε βύφρονθ' αὐγέαο.
Γυροφόροι τε γᾶαι καὶ ἄλωαὶ δηωθρήισαι,
Μέχρι πὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.
Ἀς ἡμεῖς ὀρύγοισιν ἐπιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ:
Ἡ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίοθ' ἕπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
Ἀλλὰ σύ ποθ' ἑρμοι γνῖσσε τό, τοι καὶ λοξὸν αὐτῷ
Ἐστι παῦ τινθ ὧδε λιχημερίθ ἐλήλυθας, ἄτι
Ἠέρι αὐγείλῳ, ἢ καὶ δμῳῶν τινὰ λείνῃ
Δίζε' οἵ εἰσιν. ἐγὼ δὲ λίζομαι σάφα εἰδὼς,
Γαὐτ' μάλ' ἀζείποιμ'. ἐπεὶ ὃ σέγε φημὶ λακῶν ἀζ
Ἐμμεναι, ὃς δὲ λακοῖσιν ἐοικότα φοίμνιαι αὐτόν,
Οἷόν τι μέγα εἶδθ ὠὶ πρέπει. ἦ ῥά νυ πᾶσθ
Ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενθ ποσέφη Διὸς ἄλκιμθ υἱός.
Ναὶ γὸρ αὐγείλῳ ἐθέλοι μάκρῳ ἀρχὸν ἐπειὼν
Εἰσιδέειν. τὸ γάρ με καὶ ἦγαγε γνῶναδε χρειώ.
Εἰδὼ δ' ὁμὴν ἀρ ἦεν ἄνυμνοι πᾶσ' οἵσι πολίτας
Δήμου λιπόντεσσι διάτε λειήνασι θέμιστας,
Δμώων δήτινα πῶδε σύ μοι φρεσὶν ἡγεμονεύσαι,
Ὅς τις ἐπ' ἀγρῶν πῶδε γοργοτόρθ αἰσυμνήτης.
Ὡδε γὰρ μὴν κ' εἴποιμι καὶ ἐν φαμένοισι πυθοίμην.
Ἄλλον δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ὑπὸ λαὸς ἀοιδῆς.
Τὸν δ' ὁ γοργὸς ἀκοῦτις ἀμείβετο δῖθ ἀγρώτης.
Ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φρασὶν πινθ γνῶναδ' ἱκάνεις.
Ὡς τι καὶ ὃ θέλεις ἄμφα χρεθ ἐκτετέλεσται

Ὢ δὲ γὰρ αὐγείης ἱὸς ζίλος ἠελίοιο
Σφωϊτόρῳ σιὼ παιδὶ βίη φυλὴ ἀγαωσύ,
Χθιζός γ' ἐλήλυθω ἀπ' ἄστυ, πάμασι πολλοῖς
Κτῆσιν ἐπουρίζων· οἱ γήθεϊ θυμὸς ἐπ' ἀγρῶν.
Ὡς τὸ καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ὧ φρεσὶν ἧσιν
Αὐτοῖς ἐκδυομένοισι χαὶ τόρος ἔμμεναι οἶνος.
Ἀλλ' ἴομεν μάλα πρόσμιν. ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
Αὔλιν ὃν ἁμετέρῳ, ἵνα ἴσχῃ τέτμοιμεν ἄνακτα.
Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο. νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
Δερμάτε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε νομεύς,
Ὀππόθεν ὁ ξεῖνος μέμαεν δέ μιν ἀγερέσθαι.
Ἀλλ' ὅ γε τοῖ ἐπὶ χεῖλος ἐλαμβάνε μῦθον ἰόντι,
Μή τοι οἱ ἀγχόμενος ἔπος ποτιμυθήσαιτο
Σπερχομένῳ. χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἵσταμεν ἀνδρός.
Τὰς δὲ λιμὼν προσιόντας ἀπόπροθεν ἀΐσσοντες
Ἀμφότεροι τ' ὀδμή τε χροὸς, δόπτω τε ποδοῖιν.
Θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος,
Ἀμφίτρυωνιάδαο Ἡρακλεῖ. τὸν δὲ γόρντα
Ἀχρεῖον λιλαίζοντες, πορίσασθαι γ' ἑτέρωθεν.
Τὰς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
Φεύγεμεν ἀν' ὀπίσω λελιημένος. τρηχὺ δὲ φωνῆ
Ἠπείλει μάλα πᾶσιν. ὀρύσσατο δ' ὑλαγμός.
Χαίρω γὼ φρεσὶν ἧσιν, ὅθ' ἵκεο αὖλιν ὀρίων
Αὐτὸς γ' ὁ πρέσβυς. ἔπος δ' ὅγε μοῖρ' ἐείπων.
Ὦ πόποι, οἷον δὴ θεοὶ ποίησαν ἄνακτες

Θηρίον

Θηρείοις ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ὦ μηθὲς,
Εἴ οἱ καὶ φρενόθεν ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.
Ἦλυθ' ὅτε χρὴ χαλεπαινέμεν. ὥτε καὶ ὄνοι.
Οὐκ ἄνδρι θηρῶντες ἐδηλήσαντο πόδι τιμῆς.
Νῦν δὲ λίην ζώοντα τὸν ἄνδρα καὶ ἀρρήτους ὑφ' αὑτῶς.
Ἦρα, καὶ ἐσυμφώνως ποτὶ ταὔλιον ἴζομεν ἰόντες.

ΕΠΙΓΩΛΗΣΙΣ.

Ἠελίῳ μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπε ἵππους
Δίελθε ἡμαρ ἄγων. τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
Ἐκ βοτάνης αἰόντα μετ' αὐλιά τε σηκούς τε.
Αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
Ἐρχόμεναι φαίνοντ', ὡς εἰ νέφη ὑλατόωντα
Ὅσσα τ' ὑπ' ἠρεμέων ἐσίμ ἐλαινόμενα βοτόρωσε
Ἠὲ νότοιο. Βίη δὲ θρηικὸς βορέαο
Τῶν μὲν τ' ὄτις ἀεθμὸς ὑπ' ἠρί γίνεται ὄντων
Οὐδ' ἀΐυσις. τοῖα γὰρ τε μετὰ πρώτοισι λυλίνδει
Ἰς αὐτμή. τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλας.
Τόσσ' ἀεὶ μετόπιθε βοῶν ὠδῖ βαθόλῳ ἵκει.
Γαῖα δ' ἄρ' ὑπεπλήσθη πεδίον πᾶσαι δὲ λίμνυθοι.
Λῃϊδι ὀρχομενίης. σείοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
Μυκηθμῷ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
Εἰλιπόδων. οἵες δὲ κατ' αὐλὰς κυλίζοντο.
Ἔνθα μὲν ὅττις ἑκηλος ἀρυσσίπορ ἐόντων
Εἰσήκει πρὸς βασσὶν αὐὴρ μεσηγυτίου ὀργυ.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφιπόλευσιν ἐϋτμήτοισιν ἰμᾶσι
Καλὸν πέδιλ' ἀράρησκε πρὶν ἁλίου ἐγγὺς ἀμέλγων.
Ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει
πινέμεναι λιαρόιο. τὸ τέλιον γὰρ δὴ πάγχυ γάλακτος.
Ἄλλος ἀμολγιόν εἶχ'. ἄλλος τρέφε πίονα μόρμυρον.
Ἄλλος ἐσάγαγε τοὺς ταύροις δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ὑδὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλας
Ἡνίκα δὴ οἱ ἀτειρέα νωμίσσιον ἐπίβλητο νομῆος.
Τὸν δ' ὑός τις βίκτε πολύφρονος Ἡρακλῆος
Ὠμοφαγεῦντι βασιλῆϊ δολιχαύχενα μέγαν ὄλβον.
Ἔνθα καὶ ἀρρήκτοιο πυρὸς ἔχων φύσεσι θυμὸν
Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ πρὸς ἀρηρότα νῶτα μύκητας
Ἐκ πάγλας θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
Εἰσορόων. ὁ γὰρ μὲν ἔφασκέ τις ὅδε ἑώλπει
Ἀνδρὸς ἑκὶ δ' ἐνὸς τοσσάδε ἔμμεν ὁ δὲ δὶς κἄλλως.
Οἷός τε πολύρρηνος πάντων ἐξοχ' ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ' ἐπὶ παιδὶ τόγ' ἔσχεν ὤπασε λαῶν
Ἀφνειὸν μήλοις πολλοῖς πάντων ἐμέμεναι ἀνδρῶν.
Καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε δαμοσσόου βοτὰ πάντα
Ἐς τέλος. ὁ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νῆας ἐκείνοις
Βουσὶν ἐπ' ἀγραύλοις ἄϊτ' ὀργὰς κατὰ φθείρασι νομῆας.
Αἰεὶ δὲ πλείονας ἤγραυλε βόας. αἰεὶ ἀμείνους
Ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
Ζωοτόκοι τ' ἦσαν πολιῶσιαι θηλυτοκοί τε.
Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι σταθμὸν ἔχοντες,

Κυά-

Κνήμαργοί θ', ἕλικές τε, λιπόσιοι τέ μιν ἄλλοι
φοίνικες. πάντες δ' ὠκὺ ζόδυ οἰγ ἔσαν ἅλικι.
Ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱροὶ ἀελίδι. χροιὴ δ' ἔσαν ἠύτε λύκνοι
ἀργῆσαι. τῶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἵ κοὶ ἀπημάγελαι βόσκοντ' ἀριθμὸν ἀοιδῇ
ἐμ νομῷ. ὧδ' ἔκπλαγον ὠδῖσι φίσι γαυριόωντες,
καίρ' ὁπότ' ἐκλάσιοιο θοοὶ πολυμοίατο θῆρες
ἐς τεδίον ἀρύμοιο βοὸς γένος ἀγροτεράων.
πρῶροι δίγε, μάχλω δὲ κῆρ ἀοὸς ἔσαν ὁρμῇ.
δεινὸν δὲ βρυχῶντε φόνον λύσσον τε πεφώπω.
τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίη φί τε καὶ θοωκίῃ.
ἦσ' ἐσοροπλίης φαέθων μέγας ὄμρα βοτῆρας
ἀσορὶ πάντες ἔδυσαν, ὅθ' ἕνεκα πολλὸν γὰ ἄλλοις
βασιλῆι ἰῶν λαμπέσκεν. ἀείζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὃς ἀκροι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἐπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ ἡρακλῆϊ.
χείμῳ ἀϊδρείῃ ποτὶ πλευρὰ κάρη· σιβαρόν τε μέτωπον.
τὸ μὲν ἄναξ προσιόντος, ἐδηλήσατο χειρὶ παχείῃ
σκαιὸν ἄφαρ τιτράοντος. ἦ δ' αὐχένα νόσφι γαίης
κλάσσε βαρυὸν ἐόντα. πάλιν δέμας ὦσεν ὀπίσσω
ὤμω ὑπὸ βείους. ὁ δὲ οἱ ὑπὸ νεῦρα τανυσθείς,
μυῶν δ' ἐξ ὑπάλυτο βραχίονος ὀρθὸς ἀείρας.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ, ἑός τε δαΐφρων,
φυλόν, οἵτ' ὠκυβόαι ποιμνίσι βουκόλοι ἦσαν,

ἀμφὶ

Ἀμφὶ τρυωνιάδαο βίλω ἑωρόπλοι ἰδόντες.
Τὼ δ' ἐς ἄσυ λιπόμενα τὰ κατ' αὐτόθι πίονας ἀγρούς,
Ἐσπίχετλω φυλεύς τε Βίη θ' Ἡρακληείη.
Λαοφόρω δ' ἐπέβαν ὄφι πρώτισα μελαίνω,
Λεπτῷ καρπαλίμοισι τρίβου ποσὶν ὀξὺ νύσσοντες.
Ἠρὰ δὲ μὲν ἀμπελεῶνα ἀκρὰ καθυδὸ τετάνυσο,
Οὔπω λίμνα ἀείσιμα· γὼ ὕλη χλωρᾶ ἐόσα.
Τῇ μὲν ἄρα πρόσθεν Διὸς γόνον ὑψίσοιο
Αὐγείαν φίλος ἁὼς ἔβαν μετόπιθεν ἐόντα
Ἦνα παρακλίνας μεφάλλῳ ἐν λεξιὸν ὦμον.
Ξεῖνε πάλαι λυκάβαντα σέθεν ὤιμην ἀκόσας.
Ὡσεί πυρ σφετέρῃσιν γυῖ φρεσὶ βάλλομαι ἄπτι,
Ἦλυθε γὰρ σείχωρ τις ἀπ' ἄργεος ὡς νέος ἀκμᾷ
Ἐνθάδε δ' ἀχαιὸς αὐτὸς, ἑλίκης ὀξὺ ἀγχιάλοιο.
Ὅς δή μοι μυθεῖτο καὶ γὼ πλέονεσσιν ἐπειθόμην,
Οὔνεκεν ἀργείων τις ἔβαν πυθέοντος, ὀλέσθαν
Θηλείαν ἀπολέοντα καὶ οἱ τόκας ἀτρεκέως
Κοίλῃ ἀὐλίῃ ἔχοντα διὸς νεμέοιο πυκνὰ
Οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐκ ἱεροῖο
Αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθος νέμεαν πόλιν ἢε Μυκήνας.
Ὡς ἐεῖνος ἀγόρευε. γυνὸς δέ μιν οὐκ ἐφάσκεν
Εἶ ἑτέην πυθέσθαι ἐγὼ μεμνήσομαι, ἐκ πόρσην
Ἔλπομαι ὀχ ἑτέρην τόδε τλήμεναι ἀγκαλέεσθαι.
Ἦε σέ. δολόμητα δὲ θηρὸς ἀειφανέος ἀγορεύει
Χειρῶν καρτερὸν ὄργον ὅτε πολυπλανὲα καλύπτει.

Εἶπ'

Εἶπ' ἄγε νιῶ μοι πρῶτον ἵνα γνώω ἢ θυμὸν
Ἥρως εἶτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ ὀνί.
Εἰσύγ' ἐκεῖνος ὃν ἄμμιν ἀκοάντεσιν εἶπες,
οὐξ ἐλίκωπα ἄχουος. ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
Εἰπὲ δ' ὅπως ὀλέσθη τόδε θηρίον αὐτός, ἔπεσθε.
Ὅππως τ' ἐν ὕδρα νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὰ γάρ ἐς τόσσον δέος ἔπιδε λιπὼν ἐν ἔρροις
Ἰμείρων ἰδέειν. ἐπεὶ ὄ μάλα τηλίκα βόσκει,
Ἀλλ' ἄρκτος τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ὄρνος.
Τῶ καὶ θαυμάζεσκον ἀκόντες τότε μῦθον
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὀδυσσόμενοι αὐέρ' ἔφαντο.
Γλώσσης μὰψ ἰδίοιο χαριζόμενον πάρος ἄνδρα.
Ὡς εἰπὼν μέσσης ἀγορήσατο μελέσσιν.
Φυλεῦ, ὄφρα μιν ὦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιον εἶπ
Καὶ ῥά τε ῥηΐτερον φαμένοις μελέεσθαι Ἡρακλῆς.
Ὅς μιν ὁ μαρτήσας τοίω πεδοτέξατο μύθω.
Ὦ αὐγεϊάδη, τὸ μὲν ὄπλί με πρῶτον ἀνῆρεν,
Αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα νῦν σάθμιλλον γνόησας.
Ἀμφὶ δέοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τόδε τελέσσαι
Ὅππως ἐκραίανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκοῦσαι.
Νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε. τὸ γὰρ πολέων πόρ ἐόντων
Ἀργείων, ὃ δέεσκεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.
Οἷον δ' ἀθανάτων εἴσκομεν αὐδήσασι πᾶμα
Ἱερῶν μιν ἰόντα φόρων ἕνεσιν ἐφεῖναι
Γαῖαν γὰρ πίσσας ὑπὸ κλύζων ποταμὸς ὡς

Λὶς ἄμοτον μοδάϊζε. μάλιστα δὲ βεμβινιᾶς
Οἱ ἔθεν ἀγχίμοροι ναίομ', παθόντες ἄτλητα.
Τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυδάης. λυτεῖναι δὲ μ' ἐελδομένῳ θηρίον αὐνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ μοῦσάς τε φερέτροιο θ' Ἁπόλλωνος
Ἰωὴν ἐμπλείω, νεόμην δ' ἐπὶ βάκτρον ἐρείσας
Εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπ' ἠρεφὲς οἰνοπίοιο
Εὔμετρον. τὸ μὲν αὖτος ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
Εὗρον σὺν πιτυώσιν ὁλοσχερὲς ἔτι ἀζαλέαις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λὶς ἦεν ἵκανον,
Δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτῇ ἐπελάσσατο νευρῇ
Νωλεμέως. περὶ δ' ἰὸν ἐχεσπόρον εἴβαρε θήκην.
Γαύρη δ' ὅσσε φορεῦντι ὁλοὸν τόρας ὄμμα πάζον,
Εἴμην ἐξαθερήσασθαι πάρος γ' ἐμὲ λεῖον ἱδέσθαι.
Ἦματος μὲν τὸ μεσσηγύ, καὶ δὴ ὅπη ἴχνια τοῖο,
Φραδμῶσι δρωάμενον. δὴ ὠκέα μοῖρα τυθεῖσα.
Οὐδέ μιν ἀνθρώπων τις ἔτι σὺν βασὶ καὶ ὀργοῖς
Φαινόμενον ποσείμοιο δὶ αὔλακος, ὄντιν' ὀρύσσω.
Ἀλλὰ κατ' ἀσταθμὰς χλωρὸν δέος ἔσχεν ἕκαστον.
Οὐ μὲν πρὶν πόδας εἶχον ὄρος τανύφυλλον ὀρούσω,
Πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μετ' αὐτίκα πειρηθῆναι.
Ἦδι ὁ μὲν σπερχθεὶς πολὺν εἴλετο δίσχιος εἰς ἑαυτόν,
Βεβρωκὼς ἱερεῶν τε καὶ αἵματος. ἀμφὶ δὲ χαίτας
Αὐχμηρὰς, ὡς πάλλακρ φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον,
Στήθεά τε, γλώσσῃ δὲ πολὺν λιχμᾶτο γένειον.

Αὐ-

Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιδροῖσιν ἐρύφθεω,
Ἐμφέρεω ὑλίφητι δεδεγμένῳ ὁππόθ' ἵκοιτο.
Καὶ βάλεω ἄσσον ἰόντος ἀερσόρου εἰς λαγετῶνα
Τηὔσιος. ὃ γάρ τι βέλος δέκα ταρκὸς ὀλιόφω
Ὀκρυόφω. χλωρῇ δὲ παλίσυτον ἔπεσε ποίκῃ.
Αὐτὰρ ὁ, λειρὰ τὰ δεφοινὸν ἀκὴ χθονὸς ὤκ' ἐπάειρω
Θαμβήσας. πάντῃ δὲ διεσφαλὲν ὀφθαλμοῖσι
Σκεπτόμενος. λάμυρος δὲ χανὼν ὑπέδυξεν ὀδόντας.
Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊσὸν ἀκὴ νάρυφος πρὸ ἴαλλον
Ἀφχάλοωμ ὅπι μοι πρὶν ἐτώσια ἐκφύγε χειρός.
Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον σκιδέωμ ὀθι ὠνόλιμον ἔδρα.
Ἀλλ' ὅδ' ὡς ὑπὸ βύρσαν ἐδύ πολυώδυνος ἰός,
Ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν αὐτημώλιον αὖτως.
Τὸ τρίτον αὖ μέλεσσιν ἀσώμενος ὣ φρεσὶν ἀνῶγε
Ἀὐδρύειν. ὁ δέ μ' εἶδε ποδιγλωφώμενος ὄφρα οἱ
Θὴρ ἄμοτος. μαχέλῃ δὲ πρὶν ἰγνύασιν ἔλιξε
Κόρσην. ἄφαρ δὲ μολοχὴς ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
Θυμῷ ὑπεπλήσθη. πύρσαι δ' ἐφλεξαν ἔθειραι
Σκυζομένῳ. λυγρὴ δὲ χολὴς γλήνεα πύκα τόξον
Παντόθεν εἰλυφόωντο καὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
Ὡς δ' ὅταν ἅρματος πάγος ἀνὴρ πολέεσσιν ἴδρις ὁρῴη
Ὅρπηκας κάμπτησιν ὁρίνεσθαι βυκετοῖο
Θαλλοὺς ὑγρὸν πρῶτον ἐπ' ἀξονίῳ κύκλῳ λίφοντα,
Τὸν μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγε πανύφλοιο ἕρνος
Καμπτόμενον, τηλοῦ δὲ μιῇ πάλιν ὁρμηθῆναι,
Ὡς

Ὡς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
Μαιμὼν χρωὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
Χειρὶ προεσχεθόμην. καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην.
Τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὑπὲρ αὖον ἀείρας,
Ἤλασα κακκεφαλῆς. διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα,
Αὐτοῦ ὠδὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἐμ' ἱκέσθαι
Ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ὠὴ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
Νευστάζων κεφαλῆ. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
Ἦλθε βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι πραιφρονέοντα βαρείαις
Νωσάμενος πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνευθῆναι,
Αὐχένος ἀῤῥήκτοιο παρ' ἰνίου ἤλασα πρόφθας,
Ῥίψας τόξον ἔραζε, πολύῤῥαπτόν τε φαρέτρην.
Ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσσας
Ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀπορρύψῃ ὀνύχεσσι.
Πρὸς δ' οὖδας πτέρνησι πόδας στερεοὺς ἐπίεζον
Οὐραίους ὠὴ βάς. πλευρῇσί τε μὴρ ἐφύλασσον,
Μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονα ὀρθὸν ἀείρας
Ἄμπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄδης.
Καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
Θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι
Ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
Τμητὴ οὐδὲ λίθῳ πειρωμένῳ. οὐδὲ μὲν ὕλη
Ἔνθαμοι ἀθανάτων τὶς ὠδὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι

Αὐ-

Αὐτοῖς ὅρμα λέοντ' ἀναχίζειν ὀνύχεσσι,
Τοῖσι θοῶς ἀπέλειρα καὶ ἀμφιθέμην μελέεσσιν
Ἔρκος ἐναλίσι ταμείηρον ὄφρα μοι εἴη.
Οὗτός τοι νεμέσα ἵκετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
Γολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θείς.

ΛΗΝΑΙ, Ἢ ΒΑΚΧΑΙ. ΔΩΡΙΣΤΙ. Εἰδύλλιον λγ'.

ΙΝὼ κ' Αὐτονόα χ' ἁμαλοπάρθενος Ἀγαυά.
Τρεῖς θιάσους ὄρος, τρεῖς ἄγαγον αὐτὰ ἑοῖσαι.
Χ' αἱ μὲν ἀμορξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
Κισσόντι ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ἀπ' ἠρίγας
Ἐν καθαρῷ λειμῶνι πάμου λυοκάλεκα βωμόν.
Τὼς τρεῖς τὰς σεμέλας. τὼς γύνεα τῷ διονύσῳ.
Ἱερὰ δ' ἐκ λίσσας ποτεπαμμένα χθονὶ ἐλθῖσαι,
Εὐφαμέως κατέθηγε νεοδρεπτῷ ὑπὸ βωμῷ.
Ὡς ἐδίδαχ' ὡς αὐτὸς ἐβουκόλει Διόνυσος.
Πηγαὶ δ' ἀλιβάτοις πέτραις ἀπὸ πάντ' ἐβόων
Σχῖνον ὑπ' ἀρχαίαν καταδὺς ὑπὸ χῶρον ὄρους.
Αὐτονόα πρώτα νιν ἀΐξασα λιπόντα.
Σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεϊ ὄργια βάκχᾳ,
Ἐξαπίνας ὑπὸ δᾶρα (τά δ' ἀχ' ὁρόουλα βέβηλοι)
Μαίνοντο δ' αὖτα, μαίνοντο δ' ἄρ' ὕλυθι καὶ ἄλλαι.

Γενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος αἵδ' ἐδίωκον,
Γέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνειρύσασαι.
Γενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε. τίνος κέχρησθε γυναῖκες;
Αὐτονόα τάδ' ἔειπε. τάχα γνώσει πρὶν ἀκοῦσαι.
Μάτηρ μὲν κεφαλὰν μύκησατο παιδὸς ἑλοῖσα,
Ὅσσον πρ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
Ἰνώδ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτα μέγαν ὦμον
Λὰξ ὠθὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ὠυτός.
Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες.
Ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
Ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πενθῆα φέρουσαι.
Οὐκ ἀλέγω. μήδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσω
Φροντίζοι. μὴ δ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν.
Εἴη δ' ἐννάετης ἢ καὶ δεκάτω ὠλβαίνοι
Αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
Ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα δυσσεβέων δ' οὔ.
Χαίροι μὲν διονύσος. ὃν ἐν δρακάνῳ νιφόεντι,
Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ὠλ γουνίδα θήκατο λύσας.
Χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς
Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις.
Αἱ τόδε δρ' γον δρ' ἔξαν ὀρίναντος Διονύσου.
Οὐκ ὠλ μωμητὸν, μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΗΛΑ

ΗΛΑΚΑΤΑ. Εἰ-
δύλλιον λθ'.

Δαμκᾶς ὦ Φιλέει θ' ἁλακάτα σλῶς) Ἀθανάας
γωαιξὶ νόῳ οἰκωφελέεσι σὸς ἐπήβολῳ.
Θαρσδῦς' ἄμμιν ὁμαρτεῖ πόλιν ὃν Νείλεω
ἀγλαὰν.
Ὅππα λύπρισλῳ ἱερὸν κάλαθμον χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῷ.
Τῆδε γὰρ πλόον ἔυπνόεμον αἰτεύμεθα πὰρ Διός,
Ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τορέψομ' ἰσλὸν καὶ φιλήθμαν
Νικίαν, χαείτων ἰμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
Καί σε τὰν ἐλέφαντ@ πολυμόχθω γειθμηλίαν
Δῶρον νικήτας, εἰς ἅλοχον χέρρας ὀπάσομεν.
Σιὺ τᾷ, πολλὰ μὴ ὀρῦ' ἐκτελέσεις αὐδρείοις πέπλοις
Πολλὰ δ' οἷα γωναῖκες φορέοισ' ὕλαν πίνα βρέφη.
Δὶς γὰρ ματρὸς ἀρνῶν μαλακὸς γὼ βοτάνα πόκος,
Πέξαντ' αὐτοετεί. θδυγχύισδος γ' ἕνεκ' εὐσφύρω
Οὕτως αὐυσιόργος. φιλέει δ' ὅσα σαόφρονδ.
Οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας δὲ ὃν ἀργὼς μὲν ἐβολλάμαν
Ὀππάσαι σε δύμος ἀμετόρας εὖσαν ἀπὸ χθονός.
Καὶ γάρ σοι πατρὶς ἄμ' ὦ ξυφύρας λιτίοσε πότ' ἀρχίας
Νάσω τρωϊακείας μυελὸν ἀνδρῶν δυκίμων πόλιν
Νῶν μὰν οἶκον ἔχσ' ἀνδρ@ ὃς πόλ' ἐδαὴς σοφά.
Ἀνθρώποισι νόσος φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκίμεν
Οἰκήσεις ἠδ' μίλατον ὀρατειναὶ μετ' ἰαόνων.
Ἐς δυαλάκατ@ θδυγχύις γὼ δαμότεσιν ἦλθ.

Καί οἱ μνᾶσιμ ἀεὶ τῷ Φιλαοιδῷ πᾶρ ἐχυσε ξγώω.
Κανογαλρτις ὀρέιτω πολιδιώμ σ᾽. ἢ μεγαλας χάρις,
Δώρῳ ξιὼ ὀλίγῳ. πάντα δὲ πμαῦτα τὰ πὰρ Φίλων.

ΓΑΙΔΙΚΑ. ΕΙ-
δύλλιομ λέ.

Οἰνϑ ὦ Φίλε ωαῖ λέγεται κἀλαθέα.
Κἄμμϑε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμϑναι.
Κὐγὼ μὲν τὰ φρςωῶμ ὀρέω λέατ᾽ ςὐ μυχῶ
Οὐχ ὅλας Φιλέειμ μ᾽ ἐθέληϑ᾽ ἀρ᾽ καρδίας
Γνώσκω. τὸ γὰρ ἥμυσυ τᾶς ζωΐας ἔχω.
Ζᾶ τὰμ σαὺ ἰδίεαν. τὸ δὲ λοιπὸμ ἀπώλϑρ.
Χ᾽ ὥταμ μὲν σὺ θέλῃς Μακάρεσιμ ἴσαν ἄγω
Ἀμόρων. ὅκα δ᾽ ὐκ ἐθέλεις τὺ, μάλ᾽ ςὺ σηοτῳ
Γῶς ταῦϑ᾽ ἅρμινα τὸμ Φιλέοντ᾽ αὐίαις διδῶ.
Ἀλλ᾽ ἔιμοι τί πίθοιο νέϑ πολυμεσόρω,
Τῶ κἀλώϊομ αὖρς ἔχω μ᾽ ἐπαινέσαις.
Ποίησαι καλιὰν μίαν εἰμ ἑνὶ δρυδρίῳ
Ὅππη μηδὲμ ἀπίξεται ἄγελομ ἑρπετόν.
Νῶν δὲ τῶδε μὲν ἄματϑ ἄλλομ ἔχεις ἐλαφδόν,
Ἄλλομ δ᾽ αὖριομ. δζ ἑτόρῳ δ᾽ ἑτόρομ ματῆς.
Καὶ μιὺ σὺ τὸ κάλόμ τις ἰδὼμ ῥέϑϑ ἀινέσαι.
Τῶ δ᾽ ὀλυθὺς πλέομ ἢ τριέτης ἐγὼ ὐδὲ Φίλος
ἔλῤπες Τὸμ πρᾶτομ δὲ Φιλοῦντα τριταῖομ † ἔθηκας

Ἀν-

Ἀνδρῶν τῶν ὑπορλωρείων σβκίεις ωνίειν.
Φίλει δ' ὥσκε ζώης τὸν ὕμνιον ἔχειν ἀεί.
Αἴ γὰρ ὤλεπος, ἀγαθὸς μὲν ἀκόσεαι.
Ἐξ ἀσῶν. ὁ δ' ἐρι ορ⊙ ὁ χαλεπῶς ἔχοι
Ὅς ἀνδρῶν φρενάς ὑμαρέως ὑποδαμνατοι,
Κἠμὲ μαλθακὸν ἀξεπόνασε σιδαρέα.
Ἀλλὰ ωορίξ ἀπάλῶ σύματός σε ωεδορχομαι.

ΟΑΡΙΣΤΥΣ. ΕΙΔΥΛ-λιον λς'.

ΔΑΦΝΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ.

Ἐαὶ πινυτὰν Ἑλφάων Γάεις ἥρπασε βακόλ⊙ ἄλλ⊙
Μᾶλλ) ἐμὲ δὴ Ἑλφάων τ' βωκόλ) ὅδι φιλοῦσα.
Μὴ λαυχῶ (ατύεισκε, λιφὸν τὸ φίλαμα λέγοσιν.
Ἔστι καὶ γὰ Βενετοῖσι φιλαμασιν ἁδέα τρόφις.
Τὸ σόμα μοῦ πλώω, καὶ ἀχρπύω τὸ φίλημα.
Γλυκίεις χέλεα σεῖο. δίδε πάλιν ὄφρα φιλάσω.
Καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, ὅκ ἄζυγα λιώρων.
Μὴ λαυχῶ. τάχα γάρ σε πορρχεται ὡς ὄναρ ἦβη.
Ἀσαφυλὶς σα φίς ὅδι, καὶ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.
Δοῦ ῥ ὑπὸ τὰς κοτίνους ἵνα δι τινὰ μῦθον γνίψω.
Οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με πρὸ παφοῦ ἅλιε μύθῳ.
Δοῦρ ὑπὸ τὰς πελέας, ἵν' ἐμᾶς σύεμγ⊙ ἀκόσης.

Κό. Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον. ὀΐζυον οὐδὲν ἀρέσκει.
Δα. Φεῦ φεῦ. τᾶς παφίης χόλον ἄζεο καὶ σύγε κώρα;
Κό. Χαιρέτω ἁ παφία μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη.
Μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ εὖ λίνον ἄκλιτον ἔλθῃς
Δα. Βαλλέτω ὡς ἐθέλεις. πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.
Κό. Μὴ πιβάλλῃς τὴν χεῖρα καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
Δα. Οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
Κό. Φεύγω ναὶ τὸν Γαῦα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
Δα. Δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.
Κό. Πολλοί με μνώοντο. νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔασε.
Δα. Εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
Κό. Καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
Δα. Οὐκ ὀδύνην οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορείην.
Κό. Ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἐοὺς τρομέειν πρακοίτας.
Δα. Μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι. τίνα τρομέουσι γυναῖκες;
Κό. Ὠδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλειθήης.
Δα. Ἄλλα τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν.
Κό. Ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
Δα. Ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας.
Κό. Καὶ τίμοι ἑδίνου ἄγεις γάμου ἄξιον ἢν πλνεύσω;
Δα. Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα, καὶ νομὸν ἑξεῖς.
Κό. Ὄμνυε μὲν, μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπέλθῃς;
Δα. Οὔμ' αὐτὸν τὸν Γαῦα. καὶ κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
Κό. Τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα, καὶ αὐλάς;
Δα. Τεύχω σοι θαλάμους, τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.

Γα-

Πατρὶ δὲ γηραλέω τίνα μὲν τίνα μῦθον ἐνίψω;
Αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
Οὔνομα σὸν λέγε τῆνο. καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
Δάφνις ἐγώ. Λυκίδας δὲ πατήρ. μήτηρ δὲ Νομαίη
Ἐξ εὐγενέων. ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
Οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα. πατὴρ δέ τοι ἐστὶ Μεναλκᾶς.
Δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος. ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις.
Δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥᾴδιναι κυπάρισσοι,
Αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε. τὰ βωκόλα ἔργα νοήσω.
Ταῦροι καλλὰ νέμεσθε, ἵν' ἄλσεα πρθενὶ δείξω.
Τί ῥέζεις κατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν;
Μᾶλα τέα πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.
Ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
Θάρσει κώρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.
Βάλλεις εἰς ἀμάρᾳν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
Ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νᾶκος ἤνιδε βάλλω.
Φεῦ φεῦ. καὶ τὰν μικρὰν ἀπέστιχες. ἐς τί δ' ἔλυσας.
Τᾷ Παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
Μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. ἦχον ἀκούω.
Ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
Τὰ 'μ πέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάγος. εἰμὶ δὲ γυμνά.
Ἄλλην ἀμπεχόνην τᾷ σῆς τοι μείζονα δώσω.
Φής μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον οὐ δ' ἅλα δοίης.
Αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐμβάλλειν.
Ἄρτεμι μὴ νεμέσα. Δ. σύ δ' ἔγημας, κοὐκέτι πιστή.

Κό. Ῥέξω πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτὰ βοῶν Ἀφροδίτα.
Παρθένος ἔνθα βέβηκα γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ.
Δαί. Ἀλλὰ γυνὴ, μήτηρ, τεκέων τροφὸς, οὐκέτι κώρα.
Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν, canit.
Ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
Χρῆ μὲν ἀνεγρομένη διέστιχε μᾶλα νομεύειν,
Ὄμμασιν αἰδομένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.
Ὅς δ' ἠθὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαριμένος εὐνᾶς.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίων Τέλος.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑ
ΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἀ ῥόδα τὰ δρυσόεντα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
Ἔρπυλλος κεῖται ταῖς ἑλικωνιάσι.
Ταὶ δὲ μελαμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε παιὰν
Δέλφις ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσεν.
Βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς τράγος. οὗτος ὁ μαλὸς,
Τερμίνου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

Ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων,
Βουκολικοὺς ὕμνους ἄνθεν Πανὶ τάδε.
Τοὺς τρισσοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα
Νεβρίδα, τὴν πήραν, ἃ πόκ' ἐμαλοφόρει.

Ἄλλο.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ δάφνι σῶμα κεκμακὸς
Ἀμπαύων. στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
Ἀγρεύει δέ τυ Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
Κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος,
Ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόῤῥοθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
Φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

Ἄλλο.

Τὴν αὐτὰν λαύραν (τῶς αἱ δρῦες) αἰπόλε κάμψας
Σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.

Τειρκελὲς αὐτόφλοιον, αὐάχνιον, ἁλικὰ φάλλαις
Παιδογόνῳ δίωκε λύπριδος ὄργια τελεῖν. γὰρ
ἰᾶται † Σαπὸς ὁ εὐίδρος πολιὸς ἐρομένᾳ. ἀγάλλου δὲ
Ῥεῖθρον ἐπ' ἀσιλάδεσσι πάντοσε τηλεθάει
Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ ὑδρόεσσι λυπαρύσαις.
Ἔνθα τὶ ἕρπυξ λίχνται βοτρυόεσσας ἐλίκας
Ἄμπελος. εἰ ἀρινῷ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλόστολοι μέλη.
Ἔνθα καὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν αὐπαχοῦσι,
Μέλπεσθαι κόμαις τὰν μελίγηρυν ὄπα.
Ἔρχεο δὴ τιμᾷ, καὶ τῷ χαρίεντι πρίηπι
Εὔχεο ἀρσόρξαι σὺν δαφνιδι μετώπᾳ.
Κἠθὺς ὣς ῥέξειν χίμαρον λαλόν. ἢν δ' αὐανθῖσι
Τᾶδε τυχὼν ἐθέλω τριαθύλῳ τελέσαι.
Ῥέξω γὰρ δαμάλαν, δασίαν τράγον, ἄρνα τοι ἴχω
Σακίταν. ἀὐοι δ' ὐμνίεως ὁ θεός.

Ἄλλο.

Ἆς ποτὶ ταῖν Νυμφαῖν διδύμοις αὐλῆισιν ἄεισας
Ἀδύ τί μοι. λιγὰ μὰν πακτὶς ἀειράμενος,
Ἄρξεο μᾶ πιερίδων. ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, ὑπερφιάλῳ πνεύματι μελπόμενος.
Ἐγὼ δὲ πάντας λασίας δρυὸς ἄντρα ὀπάζω,
Πᾶσα τοι αἰγιβότᾳ ἐρφανίσωμαι ὕπνος.

Ἄλλο.

Ἀδέλφαι τὰ θύρα. τὶ τὸ πλέον εἰ μὰ κατάξεις

Δαφ-

Δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
Οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος. οἴχετ' ἐν ἅδαν.
Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
Αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι. τί τὸ πλέον ἁνίκα τήνας
Ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

Ἄλλο.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπεν, ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς
Εὐρύμεδον. τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχεν.
Σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι. τὸν δὲ πολῖται
Τιμασεῦτι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

Ἄλλο.

Ἦλθε καὶ εἰς Μίλητον ὁ τοῦ παιήονος υἱὸς
Ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος
Νικίᾳ. ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
Καὶ τὸ δ' ἀπ' εὐώδου γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου.
Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρων ὑποστὰς
Μισθόν. ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

Ἄλλο.

Ξεῖνε, συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται ὄρθων,
Χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον. ἀντὶ δὲ πολλᾶς
Πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσαίμενος.

Ἄλλο.

Ὑμῖν οὔτω θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
Τ' ὤγαλμα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαίρινον

Μουσι-

Μασσηύς. ὀχ ἕτερός τις ὁρᾷ. ϛ Φίλη σ' ὠδὶ τὰδε λέγω
Αἶνον ἔχω, μασέων δὲ κἀλλαντθαίνεται.

Ἄλλο.

Εὐθὺς ἰϑὺ τὸ μνᾶμα. φυσιγνώμων ὁ ϛ Φίλις
Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
Εἶμιν ἔθαψαν ἑταῖροι ὠδὶ ξένης ξεῖνον ὄντα,
Χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως Φίλος ἦς
Πάντων ὧν ἐπέκυρσεν ἔχει τεθνηὼς ὁ ϛ Φίλις,
Καί πορ ἄκικυς εἰμί, εἰχ' ἁρπάλικας.

Ἄλλο.

Δαιμοσέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὦ διόνυσε
Καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων αὐξάνει,
Μέτρι ϑ' ὡς φῶ παισί. χορῶ δ' ἐκτήσατο νίκαν
Ἀνδρῶν καὶ τὸ λαλοῦν, καὶ τὸ προσπῖπτον ὁρῶν.

Ἄλλο.

Ἡ Κύπρις ὁ πάνδημος. ἱλάσκετο τὼ θεὼ εἰπών
Οὐρανίω ἁγνὰς ἄνθεμα χρυσογόνας
Οἴκω ἐν ἀμφικλέος. ὃς καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
Ξυνόν. ἀεὶ δίστοιχον λῴονες εἰς ἔρος ἦν,
Ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. λυσδύμενοι δὲ
Γ' ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Ἄλλο.

Γνώσομαι εἴτι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. ἢ καὶ ὁ δειλὸς
Ἐκ σέθεν ὡς σαύτως ἶσον ὀδυσσεύς ἔχει.
Χαίρετον ὅστις ὁ τύμβος ἐρεῖς. ἐπὶ Εὐρυμέδοντος

Κᾶ-

Κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξεῖνε.
Σπουδᾶ. καὶ λέγ' ἐπὰν ἐν οἶκον ἔνθης,
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν τεῷ
Τῶν πρόσθ' εἴτι περισσὸν ὠδοποιῶν.
Προσθεὶς δὲ χ' ὥτι τοῖς νέοισιν ἅδεν,
Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Ἀτε φωνὰ δώρειος χ' ὦ νὴρ ὁ τὰν κωμωδὰν.

Εὑρὼν Ἐπίχαρμος.

Ὦ βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
Τίν ὧδ' ἀνέθηκαν.
Τὸν συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωρισᾶ πόλει
Οἷα ἀνδρὶ πολίτα.
Σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις,
Τελεῖν ἐπίχειρα.
Πολλὰ γὰρ ποτταὶ, ζοὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα
Μεγάλα χάρις αὐτῶ.

Ἐπιτάφιος κλείτας τροφοῦ
μηδείου.

Ὁ μικκὸς τὸ δ' ἔτευξε τᾶ θρεΐσσα
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ὧν τᾶ ὁδῶ κἠπέγραψε κλείτας.
Ἐξεῖ τὴν χάριν ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων,
Ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ' ἔτι μὴν, ἔτι, χρησίμη καλεῖται.

Εἰς

Εἰς Ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσειδε τὸν πάλαι ποιητὰν
τὸν τῶν ἰαμβων οὗ τὸ μυρίον κλέος
Διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
Ἦ ῥα μιν αἱ μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων
Ὡς ἐμμελῆς τ' ἔγεντο, κἀπιδέξιος.
Ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

Εἰς ἀνδριάντα Γεισάνδρου τοῦ τὴν ἡρακλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὑμῖν υἱὸν ἀνὴρ
Τὸν λειοντομάχαν τὸν ὀξύχειρα
Γρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν,
Γείσανδρος ξυνέγραψεν ὡ' κ καμείρου.
Χ' ὥσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
Τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σάφ' εἰδῆς,
Ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας,
Πολλοῖς μασὶν ὄπισθε κἠνι αὐτοῖς.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ἑαυτοῦ βίβλον.

Ἄλλος ὁ χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδε γράψα
Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων
Υἱὸς Γραξαγόραο, πορικλεισθ τε Φιλίνης.
Μοῦσαν δ' ὀθνείην, οὔποτ' ἐφελκυσάμην.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ἐπιγραμμάτων τέλος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΕΚΕΩΣ

Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον, μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον, τὸ, Ἀνδροθέα δῶρον ὁ Φωκεὺς, τὸ τελευταῖον λέγειν, τὸ, ὤπασ' ἐπειὸς πέλεκυν. εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους. καὶ οὕτως ἕως τοῦ μέσου. ὥστε τὸ μὲν τέλειον εἶναι. Τὸν πέλεκυν οὖτον ὁ ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ Ἀθηνᾷ, κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον χοριαμβικὸν, ἀρξαίμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει, καθότι ὁ μὲν πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον συναπτόμενον κατὰ διάνοιαν. τὸ δὲ πτερύγιον κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων. δύναταί τις καὶ ἀπὸ τοῦ βραχυκαταλήκτου μέτρου ἄρχεσθαι. εἶτ' αὐτῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐτὸ τὰ ἴσα ὑπαφέρεσθαι, καὶ διασῶσαι τὸν νοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς τὸ δωδέκατον κατὰ χωρῶν. Γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ πέλεκυν, ὅτι δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ ὁ Φωκεὺς ἐπειός, τῆς τέχνης καὶ ὑπονοίας χάριν ἀπτίνων, ἔθηκεν.

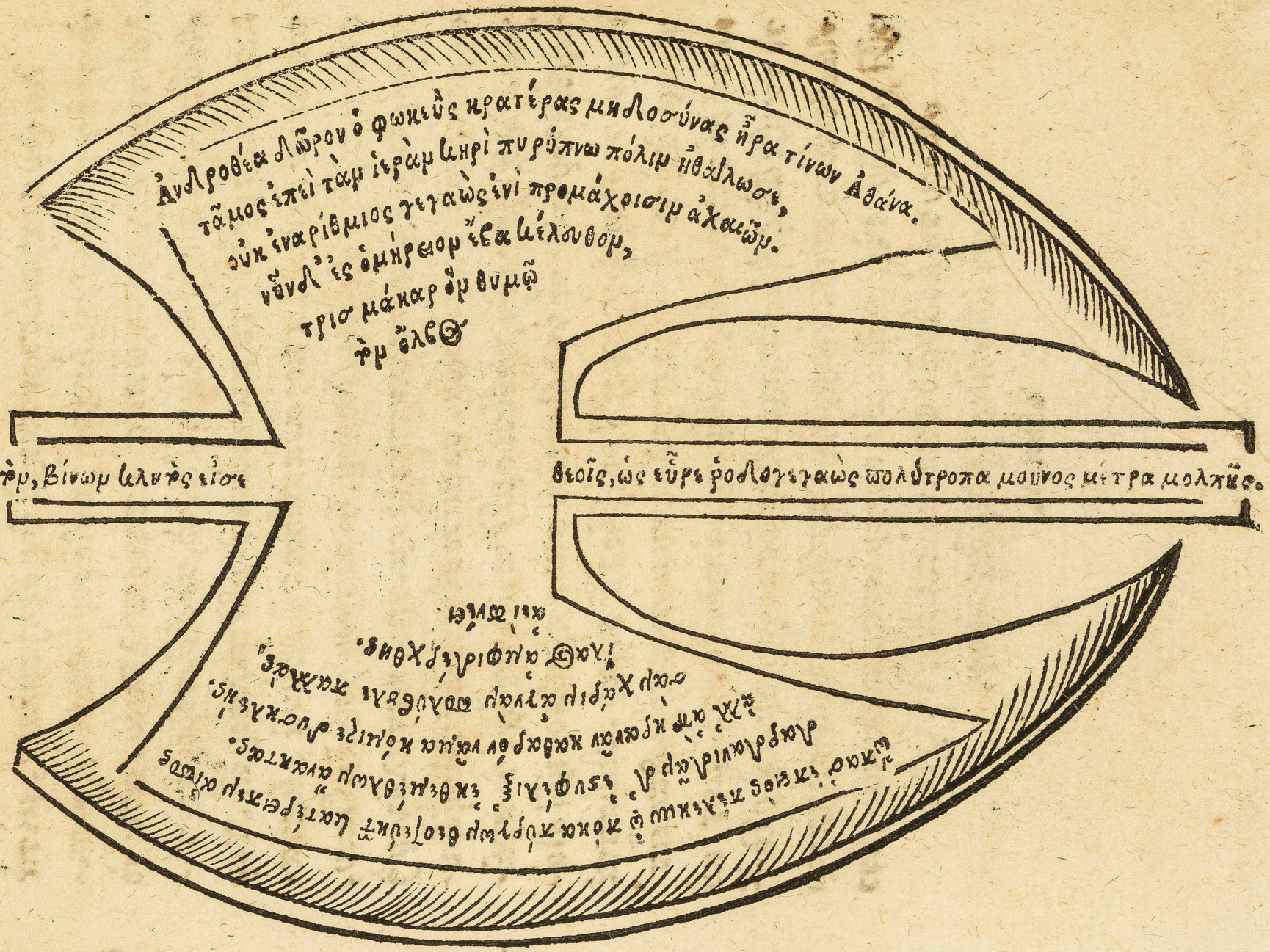
Ἀνδροθέα λῶρον ὁ φωκεὺς ἁρπάσας μηλοσύνας ἕρμα τίνων Ἀδάνᾳ.
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν μετὰ πυρὶ πυρσώσω πόλιν ἠθάλωσε,
οὐκ ἀναρίθμιος γεγαὼς ἐνὶ προμάχοισιν ἀχαιῶν.
νῦν δ' ἐς ὁμήρεον ἔβα λέχεος θοὸν,
τρισμάκαρ ὦ νυμφῶ
ἁμὲ ἕλοιο
θεοῖς, ὡς εὖρε δολογενὴς ὠλυσσεὺς μοῦνος μετρα μολπῆς.
ἁμὸν ἔπειτα πάλιν ἐπὶ πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι
ἀμφιπόλοις ἅμα καὶ τεκέεσσιν ἑοῖς
ἐν δ' ἄρα οἱ κατέπεμψε θεοπρόπος αἰνοπάτρης
Δαμφιλαΐδ' ἐκ Θεσσαλίης ἐς Ἰθάκην ἀνάκτας.
Βίνων λιπὼν ἐς ἐσ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΙΓΙΟΥ

Τούτου ἡ ἀνάγνωσις δύνατο ὡς γέγραπτο γίνεσθαι, ἕνεκά γε τοῦ νοῦ. ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα, ἀπὸ τοῦ πρώτου μὲν τὸ ἔσχατον ἔρχῃ. ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφαῃ μετ' ἀλλήλων. οὕτω γὰρ κελεύει, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας, εἶτα τὸ πανύστατον προφερέσθαι. καὶ ἀναλόγως ἄνωθεν τὸ δεύτερον. καὶ οὗτος ὁ τρόπος ἕως ἂν ἀρίκῃ μὲν βραχύ. ὁ δὲ λόγος, λέων μὲν ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἅπας ἔχει. ὁρᾶς με τὸν γῆς τε ἄνακτα, καὶ τὸν οὐρανοῦ ἅλα ἐδραίσαντα. μὴ φροντίσῃς εἰ τηλικὸς δὲ ὤν, τελείου ἔργον ποιῶ. τότε γὰρ ἐγενόμην, ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχε, καὶ πάντα ὑπείκει ταῖς αὐτοῦ γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι' ἀέρος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ ὁ Ἀφροδίτης υἱός, ἀλλὰ καλοῦμαι ἔρως. καὶ οὐδὲν ἔπραξα βίᾳ, ἀλλὰ τὰ πάντα πραΰνω πειθοῖ. ὑπέπτηξαν δέ με ἡ γῆς καὶ θαλάσσης μυχοί, καὶ οὐρανός, τοῦ ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. ἔχει δὲ νοῦν, κἂν ἀπὸ τοῦ πρώτου μὲν τὸ ἔσχατον ἔρχῃ ὡς προείρητο. ἀκμονίδαν δὲ λέγει τὸν οὐρανόν. Γαῖα μὲν γὰρ Ἄκμονα ἔτικτεν. ἀπὸ δ' ἄκμονος ὁ οὐρανός. αὐτὸς δέ ἐστιν ὅρος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει. καὶ τὰ μὲν τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἄλλως.

Τὸ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου μὲν τὸ ἔσχατον τῆς ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ πελέκεως, καὶ τοῦ ὠοῦ. τὸ μέτρον τοῦ πτερυγίου, καὶ τοῦ πελέκεως, χοριαμβικόν, κατὰ στίχον ὑφαιρουμένης συζυγίας.

Λεῦσέ με τὸν γᾶς τε βαθύτερον ἄνακτ' ἀκμονάδαν ἄλυδες ἐδραίσαντα.
μηδὲ τρέσης εἰ τόσσος ὢν, δάσκια βεβειθότα λαγνὰ γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἀνίκ' ἔκειν' ἀναίγκα.
πάντα δ' ἐκτάσει καὶ φρυδαῖσι λυγραῖς
ἕρπεθ' ἅπανθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας
α +
χάους τέ.
οὔτι γε κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας δ' Ἄρεος καλέομαι.
οὔτε γὰρ ἔκεινα βίας. πραΰνω δὲ πειθοῖ.
εἴκει τέ μοι γαῖα, θαλαίσσας τὲ μυχὸς, οὐρανός τε,
τῶν δ' ἐγὼν ἐκνοσφισάμην ὠγύγιον σκᾶπτρον κραιΐνδες θεοῖς θέμισας.

εἶμ' ἄρσενος μεσήτας
πόσσις μέροψ δίσσαβος.
σποδεύνας ἶνις ἐμ πούσσας μόρος,
ὁβοῦ τα καὶ κανὸς τεκνώματος.
χρυσοῦς ἀΐτας, ἅμος εὖ ἄνδρα
τὴν γη ὀχαλ κόν οὖρον
ἔρρακ σεν ὃν ἀπαὶ τωρ
δίσσευνος μόρη σε μὴ
πρόῤῥιππος ἐμὸν δὲ τεῦγ
μαθρή σας θεο κρίτοι
οκτάν τας τριε σπέροι
οκαὶν τας ἄϊ ξεν ἀ
ναύ ξας. χάλε ψε γὰρ
νι ἰ ὢ συργα στρὸς ἐκ
δὺς γῦρας τὸ δ' ἐλλινεῦν
τ' ἐναμ φικλύσω. πανός τε μα
τρός εὐ νέτας φὼρ δίζω ος ἶ
νις τ' ἀνδροβῶ τος ἰλλοραί σας ἦρ ἀρ
δίων ἐς τεν κρίδ' ἄγαγε τρίπορ θον.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΥΡΙ

ΣΚΟΜΕΝΑ, ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΟΚΡΙ-

τοῦ Εἰδύλλια. ἐκ διαφόρων αὐτοραλφων ὠιμε-
λῶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν συλλεχθέντα,
παρὰ Ζαχαρίου καλλιεργοῦντος τοῦ
Κορητός.

Δύπη τὸ ψιθύρισμα ἢ ἅπτυς
ἀιπόλε τλώα. ἁδλύπη, ψιλοῦσι
τὸ ά, οἱ γὰρ δωρικεῖς τρέπουσι
τὸ ή. τὸ δασὺ, εἰς αλ. ψιλούμε-
νον ῥίπτουσιν, ὑπεξαιρουμένων
τῶν αὖθρων· τὸ γὰρ ή. τὸ αὖθρον
τροπὴ εἰς ά. τὸ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ
δασύνουσιν. ἢ ἄλλως, ὅτω. τὸ ἁδλύ, τινὲς λέγουσιν ὅτι
ψιλοῦται τοῦ ή. τροπουμένου εἰς αλ, δωρικῶς. εἰ δὲ μὴ ὅ-
τι ἀληθεύουσι, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος πάνθ' ἅπλους τρα-
φων, καὶ οὐχ' ἁμῖν τὸν ὄρφνα. καὶ πόθ' ἁδλύ, καὶ ἄλλα
πολλὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πάμπαν τῶν Ἰώνων. Ψιθύρισμα.

Ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς τῶν ὀρέων πνοὰς τῶν ἀνέμων
χειμαινόμεναι. Ψιθύρισμα δὲ, ἢ τὸ μέλισμα, ἢ τὸ σύριγμα,
ἢ τὸ ἱερεῖον. Ἄλλως. Ψιθύρισμα, τὸ μινύρισμα. ὀνο-
ματοποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸν τοῦ ἦχου ἰδιότη-
τα, ἢ μίμησιν τῆς φωνῆς. Ψιθύρισμα, μέλισμα, λαλ-

λημα.

λημα. ὅθεν καὶ ψίθυρος ὁ λάλος· ἢ ἀφωνή, τῶν κυλ μί-
μησιν, ἀναβάτης καὶ τὸ ἀνελαρύζειν. Ὅμηρος. Κατει-
βόμενον ἀνελαρύζει. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτύνω.
ἀφ' οὗ καὶ ψιὰς παρ' Ὁμήρῳ. ἀνυείως ἢ λέγεται ψιθυρίζειν,
τὸ γὰρ οἷς ὡσί τινα λεπτὸν ἦχον ἠχεῖν. παρὰ τὸ ψίειν γὰρ
τὰς θύρας, ἤγουν, ταῖς ἀνοιαῖς· καταχρηστικῶς δέ, καὶ
ὡΐ τῶν λιγύφρων. ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς ὅταν ῥιπι-
σθῶσι, τῇ σφοδρότητι τῶν φύλλων χιζομένης τῆς ὠνοῆς.
ὡς Ἀεισοφαύης γὰρ Νεφέλαις. Τῆμος χαίρων, ὁπόταν
πλατανος ψιθυρίζῃ. Ἡ δὲ διάνοια κατὰ τὸ ἑξῆς, ἔχει δέ-
τως. Αἰπόλε, καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη ἥτις ὄρει παρὰ ταῖς ὠκ-
γαῖς, ἡδεῖαν τινὰ μελίζει. ἤγουν, μετὰ μέλους καὶ ῥυθμοῦ
τινος ἀθρόοις τοῖς τῶν φύλλων λεπτοῖς ἀπηχήσιν· οὕτω
γὰρ νοῶ τὸ ψιθύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπων.
ἢ λύ ἦ μέλος καὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλπεις αἰπόλε. Ἄλ-
λως. Ἡ λύ μ' τὸ τ' πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τ' πα
ρὰ ταῖς ὠκγαῖς λιγυρῶς ἀδούσης. ἢ λύ δὲ καὶ σὺ ὦ αἰ-
πόλε ψιθυρίζεις. Ἄλλως. Τὸ ψιθυρίζειν τινὲς ὀνομαζο-
ποιεῖσθαί φασιν. ὡς τὸ λειπεζυγόν, ἢ τὸ, σύζει ἦ ὀφθαλ
μός. ἀνυείως ἦ ὡΐ τοῦ ψοῦσθαι ὠΐ, τὸ ψιθυρίζειν λαμβα
νοσι. ψίθυρ ψίθυρος, ὡς μαρτυρ, μαρτυρος. καὶ ψίθυρος
ψιθύρου, ὡς μαρτυρος μαρτύρου. τὸ ἦ ψίθυρ, παρὰ τὸ ψί-
θος, ὃ σημαίνει τὴν λοισθείαν. ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω,
καὶ τὴν θύραν. σημαίνει ἦ τὰ χείλη παραφρασικῶς. τὸ δὲ ψί-
θος, ἀπὸ τοῦ ψοῦσθος. ἀποβολῇ τοῦ ὁ, καὶ προπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἢ τοῦ

δ' εἰς θ'. ψίδος. αἰπόλοι δὲ εἰσιν, οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι τουτέστιν ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι τὰς αἶγας νέμοντες. οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῶον. Τήνα. Εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος, τῆνος λέγουσι. καὶ τὸ ἐκείνη τήνα ἀναλόγως τὰ θηλυκά, καὶ ἄλλως. Τήνα. Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ γὰρ δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ' ἀντὶ τοῦ κ' ὡς ἐνταῦθα. ποτὲ δὲ τὸ κ' ἀντὶ τοῦ τ'. ἐκείνη γὰρ ἦν καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, κείνη ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ κ' εἰς τ', καὶ τοῦ η εἰς α τήνα. Μελίσδεται. Αἰολικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ μελίζει. ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ἄδει. μέλη γὰρ τὰς ὠδὰς ἔλεγον. ὡς καὶ Πίνδαρος τὸν παῦα φαίσκων, τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις. τουτέστιν, ἑαυτῷ ὠδὴν ἄδεις. Συρίσδες. Ἀντὶ τοῦ συρίζεις δωρικῶς, οἱ γὰρ δωριεῖς, τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων τὰ εἰς εἰς λήγοντα, εἰς ἐς ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκθλίβοντες. τὸ συρίζεις γὰρ συρίσδες γράφουσι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν, συρίσδεν. διαλύουσι δὲ τὸ ζ', εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦν συγκείμενον στοιχεῖα.

Ἄλλως. Συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ὥσπερ Σαλπίζειν τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν. καὶ αὐλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν, ὡς ἀπὸ τούτων δῆλον. χ' ὡ μὲν τῶ, σύριγγα. ὁ δὲ τῶ, καλόν, αὐλὸν ἔδωκεν. αὔλει Δαμοίτας. σύρισδε δὲ Δαίφνις ὁ Βώτας. συρίζω καὶ τὸ κατὰ σύρους λέγω, ἢ φρονῶ. συρίττω δὲ ὠδὴ συρισμοῦ, τὸ διὰ τοῦ στόματος

τος ἀμεταβάτως. καὶ συρίττω ἀπὸ χλευασμοῦ μεταβατικῶς. οἷον, συρίττω τινὰ ἀντὶ τοῦ χλευάζω. καὶ τῶν συριττομένων ἐστὶν, ἤγουν τῶν ἐμπαιζομένων. διαφέρει τὸ ἄδειν, τοῦ συρίζειν καὶ τοῦ αὐλεῖν καὶ τῶν τοιούτων, τῶ τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον. τὸ δὲ ἄδειν, ἀπὸ λόγου λέγεται ἐμμελοῦς. Μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀκρισῆ.

Ἤγουν, ἀκρλαβὼν οἴσεις. τουτέστιν, ἐν τῇ μολπῇ τῇ διὰ τοῦ σύριγγος, τὰ δευτερεῖα τοῦ πανὸς ἕξεις. τῶν δὲ ἄλλων, τὰ πρωτεῖα. Γαῖα. Τὸν πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Γαῖα. ἀπὸ μενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ, διὸς καὶ καλλιστοῦς, Γάνα καὶ Ἀρκάδια διδύμους. Ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ Ἀρκαδιακῷ διὸς καὶ νύμφης οἰνηΐδος· οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο Γὰν ὅτι τοῦ ὥρας ἐστὶ σημεῖον. τουτέστι, τοῦ Γαντὸς ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται πάν. συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῶ περιέχοντι. καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀκρμίμνα, ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ μηνίσκους φασὶν εἶναι. τὸ δὲ πάρδαλιν εἰλῆφθαι, τῆς γῆς φαντασίας εἵνεκα. τὰ δὲ κάτω λάσια, τῶν τῆς γῆς μερῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων. τῆς δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμισιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγωπὸν, τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς, καὶ τῶν ἀκρ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. καὶ τὰ κάτω τουτέστι τοὺς μηρροὺς διασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους, καὶ τὰ κάτω βραχέα, σημαίνοντα, τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα.

ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν δρεπανοφορίαν· τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τὴν αὐλητικήν. Τὸ δὲ λοῦτρον. ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἀριθμήσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰ ἑξῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνταῦθα δὲ τὸ λοῦτρον, ἀντὶ τοῦ πρότερον σημαινόμενον λέγεται. Ἀποισῆ. κομίσῃ, ὡς τὸ λαψῆ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ· οὕτω γὰρ μέλοντας πολιατῶσιν οἱ λωρικῆς· λιξῆ, λαψῆ, γραψῆ, καὶ τὰ ὅμοια. Αἴκα. Τὸ αἴκα ἀντὶ τοῦ ἔαν κῶς λέγει· ἐπὶ γὰρ εὐδιφθόγγου τρέπουσιν οἱ λωρικῆς εἰς τὸν αἰ. τὸ δὲ ἐψιλόν, εἰς τὸ βραχύ. οἷον, ἔκω, ἄκα. ἄρτεμις, ἄρταμις. καλῶς δὲ ὁ Θεόκριτος ἐξέτεινε τὸ ᾱ νῦν· τῶν γὰρ Δωριέων εἰς τὸ βραχὺ τὸ ε ἡ δωρικὸς συνδίεσμος τρεπόντων, ἔδος ἐξέτεινεν. ὁκῆ πᾶ καὶ πῶ, συνέσειλε. Λαψῆ. ἐκτέτακται τὸ λαβ. δηλ. τὸ εἶναι λωρικὸν ὡς φησὶν ἀσκληπιάδης. ἐπεὶ φησὶν ὅτι καὶ βραχὺ ὄντων. Αἴκα δ' ἄγαν λαβὴ τοῦς. ἤγουν, εἰ μὴ ἔχθρις τράγον δοῦναι τῷ θεῷ, καὶ δώσει ἄγαν θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον. ὦν θηλυκόν· χίμαρος γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος, θηλυκῶς δέ, ἡ γνάθος καὶ αἶξ. ἡ γὸς χειμῶνος ἰοῦσα. μᾶλλον δὲ ἀδιάστατον μὴ ἔχειν τινὰ τράγον, ἀλλ' εὐθελήσει ὁ θεὸς ἄγαν λαβεῖν, οἱ δώσεται χίμαρον. τὸ δὲ καταῤῥεῖ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ καταπνεχθήσεται. τὸ σώφρονος δὲ δόσεως δηλ. ἡ καταῤῥεῖ δηλοῖ. Ἐσεκ' ἀμέλξης. Ἀντὶ τοῦ ἀφαμελκτοῦ. ἐκ δὲ τούτου, τὴν μήποτε τοκάδων

δηλοῖ.

δηλοῖ. ὅτι δὲ τῷ μήπωτε τοκυίας τὸ κρέας ἡδίον ἐστι, φη-
„ σὶ καὶ Ἡσίοδος. Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τε-
τοκυίας. γράφεται καὶ ἔς τ' ἂν ἀμέλξης. Ἐν ἄλλῳ.
Αἴκα τῆνος. Ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κεραστφόρον τραί-
γον, κεραὸς γὰρ καὶ κεραστφόρος, τὸ αὐτό. πλὴν ὅτι τὸ
μὲν, ποιητικόν ἐστι. τὸ δὲ κεραστφόρος, κοινόν. αἶγα σὺ
λήψῃ. ἐὰν δὲ αἶγα λάβῃ ἐκεῖνος γέρας, εἰς σὲ καταῤῥεῖ καὶ
καταῤῥεύσει, ἤγουν εἰσελεύσεται ἡ χίμαρος. ἀπὸ μεταφορᾶς
τοῦ ὕδατος. τὸ σύντονον δὲ τῷ δόσεως διὰ τοῦ καταῤ-
ῥεῖ δηλοῖ. Χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς. Τῇ χιμάρῳ δὲ κα-
λὸν κρέας ἐστὶν, ἕως ἂν ἀμέλξης αὐτήν. Ἔριφος, με-
χρι τριῶν καὶ τεττάρων μηνῶν. Χίμαροι ὠδὶ θηλυκοῦ, ἕως
γνιαυτοῦ τουτέστιν, ἕως ἂν τέκασι καὶ ἀμελχθῶσιν. ἀφ'
οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλ-
λὰ χίμαιρα, ἢ αἴξ. ταυτὴ γὰρ αἴξ, καὶ χίμαιρα. ὧν δὲ τῶν
ἀῤῥένων, ἔριφος, καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ὠδὶ τοῦ ἄῤῥε-
νος, τὸν αἶγα λέγουσι. καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ.
ὡς ἔλαφος, ἄνθρωπος, ἵππος. ὁ δὲ ὧν τούτων ἐρίφοι,
οὐκ ὠδὶ τῶν προβάτων ἄρνες, καὶ ἀμνοί, καὶ ὁ αἶγες γν-
ταῦθα, οὐκ ἐπ' ἐκείνων οἴες. ὁ δὲ τράγος ὧν τούτων,
οὐκ ἐπ' ἐκεῖνον κριός. νομεῖς δὲ οἱ τῶν προβάτων, κα-
λοῦνται ποιμένες. οἱ δὲ τῶν ἑτέρας μερίδος, αἰπόλοι.
θεοῖς δὲ ἐχρῶντο οἱ νομεῖς, τῷ Πανὶ καὶ ταῖς μούσαις, καὶ
ἔτι ταῖς νύμφαις. καὶ ταῖς μὲν νύμφαις, καὶ τῷ Πανὶ,
ὡς γνοῖς ὄρεσι διατρίβοντες. ἀγρόταις θεοῖς καὶ αὐτοῖς

οὖσι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσι. τῷ δὲ πανί, ὡς χρωμένῳ σύριγγι, καὶ πλεκτήμονι, καὶ ἐφόρῳ αὐτῷ ὄντι, ἧς καὶ αὐτοὶ πλεκτηλοῦνται. ταῖς δὲ μούσαις, διὰ τὸ μέλειν αὐτοῖς ᾠδῶν, ὧν αὗτα ἔφοροι. Ἢ τὸ καταχές. Κατωφερὲς ἢ ἠχοῦν ἢ καταχὲς, τὸ καταχεόμενον, ἢ ὑπηχοῦν, καὶ ὑπεροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι. Ἐν ἄλλῳ.

Ἢ τὸ καταχές. Εἰ μὲν μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπῆγε τὸ τό, ταυτὸ δυναμένον τῷ ὅ, εἶχεν ἂν ὁ λόγος σαφέστερον οὕτω. ἢ δύτερον ὦ ποιμὴν, τὸ σὸν μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ ὅπερ ὑψόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας καταφέρεται μετὰ ἤχου. νῦν δὲ προτάττει αὐτὸ, καὶ δυσνόητον ποιεῖ τὸν λόγον, τῷ ὑποτακτικῶν ἄρθρῳ συνεπαγόμενον. σύνηθες δὲ τὸ τοιοῦτον τῷ τῷ πεζῷ λόγῳ. Αἴκα ταὶ μῶσαι. Παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ πανί. ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς μούσαις. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐὰν αἱ μοῦσαι τὴν οἴδα, ἤγουν τὴν ὄϊν τὸ θῆλυ πρόβατον δῶρον ἄγονται, ἀντὶ τοῦ λαβῶσιν, ἄρνα σὺ σακίταν λήψῃ γέρας. σηκίται δὲ ἄρνες, οὓς ἔτι γαλακτος δεομένους, οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζοντες, ἰδία βόσκουσι, καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ κλείουσιν. ἐὰν δὲ ἀρέσκῃ ἐκείναις ἄρνα λαβεῖν σὺ δὲ τὴν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς. λαβὼν οἴσεις. τουτέστιν, ἐν τῇ ᾠδῇ τὰ δευτερεῖα τῶν μουσῶν ἕξεις. Λῆς ποτὶ τὰν νυμφᾶν. Ἀντὶ τοῦ βούλει, καὶ θέλης. ἀπὸ θέματος τουλῶ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ λῶον τὸ ἐπωφελὲς, ὃ πάντες θέλομεν. ἢ δωρικὸν τὸ λῆς, κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς θὲ συλλαβῆς.

βῆς. ὁ Θύρσις δὲ οὖτο λέγει. Τῆδε, ἐνθαδε ἢ ἐκεῖσε.

Τὸ δὲ καθίξας δωρικόν. τροπῆ τοῦ ς', εἰς ξ', οἱ γὰρ δωριεὶς τὸν μέλλοντα τοῦ τετάρτης συζυγίας τοῦ λήγουσης εἰς ζ', διὰ τοῦ ξ', ἐκφέρουσιν. Ἄλλως. Λῆς ποτὶ τὰν νυμφαῦ. θέλεις ὦ αἰπόλε πρὸς τῶν νυμφῶν ὧδε ἐλθεῖν, καὶ καθίξας εἰς τὸν ἀνεστηκότα οὖτον τόπον καὶ κατάντη, ἤγουν ὀξὺν, ὅπου αἱ μυρίκαι τῇ σύριγγι μέλπειν, τὰ δὲ αἶγας ἐγὼ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ βοσκήσω; Τὸ κάταντες, τὸ κατωφερές. Ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τῷ ἄναντες· λέγεται δὲ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀνάντης τόπος, ὁ αὐτὸς δή που ἐστὶ καὶ κατάντης. καὶ ἀνωφερὴς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καὶ κατωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα καὶ κατάντη, τὰ ἄνω φερόμενα καὶ κάτω· καὶ ἀνωφερῆ καὶ κατωφερῆ, ὑπὲρ τῶν αὐτῶν. Γεώλοφον δὲ, ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πέδῳ ὑπερανεστηκὼς ὄχθος. Ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. Πῶς τοῦ γαίας διφθογγραφουμένης, ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφον. Ὡς τὸ ἀνώγεων, καὶ κατώγεων; Καὶ φαμὲν ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ γαῖα. ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦντες, οὐκ ἠθέλησαν τὴν παλαιὰν συνήθειαν τελείως ἀφλιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καὶ τινὰ ψιλογραφούμενα. Ἃ τε μυρίκαι.

Ὅπου αἱ μυρσίναι. ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἰώθασι. τὸ μεσημβρινόν, ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ πρόσθέσει τοῦ β'. Οὐθέμις ὦ ποιμάν. Οὐ πρέπον ἐστὶν ὦ

ποι-

ποιμὴν, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τῇ σύριγγι χρῆσθαι. τὸν Γαῦα δεδοίκαμεν· ὄντως γὰρ πικρός ἐστιν. ἀντὶ τοῦ βαρὺς καὶ ὀργίλος, ἡνίκα ἀπὸ τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπεύεται, μεκοπιακὼς ἐν αὐτῇ δηλονότι. καὶ ἀεὶ πρὸς τῇ ῥινὶ αὐτοῦ. ἤτοι ἐν τῇ ῥινὶ, δριμεῖα χολὴ κάθηται. τουτίστι, καὶ ἀεὶ ὀργίλος ἐστίν. Ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε ἄειδε. Ἤγουν, τὸ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνιδός μοι λέγε. τὸ ἄλγε ἄειδε, τριχῶς εὕρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις, δηλονότι ἄλγε' ἄειδε. καὶ λέγει τὸ ἄειδε, ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν Δωρικῶς. καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει, καὶ ἄλγε' ἄειδε, ἀντὶ τοῦ λέγε. καὶ ἄλγεα εἶδε, ὃ καὶ βέλτιον. Ἄλλως.

Ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι. Τὸ σὺ καὶ τὸ γὰρ, ὑπὲρ τὸν δεύτερον ἀφορᾶ στίχον. ὀφείλει δὲ τὸ σὺ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πρωτέρου λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ· οὕτω γὰρ ἂν εἴη ὁ λόγος ἀκόλουθος, ἔχων οὕτως. ἀλλὰ σὺ ὦ Θύρσι, ἄδε τὰ ἄλγη τοῦ Δάφνιδος· σὺ γὰρ ἀρίκου καὶ ὑπὲρ τὸ πλέον τῆς βουκολικῆς μούσης. οὐκ ἀντιπίπτει δὲ ἑαυτῷ, μὴ πρέπειν εἰπὼν συρίζειν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας διὰ τὸν Γαῦα, εἶτα, τὸν Θύρσιν προτρεπόμενος ἄδειν. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι τὸ συρίζειν τῷ ἄδειν. ἀλλὰ συρίζειν μέν ἐστι, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ἄδειν δὲ, τὸ κοινῶς τραγῳδεῖν. τὸ τῇ σύριγγι δὲ χρῆσθαι, φησὶ μὴ πρέπον εἶναι κατὰ τὸ μεσημβρινόν, διὰ τὸν Γαῦα τῇ σύριγγι χρώμενον. ὑπὲρ τὴν ὠδὴν δὲ προτρέπεται, ὡς ἄλλο, τι οὖσαν· καὶ οὐ μέλλον ὂν αὐτῇ

τῷ

τῷ Γανί. Τῶτε πρίηπω. Τὸν πρίηπον νύμφης Ναΐδος, ἢ χιόνης ἐς διονύσου φασὶν ὑόν· ὃν ἐς κτίσαι περὶ λαμψακον, ὁμώνυμον αὐτῶ πόλιν φασί. παρ' ἐνίοις δὲ, ὁ αὐτός ἐστι τῶ διονύσω. ἐκ τῆς ἐτυμολογίας γὰρ φαίνετ'. ἔστι γὰρ οἷον, ἢ βριήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις, καὶ μέθαις ἐκ βοήσεις. ἢ πρίηπος, ὁ περιέμενος τὸ σπέρμα. τὸ δὲ κρανιάδων, ἀντὶ τοῦ κρηνῶν. εἰμήπου τὰς νύμφας κρηνίδας λέγει, ὡς τῶν νυμφῶν συγκαθεζομένων τῶ πρίηπω· τινὲς δὲ τὸ κρανιάδων, κρανείας ἀπεδέξαντο. ἃ ἔστι δένδρα οὕτω καλούμενα. Δι δυματόκον. Δίδυμα τετοκῦαν, ὥστε τρὶς ἀμέλξαι· πολὺ γὰρ ἔχουσι γαλα αἱ διδυματόκοι. ὅθεν φησὶν, ἡ αἴξ περιουσιάζεται τῷ γαλακτι. ὥστε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων τροφὴν καὶ δύο πέλλας πίμπλησι. οὗτοι δὲ ἀμολγοὺς πέλλας καλοῦσι, πρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐτοῖς. ὅ ἐστι, γαλακτοδόχον ἀγγεῖον. Ἐν ἄλλω. Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν. Ἄγε ὑπὸ τὴν πτελέαν ἑσδώμεθα. ἀντὶ τοῦ καθεζώμεθα, ἢ καθίσωμεν, ἀπεναντίας τοῦ ἀγάλματος τοῦ πριάπου, ἐς τῶν πηγῶν, ὅπου ἡ καθέδρα ἐκείνη ἡ ποιμενικὴ, καὶ αἱ δρῦς. ἐὰν δὲ ἄσης ὥσπερ ἦσας ποτὲ ἐρίζων πρὸς τὸν χρόμιν τὸν λιβύαθεν, τουτέστι τὸν ἀπὸ τῆς λιβύης, αἶγα τέ σοι δώσω διδυματετοκύαν, ὥστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι αὐτήν. ἥτις δύο ἔχουσα ἐρίφους, πρωταμέλξεται, καὶ ἀμελχθήσεται εἰς δύο πέλλας. ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἡ πέλλα· λέγετ' δὲ οὕτω καὶ ἡ μέλαινα. Καὶ

Βαθὺ

βαθὺ λιασύβιον. λιασύβιον, ποτήριον. παρὰ τὸ λιέσθαι ὑπ' αὐτῶν τὸ πίνειν, χιασύβιον ὅμ. ἢ ξύλινον ἔκπωμα λιπασμένον γόμφοισι πολλοῖς. ἢ λιανικὸν ξύλινον ποιμενικόν, τὸ οἱονεὶ χιασύβιον. Ἄλλως. Κιασύβιον, ποτήριον ἀγροικικόν ἴσως ἀπὸ τοῦ λιασθ, ἀφ' ὧν κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δέ, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται. παρὰ τὸ λιχνεύεσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἷον χύω, χύσω. χυσίβιον, καὶ λιασύβιον. Ἡσίοδος. Ὀλίγον δὲ εἴσεται λιασυβίου. Ἢ λιασύβιον, ποτήριον, παρὰ τὸ χεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τὸ πίνειν, χυσίπόντιον ὅμ. Κεκλυσμένον ἀπὸ λείω καρῶ. Ἤγουν, λελυμένον λυρῶ. λιχρισμένον ὅ καὶ λιπονισμένον οἱ κοινοί φασιν, ἀπὸ τοῦ λιλύζω. λέγεται δὲ τὸ λιλύζειν, ὡσεὶ λύω. ἐπίτε τ' ἀλλὰ λιλυσπᾶ ἰατρόβυδμ, καὶ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν ἐπορέχωνται ἢ ὑπὸ καλύπτωσι, καθὸ λέγεται ὑπ' αὐτῶν θαι. Ἀμφῶες, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία πινά. ἀλλὰ δὲ τοῦτο τὸ μέγεθος πρίσκον. Νεοτρυχές. Νεωστὶ κατασκευασμένον. Ἐπὶ γλυφανοῖο ποτόσδυ. Ἀντὶ τοῦ πεσόζον, ὃς μὴ ὠέμπον, καὶ μυρίζον. γλυφανοῖο δὲ, τουτέστι γλυφῆς. ὡσαύτως δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος, καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λείβανος, ὅτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος ποιητικῶς. Τὸ, πρὶν μὲν χείλη. Οὕτινος πρὶν μὲν τὰ χείλη ὑψόθι λιασὸς μαρύεται, αὐτὶ τοῦ πέπλεκται. Κιασὸς ἐλιχρύσω. Ὁ ἐλίχρυσος εἶδος φυτοῦ. ὃ τὸ ἄνθος, ὅμοιον ἱράκῳ. καὶ οἷον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν

ἐλί-

ἐλίχρυσον, βοτάνην λέγουσι λιβροποιοὶ καὶ χυσίζουσαν
Κεκονισμένος. Κονία, ἡ ἄσβεστος. ἀφ' οὗ, κονιάω κονιῶ,
τὸ ἀσβέστῳ χρίω. ἢ κεκονιαμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστῳ κεχρι-
σμένος. γίνεται δὲ τὸ κεκονισμένος ἴσως, ἀντὶ τοῦ κεχρι-
σμένος ἁπλῶς, ἀπὸ τοῦ κεκονιαμένος ἢ συγκοπῇ. Ἀ
δὲ κατ' αὐτόν. τὸν λιθοτόμον δηλονότι ἔλιξ, ἤγουν πλοκὴ
εἱλεῖται τοῦτέστι. τρέφεται τῷ ἑαυτῆς τροφῷ. ἀγαλ-
λομένα, ἀντὶ τοῦ θάλλουσα, καρπῷ λιβροποίῳ. ἤγαν, λιβό
κα χροιὰν ἔχοντι. Ἔντοσθεν δέ. Ἀντὶ τοῦ ἔνδον, γυμά
τις κατεσκεύασεν θεῶν δαίδαλμα. τουτέστιν ἔργον
ὅτῳ ποικίλον, ὡς μὴ δυνεῖν ἄνθρωπον αὐτὸ κατασκευά-
σαι, ἢ ποικίλαι, ἀλλὰ θεός. τινὲς τῆς παυσιλώρων φασὶν
εἶναι. τραφεῖσ' ἡ γυμά, τι. τὸ δὲ τὸ, πῶς τὸ δαίδαλμα.
Ἀσκητὰ πέπλω τε, καὶ ἄμπυκι. Ἀσκητή, ἡ λιθο-
ποιική. πέπλῳ, τοῦτέστιν ἐνδύματι, καὶ περικεφα-
λαίᾳ. ἔστι γὰρ τὸ ἄμπυκι. ἢ ἄμπυκι, τῷ σωληνοῦντι
τὰς τρίχας. ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Γάρ δέ τινες ἄνδρες κα-
λοὺς ἐθρεάζοντες. Ἤγουν, κόμιμα τρέφοντες, κομᾶν γὰρ
καὶ ἐθρεάζειν ταυτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν ὀξυτονόνει, τὸ
δὲ ἐθρεάζειν περισπᾶται. Ἄλλως. Ἐθρεάζοντες, κομῶν-
τες. Εὔτριχοι. εὐθειραι γὰρ αἱ ἐξ εὐθὸς γινόμεναι τρί-
χες. ἢ εὐθειράδες, ἢ καθήκοντες τὰ γένεια, ἢ κομῶντες, ἐθρ
ρεξε δὲ ἤθρεψε, ἢ ἐξ εὐθὸς ἠμελημένη. Ἄλλως. Κομῶντες
τὰς τρίχας. Οὐ γυμνῶντες ὥς τινες, εὐθρεα γὰρ ἡ τῆς κε-
φαλῆς θρίξ. ὅθεν Ἀριστέλης φησὶν ὁμήρου εὐρεαφῆ. λυαίνα
δ' ἀγὼ

δ' ἐγγύνορ γλύει ἀμφὶ γλύειον. ὀκτὲθειρόδου. Ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος. Ἀπὸ τ' ἄλλα μορίου. ἀμοιβαδὶς νεικείουσιν ἐπέεσιν. ἤγουν, λόγοις ὀρίζουσι πρὸς ἀλλήλους ἢ ἀμοιβαίως. πρὶν αὖθι τὼ ὀρίω δηλονότι ποιήμενοι. Τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς. Ταῦτα δὲ ἀντὶ φιλονεικοῦσιν. ἤγουν, αἱ φιλονεικίαι δὲ αὗται ὁρίσθησ ἂς αὐτὶ φιλονεικοῦσι πρὶν αὖθι, ἡ φρενὸς αὖθι οὐκ ἅπτεται. Ἄλλοκα μὲν τιῶν. Τὸ μὲν τοι, νοήσεως ὅτι· τὸ δὲ, ὁράσεως. ἀδιάστατον γὰρ ὁμολογουμένως γ' ἐστὶ ψυχή, λίνησιν οὖν ζωτικὴν, ἀλλὰ τῶν γλυπτῶν εἰκόνων. καὶ ἀλλήλοις ἦσαν οἷς λελεγμένοις. τοῦτα καθ' ὑποβολὴν ὅμηρος εἴλεγεν ἀληθέσερον. Χρύσειαι
» ζωῇσι νεανίσιν ἐοικυῖαι. Ἄλλως. Ἄλλοκα μὴ τιῶν. Ἄλλοτε μὲν πρὸς ἐκεῖνον βλέπει τὸν ἄνδρα γελῶσα, ἄλλοτε δὲ πρὸς ὃν ἔκρυβε πρῶτον, ἤγουν τρέπει. Κυλισθόωντες. Οἰσθόντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμός· συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κοῖλα. ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ὀλίγα πάσχουσι. γίνεται δὲ πρὸ τοῦ τὰ κοῖλα οἰδαίνειν. κοῖλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐτώσια μοχθίζοντι. Ἀντὶ τοῦ μάτην κάμνουσι· τίς γὰρ αὖ, ἄγαλμα πεῖσαι δυνήσεται. Ἄλλως. Ὀνοῦς. Οἱ δὲ ὑπὸ ὀλίγα πολὺ κυλισθόωντες, ἤγουν κυλισθῶντες, φυτέσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκώμενοι, ἐτώσια καὶ μάταια μοχθίζουσι, ἀντὶ τοῦ μοχθίζουσι δὲ κοπιῶσι· μοχθίζω ποιῶ.

τικόν. μοχθῶ, κοινόν. Γριπεύς, τις γερόων. Γριπεὺς, ὁ ἁλιεύς. καὶ γρίπος τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ σὺν ἰχθύας ἀγρεύειν. Λεπράς. Τραχεῖα. ἢ λευκή. ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λευκαινομένη. ἢ ὑψηλή. ἐπεὶ καὶ λέπας, τοὺς ὄρους τὸ ἄκρον φασίν. ἢ λευκὴ, καὶ λέπτρα ἐοικυῖα. τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν ἔφασαν. τὴν ἐκ λεπρωθεῖσαν καὶ ἐκ σπηλωθεῖσαν οἷον, καὶ βρωθεῖσαν. Ἄλλως Ὀνοῦς. Γριπεύς τις γερόων. ἤγουν, δικτυοθήρας καὶ πέτρα λεπρὰς, τουτέστι βρύα ἔχουσα. ἐφ' ἃ καὶ ἐν ἡ πέτρα σπεύδων ὁ πρέσβυς, μέγα δίκτυον ἕλκει εὐβόλον. ἤγουν, εἰς ἄγραν εἰς τὸ ῥίψαι ἐπὶ ἄγραν, ὁμοιωμένος ἀνδρὶ μοχθοῦντι κατὰ τὸ καρτερόν. ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἰσχύν. ἢ τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως, ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων.

Φαίης κεν γύων νίν. Εἴποις ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἁλιεύειν ἢ ἐκπάσης δυνάμεως ἧς ἔχει. ἐλλοπιεύειν δὲ ἐστι, τὸ ἔλλοπας ἤγουν ἰχθεῖς ἀγρεύειν. ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ λεπιδωσοῦ τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπῆς καὶ φωνῆς. Ἄλλως. Εἴποις ἂν ἐλλοπιεύειν αὐτὸν, ἤγουν, ἰχθυᾶσθαι. Ἐπὶ τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν μοχθεῖν, ὅσον σθένος. ἤγουν, ὅσῃ δύναμις τῶν μελῶν. ὁ σχηματισμὸς οὗτος, καὶ τοῖς κοινοῖς ἐστι συνήθης. οἷον, συλλαβοῦ, ὅσῃ δύναμις. ἐκκλίνω τόδε ὅσημοι ἰσχύς. ἐλλειπῶς δὲ ταῦτα λέγεται. τὰ γὰρ ἐν τελῇ, συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν, ὅσῃσι ἐστί. καὶ ἐκκλίνω τόδε κατὰ τὴν ἰσχὺν, ὅσημοι ἐστίν. εἶχε

» λ' αὖ ταῦτα ὁμοίως τῶ. Τῶν οἴνων βροτοί εἰσι. καὶ σαφέστερα λῶν, εἰ ὅτως αὖ ἐλέγοι. συλλαβὸν ἢ τὴν ὅσην δι δυνάμις ὅτι. καὶ ἐκκλίνω τόδε, ἢ τὴν ὅσην μοι ἰσχύς ὅτι. ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ τὴν, ἀρξάμενα εἶτα δὴ ἀφιλεσθαι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸ, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ μεταμελείας εἰς ἕτερον μετὰ ταῦτα σχηματισμόν, δῆλα γίνεται ἀπὸ τῆ ἀρχῆς οἷα ἔτεινεν. εἶτα ὅπου μεταλιθγόντα ἀφίδοται. νῦν δὲ ἐλλιπέστερον λέγεται, καὶ τοῦ τὴν ἀπόντος. ἢ ταῦτά ὅτιν ἐλλιπὲς, καὶ τὸ ὅσους ὄχλος ἄμμιν ὠφέρει. τὸ γὰρ ὠφελες, βαβαὶ τοῦ ὄχλος, ὅδος ἡμῖν ἐμπίπτει. Ὠφέλησαν π, δωρικῶς αὐτὶ τοῦ ὠφέλησαν. Ἤγουν γεγαμισμένος, ἢ τεφυσιωμένος καὶ ἐξωγκωμένος ὤν. οἰσθα γὰρ οἰσθησω τὸ ἐξογκόομαι. Ἶνες δὲ, τὰ παρακολουθοῦντα νοῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγοι δὲ πρὸ αὐτοῖς καὶ ὁ ὑμὸς ἶνις. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μελῶν, τὸ σπέρμα σωάγεσθαι δοκεῖ. Τὸ δὲ ἀγνὸς ἄξιον ἅβας.

Ἤγουν ἄξιόν ὅτι νέω τινὶ εἶναι. ἢ ἡ δὲ δυνάμις, ἀξία τῆ ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ ὀλίγον ἐτέτλυπτο τῶν κατυβίων. ὀλιγάκης τε τῆ σωίθεσιν τῶν μελῶν. ἢ ἀναλογοῦντ' ἀκμῆς, τὸ ἁγνὸς αὐτοῦ. Ἄλλως ὀνός. Ὦ λέοι ὠφέλησαν τι, ὅτως εἰσὶν ὀγκωμένα καὶ τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντοθεν αἱ ἶνες, ἤγουν τὰ νοῦρα. καὶ πρὸ ὀλίγου πολιῶ, ἤγουν λοῦκως τὰς τρίχας. ἢ ἡ ἰσχὺς, ἀξία ἥβης, ἤγουν ἀκμῆς. Τυτθὸν δ' ὄδμ. Τυτθὸν ἰωνικῶς, τὸ ὀλίγον τύτθιον βρέφος. πρὸ τὸν τυτθὸν ὃ σημαίνει τὸν μικρόν· ὅθεν καὶ τυτθιὼ λέγε-

λέγουσι τῆς ὀλίγην, ἢ μικράν. Κῶρος. Ἡ κοῦρος. νέος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης. οἱονεί, χώρη τίς οὖσα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερὰ, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν. ὁ καὶ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν, καὶ ἄφθορον ἔχουσα τῆς ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν. ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κείρω, ἡ κειρωμένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κῶρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς. Ἄλλως. Τυτθὸν δ' ὅσον ἄποθεν. Ἄποθεν δὲ τοῦ γερόντος, μετὰ τὸν γέροντα τὴν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα· ὅσον ὀλίγον οὖτο γὰρ δύνατο τὸ ὀλίγον ὅσον, προτεταττόμενον ἔχον τὸ ὀλίγον τοῦ ὅσον. καθὰ τὸ, ὅστις ἔχει τὸ ὅς, τοῦ τίς προτεταττόμενον. ἃ ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ λόγου, ὕστερον ἐξ ἀνάγκης ἀπαρδίδοται. οἷον, τίς ὃς τάδε ἐποίησε. καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τόδε, τοῦδε, ὅσον ὀλίγον. ἐν ὧ τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου διαστήματος, ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαιτεῖ τὸν λόγον δείκνυσθαι. εἶτα ὥσπερ μὴ προχείρου τούτου ὄντος, τὸ ὀλίγον ἀπαρδίδοται καθολικῶς, ὑφ' ὧ τόδε τὸ διάστημα καὶ τόδε εἰσίν. ὥσπερ εἴ τις πρὸς τὸ τίς ὃ δέ ἐστι, τὸ ἄνθρωπος ἀπαρδοίη. τοῦ τίς τὴν ὑπόστασιν ἀπαιτοῦντος, καὶ τὸ ἄτομον, ὥσπερ δὲ τὸ ὅσον ἐν τοῖς τοιούτοις ὑποτάττεται, κατὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ τὸ οἷον, ἀκολουθίαν ἔχει ὑποτάξεσθαι. Τυτθὸν δ' ὅσον. Τὸ πᾶν, οὕτως. μετὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν κατὰ τὴν θά-

λασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον, ἀλωὰ, ἤγουν ἄμπελος βαρεῖται καλῶς σταφυλαῖς πυρνέαν. ἤγουν πυρσαῖς. ἤδη πεπείροις δηλονότι, ἢν μικρός τις παῖς φυλάσσει ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς καθήμενος. Πυρναίαις, ὡρίμοις. περκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὥραν ἐχούσας τροφῆς. πύρνον γὰρ ἔνιοι, τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναίαις ταῖς τρωξίμοις. ἐπάγει οὖν ἑξῆς, φοιτᾶ σινομένα τὰν τρώξιμον. ἢ ταῖς περκαζούσαις, πρὸ ὅσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου πυροῦσθαι. Ἄλλως. Πυρναίαις, ταῖς περκαζούσαις, ἢ τρωξίμοις. Πύρνος γὰρ ὁσῖτο; καὶ ἡ τροφή. Ἀλωὰ, σημαίνει τέσσαρα. Κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. ὡς κατὰ πολὺ λώων τοῦ ἁπλοῦ πεδίου. λέγεται ἁλωὰ, καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος. ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς λώων τοῦ ἁπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὅλα χανηφόρος τόπος, ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἁλωὴ δὲ, καὶ ἅλως. Ἐφ' αἱμασιαῖσι. Παρ' ὅσον πλήρεις αἵματος γίνονται, οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς, διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι. ἥμενος δὲ, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι, ἕημι· καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι, ἡ μετοχὴ, ἑέμενος ἥμενος. Ἀν' ὄρχως. Ὄρχος, ὀρχάτου διαφέρει· ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος εἰς ὃν ἐν τίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὄρυχόν τινα ὄντα ὄρχατον δὲ, τὴν ὠδὶ στίχον φυτείαν, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς γεωργοῖς.

γοῖς. καὶ Ἡσίοδ@ ὄρχον λέγει τὸν ἐπίσχον τῶν ἀμπέλων, φυτείαν. Φοῖτα, ὁρμᾶ. Ὡς πρὸ τοῦ πόρ@ πορῶ τὸ πορεύομαι. ὅτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ. προπῆτ@ δ' εἰς τ', ὁ τῷ πλεονασμῷ τοῦ φ, καὶ ἰ. φοιτῶ τὸ πορεύομαι καὶ ὁρμᾷ. ἦ ἀν' ὄρχως, οὐ διδύμας ἢ ἀμπέλους. ἤγαγ, οὐ μαθήσας. Γαῦτα δύλομ τὰ ὑμαίνα. Κατασκευάζα, γράφεται καὶ διὰ θ σπ, ἀντὶ τοῦ μύπτα. παντὸς γὰρ τὸ ζῶον. Γεμὴ ἀκρατισμὸς ξηρὸν ποιήσῃ αὐτό. ἀκρατισμὸν δὲ νῦν ὥς οἶμαι φησὶ, τὸν ἀπὸ τῶν βρωμάτων ἡδέντε, καὶ μέθυ. Ἄλλως. Οἱ μέλλοντες πολεμεῖν, πρωΐας ἐπιόσης, ὀλίγον τινὰ ἥδιον αἴρουν, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερμοὶ ὦσι, καὶ μὴ διειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. γίνεται δὲ ἀκράτισμα, ἀπὸ τοῦ ἄγευστον. Καθίξη. Τὸ καθίξη, γράφεται βαρυτόνως· τὰ γὰρ ὑποστατικὰ τῶν ῥημάτων, ὁμοίως οἱ λοιποὶ εἰς ημι τὴν προφέρουσιν. Ἄλλως. Ἀμφὶ δὲ μιν δύο ἀλώπεκες. Ἀμφὶ ἀν' ὄρχως φοιτᾷ. ὁμοίως τῷ, Δύο σκόπελοι. ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ὀξὺν ἱκάνει. οὗτος δὲ τὸ σχῆμα οὐκ ἔχει διάφορον. οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου προσώπου ἐφ' ἕτερον ἡ μετάβασις γίνεται ἵνα δέηται πλαγιασμοῦ, ἀλλὰ τὸ ὅλον εἰς μέρη. ταὐτὸν δὲ τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν. ἔχει δὲ τὸ πάν ὅτως. δύο ἢ ἀλώπεκες περὶ αὐτόν. ἡ μή, ἀνὰ σῦν ὄρχως. ἤγαγ τὰς συνιχίας ἢ ἀμπέλου γράφεται. Βλαπτόσα τῇ σαφυλῇ τῇ εἰς βρῶσιν ὠμὴν ἡδεῖαν.

ἢ δὲ ὦὴ τῇ ὥρᾳ. ἄγαν, ἡ δὲ ὥρας, ἡ μὲν ἀρ᾽ τοῦ πάνυ λίαν ἐχούσης πάντα ὅλην κατασκευάζειν, τὸ παλαιὸν δὲ πρότερον ἔφασκεν φησί, πρὶν ἂν καθίσαι αὐτὸ ὦὴ τοῖς ξηροῖς. αὐτὶ τοῦ ὦὴ τοῖς λιγνοῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αὐύδρων τόπων. ἢ ἀκρότιστον, ἄγαν δὲ λιγνὸς ἐκρατές. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ λιρατῶ σωρεύθη τὸ ἀκρότιστον, δῆλον μὲν ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ λιρᾶ. Τὸ δὲ πρίν, γνίοτε μὲν μετὰ ἀπαρεμφάτου λέγεται. Οἷον, πρὶν γνύεσθαι τόδε, ἐγκύφορ τόδε· γνίοτε δὲ μετὰ ὁριστικῆ. οἷον, πρὶν ποιήσω τόδε, ἐποίησα τόδε. δυνεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι, ὦὴ τοῦ ποιουμένου πράγματος. μετὰ ὁριστικῆ δὲ, ὦὴ τοῦ ποιοῦντος αὐτό. Αὐτὰρ ὅν᾽ ἀνθρίσκεσιν. Ἀνθρίσκος ὁ μὲν ἀσφοδέλου καρπὸς ἧς τὰ φύλλα ὡς πράσου ἀγρίου. μείζω δὲ καὶ πλατύτερα· ὁ δὲ λαιὸς ἀνθρίξ καλεῖται. ὅθεν ψηχυαῖος, ὧν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δέ φησι καὶ Θεόφραστος. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ δωρειεύς φησιν ὀνομάζεσθαι μὲν τὸ μὲν ἀσφοδέλου λαιὸν. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος, γελοίως ὠήθη, τὴν ἀνθρᾶ τὴν σάχυος. Ἄλλως. Αὐτὰρ ὅγε. Ὁ δὲ πλέκει καλιὴν ἀκειδοθήρων δι᾽ ἀνθρίκων. αὐτὶ τοῦ διὰ καλαμίνης. ἢ οἰκοινοί, καλαμαίαν φασίν. Σχοίνῳ ἐφαρμόσθων. αὐτὶ τοῦ συναρμόζων. σωσθῶν χοῖνος ἦ, τὸ πρὸς τοῖς κοινοῖς βούλεται. Καλαύ. Ἐπίθετον ὅτι πρὸς τὸ κάζω ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ κοσμῶ, ὃ μέλλων κάσω, ἀφ᾽ οὗ ῥημαλικὸν ὄνομα, καλός, τὸ θηλυκὸν, καλή. ἢ πρὸς τὸ καλὸν ῥῆμα, ἐγκύφορ καλός.

λός. διὰ τὸ λαλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον. ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ὃ ἄγαν θέομεν. Μέλεται δέοι. Ἀντὶ τοῦ μέλει. φροντίς ὅστιν αὐτῷ. ὅτε ὦν τὴρης. τετέσιν, ὅδε μὲν ὅτε θὴ τὴρας, ὅτε τ' φυτῶν. ἤγουν θὴ ἀμπέλε, ἢ βοσκῆν. ἐσθὴν γὰρ τὸ προσῶον. λαβ' ὅδον γαθεῖ. ἤγουν γήθεται καὶ χαίρει πρὸς τῷ πλέγματι, αὐτὶ τοῦ ὦν τῷ πλέγματι.

Γαῦτα δ' ἀμφὶ δέπας. Γαυταχὸ δὲ πρὸς τὸ ποτήριον. πρὸς πέπαται καὶ προσέχυται ὑγρός ἰὸς ἄκανθ@ καὶ μαλακός. ὅπερ ὅστιν εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδες χαμαίζηλον, εἰς μῆκος ἐξανθὲν λίαν. ἢ ὑγρὸς ἄκανθος ὁ ὀλύκοπος, ἢ ὄλυτος. Αἰπολικόντι θάκημα. Ἤγουν θαῦμα οἷον αἰπόλ@ αὖ θαυμάσαι διὰ τὸ κάλλ@. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ π' αἰολικόν, τὸ ἀπαθητικόν. αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ, καὶ Ἱβρυκλῆς. Μὴ δ' αἰόλιζε ταῦτα.

Τὸ δὲ ἔφη δὶ ὑπορβολὴν τοῦ κάλλους. ἢ αἰολικὸν τὸ αἰτωλικόν· αἰολεῖς γὰρ οἱ αἰτωλοὶ, ἐξ αἰτωλίας δέ φησι τὸ ποτήριον ληκυθίδα. ἢ αἰολικόν, ἀπατηλόν, ποικίλον, ἐκ πλεκτικόν. καὶ ὃ αὖτις διὰ κάλλ@ θαυμάσαι. ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν· οἱ γὰρ αἰολεῖς ὧν ἀπάτη διαβάλλονται. Ἄλλως. Γαῦτη δὲ πρὸς τὸ δέπας ἤγουν τὸ ποτήριον, πρὸς τέτραται ἄπαλὸς ἄκανθ@. Εἶδ@ φυτῦ φασὶν ὃ ἄκανθ@. αἰπολικόν· ἢ θάυμα ἤγουν θαῦμα. ἀπὸ τοῦ θεάω θεῶ, θεήσω, θέημα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς αι, λαιμικῶς, θάημα. Τόρας, καὶ τυθυμὸν ἀτύξαι. Ἀντὶ τοῦ ἐκ πλῆξαι διαβάλλουσι

καὶ Ὅμηρος. πρὸς ὄψιν ἀτυχθής. ἢ οὖν τὸ θέαμα τεράστιον ὄν, τὴν σὺν ἐκπλήξει διάνοιαν. ἢ ἀτύξαι, καταπλῆξαι σου τὴν ψυχήν. καὶ δι' ὑπερβολὴν κάλλους, ὅρα στὸν ἂν νομισθείη. ἢ ἀτύξαι ἂν, τουτέστι σεῖσαι, ἐκπλήξαι σε κατὰ τὴν ψυχήν. Τοῦ, μὲν ἐγώ. Ἕνεκα μὲν τούτου ἐγώ, αἶγά τε ἔδωκα ὦνον τῷ πορθμεῖ, τῷ ἀκρὰ καλυδῶνος, καὶ τυρόεντα. ἀντὶ τοῦ τυρὸν μέγαν, ἀκρὰ γάλακτος λευκοῦ. ὤνια, τὰ πωλούμενα. ὦνος δὲ, ὃ δίδωσί τις ἵνα λάβῃ τὶ τῶν πωλουμένων. Πορθμεῖ καλυδωνίω. Ἢ ὄνομα κύριον, ἢ τῷ ἀκρὰ καλυδῶνος εἰς πελοπόνησον αὐτὸ μετακομίσαντι. ἀντίκειται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. ἢ πορθμεῖ, ἴσως δὲ πορθμεύοντι δὲ αἰτωλίας εἰς πελοπόνησον· γράφουσι δέ τινες καὶ καλυδνίω. ἀγνοοῦντες ὡς καλυδνοί ἐγγὺς τῆς κῶεισιν. Ὅμηρος.

Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλεως νήσους τε καλυδνάς. Καὶ τυρόεντα. τυρός. τυρόεις παράγωγον τυρόεντα τὸ τῦ, μακρόν. ῥόεντα μὲ, συνίζησις. τὰ εἰς ῥὸς γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα τῷ ὑ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό. οἷον, τυρός, πυρός, ὁσῖτος· τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρός, βραχύ.

Οὐδέ τι πω. Ἤγουν, οὔπω ἢ, οὐδαμῶς εἰς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται ἄχραντον, ἤγουν, ἄψαυστον, ἀμόλυντον. Τῷ καί τυ μάλα. Γράφεται καὶ τῷ κεύτοι. δι' οὗ καὶ σε μάλα ἀρεσαίμην, ἀντὶ τοῦ ἀρέσω. εὐαρεστος δόξαιμι. τὸ δὲ πρόφρων, ὑπὲρ ῥηματικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ προθυμίας αὐτὸ διδοὺς δηλονότι. Αἴκεν

μοι

μοι τὺ Φίλος. ἐαύ γε σὺ ὁ Φίλ☉. ἢ σὺ ὦ Φίλε ἄσις χρὴ
ὕμνον τὸν ἐΦίμβρον, χὴ γλυκὺ αὐτὶ τοῦ τῆ ὠδῆ τῆ
ὡθυμητιὼ ἐμοί, λέγει δὲ τιὼ ὠδὴ Δαφνιδ☉ ὠδή.
Τὸ ἀρέσκω, ὅτως. Ἀρέσκω τινὶ αὐτὶ τοῦ ἀρεσός αὐ-
τῶ φαίνομαι. ἀπηκῶς δὲ μετὰ αἰτιαλικῆς. ὡς πρὸς Γλά-
τωνι. Ἀλλ' εἰμὴ αὖσε ταῦτ' ἀρέσκει. Ἀρέσκομαι ἢ
τινί, αὐτὶ τοῦ ἀρδλέχομαι αὐτόμ. καὶ ἀπέσκομαι, τὸ
ἀρδλέχομαι. Κὄτιδι φθονέω. Καὶ ὀδλαμῶς διφθο-
νῶ. προσέγεγε σαυτὸμ ὦ ἀγαθέ. ἤγδμ, πρόσελθε. ἔξομ.
ρεῦφετου, καὶ ἰὄτι, τυκορθμέω. Ταὺ γὰρ ἀοιδαύ
τῆ γὰρ ὠδῆ, ὀδλαμῶς φυλάξῃς εἰς τὸμ ἄδλιω τὸμ ἐκλε
λάθοντα. αὐτὶ τ, τ λήθης ποιητικόμ. κὴ ἄπορ. ἐκλαν-
θάνσι γὰρ πάντες οἱ χ' αὐτῶ, τ λήθης ὕδλωρ πίνον-
τες. ὡς ἀπ' τ ἐλαχομ, λελάχω χ'ἐσῶς, ὅτω κὴ ἀπ' τ ἐλα
θομ, λελαθω. Ἄρχετε βωκολικᾶς. Τῆς βωκολικῆς
ὠδῆς, ἀρξαθαύ με ποιήσατε ὡς ποιήτραι. ὦ καλεῖτ'
γὰρ αὐτὰς μέλλωμ ἀείδειμ. ὧν δὲ λέγετ', πρόασμα, κὴ
ὦμελῳδήμα, καὶ ἐπῳδή. τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε,
ἐπῳδῶ τάξιμ ἔχει. μνασίας δὲ χ' τῶ ποδὶ ὄυρώπης; πα
νὸς ἥομ φησὶ βωκολίωνα, ἀφ' ὃ καὶ τὸ βωκολεῖμ. Ἄλ-
λως. Ἄρχετε βωκολικᾶς, ἄρχετε ὦ μᾶσαι ἤγδμ πρὸη-
γεῖσθε ἢ βωκολικῆς ὠδῆς, ἄρχετε. Θύρσις ὅδ' ὦ ξ'
αἴτνας. δεικτικῶς. ἤγδμ, ἐγὼ ὁ δ' αἴτνης, ☪ θύρσιδος
ἤδλε ἡ φωνή. ὁ ποιμὴω θύρσις, ἐπαύνει, ἑαυτόμ. ἡ δὲ αἴ-
τνη, σικελίας ὄρος ὄδὶμ, ἀπ' αἴτνης τοῦ ὄρανῦ καὶ τ' γῆς

ὥς φησιν ἄλκιμος. σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ Σικελίας, αἴτνην φησὶ κρίναι ἥφαιστον, καὶ δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. δημήτριος δὲ ὁ καλετιανός, τοῦ βριάρεω ἑνὸς τῶν κυκλώπων παῖδας γενέσθαι, σικανὸν καὶ αἴτνην. ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα. Ἄλλως. Ὡς σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος, καὶ κατὰ τὴν αἴτνην νέμοντος. μέλλει δὲ ἄδειν, ὃν τρόπον ὁ Δάφνις μὴ δυναμένος φέρειν τὸν τῆς ξενέας τοὔνομα νύμφης ἔρωτα, ἀπέλιπε τὸ ζῆν. Γᾶποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο. ὁ Δάφνις σικελιώτης ὑπάρχων, ἐν σικελίᾳ ἦν ὅτε τὰ λοίσθια ἔπνεεν. ὅτι γοῦν νύμφης ἤρα ὁ Δάφνις, ἡ δὲ νύμφη ἀπεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναῖκας ὁμιλίαν, αἰνίσσεται ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν σικελίᾳ ἦσαν ὅτε ὁ Δάφνις ἔθνησκεν. Ἢ κατὰ πηνειὸν καλὰ τέμπεα. Πηνειός, ποταμὸς σικελίας. τέμπη δὲ, γενικῶς μὲν τὰ ἄλση. νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς ὄσσης, καὶ τοῦ ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλές. καὶ ὥσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πρὸς διόρυξιν διηρημένον. δι' ἧς ὁ πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. λέγεται δὲ οὗτο τὸ χωρίον, τέμπεα θετταλικά. Ἢ κατὰ πίνδω. Πίνδος, ὄρος τῆς ἀρκαδίας, ἢ ποταμός. κατὰ δέ τινας, ὄρος τῆς περεβοίας ἐγγὺς θαλάσσης. τὸ δὲ εἴχετε, ἀντὶ τοῦ κατοικεῖτε. Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο. Οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥεῦμα εἴχετε. ὅ ἐστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε. ὁ δὲ ἄναπος ποταμὸς ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας. ἄναπος δὲ εἴρηται ὡς ἄνευ πόσεως ὤν,

καὶ

καὶ βληχὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ δεβα-
τὸς εἶναι. Οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ. Ἄκις, ποτα-
μὸς σικελίας. ὁ δὲ νοῦς. αἱ νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ σι-
κελίαν ὅτε ὁ Δάφνις ἀπώλετο. ἴσως διὰ τὸ νύμφης ἐ-
ραῦ ὑπερηφανευούσης αὐτὸν αἰνισσόμενος ὡς οὐδὲ τῶν
λοιπῶν αὐτόθι οὐσῶν. ἄκις δὲ, παρὰ τὸ ἄκιδι ἐοικέ-
ναι τὰ ῥεύματα. Νυμφόδωρος ἐν τῷ περὶ σικελίας.
» θαυμάζομεν φησίν, ὅτι Δάφνιδος ἄκις ποταμὸς σικε-
» λίας ἐνῆν. Ἄλλως. Ὁ νοῦς. Γᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθα. ποῦ
ποτε ἄρα ἦτε; ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πηνειοῦ ἦ-
τε. ποταμὸς οὗτος θετταλίας, ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμ-
πη τοῦ πίνδου. ποταμὸς καὶ οὗτος θετταλίας. οὐ γὰρ
δὴ εἴχετε, ἤγουν ὠκεῖτε τὸν μέγαν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ
τοῦ ἀνάπου. ἢ σικελίας οὗτος ποταμός. οὐδὲ τὴν
σκοπιὰν ἢ αἴτνης περιφρασικῶς, ἀντὶ τοῦ τὴν ὑψη-
λὴν αἴτνην. οὐδὲ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ ἄκιδος. ποτα-
μὸς καὶ οὗτος σικελίας. ἤγουν, οὐ γὰρ τὴν σικελίαν
ὠκεῖτε τότε. λέγει δὲ ἀπεῖναι τὰς νύμφας, ἐπεὶ νύμ-
φης ἤρα ὁ Δάφνις. ἧς ἀπούσης μετὰ τῶν ἄλλων δηλονό-
τι, ἐτελεύτα. εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανε.

Τῆνον χ' ὠκδρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.

Γράφεται καὶ, χ' ὠ' κδρυμοῖο λέων ἄν, ἔκλαυσε. τι-
νὲς αἰτιῶνται τὸν Θεόκριτον ἐν σικελίᾳ λέγοντες μὴ
εἶναι λέοντα. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβὴ, λύει τὴν
αἰτίαν. ἵνα ἦ. τῆνον ἂν ἔκλαυσεν εἰ ἐν σικελίᾳ ἦν, καὶ

ὁ λέων

ὁλέωμ ἐκ τ̃ ϑρυμ̃ὸ. ἢ ϗ ἐ ἐγχύϑρ γὰρ γ̓ σκελίᾳ λέωμ, ἐκεῖνϑ ὦρμ ἐβλώησγ. Ἄλλως. Τ̓ῶμ μὲν ϑῶες. Ἐκεῖνομ οἱ ϑῶϑ. ἐκεῖνομ οἱ λύκοι ὠρύσαντο. ἤγαμ, ὠρυόμενοι ἐβρλώκσαμ. ἢ ἐκεῖνομ οἱ ϑῶϑ ἐγυρήσανϑ ϑηλονότι. ὁ γὰρ τὸ ὀρύσανρ ϑλώατται ϗ ὧὶ τ̃ῷ ϑώῳ λέγεϑαι ἀϱ̀ κοινὸ. σωυπακόεται γὰμ ϗ οἰκεῖομ ἢ ϗ ἀνὰ λογίαν τοῖ πϱοῤῥηθέντϱ. ἐκεῖνομ κὰι ὁ λέωμ ἐκ τ̃ ϑρυμ̃ὸ ἀὐέκλαυσε θανόντα. Ἄρχετε Βωκολικᾶς. Ὁρᾶ τὸ ἥλονλύ. αὐτωλὴ δὲ τὸ χῆμα. ἢτις γίνεται ὅτως, ὅταμ λαλῆ ὠλλὼ ἄλλω, ϗ ἄλλω ἀϱ̀ κείνεται. Δαμάλαι μὲν, αἱ ἤδη λαμαϑῶαι ϑωαλμέναι. πόρτϑϱ ἢ αἱ μικραὶ αἱ μήπω εἰς ζυγὸμ ἐλθᾶσαι. Ἄλλως. Πολλαὶ οἱ πάϱ ποσί. πολλαὶ δὲ Βόϑϱ πϱὸ τοῖς ποσὶμ αὐτ̃. πολλοὶ δὲ ταῦϱοι. πολλαὶ δὲ λαμάλαι, αὐτὶ τ̃ λαμάλεις, κὰι πόρϑϱ πολλαί. ἀϱ̀ κοινὸ ὠλύραν. ἤγαμ, ἐβρήνησαν. Βόϑϱ, αἱ τέλειαι. λαμάλεις, κὰι πόρτϑϱ, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸμ ἐλθᾶσαι, μὴ δὲ ὀχηθεῖσαι. αἱ πόρτϑϱ δὲ, κὰι ἐπὶ τελέσϱαι τ̃ῶ λαμάλεω. ὠδὶ δὲ τ̃ῶ ἀϱ̀ῤῥένω, μόχοι τὰ νεογνὰ, κὰι τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιμ ἔπ. ταῦϱοι δὲ οἱ τέλειοι. ἔστι δὲ, ἡ λαμάλις ϗ λαμάλεως. οἱ ποιηταὶ δὲ, κὰι ἡ λαμάλη ϗ λαμάλης λέγουσιμ. ἀφ᾽ ὧ̃ν τοῦϑα, αἱ λαμάλαι. Ἥνϑ᾽ ἐρμᾶς. Ἥλϑεν ὁ ἑρμῆς πϱώησος. ἢ ὡς Φίλϑ Δάφνιϑ, ἢ ὡς ἐρασής. τὸ ἦλ᾽ εἰς ἢ τϱέπουσιμ οἱ λοιμεῖς ὁ πάνϑτε, ἀλλ᾽ ὅταμ αὐτὸ τὸϑ᾽ ἢ ϗ τ᾽ ὦ̃ϕοϱήται. οἷομ, Βέλλεϱος, Βγλλεϱος,

τιστος, φίλτατος, φίντατος, οὕτως οὖν ἐστι τὸ ἦν θ' ἑρμᾶς.

Ἦν θ' ὁ πρίαπος. Οἰκείως ἀγροῖκος γὰρ ἦν ὁ πρίαπος ὡς ἐστὶ ὁ Δάφνις. ἴσως διὰ τὸ κάλλος υἱὸς ἀφροδίτης.

Ἄλλως. Ἢ ἐρωμένου τοῦ Δαφνιδος, ἢ ὡς υἱὸς ἀφροδίτης. Κήφα. Καὶ ἔφη, ἔστι δὲ τὸ πάθος, ἔκλιψις, καὶ κρᾶσις. Ἁ δέ γε κώρα. Τὸ ἑξῆς, ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὰ κρήνην ζητεῖσά σε. διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τὸ ἄρχετε βωκολικᾶς. Ποσσὶ φορεῖται. Μανιωδῶς φέρεται, καθόλου τὰ εἰς ται λήγοντα ῥήματα ὅταν ἔχει τὸ ν' παραληγόμενον καὶ προπερισπωμένον προξύνουσιν οἱ διωριεῖς. ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν. Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι. Γράφεται, μοῖσαι πάλιν. τὸ πάλιν ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιούμενος, φησίν. αἱ περιγραφαὶ δὲ συστέλλουσι τὰς ὠδάς. τὸ δὲ ἄρχετε βωκολικᾶς, λέγετε ἐπωδῆς τάξιν ἔχειν. Ζατεῦσα. Αἰολικόν, συναπτέον δὲ οὖν τοῖς ἐπάνω. πάντη δὲ πλανᾶται ζητοῦσα σε. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτὸν οὖν. αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει. διὰ οὖν καὶ δύσερως. τινὲς δέ φασιν ὅτι οὐ διὰ τὴν νύμφην ἀλλὰ διὰ τοῦ βασιλέως θυγατέρα δι' ἣν ἐπηρώτα. Ἄλλως. Ζατεῦσα. Εἰρωνεύεται δέ. ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς νύμφης. ἢ καὶ πρηγορητικὸς ὁ λόγος.

Δύσερώς τις ἄγαν. Δύσκολον ἔρωτα ἔχεις ἐστὶ παντελῶς ἀπροσμήχανον. ζητεῖσα γὰρ ἡ νύμφη περιέρχετε. πρηγορῆσαι θέλων, οὖν φησί πρὸς αὐτόν. Ἄλλος.

Τὸ

Τό παῦ. Ἦλθεν. ὁ ἑρμῆς πρώτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους. εἶπε δὲ τῷ Δάφνιδι τίς σε κατατρύχει. ἤγουν, διαπανᾶ. φθείρει; τίνος ἕνεκα ὦ ἀγαθὲ κατὰ τοσοῦτον ἐρᾶσαι, ἀντὶ τοῦ ἐρᾶς; ἦλθον οἱ βουκόλοι μετὰ τὸν ἑρμῆν δηλονότι. ἦλθον οἱ ποιμένες, οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνηρώτων τὶ κακὸν ἔπαθεν. ἦλθεν ὁ πρίαπος καὶ ἔφη. ὦ Δάφνι τάλαν. ἤγουν ἄθλιε. τί σὴ τήκη. ἤγουν, διαῤῥέη. φθείρη; ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν πηγὴν, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλση, φερέτε τοῖς ποσὶ ζητοῦσά σε δηλονότι. παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν οὗτος λέγει. δύσερώς τις ἄγαν εἶ. ἤγουν οὐκ εἰδὼς ἐρᾶν. οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν σαυτοῦ ἔρωτα δυναίμενος. καὶ ἀμήχανος. ἤγουν, ὑπ' οὐδεμιᾶς μηχανῆς μετριώτερος περὶ τὸν ἔρωτα, γενέσθαι δυνάμενος. Βούτας μὲν ἐλέγου. Βουκόλος ὢν φησὶν, οὐ κατὰ τοὺς βουκόλους ἐρᾶς. πρὸς ὅσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς. οἱ δὲ αἰπόλοι, λάγνοι. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι κατωφερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες, δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους. Ἄλλως. Παροιμία τοῦτο, ὑπὲρ τῶν ἡσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμερίων. ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες, ἥμεροί εἰσιν. ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγοντες. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι. πρόσον καὶ εἰς τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν, καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι, τοιοῦτοι λέγονται. Ὦ πόλος. Ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος γίνεται, κατὰ συναίρεσιν, τοῦ ὁ καὶ ά εἰς ώ μέγα. μένοντος προσγεγραμένου τοῦ ί. οἷον, ὁ αἰπόλος. ὦ πόλος. οἱ αἰπόλοι ὦ πόλοι.

πόλοι. Ἄλλως. Βάτας μὲν. ὀνὰς. Βουκόλος μὲν ἐλέγε. νῦν δὲ ὠμοίωσαι αὐδρὶ αἰπόλῳ. ὄρνιχα δὲ τὸν πόθ' ὅτιμι, ὥστ' ὀρεὶ ἐλεγμὸν, ὃν ἀξίως ἢ σεαυτᾶ τάξεως διετέθης. Βουκόλος γὰρ ὢν, ὤφειλες μεγαλοπρεπὴς εἶν. καὶ γυναίως οὐχ ὁρῶντας καὶ τὰ συμπίπτοντα δικαίως φέρειν. νῦν δὲ ὡς ἔοικας ἐλέγε μόνον Βουκόλος. τῇ ἀληθείᾳ δὲ ὃν εἶ μικροπρεπῶς διακείμενος, καὶ φιλοῦντα πάσχων, οἷα αὖ αἰπόλος αὐτὸς ἔπαθε. πῶς ὁ ἐπάγει. ὁ αἰπόλος ὅτι ὁρᾷ τὰς μηκάδας, ἤγαγε τὰς ἄρνας οἷα αὐτὰ ἔφη ὅπως ὑπορρήμαλικῶς βατοῦνται, ἤγαγε βατοῦνται, τοῖς πρώτοις μίγνωνται, τήκεται ἢ οὐκ ὀφθαλμός. ἤγαγε, διαρρεῖται φθείρεται. ὅτι ὁ πρῶτος αὐτὸς ἐγένετο. καὶ σὺ ἐπεισελαύνεις τὰς παρθένοις ὅπως γελῶσι, τήκῃ οὐκ ὀφθαλμὸς, ὅτι ὁ σὸς αὐταῖς χορεύεις. τῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ Βουκόλος. πρὸς τύφους δὲ οὓς τινας ἄνωθεν εἴπομεν, ἤτοι οὐ βούτας οὐ ποιμένας, καὶ οὐ αἰπόλους, τὸν πρίαπον καὶ οὐ λοιπούς, οὐδὲν ἐφθέγξατο ὁ Βουκόλος. ἤτοι ὁ Δάφνις. Ἀλλὰ τὸν αὐτῶ. Ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὁρῶντα ἐπορᾶνε, καὶ διδύνε μέχρι καὶ ἢ μοίρας. οὐχ ὁλιχῶς. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκτείνωμεν τὸ ᾶς, σημαίνει γυνικῶ πάθοσιν. ἐὰν δὲ συστέλωμεν αὐτὸ, αἰτιατικῶ τῆ πληθωτικῶν διωρικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκ φορομένας δυθείας τῆ πληθωτικῶν διὰ ἢ αἰ διφθόγγου, διὰ τὸ δὲ ἐκφέρουσιν. Ἄλλως. Τὼς δ' αὐδρί. Πρὸς τύφους,

ἄγαν

ἤγαμ σὺ νομεῖς καὶ τὸμ πρίαπον, ὃ δὲμ ἔλεξεν αὐτὶ τοῦ ὃ δὲμ ἀπεκείναρ ὁ Βακχύλος. ἀλλὰ τὸμ ἑαυτοῦ ἀπεκείνα ἀλγεινόμ ὄρωτα, καὶ εἰς τὸ τέλος λώυε, ἤγαμ, ἐασὸν δὲ τὸ φ μοίρας. ἤγαμ, ὃ ἡ μοίρα αὐτῶ ἀπεκλήρωσεν.

Ἦνθε γε μὰν ἄδλεῖα. Ἦλθε δὴ ἡ ἄδλεῖα λύπρις γελῶσα καὶ ἔφη. Βότα νῶ' ἀρ' γα λέγ' ἐλυγίθης ὄρωτος καὶ ἐκάμφθης; ταῦτα δὲ ἀδὶ μυκτηρισμῶ λελαθύα φησὶμ ἡ λύπρις, δύπολις. οἷομ λογίζεται καὶ συρρέφει τὸμ αὐχγία. Ἄλλως. Τὸ ἄδλεῖα, καὶ ἄδλα ποιητικῶς λέγεται. ἐὰν δὲ γράφετ᾽ δλ' τοῦ ἰ. ἄδλια ἥλιος θυγάτηρ, φαντίως βάλεται. θέλει γὰρ εἰπεῖμ φανερῶς μὲν γελᾶσα, λανθανέιμ δὲ βαρυομένω ὧὶ τῶ Δάφνιδι. ταῦτα ὧὶ μυκτηρισμῶ λέγει ἡ ἀφροδίτη. Ἄλλως. Ἦνθε γε μὰν ἄδλεῖα. Ἦλθε γε μὲν, καὶ ἡ λύπρις ἡ δλεῖα γελῶσα. λάθρα μὲν γελῶσα, βαρεῖ δὲ θυμόμ, ἤγαμ, βαρεῖαν ὀργὲν ἀνέχουσα. τοτέστιμ, ἀναδλεδλεγμένη. βαρεῖα δὲ ὀργή, ὡς ὅκ ἄντις ῥαδίως φέρεται, καὶ εἶπε. σὺ δὲ ὦ Δάφνι κατδύχα, αὐτὶ τοῦ δύχα. ἐγκαυχῶ λιγυξεῖμ, ἤγαμ λιγύσδμ, καταπαλαίσδμ τὸμ ὄρωτα. ἆρ' ὅκ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ὄρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ἐλυγίχθης; τοῦ δλωείωμ ἢ ἐκ τοῦ ὀδύμ. ἐπεὶ γὰρ ὅτι ὧὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ φόβητικοῦ, λυγιξῶ λέγασιμ ὡς πλέξω, δξ αὐάγκης καὶ ἐλιγύχθης λέγασιμ ὧὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου ὡς ἐπλέχθης. Ἄλλως λυγιξεῖμ. Καταδῦσαι. τοτέστι, πολιέσθαι τοῦ ὄρωτος. ἐγκαυχῶ. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις μεγαλορρήμονήσας εἰς τὼ θεόμ,

θεόν, ταύτην ὑπέσχεν τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν. ἢ λυγιξεῖν, τοῖς βεργίοις δῆσαι. ἤτοι δῆσαι λύγοις πρὰ τὸ δεσμεύειν. καὶ Ὅμηρος. Δί δημόσχοισι λύγουσιν.

Ἢ θλαίσεο. ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρώσειν δηλοῦν· λυγρὰ γὰρ τὰ σκοτεινά. ἢ λυγιξεῖν, κάμψειν, δεσμεύσειν, λυγίσω. καὶ δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βεργίον, καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος μεγαλορρημονήσας, ταύτην ἔπαθε τὴν ποινήν. Τάν δ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποταμείεν. πρὸς ταύτην καὶ ὁ Δάφνις ἠμείβεν. ἀντὶ τοῦ ἠμείψατο. ἤγουν, ἀπεκρίνατο. ὦ κύπρις βαρεῖα, ἤγουν ἐπαχθής. βαρὺ ὠδὶ ὄγκου, ὦ ἐναντίον τὸ κοῦφον. ἀφ' οὗ βαρὺς, ὁ δυσκίνητος καὶ ὁ ἐπαχθής. Κύπρι νέμεσιν τή.

Ἤγουν, ἀξία μέμψεως. κύπρι ἀπεχθὴς ἤγουν μεμισημένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἤδη γὰρ ὁ ἥλιος φράσδει ἡμῖν πάντα, ἤγουν δείκνυσι φανερὰ ποιεῖ. διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἄρεος αὐτὴν μίξιν λέγει, ἣν ἔδειξεν ὁ ἥλιος. δεδύκει ὁ Δάφνις. ἤγουν ἐκλείπει. ἀποβεννύται, καὶ ἐν τῷ ἅδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται τοῦ ἔρωτος, ὥσπερ ἐν τῇ ζωῇ δηλονότι· δοκεῖ γὰρ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ἔρωτα. διὸ καὶ ταύτην αὐτὸς αὐτῷ τὴν δίκην ἐπήνεγκε. τὸ δὲ ἄμμιν, ἡμῖν ἦν. καὶ τροπῇ τοῦ ά εἰς ή δωρικῶς, καὶ προσθέσει τοῦ μ' αἰολικῶς, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἄμμιν. Οὗ, λέγεται τὰν κύπριν. τὸ οὗ, δασύνεται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου λείπει δὲ τὸ καταισχύναι. ἵν'

ἢ τὸ ὅλον, ὅπου ὁ Βουκόλος ἀγχίσης, τὰν Κύπριν, καὶ τῆς
ἀφροδίτην, καταισχύναι λέγεται. Ἀγχίσης γὰρ ὁ Αἰ-
νείου πατὴρ, κατὰ τὴν ἴδην ἐμίγη ἀφροδίτη, καὶ Αἰνείαν
ἐγένησεν. ὡς ἑξῆς ὑπὸ φέρει. ἕρπε ποτ' ἴδαν, ἕρπε ποτ'
Ἀγχίσαν. ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὸ Βουκόλον Ἀγχίσην
„ Βουκόλον δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἀγχίσην φησίν. Ἥμιν ὑπ'
„ ἀγχίσην τέκε Βουκολέοντα. Ἄλλοι δὲ, οὐ προσυπακού-
σι τὸ, καταισχύναι. ἡ δὲ ἴδη, ὄρος τροίας. δύνανται δὲ
καὶ πάντα τὰ ὄρη, ἀπὸ ἴδης τῆς προσηγορίας καλεῖσθαι,
ἀπὸ τοῦ ἴδη ἡ βοτάνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι. ἀφ'
ὑψηλοῦ γάρ τις ἐφιστάμενος, δύναται πόῤῥω ἰδεῖν.
καλεῖται δὲ ἴδη, καὶ ὄρος κρήτης. Τηνεὶ δρύες. Ὥστε
σκέπειν τὸν Ἀγχίσην συνεπιχόμενον αὐτῇ. ἢ ὥστε σκέ-
πειν σε συνεπιχομένην τῷ Ἀγχίσῃ. ἐν ταῦθα δὲ κύπει-
ρον. ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε. κύ-
πειρον δὲ τινὲς λέγουσι τὸ πρὸ ἡμῖν βούτομον. Ὧδε κα-
λὸν βομβεῦντι. Ἀντὶ τοῦ κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας
εὑρήσεις τὰς μελίσσας εἰ πρὸς ἡμᾶς ἥκεις, διὰ τοῦ βόμ-
βου τοὺς ὅδοι πόρους ἐπαγομένας. Σμήνη δὲ, τὰ τῶν μελισ-
σῶν ἀγγεῖα, ὡς Ἡσίοδος. Ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι κα-
„ τηρεφέεσσι μέλισσαι. Ἄλλως. Ὁ νοῦς. Ἕρπε ποτ'
„ ἴδαν. Ἕρπε ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου πρὸς τῆς ἴδην. ὅπου λέγε-
ται ὁ Βουκόλος τὴν κύπριν γνῶναι. δηλονότι αἰσχύναι.
ἀπέρχου πρὸς τὸν Ἀγχίσην. οὗτος ἦν ὁ Βουκόλος, ὃν λέγουσι
συγγενέσθαι αὐτῇ ἐν τῇ ἴδῃ. Τηνεὶ δρύες. Ἐκεῖ δρύες
κρύ-

κρύπτεινσε δηλονότι δυναμέναι. ὧδε, ἤγουν ἐν ταῦθα, κύπειρος. βοτάνη τίς ἐστιν αὕτη μικρὰ καὶ εὐώδης. ὧδε μέλισσαι βομβοῦσιν ἐμμελῶς ποτὶ σμήνεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις. ἐπαγόμεναι δηλονότι τοὺς ὁδίτας.

Ὡραῖος χ' ὦ δωνις. ἀντὶ τοῦ τρυφερός· ὅθεν καὶ τὸ θρύ-
„ πτεσθαι, ὡραΐζεσθαι φησὶ Μενάνδρος. Ὡραΐζεθ' ἡ τύ-
„ χη πρὸς τοὺς βίους, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων. ὡς καὶ Ἡσίοδος· Ὡ-
„ ραίαν δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄδεσθαι. Ἄλλως.

Ὁ νοῦς. Ὡραῖος χ' ὦ δωνις. ἤγουν, ἀκμάζων καὶ εὐειδής. ἐπεὶ καὶ μῆλα ἤγουν πρόβατα βόσκει. Ὁ πτῶκας ἤγουν λαγωοὺς τοξεύει. τοῦτο γὰρ τὸ βάλλει. καὶ πάντα τὰ θηρία. ἢ καὶ θηρία τἄλλα. γράφεται γὰρ καὶ οὕτω, διώκει. τουτέστιν ἀγρεύει. σκώπτει δὲ αὐτὴν ὡς ἐρῶσαν τοῦ ἀδώνιδος. τοῦ δὲ πτῶκας τὸ ἀσμακρόν. οἱ γὰρ δωριεῖς τῶν εἰς λιγόντων εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοίως προξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ ά· θόας, τρώας, ὅτι τὰς πρὸ ἡμῖν εἰς εὐ λιγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἐκεῖνοι διὰ τῆς αἰ προφέρουσιν. Ὡραῖος χ' ὦ δωνις. Ἱστορία. κινύρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ σμύρνης θυγάτηρ μοῖρα. ἥτις κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός. ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας. ἐλάνθανε δὲ τὸν πατέρα στολιζομένη, καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεραπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονοῦσα, καὶ γεννῶσα τὸν ἄδωνιν, ἐφωράθη. ἐφ' οἷς αἰσθομένη, ἢ αἰσχυνομένη, ἤυξα τὸ εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. Αὖθις,

ὅπως στάσει. Τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὥς φησι λεπτίνης ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ δωριεῖς. Ἄλλως. Αὖθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα, στήσει πλησίον τοῦ Διομήδους. Καὶ λέγε ὅτι τὸν Δάφνιν νικῶ τὸν βουκόλον. ἀλλὰ σύ μώραινε, καὶ μάχουμοι. Ὦ λύκοι. Ὦ θῶες, ὦ ἀνὰ ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι. οὐ μάτην φωλάδας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι ὥς φησι Θεόφραστος καὶ σώπατρος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων, φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται. καὶ πολὺν φωλεύουσι χρόνον. ἢ ὅτι μόναι τῶν ἄλλων θηρίων οἱ ἄρκτοι τίκτουσι, καὶ φωλεοῖς ὑπὸ κάθηνται. ἢ φωλάδες, αἱ κατάστικτοι. Χαίρε θ' ὁ βωκόλος ὔμμιν. Ὁς ἀπρδημῶν τῆς ζωῆς οὕτω φησί. τὸ γὰρ χαίρειν, ἐνίοτε μὲν ὑπὲρ ἀπρδημίας λέγεται. ἐνίοτε δὲ προσαγόρευσιν ἁπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνις, οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην ἀναστραφήσομαι δηλονότι. οὐκέτι κατὰ τοὺς δρυμοὺς, οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λέγεται ὕλη καὶ ἄλσος. δρυμὸς δὲ, ὃς καὶ δρυμὼν λέγεται. Χαῖρ' ἀρέθοισα. Γηγὴ ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας εἰς ἣν εἰς ῥέει ὁ ἐξ ἀρκαδίας ἀλφειὸς ποταμός. ἢ ἀρέθουσα κρήνη ἐν συρακούσαις. ἢ ἐν σικελίᾳ. ἢ φασὶ δὲ πελάγους ἀλφειὸν ἥξειν. ὥς φησιν ἴβυκος περιστορῶν περὶ τῆς ὀλυμπίας φιάλης. Ἄλλως. Ὅτι ἀρέθουσα σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον. δοκεῖ δ' ὑπ' ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ εὐβοία ἀρέθουσα. καὶ ἄλλη ἐν σάμῳ. περὶ κόρακος πέτρη, καὶ ὑπὸ κρήνη ἀρεθούση. χαριέντως δὲ

καὶ

καὶ ἐπαφρόδι τός φησιν, ὅτι ἀρεθούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. Ἄλλως. Ἀρέθουσα πηγὴ ἐν σικελίᾳ. Ἧς ἔλεγον ἐρᾶν τὸν ἀλφειὸν τὸν ποταμόν. Καὶ ποταμοὶ οἵ τινες χεῖτε καλὸν ὕδωρ, ἢ καθαρόν, ἢ μετὰ κάλλους ῥέον. Κατὰ θύμβριδος. Ποταμὸν σικελίας εἶναι φασὶ καὶ οὗτον. Ἄλλως. Θύμβρις κατά τινα γλῶσσαν ἡ θάλασσα. Τινὲς δὲ σικελίας ποταμὸν ἔφησαν θύμβριδα. ἢ θύμβρις, ποταμὸς σικελίας. ἐφ' ὧ, μυθεύεται Ἡρακλῆς τὰς ἐκ τῆς ἐρεθείας βοῦς ἐλαύνων ἐν ταῦθα ἀφίκετο. γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου, χῶσαι τὸν ποταμόν, καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι. ἐφ' ὃν οἱ κέφαλοι διαδείκνυτο κατοικοῦντες. ἀσκληπιάδης δὲ ὁμερλεανός, διὰ τοῦ δ' γράφει δύμβρις. ἡ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τύμβριδος· ἔστι δὲ καὶ οὗτος, ποταμὸς σικελίας. Δάφνις ἐγὼν ὅδε. Κατ' ἐπαναλήψιν τοῦτο λέγεται, πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὔμμιν ἀπροδιδόμενον. ἡ γὰρ συνέχεια τοῦ λόγου, οὕτως ἔχει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνις, οὐκέτι ἀναστραφήσομαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυμούς, καὶ τὰ ἄλση ὁ Δάφνις ἐγὼ οὗτος ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς ἐν ταῦθα βόσκων. ὁ Δάφνις ὁ τοὺς ταύρους, καὶ τὰς δαμάλεις ἐν ταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ χαῖρε ἀρέθουσα καὶ τὸ ἑξῆς μέχρι τοῦ Δάφνις ἐγώ, διὰ μέσου. Ὦ πὰν πάν. Ποιητικὴ ἐπαναλήψις, εἰμή τις πιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος. ὦ τὸ πᾶν σὺ ὦ πάν. ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῇ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτονηθῇ. τὸν δὲ πᾶνα, οἱ μὲν

Πηνελόπης καὶ ὁ διοσέως, ἢ ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ, διός ὡς καλ
λιστοῦς. ἕτεροι δὲ αἰθέρος καὶ οἰνίδος, ἢ νηρηΐδος. ἔνιοι
δὲ οὐρανοῦ, καὶ γῆς. Λυκαίου. Ὑπὸ τῷ λυκαίῳ φυσὶ
χωρίῳ, καλουμένῳ καλλιστοῦς. εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν λυκάο-
νος καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν, ὑπὸ ἑρμοῦ τρα-
φῆναι. ἣν φησιν ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἠστερίσθαι. Μέγα
Μαίναλον Μαίναλον, ὄρος ἀρκαδίας ἀπὸ Μαινάλου τοῦ λυ
κάοιος υἱοῦ ἑρμοῦ. ἔνθα ἡ ἀταλάντη τῷ ἰάσονι πρέσχεν
„ δόρυ ξένιον. Δεξιτερῆ δ' ἕλεν ἔγχος ἐκηβόλον ὄρ' ἀ-
„ ταλάντη. Μαινάλω ἔν ποτέ οἱ ξηνήϊον ἐγγυάλιξεν.
Ἑλίκας δὲ λίπερίον. τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸ
ἀπῤῥεῖσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν ὄμβροις, καὶ πηγῶν ὕδασιν.
ἢ ὄνομα πόλεως, πρὸς τῷ ὁρίῳ τῷ ἀχαϊκῷ ὁ αἰπύτου τά
„ φου κεφαλή. καὶ Ὅμηρος. Αἰπύτιον πρὰ τύμβον.
Εἰς ὃν φασὶ τὰ εἰσερχόμενα ζῶα ἄγονα γίνεσθαι. ἀγα-
τὸν δὲ, ἤγουν ἔκπληξιν ἔχον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα.
Ἄλλως. Ὀνοῦς. Ὦ Πὰν Πάν. εἴτε εἰς κατὰ τὰ ὄρη τὰ μα
κρὰ, ἤγουν, τὰ ἀπὸ πολὺ διήκοντα τοῦ λυκαίου. ὄρος δὲ ἀρ-
καδίας τὸ λύκαιον, εἴτε σύγε περιέρχῃ τὸ μέγα Μαίνα-
λον, ὄρος καὶ αὐτὸ ἀρκαδία. ἐλθὲ ἀπὸ τὴν νῆσον τὴν σι-
κελὴν, ἀντὶ τοῦ τὴν σικελικήν. καὶ ἑλίκης δὲ τὸ ῥίον κα-
τάλιπε καὶ τὸ ὑψηλὸν μνῆμα ἐκεῖνο τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκάονος.
ἤγουν τοῦ Μαινάλου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος Μαίναλον. ὃ καὶ τοῖς θεοῖς
ἐστι θαυμαζόμενον. τὸ δὲ ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι καὶ πελο-
πονήσου. ἐναντίως τῷ καλουμένῳ ἀντιῤῥίῳ τετραμμέ-
νον.

νον. Ἴτε λήγετε. Ὥσπερ ἤρξασθε, οὕτω καὶ λήγειν ποιήσατε. πρακελευματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Ἔνθ' ὦ ἄναξ. Ἐλθὲ ὦ ἄναξ, καὶ τήνδε τὴν καλὴν σύριγγα τῆς γλυκύφωνον οὖσαν γὰρ τὸ μελύπνον ἐκ κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν περὶ τὸ χεῖλος ἑλικτὴν ἤγουν περιειλημμένην, φερέ. ἀντὶ τοῦ λάβε· ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἤδη ἕλκομαι εἰς τὸν ἅδην. εὔπηκτον δὲ λέγει τὸν κηρόν, ὡς εὐκόλως πηγνύμενον, καὶ μελίπνον, τῆς ὀδωδείαν διὰ τὸν κηρόν. Ἄλλως. Τὸ ἑξῆς. Λαβε τὴν σύριγγα τῆς ἐκ κηροῦ εὐπήκτου περὶ τὸ χεῖλος εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν. Φορέοιτε βάτοι. Ἡ βάτος θηλυκῶς λέγετε. ὁμοίως ἐν ταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. πρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγετε. Ὑπὸ ἀρκεύθοισι κομάσαι. Ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. τὸ δὲ κομάσαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι. τὰ ἀπρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν. Ἄλλως. Νῦν δ' ἴα μὴ φορέοιτε. Νῦν δ' ἴα μὴ αἱ βάτοι φορέοιτε, ἀντὶ τοῦ φερέτε. τουτέστι, γεννᾶτε, ἐκτρέφετε, φερέτε δὲ αἱ ἄκανθαι. ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος, κομάσαι ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω ὑπὸ ταῖς ἀρκεύθοις. ἀκανθώδες φυτὸν ἡ ἄρκευθος. τὸ δὲ κομάσαι, γίνετε ἀπὸ τοῦ κομέω κομῶ. ὃ λέγεται οὐ μόνον ὑπὸ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ φυτῶν. πάντα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω. κατὰ τὸ ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί. καὶ ἡ πίτυς ὄχνας, ἤγουν ἄπια ἐνείκαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω. γεννησάτω, ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ Δάφνις ἀποθνήσκει. Ὄχνας.

Ἀπίους. καὶ ἀχράδας, ἢ καὶ ἀχλαδας. ἀχλάδας μὲν
διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν οἱονεὶ ἐμποιεῖν. ὀχλάδας
τινὰς οὔσας. ὄχνας δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄγχειν δοκεῖν. ἀπίους δὲ, ὅ-
τι πρῶτον ἐν πελοπονήσῳ δοκοῦσι φῦναι, ἢ ἐλέγεσθαι
ἄπια. Κἀξ ὀρέων τοὶ σκῶπες. Ἀλέξανδρός φησι
τοὺς σκῶπας οὐκ ὑπὸ τοῦ πεῖς τῆ φωνῆ. διὸ καὶ περὶ Ὁμή-
„ ρω φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γραφεσθαι. Σκῶπες τ' ἴρηκές
τε. Οὐδεῖ γαρ φησι γραφεσθαι χωρὶς τοῦ ς'· οἱ γὰρ
σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι. καλλίμαχος δὲ φησι φθέγγε-
ται, ὥσπερ ὑπὸ σκώπτων τῆ φωνῆ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖ-
ται. τυραννίων δὲ φησι σκῶπας τοὺς νυκτικόρακας.
οἷον, σκιόπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα. ἤγουν ἐν νυ
κτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν. Ἄλλως. Καὶ τὼς κύνας ὦ
λαφος ἕλκοι. Ἀντὶ τοῦ, καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν κυνῶν, ὁ
ἔλαφος ἑλκέτω. καὶ ἐκ τῶν ὀρῶν οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδό-
σι γαρύσαιντο. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρῖν φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶ
πας δὲ λέγουσιν εἶναι τοὺς νυκτικόρακας. Χ' ὡ μὲν τόσσ'
εἰπὼν, ἀπεπαύσατο. Ἢ ἀνεπαύσατο. εὐφήμως τὸ ἀπο-
„ θανεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη. καὶ Ὅμηρος· Ὡς ὁ μὲν αὖ-
„ θις πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Ταῖγε μὰν λί
να πάντα λελοίπει. ἐπεπληρώκει τὸ χρεών. καὶ Ὅμη-
„ ρος· Γεινομένου ἐπεύνεισε λίνω, ὅτέ μιν τέκε μήτηρ.
Λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντ' ἐλίου συνάπτουσιν ὅτι τὸ λῖ-
νον ἐκ γῆς. καὶ αὗται δὲ αἱ μοῖραι, ἐκ γῆς ὑπὸ κλώθουσι
τοῖς ζώοις τὴν ἐκ γῆς ἀνάλυσιν. Ἔβα ῥόον. Τουτέ-
στιν.

στιν, ἀπέθανε καὶ τὸν ἀχερόντα διῆλθε. Τὸν μοίσαισι φίλον. καθὸ πρῶτος εὕρατο βουκολικήν. φίλον ἄνδρα. ὑπὲρ πάσας οἰκείως διέτριβε. Ἄλλως. Ὁ νοῦς.

Καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο. ἤγουν, ἀπέπνευσεν. ἐτελεύτησε τὸν βίον. οὗτον δὲ ἡ ἀφροδίτη ἤθελεν ἀνορθῶσαι. ἤγουν, ἀνακαλέσασθαι. ἀναζωῶσαι. τάγε μὴν λίνα, τουτέστι τὰ νοήματα τὰ ὑπὸ τῶν μοιρῶν ἐπ' αὐτῷ κλωθόμενα πάντα λελοίπει. ἤγουν, ἐξέλιπον ἐπαύσαντο. καὶ ὁ Δάφνις διέβη τὸν ῥοῦν τοῦ ἀχερόντος. δηλονότι ἔκλυσεν, ἤγουν ἐκάλυψεν ἡ δίνη. τουτέστιν ἡ συστροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ ἀχερόντος, τὸν ἄνδρα τὸν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλούμενον. ὡς τῶν ᾠδῶν δηλονότι τῶν πρὸς φιλῶν αὐταῖς ὑπὲρ μελούμενον. Τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ. Ἤγουν μὴ μισούμενον ταῖς νύμφαις, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν δηλονότι φιλούμενον. Καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα καὶ τὸ σκύφος. Ἤγουν, τὸ ποτήριον. ὡς ἂν ἀμέλξας, σπονδὴν ποιήσω ταῖς μούσαις. εἶτα ἀπτείνει πρὸς τὰς μούσας καὶ φησὶν ὦ μοῦσαι, χαίρετε πολλάκις. τουτέστιν, ἀσπάζομαι ὑμᾶς πολλάκις ἐγὼ δὲ χάριν ὑμῶν καὶ ἐσύστερον, ἤγουν εἰς τὸ ὑπὲρ, ἄσω ἡ δύτερον. Πλῆρές τοι μέλιτος. ἀντωνυμία τὸ τοῖ. εἴθε γένοιτο τὸ καλὸν σου στόμα ὦ Θύρσι, μέλιτος πεπληρωμένον. Πλῆρές τοι σχαδόνων. Γράφεται καὶ πλῆρες δὲ, σχαδόνες ἢ τὰ ἐκ τῶν κηφήνων κηρία, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. θεαίτητος δὲ, οὐ κηρὸς οὐ ἔχοντας τῶν κηφήνων οὐ γό-

νας. οἱ πνοὺς ἡλὺ ποιοῦσι βρόμα. οἱ δὲ, κοινότερον ὧν τὴν λιμείωμ, ὧμ τὸ μέλι ἐσθίετ. Καὶ ἀπ' αἰγίλωι χάλα.

Αἴγιλος, λῆμος ἢ ἀπίκης ἀπό τινος φυλῆς ἥρως αἰγίλα. ὅτι δὲ αἱ ἀπίκαὶ χάλκες ἦλθαν, καὶ δίομ μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ λακωνικόμ χωρίομ αἴγιλομ. τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ νῦν μεταξὺ λιμήνης καὶ λακωνικῆς ὅτω λιμνη μλίνη. Ἄλλως. Γλῆρες τοι χαλκόνωμ. Ἤγουν μέλιτος λυείας· πολλαχοῦ δὲ ὧ ταῦτα τὸ τοί. καὶ ἀπ' αἰγίλα ἔλθε πρώτοις ἰχάλκα ἦλθαν. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ τῆ ἀπίκης. αἴγιλος γὰρ λῆμος ὧ ταῖς ἀθλώαις. ἐπεὶ σύτε ἄλλης φόρτομ. ἤγουν βέλτιομ τέλιος. Ἠνί λέτοι. Ἤγουν ἰλλὰ τὸ λέπας, θέασαι φίλος ὅπως καλλιὼ ὀσμιὼ τέμπει. Ἐπὶ λυαίωσιν. Ἐπὶ λυλώαις ταῖς τῶν ὡρῶν δόξης ἀπὸ πεπλύσθαι. αὐτὶ τοῦ ἔασι. ἐπεὶ αὐθεῖ πάντα τότε.

Ἄλλως. Δοκάσεις. Ἤγουν δόξεις. νομίσεις τὸ πεπλύσθαι αὐτό, ὧν ταῖς πηγαῖς τῶν ὡρῶν. ὅτως ὅτι πλυθνόπωρον. Ὧλ' ἴθι. Ἤγουν πλῦνε ἐλθὲ λιασαίθα. ὄνομα αὐτός ἢ λιασαίθα. ἢ ἡ πρὸς τὸ γυναῖ πλατύ. ἡ θρμή. ἀπὸ τοῦ λιασῶ τὸ γυνῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. εἰ δὲ λιναίθα γράψεις, λιναίθα ὅτιμ ἡ πρὸς τὸ λινεῖσθαι πλατύ. ἤγουν, ταχεῖα αἶξ. ἀπὸ τοῦ λινῶ, καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω.

Ἄλλως. Κιασαίθα ὄνομα αἰγός. Ἐκ τοῦ λιασῶ καὶ τὸ αἴθω ἢ λιασὸμ λευκὸμ καταινομένη. αἶθομ γὰρ τὸ λαμπρόμ. ἐκ δὲ τοῦ λαμπρὸ γίνεται μεταλυπικῶς τὸ λευκόμ. Τὺ λέ. Σὺ δὲ ἄμελγε αὐτιώ. αἱ δὲ χίμοραι, δὲ

μὴ

μὴ σκιρτήσετε, ἢ σωνόμως ἀληθνότης βράμναι. μὴ ὁ πρωγθ. κ ὁ, ἀκ᾽ κοινοῦ. ἤγουμ, οὐ μὴ ὦλβῆ ἀληθνότη ὁ πρωγθ ὑμῖμ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕ-ρομ τοῦ Θεοκρίτ ειδύλλιομ.

Ἐπιγράφετ᾽ τὸ πρῶτομ εἰδύλλιομ, φαρμακεύτρια. λέγηται δὲ ὁ Θεόκριτος ὠ τούτω λωρίδι σχολέ-
» κτω. πολογίζει δὲ σιμαίθα. Γᾶμοι τὰ Δωφναι φέ-
» ρε θέσυλι ὠᾶμοι τὰ φίλτρα. Στέφομ τὰμ λιελίβαν. σεφαίνωδμ τῇ λιελίβῃ. λιελίβη δέ ἐστιμ ὄνομα πόλεως. ἔστι δὲ κ᾽ ποτήριομ ξύλινομ λυλικωδες. ὑφοείδμ γὰρ πο
» τηριογλύπτη. Ὡς τις ἐμὲμ λιελίβῃ ἀληθνίδα μόνομ
» ἀπηύρα. Οἱός ἀώτω. πρωτότ ἄνθῃ, αὐτὶ τ᾽ ὀρίω. ὡς σωόρτανδος ἢ τότ πρὸς τὰς φαρμακείας θραπτύε-ται. Ἄλλως. Στεφαίνωδμ τῇ λιελίβῃ, τῷ λειπο τάτω κ᾽ ἀχαρέτω ὀρίω τ᾽ πρωτότ τῷ φοινίκῳ. ἤγουμ τῷ κοκκίνῳ. ξύλινομ ἢ ποτήριομ φασὶμ εἶν τῇ λιελίβῃ. Ὡς μὲμ ἐμόμ βαρυωδῦντα. Ἵνα τ᾽ ἐμόμ φίλομ ἄνδρα βαρυόντά με, λιαταβύδμαι. ἤγουμ λιαταγοπτδύσω. ἢ λια ταγοπτδύσθαι, ὡ συνείλαισθαι τὰ ὦὶ ὦὸρ σωπαίνοντα φάρμακα. ὡσπερ τὸ λέβδμ λέγετ᾽ μ᾽ κ᾽ αὐτὶ τοῦ σπδύ-δμ λέγετ᾽ ἢ κ᾽ αὐτὶ τ᾽ χεῖμ ἁπλῶς, ὅτω κ᾽ τὸ θύειμ. λέ-γεται μὲν κ᾽ αὐτὶ τοῦ τῶν πρόντωμ ἀπάρχεσθαι λιατὰ

τῶν

τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν. ὅτοι γὰρ, ὀκ ὡδὶ τὸ σφαλῆναι ἔλεγον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ὡὶ τὸ ἀπάρχεσθαι τῶν πόντων. τὸ ἐρεθίζειν δὲ καὶ τὸ ῥίζειν, ἔλεγον ὡὶ τῶν σφαγίων. λέγεται δὲ καὶ αὐτὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ γὰ ὅταν εἰ πιβγάνει τι, καθὸ λέγεται γὰ τοῦθα. Ἵνα καταθύομαι ὁρκικὸν αὐτὶ ὑποτακτικῶ. ὡς γὰ τῶ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. Βαρυόλυντα, αὐτὶ τοῦ βαρύοντα. μέλλων αὐτὶ γνησίως ὅτω γὰρ συνεφώνει τῷ μέλλω. Βραχὺ ἔχειν τὸ ῥύ. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑνῶ, ῥήματα. ὡὶ τοῦ μέλλοντος ἀεὶ βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. οἷον, μενίνω, μενῶ, θυρύνω, θυρῶ, πλατύνω, πλατυνῶ. Ἄρραξεν. Ἔκρυσεν, ἀράσσω, δι' ἑνὸς ῥ. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκτεῖναι τὸ ἀ καὶ ἕτερον ῥ προσβάλλουσιν αὐτῶ ἐπὶ γὰ τῷ πρὸ τελικῶ ἐκκλίνοντες, τὸ κοινὸν ἄρρασον λέγουσι πρὸσθήκη τοῦ ῥ τῆς ἀρχῆς αὔξοντες. Παλαίφραν. Παλαίφρα ὁ τόπος γὰθα παλαίουσι καὶ αὐτὴ ἡ πάλη· γὰ τοῦθα δὲ ὡὶ τοῦ πότρα λέγεται σημαινομένου. Ἀλλὰ σελαήνα. Γίνεται δὲ φησὶν γὰ ἐπὶ λευχωσισμένοις τῶν πρόβγάτων. ὅτι τῶν ὁράσεων οἱ μὲν ἄνδρες θύουσι τῷ ἡλίω αἱ δὲ γυναῖκες σελήνῃ. Ἄλλως. Τὰς ἐρωὶ κατεχομένας τὸν σελήνῃ μετακαλεῖσθαί σωήνεις. ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ φαίδραν πρὸς τὴν σελασμένω ἱππολύτω. κἂ τὶ δὲ ὄνομ' ἐπρασσον, γνίοι φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ σιγηλὴ ὅλην ἦν νύξ. δεῖ δὲ ἐπὶ λευκαινομένοις ὄρεσι σιγῆς καὶ νυκτός, Μγίαννος, ὦ νύξ.

Οἱ

οἱ γὰρ δεῖ πλεῖστον ἀφροδίτης. ἢ ὅτι καὶ ἡ σελήνη περὶ ἐρωτικὴν τινὰ νεννοσήκει, πρὸ καὶ ταῖς τῶν αὐτῶν πάθει κεχρημέναις, συμπράσσει. ἢ ὅτι διὰ πυρὸς ἡ θεός, καὶ τόδε πάθος τοιοῦτο. Τὶν γὰρ ποταείσομαι. Σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὦ σελήνη. Τᾶ χθονίαθ' ἑκάτα. Τὴν ἑκάτη χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ σώφρων. ἥραν μιχθεῖσαν διὶ γεννῆσαι παρθένον. ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ὑπὸ ταῖς νύμφαις δοθῆναι πρὰ τοῦ διὸς τρέφεσθαι. αὐξυνθεῖσαν δὲ, κλέψαι τὸ δὴ ἥρας μύρον, ὦ τὸ πρόσωπον αὐτῆς αἶθον ἦν χριόμενον, καὶ θοῦναι εὐρώπῃ τῇ φοίνικος θυγατρί. αἰσθομένην τὴν ἥραν καὶ ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι, τὴν ἱκαῦτα μὲν τὸ πρῶτον, εἰς γυναικός τε τοκυίας οἶκον καταφυγεῖν. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φερόντας. ὅθεν τὴν μὲν ἥραν ἀρρεῖναι, τὸν δὲ διὰ τοῦ καβαίρους κελεῦσαι ἀναλαβόντας καθάραι. ἐκείνους δὲ ὑπὸ τῆς ἀχερουσίαν λίμνην ἀπαγαγόντας ἁγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀρκεκληρῶσθαι τοῖς τεθνεῶσι, καὶ καταχθονίαν φασίν. Ἄλλως. Τῇ δήμητρι μιχθεὶς ὁ ζεὺς, τεκνοῖ ἑκάτην. διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρός, πρὸς περσεφόνης ἀναζήτησιν. καὶ νῦν, ἄρτεμις καλεῖται, καὶ φύλαξ, καὶ διαδοῦχος, καὶ φως φόρος, καὶ χθονία. Τὰν, καὶ σκύλακες. Διὰ τοῦ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ ἑκάτῃ. Ἀριστοφάνης

ἐν-

,, ἐν δαιταλεῦσι. Τί δὲ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν ἐπρίω
,, τῇ θεᾷ εἰς τὰς τριόδους. Ἄλλως. Σκύλακες τὰ μι-
κρὰ τῶν κυνῶν. ὑποκοριστικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. ἐν ταῦθα
δὲ σκύλακες, ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν ἑκάτην φασὶ, τὴν
αὐτὴν εἶναι τῇ περσεφόνῃ. τὴν ἑκάτην δὲ καὶ τὴν σελή-
νην ὑπακαλεῖται, ὡς νυκτερινὰς θεὰς, καὶ τὰ κατὰ τὴν
νύκτα πραττόμενα ἐφορώσας. Ἀνά τ' ἠρία. Ἠρία,
οἱ τάφοι. πρὰ τὸ ἐνηρίσθαι τῇ γῇ. ἢ πρὰ τὴν ὑπαχεομέ-
νην τοῖς νεκροῖς ἐρᾶν. ἤγουν γῆν. ἥ ἐστιν ἱερά. Ἑκάτα
δασπλῆτι. Ἢ ἡ οὐκ ἄντις δεῖα πελαίσειεν, ἢ τὸ δεῖα ὑπα-
τατικὸν, πολυπέλαστε. ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμική. ἵν' ἔγκητε
ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη. ἡ πρὸς πελάζουσα ταῖς δασί.
τουτέστι φωσφόρος. ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. Ἄλλως.
Νεκύων ἀνά τ' ἠρία. Ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων, καὶ τοῦ
μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. δασπλῆτι δὲ, σφόδρα πλη-
σιάζουσα. καὶ εὖ τέλος ἄμμιν ὀπήδει. ἤγουν μέχρι τέλους
πραίμενε. τὰς μαγείας ταύτας ποιοῦσα χείρους οὐδὲν οὔ-
τε τῶν μαγειῶν τῆς κίρκης, οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς μηδείας,
οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς ξανθῆς περιμήδης. Μή τέτι κίρκης.
Ἔτι δὲ νῦν ἐν τῷ σελήναίῳ ὄρει, ὅρμους δεικνύουσι τῆς μη-
δείας, καὶ κίρκης, ἐν οἷς ἐκόπτον τὰ φάρμακα. Περιμή-
δας. Αὕτη ἐστὶν ἡ πρὸ Ὁμήρω ἀγαμήδη λεγομένη, ἡ
τόσα φάρμακα ἴδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. Ἴυγξ ἕλ-
κε τὺ τῆνον ἐμόν. Ἴυγξ, ἔρνεον ἀφροδίτης. ὃ αἱ φαρ-
μακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας· λέγουσι δὲ

καὶ

καὶ αὐτόμ ὁμ ὁρῶντα ἀπὸ τ γιόντος ζώδ ἴυγγα ὡς φησ Πίν
δαρος, καὶ Ἀριστοτέλης γ τῷ περὶ ζώων μορίων. μείζομ
πίννης αὐτὸ λέγωμ, ἢ λιναλδος. ἡ παρὰ ῥωμαίοις σφυ
γίς λιαλαμβάνη, σλὰ τὸ παντα χῦ ῥιφειμ ἢ λυγίζειμ τὴμ
αὐχ γ́α. ἢ τὰ ὦτ λά. ἢ τ ἴυγγα ὡς φησι λαλλίμαχος,
ἠχὼ θυγατρ́α. φαρμακύειμ δὲ τὸμ διά ὅπως ἂμ αὐτῆ
μιχθῆ. οἱ γ ὑπὸ ἥρας εἰς ὀρνιθάριομ αὐτὼ μεταβαλεῖμ,
καὶ σωφρογεῖμ ταῖς φαρμακείαις. Ἄλλως. Ἴυγξ ἔλ-
κει. Ἴυγξ, ἡ λεγομένη, σφυγίς. ὣ φασὶμ γ τῇ φύσ
ἔχειμ ὁρωτικὼ ἰνα ὦφθώ. ἀφ᾽ ἧς καὶ πάντα ἁπλῶς τὰ
εἰς φιλίαμ λινδύλα φάρμακα, ἴυγγας λέγουσι ἢ τὰ ἐπα
γωγὰ ἄλλως καὶ χαρίζοντα ἢ μεταφοράν. γ ταῦθα ὁ
ἴσως τ σειδοπυγίδα λέγει. ὣ γ λατασκυλῆ τινί ἥσι
μαίθαι ἔχειν, ταῦτα ἐπάδη. Ἄλφιτά τοι πρόφρ ὦν
εἰ τάκετ. ὡς τ μαγδυδσῶμ ἄλφιτα θυδσῶμ. ταῦτα
δὲ θηλήματα ἔλεγομ. τάκετ δὲ, τύφεται, θυμιᾶται,
γὰρ τ ὦτρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται ἔτι καὶ κάετ.
ῥόμβ δὲ ὃμ οἱ ἀπλικοὶ πόρυμβομ λαλδσι, παρόμ τέ-
λειός ὅτιμ ἀριθμὸς ὁ τρεῖς. ἀρχὴ ὧμ, καὶ μέση καὶ τέλος.
καὶ ὅτι φύσει τρίγων. τὸ δὲ τάκεται, ὧδὶ λαπρὸ, καὶ
χιόν, καὶ τῶ τοιούτων λέγεται, τῶ λατ᾽ ὀλίγομ ἀπὸ
λισθομένων. γ ταῦθα δὲ ἁπλῶς, ἀντὶ τ ἀναλίσκεται,
ἢ φθείρεται. Πᾶ τὰς φρυγίας. Ποῖ ἔχεις τὸμ νοῦμ ἐκ-
τετραπισμένον. ὄντως βλιτυρὰ, ἢ δι᾽ ἀγέλως γεγγύη-
μαι. Δέλφις ἔμ᾽ ἀνίασεμ. Ἤγαγ, ἐλύπησε. ἢ ἐγὼ ἢ τ
τοῦ

τοῦ Δάφνιδος Δάφνην καίω. καὶ ὡς λακήσει μεγαλ-
λως πυρακτωθεῖσα καὶ ἐξ αἰφνης ἀναφθήσεται, καὶ οὐ-
δὲ τέφραν εἴδομεν αὐτῆς, οὕτω καὶ ὁ δέλφις ἐν τῇ φλο-
γὶ τοῦ ἔρωτος τήκοιτο. Σάρκ' ἀμαθύνοι. Ἄμαθον
ποιήσας, ἀφανίσοι. ἄμαθος γὰρ ἡκόνις. Ὃς οὖτον τὸν
καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. καθὰ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ
ἐγὼ οὖτον τὸν κηρὸν ἀναλίσκω, οὕτως εἴθε διαῤῥέοιτο εὐ-
θὺς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὁ μύνδιος
δέλφις. σὺν δαίμονι δὲ, τῇ σελήνῃ ἢ τῷ ἔρωτι, ἢ τῷ
ἑαυτοῦ δαίμονι, ὡς Μενάνδρός φησι. Δαίμων ἀνδρὶ
πρίσταται εὐθὺς γινομένῳ. Περιβόητον δὲ τὸ Σωκρα-
τους δαιμόνιον. τὸ δὲ μύνδιος, ἀπὸ τόπου. μύνδιος γὰρ
ἀρκαδίας ἔνθα ἦν ὁ νεανίας. οἱ δὲ, καρίας φασίτον μύν-
δον. Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος. Καὶ καθὰ στρέφεται
οὗτος ὁ χάλκεος τροχὸς ἐξ ἀφροδίτης, οὕτως ἐκεῖνος
στρέφοιτο πρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. Νῦν θυσῶ τὰ πί-
τυρα τύδ' ἄρτεμι. Θυσῶ, πυρὶ καύσω. ἣν δὲ πρὸ
τούτου ἑκάτην ἐκάλεσε, ταύτην νῦν ἄρτεμιν λέγει,
διὰ τὸ ὑπομεῖναι τινὰ κοινωνίαν ταῖς θεαῖς. Κινή-
σαις ῥ' ἀδάμαντα. Τίνες ἀδάμαντα τὸν λίθον, ἢ τὸν
ἀδάμαντα σίδηρον. Βέλτιον δὲ τὸν ῥαδάμαντα. ἤγουν
τὸν πλούτωνα λέγειν, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος.
ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν δέλφιδα καὶ φησὶ τῆς ψυ-
χὴν αὐτοῦ δόνα, καὶ εἴτι πρὸς στέρεμνον ἔχει τοῦ σώματος.
Ἄλλως. Καὶ εἴτι πρὸς ἀσφαλὲς ἄλλο. Καὶ εἴτις ἐστὶν

ἐν

ϕὼ τῷ ἄδη ἀδαμας σκληρότερ⊙ ὧν σὺ νῦν ὀπτὸς πῦρ
ἡμῖν ἀδάμαντ⊙. κἠγὼ μὴ δυνάμαν μηχανὰν μαλακτὸν
θαι δυνάμην⊙, καὶ κἄρυ λινήσαις ἄν, αὐτὰ τὸ μαλ-
λαξαις. καὶ εἴπ πῦρ ἀσφαλὲς ἄλλο. ἦγον σκληρὸν καὶ
μὴ δυναμένον μαλαχθῆναι. αἴτημις δὲ, ἡ αὐτὴ τῇ σε-
λήνᾳ. Θέσυλι τὰν λώνες ἄμμιν. Πρὸς τὰν παιδί-
σκαν φυσὶ τεκμαιρομένη ὡς ἐκ τῶν ὀργάων ἢ θεὸς κῆ-
τὰς τριόδους τροφωΐας. διὸ προσάσει καθόδου τάχος
τὸ χάλκωμα ἀχεῖν. ὅτι δὴ ἔλαθεν αὐτᾶς φανεῖσα Ἀ θεὸς
ἐν τριόδοισιν. Ἱδρύοντο δὲ τὰν ἑκάτᾳν ἐν τοῖς τριό-
δοις, ὅτι ὦν τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων ἡ θεός.
ἔνιοι δέ φασι, φοράδας ἢ αἰόλας, καὶ διὸς παῖδα αὐτᾶς
γεγονέναι. καὶ ὑπὸ ἢ μητρὸς εἰς τρίοδον αὐτὰν ἐρρίῖ-
φθαι. τῶν δὲ φορήτος βακόλων ἀνελομένων καὶ ἀνα-
λαμβανομένων ἐκθρέψαι. διὸ πρὸ τᾶς τριόδους ἱδρὰς
ἢ θεὸν νομίζειν. ἱδρύοντο δὲ αὐτὰν καὶ προτῶν δυ-
ῶν ὡς φησιν Αἰσχύλ⊙. Δέσποιν' ἑκάτη, τῶν βασι-
λείων πρόδρομ⊙ μελάθρων. Τὸ χαλκεῖον ὡς τάχος
ἄχει. τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπείδον, ἐν ταῖς ἐλλείψεσι ἢ σε-
λήνης, καὶ ἐν τοῖς καθαιρομένοις, ἐπειδὴ νομίζ⊙ καθα-
θαρὸς εἶν καὶ ἀπελασικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς
τὰν ἄγαν ἀφόσιωσιν καὶ ἀκρκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντ⊙. ὡς φη-
σι Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. τὸ ἄχει, αὐτὶ τ ψό
φει, λέγει, ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκᾶ ἦχ⊙ οἰκεῖ⊙ τοῖς καθαιρο-
μένοις. φησὶν Ἀπολλόδωρ⊙ ἀθλιώσει τὸν ἱδροφαντῶν

ο ἢ λιῶ-

τ' κόρης ὠὴ καλλιμένης, ὠὴ κρέειν τὸ καλλίμενον ἠχεῖον. καὶ πρὸ λαίκωσι βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασι κρέειν λέβητα. Ὡς με τάλαινα. Ὅς με τ᾽ ἀθλίαν ἀντὶ τοῦ κατάσχειν ἔχειν γυναικός, ἐποίησ᾽ ἂν ἀγλυκὴ καὶ ἄσεμνον. τὸ δὲ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ ἂν, ἐκ τοῦ ἐμῶναι γίνεται, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ' καὶ προπῇ τοῦ ἐ εἰς ἡ· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ λαῦ διφθόγγου, ἡμῶν. Ὅσον πόκα θαύσεα φαντὶ γ' ἂν ἅα. Θησεὺς γὰρ ἁρπάσας Ἀριάδνην τὴν μίνωος, καὶ ἀπάρας εἰς ἅαν τ᾽ νεῶ καλλιμένῃ νάξον ἐπ᾽ διονύσου βόλησιν, λάθη λιπὼν χρησάμενος, ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δὲ νῆ ἔτοραί εἰσι νῆσοι ἅαι καλλιμέναι. ἦτε πρὸς τ᾽ λιμήτης. γ' ἦ, ὅτι εἰκὸς μόνη συμβῶναι τὰ πρὸς τὴν Ἀριάδνην, ἣ μετονομασθεῖσα νάξος. καὶ ἡ πρὸς μῆλον, καὶ ἡ πρὸς ἄμοργον. ἔστι δ᾽ λέγω χερρόνησος, καὶ ἡ τελοπόννησος. Ἱππομανὲς φυτόν ἐστι.

Ὁ μὲν θεόκριτός φησι φυτὸν εἶναι τὸ ἱππομανές· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ πολυπραγμονοῦντες, ὃ φασι φυτὸν εἶναι ἀλλὰ σὺν ἀκρικρεμνὸς πώλου ἔχον τὶ σαρκίον φυόμενον ὠὴ τοῦ μετώπου γλυῶδες, ἐλαφρὸν ἰχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές. ἀκρεμόνται δὲ αὐτὸ καὶ ἀκλείχουσιν οὐθοὶ ἵπποι. καὶ εἰ σῶν ποιήσουσι, φιλοσοργοῦσι τὰ ἔκγονα. εἰ δὲ μὴ ἀπεχθαίρουσι, καὶ ὀ πνοσίγνται. ἀλλὰ τὸ φυσικῶς ὂν συμβαλλεσθαι πρὸς φιλοσοργίαν, οἱ ἱπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό. ἡ δὲ φαρμακὶς λόγου χάριν αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δ᾽ ὅπ᾽ εἰ ἀλφοιντο ἡ ὀσμῆς αἱ ἵπποι,

ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὴν ἔχοντα αὐτὸ διὸ καὶ ὄρος μέμνηται τοῦ ἱπποµανοῦς. ὅπερ συµπελεῖ πρὸς τὰ φίλτρα, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος. Ἄλλως. Κρατεύας φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν µὲν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου. Μελαίνεσθαι δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ µήκωνος ἀκανθώδη. οὐ µὴν τοι προστίθησιν εἰ πρὸς φίλτρα συµβάλλεται, ἢ συµµάχεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ Θεόκριτος, οἱονεὶ φῦµα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς τριόδοις, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦµα φυτόν. Ἐθνικῶς γὰρ ἄλλως οἴδασι τοιοῦτο φυτὸν εἶναι φασιν. Ἀντὶ δὲ, φύµασιν, ὀνᾶς. φυτὸν ὅτι πρὸ ἀνίας αὐτῶν φασιν ἱπποµανεῖς. ὧδε γοῦν πᾶσαι αἱ θῆλαι µαίνονται. ἢ τὰ ὄρη, καὶ αἱ ταχεῖαι ἵπποι. ὅθεν ὥσπερ ἐφορµητικόν ἐπάγει τὸ ἱπποµανές. οὐ δίκαιοι δὲ τινες µανίαν λέγει µαίνεσθαι ἐπ' αὐτῷ δὴ τὰς ἵππους καὶ τὰς θῆλυς. ἴσως ἔλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ γόητας αὐτῶν ποιεῖ, ὧν τὸν αὐτὸν ζήτησιν ὀσφρώµενον.

Ὡς καὶ δέλφιν. Οὕτω καὶ τὸν δέλφιν ἴδιόν µοι νόµιζον δηλονότι, καὶ εἰς τόδε τὸ οἴκηµα εἴθε ἔλθοι ἐπὶ λιπαρᾶς παλαίστρας. λιπαρὰν δὲ λέγει παλαίστραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφοντο εἶτα, ἐπάλαιον. Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ µεράσιον. Τοῦτο τὸ µόριον τοῦ ἄκρου ἢ ἑαυτοῦ χλαίνης δηλονότι ἀπέβαλλον, ὁ ἐγὼ νεῦν ξαίνουσα καταβάλλω γὰρ δὴ τὸν ἀγρέα τῷ ἀγρίῳ. ἄγουν τῷ δρασυτέρῳ.

ὅπῃς, καὶ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει. κρασπεδὸν, τὸ ἄκερον τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐν δύματος. ἐν ταῦθα δὲ κρασπεδὸν λέγει, ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦ κρασπέδου. Αἴ, αἴ, ὄρως ἀνιηρέ. Φεῦ φεῦ. ὦ ὄρως ἀλγεινέ. διατίμου τὸ μέλαν αἷμα Γάν ἐκπέπωκας ἐμφύς με. ἤγουν καταχώνμε ὡς βδέλλα λιμνῆτις. Βδέλλα. Αἱ βδέλλαι ἐν λίμναις γίγνονται καὶ ἐν ποταμοῖς. προσαγόμεναι δὲ, τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσι. εἴρηται δὲ βδέλλα, παρὰ τὸ βδάλλειν ὅ ἐστιν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν, ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. νίκανδρος. Καὶ συνέβδελμαι μαι ἑὸν γλάγος. Σαῦραν τοι τρίψασα. τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. διαγλοῦσα γὰρ καὶ ἐνθυμουμένη, τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν ὑπισχνεῖται αὐτῷ αὔριον δώσειν. ἔστι δὲ αὕτη δυσχερές. ἥτις ἀκρατανθεῖσα καὶ ξηρανθεῖσα καὶ συντριβεῖσα, σὺν ἀλφίτῳ δίδοται. μεμύθευται γοῦν, ὡς καὶ οὗτος τῶν φίλτρων ἐστιν ἐν. Τὰ θρόνα. Θρόνα θεσσαλοὶ μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι κλείταρχος. Ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. τὸ, φιλίας, γράφεται. καὶ φιλίας. τουτέστι πρὸς φιλίαν. Ἃς ἔτι καὶ νῦν, ἐκθυμῶ δέδεμαι.

Ἤγουν, ἐκδέδεμαι. ἐκκρεμής εἰμι. τουτέστι τῇ ψυχῇ. αὐτὸς δὲ, οὐδεμίαν φροντίδα ποιεῖταί μου. Ἐπιφθύζουσα. Ἐπιφθυρίζουσα, ἡσύχως ἐπάδουσα. Τίς μοι κακὸν ἄγαγε οὗτος. Ἤγουν, προυξένησεν. Ἦνθ' ἃ τῷ

ὑβρό-

ὐβόλιο λαναφόρ☉. Ἄρχεται δηγεῖσθαι ὅπως γνέπεσγ εἰς τὸμ ὄρ῎ωτα. φησὶ δὲ ὅτως. ἦλθγ ἡ τοῦ ὐβόλα θυγάτηρ αὐαξὼ λαγηφορεῦσα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομπὼ ἀγομένη τῇ θεῷ. εἰώθασι γὰρ τῇ ἀρτέμιδι λαγηφορεῖμ αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι, ὡδὶ ἀφοσιώσει ἢ πῤθενίας, ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιμ ὑπ῎ αὐτῆ. τὰ δὲ μυήθεντα τοῦτα, ἀθλιώτατοι πολιτεύονται. ἐκαγηφόρουμ δὲ τῇ ἀρτέμιδι, αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμου, ὥσπερ ἀπλογόμγαι πρὸὶ ἢ πῤθγίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις λοιπὸμ φθείρεσθαι. κὴ πρὸς Μγασίφρω. Αἰκυΐσκουσαι
„ ὧὴ καλεῖσθε τὼ ἄρ῎τεμιμ ἀξιοῦσθαι συγγνώμης, ὅτι δεισοράθητε. Ἄλλως. Ὁ νᾶς. Ἦνθ᾽ ἅ τῷ ὐβόλθιῳ. Ἦλθγ ἡ αὐαξὼ ἡ τοῦ ὐβόλα ἡμῖῦ θυγάτηρ δηλονότι ἡ καγηφόρ☉, εἰς τὸ ἄλσος ἢ ἀρτέμιδ☉. ἦγαμ εἰς τὸ τέμεν☉ ἢ ἀρτέμιδος. εἰς ὃμ αὐατεθειμένομ αὐτῇ τόπομ. ἄλσος δὲ λέγει αὐτόμ, ὡς δγσδρώδη ὄντα. Τᾶ δὴ πόκα. Ταύτη δὴ τῇ αὐαξοῖ δηλονότι, πολλὰ μὲὴ ἄλλα θεῖα σωεπόμπουε πόθεσαδόμ. ἦγαμ, ἢ κύκλια χορὼ ἐστάσιμ. κύκλωθγ. ἐζωγραφημένα δὲ ταῦτα ὡς ἔοικγ ἐπομπεύ☉. γὼ αὐτοῖς δὲ καὶ λέαινα, ἐπόμπουε.

Καίμ᾽ ἀθλου χαείλα. Καί με ἡ τροφὸς τοῦ θεοχαείλου ἡ ἀὲὶ ἢ θεραίνης ἡ μακαρῖτις. ἐτελούτησε γὰρ ὃμ βίομ δηλονότι, ἀγχίθυρ☉, ὥὴ ῥᾳματικῶς αὐτὶ τοῦ πλησίομ ναίουσα καὶ αἰκᾶσα. Κατούξαδ. Τυτέσιμ, ὅρκους μοι ἐπέθηκε. πὸς θεῶμ λέσλουσα καὶ τοιαῦτά

τινα, καὶ ἱκέτευσεν ὥστε ἀπελθεῖν μεθεάσασθαι τῆς πομπῆς. Ἐγὼ δὲ οἱ ἀμεγάλοιτος. Ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἡ μεγάλως δυστυχὴς, ἠκολούθουν, οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος, ἀλλὰ καὶ Γάν δεινόν. ὦτο δὲ λέγει ὅτι ἐπείσθη προσελθεῖν ὑπὸ τὴν θέαν. Ἤδη δ' εὖσα.

Ἤγουν, οὖσα. τὸ γὰρ εὖσα ἀπὸ τοῦ ἐοῦσα γίνεται. κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας, ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ λύκωνος, εἶδον τὸν δέλφιν, καὶ τὸν εὐδαίμιππον ὁμοῦ πορευομένους. τούτοις δὲ ἦν γεννειὰς μὲν ξανθοτέρα ἑλιχρύσου. στήθη δὲ λάμποντα κατὰ πολὺ πλέον ἢ τὸ στῆθος τῆς σελήνης δηλονότι ἢ τὸ φῶς. Ξυστίδα. Ξιστὶς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. Ἄλλως. Περιβόλαιον λεπτὸν ὡ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται, εἴρητε. δὲ, ἀπὸ τοῦ τὸν χοῦν ξύεσθαι. ἢ ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα. Ὁς ἀπὸ γυμνασίοιο. Καθὰ ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἐξελθοῦσιν αὐτίκα τότε καλὸν πόνον λιποῦσι. τουτέστι, οὐ γενναίους ἀγῶνας τῆς πάλης λιποῦσιν. Καὶ οὐκέτι πομπᾶς. Καὶ οὐδαμῶς οὔτε τῆς πομπῆς ἐκείνης αἴσθησιν ἔσχον, οὐδὲ ὅπως εἰς τὸν οἶκον ἐπανέστρεψα. ὦτο γὰρ ὁμοῦ, τὸ πάλιν ἀπῆνθον ἔγνον. Ἀλλά με τίς. Ἀλλὰ πυρώδης τίς μενόσος, τουτέστι πυρετὸς ἐδαπανύσεν. ἢ ἐξαλαίπαξε, διέφθειρεν. ἐκ τὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. γράφεται καὶ ἐξάλαξεν, ἵν' ἢ ἐξήλησε.

Ἄλλως. Ἀλλ' λαίπαθα πρὸ ἀττικοῖς τὰ κενώματα, ἢ λάπαθος βοτάνη τὶς κενωτική. Κείμην δ' ἐν κλιντῆρι.

τῆσι. Καὶ ἐκείμλιν ϕὶ τῇ λιλίνῃ ὡδὶ λέγε. ἤμβρας καὶ νύκτας, καὶ τὸ σῶμά μν ὅμοιον ἐγϱῷ λιατα πολὺ θαλϕῶ. τῷ λοινῶς λεγομλίνῳ χϱυσξύλῳ. πολλάκι θαλϕῶ. χλωϱὸς, ἢ ξανθός. θάλϕ γαϱ ὅτι ξύλόμ τι ὁ λιαλεῖται σκυβαλείομ. ἤγαμ σκυθικὸμ ξύλομ ὡς ϕησι καὶ σαπφώ. τότω δὲ τὰ ὄϱία βάπτεσι, κὴ ποιοῦσι μίλινα, κὴ τὰς τϱίχας ξανθίζεσιμ. ἔστι ϳ τὸ πϱὸ ἡμῖμ λεγόμλνομ χϱυσόξυλομ. ἀσκληπιάδλης δὲ, φυτόμ τι χλωϱὸμ ὅϐϕ καὶ τῇ θαλίαν πϱὸς τὰ ἐπώπια. βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης, τὰ λιροκθειδῆ. ὁσὲ ἔτ' ἦς καὶ λόϱμα. ὁσᾶ ἀκμιὰ εἰσὶμ ἀπόλοιπα, καὶ εἰς τίνϑ γϱαίας δόμομ ἀκ ἀπῆλθομ. ἢ τις ἐποδλαῖς ἢ πίσας χϱῆσθαι. ἀλλ' ὁ δλεμία ἰῶ αὐάπνοισις. ὁ δ' ἐκθλίζομλιν τῷ ὀϱῶϱος. καὶ ὁ χϱόνος δλήχϱόϱεωμ. Χ' ὥτω τᾶ δλόλα. Καὶ ὁῦϱμ τ τϱόπομ τῷ πϱαγμάτος ἔχοντος δηλονότι, ἐλεξα τῷ ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δλόλῃ, ὅτωσι εἰπεῖα. εἶα ἄγε ὦ Θέσυλί μοι ὧλινόησομ, τινὰ μηχαμὶω ἐξεύϱε, ἕνεκα τ χαλεπῆς μν καὶ βαϱείας νόσε, ὅτι μὲ ὁ ὀϱῶς τ μωδίσ πολλὰ βαϱῶσι· ἀλλὰ ἀπελθεῖα πϱὸς τὸμ παλαίσταν τῷ τιμαγήτε, σκόπησ). ἐκεῖ γὰϱ ἀναστϱέφετ?. κὴ ἐκεῖ αὐτῷ ἢ δὶ ὑπαθέζεαδ?. Φϱάζεό μοι. Σωτϱχῶς ὧδηκαλεῖτ? τ) σελιώλω. ἢ ὡς σωοϱτὸμ πϱὸς τὰς ματείας, ἢ ὡς κὴ αὐτ) ὀϱαθεῖσ' ϕὶλυμίωνος. Κὴπείκειμ. Καὶ ἐπϕοβοῦ αὐτ μόνομ ὄντα εἰδὴς λιχωϱισμένομ δηλονότι τ ἄλλ'. ἴσυχα ἤγαμ ἴσύχως νοῦσομ. κὴ εἰπὲ ὅτι ἄσιμαίθασε λιαλεῖ, καὶ ὁδὴ-

γηδομαὐτὸμ ὦδε. τὸ ἥσυχα, μόνατος πνεύξεως, ἵνα ἡ αὐτὶ τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι. τὰ εἰς αι δίκτορα πληθυντικά, αὐτὶ τῶν ῥημάτων πολλαχοῦ λαμβάνεται, οἷον φίλα, αὐτὶ τοῦ φίλως. καὶ ὅσια, αὐτὶ τοῦ ὁσίως. Ὡς ἐφάμαν. οὕτως ἔφην. αὐτῇ δηλονότι τῇ δάλῃ. Ἀδὴ ἦλθεν. Αὐτὴ δὲ ἀπῆλθε καὶ ἤγαγε τὸν ὑιὸν φῆμι Δέλφιν δηλονότι εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. Ἐγὼ δέ μιν ὡς γνόην. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τὴν φλιὰν ἢ θύρας ὑπερβαίνοντα, ἤγαγον ὑπερβαίνοντα ποδὶ ἐλαφρῷ, πλέον χιόνος ἅπαξ ἐψυχράνθη. Ἰδρὼς δὲ κατέσχε. κατεφόρησε καὶ λαπίλως ἐῤῥέθη, ὁμοίως καὶ κατ' ἴδμ ταῖς καθύγροις δρόσοις. νόχθ γὰρ ὁ λαπίλης ῥᾶς. ὀνομαστοποίηται δέ. οὐδὲ πεφώνασι. οὐδὲ φωνᾶσαι. οὐδὲ φωνήσαί δ ἐδυνάμην, ἀλλ' ὅδ ὑπνῳ δυνυζῶντα τὰ τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ δυνυζᾶσθαι, ὑπὸ τῶν δυνῶν λέγεται δυσείως, ὅτε προσερχόμενοι δυσί, φωνὴν δυσὰ ἀπὸ χαρᾶς ἀφιᾶσιν. γνῶτε δὲ, ὑπὸ τῶν βρεφῶν οὐκ πίθησι μεταφορικῶς. ὁμοίως τὸ φωνοῦντα αὐτὶ τοῦ φωνοῦντα, δυσείως ὑπὸ τῶν ὀρνέων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ ὑπὸ τῆς ἡσύχου ἀσύμμαχος ὑλακῆς τῶν δυνῶν. Ἀλλ' ἐπάγω λαγῶδι καλὸν ῥόα. Ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέγονα ὁμοίαν λαγῷδι, ὧ αἱ πηθῶοι κοσμοῦνται. λαγὼς μὲ ὅτι κοροκὸς μίονι. καλοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ νύμφιον. οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς ἀπὸ τοῦ πεπλᾶσθαι ἐκ δικροῦ. Ἄλλως. Δαγὼς, κόσμος

ἐγκάρ-

ἐγκάρδιός ὅτι γυναικῶν. Καὶ στέφανος πρόσθεν γ-
γων τὼ μετώπω, καὶ ὑπνος ἐπ' αὐτῶν. Καὶ μὲ
ἐσπλώων ὠ" σοργος. Καὶ εἰσπλώων μὲ ὁ σκληρὸς καὶ ὧν
φιλία ἀβέβαιος, τὰς ἀκτίνας τῶν ὀφθαλμῶν ὀρέξας,
ἐκάθισγων ὧν τῆ γρωμνῆ. καὶ λαθεζόμενος ἔφη. Ἦρά
με σιμαίθας. Ὄντως ὦ σιμαίθα ποσσῶν πρόελαβες εἰς
τὸ σὸν οὖς οἴκημα λαλέοντα, ὅπως με πρὸ εἶναι ἐκάλεσας
δηλονότι ἀπὸ λιμνῶν, ὅθεν ἐγὼ πρώην ποτὲ μὲν ἔχων πρόε-
λαβον τὸν φιλῆνον τὸν χαρίεντα. Ἦνθον γὰρ λιμνόθεν.
Ἦλθον γὰρ αὖ ἐγὼ νὴ τὸν γλυκὺν ὄρωτα, ἦλθον φίλος
ὤν. ἢ μετὰ δύο ἄλλος, ἢ μετὰ τρεῖς. αὐτίκα ὧν ἦ νυ-
κτός, ἤγαγον ἐς τὼ πρόσθεν νύκτα. Μᾶλα μὲν γὰρ κόλ
ποισιν. Μὴ ἔχων γὰρ κόλποις τὰ ὁράδια καὶ ὄρωρος
ποιητικά. λέγοι δ' αὖ τὸν λαβ' ὑπὸ ἀφροδίτης διδύ-
μωνα τῶ ἱππομένει μῆλα ἐκ δενδρέων, οἷς στεφανῶντο.
ταῦτα δὲ εἰς ὄρωτα τὼ ἀταλαύτω ἐκίνησεν ὡς φησι
» Φιλητᾶς. Τά οἱ ποτὲ λύπρις ἐλθοῦσα μῆλα δενδρέων
» δῶκεν ἀπὸ λιροτάφων. Ἄλλως. Μᾶλα μὲν γὰρ κόλ-
ποισιν. Ἐν ὄρεσι κόλπω μὲν φυλάσσων μῆλα τοῦ δεν-
δρέων. ἴσως ἀπὸ τόπων τινὸς ἀφορωμένων ὄρεσιν.
Κρατὶ δ' ἔχων λύκαν Ἡρακλέος. Ὀλυμπιόνικος
φησὶ τὸν Ἡρακλέα λατελθόντα εἰς ἅδου εὑρεῖν πρὸ τῷ
ἀχερόντι φυομένην τὼ λύκιον, καὶ εἰς ἀνθρώπους κο-
μίσαι. ὧν Ὅμηρος ἀχερωίδα καλεῖ. ὡς γὰρ τῇ μεφαλῇ
δὲ ἔχων τὸν στέφανον ἀπὸ τῆ λύκης τοῦ φυτοῦ τοῦ Ἡρα-

κλέος, πάντα χόθῳ πόθι ειλημμένον πόθι ζώγραις πορφυραῖς. ἐστεφανωμένῳ δέ φησι λόγκῃ ἐλυλύθῃ ὁ δέλφις, ὅτι ἀθλητικός ὄστιν, ὡς καὶ Ἡρακλῆς. οἱ γὰρ ἀθλητικοὶ τότω ἐστεφανῦντο ὡς ἱερῷ. ἱερὸν γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλέους τὸ πολλοὺς ἄθλους διηνεγκόντα. ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τῆς ἀχορήτου τοῦτο εἰς ἀνθρώπους νομίσαι. Ἀνδρὸς ὄστι τεχνικοῦ, καὶ σωιεῖν τὰ ὁρώπικά, ὁρᾶ δεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀπορρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἀμφὶ τότων ἄγνοια, μῖσος ἀπεργάζεται. μετὰ δίδύναι δὲ καὶ λόγῳ μᾶλλον φίλοτε χρή, καί πως ὑποφαίνειν αὐτὸν ὁρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀπορρέφεσθαι, κατάλυσίς ὄστι τοῦ ὁρώτος· ἐκ δὲ τοῦ δυκεῖν πως αὐτιφιλεῖν καὶ πρόσχημ ἐλπίδα μίξεως καὶ ὁρώτος, αὔξησιν μᾶλλον τοῦ πόθου. φιλοῦμι δήπουθεν καὶ τὸν δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡμῖν λόγος. Καί μ' εἰμύ. Καὶ ἐὰν μὲν ἐθέλεχεθέ με, ἵν' αὖ κοὐκ προσφιλές. Ⓒ γὰρ δύσροφος καὶ δυσεθὴς πρὸς πάσι τοῖς νέοις λαλῶμαι. αὐτεπαινόμην ἐὰν καὶ μόνον τὸ λαλόν σου σῶμα ἐφίλησα. εἰ δὲ ἀλλαχόσε ἀπωθεῖσθε, καὶ ἡ βύρα ἀσφαλισμένη ἵν' τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ, λαροπηγίῳ. ἐκπανὸς καὶ πελέκεις λαβ' ὑμῶν, καὶ λαμπάδον ἅλβομ. ἄγαμ, καὶ τοῦ οἴκου ὑμῶν. Ἔρως δ' ἀρ' ἀκὶ λιπαρής. Ὁ ὁρῶς γὰρ φλόγα αὐάπτει, καπνὸν δὲ λαμπρὸν τοῦ πυρὸς τὸ λιπαρές. ἄγαμ, τὸ γὰρ πῦ λιπαρὰ τῇ νήσῳ. Καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο.

Καὶ παρθένον δ' ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν. αὐτὸ τὸ

φυγεῖν

φυγεῖν ἐποίησε. σὺν λακαῖς μανίαις. ἴγδην λακχῶς μαι-
νομένῳ, καὶ νύμφῳ, ἤγουν γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ
τ' θαλάμων φυγεῖν ἐποίησεν, ἐπὶ θορμῷ λιπόσαν τὸν
τ' ἀνδρὸς αὐτῆ κοίτῳ. Ὡς ὁ μέν. Οὕτως ἐκεῖνο-
εἶπεν. ἐγὼ δὲ ἡ ταχεῖα εἰς τὸ πείθεσθαι τῆ χειρὸς αὐτοῦ
ἁψαμένη τὸ γὰρ οἱ, αὐτὴ τ' αὐτοῦ λαμβάνεται, ἕκλι-
να αὐτὸν ὧδε τῆ μαλακῆς στρωμνῆς. καὶ ταχέως ἐμαλα-
κίζετο. καὶ ἡσύχως διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς. Χ' ὡς
κάτοι. Καὶ ὡς ἄν σοι μὴ ὧδε πολὺ πεπατεινομένους λό-
γους λέγεσθαι γνοχλοίμην ὦ Φίλη σελήνη, ἐπράχθη τὰ μέ-
γιστα. ἤγουν τὰ τῆς μίξεως. καὶ εἰς πόθον ἀλλήλων διηλ-
θόμεν ἤλθομεν ἀμφότεροι. Εἶδεν ὅτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐμέμ-
ψατο, ἤγουν γνεκάλεσε μέχρι ἐχθές. τὸ πλησίον δὲ, διὰ τ'
ἐχθὲς θέλει διηλθεῖν, οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ γνεκάλεσα. ἀλλ'
ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον, ἥτε τῆ Φιλίσας μήτηρ τῆ ἐμῆς
γείτονος, καὶ ἡ τῆ μελιξδῆς, ὧδε τ' αὐτ' ὀνόματος τὰ δύο
ἄρθρα· καὶ γὰ ἄλλοις οὕτω γίνεται πολλοῖς. Σαλμόρμ
ἄνικα ὥρτε. Σήμερον, ὡΐνικα πρὸς τὸν ὀρεινὸν ἔτρε-
χον οἱ ἵπποι τοῦ ἅρματος διηλθονότι τοῦ ἡλίου, φορέσαι
ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἡμέραν τὴν ῥοδόπηχυν. ἤγουν, τὴν
λαμπρὰν, τὴν τερπνήν. τουτέστι, τὸν ὄρθρον. καὶ εἶ-
πέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὅπ ἄρα ὁ διὰ Φῶς ὁράται.
αὐτὴ τοῦ ὁρᾶ. ἤγουν, ὁρῶπ ἵνος κατέχεται· καὶ εἴτε γυ-
ναικὸς πόθῳ ἔχει αὐτὸν, εἴτε καὶ ἀνδρός, ὃ μὲ φυ ὥστε
ἀδηφάγους μίαν τροφὴν, αὐτὴ τ' ἀτροφίας, ἤγουν φανερῶς.

τοσὸ-

τοσοῦτον δὲ ἔφη, ὅτι ἀεὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἀκράτω ἐρώ-
τος ἐπεχεῖτο. ἤγουν συνεχῶς ἔπινεν οἶνον ἐρώτος, οἶνος
δὲ ἐρώτος ὃν πινεί τις μεμνημένος τοῦ ἐρωμένης. ἢ τοῦ
ἐρωμένου· εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμέ-
» νον πλείονας κυάθους ὑπεχεῖσθαι. καλλίμαχος. Ἔγχει,
» καὶ πᾶσιν εἶπε διοκλέος, οὐδ' ἀχελῶος τῶν ἱερῶν αἰ-
» σθάνεσθαι κυάθων. Καὶ ἐν τέλος. ὑπερρηματικῶς ἀν-
τὶ τοῦ τελευταῖον, ὤχετο φεύγων. ἀντὶ τοῦ τρέχων ἀ-
πῆλθε καὶ ἔφη στεφάνοις κοσμεῖν αὐτῷ τῷ ἐρωμένῳ δη-
λονότι. ἤγουν χάριν αὐτοῦ, ἐκεῖνα τὰ δώματα. ταῦτά
μοι ἡ φίλη εἶπε καὶ ἔστιν ἀληθὴς κατὰ ταῦτα. ὄντως γὰρ
πρὸς ἐμὲ καὶ τρὶς καὶ τετράκις τοῦ ἡμέρας ἤρχετο. καὶ
εἰς τὸν οἶκον μου πολλάκις ἐτίθει τὴν δωρίδα ὄλπαν.
ἴσως τὴν λύκυθον. τὴν ἔχουσαν τὸ ἔλαιον ὧ ἐχρῶντο ἐν
ταῖς παλαίστραις. Ἄλλως. Ὄλπη κυρίως, ἡ δερμα-
τίνη λήκυθος. διὴς ἐστιν ὀπτήσασθαι τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ
ἴσως, τὴν χαλκῆν φησὶ λήκυθον. διὰ τὸ δωρίδα φάναι
ἀντὶ κορινθίας· τὰ γὰρ κορίνθια χαλκώματα, διαβεβοή-
ται. Ἦρ' οὐκ ἄλλοτι. Ἠθικῶς ἐπαπορεῦσα φησί. ἆρα
οὐκ ἔχει τι ἄλλο τερπνόν, καὶ ἡμῶν ὑπελέλησται. Νῦν
μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. Τοῖς φαρμάκοις τοῖς
εἰς φιλίαν κινοῦσι, καταγοητεύσω. ἐὰν δέ με ἔτι λυπή-
σῃ, νὴ τὰς μοίρας τὴν τοῦ ἅδου κρούσει πύλην. τουτέστιν,
ἀποθανεῖται. τοῖ δὲ οἱ ἐν κίστα. τοιαῦτα κακὰ φαρμα-
κα φημὶ κατ' αὐτοῦ φυλάσσειν ἐν κίστῃ. ἤγουν ἐν κυβωτίῳ

ὦ δέ-

ὦ λίεσσοινα. πρὸς τὴν σελήνην δὲ λέγει. πρὸς γὰρ ἐμὲ φίλα τοῖς ἀσυγείοις φοιτᾶται μαθεῖν. ἀσύγεια δὲ, ἔθνος πορφικὸν ἀκηβὲς εἰς μαγείαν. μεταξὺ δὲ πίτυσθος καὶ θυφραστός. μέχρι δὲ δεῦρο τῶν πράτων, ἐρασθεὶς παλαιὸς ἐξέτεινε τὰ θεῖα. Ἀλλὰ τὺ μὲν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ σεβας μία σελήνη χαίρουσα πρὸς ὠκεανὸν τρέπε τὸ ἅρμα. ἴυγξ πρὸς λύσιν· δοκεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν σελήνην διὰ τὰς μαγείας. ἐγὼ δὲ ὑπομένω τὸν ἐμὸν πόνον, ὡσπερ αὐτὸς ἐξέμενε αὐτόν. χαῖρε σελήνη λαμπρά.

Χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες ὀλυμπιονῖται. Τὸ ἑξῆς χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες ἀγόμενοι τῇ νυκτὶ τῇ ὀλυμπιάδι. ἴυγξ, τῇ ἡσύχῳ τῇ τῶν ἄστρων, αὐτὶ τοῦ τὸ ἅρμα αὐτῆς. ἀπὸ τοῦ ἑκηβόλου τοῦ πλεονασμὸν τοῦ υ. ὀλυμπιάδι. ὁ χωρὶς μὲν τοῦ υ, λασιώνεται, ὅτε δὲ πρὸς λάβῃ αὐτὸ ψιλόν.

Νυκτὶ ὀπαδοί. Ὅτι δὲ τῶν ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ,
» Εὐριπίδης· Ὦ νύξ ἱερά. Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώ-
» κεις ἀστροφεγγὲς ἅρμα νῶτα διφρεύσασα. ἀστέρες δὲ, ὅτι ὧν γενομένης τῆς νυκτὸς, φαίνονται οἱ ἀστέρες. ποιητικὸν δὲ τὸ τὴν νύκτα τῶν ἅρματος ὀχεῖσθαι ἢ πρὸς ἄγειν ἰδιοχαρῶς.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ, Ἢ ΑΥΛΟΣ, Ἢ ΚΩΜΑΣΙΣ. ΔΩΡΙΣΤΙ.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. τὸ πρόσωπον δηλοῖ φανερὸν τὸ πολυγίζον. οἱ μὲν φασὶν αὐ-

τὸν Θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν αὐτὸν καταφαίνεσθαι. οἱ δὲ Βάττον Αἰπόλον τινὰ. ὃν ἐν ἑτέρῳ εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸν Θεόκριτον τῆς ἀγρώας ἐρᾶν, ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν. Καὶ ὁ Τίτυρος Τοὺς ἀργοὺς, Τιτύρους λέγουσι. νῦν δὲ ὄνομα ἐστὶν Αἰπόλου, κατὰ ἐμφέρειαν τοῦ χαρακτῆρος. Ἄλλως. Ὄνομα κύριον ὁ Τίτυρος· τινὲς δέ φασιν ὅτι σειληνός τις, οὐ σικελιώτης· ἄλλοι δὲ οὐ τράγους, ἕτεροι οὐ Σατύρους. ἔνιοι, ὄνομα πόλεως κρήτης. ἄλλοι δὲ οὐ πρωσπόλους τῶν θεῶν. τινὲς δὲ καὶ κάλαμον. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. Ἄλλως. Κωμάσδω. Τὸ κωμάζειν λέγεται, ἀπὸ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένον. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. Ἔοικε δ' ἀπὸ κῶμον βαδίζειν, ἀπέρχομαι πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, ἀπεπειρασομένος αὐτῆς, δι' ᾠδῶν καὶ λόγων τῶν ἀπὸ οὐρ συντεινόντων. Τίτυρος δὲ, ὁ πίθηκος ὁ μικρὰν ἔχων οὐρὰν. ἐν ταῦθα δὲ ὄνομα κύριον. Ἐμὶν τὸ καλὸν περιλαμένε. Ἤγουν διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ περιλαμένε. ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ καλῶς, ἢ διὰ τὸ καλόν. ἤγουν, διὰ τὸ καλὸς εἶναι. ἢ διὰ τὸ καλόν σε εἶναι περιλαμένε. ἢ καλῶς ἀγαπώμενε. ὅ ἐστιν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ἢ κατὰ τὴν ἀδιάβλητον φιλίαν. Καὶ ποτὶ τὰν κράναν. Οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνήνισι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. Ὤμηρος, πίομεν ἐκβοτανῶν. Καὶ τὸν ἐν ὄρχαν. Τὸν ὄρχεις μεγάλους ἔχοντα, τὸν τέλειον, ἢ ἡμιτομίαν. καὶ Ὅμη-

ρος.

ρος· Γγώτε τῆ δ' γώρχα, πῦ' αὐτόθι. Κναϊκωνα. τὸμ λυήκα χροιὰν ἔχοντα, ἐκφυγε ἵνα μή σε λοράτίση. Ἄλλως. Κνάκωνα, τὸμ λύκου τραγόμ. Ἀπὸ τῆ λυήκης τ' ασφάμαγος λύκα ὄντος, ἢ λάγνου. Μήτυ ποθύψη. Μήσε λοράτίση, τὸ γὰρ λοράτιζειμ ποθύπτειμ οἱ ἀτθικοὶ λέγουσιμ. ὡς συμπεχόντωμ ἀλλήλοις τ' λειμῶν, καὶ τὰς ποθυφὰς πλητόντωμ καὶ ξηγνυομένωμ. τὸ δὲ ποθύψη, ὁ πόλιασαλτου. τὰ γὰρ ὑποτακλικὰ, ὁμοίως ἡμῖμ οἱ ἀλωειεῖς πθοφθέγσι. Τὸμ ὁβωτύλου. Τὸμ ὁβασλώ. τὸμ ὁβωλικόμ, ὑποθεσικῶς, ὀχ ὡς τινὸς λύγειομ. πθοξυώοντου δὲ τὰ φωῦτα πλωτ' ὄξωθ καὶ τ' πᾶδ' ὁλοφυρομένω ἴτυλλομ. οἷομ ὁβωτύλος, αὐχύλος, ἑρμύλθ, σιμύλος. Ἡράγε τοι σιμός. Τινὲς δέ τ' σιμὸ, τὸμ θετόκειτομ φασὶμ ἐπεί, καὶ γ' τοῖς θαλυσίοις, σιμιχίδας ὠνόμασου. πλωὸ δὴ αὐτόλος ὁ θετόκειτος. ὁ δὲ σιμιχίδας ἀπὸ τ' σιμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ σιμίχα παροωνυμικόμ. λωΐ, αὐτὶ τ' ἰδέ. δασωίτου δὲ, καὶ ὀξύνετου τὸ λωΐ, καὶ πῦ' ἀτθικοῖς ἄτω πθοφθέγ. Τλωῶ δὲ λαθεῖλου. Ἐξ ἐκείνα τ' τόπα, ἐκεῖνος γὰρ λῶ· οἱ δ' ἀλωειεῖς τὸ ἐκεῖνθ τλῶος φασίμ. Ἐκέλδυ. Ἐκέλδυσας λῶ. καὶ ἡ ἀπὸ τ' ἀπλῶ ἀλωεικῶς, ἐκέλδυ. ἢ λέλω λέγετ' ποστάτ' πω ὁ πῦ' ἀτατθικός, ἐκελόμλω ἐκέλδ. Ϛ' αἰολικῶς, ἐκέλδυ. οἱ γὰρ αἰολεῖς τλῶ ᾶ, εἰς δῦ τρέπουσιμ.

Ἄλλως. Ἢ ἄρα. Ἆρά γε ὦ νύμφη σιμὸς φαίνομαι ἐμοὶ ἀπὸ τ' πλησίομ; ἦτορ σωιζηκῦαν ἔχω τλῶ ξίνα. καὶ ποθ-

γλύφθ-ι

γηύειον; Ἤγαμ, πθομήκης τὴν γηειαλλα. νύμφην δὲ λέγεια αὐτὴν, ὥσπερ ἱππάλλην, καὶ νύμφας ἐοικυῖαν. νύμφαι δὲ εἰσὶ, τὰ γὰρ γυναικείῳ χήματι γὰρ τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. Ὦμ' ἐκέλδυ. Ἤγαμ, ἐφ' ὃ τόπυ ἐκέλδυες. λέλθμαι γὰρ ποιητικῶς, τὸ λελδύω ἀντὶ πθοστάτηω. ἀφ' ὃ, τὸ ἐκέλδ. καὶ ἐκέλδυ. Θᾶσαι μάν. Θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μ' ἀλγεῖν ποιεῖ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοήμενα. Ὁμηρος·

» Ὀδυσσεὺς πατὴρ ἐδέλδυ. Ἀβομβύκα μέλισσα. δύχεται γηύεσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα λιγυπήσας γὰρ δηλώσῃ, ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσέλθῃ. μέλισσα δὲ, πθόσσυ ἐπὶ τῶν μὴ λαμβάνει. μᾶλλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δενδρων. Ὁμηρος·

» Αὐτῆσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐδῖσιν ἄνθεσι μήλων. Ἄλλως. Ἰσοπία. Ῥοιπώδης ἡ νῆδος τὸ γηύον, ἐπὶ νίνων τῶν ἀσυνείων ἰδίων δυφυὲς πὶ δενδρον λεπλιμμένον, καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου κατατπίπτειν μέλλον, κάμαξιν ὑπερείσας, ὥστε πλέον μένειν ἐποίησεν. ἡ δὲ νύμφη θεασαμένη, χάριν αὐτῷ ὡμολόγησεν. ἡλικιῶτις γὰρ ἐφάνη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ ἐκέλδυσεν αὐτὸν εἴπ' αὖ ἐθέλοι αὐτεῖσθαι. ὁ δὲ, τὴν σωτηρίαν αὐδηλητήσας. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν καιρὸν δηλήξεως ἀφικνεῖσθαι μέλισσα δρᾷ. μή ποτε ὃν δηλ ἰσοπίας ταύτης μέμνηται ὁ Θεόκριτος, δηλ τὸ τὴν μέλισσαν δηλαδονῆσαι πρὸς τοὺς δρῶντας. πθρὶς δὲ, ἐπὶ βοτάνης ὁμοίας πθρῷ τρηχυφαμήλῳ. ἀφ' ἧς καὶ τηβάλης τῶν ἰλίνης ἐγχύσας τῶν ἀγροίκων δηλ τὴν μελανότητα,

μαλακότητα, καὶ διὰ τὸ ἀπροδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις. καλεῖται δὲ καὶ βληχρόν. Ἦ ῥα λεαίνας. Οὐκ ἀφ' ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς, Θέτιδος καὶ Πηλέως. ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον φησὶν Ὅμηρος, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα. Ἄλλως. Ὄντως λεαίνης μαζὸν ἐθήλαζε, καὶ ἐν τῷ δρυμῷ ἀνέτρεφεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ δραστήριον, διὰ τούτων θέλει δηλοῦν, ἄγριος δὲ λέγεται ὁ ἐρῶς καὶ ἀνήμερος, ἐπεὶ οὓς ἂν κατάσχῃ, ἀγρίους ποιεῖ καὶ ἀνημέρους. Κατασμύχων. Σμύχω τὸ καίω, ψιλόν. σμήχω δὲ τὸ καθαίρω, ἡ. ἐξ οὗ καὶ σμῆγμα τὸ σαπώνιον. Τὸ καλὸν πο θορεῦσα. Ἤγουν, ὦ ἡ τὸ καλὸν ὁρῶσα. τουτέστιν ὦ ἡ καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. Τὸ πᾶν λίθος. Ἤγουν, σκληρὰ καὶ ἄτεκτος, ἢ μονοῦχι, τοὺς ὁρῶντας ἀπολιθοῦσα τῷ κάλλει οἷον περὶ γεγόνος λέγουσιν· ἢ λευκὴ ὅλη οἷον ἄγαλμα μαρμαρινόν. ἐὰν δὲ γράφητε λίπος διὰ τοῦ π'. ἔσται οὕτως. εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἐρῶντα· ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπρά. ἢ ἡ βλέπουσα λιπρόντι καὶ λευκόν.
» ὡς Ὅμηρος· Λευκοὶ, ἀποστίλβοντές τ' ἀλοιφῇ. Ἢ
» σκληρὰ καὶ ἀδιαμάντινε, διὰ τὸ ἀνηλεὲς καὶ ἀνενδότον. Ἄλλως. Τὸ πᾶν λίθος. Ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ διόλου. τουτέστι, σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος. Τὸν στέφανον τῖλαίμε. Τὸ ἑξῆς. ἤτοι κατατῖλαι, καὶ κατακόψαιμε ποιήσεις, εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις ὥς φησιν Ἀριστοτέλης,

δυετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῆς. στέφει γὰρ τὸ πληρῶσαι πᾶν ὁμήρῳ· Κᾶροι δὲ μεγάθεας ἐπὶ
" στέφανον ποιοῦ Ἄλλως. Ὁ νῦς. Ποιήσεις με αὐτίκα τίλαι εἰς λέπτα. ἤγουν ἁλιάσασθαι καὶ τιμᾶν τὸν στέφανον. ὃν χάριν σοῦ ὦ Ἀμαρυλλὶ φίλην φυλάσσω. ἐμπλέξας αὐτὸν, κάλυξι λιοσδ. αὐτὶ τοῦ κορύμβοις, καὶ δυώδεσι σελίνοις. Τί ὁ λύσος. Ὁ λυσιτελῶς σωζόμενος. ἢ ὁ λυσχερῶς διωκόμενος. λασσός γὰρ ἡ ἀθυνᾶ. ἢ λαὸν διώκασα, ἢ σώζουσα. λύσσον γὰρ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα. οἱ δὲ, τὸν λυσχερῶς σωζόμενον, παρὰ τὸ σόος. καὶ Ὅμηρος. Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σῶοι μαχέοιντο ἀχαιοί. Τὰν βάιταν. τὴν μιλωτὴν ἢ τὴν διφθέραν. φησὶν ἀπορρίψας, ὁ ἐκ λυσάμενος, εἰς τὴν θάλασσαν ἅλσθαι. ὅθεν ἁσιλήσω. ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω. ὅθεν ὁ ὀλπὶς ὁ ἁλιεὺς, σκοπιάζει, ἤγουν ἀπὸ μετεώρου τὸν σκοπεῖ. ἢ ἀγρεύει τοὺς θύννους. τοὺς ἰχθύας. τὸ δὲ ὄλπις, ἀπὸ τοῦ λέπω, λοπίς. καὶ γὰρ ἐπορθέσθη τοῦ ὄλπις. ὁ τοὺς λεπίδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων. ἢ τοὺς ἕλλοπας. ἔστι δὲ ποιητικώτερον ὄνομα, ἢ λύειον τοῦ ἁλιέως. Ἄλλως. Ὄλπις, τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος χύσιν. ὄλπιν γὰρ φασὶ τὴν λύκιθον. ὡς εἶν παρὰ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. ἢ ὄλπις ὁ τοὺς ἕλλοπας ἀγρεύων τῇ διαφορᾷ τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄρεα ἀσχολούμενοι. Κἢν μαμὰ ποθαύω. Καὶ ἐὰν μὴ ἀχθαύω φησὶν, ὅμως δυφρανθήσομαι ὅτι ἐρρίψατε
ἐμαυ-

ἐμαυτόν. ἢ τέως τὸ πρᾶγμα ὅ, σε τέρπει γεγένηται. ἔ-
γνων πρίν. ὁ νοῦς. πρὸ ὀλίγου. ὅτε σημεῖον θέλοντός μου
λαβεῖν εἰ φιλεῖς, τὸ φύλλον δι' οὗ ἡ φιλία δηλοῦται, ὑπὸ
τῶν χειρῶν πληττόμενον, οὐκ ἀφῆκε τὸν ψόφον. Οὐ δὲ
τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα. Ἐν ἄλ-
λοις γράφεται καὶ οὕτω. οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξαί-
μενον, ἐπλατάγησεν. τηλέφιλον δέ ἐστι, τὸ φύλλον τῆς
μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνιν ἑτέραν λέγουσιν εἶναι αὐτὸ εἴ-
τε ἢ οὖν εἴτε ἐκεῖνο ἐστὶν, ἀναλαμβάνετε πρὰ τῶν ἐρών-
των τὸ τηλέφιλον. καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέ-
λει, ἐδίδου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντέρωνται ὑπὸ τῶν
ἐρωμένων. εἰ δ' οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. εἴρηται δὲ
τηλέφιλον, κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ' πρὸς τὸ δ'. οἱονεὶ δη-
λέφιλόν τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὸν φίλον. Ἄλλως. Τὸ τη-
λέφιλον, ῥίζιόν τι θαμνώδες. κάτωθεν δὲ ἀναβαίνει
τρίκλωνον. οὗ δὲ κλῶνας ἔχει δραχμῆς μείζονας σπιθα-
μιαίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοικε, τῷ σπειρομένῳ λωτῷ. λωβὸν
δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ. ἐν ᾧ τὸ σπέρμα. οὗ μὴ χριομένου, ὁ
χρὼς ἐξαιμάττεται, καὶ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον
δὲ μὴ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἄλλα καὶ μὴ τὸν ὦμον
τιθέντες, ἔσθ' ὅτε καὶ μὴ τὸν πῆχυν, ἐπεπειρῶντο τοῦ
ψόφου. Ἄλλως. Τινὲς τῶν ἐρωτικῶν τὸ τηλέφιλον
μὴ τὸν ὦμον τιθέντες, ἢ τὸν καρπὸν μὴ κρούουσι. καὶ ἐὰν
μὲν ἐρυθρὸν γένηται καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον, νομίζου-
σιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. τοῦ χρώματος δ' ἐμ-

πρησθέντος. ἢ ἑλκωθέντος, μισεῖσθαι. πλατάγημα δὲ τὸ πλαταγώνιον. ποτεμαίξατο δὲ, ἤγουν, προσήκατο ἐξ αὐτοῦ τυπτόμενον ψόφον. Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῶ ποτὶ πήχεος. Τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος. καὶ φησὶ πρὸς τὸν πήχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιῆσαν. ἢ τὸ αὔτως οὕτως μηδὲν ἀνύσαν πρὰ τῷ ἁπαλῷ πήχει ἀντὶ τοῖς ἁπαλοῖς δακτύλοις. Ἀγροιὼ τἀλαθέα. Ἀγροιὼ, ὁ ὄνομα κύριον, οὐδέπω γὰρ τὴν γραίαν οὕτω φασίν. ἢ τὴν ἀγροικικήν. τὴν ὑπὸ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην. ἡ κοσκινόμαντις. ἤγουν, ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη. Ἀπρὰν ποιολογεῦσα. Ἡ πρώην σταχυολογοῦσα. ἤγουν σοῦ στάχυας ἀναλεγομένη. ποιὰν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατεξοχήν. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν. ποιὸς γὰρ κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἡ βοτάνη. ἢ ἡ πρὶν καλαίμην συλλέγουσα, καὶ σταχυολογοῦσα. Παραιβάτις. Ἡ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ ἑπομένη καὶ πρακολθοῦσα τοῖς θερισταῖς. ἀπὸ τοῦ ἐρίθος ἡ ἀκόλουθος.

Ἐριθακίς. Ἤγουν, μισθώτρια, ὑποκοριστικῶς. ἢ ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα. Ἐν διαθρύπτῃ. Ἀπονοῆ, καὶ ἐμβλακεύη. σπαταλᾶς, τρυφᾶς. Ἄλλετ' ὀφθαλμός μου. Δοκοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ὄψεσθαι τινὰ τῶν οἰκείων ἂν ἄλλωνται. ὁ δεξιός μου ὀφθαλμὸς ἅλλεται καὶ πηδᾷ ἆρά γε θεάσομαν αὐτήν.

Ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν. Ἐκνεύσας. τραπεὶς ὧδε πρὸς τὴν πίτυν. ἀσεῦμαι δωρικῶς. ἤγουν ἄσομαι.

τὸ κοι-

τὸ κοινῶς, τραγωδήσω. Καίμ' ἴσως ποτίδη. Καί
με ἴσως ἂν προσίδη, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδαμαντίνη. ἤγουν,
ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατεσκευασμένη. ἀλλ' ἄνθρωπός
ἐστι δηλονότι, συμπάθειαν δέξασθαι δυναμένη. Ἱπ-
πομένης ὅκαδη. Ἱστορία, ὁ ἄρεος ἱππομένης τῆς σχοινέως
ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐρασθεὶς, ἀφροδίτης συνερ-
γούσης ἔδραμεν ὑπὲρ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζό-
μενον τῷ δρόμῳ ἡττηθέντα θνήσκειν, ἢ περιγενόμενον
δρόμῳ, λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν πρὰ τῆς θεᾶς μῆ-
λα χρυσᾶ τοῦ τῶν ἑσπερίδων κήπου, τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν
ἕκαστον αὐτῶν. οὕτω δὲ ἀσχολουμένης τῆς κόρης ὑπὲρ τῇ τῶν
μήλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λαβὼν δὲ αὐτὴν γυναῖκα με-
ταμορφώθη εἰς λέοντα, ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ.
Ἄλλως. Ἀδ' ἀταλάντα. Δύο ἀταλάνται εἰσίν. ἡ
μὲν, ἐν ἀρκαδίᾳ. ἡ δὲ, ἐν βοιωτίᾳ, ἡ σχοινέως θυγάτηρ.
ἡ μὲν οὖν ἀρκαδικὴ ἀταλάντη, τοξότις ἦν δεινή. ἡ δὲ
βοιωτικὴ δρομαία οὖσα, προσέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴ-
τις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ λαβεῖν αὐτήν. καὶ πολλοὺς θε-
λήσαντας νικῆσαι, ἀνεῖλεν. ἱππομένης οὖν συνεργὸν ἔ-
χων τὴν ἀφροδίτην, καὶ λαβὼν πρὸ αὐτῆς μῆλα χρυ-
σᾶ, καὶ πραγενόμενος τῷ δρόμῳ. ἔρριπτεν ἕκαστον αὐ-
τῶν εἰς τοὐπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων
ἐγένετο, καὶ ἐλείφθη. ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησε, καὶ γυναῖ-
κα αὐτὴν ἔλαβε. Ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη. Τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ
» εὐθέως. καὶ Ὅμηρος. Ὡς ἴδεν, ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χό-

λος. Οἱ δὲ οὕτως. ὄντως ὡς εἶδε τὰ μῆλα. λίαν ἐμαί-
νη. ἐπίτασιν γὰρ ἔχει τὸ ὡς ἐπ' αὐτοῖς. Ὡς εἰς βαθὺν
ἔρωτα. Αὐτῶν δηλονότι τῶν μήλων ἄλλεν, ἀντὶ τοῦ
ἥλατο. τουτέστιν, ἐν ἔπεσε. βαθὺν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Τὰν ἀγέ-
λαν χ' ὡ μάντις ἄγε μελαίμπους. ἱστορία. Νηλεὺς ὁ
τυροῦς ἔχων θυγατέρα, οὐκ ἐδίδου αὐτὴν τινὶ γυναῖκα,
εἰ μὴ τῷ συντιθεμένῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς ἰφίκλου βοῦς
ἐκφυλάκης. βίας δὲ ὁ μελαίμποδος ἀδελφὸς, ἤρα αὐ-
τῆς σφόδρα. μελαίμπους δὲ θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ
βίαντι τὴν κόρην δοῦναι, τὸν κίνδυνον ὑπέστη. συλλη-
φθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ ἰφίκλου, ἐδεσμεύθη. ἤτοι
ἐν φυλακῇ ἐβλήθη. μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἦν
πίπτειν, μάντις ὢν προεμήνυσεν. ἐν ᾧ καταπληχθεὶς ὁ
ἴφικλος ἔλυσε. καὶ ἤρεν αὐτὸν ὡς μάντιν, πῶς ἂν παῖ-
δας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. ἐκτέ-
μνοντι ποτὲ τῷ πατρὶ φυλάκῳ δένδρων ἀφ' οὗ καὶ ἡ
χώρα φυλάκη ἐκαλεῖτο, ὁ ἴφικλος παῖς ὢν περιεστήκει.
ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατὴρ, ἣν εἶχε μαίχαιραν εἰς τὸ
πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὥρμησε. καὶ συνέβη ἐπε-
νεγκεῖν αὐτὴν τοῖς μορίοις τοῦ παιδὸς, ἐπεὶ δὲ ἄγονος
ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἦν ὁ ἴφικλος, ὁ μελαίμπους ἀνε-
ρευνήσας εὗρε τὴν μαίχαιραν. καὶ ἐκέλευσε τὸν ἴφι-
κλον, ἀπρξέσαντα τὸν ἰὸν αὐτῆς πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν
πατέρα παίδων ποιήσας, ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ τῷ νηλεῖ

ταύ-

ταύτας δίδωσι. καὶ διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ βίαντι, τὸν τῆς πειρῆς γάμον περιεποιήσατο. μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη πρὰ τῆς μητρὸς ῥοδόπης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου, μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὅθεν καὶ μελαίμπους ἐκλήθη. Ἀλφεσιβοίης. Αἰόλου, τοῦ ἕλληνος, σαλμωνεὺς, ἐξ οὗ, τυρώ. ἐξ ἧς καὶ κριθέως, νηλεύς. ἐξ οὗ, πειρώ. ἐξ ἧς ἀλφεσίβοια. Ἄλλως. Ὁ νοῦς. Τὰν ἀγελαῖν χ' ὡ μάντις. Καὶ ὁ μάντις ὁ μελάμπους, τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν τοῦ ἰφίκλου ἦγεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν ἀπὸ τοῦ ὄρθρυος εἰς τὴν πύλον. ἔστι δὲ ὁ ὄρθρυς. ὄρος θεσσαλίας. ἐν ᾧ πόλις ἡ φυλάκη, ἧς ἦρχεν ὁ ἰφύκλος, οὗ ἦσαν οἱ βόες. ἡ δὲ πειρὼ ἡ χαρίτων πλήρις, ἡ μήτηρ τῆς περιτῆς τὴν φρόνησιν ἀλφεσιβοίας ἐκλίνθη. ἤγουν, ἀνεπαύσατο, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ βίαντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μελαίμποδος. Τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν. Ὁ νοῦς τὴν δὲ περικαλλῆ ἀφροδίτην ὁ ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν τοῖς ὄρεσιν, οὐχ οὕτως ὑπὸ πολὺ ἤγαγε μανίας ἐρωτικῆς, ὡς τε οὐδὲ ἀπεθανόντα αὐτὸν, χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς τίθησιν. Ὥς τ' οὐδὲ φθιμένον μιν. Ὡς οὐδὲ τελευτήσαντα τὸν ἄδωνιν, τοῦ ἰδίου τε αὐτῆς μαστοῦ χωρίζει. ἀλλ' ἀεὶ αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ ἄδωνις μῆνας ἐξ παρὰ περσεφόνη ποιεῖν, ὡς καὶ παρ' ἀφροδίτη ἄνευ τοῦ συγκαδεύδειν καὶ προσερνίζεσθαι. λέγουσι δὲ περὶ τοῦ ἀδώ-

νισθ· ὅτι καὶ ἀχθανώμ, ἐξ μιῶς ἐποίησεμ γὼ ταῖς ἀγ
κάλαις ϑ ἀφροδίτης, ὥσω ὀρ καὶ γὼ ταῖς ἀγκάλαις ϑ
πορσεφόνης. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον, διὸ τόμ ὄντιμ ἀληθῶς.
ὅτι ὁ ἄδωνις. ἤγομ ὁ σῖτος ὁ ωειρόμενος, ἐξ μιῶς γὼ
τῇ γῇ ποιεῖ ὑσὸ ϑ ωορᾶς, καὶ ἐξ μιῶς ἔχει αὐτὸμ ἡ
ἀφροδίτη. τοτέστιμ, ἡ δυνερασία τοῦ ἀρ'. καὶ ἐκ τοῦ
λαμβάνουσιμ αὐτὸμ οἱ ἄνθρωποι. Ὁ τὸμ ἄτροπομ ὕ-
πνομ ἰαύωμ γὼ δυμίωμ. Ἄτροπομ. ἀμετακίνητομ.
αἰώνιομ καθεύδωμ ὕπνομ. ἱστορία. Φασὶ γάρ ὡς τ γὼ-
δυμίωνος ἠρᾶτο ἡ σελήνη. ἡ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τὸ λάτμιομ
ϑ καρίας καινυκτευτὸν πεμίγη. καὶ ἀλληγορεῖσιμ ὡς Ἐν
δυμίωνος ὢν, τῇ σελήνῃ συνεθήρα νυκτός. ἡμέρας δὲ
ὕπνωττεν. Ἄλλως. Τὸ γὼδυμίωνος ἠρᾶτο ἡ σελή-
νη. Ἡμ δὲ πρὸς τὸ λάτμιομ ὄρος ϑ καρίας, Ἐνδυ-
μίωνος δὲ ὢν, ἡμέρας ὕπνωττε. τῇ δὲ τὰς νύκτας
λαμπούσης τ σελήνης, ἀεί ποτὲ θήρας, ἤγομ ἐθήρευε.
ϑλὰ τὸ τὰ θηρία τῇ αὐτῇ τοῦ καιροῦ ἀεὶ γᾶσθαι. μακαρί-
ζω φησί, ϑλὰ τὸ ἐκεῖνομ μὲν φιλεῖσθαι ὑσὸ σελήνης,
ἐμὲ δὲ μισεῖσθαι. Ἄλλως. Ἐνδυμίωμ φασὶ πρὸ τῆς
θεοῖς ϑλαβίβωμ, ἠρᾶσθαι ἥρας. ἐφ' ᾧ χαλεπήνας ὁ Ζεὺς,
ἐποίησε καθεύδειμ ϑλα παντὸς ἀθάνατα. τὸ δὲ ἄντρομ
γὼ ᾧ ἐκάθευδεν, γὼ λάτμῳ ϑ καρίας ἐστί. Ζαλῶς δὲ
φίλα γυναῖκα ἰασίωνα. ἱστορία. Ἰασίωμ ὁ Ἱερὸς, Κρήτης
βασιλεύς, υἱὸς τοῦ Μίνωος, καὶ φρονίας νύμφης. τούτω
γὼ λειμῶνι κοιμωμένῳ, ἡ δημήτηρ συνῆλθε, καὶ ἔτεκε

τὸμ

τὸν Πλούτωνα. Βέβαλοι. Τουτέστιν ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἀμύητοι. ἀμυστηρίαστοι. μυστήρια μὴ ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα ἰασίωνος καὶ δημήτερος. Τίν δ' οὐ μέλει. Σοὶ δὲ οὐ φροντίς ἐστι τούτου δηλονότι. μέλειμοι τοῦ δὲ καὶ μέλειμοι τόδε ποιητικῶς. ἀφ' οὗ σημαινομένου, καὶ πρῶτον
„ ἔχει πρόσωπον, καὶ δεύτερον ὡς ἐν τούτοις. Οὐ γὰρ
„ πιερίδεσι τόσσον μέλω, ὅσον ἔρωτι. Ἐπὶ δὲ τοῦ πρωτέρου σημαινομένου. οὔτε πρῶτον ἔχει πρόσωπον, οὔτε δεύτερον. ὡς τὸ δεῖ, τὸ σημαῖνον τὸ πρέπει. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ λείπεται, ἔχει πρῶτον πρόσωπον, τὸ δέω. Ὡς μέλιτοι γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. Βρόχθος λέγεται, τὸ ἐπίλακκον μέλος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον ποιόν ἦχον ἀπτελοῦν. ἤγουν, ὅπως τοῦτό σοι γλυκὺ ὡς κατὰ βρόχθου μέλι γένηται τουτέστι τοῦ φαρυγγος.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Δ'. ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ἘΠΙΓΡΆΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, Βουκολιασταὶ, ἢ νομεῖς, Βαττος καὶ Κορύδων. ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐν τῷ προσήκοντι προετυπώθη τόπω.

Βά. Εἰπέ μοι ὦ Κορύδ' τίνος αἱ βόες. ἦ ῥα Φιλώνδα;
Κο. Οὔκ, ἀλλ' Αἴγωνος. Βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε.

Βωλ. Ἦπα ψὲ μυβόλων τὰ ποθέσωρα. Ἦπ. ὄντως αὐτὰς λάθρα ἢ τὰ πρὸς ἐσωρίαν ἀμέλγης; τὸ γὰρ ψὲ οἱ σλωεῖς, αὐτὶ τοῦ σφὲ χρῶνται. εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸν σλεισώτας ἀμέλξαι τὸ γάλα, ὕσορον ἤδη αὖθι λάθρα ἀμέλγειν. Ἀλλ' ὀγρίων ὑφίπτα τὰ μοχία. Οὐσλαμῶς σληθνότι. ὅτι ὀγρίων ὑσοβάλλει τὰ μοχία. ὅρος δὲ τάχα ἂν εἴη πατὴρ τοῦ ἄγωνος. ὡς φησὶ σύναμαι λάθρα ἀμέλγειν. ὁπόταν ὁ πατὴρ τοῦ ἄγωνος, ὑσοβάλλει τὰ ἴσχα. Αὐτὰρ σὲ. Ὁ δὲ Βοιώτος φησὶν ἄγωμι, εἰς ποίαν χώραν ὤχετο, ἀφανὴς γενόμενος ἤσλη; Οὐκ ἄκουσας; Ἄγωμι νῦν ἐπ' Ἀλφειόν. αὐτὶ τοῦ ὡὶ τὶν Ὀλυμπίαν. ἤτοι ἀφ' ἧς ἐκεῖσε ὁ Ἀλφειός. ὅτι ἀναγέγραπται ὁ ἄγωμι νενικηκὼς Ὀλύμπια. Μίλωμι. Τὸ μιστωνιάτιον μίλωνα φησὶν, ὃν καὶ Ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ αὐθρώσον. διατεθρύφθαι δὲ ὅτος ὑσὸ θυείων, ἢ ἰσχνῶν. ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρὼν λίνας σλῳόμον χίζοντας, σφῶν δὲ βαλόντας γὼ μέσω τ' ξύλα, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ ὅτως ἐτελεύτησε, Καὶ πόκα τῶν ἔλαιον γὼ ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει. καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαι) γὼ ὤπιον τ' ὀφθαλμῶν αὐτ' εἶδεν. ἀντὶ τ' ἐλαίου τ' ἀγῶνα θέλει λέγειν. ἢ ἔλαιον ὃ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἔλαιον, τὸ ἀγριέλαιον ὃ ὄξι κότινον. ὃ οἱ νικήσαντες στεφανοῦντο. Ἄλλως. Καὶ πότε ἐκεῖνος ἐλαίῳ ἐχρίατο. ὁ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. πάντα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι

ἀτροῖηοι ἐλαίῳ χρῶνται ὐχ ὡς πινδ. αὐαγινώσκουσιν ἐλαιον, ὡς ἄρμιον. ἵνα σημαίνη τὸ ἀτρεμέλαιον. ἀξ ὃ ὀλυμπικὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὅτος ἐκ βαλλισὸς ἢ βαλλισεφάνε ἐλαίας χρυόμενος δίδοται. ἅπις ἀπέχθεσθαι δίωι οκτὼ, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. Βίλω καὶ κάρτος. Κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος. ἤγουν τὴν ἰσχύν ἐκ πραλλήλε. ὁρίσθειν καὶ ἰσοῦσθαι. Ἄλλως. Βίλω καὶ κάλλος. Ὁ καὶ κάλλιον. ἵνα μὴ διασολογήσωσι, βίλω καὶ κράτος λέγων. Κἤμ' ἔφαθ' ἁμαρτήσ. Καὶ ἐμέ ἔφη ἡ μήτηρμε, τ πολυβούκε ἐὰν ἀμύνονα ἢ τὴν ἰσχύν. Ἄλλως. Τὸ τρ ἀμφίβολον. ἢ τὸ μὲ γὰρ γωνα ἔφη κρείττονα τὸ πολυβούκε, ἢ ἐμέ τὸ γάρ, κἤμ' ἔφαθ' δυνάται ἐὰν μὴ ἐμοί ἔφη. Σκαπάνατε. Σκαπάνη ὅτι, δικέλα. σκαφίον. τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. οἱ ἀπινοί, ἄμιλλα. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθληταί. μάλιστα δ οἱ πύκται. Ἄλλως. Σκαπάναν, ἤγουν, δικέλλαν. ἢ λισγαφίον. ἢ σκαφίον. οἱ οἱ ἀπινοί, ἄμιλλα λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασαὶ, τοῖς ἐχθροῖς ἐν τοῖς γυμνασίας. τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες, καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναῤῥωνυῶντες. Καὶ ἔστι τοῦτο μᾶλα, μῆλα. Τὰ πρόβατα. τὰ θρέμματα. ἐκ δ τούτε, τὰ κρέατα τούτων φησίν. ἵνα ἔχη κρεοφαγεῖν. ἢ μᾶλα γοῦν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν μήλων λέγει. καθὰ καὶ μίλωνα, ζωιὰν ἔχοντα ἀγωνίζεσθαι. μῆλα δ τὰ θρέμματα λέγοντες καὶ τὰ τούτων κρέατα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν ὅτι δ μῆλα

λας δ᾽ μόνον τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει Ὅμηρος. Ἀνθρώπους δὲ ἔπαυσεν ὠὴ χθονί. Μῆλα λελάβηκε, τὸ δὲ τὸ τόθι αὖτι τῷ γῶ τοῦθ᾽. Πείσαί τι μέλλων καὶ τὸν λύπης αὖτίκα λυσθῶ. Διεγεῖραι αὖ ὁμίλων καὶ σὺ λύκος τάχιστα μαίνεσθαι. τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν λυκῶν. ἀλλ᾽ ἴσως λέγει ὅτι πείσειν αὖ κἀ σὺ λύκος τὸ πρὸ τοῦ σωφρονεῖν ὑπομεῖναι. ἢ ὅτι καὶ σὺ λύκος ἐκμανὴς αὖ ὁμίλων. ὅτε καὶ τὸν Αἴγωνα τὸν ἀγροῖκον ὠὴ τὸν Ἀγῶνα ἀφρολύσασθαι ἠνάγκασε. Τὰς λαμπάδας. Αἱ λαμπάδες δὲ αὖτὸν γῶ ταῦθα βοῶσαι ζητοῦσι. λαμπάδας, αἴνεας βόδν αἴ εἰς τὸ λαμπάδων ὠὴ τηλεσαι. Οὐκέτι λάδυτι. Οὐ λαμῶς θέλουσι βόσκεσθαι. λιλαόνται, ζητοῦσαι τὸν αἴγωνα. Τᾶς πόρζω. Πόρζας τὰς ἀκμαζούσας βᾶς. ἐφ᾽ ἃς οἷόν τε σὺ ταύρος σέχεσθαι, ἤγουν πορεύεσθαι. ἢ τὰς γῶ τῷ πόρσω, τουτέστιν γῶ τῇ ὁδῷ ἰούσας. Μὴ πρώκας σιπίζετε. τὴν καγόνα φησὶ δρόσον πρῶκα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρωΐ ὠὴμπεσθαι. ⟨Καλλίμαχος⟩ Ὥσκων ἐκεῖναι πρῶκες ὁρᾶζε ὠὴσοῦσαι, πρωΐκιον ἐκλυκέως εἶλαρ ἔλωμεν. Οὐ λαῶν. Μὰ τὴν γλῶν. ἄλλωτε μὲν αὐτὴν πρὸς τὸν αἴθαρον Βόσκω. Ἐπ᾽ αἰσάρου. Αἴθαρος, ποταμὸς ἀπὸ μέσης φησὶ πόλεως τῶν Μυροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ποταμὸς Σικελίας αἴθαρος. Κώμυθα. Κώμυς, ἡ λίσμη, ἄρτι τὸ λεπτόν. Μυρατῖνος. Ὁ δὲ μετ᾽ ὀλίγα πρόεχων λωμυθῶν τὴν λοιπὴν ἔχει

τῶν

„ τῷ στεφάνῳ. ἢ κώμυς, δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς τροφήν. κώμυς, κώμυθος, ὡς κόρυς, κορυθος. Σκαίρει. Σκαίρειν κυρίως, τὸ σκιρτᾶν. ἀφ' οὗ καὶ σκάρος. νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθα καὶ σκαρθμὸς πρὸ ἀρατῶ. Λάτυμνον. Ὄρος κρότωνος. Βαθύσκιον ϊ, τὸ ἄγαν σύνδεδρον. Ἄλλως. Σκαίρει. Σκιρτᾶ. ἀναστρέφεται. ἀπὸ τοῦ ἀναστροφῆς δὲ, τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν. περὶ τὸ λάτυμνον τὸ ὑπὸ συνεχῶν δένδρων συσκιαζόμενον. οὗτος γὰρ τὸ Βαθύσκιον. τὸ δὲ λάτυμνον, τινὲς ὄρος τοῦ λακωνικῆς φασί. Πύῤῥιχος. Ἀπὸ τοῦ πυρὸς, πύῤῥιχος κατὰ πραγωγήν. τινὲς προξυτόνως λέγουσι πυῤῥίχος. ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν αἰολικῶς. τὸ γὰρ καθ' ἡμᾶς πύῤῥιχος, ὀσκάριος. τινὲς δὲ τὸν πύῤῥιχον, ἠπειρωτικὸν ἤκουσαν. ἀπὸ πύῤῥου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι, λείψανον εἶναι τῶν γηρυονείων. ἦν δὲ καὶ πύῤῥος ποιητὴς ἐρυθραῖος, ὥς φησι λυγγεύς. ἢ πύῤῥιχος κατά τινας, ὁ εὐκίνητος. ἀπὸ τοῦ πυρὸς εὐκινήτου ὄντος. ἢ τὸν πυῤῥὸν κατὰ τὴν χροιάν. Τοὶ τῷ λαμπριάδα. Ὁ τῶν λαμπριαδῶν δῆμος ἀπό τινος λαμπρίου. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ Βάττος πρὸς οὐ φυλέτας τοῦ λαμπριάδου φησίν, εἴθε ὅταν θύωσι τῇ ἥρᾳ τῷ κρέα νέμωνται οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν. ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τοῦ θεοῦ δηλονότι, καὶ ζημιωθὴ ὁ δῆμος. Κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος, ἢ ὁ ταῦρος. ὁ τοῦ λαμπριάδου δηλονότι

ὡς

ὡς κακοῦ ὄντος τούτου τοῦ δήμου. ἢ ὁ λάμπριος ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. Ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος. ἢ ὁ δῆμος. ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτὸν τινά. ἢν γὰρ τάχα κεράστης. ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτόν, δηλονότι τὸν ταῦρον. ἢ λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυῤῥός. εἴθε τοιόν δελαυχοιεν οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου. ἤγουν, οἱ ἀπὸ τοῦ λαμπριάδου κατὰ γόμενοι ὅτε θύουσι τῇ ἥρᾳ. ἵνα δηλονότι μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡθυσία ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσιν. Ἐς τὸ μαλιμνον. Τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φασί. οὗτος δὲ ἦν στόμα λίμνης περὶ τὴν κρότωνα. καὶ τὸ ἐν τροίᾳ δὲ στόμα λίμνης. πιθανῶς δὲ οὗτος ὠνόμασται. Ἔς τε τὰ φύσκω. Μέρη δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρους ὁ φύσκος. οὗτος δὲ λέγει, ὡς τοῦ φύσκου ὄρους νομὰς ὠλτηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντος. Τὸν νήαιθον νήαιθος ποταμὸς κρότωνος. Ὠνόμασται δὲ, πρόσον ἐν αὐτῷ, νῆας ποτὲ κατὰ καλῶαι ἑλληνικάς. Αἰγίπυρος. Ἔστιν ἀκανθῶδες φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ γλαυκίζουσα. εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Καὶ κνίζα. Κνίζα φυτὸν χορτῶδες. ὃ αἱ θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν στιβαδοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυχρὰ οὖσα, ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις νόμος γὰρ ἦν ἀθηναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ θεσμοφόρια ταῦτα, πρεσβεῖοι γυναῖκες, καὶ τὸν βίον σεμναί. καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελεστῆς, τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱερὰς ὑπὲρ

τῶν

τῶν κρυφδν αὐτῶν αὐτιθεῖσαν, καὶ ὡσανὲ λίτανδύσασα, ἐπήρχονθ εἰς ἐλδυσῖνα. ἡ δὲ ἐλδυσις, ἔστι λιμὼ τ ἀπλικῆς. Μελίτεια. Εἰδλθ καὶ αὕτη βοτάνης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ. φδῦ. φδῦ. Προσέρητ ὅτι ἰωμικὴ ἡ δραστικδτή. ἀκδν ἀληθῶς ἔργοτα. καὶ ἰωμικοῖς ἁρμόζθσα, ⓒ τραγικοῖς. Εὐρδτι παλαύεται. Εὐρὼς λυσίως ἡ πρασινώδης ὁ μίχλη. παλαύεται δὲ, λεπαύεται ὑπὸ δυρωτος. πάλαι γὰρ ἔλεγον, τὸ λεπότατον τδ ἀλδύρδ. πῤ ὁ καὶ φαλιον λέγεται τὸ λδυκόν. Ἡλύ αὖ φάλιον ἀλδίροις γὰ τῷ ἐοἰκεναι. Ἄμ ποτ' ἐπάξα. τὸ δλύτερον πρόσωπον τδ πρώτδ μέσδ ἀορίστδ, οἱ συρακόσιοι δράτδ τδ ω πθοφορόντου. γὼ ἠσω, γὼ ἠσα. ἐγρέφω, ἔγρεψα. ὅτω καὶ τὸ ἔπαξα. αὐτὶ τδ ἐπήξω. ὀνᾶς. φδῦ. ὦ ἄγων. πορδύδονται καὶ αἱ βόδι εἰς ὀλεθρον. ἐπεὶ ἐπεθύμησας νίκης εἰς ἰακὸν ἀρβαινόσης. καὶ ἡ σύριγξ ἰὼ ποτὶ ἐπήζω καὶ κατασκδύασας καλαθμοις δηλονότι, ὑπὸ δύρωτος παλαύεται. ἤγουν λεπαύεται καὶ φθείρεται. Οὐτιώαγ' ὅ, νύμφας. Ἐκείνη φησὶν ἡ σύριγξ ὀκ ἐφθάρη. ὁ δὲ μεμόλιντ μὰ τὰς νύμφας. ἐπεὶ ὁ ἄγων ἀπὼν εἰς τ ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτ καταλιπῶν. ἐγὼ γὰρ δωατός εἰμι μελωδεῖν. Ποτὶ πίσαν. Ἡνικῶ ὀλυμπιάς. ἢ ἀρ πίσας τ ἀφαρέως, ἢ ἀρ πίσης δ ὠδυμίωνθ θυγατρός. ὦβα καὶ πισαίδ δὸς ἱδρύμιῶ. μελικτὰς δὲ ὁ μέλφ εἰδὼς ὀργάζεται. τραγωδητὴς.

μελί-

μελίζω γὰρ τὸ τραγωδῶ. Κηὖ μὲν τὰ γλαυκάς. Ἡ γλαύκα. χία τὸ γένος. κρουματοποιός. γέγονε ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. ἢν φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριοῦ. ὁ δὲ πύῤῥος ἐρυθραῖος, ἢ λέσβιος. μελῶν ποιητής. Τάν τε κρότωνα. Ἄλκιμος, καὶ κρότον αἰακοῦ υἱοί. καὶ ὁ μὲν, ἐβασίλευσε τῶν κεκυραίων. ὁ δὲ, ἐν σικελίᾳ ἔκτισε κρότωνα. Καὶ τὸ ποταῶον. Τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς κροτωνιάδος. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρώρειαι τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν ἥρας. Ἄλλως. Τὸ λακίνιον.

Ἀκρωτήριόν ἐστιν οὗτο, ἀπό τινος λακίνου κερκυραίου τοῦ ὑποδεξαμένου κρότωνα φεύγοντα. Ἄλλως. Τὸ πᾶν. Καὶ εὖ μὲν τὰ τῆς γλαύκης ἀνακρούομαι. εὖ δὲ τὰ τοῦ πύῤῥου. ὑπὸ τῶν κρουστῶν ὀργάνων λέγετε τὸ ἀνακρούεσθαι. ἐν ταῦθα δὲ ἀνακρούομαι, ἀντὶ τοῦ μέλπω ἁπλῶς. Κρότων καὶ ζάκυνθος, ἡ αὐτή. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἐπαινῶ τήν τε κρότωνα, καὶ τὸ ποταῶον τὸ λακίνιον. τὸ δὲ καλὴ πόλις ἡ ζάκυνθος, διὰ μέσου λέγετε μετὰ ὑπὸ κρίσεως. τὸ ποταῶον, ποιητικῶς οὕτω λέγετε, δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἕω λέγεσθε, ἵν' ἢ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τε τραμμένον, ἢ τὸ ἑῶον χωρὶς τῆς προθέσεως. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρωτήριόν ἐστιν, ἀπό τινος λακίνου ὠνομασμένον. διέφερε δὲ ἡ κρώτων τῶν ὑπὸ Ἰταλία πόλεων ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ. ὅθεν καὶ εἰς προοιμίαν ἐλθεῖν. Μάταια τ' ἄλλα περὶ κρότωνα τάσεα. Ἅπερ ὁ πύκτας αἴγων ὀγδώκοντα μόνος. Ταῦτα οὐκ ὑπὸ αἰγωνι

γωνι ἱστόρηται, ἀλλ' ὑπὲρ ἀστυάνακτι τῷ μιλησίῳ. ὁ δὲ Θεόκριτος τὰ περὶ τοῦ μιλησίου αὐτοῦ ἀστυάνακτος ἱστορούμενα, εἰς αἴγωνα μετήνεγκε. φασὶ γὰρ οὗτον ἴσθμεα νικήσαντα, καὶ οἴκοι πραγενόμενον, ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τῆς μεγίστου λαβέσθαι βοός. καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα, τῇ βίᾳ κατέλιπε τῆς ὁ πλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πλὴν δὲ λέγει, τὴν χηλήν. καὶ Ἡσίοδος.

Οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁ πλὴν οὐδ' ἀπολείπει. Τὸ δὲ κατεδαΐσατο, ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. ὡς ἔοικε, διὰ τῆς ἀδελφαγίαν ὁ μίλων τὸν αἴγωνα ὑπὲρ ἄθλησιν προτέτραπται. μαλζα δὲ τὸ νεομάλακτον, καὶ νεοφύρατον ψώμιον.

Τὴν εἰ καὶ τὸν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ αἴγων ὑπὲρ τοῦ λακινίου, καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι, ἐν ἐγκὼν ἀπότενος ὄρους, καὶ πρασπάσας τῆς ὁπλῆς. καὶ αἱ παροῦσαι γυναῖκες μεγαλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βουκόλος ἐγέλασεν. Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί. Ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη τῆς Ἀμαρυλλίδος. ἀνεμνήσθη καὶ ὁ Βάττος αὐτῆς. ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ, πρὸ τοῦ θανεῖν. Μόνας σέθεν. Ἐλλειπτικῶς. ἔδει εἰπεῖν, ὅτι ὑπὲρ σοὶ ἀπεθανούσῃ, διετέλεσα ἂν ἐν λύπῃ εἶναι, ἢ εἰ παντός μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος.

Ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας. Ἐν ταῦθα σαφῶς αἰπόλος ἦν ὁ Βάττος. ὃν εἰκὸς ἦν ἐρᾶν τῆς Ἀμαρυλλίδος, καὶ οὗ Θεόκριτον. φησὶ δὲ ὑπερβολικῶς ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι τοσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὦ Ἀμαρυλλὶ τελευτήσασα. ἢ τοσοῦτον ἡμῖν οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβας. ἤγουν,

ἀπέλαυες. ὅτως ἂν νοηθείη ἡ ὁμαλζωμ πρὸς αὐτλύ. ὅτι φησὶμ ὁ Θεόκριτος, λωμάζω ποτὶ τὰμ Ἀμαρυλλίδα. Ἄλλως. Ὅσομ ἀπέσβας. Τὸ ὅσομ, ἀντὶ τ τόσομ. ἤγαμ, προσάγομ. τὸ δὲ ωαῦ, ὅτως ὅσομ αἰ αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς, τοσόνδε μοὶ φίλη ὅσα δηλονότι, ἀπέσβας. ἤγαμ, ἀξέλιπες. ἀπέθανες. Θαρσεῖμ χρή. Τὸ δὲ Κορύδωμ φησὶ πρὸς ἀμυθόμενος τὸμ Βάττομ, ἵνα μὴ ἀθυμῇ, ὡὴ τῇ τελδυτῇ τ Ἀμαρυλλίδος. Ἀνέλπισοι ἢ θανόντες. Ἀνέλπισομ, ὃ δὲ ἐλπίζει τις λαβεῖμ, ἢ καταρθῶσαι, ἢ τοιοῦτό τι. ἀνέλπισομ, ὃ τὸ ἐλπίδος ἐσβεσμένομ. ἐκεῖθέ λέγεται φωτοῦθα τὸ, ἀνέλπισοι. Χ' ὡ ζεὺς ἄλλοθα. Τὸμ δὲ λέγει τὸμ αἶπομ τῶμ ὑετῶμ, ἀντὶ τ ἀέρος, φ' ὧ σωάγοντ' αἰ νεφέλαι. Τὸμ θαλλὸμ προώγονλι. Θαλλὸς ἁπλῶς λέγετ', ωαῦ τὸ τεθηλὸς. ἰδικῶς δὲ ὁ ἐλαίας βλαστός. Τὰ λύσσοα. Τὰ λυσσιῶντα. ἀπὸ τ λυσσιόλως σβύεσθαι καὶ ὁρμαῦ δηλονότι τὸ εἰς πρωχαί. Σίτθ'. Ὁ λέπραγθ. ἐπίφθεγμα βουκολικόμ. ὅπερ λέγασμ οἱ βουκόλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίτθα. λέπραθ ἢ ὁ λυκός. ἢ ὁ λυκοποίκιλος. ἢ ὁ λυκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲμ ἀπὸ τ λέπας ἔχειμ καὶ τ ἀργόμ. ὅ ὅτι λυκόμ ἔχει τὸ δέρμα. ὁ ἢ ἀπὸ τ λυκόμ εἶμ καὶ τ λαπάρων. ἢ λέπαργος, ὁ λυκός. ωαρὰ τὸ ἔχειμ λέπας ἀργόμ ἤγαμ, δέρμα λυκόμ ἢ λυκόμ, καὶ τὼ λαπάρω. Κυμαίθα, ὄμομα βοός, ἢ ἀγός. Παρὰ τὼ κώμυθα. ἢ ωαρὰ τὸ αἴθω, καὶ πρώμη, ἢ τὰς κόμας αἴθας ἔχθα. τοτέστι, ξανθὰς ἢ ἐγκύμονας.

Ἴλ'

Ἴσλ' ἀῦ πάλιν. Ἰσλὶ πάλιν πρόσεισι τοῖς φυτοῖς.
Εἴθ' ἰῶ μοι ξοικόν. Ἐοικὸν τὸ λαμπύλον. Ἀρχίλοχος.
Ἀλλά μοι ξοικὸς εἶη τῇ λυήμλω ἰσλεῖν. Λαγωβόλον
ἢ ξύλον, ὦ ἁλαφόλυγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. ἢ ὅπερ ἄε-
θλον ἔλαν ὀρθλὸν, ἐπόλυχεσθαι γλυέσθαι λαμπύλλω, ἵνα
μὴ ἔγκυον ἔλαν βλαφθῇ τλὸ βᾶν. Θᾶσαι μ' ὦ Κορύ-
δλων. Ἀποστροφὴ τὸ χῆμα. τῇ γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀ-
πορχόμενος ὁ Βαθύλος ἀπελάσαι τῆ ἀλάμαλιν, τοῦτ' ἀ-
κάνθης ἐτύπη ἁλεῖται τ Κορύδλωνος ἀξελεῖν αὐτῆ.
διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπίστρεψε τὸν λόγον καὶ φησί. θέα
σαίμε πρὸς τ Διός, ἀῦπ γαρ με ἄκανθα ἐπάταξε πρὸς
τὸ σφυρόν. Ἀρμοῖ μ' ὦδλ' ἐπάταξεν. Εἰ μὴ ψιλῶτι,
τὸ ἀρτίως νῦν ἐωσί σημαίνει. εἰδὲ δασυνίεται, τὸ ἡρμο-
σμένως. τὸ δὲ βαθεῖαν. αὐτὶ τ τοῦ ὁρμιγέθεις. καὶ μετέω-
ροι. Ταὶ ἀτρακτυλίδες γῶτί. Ἀτρακτυλὶς, εἶδος
βοτάνης. ἢ ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τ τὰς ἀτροίκως γυ-
ναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ἀξ αὐτῶν. γῶνοι δὲ ἀτρακτυ-
λίδας, τὰ ἀτροιολαίχανα φασίν. Ἔχω τέμιν. Ἄδλε
καὶ αὐτὰ, μερατῶ αὐτλὼ, τλὼ ἄκανθαν δηλονότι. τὸ δὲ
ἄδλε, ταυτὸ δλυάτῃ τὸ ἴδλε. ὁκῆ, πόθιανος, ὥστορ κῆ πᾶ
» ὁμίρω· Τῶν, ἐμόθεν γενεὰ δύγατορ δλὸς εἶπε κῆ ἡμῖν.
ἐκβαλὼν γᾶ τ ἄκανθαν, δλέκνυσι τῷ Βάτλῳ κῆ φησίν
ἄδε κῆ αὐτή. Ὀσίχαν ὀδὶ τὸ τύμμα, κῆ ἀλίκον ἄνδρα.
Βαβαί. Ὅσ) ὀδὶ τὸ τ πληγὼ ποιᾶν. δηλοῖ δὲ ἐμφαί-
νει, τό τε μέγεθ- τὸ ἀνδρὸς, καὶ τλὼ σμικρότητα δ)

ἀκάνθης. τὸ ἡλίκον πρὸς τὸν ἄνδρα. ἵν' ᾖ, μικρὸν ὂν τὸ τύμμα, ἡλίκον ἄνδρα, τοτέστι μέγα ἢ ἀνδρεῖον σλαμάζει. ἢ τὸ ἡλίκον ὡρῥήματικῶς ἀντὶ τοῦ ὁποίως σλαμάζει τὸν ἄνδρα. Μὴ ἀνάλιπος. Ἤγουν ἀνυπόδητος. ἀφ' οὗ καὶ ὑπέδλην. τὸ ὑπόδημα. ἅλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἑλίασειν τὸν πόδα. ἀνέλιπος δὲ οἱονεί, ὁ μὴ ἑλίασῶν τὸν πόδα. Καὶ ἀπαλλαθοι κομόωνλι.. Κομόωνλι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν. ἀκάνθας ἔχουσι· κόμαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀπαλαλθε, αἱ ἄκανθαι. ἀπαλλαθὼ δὲ εἶδος ἀκάνθης. ἢ πληγάντες αὖ ἔλαφοι, ἀκρυήσχουσιν. ἀπαλλαθὼ εἴρηται, ἀλλὰ τὸ μὴ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν πληγάντων ἀκρατᾶδι. ἤτοι, ἀφαιρεῖσθαι. Εἶπ' ἄγε μοι Κορύδλων, τὸ γοργόνλιον ἦρ' ἔτι μύλλει. Ἄγε εἰπέ μοι ὦ Κορύδλων. τὸ γοργόντιον. τὸν πατρόα λέγει τὸν Αἴγωνα. ἆρα ἔτι ἐλαύνῃ. ἤγουν, φιλεῖ ἐκείνη τῷ ὁρωμένῳ αὐτῇ τῷ μέλλοντας ὀφρῦς ἔχειν, ἧς ψέκά ποτε ὁρωτικὸν πάθος ἐλίξατο; μύλλῃ δὲ, ἐλαύνει. ὠθεῖ. πορεύῃ. ἀκρὸν τῶν, ἀλόωτων, καὶ τῇ κόπῃ σὺν μύλος ὠθόωμεν. Ἀμαὶ ὦ λειλαῖε. Οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκορίζόμενος, ἢ ὑποκινόμενος τὸν λέγει. πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελθὼν, καὶ πρὸς τῷ μαύρᾳ, ἢ μαλκτρᾳ, ἢ βαλκτρᾳ. τριχῶς γὰρ φορέεται ψ τοῖς αὐτιγραφοις, κατελαμβανον ὁ τωιῶνα ψάρεγει. τῷ μετ' αὐτὴ πλησιόπι μίξιν. Καὶ ποτὶ τὰν μαύρᾳ. Τῷ τῶν πολλῶν ὀρκάνῳ. ἢ μαλκτρᾳ, ἢ βάκτρᾳ. ἢ ὅτι σκληρῷ ξύλι-

νᾳ

νομ ἀδάκνειστες, ὃ φυραῖν εἰώθασιν. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ μαλάττειν καὶ φυραῖν γὰρ αὐταῖς τὰς μάζας. Φιλοίφα.

Τόποι γλῶσ. ἤγουν, ὁ φιλῶν τὸ σωφρονίζειν. Φιλοσυνασιασά. οἰφεῖν γὰρ τὸ σωφρονίζειν. ὅτω καὶ παρὰ Ἀλεξανδρόυσιν κόροιφος λέγεται, ὁ κόρων οἰφώμενος. ἢ οἰφεῖν τὸ σωφρονίζειν ἀπὸ τοῦ ὀπαιδύειν. γύθα καὶ οἰφωλὴς γυνή. ὅθεν καὶ παροιμία. ἄρτια χωλὸς οἰφεῖ. ἢ φασὶ σλαδυθλῶναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ γὰρ οἴκῳ καθεζόμενοι, σωφρονοῦσ ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ῥυῆναι ἤτοι σλαδυθλῶναι. αἱ ἀμαζόνες ἐπὰν ἀρρένων γυνήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον αὐτῶν γένηται. καὶ τούτοις ἀνδρωθεῖσι συμίασι. σκυθῶν δὲ λεγόντων καλὸν σωθῆναι αὐτὰς ἑαυτῆς, ἐκεῖναι ἔφασαν. ἄρτια χωλοὶ οἰφοῦσιν. Ἢ σατυρίσκοις. Τοὺς σατύρους οἱ πλείονες φασὶν ὡς καὶ οὐσιλλωδεῖς, καὶ ὠδὰς ἀσκοὺς. ὡς Αἰσχύλος μὲν γὰρ γλαύκῳ. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ. οἱ σάτυροι καὶ οἱ πάντες ὀνειπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης ὠνομάσται ὁ σάτυρος. σάθη δὲ ἡ εἰς τὴν ὠθυμίαν ἐκπύρωσις. Ἄλλως. Ἢ σατυρίσκοις. Ἀκρατεῖς οἱ σάτυροι ὁρῶτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθος. σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. ὅπερ καὶ ὠὸς λέγεται.

Κακοκναθμοισιν ὁρίσθη. Ἐπειδὴ αἱ ὀργὰς ἔχουσι λασίους πόδας. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρχοῦμαι τὴν μωρὰν καὶ σθρόμοις.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΤΟΥ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ πρῶτον εἰδύλλιον, Αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. οἱ δὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ, Κομάτας, καὶ Λάκων, Δωρίδι. Αἶγες ἐμὲ τῶν τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν. Ἴσιον ὅτι τὸ μὲν ἀπόλυτον ὄνομά ἐστι Κομάτας. ὃς καὶ ἐπιμέρους τοῦ συβαρίτου νέμει αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, Λάκων. ὃς δορίδι συμβαρείτου, νέμει δρέμματα. Τὸν συβαρίταν. Σύβαρις, πόλις ἰταλίας, ἢ ἀπὸ οἰκιστοῦ τινός, ἢ ἀπὸ συβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ καλεῖται θούριον. τὸν δὲ θούριον καὶ σύβαρις. λέγουσι γάρ ὅτι ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν καθῃρέθη ἡ σύβαρις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθλητικοὶ, αὐτὴν ὤκησαν, καὶ τῇ πόλει μετέθηκαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν θούριον, ἀπὸ θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος. καὶ θούριος, ὄνομα κύριον καὶ ὁ ὁρμηνικός. Τὸν Λάκωνα. Λάκων ὄνομα κύριον, ἐκτείνει δὲ τὸ ᾰ ἐπὶ τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. σύρον καρίωνα. ὅτω καὶ τὸν Λάκωνα. δωριεὺς γὰρ ἦν. Τὸ μὴ νάκος. Ὃς μὲν τὸν νάκος. ζωόδοτος τὸ ἱμάτιον. τὸ μαρσύπιον. ἢ νάκος τὸ δέρμα αἰγὸς δορᾶ. Ὅμηρος· Νάκος ἔλετ' αἰγὸς ὀρεσκόφοιο. ἢ θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς, αὐτὸς φησίν. Οὐκ ἀπὸ τᾶς καρύνας σίπυ' ἀμνίδες, πρόβατα. ἀτρίπαξ, σίπαξ, ψίπαξ, ποιμενικά, αἰπολικά, καὶ βουλικὰ ὑποφθέγματα. εἰσὶ δὲ ὑπορρήματα. ἔλεγον γὰρ τοῦτα

τα

τα διώκοντες. ἀρρεύσεσθε ὤφειλεν εἰπεῖν ἢ φεύξεσθε ἤ
τι τοιοῦτον. ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς, τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμ-
νοῖς τῷ σίττα χρῆται. ἔστι δὲ οὗτος πρακέλευσις. ἀμνίδες
τὰ μικρὰ πρόβατια οἱονεὶ, ἀμενηνά. Τόν μου τὰν
σύριγγα. Τὸν τὴν σύριγγα μου πρὸ ὀλίγου κλέψαν-
τα Κομάταν. Δῶλε συβάρτα. Δωρικῶς κατὰ τὴν γε-
νικὴν, ἀντὶ τοῦ συβάρτου. δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ δοῦλε. Δοῦ-
λος δὲ καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς φησι Χρύσιππος. οἰκέ-
της μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κτίσιν ὤν. δοῦλος δὲ, ὁ ἀπελεύθερος.
συβάρτας δὲ, ὡς περδίκας ἀγρίππας. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ
ἀνάλογον, συβαρίτης. κατὰ δὲ δωριεῖς, συβάρτης. Τί δ'
οὐκέτι σὺν κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν. Ὁ Κο-
ρύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς. οὐκ ἀρκεῖ
σοι φησὶ σὺν κορύδωνι ἐν τῷ καλάμῳ φυσσᾶν καὶ συ-
ναυλεῖν αὐτῷ οὗτος δὲ χλευαστικόν. ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν,
εἰ μὴ ποππύσδειν καὶ μόνον. καλάμη δέ ἐστι, τὸ κατα-
λειπόμενον ἢ περιλειπόμενον ἐκ τοῦ θερίζομένου σίτου
καλαμώδου καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν,
ὑποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. ποπ-
πύζειν δὲ, τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινὰ φυσῶντα τὸν
ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν. Ἄλλως. Τί δὲ, οὐδαμῶς ἀρ-
κεῖ σοι. ἤγουν, ἱκανὸν ἔστι σοι αὐλὸν ἔχοντι ἀπὸ καλάμης,
ἤτοι ἀπὸ καλαμαίας ἐμπνεῖν αὐτῷ; τοῦτο γὰρ τὸ ποπ-
πύζειν σὺν Κορύδωνι. τουτέστιν ὁμοίως τῷ Κορύδω-
δωνι. Τάν μοι ἔδωκε Λύκων. Πρὸς τὸ ποίαν ἀπο-

τείνει ἡ ἀπάντησις. τὸ δὲ ὦ λοίθορε λατ' εἰρωνείαν εἴρηκε. Οὐ δὲ γὰρ ὄλυμβρα τῷ λευκότητι. Πρὸς ὕσοβολιὼ ὅτι ἔφη. λέγει δὲ μὴ δὲ αὐτὸν τὸν λευκότατον ὄλυμβρα ὡς λευκοιμῆδαι. ἤγουν, λόρματι. Ἄλλως. Τὸ ὄλυμβρα λόρματι φασὶν εἶναι καὶ ὁ λύειον ὄνομα ὡς πινοῦ. ἵν' ᾖ, ὁ δὲ γὰρ ὁ δὲ τῷ λευκότητι τῷ σῷ ὄλυμβρα καὶ λόρματι, ἵν ὥστε γὼ ὀύλεμ. Βασκαίνων. Ἀντὶ τοῦ φθονῶν λυπούμενος. λυείως ὁ Βάσκανος, ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς λαίνων καὶ φθείρων τὸ ὁρᾶθαι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Οὐμὲ αὐτὸν τὸν πατέρα τὸν ἄκτιον. Ἀντὶ τοῦ, τὸν λιμενικόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ λιμενικοὶ ὡς φησιν ὁ πιανός, ἢ ὡς φησι Φιλοστέφανος. ἔστι πανὸς ἱερὸν πλησίον λερολιβίου ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀκτίου ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φρουτίζειν. ἢ τὸν πρὸ τοῦ πατρώας πόλεις αὐγιαλοὺς διάγοντα. ἤγουν, τὸν λιμενικόν. ἢ ἄκλον λατάπτυνας, τὸν ἀπλοῦν. Ταὺ Βαίταν. Τὸν διφθόραν. τὸν σισύραν. Βαίταν γὰρ λέγουσι τὰ ἐκκωλίων συνερραμμένα πολυβόλακα. ἀπλοῦν δὲ τοῦτον, ἢ σισύραν φασί. καὶ Ἀριστοφάνης· Ἐν τῷ πτῶτε σισύρας ἐγκεκορδυλημένος. Ἡμεῖς δ' αὐτά, σισυρίνια φαμέν. Ταὺ Βαίταν ἀπέδυσ' ὁ λαλαίθιδος. Οἰκέτης δηλονότι, ἢ υἱός. πότερον γὰρ οἰκέτης ἢ υἱός, οὐ λέγει. διὸ οἱ μὲν δοῦλον, οἱ δὲ υἱὸν φασίν. Ἢ ἡ τὸν τῶν. Ἢ εἰ ὅτι ἐποίησα. ἢ εἰ ὠνορκοίλω. ἄνωθεν ἀπὸ τ' ὠέτρας ἐκείνης ὦ ἄνθρωπε εἰς μανίαν

νίαν ἐμπεσὼν εἰς λιμνάθιν τὸν ποταμὸν ωηδήσαιμι. ἢ φθαρσίμιλω. γραφεται γὰρ ἀλοίμιλω, καὶ ὀλοίμιλω. εἰώθασι γὰρ ἐκπλοίας λινᾶς ἢ μανίας, καταπερυμνίζειν ἑαυτούς. λιμνάθις δὲ, ποταμὸς πρὸς σίβαειν τῆ σικελίας. ἢ δὲ ηγ|, αὐτὴ τῆ ἀπὸ Νυμφόδωρ. δὲ καὶ Θεόφραστος φασί, τὸ λιμνάθι τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. Ἄλλως. τὸ. Ἢ ηγ| τιώας. Τιὼ ηγ|, τῷ ἀλοίμιλω δεῖ σωάπτειν, ποινικῶς γὰρ διαιρεῖται τὸ ῥήματος, ὧ ταύτῃ τῇ σημασίᾳ, ὡς πρὸ ὀμήρου· Βᾶ δὲ κατ' ὀλύμποιο κατιὼν κορυφὰς χιόνος κάτα. Παρὰ δὲ τῷ ωεζῷ λόγῳ, σωνημμένη ὀξύνεται ἀεὶ ὧν τοῖς τοιούτοις τῷ ῥήματι, ὡς πρὸ ἀπὸ φιλοστράτου· Ὅλ' ὦ' ἐκλύς τῶν ωαραγαίων ἅλη βαθίζει. καὶ τὸ ὀλύμπου κάτεισιν. Ἐν τῇ Μ ὀδὲν ἱδρόν. πρόσκειται ὀξύνεται ὧν τῶν μηδενὸς ἀξίων. φησὶ δὲ λυκόφρων ὧν ἀλυτέρῳ τῶν προσκειμένων, ὅτι Ἡρακλῆς ἱδρῶν ἱδρυμένον τὸν ἄλωνιν, ἔφη ὀδὲν ἱδρόν. ὀ γὰρ αὐτὸν ἄξιον λιμῆς καὶ ἱδρύσεως ἐκείνων. διονυσόδωρ δὲ μεταφορὰν εἶναι φησίν, ἀπὸ τῶν ἱδρῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν ἐχόντων ἱδρῶτα καὶ σεβασμοῦ ἄξιον. ἢ ὀδὲν ἱδρόν, ὀ κ ἔστιν ἄξιον ἱδρύσεως καὶ λιμῆς ὁ ζωστῆρ. Ἄλλως. Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς λῖον πόλιν τῆς μακεδονίας, εἶδεν ἐκεῖνον ἱδρῶτα πολλοὺς ἀγιόνας. θέλων δὲ καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, αὐτὸν ἠγνόησε πρώτης τινὸς εἶναι τὸ ἱδρόν, μαθὼν δὲ ἀλωνιστὴν εἶναι, ἔφη ὀδὲν ἱδρόν. αὐτὶ τοῦ ὀδενὸς ἄξιον. ὀδενὸς γὰρ θεῶν τὸ ωαλαιὸν ἦν. Οὐ μὰν ὅτ' αὐτὰς πὰς λι-

μναδίας. οὐδαμῶς μὰ τὰς λιμναδίας αὐτὰς νύμφας. ἤγουν, τὰς ἀναστρεφομένας ἐν ταῖς λίμναις. αἵτινες ἐμοὶ προσηνεῖς εἶεν, οὐκ ἔκλεψεν ὁ Κομαντας τὴν σύριγγαν σου λαθών. Ἀλλ' οὖν αἴ καλῆς ἐρίφον θέμεν. Ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ἤγουν, κατάθου. τὸ αἴκα δωρικῶς ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται. διὸ καὶ ὑποτάσσει. Ἀλλὰ γὲ τοι δαείσομαι. Ἀλλὰ σοι ἄδων ἐρείσω. δακριθῶ. ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς. τὴν ἧτταν ὁμολογήσῃς. Ὗς ποκ' ἀθαναίαν ἐρίν εἴρισεν. Παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντεριζόντων. ἐρίζω ἐπὶ λόγων. ἐρείδω δὲ ἐπὶ πραγματος. Τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἐρείδε. Τὸν εὐτραφῆ. βόσις γὰρ ἡ τροφή. ὅθεν καὶ τὸ αἰγίβοτον, καὶ ὑπποβοτον ἐρείδε, ἤγουν φέρων κατάθου. Καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ. Καὶ πῶς ὦ πανοῦργε καλῶς ταῦτα ἔσται ἐξ ἴσου μέτρου ὑμῖν. οἱ σικελιῶτι γὰρ τῆς ἀλώπεκα, κίναδον προσαγορεύουσι. τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον πανοῦργον. κίναδος δὲ, πρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ, ἢ ἀναιδῶς. ἢ πρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλῳ. Τίς τρίχας αὐτ' ἐρίων ἐποκίξατο. Ἀντὶ τοῦ ἔκειρε. πόκους ἐποιήσατο τίς γὰρ ποτε ἔκειρε ἀντὶ ἐρίων τρίχας. τρίχες γὰρ αἱ παχεῖαι, καὶ τεταμέναι, ὡς αἱ τῆς αἰγός. ἐρία δὲ τὰ λέπτα καὶ οὖλα ὡς τὰ τῶν προβάτων. ἢ οὕτω φησίν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθετι, ἐκεῖνος δὲ ἐρίφον, ὅς τις οὐ ποκίζετι. Τίς δὲ πρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγειν. Ἢ δήλετ' ἀμέλγειν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτω δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βούλεται κατά τινας.

Ὅς τις

Ὅς τις νικασεῖ τὸν πλατίον. Ἤγουν, ἐκεῖνος ταῦτα ποιεῖ, ὅς τις πέποιθε νικήσειν τὸν πλησίοον, καθὰ σὺ πέποιθας. ἀπὸ τοῦ πέποιθα· πεποίθω γνεστὼς, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοίκω. Ἄλλως. Ὅς τις νικήσειν τὸν πλησίον διαφερόντως. ἐπαγγέλεται. ἢ ὅς τις θελήσει ποιεῖν ἢ εἰπεῖν ὦν, ὅς αὐτ' αἰγὸς κύνα ἀμέλγει. οἷον καὶ σὺ νικήσειν φὴς, τὸν τοσοῦτον γὰρ ἡδυφωνία σου διαφερόντα, ὅσον τέττιγες σφηκῶν. Σφὰξ βομβέων. Ὁ σφὴξ φησὶ σὺ ἐμοῦ κατ' γναντίον τοῦ τέττιγος τολμᾶς βομβεῖν. Ἀλλὰ γὰρ οὔτοι ὁ ἔριφος ἰσοπαλής. Ἀλλὰ οὐδαμῶς. οὗ ἔριφος, ὁ ἐρίφος οὗτος, γὰρ ἴση μοῖρα. οὐκ ἀξιοῦται τῷ ἀμνῷ. ἀλλὰ ἰδοὺ τίθημι τράγον. τὸ γὰρ ἰσοπαλὴς, ἴσος γὰρ κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ἢ ἐκ τοῦ πάλη. Μὴ σπεῦδ' οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. Παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν διὰ, τι σπευδομένων. μὴ σπούδαζε. οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας. σπεύδω ἐγὼ ἀμεταβάτως. ἐπὶ σπεύδω δὲ ἕτερ). Ἄδι) ἀσῆ. Ἤγουν ἡδέως μᾶλλον ἀσῆ. Τᾶδ' ὑπὸ τὰν κότιν). Ὧδε ἐλθὼν καὶ καθίσας ὑπὸ τῆς ἀγριελαίαν, καὶ τὰ δένδρα ταῦτα. τὸ τᾶδε. γὰρ ἄλλοις ἀντιγράφοις. γράφετε τεῖν δε. ἀντὶ τοῦ γὰρ ἐνταῦθα δωρικῶς. Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεί. Ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καταῤῥεῖ ψυχρὸν ὕδωρ. γὰρ ταῦθα ἐκπεφυκυία ἐστὶ βοτάνη. καὶ ἥδε ἡστιβὰς ἡ ἐστὶν εἶδος βοτάνης τὸ τηνεί, γὰρ ἄλλοις γράφετε, ἐπίῤῥημα τικῶς ἀντὶ τοῦ γὰρ ἐνταῦθα. Καὶ ἀκρίδες. Καὶ ἀκρίδες γὰρ ταῦθα λαλοῦσιν. Ἀλλ' οὔτι σπεύδω. οὐδαμῶς σπουδάζω.

μεγα-

μεγαίλως δὲ ἀλγῶ, εἰσύ με τολμᾶς ἀτρέπτοις τοῖς ὄμ-
μασι προσβλέπειν. ὅν τινά ποτε ἐδίδασκον ἐγὼ ἄδειν
δηλονότι ἔτι παῖδα ὄντα. Ὅν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἔ-
τι. Ταῦτα φησίν, ὑπὸ τῷ τὴν χάριν εἰς ἅμιλλαν αὐ-
τῷ συνεληλυθέναι πρὸ αὐτοῦ διδαχθέντα, ὡς καὶ προ-
σκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἅμιλλαν. Ἴδ' ἁ χάρις εἰς τί πο-
θέρπει. Θέασαι εἰς τί προσέρπει καὶ τελευτᾶ ἡ χά-
ρις ἡ ὀφειλομένη μοι δηλονότι. Θρέψαι καὶ λυκαδεῖς.
Ἐκθρέψειεν ἄντις καὶ λύκων ἐκγόνους, καὶ κύνας, ὑπὸ
τῇ λύμνῃ τῇ αὐτοῦ ὡς κἀγὼ οὗτον ἐδίδαξα ὑπὸ ἀχαρι-
στία. ἔστι δὲ οὗτος Σωκράτους. κακοὺς ποιῶν εὖ θρέψαι κύ-
νας. Παροιμία ἀπὸ τῶν κατ' αὐτῶν ποιούντων τί. Ἀ-
πὸ ἀκταίωνος, τοῦ ὑπὸ ἰδίων κυνῶν βρωθέντος. τάσ-
σεται δὲ, ὑπὸ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὐεργέταις. ἤτοι, τῶν
μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέτοις. Ἀνδρίον.
Ἀνδράριον. ὑποκοριστικῶς ἀνθρωπάριον ἢ δωσγενὲς
καὶ ἀνελεύθερον. αὕτως δὲ, οὕτως. ἐν οὐδεμιᾷ, χρεία, μά-
την. Ἐπύγιζον. Πυγμαῖς ἔτυπτον. ἔκρουον. ἄτοπον
δὲ οὗτος φανερῶς εἰπεῖν. ἢ ἐπεράινον, ἐβάτευον· σὺ δὲ
ἤλγεις. αἱ δὲ αἶγες ἐβληχῶντο. ἤγουν ἐμηκῶντο βιαζόμε-
ναι ὑπὸ τῶν τράγων. τὸ βληχᾶσθαι γὰρ ὑπὸ προβάτων
λέγεται. καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ὤχευεν. Μὴ βάθιον
τήνω πυγίσματος. Μὴ βαθυτέρου τύχης τάφου τοῦ
πυγίσματος, οὗ φής με εἴργεσθαι. τὸ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ
πεπύγισμαι. Ἄλλως. Ταφείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης βα-
θύτε-

θύτερον σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ ἐκ σοῦ πυγίσματος ὡς σὺ λέγεις. ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις φησὶ περὶ τοῦ κλέωνος, περὶ τὸ κρυπτόμενον, καὶ ἔνδον νοούμενον. Ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεσθαι. Ἤγουν, ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ, τὰς τρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς.

Ἄλλως. Εἴθε μὴ ἐν Βαθυτέρῳ, τάφω ταφείης ἐκείνου τοῦ πυγίσματος ὑβὲ, ἤγουν συγκεκαμμένε τὸν τραχηλον. κυρτέ. τὸ δὲ ὑβὸς, ἀπὸ τοῦ κυφὸς, ἀπεβολῆ τοῦ κ', καὶ τροπῆ τοῦ φ' εἰς β'. ὕβωσις καὶ λόρδωσις πάθη· λόρδωσις γὰρ ἐστὶ τὸ ἔμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν, πρὸ τοῦ ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τοῦ ῥάχεως. Καὶ ὕστατα βωκολιαξεῖς. Καὶ τελευταῖον τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ χρήσῃ ἐρίζων. Οὐχ ἕρψομαι τηνεί. Οὐκ ἐλεύσομαι εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. Τουτεὶ δρύες. Ἐν ταῦθα δρύες. Ὧδε κύπειρος. ὧδε καλῶς βομβοῦσιν ἐν τοῖς σίμβλοις μέλισσαι. ἐνθάδε εἰσὶ δύο πηγαὶ ὕδωρ ψυχρὸν βλύζουσαι αἱ δὲ ὄρνιθες ὑπὸ τῷ δένδρῳ λιγυρὸν ἄδουσι. καὶ ἡ σκιὰ οὐδαμῶς ὁμοία τῇ ὑπαρχούσῃ πρὰ σοί. καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους, στροβίλους ἀφίησιν. Ὕπνω μαλακώτερα. Μαλακὸν τὸ χαῦνον καὶ ὑπεῖκον ὦ ἐναντίον τὸ σκληρόν. λέγεται δὲ μαλακὰ, ἐρία, καὶ κηρὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ ὕπνος, οὐ κατὰ ταυτὰ λέγεται μαλακὸς, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός.

Στασῶ δὲ κρητῆρα. Παρόσον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς νύμφαις. αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν ἀρισταῖον, ἐδίδα-

ξαν

ξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ὀργασίαν καὶ μέλιτος, ὡς φησιν Ἀρι-
στοτέλης. ἴσημι, ὁ μέλλω, σήσω. καὶ ἀλφικῶς σασῶ· οἱ
γὰρ ἀλφεῖς οὐ μέλλοντας πόλιασῶσιν. ἰσαῦ δὲ, τὸ ζυ-
γοσατεῖν καὶ τὸ ὀρθὸν πιθῴαι. ἐν ταῦθα τὸ ἀλοίτορον.
Καὶ γλαχὼν αὐθοῦσαν. Βλήχων, εἶδος βοτάνης. τὸ
κοινῶς βληχώνι). Γαυλὸς τῷ Γανί. Γαυλοὶ, ἀγγεῖα
χυτροειδῆ γαλακτοδόχα. ἐν οἷς πήουσι τὸ γάλα. πα-
ρὸ καὶ εἴρηται πλεοναςμῷ τοῦ ὑ. ἅ πινα καὶ ἀμολγέας
καλοῦσιν. σήσω τῷ ποιῶ, ὁκτὼ μὲν γαυλὸς γάλακτος
πεπληρωμένους ἀνηνόστι. Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας, πλέα
τυρία. Σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς ἃ καττίθεσαν τὰς μι-
λικερίδας. τὸ δὲ πλέα, ἀντὶ τοῦ πλήρη, ἐν ᾧ εἰσι μελικη
ρίδες. Τὰν σαυτοῦ πατέων. Γλῶ ἀγνοεῖ, ἢ χώ-
ραν. ἴδιον ἐκ τῆς πρὸ μισίας. Σπάρταν ἔλαχες, πασπ-
τὰν κόσμει. Βοσρύζομες. ἀντὶ τοῦ καλέζομεν. Ξυλο
χίσλετου. Ξυλοῦνται. ξύλα τέμνων σκαλγή. ἔστι δὲ
καὶ πρὸ μία. Δρυὸς πρόσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλοῦνται. Βο-
σρύομεν. δεικτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. καὶ τραφεῖ δία
τοῦ μικροῦ. ὄφρ δὲ διὰ τὸ μέτρον. Ἄμμες γὰρ ὁρίσδο-
μεν. Ἦγον. ἡμῖν δὲ ὁρὶς γέτονες, ὁ πότορος ἰὼ ἱερέπω
τῷ ἀπόλλωνι τῷ Βακολικῷ. ἢ ὁρίζοντες πρεώμεθα γνῶναι,
ὅς τίς ὅτι ἱερέπων Βακολικῶν μελῶν ὀργάνης. Τύνη
ὦ Φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων. Σὺ δὲ ὦ Φίλε μόρσων. μήτε
πὸς χάριν ἐμὲ ἱερίνης ὁμιλήσας καὶ πρὸς τὸ δίκαιον τῆς νί-
κης χαρίσῃ. μήτ' ἂν σύγε τότω βοηθήσης κατὰ χάριν. ἢ

μήτε

μήτε μιλῶ πᾷ ἰσλης ἀδικέμενον. Ἄ λέζοι ἀ ποίμνα, ὡς
ειατὸς ὁ ῥοί. Μή τυτίς ἠρώτα ποτ᾽ ὦ διός. ὄρ᾽ ὁ λάκων
φησίμ, ἀγανακτῶ τῷ πορπετεῖ καὶ πᾷ ῥέγω ϝ γλώτ
της. Φιλοκόρτομος. λοισθιεμῶ Φίλος. Εἶα λεγ᾽ εἴ-
τι λέγεις. ἔτι καὶ νεῶ τοῖς δ᾽ ὄχλος γινομένοις εὐώ-
θαμων ὄρ᾽ λέγειμ. ὧνες ποτὲ τὸμ ἄνθρωπον. λέγϝ δὲ τ-
τον τὸμ ξένον τὸμ πᾷ κληθέντα μεῖναι. Ἄλλως. Ἄγε
λέγε εἴτι λέγεις. καὶ τὸμ ξένον ἄφες ζῶντα αὖθις ἀπελ-
θεῖμ δηλονότι ὁμᾶ, αὐτὶ τοῦ ἐπανασρέψαι εἰς τ᾽ ἑαυτοῦ
πόλιμ. Ὦ πόποι. ὡδὶ ἀγανακτήσεως ϝ᾽ τοῦθα ἢ ἐπί-
κλησις. Καὶ τὸμ ξένον δ᾽ πόλιμ αὖθις ζῶντα ἄφες. τὸ
τέτιμ ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους ὥσπορ ὑπὸ τῶ σειρίωμ
μαρανθείς, ἀπόλυται. ὄρ᾽ δὲ εἰρωνικῶς φησίμ. Ἄλ-
λως. Τὸ τ᾽ φησὶ θέλων σκῶψαι αὐτὸμ τὸμ αἰπόλομ
ὡς ἀηδίες τι μέλος ἔλεξεν. καὶ ἴσως αὖ ἐκ ϝ ἀηδίας καὶ
ὁ μόρσων ἢ μιθυὴς ὑμήσεται. ἢ καὶ τέλος θανῇ. ἢ ζῶντ᾽
ἄφες, αὐτὶ τοῦ ταχιῶ. ἀπὸ τοῦ ζέω. σὺ γὰρ ταχεῖς, ζέον-
τας καὶ θορμὰς λέγεσι. ταῦτα δὲ φησιμ ὁ λάκων, ὡς
ϝαλεγομένου τοῦ Αἰπόλου τῷ μόρσωνι. Ταὶ μῶσαι μι
Φιλοῦνλι. Ἄρχεται ϝ ὡδῆς ὁ λάκων, ἣ φησὶμ αὐτ᾽
μᾶλλον ἢ τὸμ Δάφνιμ ὑπὸ τῶν μουσῶν Φιλεῖσθαι. εἶτα ὁ
λάκων, κἠ γὰρ ἐμὲ ὁ Ἀπόλλων Φιλεῖ μέγα, αὐτὶ τ᾽ μεγά
λως κἠ καταπολύ. Τὰ ϝ κάρνεα, κἠ δηὶ ἐφορπᾷ. Ἕπε
χεται. πᾷγίνεται. κάρνεα δὲ ἑορτὴ Ἀπόλλωνος Καρ-
νείου, ἀπὸ τινος κάρνου. ὄρος δὲ ὁ κάρνος μαντις ὢν, εἶπε-

το τοῖς ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος ὅν τινα ἐκτραπεὶς εἷς τῶν ἡρακλειδῶν ἱππότης τ' οὔνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ. καὶ ἀπελθόντες, ἔλαβον χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι Ἀπόλλωνα. ἐπεὶ οὖν ποιήσαντες, ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν. Ἄλλως. Κάρνεα, ἑορτὴ δωρικὴ, τελουμένη καρνείῳ Ἀπόλλωνι, κατὰ τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως ὃς ἔχρησε τοῖς ἡρακλείδαις. ἀπ' αὐτοῦ δὲ κάρνειον Ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία. παρὰ Θεοπόμπῳ. ὅτι τὸν αὐτὸν, καὶ δία, καὶ ἡγήτορα καλοῦσιν ἀργεῖοι, διὰ τὸ κάρνον ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. ὃν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενον εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος. ὃν ὕστερον ἐτί μησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. Ἄλλως. Πραξίλας μὲν, ἀπὸ καρνείου φησὶν ὀνομάσθαι τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν σεβόμενος τῷ Ἀπόλλωνι. ἀλκμὰν δὲ, ἀπὸ καρνέου τινὸς τρωϊκοῦ. δημήτριος δὲ, ἀπὸ τοῦ κραΐναι ὅ ἐστι τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς ὁ Μενέλαος στρατεύσας εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν κραΐνῃ. Ἄλλως. Καρνεα ἑορτή ἐστι διὸς καρνεῖα ὀνομαζομένη. παρ' ἕλλησι δὲ τελεῖται, διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον, ἐκ καρνείου εἶναι ξύλου. Καίμ' ἁπαῖς ποθορεῦσα. Καί με ἡπαῖς ὁρῶσα. τὴν σεβομένην αὐτοῦ ἀλκίπ

πην

πλωλέγω. ὁ δὲ ὀρθῶς, ἀπολικόν. Φθῦ. φθῦ. λάθων-
φι. Τὸ φθῦ, ὡς θαύματος. τὸ δὲ ζῦ, πρόσωπον. Γλαῦ
κύω, τὰς λοιπὰς διδυματόκους. Τὰ ἀπὸ τοῦ τίκτειν
συγκείμενα, εἰ μὲν προπερισπάται, πάθος δηλοῖ. εἰ δὲ
περισπάται, γονόργειαν. ὡς καὶ τὰ πρὸ τοῦ τίκτειν καὶ
τρέφειν. οἷον, πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. διδυμα-
τόκος αὖξ, ἡ δίδυμα τεκοῦσα. δοκεῖ δὲ ὁ διδυματόκος,
ἀπὸ τοῦ διδυμοτόκος γίνεσθαι. τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ἡ. εἶτα
τοῦ ἡ εἰς α. διὸ καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α. Ταλαεργῶς, σὺν
μαλαθίσκοις ἢ οἷς τυρὸν τὸ γάλα. Ἐν ἄνθεσιν. Ἐν
τῷ ἄνθει ἡ ἡλικίας χάριεν. οὐδὲ δὲ εἶπεν, ὡς ὄντος αὐτὸν
παιδεραστοῦ. Ἄλλως. Τὸ μὲν ἔξω, τοῖς ἄνθεσι τοῦ τυ
ροῦ τὸν παῖδα τοῖς χείλεσι προσχρίει. Τὸ δὲ ἔσω, ἢ τοῖς
αὐθώδεσι τόποις, τὸν ἄνηθον, τὸν μικρὸν ἔτι καὶ ἀτε-
λῆ παῖδα τὸν μεσοπόλων δηλονότι, μολύνει. Βινεῖ.
Βάλλει καὶ μάλθοισι. Γεραῖται μὲν εἰς ὀρῶτα ὑπαγα-
γεῖν. τὸ γὰρ μήλοις βάλλει ὡς τοῖς ἔταροι. Ἀκλεα-
είστα. Ἡ τοῦ Ἀλεαείστου θυγάτηρ ἀλκίππη, ἡ ὁρωμένη
αὐτῷ. Τὰς αἶγας προελῶντα. Ἤγουν προήλασε καὶ
προέβαλεν. ἤγουν νίκησεν ἐμὲ ἡ ἀλκίππη. τὸ δὲ προε-
λῶντα ἢ τοῦθα, ὡς τοῦ προακολουθεῖν καὶ ἐλαύνειν λέ-
γεται. Καὶ ἀδύπι ποππυλιάσδει. Καὶ ἡδὺ τινὰ
συρισμὸν συρίζει. Κἠμὲ γὰρ ὁ Μεραπίδας τὸν ποιμέ-
να λεῖον ὑπάντων ἐκμαίνει. Καὶ ἐμὲ δὴ ὁ Μεραπίδας
τὸν πρόβατα νέμοντα, ἀγλύειον ὑπαντῶν, εἰς μανίαν

σῶρος ἐμβάλλει. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος, οὐδ' ἀνέμονα. Ἤγουν συγκρίνεσθαι δυναίμενά εἰσιν. ἢ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τῆς διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. φυτάριον δὲ ὁ κυνόσβατός ἐστιν, ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δενδρῶν, πρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς ῥοδέαις. ἀκανθῶδες, ὥς φησι Θεόφραστος. ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος. Οὐδ' ἀνεμώνα. Ἀνεμώνα, ἄνθος ἄοδιμον. ὃ φασὶν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδώνιδος. Ἄλλως. Τὴν ἀνεμώνην νίκανδρος φησὶν ἐκ τοῦ ἀδώνιδος αἵματος φυῆναι. κρατεύας δὲ ἢ κρατίδης κατά τινας, δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας. τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν. τῆς δὲ φοινίκεον. σωσίβιος δὲ τὰς ἀνεμώνας πρὰ λαίκωσι, φαινίδας καλεῖσθαι φησί. ῥόδον δὲ, πρὰ τὸ θᾶττον ἀπορρεῖν. ῥοῶδες γάρ ἐστιν, ἤτοι φθειρόμενον. Τῶν, ἄνδηρα πρὸ αἱμασιαῖσι. ὧν τινων δηλονότι τῶν κυνοσβάτων, καὶ τῶν ἀνεμώνων, ἄνδηρα ἤγουν ἄνθη, ἐν ταῖς αἱμασιαῖς εἰσίν. ἄνδηρα νῦν τὰ ἄνθη. ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἄνδηρα, τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν, ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, πρὰ τὸ ἄνω διερῶν εἶναι. τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα, καὶ πρωτεύοντα, φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. ἢ κυρίως ἄνδηρα, τὸν ἐνύγρον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχωρήματα γίνωσκε. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις. Τοῖς τοῦ πρίνου βαλάνοις. ἄκυλος γὰρ, ὁ τοῦ πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι, λεπτόσαρκοι φησὶ καὶ σκληραὶ, ἢ ξηραί. αἱ δὲ ὀρι-

μαλί-

μαλίδες δηλονότι, ἡ δεῖαι. φησὶν οὖν ὅτι ὁ μὲν κρατίδας, μελίχρους. ἡ δὲ κλεαρίστη, ἀειδής. ὀρομαλίδου δὲ, τὰ ὄρια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα. ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ὠ μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. Αἱ δὲ μελιχραί. Τινὲς οὕτως ἑρμηνεύουσιν. αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν λέπυρον αἱ δὲ μελιχραί. ἤγουν, χροιὰν ἔχουσι μέλιτος. κιτρινοειδεῖς. ὁ δὲ καρπός τοῦ πρίνου, κροκοειδής ἐστι. ποιεῖ οὖν ὁ Λάκων τὴν μὲν κλεαρίστην, κιτρινοειδῆ καὶ οἱονεὶ ἄμορφον. τὸν δὲ κρατίδαν, κροκοειδῆ, καὶ οἷον εὔμορφον. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾶ παρθένω αὐτίκα φάσσαν. Καὶ ἐγὼ φησὶ δωσωτῆ παρθένω ἀλκίππη αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει δηλοῦν τὸ αὐτίκα. ἐπεὶ ἄλλως, πῶς αὐτίκα δώσει ἡ οὔπω ἀκὸ τοῦ ἀρκεύθου καθεῖλεν. φάσσα δὲ ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ μύνδυος, ὅτι ἡ μὲν φάσσα, ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον. τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων, τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει. Ἐκ τᾶς ἀρκεύθω. Ἄρκευθος ὄνομα δένδρου ἀκάρπου· φησὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, μελία, οἰία, καὶ ἀνάρυκα. ἣν καλοῦσι φέλλοδρυν. Τὰν οἴν τὰν πέλλαν.

Τὴν μέλαιν. τὴν χρῶν τοῦ σώματος ὑπὸ φάνειαν ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῆ πελίδνωμα καλοῦμεν. ἢ τὰν πέλλ σκοτεινὴν, μέλαιναν, πορφυρὰν. τὴν χρῶν τοῦ σώματος ὑπὸ φάνειαν ἡνίκα δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνητο, πέλλα

μα. ἢ πελίδνωμα καλοῦσιν. ὃ τῇ ἀφροδίτῃ συμβεβη-
„ κέναι φησὶν Ὅμηρος· Μελαίνετο δὲ χρόα καλόν. Ὁπ-
πόταν πέξω. πείκειν κυρίως, τὸ ξαίνειν. ἐν ταῦθα δὲ τὸ
„ κείρειν. ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ· Ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἠδ' εὔ-
„ φρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι. τὸ δὲ εὖ χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ εἰς
„ τὸ ἐργάζεσθαι χλαῖναν. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω. Τοῦ-
το μεταξὺ τῆς ὠδῆς ἐπεφώνησε πρὸς τὰς αἶγας. ἀναχω-
ρεῖτε τῆς ἀγριελαίας. Ὧδε νέμεσθε. Ἐν ταῦθα ἐλ-
θοῦσαι, βόσκεσθε. εἰς τὸν ἀνεστηκότα οὗτον λόφον καὶ κα-
τάντη. ἤγουν ὀξύν. ἅ τε καὶ ὅπου αἱ μυρσίναι. Οὐκ ἀπὸ
τᾶς δρυός. Ἀπόστη τε φησὶν ἀπὸ τῆς δρυὸς ἐκ κατὰ οὗτον
τὸν ἐρῶ βόσκεσθαι τῆς ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ φάλα-
ρος, πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. καὶ ἀσληπιάδης χωρίον
οὗτο φησί. τὸ νῦν καλούμενον φάλαρον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄ-
ρους, εἰς ἀνατολὰς κείμενον. ἄλλοι δὲ φάλαρον λέγουσι,
τὸν λευκὸν κριόν. φαλὸν γὰρ τὸ λευκόν. καὶ Ὅμηρος
κείματα φαληριόωντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. τὸ δὲ
τουτεὶ, ὑπερρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν ταῦθα. Ὁ κώνα-
ρος. Κώναρος διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ, καὶ τρα-
χέα ἔχειν, ὡς κώνους. ἤγουν, στροβύλους. Κιναίθα. Ἡ
πρὸς τὸ κινεῖσθαι διὰ πυρός. ἤγουν, ταχεῖα ὄϊς. παρὰ τὸ
κινῶ, καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω. Ἄλλως. Κιναίθα. Τοῦ-
το τῆς αἰγός ἐστιν ὄνομα. τινὲς δὲ τῆς εὐκίνητο ἀκούουσιν αἰ-
θὸν γὰρ τὸ πυρῶδες. δαίει γὰρ ἐν κινήσει τὸ πῦρ. ὅθεν
Ὅμηρος οὐδὲ λέοντας, αἴθωνας φησίν. Ἔργον πραξι-
τέλους.

τέλευς. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θαυμάσιον, λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, ὡς ἐξάκουστον. δύο δέ φασι πραξιτέλεις. τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδιναντοποιόν, τὸν δὲ νεώτερον, ἀγαλματοποιόν, οὗτος δὲ ἦν, ὑπὸ δημητρίου τοῦ βασιλέως. περὶ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος· Κύων φιλοποίμνιος· Ἐν τῇ ποίμνῃ φιλῶν ἀναστρέφεσθαι. ὃς λύκον πνίγει. ὃν δίδωμι τῷ παιδί, ὥστε ἐλαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγεται τὸ διώκειν. ὑπὸ τοῦ ἀγρεύειν, καὶ αἱρεῖν. Ἐντὶ γὰρ ἅβαι. Τετραχῶς καὶ οὗτο γράφεται ἐν τοῖς πρὸ ἡμῖν ἀντιγράφοις. οἷον ἅβαι. ἀντὶ τοῦ ἡβῶσαι καὶ ἀκμάζουσαι. καὶ αὖαι. ἤγουν, ξηραί, καὶ ἄζαι· ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδάντι καταλειφθῇ, ξηρανθὲν ἐξάλλεται. ἢ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις, ἄζα γέλεται. γράφεται δὲ ἐν τὶ γὰρ αὗται. καὶ λέγει ἀντὶ τοῦ μόναι. Τοὶ τέττιγες ὁρῇ τε τὸν αἰπόλον. Οὕτω φησὶν ὡς ὁρᾷ τε τὸν αἰπόλον πρεθίζοντά με εἰς ἅμιλλαν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε. ἤγουν διεγείρετε τοὺς καλαμευτάς, ἀντὶ τοῦ οὐθεριστὰς εἰς ἐργασίαν, ἄδοντες δηλονότι. τὸ δὲ θὴν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή. Μισέω τὰς δασικέρκος ἀλώπεκας. Τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς. τὰς ἐχούσας οὐρὰς πολυτρίχους. πλήρεις τριχῶν. κέρκος γὰρ ἡ οὐρά. αἵτινες πραγενόμεναι κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ῥαγίζοντι. ἀντὶ τοῦ τὰς ῥάγας ἀναλέγουσι. ῥαγολογοῦσιν αὐτάς. δι' ἀλληγορίας ὁ Κομάτας φησὶν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν ταῖς μίκωνος, ἀμπέλοις δηλονότι, ἀεὶ πραγενόμενος

ηζ τὰ πρὸς ἑαυτόν. ἢ καὶ ηζ πᾶσαν ἑαυτόν, ἀγορεύει αὐτάς. αὐτὴ δ' πορνεύει. ἢ πορνεύεται. Ἄλλως.

Τινὲς δ' τῶ ηζ τὸ ἔσω νοούμενον λέγουσι. μισῶ σοὺς ἄνδρας σοὺς γνήσιους, καὶ ολασυπύγους, οἱ φοιτῶντες ολὰ τὴ νυκτὸς, τὰ τοῦ μίκωνος ἀγαπῶντες. ἢ γυναῖκα τολμᾶσιν. ἐαθίσαι ολγλωνότι τῶ αὐτοῦ βινούμενοι. ἀλλ' ὠπυξὶ δὲ ἔικασε τούτους, ὡς πανούργους καὶ ολόρους. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισῶ σοὺς λιανθάρως. Καὶ ὁ ἕτερος ὧν τῆ αὐτῆ γνώμης ἀλληγορεῖ ἐμφαίνων σοὺ πραίνοντας, καὶ πορνεύοντας τὴν λιομολόχην αὐτὸν ηζ τῶν συκώλη φύσιν. Οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼ λατήλαξα. Οὐ μέμνησαι ὅτε ἐγώ σε ἐπαίνουν, καὶ σὺ γελῶν ἐκινῦ προσερχόμενος καὶ ὀκ ἀπεφεύγω, ὃν γὰρ ολώκεται ἢ πρός. σὺ δὲ ἐλαμβάνε, καὶ ἢ πρὸς ἐκείνης τοῦ ολρυός. Ἄλλως. Τὰς προειρημένας ἐμφάσεις ολὰ τούτου βεβαιοῖ, λέγων. ὃ μέμνησαι ὅτε σε ἐπαίνουν λατ' ἐκείνην τὴν ολρῦν, σὺ δὲ σεσαρὼς καὶ γελῶν λατεκίνε καὶ ἐσπλοῦε; γράφεται τὸ σεσαρὼς γνήσιος, καὶ σιγηρῶς. Εὖ ποτε λιυγχλίζου. Κιυγχλίζειν λέγεται τὸ σαλεύεσθαι, καὶ λινεῖσθαι. εἴρηται ἢ μεταφορικῶς, ἀπὸ τ' γνῶ τῆ θύρᾳ λιυγκλίσθης. ἔστι δὲ κόραξ σιλιγρὸς, ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποκρατῶν τὴν θύραν. Ἄλλως. Ποτὲ λιυγκλίζου. Προσελινε. ἀπὸ μεταφορᾶς τ' λίγκλε ὅτω λαλαμένε. γνήσιοι σεσοπυγίσται λαλοῦσιν. ἀφ' ὧν ἡ λέξις μετλώκται. λιυγκλίζομ ἢ, τὸ τ' ὀσφῦν λινεῖν φασίν. ὥσπερ δὲ πρὸ τὸ γνῶ γίγνω, ὅτω καὶ

καὶ πρὰ τὸ κλῶ, κίκλω. καὶ κίγκλος. Τοῦτο, μὲν οὐ μέ-
μνα μ', ὅκκα μὰν τῇ δέ τυ. Γράφεται καὶ τεῖν δέ τυ.
Τοῦτο μὲν, οὐ μέμνημαι. Ὅτε δὲ ὁ εὐμαίρας ὁσὸς δε-
σπότης δεσμεύσας ἐμαστίγωσεν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. ἢ
περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνημαι. οὗτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ δε-
σπότης σου δήσας σε ἐπύγιζεν. ἐμόλυνεν. ὅπερ δηλοῖ
τὸ ἐκάθηρεν, ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδαιρε. καὶ Ἀριστο-
φάνης. πέδει τὰς πλευρὰς, καὶ ἐκάθηρεν. Οὐχὶ πα-
ρήσθευ. Οὐκ ἐνόησας. οὐ κατά τι ἠσθάνθης. Ἤδη τις
μόρσων πικραίνεται. Ὦ μόρσων. ἀπὸ τοῦ νῦν τις δαί-
κνεται, λυπεῖται. πικρίαν ἔχει, νικώμενος ὑφ' ἡμῶν.
Σκίλλας ἰὼν γραίας. Σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη
ἀχρήστου. γραίας δὲ, τὰς γεγηρακυίας, καὶ ξηράς. ὁ λόγος
πάλιν πρὸς τὴν λαίκωνα. ἄζιος εἶ φησὶ μᾶλλον ἀπελθεῖν
εἰς τὰ μνημεῖα, καὶ τὰς γεγραιωμένας καὶ παλαιὰς καὶ ξη-
ρὰς σκίλλας τίλλειν, ἤπερ ἐμοὶ ἐρίζειν. αὗται γὰρ παν-
τελῶς ἄχρηστοί εἰσι. καλοῦνται δὲ σκιλλοκρόμμυα. ἢ οὕτω
φησὶ κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον. ἀπελθὼν τίλλε φησὶ τὰς πα-
λαιὰς τρίχας τοῦ τάφου σοῦ. ἤγουν, τῆς πυγῆς σοῦ. τὸ τίλ-
λοις, γράφεται καὶ τίλλειν ἀντὶ τοῦ τίλλε, καὶ κόπτε. Ἐλ-
θὼν τὰν κυκλάμινον. Ἡ κυκλάμινος, βότανόν ἐστι
ποιῶδες. λεπτόρριζον. ὅπερ χλιασθὲν, ποιεῖ πρὸς χίμε-
τλα. Εἰς τὸν ἀλέντα. Ποταμὸς οὗτος ἐν ἰταλίᾳ. ἐλέ-
γετο οὕτω καὶ τόπος τις ἐν κῷ. Ἱμέρα ἀννθ' ὕδατος.
Ἱμέρα, πόλις ἐν σικελίᾳ. καὶ πηγὴ ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμός.

ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμενος. ἐν ταῦθα δὲ, τὸν πο-
ταμὸν λέγει. Καὶ κράθι. Ποταμὸς καὶ οὗτος περὶ σύ-
βαριν. Οἴνω πορφύροις. Βλύζοις, ὑπὸ οἴνου εἴθε πορ
φυροῦς εἴης. τουτέστιν εἰς οἶνον μεταβληθείης. Τὰ δὲ τοι
σία. Βοτάνη τίς ἐστιν. ἢ ἀνθύλλια ὅμοια σελίνω, ἐν τοῖς
ποταμοῖς τρεφόμενα. κατὰ δὲ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποτα-
μοῖς φυόμενα βροῦλα. Χ' ἁ συβαρῖτις ἐμίν. Πηγὴ
ἐν σικελίᾳ. τὸ δὲ ἐμὶν, ἀντὶ τοῦ χάριν ἐμοῦ. Καὶ τὸ ποτ'
ὄρθρον. Καὶ κατὰ τὸ πρὸς ὄρθρον. μετὰ τοῦ πρὸς. προθέ-
σεως λέγεται, διὰ τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν. Τὰν κάλ-
πιδα κυρία βάψαι. Γράφεται καὶ, τὰ κάλπιδη.
ἤγουν, τὴν ὑδρίαν εἰς κηρόμελι καταδύσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ
τὴν ξύλινον ὑδρίαν ἐν τοῖς κυρίοις βάψαι. καὶ ἡ ἐμή
φησιν ἐρωμένη τῇ ὑδρίᾳ, τὸ ῥέον ἀπὸ τοῦ κρήνης μέλι,
ἀντλήσει. Κύτισόν τε. Κύτισος, αἴγιλος, καὶ σχῖνος,
θάμνοι εἰσὶν, οὓς ὑπνέμονται αἱ αἶγες. Ἐν κομάροισι
κέονται. Κόμαρος, εἶδος δένδρου. κέονται δὲ, ἀντὶ τοῦ
κεῖνται. καθέζοντο. Μελίτεια. Εἶδος βοτάνης γλυ
κυζούσης. Καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ. Κισσός ἐστιν
εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. ἐν ἑτέροις δὲ,
ῥοδάκισσος γράφεται ἐν μέρος λόγου. ἔστι δὲ καὶ αὕτη
τῶν θάμνων, γλυκώδες ἄνθος προϊεμένη. περὶ τὰ γό-
νατα δὲ τῶν τράγων καὶ τὸν πώγωνα πήσσετο. Ἀλλ'
ἐγὼ εὐμήδεος. Ἀντὶ τοῦ εὐμήδους. ἕτερος οὗτος ὡς ἐοι-
κὲν ἐρώμενος αὐτοῦ. Ὤρεξα. Ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ἐπεὶ

δὲ ὁ

δὲ ὃ δίδωσί τις ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσιν, ὤρεξα λέγει, ἀντὶ τοῦ ἔδωκα. Ἐσσὶ φιλεχθής. Εἰς ἔχθος καὶ μίσος τοῦ φίλους ἄγων. ἢ φιλόνεικος. Κίσσας ὀρίζειν. Κίσσα, εἶδος ὀρνέου ἀμουσου. ὑπὸ θυμητικοῦ, μιμηλοῦ. ὅθεν ὑπὸ γυναικῶν τὸ κισσᾶν παραλαμβάνει. πρόσον μὴ γεννῶσαι, ἀηδίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν. ὁ νοῦς. ὥσπερ ἀπρεπὲς ἐστι κίσσαν ἀηδόνος φιλονεικεῖν οὐδ' ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτω οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ταλαίπωρε ἔοικας φιλόνεικός τις, καὶ δύσερις εἶναι. Τίν δὲ κομαῖτα δωρεῖτε μόρσων. Σοὶ δὲ κομάτα τῷ νικήσαντι δίδωμι τὸ ἔπαθλον. καὶ σὺ δὲ θύσας αὐτὴν δηλονότι τὴν ἀμνίδα ταῖς νύμφαις, καλὸν κρέας ἐμοὶ τῷ μόρσονι εὐθὺς πέμψ). Φειμάσεο. Τουτέστι μέθ' ἡδονῆς σκίρτα φυσῶσα τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἐπαίρου πᾶσα ἀγέλη τῶν τράγων. τὸ δὲ φειμάσεο, ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὀνοματοπεποίηται. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων. καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ φειμάσσεο, φειγμαδὸν ἀπὸ δίδου μετὰ ἡδονῆς. τουτέστι, βρενθύου καὶ ἐναμβρύνου ὦ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις. τριοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ πταρμοῦ τῶν αἰγῶν. Κἠγὼ μὲν ἴδ' ὡς μέγα καχαξῶ. Ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ σὺν ἡμῖν καταγελάσω τοῦ λαϊκωνος. τὸ δὲ καχαξῶ, ἐκβολῆ τοῦ γ', εἴρηται διὰ τὸ μέτρον. οὐ κυρίως δὲ τῇ λέξει κέχρηται, φειμαγμὸς μὴ γάρ ἐστι κυρίως ἡ τῶν ἵππων. βληχὴ δὲ, ἡ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. Ἀνυσάμαν. Τὴν νίκην ἔλαβον. Ἐς οὐρανὸν

ὕμμιν ἁλεῦμαι. Ἐκ περιχαρίας φησὶν ὦ αἶγες κερουχίδες ἤγουν κερασφόροι, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι. κερουχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι. ἢ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν. ἢ κερουχίδες, αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Ὁ λευκότας. Ὁ λευκός. πεποίηται τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης, καὶ ὁδὸς ὁδίτης· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. Ὁ κορυπτίλος. Ὁ τοῖς κέρασι πλήττων ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. πρὸς τὸν τράγον δὲ οὕτω φησὶν, ὑπὸ τρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα. φυσὶν οὖν, εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνὸν, ὃν ἐνίκησα τῷ λάκωνι, θλάσω σε. ἀντὶ τοῦ θλάσω σου τὰ αἰδοῖα. Ὁ δ' αὖ πάλιν. Ἐπιχειρεῖ ὀχεύειν δηλονότι. Ἀλλὰ γενοίμαν. Ἀλλ' ἐὰν μήσε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ κομάτα μελάνθιος, καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ εὐμαίου. Ἐπιλοίτιος ἐγὼ, ἐν τοῖς ὀδυσσέως οἴκοις.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Ϛ ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφετε τὸ πρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί. Δαφνις ἐν Δαμοίτας. Δαμοίτας, καὶ Δαφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ' ἄρατε. πρὸς τὸν ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα φίλον ὄντα διαλέγοντε ὁ Θεόκριτος. ἰσόχρονος γὰρ ἦν αὐτῷ.

ὃ καὶ

ὃ καὶ ἀλλαχόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς ἀγεάνακτα τὸν
μιτυληναῖον ὡμίλει. Ἄλλως. Εἰκὸς τὸν ἀστρονόμον
ἄρατον εἶναι ὡ συγκεχρονίκει ὁ Θεόκριτος· ὃ μέμνηται καὶ
» ἐν τοῖς θαλασίοις. Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτα-
» τος ἀνέρι τήνω. Κεῖντ' δὲ δύο ἀνέρες ἄδοντες ἐν σι-
κελίᾳ, δαμοίτας, καὶ Δαφνις. ἄδουσι δ' ἀμφότεροι τοῦ
πολυφήμου κύκλωπος τὸν ἔρωτα τὸν ὑπὲρ Γαλατείας. ὁ
δὲ Δαμοίτας οἵους ἂν πολύφημος ἀρκεινόμενος λόγους
ἔφη, πρὸς τοῖς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένοις. Ἧς δ' ὁ μὲν αὐ-
τῶν πυῤῥός. Ἦν δὲ τῶν ἀδόντων ὁ μὲν, ἄρτι χνοάζων τὸ
γένειον. ὁ δὲ, πληρώσας αὐτὸ ταῖς θριξίν. ἢ πυῤῥὸς ὁ ἀρ-
» τίχνους. ὁ ἤδη πωγωνίτης. ὡς Εὐρυπίδης· Πυῤῥὸς
» γενύεσσιν. Ἡμιγένειος δὲ, ὁ οὔπω πᾶσαν γένυν πεπλη-
ρωμένην ἔχων γενείον. Ἐσδόμενοι θερέος μέσω ἤματι.
Μεσούσης ἡμέρας. ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους. ἢ ἐν μέσῳ
ἡμέρας τοῦ θέρους. Βάλλει τοι πολύφαμε. Ὡς πρὸς
πρόντα τὸν κύκλωπα διαλέγετ'. μήλοισι μηλοβολεῖ,
εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθ' βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπεν αὐ-
τὸν, ἤγουν μὴ εἰδότα ἐρᾶν, πρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. θοῦ-
ρις φησί, διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλα-
κτος πολυπλήθειαν, τὸν πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν
πρὰ τῇ αἴτνῃ γαλατείας. Φιλόξενον δὲ τὸ κυθήριον ὑπο-
δημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον νοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλᾶ-
σαι ὅτι πολύφημος ἤρα τῆς γαλατείας. Τὸν αἰπόλ' ἄνδρα
καλεῦσα. Τὸν ἄνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν

ποιμέ-

ποιμένα. καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον. ἐπεὶ καὶ ὁ κύ-
κλωψ ποιμὴν ἦν, ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἔνεμεν ὁ κύκλωψ.
„ καὶ Ὅμηρος· Μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες. Τέως γοῦν τὸ,
αἰπόλον ἀντὶ τοῦ ποιμένα εἴρηται. Καὶ τύνιν οὐ ποθο
ρῆσθα. καὶ σὺ αὐτὴν οὐ προσβλέπεις. Πάλιν ἅδ' ἰδὲ,
τὰν κύνα βάλλει. καὶ πάλιν αὕτη τὴν κύνα βάλλει
τοῖς μήλοις. τὸ γὰρ ἰδὲ, ἀντὶ τοῦ καὶ γράφεται καὶ ἁδὶ
δὲ, καὶ λέγει τὸ σχόλιον οὕτω. τινὲς χωρὶς τοῦ δὲ γράφου-
σιν, ἐκτίνουσιν δὲ τὸ ἰ. ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτι-
κή. τὸ δὲ ἑξῆς, τὴν κύνα βάλλει ἥτοι τῶν ὀϊῶν ἕπετο σκο
πὸς, ἤγουν φύλαξ. Ἁ δὲ βαύσδει. Αὐτὴ δὲ ἡκύων,
ὑλακτεῖ εἰς τὴν θάλασσαν βλέπουσα. τὸ βαΰζειν, ὑπὲρ
τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως. ὑπὲρ δὲ τῶν τελείων κυ
νῶν, τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν, ὥστε τὸ βαύσδει ἐν ταῦθα,
ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται. Τὰ δέ νιν καλὰ κύματα
φαίνει, ἥσυχα καχλάζοντα. Τὰ δὲ καλὰ κύματα ἡ-
σύχως ἀναβραττόμενα, δεικνύει αὐτὴν τὴν γάλατειαν
ὑπὲρ τοῦ αἰγιαλοῦ τρέχουσαν. ἢ αὐτὴν τὴν γαλάτειαν φη
σὶν ὑπὲρ τρέχουσαν ἡσύχως κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν ἐμφανίζειν. καὶ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύ-
ειν αὐτῇ τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα. τὸ καχλάζοντα, ἀν-
τὶ τοῦ ἠχοῦντα. ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ καχλάζειν, τὸ
ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενοι ὑπὲρ οὐκ κάχληκας. τὸ δὲ, ἐπ'
αἰγιαλοῖο θέοισαν, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς γαλήνης τῆς θα
λάσσις, πρὸς γαλάτειαν τρέπεται. καὶ λέγει ἐπάνω

αὐτὴν

αὐτὸν τὴν λυμάτων βαίνειν. Φρόντιζε μὴ τὰς παιδός. Σκόπει ἵνα μὴ ὦσι ταῖς λυπήμασι ἢ παιδὸς ἄγαν ἢ γαλατείας ὁρμήσῃ. ὦσι τὸ πλήσῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ὀρχομένης καὶ καταμύξῃ τὸ ὀνειδὲς αὐτῆς σῶμα. ἄγαν, καταξαίνῃ, καταπαρείξῃ. Ἀδέ, καὶ αὐτόθιρι. Οἴκοθεν. ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως, ἁλαρρότητος ὑπὸ τρυφερότητος. Ὡς ἀπ' ἀκάνθας τὰ καπυραὶ χαῖται. Ὡς ἀπὸ τῆς κινάρας οἱ πάπποι. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κίναρας. λέγονται δὲ οἷμαι χαῖται, ἁπὸ τὸ κόμας ἐοικέναι. καπυραὶ δὲ, αἱ κεκαυμέναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἁπὸ τῆς θερμότητα. ἢ λυπρότητα, ὡς γὰρ ἄλλοι. Καὶ φεύγῃ σε ἁγλυκύτερα Φιλέοντα. καὶ ὁ Φιλέοντα, διώκῃ. ἄγαν, ζητεῖ γὰρ τὸ ὀρεκτικὸν αὐτῆς καὶ πανδήμου σημαίνει. τὸ γὰρ Φιλοῦντα φεύγειν, ὁ Φιλοῦντα δὲ διώκειν, καπρόθυς. ὀνος. καὶ ἐπεισλαὶ αἴθετε ὦ πολύφημε Φιλοῦντα, φεύγει καὶ ὁ προσλέγεται. μισοῦντα δὲ, διώκει. ἄγαν, εἰς πόθον ἄγῃ πειρᾶτῃ.

Καὶ γὰρ ἀπὸ γραμμᾶς λινεῖ λίθον. Παροιμία. ἡ πάντα τρόπον ποιεῖ ἢ λινεῖ τυχεῖν σε. Ἄλλως. Καὶ ὅταν προσποιῆ σὺ μὴ Φιλεῖν αὐτὸν πάντα κάλων λινεῖ καθελκύσαισε πρὸς γὰρ ἑαυτὴν ὁρῶντα. ἡ δὲ λέξις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολεκτως λεγόμενον ζαρίκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες ὁ διώκοντες ἑτέρως νικῆσαι τὸν ὅμοιον παίκτρια, λινοῦσι τὴν γὰρ ἀπὸ γραμμῆς λίθον, γὰρ ὅτω βασιλέα καλόμενον. Ἄλλως.

Γραῦ-

γραψαι τὸ ξέσαι, οἱ παλαιοί ἔλεγον. ἀπὸ γὰρ τοῦ γράφειν τοῦ σκληρὸς τὸ ξέειν, γίνεται γραμμὴ ἡ λαξευσις. λίθου δὲν ἀπὸ γραμμῆς φησὶ τοῦθα λέγει, τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νῦς, δυύατου ἡ γαλατεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα, εἰς τὸν αὐτὸν ὁρῶτα ἰδιαπαλθαθαι, δι' ὃν ὁρβολιὼ κάλλος. Ἡ γὰρ ὁρῶτι πολλαχις ὧ πολύφαμε. Ὄντως πολλαχις ὦ πολύφημε ὑπ' ὁρῶτος, τὰ μὴ ὄυμαρφα, ὄυμαρφα φαίνονται. διὸ μὴ θαύμαζε εἰ ὁρᾶσα ἡ γαλάτεια ἀμόρφους ὄντας. φιλότης γὰρ ὁ ὁρῶς. ἀπβιαίζει τὴν διάνοιαν τῶν ὁρώντων. Τῶν δ' ὧν λαμοίτας. Ἐπὶ τῷ λάφνιδι ἦ, ἤγουν, μετὰ τὸν Δάφνιν ὁ λαμοίτας αὐξαθλη. αὐτὶ τοῦ ἤρξατο. ἐπροιμιάζη. ὁ γὰρ λαμοίτας ἄδει, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ πολυφήμου τὴν ἀπόκεισιν τοῦ λόγου ποιούμενος. Εἶδον ναὶ τὸν ποιμένα. Καὶ γὰρ εἶδον ὡς λέγεις τὴν γαλάτειαν νὴ τὸν ποιμένα, ἵνα τὸ ποίμνιον ἐμπλοβόλει, καὶ δὴ ἔλαβε μαχὸν ἐμοῦ ἕνα καὶ γλυκὺν ὀφθαλμὸν δι' ὃν νῦν βλέπω, καὶ βλέψω δι' ὅλης μου ζωῆς. ὅλον γὰρ τὸ ὂν τέλος. τὸ δὲ ἀναβάλλω, σημαίνει τὸ σαρα. τὸ προοιμιάζω. ὡς τὸ ἀνεβάλλετο λαλὸν ἄεισμα. τὸ ἀναπερόω καὶ ἀναπέμπω. ὡς τὸ, καὶ οἱ μὲν τέτιγες, μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σιώπην, τὸ γὰρ λύομαι. ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. καὶ τὸ ἀπύνομαι, ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τ δὲ τ πράγματος. Αὐτάρ ὁ μαύτις ὁ τήλεμος. Οὗτός ἐστιν ὁ τήλεμος, ὁ παῖς Ὁμήρου ἐυρυμίδης, ἢ ἐυρύμαχος λαλόμενος. ὃς

μαν

μαντοσύνη ἐκέκαστο. ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ, ὑπὸ τῶν χειρῶν ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. ὁ νοῦς. ὁ δὲ μάντις ὁ τήλεμος ὁ τὰ ἀπευκτά μοι μαντευόμενος, ἀπευκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλείποι. Ἄλλως. Ὁ μάντις δὲ ὁ τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων, ἤγουν μαντευόμενος, ἐχθρὰ εἴθε φέροιτο. ἀντὶ τοῦ γένεσθαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. ὅπως τοῖς ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλαξῃ αὐτά. ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ τῷ πολυφήμῳ δηλονότι κύκλωπι, ἐκ τῶν ὀδυσσέως χειρῶν ἁμαρτήσασθαι ὀπωπῆς. ὥσπερ τὸ, φίλος γίνοτε μὲν λίγεται ὑπὸ τοῦ φιλοῦντος, γίνοτε δὲ ὑπὸ τοῦ φιλουμένου, οὕτω καὶ τὸ, ἐχθρὸς τὸ γναντίον αὐτῷ γίνοτε μὲν λέγετε ὑπὸ τοῦ ἐχθαίροντος, γίνοτε δὲ ὑπὸ τοῦ ἀπηχθημένου. καθὸ λέγεται γὰρ ταῦθα τὸ ἐχθρά. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς ἔρωτα διεγείρων αὐτὴν, οὐ προσβλέπω ἐξεπίτηδες, καὶ ἄλλου τινὰ φημὶ γυναῖκα ἔχειν. ἡ δὲ ἀκούσασα, ζηλωτυποῖ με ὦ παιὰν καὶ διαῤῥεῖ ὑπὸ θαύματος καὶ χαρᾶς γὰρ ταῦθα ἡ ἐπίκλησις. Οἰστρεῖ παπταίνουσα. Τὸν οἰστρὸν, τοῦ μύωπος σώστρατος διαστέλλει. οἶστρος δέ ἐστι πολέμιος τοῖς βουσίν. ὅταν γὰρ διακνωσιν αὐτοὺς, οἰστρεῖν ποιοῦσι, καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς γὰρ τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησιν ὁ Θεόκριτος τὴν γαλάτειαν οἰστρεῖν, καὶ δρομαίαν ἀνέρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ κύκλωπος. Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾶ κυνί. Λείπει

τὸ

τὸ ἐπέταξα. ἤγουν ἐπέταξα τῇ κηνί, σιγᾷν καὶ μὴ ὑλακτεῖν. Ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. Ἡκύων δηλονότι ἐκνυζᾶτο. ἔσαινε, καὶ κατεθώπευε τὸ στόμα ἔχουσα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς. κνυζηθμὸς λέγεται, ἡ τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. ἰσχία δὲ, τὰ ὑπὸ τῆς ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὀστᾶ. ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητας τινὰς εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται αἱ δὲ κοιλότητες αὗται, καὶ γλουτὰ λέγονται, καὶ κοτύλαι, πρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος καταχρηστικῶς ὑπὲρ τῆς κυνὸς νῦν λέγεται. κυρίως γὰρ ὑπὲρ ὀρνέων. Ἄλλως. Ῥὶς λέγεται ὑπὲρ ἀνθρώπων. ῥύγχος, ὑπὲρ κυνῶν. ῥαίμφος, ὑπὲρ ὀρνέων. Πεμψεῖ ἄγγελον. Μυνύειν ἐστὶ, τὸ κλέπτοντα τινὰ διεκνύειν. ἢ φεύγοντα, ἢ τοιουτότι ποιοῦντα. καὶ μηνυτὴς ὑπὲρ τούτων. μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν, οἷον, ὁ τῆς κορώνης κερωγμὸς, χειμῶνα μηνύει. ἀγγέλλει δέ τις λόγους τινὸς πρός τινα, ἤγουν διακομίζει. καὶ ἀγγέλλειν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ λέγων περί τινος. καὶ ἄγγελος ὑπὲρ τούτων. λέγει δὲ, ἴσως δὲ αὐτὴ ὡρῶσά με ταῦτα ποιοῦντα, πέμψει ἄγγελον τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι πρέπον τι περὶ αὐτῆς. Αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας. Κλείω ὁ μέλλων, κλείσω, πρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. οἱ ποιηταὶ δὲ, κληΐσω λέγουσι. διαλύσει τῆς διφθόγγους, καὶ τροπῆ τοῦ ε εἰς η. εἶτα τροπῆ τοῦ η εἰς α, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, κλαίσω, καὶ κλασῶ

σῶ λωεικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ λιλπίζω ἐὰν πρὸς αὐτοῖς, ὧν τάττω τοῦ σημαινομένου. ἀφ' ὃ μέλλων λωεικῶς, λιλπίξω. καὶ προπαροξυτόνου ἡ εἰς ά, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, λιλαξῶ. ἀφ' ὃ καὶ λιλάξῃ ἢ λιλεῖς. Τᾶς δ' ὧν νῦν τῆς σικελίας δηλονότι. καὶ γὰρ ὀκ ἔχω ὡς λέγουσιν εἶδος ἀλχίου. ἤγουν ἄχημον. οὕτως γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλεώτης ὄσης, εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον. καὶ δύμορφα μοι ἐμοὶ τὰ γένεια. ἀντὶ τοῦ ἐμοί. δύμορφον δὲ ὁ ὀφθαλμός. Ὡς πρὸς ἐμὲ λέκρυται. Οἱ γὰρ μονόφθαλμοι κατὰ φύσιν τοῖς δὲ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν. οὐχ ὁμοίως γὰρ λεύσσουσιν ἀμφότεροι τοῦ ἀνομοίους τὴν φύσιν. Τῶν λειτ' ὀδόντων. Τῶν δὲ ὀδόντων ἡ λοιπότης λοιποτέρα ἐλείπετο πρίας λίθου. πρία γάρ ἐστι λίθος λοιπή. Ὡς μὴ βασκανθῶ λέγει. Ἵνα δὲ μὴ βασκανθῶ, τρὶς εἰς τὸν ἐμὸν ἐπτύσα κόλπον. ποιοῦσι γὰρ καὶ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες. τὸ νεμέσει τὸν ἐκ προπόμπων. Καλλίμαχος· Δαίμων. Τί κόλποισιν ὧν πτύουσι γυναῖκες. Ταῦτα γὰρ ἀτρεκῶς μετὰ κοτυληδὸν ἐξελίξω. Ἤγουν, τὸ πτύειν ὧν κόλπον ἐλίξαι ποιεῖν με ὥστε τῷ μὴ βασκαίνεσθαι. κοτυληδὸν δὲ, ὄνομα λύσιον. ἢ πρὸς τὸν κότυλον ἴσως ἀποίητον. καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸς λωεισθῆσι τιμωμένης κοτύλης. ἦσαν δὲ τιμαὶ θρέως δυγατρὸς, κοτύλη, καὶ δυρήθεμις. ἃς ἐτίμησαν ἡρακλεῖδαι, διὰ τὸ σωαγωνίσασθαι αὐτοῖς, καὶ τῆς εἰς πελοπόννησον ἄθροισιν ὡς οἱ πρὸ

ἱππόστρατον ἀπεφαίνουσι. Παρ' ἱπποκίονι. Ὄνομα κύριον, ἢ ὄνομα τόπου. Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος. Ἐνίκα μὲν οὐδ' ἕτερος. ἔξω δὲ ἥττης ἀμφότεροι ἐγένοντο.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Ζ ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ εἰδύλλιον θαλύσια, ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία.

„ Ἡς χρόνος ἁνίκ' ἐγὼ καὶ εὔκριτος εὖ τὸν ἁλέντα
„ Εἵρπομ' ἐκ πόλι. σὺν καὶ τρίτος ἄμμ' ἀμύντας.

Χρόνος τὸ συμπρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καθόλου, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἐν ταῦθα. καιρὸς δὲ ἐστι χρόνος δέων. λέγονται καιροὶ. καὶ αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὧραι. ἧς χρόνος, ὁ πότε ἐγὼ καὶ εὔκριτος, καὶ τρίτος σὺν ἡμῖν ἀμύντας εἵρπομεν ἀντὶ τοῦ ἀπερχόμεθα. τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὤφεως, καὶ σκωλήκων. καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀσπουδεὶ πορευομένων. νῦν δὲ, ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. εὖ τὸν ἁλέντα. ἀλεὺς, ἢ δῆμος τῆς κῶ οὕτω καλούμενος ἀπότινος ἁλέντος, ἢ τόπος ἐν κῷ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἁλεντίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ ἄλευς, καὶ ποταμὸς σικελίας. θαλύσια, ἑορτὴ ἣν ἐτέλουν τῇ δήμητρι μετὰ τὴν συγκομι-

„ κομιδὴν τῶν καρπῶν. Ὅμηρος· Θαλύσια γοῦν ἀλωῆ-
„ σι. Καὶ φρασίδαμος, οὗτος ὁ καὶ περισσός. τὸ δὲ ἑξῆς,
τῇ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια, ὁ φρασίδαμος, κἀντιγέ-
νης. Δύο τέκνα λυκώπεως. Γράφεται καὶ λυκώ-
πεως διὰ τοῦ ω μεγαλοῦ. ὅπερ αἰολικῶς περιπροξύνετο.
ἐπειδὴ οἱ αἰολεῖς Ἀχίλλευς, καὶ πήλευς, καὶ βασίλευς
βαρυτόνως λέγουσιν. ὁμοίως καὶ τὸ λυκώπευς. διὰ οὖν
ἡ τῶν εἰς ευ γενικὴ πρὸ αὐτοῖς περιπροξύνεται. Εἴτι
περ ἐσθλόν, χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐ-
τῷ χάλκωνος. χαὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν πρὰ λακεδαι-
μονίοις. χαὸν δὲ καὶ τὸ εὐγενὲς, ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦ-
τος. εἴτι ἐστιν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντων ἀρχαίων ἀγαθῶν
τῶν ἀπὸ τῆς κλυτίας τε, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος, οὗτοί εἰσι
τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο. ἤγουν ὁ φρασίδαμος, καὶ ὁ ἀντιγένης.
καὶ σαφέστερον φαῖναι, οὖν βούλεται εἰπεῖν ὁ Θεόκριτος,
ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς κλυτίας τῆς βασιλίσ-
σης τῶν κώων καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τοῦ χάλκωνος, κατά-
γονται ὁ φρασίδαμος καὶ ὁ ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ
πάντων τῶν καταγομένων ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοὶ, καὶ
οἱ πρόγονοι αὐτῶν. κῦ δὲ ἡ κλυτία, θυγάτηρ μερό-
πος. γαμηθεῖσα δὲ εὐρυπύλω τῷ βασιλεῖ τῶν κώων,
ἐγέννησε τὸν χάλκωνα, τὸν τὴν βασιλείαν τῶν κώων
διαδεξάμενον. περὶ εὐρυπύλου δὲ καὶ κλυτίας ἱστο-
ρεῖται, ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ ὑπὸ τῆς ἡρακλέους πολυορ-
κίας, τὴν κῶ κατοικήσαντες καὶ ὑποδεδεγμένοι τῆς

σλήμητραν, ἐκαθ' ὃν καιρὸν πορεύεσθαι τὴν κόρην. ἣν νήσῳ ὠνομάσθαι ὁ Θεόκριτος, ἐξελιώθη φρασὶ λαμπρῶ. Ἄλλως. Εἴπ' ἀγαθόν. Εἴπ' ἀγαθὸν ὄντες ἐπ' ἀγαθῷ. ἤτοι, ἐν γνώμῃ τῶν ἀρχαιοτάτων. οὐκ γὰρ σὺν ἐστὶ τοῖς, τῶν ἐπ' ἄνωθεν κατηγόμενοι. ἀπό τε τῆς ἐλευθερίας λέγω, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος. ὃς τὴν ὠκυλίαν τὴν Βάρβιναν. ἢ Βάρδαν. γράφεται γὰρ καὶ ἄτως. ἥτις φασὶν ἄτως ὠνομάσθη, διὰ τὸ πρόπλησιον εἶναι τὸν πόρον ἄθῳ ῥεῖ μυκτῆρι βοός. ἐκπολὶς ἄνυσιν. αὐτὶ τοῦ αὐαδίσθαι ἐποίει. καλῶς ὀρύσσοντος τὴν πέτρα τὸ γόνυ. αὐτὸς γάρ φασιν ὠνομάσθαι τῷ τόπῳ, τὴν ἔκρηξιν τῆς ὠκυλίας ταύτης εἰργάσατο. εἶτα χαλκῷ αὐθριαύτα εἰς τύπον ἑαυτὸν κατασκευάσας, ἤρεισεν αὐτὸν τῇ πέτρᾳ, ἄθῳ ἡ ὠκυλία ῥεῖ. καὶ ἀπὸ τοῦ πολὶς αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν αὐαδίσθαι. Βάρειαν ὃς ἐκπολὶς ἄνυσε καιρίαν εὐγόνατον πέτρα γόνυ. ὅτε ὁ χάλκων ἐβασίλευσε τῶν καιῶν, εὑρέθη γάτινι τόπῳ ἡ καινὴ ὠκυλία μὴ πρότερον οὖσα, ἧς νῦν ὁ Θεόκριτος μέμνηται. εὑρέθη δὲ ἄτως. ἀπαγγέλθη τῷ Βασιλεῖ πρᾶγμα ὅτι τῶν ποδὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκεῖνος γέμοι. καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτεπισκέψασθαι τῷ τόπῳ, ἠὐτόρρυτον ὄντα σωτῆρα πρὸς τὸ τοῦ ὕδατος ἐκρηξιν. ὧν δὴ δεηλεῖ ὃς ἐκπολὶς ἄνυσε καιρίαν. ὅτι ὁ χάλκων, διὰ τὸ οἰκείων πολλῶν καὶ δι' αὐτεπισκέψεως ἰῶσθαι, ἵνα μὴ κατόρρυτον καὶ κατώρθωσε τὴν καιρίαν. τὸ δὲ εὐγόνατον γόνυ πέτρα

τραγόνυ, τ τὸ ὄνομ. ὅτι αὐτὸς ὁ χάλκων, ἀχὶ ὀρθοστάλλων ἑστάμενος, ἀλλὰ ὅτω πλεῖσαν κάμψας τὸ γόνυ ⓒ καλῶς ἐδράσας ἢ σκείξας ὀρθὸν τῇ ὠτρᾳ τῇ πρὸς τῇ μηλώνῃ, αὐτοχειρεὶ κατεπράξινο τ τ ὕλαος ἐκρηζων. Βάρειαν ἦ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθω πεποιημένης ἐδάκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν. ὅτω τοῦ χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. ἡ βάρδα, ἡ πολύρρηνος ἀπὸ τ βᾶ ὠνταπικὸ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. βάπους γὰρ καὶ βαγαίος ὁμέγας πᾶς. ὅμηρος· Δὴ νεῶ βαγαίε. Νικάνωρ δὲ ὁ μῶος ὑπομνηματίζων, βάρριν τ μηλώνην καλεῖ. Συμβῶναι γάρ φησιν ἀπ αὐτομάτου καὶ αὐθυῶς, βοὸς ῥινὶ πλησίον εἶναι τὸν τόπον, ἀφ ὃν τ μηλώνην ἐκραγῶναι ὁ χάλκων ἐποίησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ χάλκων αὐδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον φ ὧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη. καὶ ἐκ τοῦ πόλος τοῦ αὐδριάντος τὸ ὕδωρ ἀπήρχετο. καὶ νοῦσι τὸ, ὃς ἐκ πόλος ἄνυφ, ἢ ἄνυσε μηλώναν, εὖγ' ὑπερεισάμενος ὠπὶ τὰ γόνυ, ὅτι ὁ χάλκων ἐκ τ πόλος τ αὐδριάντος ἴωνσε τὴν μηλώνην βάρδαν, εὖ καλῶς καὶ ὠνησιμόνως ὑπερδησάμενος τὸ γόνυ τ αὐδριάντο φ τῇ ὠτρᾳ τῇ πρὸς τῇ μηλώνῃ. εἰ δὲ μὴ ὅτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ βάρειαν μηλώνην, τὴν πολύῤῥυν, καὶ πολυχόλυμονα. Εἰσὶ δέ τινες, οἳ τὸ ἐκ πόλος ὑπόηξαν, τὸ ἔξω δηλ ὠπατημένης ὁδοῦ. λέγοντες ὅτι ἡ ὠηγὴ πόλις ἧς ὁ λόγος, ἐκ μῶ κῆ τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἀλλ' ἐκ τός. Βάῤῥιναν. γράφεται γὰρ καὶ ὅτως.

„ λεγόμενον Βούρρινα ἢ λέω. καὶ Φιλιτᾶς. Δαίσανρ ἢ
„ γὰρ πεχρῆσι σε λαμπέτροιο Βορρίνης Νικάνωρ δὲ ὁ
λεω῾θ῾ ὑπομνηματίζων φησί, Βόρρινα τὴν γὰρ τῇ νή-
σῳ ὀξύν ἢ τὸ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε βοᾶς ῥίνι πέφανται῾θ῾.
ἢ ὅτι ῥέουσα ἐκ πέτρας λέγ βοὸς λευκαλῆς. Ὃς ἐκπολὸς
ἄνυεν. Ἦρι ταχέως. ἢ ἔξω δὲ πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ
δὲ φασιν ἐκεῖσε ἐθισαίαι αὐδριάντα, καὶ ἐκ τοῦ πο-
λὸς ἐκχεῖσθαι τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἔφη. εὖγ' ὑπερεισάμενος
πέτρα γόνυ, ἢ πεδαλαίως κατήρτησε τὴν λευκώλενον.
ἢ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ πολὸς, οἷον, ὀλθέως. εἰμὴ μεταφορικῶς
ἔταξε τὸ, ἐκ πολὸς. ἦγεν, ἀφ' ἑλάφου, καὶ δὲ πρώτης
ὑποστάσεως. καὶ γὰρ Ὅμηρο῾θ῾ τὰ κατώτατα τῶν ὀρέων
μορφὴ, νείατα φησὶ πόλα. τὸ δὲ εὖγ' ὑπερεισάμενο῾θ῾,
σὺν ἐκτυχηκόν. πάντι τῷ σώματι τῇ πέτρᾳ ὑπερεισά-
μενο῾θ῾ ὅθεν χεῖται. Ἄλλως. Ἐκ πολὸς ἄνυεν. Ἦγεν,
ἐκ βάθους, ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ. πόλεις γὰρ τὰ πλησιάζοντα
τῇ γῇ τῶν ὀρέων. ἢ γλυκαίως προσκαθίζας τῇ πέτρᾳ. τι-
νὲς δὲ φασιν ὅτι οἰσυφωπὸς ὀρύσσοντες, τὸ μὲν γόνυ
ὀρείσθαι τῇ γῇ. τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ, τὸ σκαπτόμενον ὑ-
πολαλβάνοντα χῶμα, καὶ ὀπίσω αὐτὸν διωθοῦντα. ὅτως
ὃν καὶ ὅτος ὑπερεισάμενο῾θ῾ πέτρα γόνυ τῇ σωφρονείᾳ
τοῦ ἑτέρου ποδὸς, τὴν λευκώλενον ἐποίησε Ταὶ δὲ πὸ αὐ-
τᾶν ἄϊγφροι, πελέσατε. αἱ δὲ πὸ αὐτὸν τᾷ σκιᾷ ἄϊ-
γειροι καὶ πελέσαι, δύσκιον ἄλσο῾θ῾ ἐποίουν, λωμῶσαι
καὶ θάλλουσαι φύλλοις. ἦγεν ἀσσεῖσαι οὖσαι. λιλέσθαι.

αἰὲὶ

ἀεὶ ὠὴ θηλυκοῦ. αἴγειρος δὲ, ἐνίοτε μὲν ὠὴ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ὠθὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. ἡ δὲ πρὰ ἐν ταῦθα πλησιότητα δηλοῖ. κατηρεφέου δὲ, σκιώδεις. Κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμεν. Καὶ οὔπω τὴν μέσην ἠνύομεν ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέση γὰρ κοινόν. μεσάτη, παρὰ ποιηταῖς. Οὐ δὲ τὸ σᾶμα ἁμῖν τὸ βρασίλα κατεφαίνεν. Οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ', ἁμαρτάνουσιν. ἐγένεν δὲ βρασίδας λαϊκὼν τὸ γένος. ὁ δὲ βρασίλας κῶος. ὁ λακεδαιμόνιος δὲ βρασίδας οὐθάπτεται ἐν κῷ, ἀλλ' ἐν ἀμφιπόλει. Καὶ τιν' ὁδίταν ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κηδωνικόν. Καί τινα συνοδίτην εὕρομεν ἀντὶ τοῦ ἔσχομεν ἄνδρα, μουσικὸν ἀγαθὸν. κυδωνικὸν, τουτέστι κρητικόν. κύδων γὰρ πόλις τῆς κρήτης. ἀπὸ κύδωνος ἑρμοῦ, καὶ ἀκαλλίδας. καὶ Ὅμηρος. Ἐν δὲ κρῆτες μεγαλήτορες. Ἐν δὲ κύδωνες. Ἧς δ' αἰπόλος οὐ δέ κέτις. Ἧν δὲ τὸ ὠὴ τήδευμα δηλονότι αἰπόλος. οὐκ ἂν δέ τις αὐτὸν ἠγνόησεν ἰδών. ἐπεὶ ἐξόχως καὶ ὑπερβαλλόντως αἰπόλω ὡμοιωμένος ἦν. Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο. Ἀντὶ τοῦ τετριχωμένου ἐν ταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέος. καὶ ἀεὶ ἴσως ὠὴ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὀφείλει τὸ λαϊσιον λαμβάνεσθαι. Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. Κνακὸν, ἤγουν ξανθόν. ἢ λευκόν. λευκὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ καρποῦ. ξανθὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους. Ἄλλως. Ἢ ὅτι ὁ μὴ κύκλος αὐτοῦ μέλας. τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνίδης. τοιοῦτον

δὲ καὶ τὸ τοῦ ἡνίκου ἄνθος. ἢ ψαρόν, ἢ πυρόν. Νέας τα-
μίσιο ποτόσδον. Ἀντὶ τοῦ, προσφάτου πιτύας πνέων.
εἰώθασι γὰρ οἱ τυροποιοῦντες ἀκρία χειρομάκτρων, ἀκρ-
σπογγίζειν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐν οἷς δερματίνοις εἵμασι
περιβέβληνται. τάμιος δὲ ἡ πιτύα εἴρηται, παρὰ τὸ θα-
μίζειν ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ γάλα περὶ αὐτὸ στρεφόμενον. ἢ
παρὰ τὸ ταμείων ἀξιοῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν. Ἀμφὶ δὲ οἱ
στήθεσσι. Περιεσείγγετο δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ, παλαιὸς
πέπλος, γερόων. ἡ μεταφορὰ ἀκὸ τῶν ἡλικιῶν γερόων.
τριβαλὸν ἱμάτιον. ὅ ἐστι παλαιόν. Ζωστῆρι πλακερῶ.
Πλατεῖ πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλο-
κερῶ. ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένω. παρὰ τὴν πλοκήν, καὶ τὴν
ὑφήν. Ῥοικὰν δ' ἔχεν. Καμπύλην δὲ εἶχεν ἀκὸ ἀ-
γριελαίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον. ἢ ῥόπαλον. κορύνη
δὲ καὶ ῥόπαλον, τὸ αὐτό. Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσα-
ρώς. καὶ ἡ σύχως μοι εἶπε γελῶν. ἢ σεσαρὼς, ἀντὶ τοῦ ἡρέ-
μα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ χείλη, καὶ μηδειῶν. οὐκέτι δὲ κέ-
χρηται τῇ λέξει. Γέλως δὲ οἱ. Γέλως δὲ ἥπτετο τοῦ
χείλους αὐτοῦ. Σιμιχίδα πᾶ δὴ τύ. Οἱ μὲν αὐτὸν
φασὶ Θεόκριτον, καθὸ σιμιχίδου ἦν υἱός. ἢ καθὸ σιμὸς ἦν.
οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ οὐ Θεόκριτον, διὰ τὸ,
σιμιχίδα μὲν ἐρώτες ἐπίπταρον. φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον
ἀκὸ πατρίου κληθῆναι σιμιχίδου τοῦ περικλέους, τῶν ὀρ-
χομενίων. οἵ τινες πολυτείας παρὰ κώοις τετυχήκασιν.
Ἄλλως. Σιμιχίδα. Εἰσὶ δὲ καὶ τατρωνυμικὰ οὕτως

ἀπα-

ἀπραλαίκτως λεγόμενα καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμῶν, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν πατέρων. ὥσπερ ὁ Θεόκριτος σιμιχίδα ἡμὸς ὢν, σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει πατρωνυμικῶς. καὶ ἀσκληπιάδην τὸν σάμιον ποιητὴν, σικελίδαν καὶ αὐτὸν καλεῖ, παῖδα τινὸς σικελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ, αἰπολικῷ, καὶ ποιμενικῷ, καὶ τὸν εὐμήδην ἡμὸν ὄντα τοῦ κρατίδα, κρατίδαν καλεῖ καὶ αὐτόν. οἱ δὲ λέγοντες σιμιχίδαν λέγεσθαι τὸν Θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν, κακῶς λέγουσι.

Μεσαμέριον πόδα ἕλκεις; Κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἕλκεις τοὺς πόδας. ἀντὶ τοῦ πορεύη. οἱ γὰρ βαδίζοντες, ἕλκοντες τοὺς πόδας βαδίζουσιν. Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσιν. Ὁ πότε καὶ ὁ σαῦρος ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαῦρα, ὑπὲρ τοῖς φραγμοῖς ἡρεμεῖ. ἀρσενικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ σαῦρα. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τούτου, ὅτι ξηραινόμενον, εἰς ἔχειν μεταβάλλεται. Οὐδ' ὑπὲρ τυμβίδιοι κορυδαλίδες.

Αἱ ὑπὲρ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. κορυδαλίδες ἐν ταῦθα εἶδος ὀρνέου. λέγοντες δὲ ὑπὲρ τυμβίδιοι, ὅτι τάφοις ὡς ὑπὲρ πολὺ διατρίβουσιν. εἰ δὲ κορυδαλίδας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυδαλίδες μὲν λέγονται, διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι, τὸ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνάστημα. ὑπὲρ τυμβίδιοι δὲ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ὑπὲρ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται δὲ καὶ ὑπὲρ τούτων, ἱστορία τοιαύτη. ὅτι πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν γῆν γε-

γόνασιν αὖτου. σωιέβη δὲ ποτὲ αὐτῶν τὸν πατέρα θανεῖν, καὶ γῆς μὴ ὄσης, ἐτάφη ὑπὲρ ἢ κορυφῆς τ ἰδίου γόνου. διὸ καὶ αὐτὸν τυμβίδιοι ἐπεκλήθησαν. Ἄλλως. Ἐπιτυμβίδιοι. Ἢ ὅτι τοῖς τάφοις γὰρ ἀλατρίβουσιν ἢ ὡσεὶ τύμβον ὢν ἢ λιθαλῆς φορύσιν. ἢ παρὰ τὸ τύφω. φλυαρεισλεῖς γάρ εἰσι. Ἠλαίνοντα. Ῥέμβονται. πλανώμενα ῥέφονται. ὅμως καὶ αὖται ἠρεμοῦσιν Ἢ μετὰ δαίτα λιγυτός. Ἢ ὢν ὀλωχίαν λελυμένος ἀσθένεις, ἢ ὢν λιμόν τινος ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἀπορέχη. οἱ γὰρ λελυμένοι ἀσθένουσιν. ὢν δὲ τῶν βραδυόντων παροιμία. ὃς λιμὸν ὢν δεῖπνον λιπὼν ὀψὲ ὁρέχεται, ἢ χωλός ἐστιν, ἢ ἀδίδωσι συμβουλάς. Ὡς τὸν ποσὶν ἀβλημένοιο. Ὄντως περιυμένοσι τοῖς ποσί, ἀπὸ λίθου προσπαίσας ἤγουν προσκρούσας ταῖς ἀρθυλίσιν, ἐμμελῶς ἔχει. Ἀρθύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τ ἄρμόζεσθαι.

» Θηλυκῶς ἡ λίθος ὡς καὶ Ὅμηρος· Λίθοι ποτὸν τῇ θάμεναί. καὶ, Δόμον ξεσῆς αἰθούσησι τετυγμένον. Λίθοις ληλονότι ξεστοῖς. Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψομαι. Πρὸς τοῦτον ἐγὼ ἀπεκρίθην. λυκίδα φίλε. πάντες λέγουσί σε εἶναι συνεκτ῀ καὶ πολὺ ὑπερέχοντα, καὶ γὰρ τοῖς νομοῦσι. καὶ γὰρ τοῖς θορισαῖς. Συνεκτάν. Συνείδειν, τὸ δὲ σύνεγγυς μέλπειν. καὶ συνεκτὴς ὠδή τοῦτο. γὰρ ταῦτα δὲ, συνεκτ῀ λέγει, τὸν κοινῶς πραγωδιτ῀. Τὸ, δὴ μᾶλλα θυμὸν ἰαίνει. Ὅπερ δὴ τὸ ἄδειν. ἢ τὸ εἶναι λυπὰ συνεκτ῀, δίαν ὑφαίνει τὸν ἡμέτερον θυμόν. αὐτὴ τ τ῀ ἐμοὶ ψυχῶ.

χλώ. ἐκ τ̃ ποιητ̃ δὲ ὁ λόγος. αὐτὶ τ̃ ἐφ' ὧ δὴ μάλιστα ἁ αὐτὸς τρέπομαι. Καί τοι κατ' ἐμὸν νόον. Κατὰ τ̃ ἐμὴν δόξαν, ἐλπίζω φησίν, οὐδ' ἀβουδοκιμήσεις ἡμᾶς. καὶ Ὅμηρος. ὅτι κατ' ἦμὲν τρόμον γε νοήν. Ἀλλ' ὁδὸς ἄλε, θαλυσιάς. Ἐπὶ θαλύσια αὐνομήν. ἢ ὧν θαλύσια ἄγαθα ἡμᾶς. Ἢ γὰρ ἑταῖροι. Ὄντως γὰρ φίλοι ἀνδρες, τῇ δήμητρι τῇ βυπέπλῳ, γωχίαν τελέσει τῶν καρπῶν, ἀπ̃χὴν διδόντες. Μᾶλλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ. Εὔκαρπον γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τὴν ἀλωὴν αὐτῶν. ἤγαν, εὖ ἔχαν, γῆνα δ' πληθύος τῶν καρπῶν, μέτρῳ ἢ πολὺ πλησίῳ. Εὔκειθον αὐτὴν ἐπλήρωσεν ἀλωαί. Ἀπὸ μὲν δὲ κριθῆς, τὴν βύκαρπον παρελήλυθεν. βύκειθον δέ, καὶ οὐχὶ βύσιτον ἀλωὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ δυκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι τὸν δ' κριθῆς καρπόν. κριθὴ δὲ ὠνομάσθη. ὅτι μετὰ τὴν σῖτον πρὸ κείθη τῶν ἄλλων καρπῶν. ἢ πρὸ τοῦ τὰ χυας δ' κριθῆς, κεκεμμένης, καὶ διακεχωρισμένης ἔχειν τοῦ ἡνίκας. ἀλωαί δὲ τὴν ἄλωνα πρὸ τὸ ἄλως. ἄλως δὲ, ἀπὸ τ̃ ἀλίζω τὸ συναθροίζω. ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς τάχυας. ἢ Καλλίμαχ̃ · Ἐς τὸ πρὸ τείχους ἱερὸν ἄλιες δρυῦτε. Καὶ ἅλς ἡ θάλασσα γὰ τοῦθ' ἡν καὶ τὸ ἁλεὶς, αὐτὶ τ̃ συσταφεὶς. Βουκολιασθέωμεν. Βουκολικῶ ὡδῶ ἄδωμεν. ἴσως ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον φιλήσει. τ̃ γὰ ὥτερος, δωρικὴ ἡ συναλοιφή. τὸ γὰ ὁ ἕτερος ὅτερος δι' τ̃ υ. ὡς καὶ πρ̃ Ἡροδότου · ἑκατερωθεν δὲ ἀγχιβαθὴς ἐοῦσα, ὥτερος,

ἕτε-

ἑτερ@ γὰρ, ἄλλος ἐκπλειόνων. Οὐ σλῶ. Οὐ γὰρ ϖωκατ᾽ ἐμὸν νόον. μὰ τ᾽ γλῶ. ὤμνυον γὰρ ἡ τ᾽ τῶν ϛοιχείων. ὡς Ὅμηρος. χειεί δὲ τῆ ἑτέρα, ἐλεχθόνα ϖολυβότειραν. τὸ δὲ κατ᾽ ἐμὸν νόον, ἀντὶ τ᾽ ἡ τ᾽ τὼ ἐμὼ μεί-ϛιν, ὡς ἄνωθεν. Σικελίσλαν. Ἀσκληπιάδλιν φησὶ τὸν ῶ᾽ γραμμα τοιρεῖφον. ὥσπερ γὰρ σιμιχίσλαν ἑαυτὸν μαλεῖ ὁ Θεόκριτος παρωνυμικῶς ὡς ἡόν σιμιχίσλα. καὶ τὸν ὀλυμπίσλιν μερατίσλαν ἡόν ὄντα μερατίσλα, ὅτω καὶ νῦν σικελίσλαν ὀνομάζει, τὸν ἀσκληπιάδλιν τὸν σάμιον, ὡς ἡόν σικελίσλα. ὃ δυκεῖ ἀκριβὴς γεγονέναι. ὁ᾽ ϑιλητᾶς, κατ@ τὸ χθόνος. ἢ ὡς ϝῖοι. ῥόδιος ἡός τηλέφυ. ϖοιητὴς δὲ ὢν ἠ ὕδρος. Βάτραχος δὲ ϖοτ᾽ ἀκρίδλας. Ἤγαμ, ϖῶς σὺ εἰρημένος ϭοφός, ὀδλαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ὁρίζει ϖῶς τὰς ἀκρίδλας, ὅτω μὰγὼ ϖῶς αὐτός. ἤγαμ, ϖιαύτλω δὲ ἔχω σύγκρισιν ϖῶς αὐτόν, οἵαν ἔχει βάτραχος ϖῶς ἀκρίδλας. ὁ γὰρ βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν. ὅθεν καὶ ὠνόμασται. βάτραχός τις ὢν, ὁ τῆ βοῆ τραχύς. τῶν δὲ ἀκρίδλων εἰσί τινες, αἳ συρίζουσιν εὐαρμόνιον. Ταύ τοι ἔφα κορώνα δλωρήϭομαι. Ταύτλω σοι ἔφη τὸ ῥαβδον χαρίϭομαι, διότι ἐφυτὸν ἐπ᾽ ἀληθείας ὅλον ἐκ δλὸς εἰργασμένον. τὸ ἔφα μόνον Θεοκρίτου. ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ λυκίδλα. Γαὶ ἐπ᾽ ἀληθείας. Ὅτι ϑιλαλήθης ὠφύκας. τὸ ἦ ἐκ δλὸς, ὅτι ἀφδυδλής ἐστιν ὁ ζεύς, ὡς καὶ Ὅμηρ@. Οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον ὀδλ᾽ ἀπατηλόν, ὅ, τι κεν μεφαλῆ

κα-

κατανεύσω. Ὥς μοι καὶ τέκτων μέγα. Πλεῖστον ἐμοὶ μισεῖται καὶ ὁ τέκτων ἐκεῖνος, ὅς τις ἐρευνᾶ, ἀντὶ τοῦ ζητεῖ ἐργάσασθαι οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. ἐν τῇ κῶ φασίν εἶναι οὗτος τὸ ὄρος. Ἄλλως. Ὥς μοι καὶ τέκτων. Οἷον, ὁ τέκτων ὁ καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν ὠρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς. παντελῶς ἀδυνάτου τοῦ πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ ὠρομέδοντα τὸν πᾶνα συνθέτως. ὅ ἐστι βασιλέα τῶν ὀρῶν, ἢ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ νοῦς, μισῶ καὶ τέκτονα, ὃς ἐρευνᾶ οἶκον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τοῦ τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρους ἐν κῷ ἀπὸ ὠρομέδοντος τοῦ τοῦ νήσου βασιλεύσαντος. καὶ διονύσιος τὸν πᾶνα φησὶ πρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν. ἄλλοι τὸν οὐρανόν. ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλλοι μοιχὸν ἥρας εἶναι τοιοῦτον. ἢ ὠρομέδοντος, τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου τοῦ τῶν ὀρῶν μέδοντος ἥψει. ἢ ὠρομέδοντα τὸν πᾶνα. ἀγροικικὸς γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ ὧ κατοικεῖ, τὸ τοῦ θεταλίας. ὡς προϊὼν οὗτος λέξει. Ἄλλως. Ὠρομέδοντα, οἱ μὲν τὸν πᾶνα φασίν, ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα, κατ' ἔκτασιν τοῦ ὁ. οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσαίρων ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὠρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν κῷ, ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ κῷ ἑτέρων ὀρέων. κατ' ἔκτασιν καὶ οὗτος τοῦ ὁ. ὁ δὲ νοῦς. μισῶ τέκτονας οὓς καυχωμένους καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. οὗτος γὰρ ἀδύνατον.

Καὶ μοισᾶν ὄρνιχεν. Μουσῶν ὄρνιθες λέγονται πάντα

τα τὰ δύφωνα τῶν ὀρνέων. γὼ τοῦθα δὲ τοὶ ποιητὰς λέγ-
μασῳ ὄρνιθας μεταφορικῶς, ἀλὰ τὰ μέτρα καὶ τὼ
γὼ αὐτοῖς ἐμμέλειαν. καὶ μοισαῖ ὄρνιχες. τὰ αὐωτόρω
σωυπακόεται ἀπ' κοινᾶ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ προσηκ-
θώτος. ἤγουμ, ἀπέχθονται πλέισον ἐμοὶ καὶ οἱ ὄρνιθες τ'
μασῳ πάντες τοτέσιμ οἱ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τὸμ ποιη-
τὼ τὸμ χῖον, ἤσοι τὸμ Ὅμηρομ ἀπγωντίας ἄσδυνες ὁμᾶ.
αὐτὶ τοῦ ὁρίζοντες, μαθταια μοχθᾶσι. τοτέσι, ματαιο-
πονᾶσιμ. Σιμιχίλα, λιπγὼ μὲν. Ἄλλως ἀφξάμενος,
ἄλλως ἀπολίλωσιμ, ὥσπορ ἀπὸ μεταμελείας. εἰ γὰρ ἦλ
τὼ ἀκολασθίαν ἢ ἀρχῆς ἀπεδίλε, εἶχεν ἂμ ὁ λόγος ὅ-
πως. ὦ σιμιχίλα. καὶ ἐγὼ μὲν ἀσῶ τὸ μελίφριομ. ὁ πρὸ
ὀλίγος γὼ τῷ ὀρφ πονήσας εἰργασάμλω. σὺ δὲ ὅρα εἴσι τ-
το ἀρέσκει. Ἔστεται ἀγελάνακλε. Ἐαὼτὸμ πρεισάγει
λυκίλας μιτυλλωαίος τινὸς ὁρῶντα, καὶ ὥσπορ θυχόμε-
νομ. ἄλλει δ' ἂν ταῦ εἰς τὸμ ἀγελάνακτα. θυχόμενος αὖ τὸμ
ὑγιᾶ ἀπελθεῖμ εἰς μιτυλλώλω. καὶ ὅταμ λυώσιμ οἱ
ὄρφοι, καὶ καταφορήται ὁ ὠρίωμ εἰς τὸμ ὠκεανόμ, καὶ
ὁ νοτος πνέωμ ἐλαύνῃ τὰ κύματα, ἐαὼ ἐμὲ τὸμ λυκί-
λαν τοῦ ὁρᾶ ποιόν. Χ' ὅταμ ἐφ' ἑσπορίοις ὄρφοις
νότος. Καὶ ὅταμ ὁ νότος τὰ ὑπ' ἀὲ ἐλαύνει κύματα,
ὧὶ τοῖς ὄρφοις λυόυσι. θὺρ γὰρ λυόται τὸ, ἑσπε-
ρίοις. τυτέσι κατὰ τὸμ καιρόμ, ὅτι οἱ ὄρφοι ἑσπόριοι
γίνονται. ἤγουμ, κατὰ τὸμ λυτικὸμ δείζοντα. τυτέσι
λυόυσι τὼ ἑῴαν λύσιμ. καὶ ὅτι ὁ ὠρίωμ λυόει τὼ

ἑῴαν

ἑώαν δύσιν. δύνει δὲ οὗτος τὴν ἑώαν δύσιν, μετὰ τὰς πλειάδας εὐθύς. Ἄλλως. Ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις.

Δυνόντων γὰρ τῶν δύο ἐρίφων ἑσπέρας, νότος ταράσσει. ἢ σφοδροὶ κατὰ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνες. καὶ ὅταν ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται. Καλὸς πλόος ἐν μιτυλήνῃ. Ἐπειδὴ μιτυληναῖος ὢν ὁ ἀγεάναξ μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν ὅτι αὐτῷ καλὸς πλοῦς ἔσται κἂν χειμῶνος πλέῃ. ὥστε οὐ μὲν ἐρίφους ἑσπέρας δύνειν, καὶ τὸν ὠρίωνα καταφέρεσθαι. τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. καταστάθησεται δέ φησιν ὁ χειμὼν, καὶ εὐπλοήσει ὁ ἀγεάναξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ χαρισάμενος τῇ ὥρᾳ. ἐρίφοι δέ εἰσιν ἀστέρες. ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν οὗτοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα. Χ' ἁ 'λκυόνες. Ἀλκυὼν θυγάτηρ μαιόλου. καὶ κανώβης. γυνὴ δὲ κύηκος. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ μύνδιος. ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε νηρηΐδων λευκοθέην παλαίμονα ἀφροδίτην. ἀλκυόνες οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. ἀντίγονος δέ φησιν, ὅταν γηράσουσιν αἱ ἀλκυόνες, κήρυλοι καλοῦντες. Ἀριστοτέλης δὲ διήρησεν, ἀλκυόνα, καὶ κήρυλον. καὶ κορώνην. οἱ δὲ φασὶν ὅτι τὰ ἄῤῥενα τούτων, κήρυλοι καλοῦνται. ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῶον. καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοτεῦον, τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται οὐ νεοσσοὺς αὐτοῦ. δεκατέσσαρας ἢ ἡμέρας φασὶν ὅταν γεννᾷ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς εὐδιάζειν. ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας. ἑπτὰ

πρὸ

πὸ ϑ γμνήσεως, καὶ ἐπὰ μετὰ τὰ γμνήσια. Σρ-
ρυῦν τὰ λύματα. Κατασρέφσι τὰ λύματα. γαλη-
ναῖα ωοιήσασιμ, ἐαὰν μὲ τὸ ὀρῶσρ ἀξέλγται ἀρ λυκί-
δαν. Ἔχατα φυκία λινεῖ. Τὸ φυκίορ εἶδος βοτά-
νης. ἢ φύκος ὄϑι, ἀ χορτῶδες ϑ θαλάσσης ἀπόβλημα.
οἱ δὲ, φυκίορ φασὶ, βοτάνῳ τῷ γὰ τοῦ βυθῷ γινομέ-
νῳ, πρὸς τὸ φύεσθαι. ἕτεροι δὲ φυκία φασὶ, τὰ γὰ ροῖς
κύγιαλοῖς βρύα κοκκινοειδῆ. Ἀλκιόνες γλαυκᾶς.
Ἐπαναλῆψις ἐσῦρ. εἰσὶ δὲ ὄρνιθες θαλάσσιαι, ὧρ τὰ
κτήσασθαι σοργόν ἐσται ἡ θάλασσα. Γλαυκᾶς νηρηΐσι.
Γλαυκὰς τὰς νηρηΐδας φησὶ, διὰ τὸ γὰ θαλάσσῃ διαλ-
γειρ. ὀγαθὰ εἰσὶ γλαυκὰ τὰ χρῶτα. λέγϕ δὲ, λδυκοβέαν.
παλαίμονα, καὶ ἀφροδίτῃ. Ἐφίλαθγ, ἐφιλήθη-
σαρ ἢ φιλοῦνται. ἔστι δὲ αἰολικόρ, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθγ.
Καλλίμαχος δὲ ὀξύρ προξενεῖ. Ὧλια πάντα γμοιτο.
Ὧλια, ἔγκαιρα. ὥσπερ ἰδεια. ἢ ὦλια τῷ ἀγελαίακτι ἀρ-
πλέονται εἰς μιτυλλίνῃ γμοιρ πάντα. ἤγουρ τὰ δὲ
φροντίδι αὐτῷ. ἢ ὦλια πάντα γμοιρ, αὐτί τοῦ φυ,
λακικά. ἀρὰ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. Κὴγὼ τῶο ἰατ᾽
ἦμαρ αὐήτινορ. Εἶδϑ ἄνθος τὸ αὐήτινορ. αὐητίνοις
δὲ ἐχρῶντρ σεφάνοις, ὡς ἀλκαίϑ. καὶ ἀπφὼ φασὶ δὲ
τινες καὶ ωαῦ ἄνϑϑ αὐήτινορ, παρὰ τὸ ἄνω τίνεσθαι.
ἤγρυ ἴεσθαι. ἄνηθορ τὸ μάλαθρορ, ἢ. ἄνισορ δὲ τὸ γλυκά-
νισορ. ἰ. Τὸρ πελεαδικὸρ οἶνορ. Πτελέα, τόπϑ γὰ
λῶ. ἢ γὰ ἀρκαδίας. ἢ τὸρ θεσσαλικὸρ οἶνορ. ἢ τὸρ ὑγείας

καὶ

κὴ ῥᾴμης πξᾳσκυασικόμ. ἢ τὼ γ' αὐαδιγωδρᾴσι δρόδομ, πξόδομ ταῖς πξᾳκειμώναις πξελέαις ἐμπλέκοντα. ἢ ἐφέσιομ. πξελέα γάρ ἡ ἔφεδος ἐκαλεῖτο. ἢ τόπος γ' αὐτῇ, ἢ γ' ἀρκαδία. Ὅμηρος. Πτελέομ ἐλαιομ. Ἡ τόμ δ' αὐαδιγωδρᾴδιω, αἱ ταῖς πξελέαις ἐποχῶντα. ἢ ἀπὸ τόπα. ἔστι δὲ τόπος, μέδομ ἐφέσα κὴ μιλήτα. Κυάμομ δὲ τις γ' ὠνομάφρυξεῖ. Οὐ μαλτιω οὕτω φησίμ. ὁ γὰρ λυάμος δλυσποιός. πόσεως δὲ χάριμ οὕτω φησίμ. Χ' ἁπλᾶς ἐοσεῖται. ὑποσρώδιομ καὶ σιβαδλα πήχεως. ἢ καὶ ἡσρωμνὴ ἔσται ὁσιβασμένη ἔτ' ὦὶ πῆχιω. τοτέστι μέχρι πήχεως. δλάλυνίζης, καὶ ἀσφοδέλα, καὶ σελίνα πολυγνάμπα. ἄγαμ, πολυελίκτα. πολυκαμπὲς. σιβᾶς δὲ ὅσι σρωμνὴ ὦὶ δλης ἐκφύλλωμ. Κνύζα τ' ἀσφοδέλω. Τὼ κόνυζαν, λυύζαν ἔιπεν. ἔστι δὲ φυτόμ ψυλικώτατομ. γνθεν δ' γ' ζῖς θεσμοφοδίοις ὑποσρωνύσι τὸ φυτόμ. τὼ θερμότητα τὼ ἡδὺ τὰ ἀφροδίσια ἐκκόπτοντες. Ἀσφόδελος δὲ, βοτάνη πλατύφυλλος. Ἧς ὁ λαὸς λιμὸς καλεῖται αὐθρίνος. καὶ Ἡσίοδος.

» Οὐδ' ὅδομ γ' μαλάχη τι, καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειαρ.

» Καὶ ἀσφοδελός, ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους κὴ Ὅμηρος. Βῆ δὲ κατ' ἀσφοδελῶμ λειμῶνα. Πολυγνάμπω τε σελίνω. πολύγναμπομ λέγεται, ὅτι ὅλομ ὅσιμ, ὡς καὶ καμπὰς τινὰς ἔχειμ. Καὶ πίομαι μαλακῶς. Ἄγαμ, ἁπλέως. γ' αὐαπαύσει. καὶ ἀθρόως. ὃ διαιρῶμ εἰς τὰ μικρώτατα τῶν ὑπωμάτων. Καὶ ὃν τρύγα χεῖ-

λος.

λος ἐρείδων. Ἤγουν, μέχρι τρυγός τῆς ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύλικος τοῦ οἴνου. τρὺξ δὲ κυρίως, ὁ νέος οἶνος λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ παλαιός. νῦν δὲ τὸν τρυγίαν λέγει. Αὐλησέντι δὲ. Ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δὶ αὐλοῦ μέλπειν. ἐν ταῦθα δὲ τὸ αὐλησέντι, ἀντὶ τοῦ, ἄσουσιν. Εἷς μὲν, ἀχαρνεύς. Ἀττικός. ἀχάρναι γὰρ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Εἷς δὲ λυκωπίτας. Ἤγουν, αἰτωλός. λυκωπίτας γὰρ, ὁ ἀπὸ λυκώπης. ἡ δὲ λυκώπη, πόλις αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου. λύκωπος γὰρ δῆμος ἀπρίκων. ἢ λυκωπίτας, ἐκλυκωπέως ἔχων τὴν κλῆσιν.

Ὁ δὲ Τίτυρος. Ὄνομα κύριον Αἰπόλου. τινὲς δὲ πρὰ δωρισοῦσι, οὐ Σατύρους ἀπὸ δεδώκασι λέγεσθαι. Ὡς ποκατᾶς ξενέας ἠράσατο. Ὄνομα κύριον ὡς τὸ, κενέας. ἀπέδωσαν δὲ τινὲς τῆς ἐκρήτης ξένης. ἢ γράφεται. τῆς ξανθᾶς, ὡς ἔντισιν. Ἄλλως. Μία τῶν νυμφῶν ἡ ξενέα, ἢ ὄνομα κύριον. Χ' ὡς ὄρος. τὸ πᾶν. καὶ ὅπως περιήρχετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐτήν. καὶ ὅπως αἱ δρύες αὐτὸν ἐθρήνουν. αἵ τινες ἐκπεφυκυῖαί εἰσι, πρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἱμέρα. ὁ πηνίκα ὡς χιὼν διερρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπὸ τὸν αἷμον τὸν ὠδὶ πολὺ διήκοντα. ἢ ὑπὸ τὸν ἄθων. ἢ ὑπὸ τῆς ῥοδόπην. ἢ ὑπὸ τὸν καύκασον τὸν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα. Ἱμέρα αἵ τε φύοντι. Ἱμέρα γενικὴ πτῶσις. ἔστι δὲ πόλις σικελίας. καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ἢ ποταμὸς σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνημος. Ὑφ' αἷμον, ἢ ἄθω ἢ

ῥοδό-

ῥοδλόπαν. Αἶμ⊙, ὄρ⊙ θρᾴκης ἀπὸ αἵμα τῦ βορέα καὶ ὠρειθείας. καὶ ἡ ῥοδόπη, ὁμοίως ὄρ⊙ τῆς θρᾴκης, ἡ ἔλα ὁ ἄθως. ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ ῥοδλίῳ. Ἄθω αἰέτελλε κολώνη θρηϊκίη. καὶ Σοφοκλῆς. Ἄθως σκιάζει νῶτα λημνίας ἁλός. ὠνόμασαι δὲ, ἀπό τιν⊙ γίγαντος Ἄθω. ὃς ἦν ποσειδῶν⊙ καὶ ῥοδλόπης ἦν τρυμόνος. ἀπὸ δὲ μητρὸς ὃν ἦν θρᾴκης ὁ ὄρ⊙. ἀπὸ δὲ τῦ ἥρω, τὸ ὠθ⊙ ἐπωνόμασαι. Ἢ λαύκασον ἑκατόντα. Τὸν γιγαντ τοις μορίοις ἦν γῆς ὄντα. Ἄλλως. Ἀεκὸν φασὶν εἶν ποταμόν. πολὺ δὲ τῦ τόπος τῦ λαυκάσου ὄρος λαμβρως φορόμενον, τὴν χώραν πλημμυρέως λυμαινόμενον. ὃν ἀπέτρεψεν ἡρακλῆς. ἀφ᾽ ὃ φασὶν ὁ μῦθ⊙. Ἀσεῖ δ᾽ ὡς ποκ᾽ ἔδεκτο δύρεα λάρνακ. Τὶς αὐπόλ⊙ λαλόμενο⊙ κομάτας, τὸν τὸν δὲ ὄνειρ εἰπεῖν Μγαλῆας, ὅτ᾽ οἰκέτ λεπτότατα θρέμματα νέμων ἐν σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει ἦ θρείας, ἔβυε συχνάκις ταῖς μάσαις. ὁ δὲ λεπτότης αὐτ᾽ λυσχοράνας, λατέκλασεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνῃ, πειράζων εἰ σωσαι αὐτὸν αἱ μᾶσαι, λύο δὲ μινῶν ἐλθόντων, παραγνόμεν⊙ καὶ ἀνοίξας, ζῶντα αὐτὸν εὗρε πλήρη δὲ καὶ τὴν λάρνακα λυείων. Ἄλλως. Εὐρέα λάρναξ. λύκι⊙ φυσὶ ἦ θρείας ὄρος, θάλαμον. ὑφ᾽ ὃ ἄντρον τῶν νυμφῶν. λαλοῦσι δὲ αὐτὸ ἀλυσίας οἱ ὠλχώλοι, ἀπὸ τῦ παραῤῥέοντ⊙ ἀλυσίου ποταμοῦ. ἐν τούτῳ ποιμὴν ὠλχώλι⊙ λεπτότου θρέμματα βόσκων, ἔβυε συχνῶς ταῖς μού-

σαι. ὃ χάειμ δλυσχεραίνας ὁ δλεωότης, εἰς λαέρνακα μα
πακλείσας αὐτὸμ ἀπέθεφ. γὼ τότω ἐδίσαξγω ὁ δλεωό-
της βελδυόμνθ εἰσώσφαν αὐτὸμ αἱ μᾶσαι. πξασρα-
μόντος δὲ δλμωαίν χόνν, πξαγμόμνος καὶ τὰ ζύγα-
στρα δλ λαέρνακος δλανόξας, ζῶντα ματείληφε, καὶ τὼ
λάρνακα πεπληρωμὼίω μυείω εὕρφ. ἄνακτα δὲ φη
σὶ τὸμ δλεωότιω. Κακῆσιμ ἀπαθαλίησιμ ἄνακτος.

Διὰ τὰς μακροτρόπους δλυσεβείας τοῦ δλεωότν αὐτό.
φασὶμ ὅτι ὁ θεόκειτος τὰ τοῦ δλαφνιδος, εἰς τὸμ κομά-
ταμ ὦδε ἐξέθηκε. ὦδαμ γὰρ ἡ μήτης ἐξέθηκε, τὸμ πατέ
ρα ἄνακτα δυλαβδμώνη. εἰδυῖα ὅτι ὁ πείσει τὸν ὀ ζν
σὲ δλακοεγθλῶαι λέγδα. Ὅς τέ νιμ αἱ σιμαί. Ὅπως
τέ αὐτὸμ αἱ σιμαὶ μέλισσαι ἔτρεφομ ἀπὸ τοῦ λειμῶνθ,
δι' αὐθέωμ ἀπαλῶμ ὀρχόμναι εἰς τὼ λέδρομ. τ' λάρ-
νακα ἥπις ὢμ ἀπὸ λέδρο ματεσκδυασμόνη. τὼ ἥδιαν.
δλὰ τὼ ὠδσκοπλὼ δηλονότι τῶν θεῶν. σιμὰς μαλεῖμ
ἔθθ τὰς μελίσσας. τὸ γὰρ πόδις ὑποδοχλὼ δλ ὀργα-
σίας αὐτῶ ἄγθ, σίμβλομ μαλᾶμν. ὅτι τὸμ κάμαρομ
τῶ σιμῶμ βάλλομν. σιμοβόλομ τι ὠμ. Οὕνεκά οἱ γλυ
κὺ μοῖσα, καὶ σόματος χέει νέκταρ. Ἦγαμ δι' ὃ π' ἔχει καὶ
τοῦ σόματος αὐτοῦ ἡ μᾶσα, γλυκὺ νέκταρ. ἦγαμ, δι' ὃ π
λὼ αἴτιθ μασικός. αἱ μᾶσαι γὰρ αὐτὸμ, ἄδειμ ἐποίη-
σαμ. ἢ αἱ μᾶσαι αὐτὸμ γλυκύταρομ τραγωδὸμ ἐποίη-
σαμ. δηλοῖ δὲ δλὰ τοῦ νέκταρθ, ὑποβολικῶ τὼ με-
λιχρότητα. ἢ τὼ γλυκυφωνίαν. σωεκδυχικῶς δὲ ἀπὸ
μᾶς.

μιᾶς, τὰς πάσας δηλοῖ. τὸ δὲ χέε νέκταρ, ὡσεί σε. τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ ἔχεα. νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα. ἀμβροσία δὲ, ἡ τούτων τροφή. Ὦ μακαρισὲ κομάτα. Τὸ ὦ καὶ ὦ μακαρισμὸς ἄξιε κομάτα. συνήθως ἔπαθες. καὶ σὺ κατεκλείσθης εἰς λάρνακα. καὶ σὺ μελισσῶν κυρόμελι στόμωθ', χρόνον μιᾶς ὥρας τ' χρόνος, ἤγαρ τοῦ ἔαρ θ', ὅτε τὸ μέλι ὀργάζεται, ἐξεπόνασας. ἢ ἐξετέλασας. γράφεται γὰρ καὶ ὅτως. ἤγαρ, μετεπόνεις πλύσας. εἴθε ἀχρεῖμον κῶ εἶναί σε γὼ ἀείθμιον τοῖς ζῶσιν ἐπ' ἐμοί. ἤγαρ, ὡδὶ τῇ ζωῇ τῇ ἐμῇ. ὡς ἔπλασαν τὰ πρὸ τοῦ κομάτα ὑπὸ τοῦ θεόκριτος, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ πρῶτος λαμβανόμενος, ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον τὸν κομάταν, καθάπερ ὁ Δάφνις ἰσορεῖται. ἀχὶ κυράσαν, ὃν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. Κατεκλάσθης. Ἡ λείς πρὸς ἀ δηλοῦσι, κλαὶξ λέγεται. ἀφ' ὃ τὸ, κατεκλάσθης. Ἔτος ὅλον ἐξετέλεσας. Γράφεται καὶ ἐξεπόνασας. τινὲς τὸν ὅλον γνίαυτόν, δηλόν ἐστι δὲ ὃς, ὁ πάντως τὸ δηλεκόμενον λέγειν, ἀλλὰ τῇ τῶν ὡρῶν μεταβολῇ. διαιρεῖται δὲ εἰς δί. τὸ γὰρ ἔαρ ὁ θεόκριτος ὅλον εἶπε. τοτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. δι' ἃ γὰρ τ' τριμηνιαίου καιρὸν, πληροῦντι αἱ τέσσαρες ὧραι τ' χρόνου. ἢ εἰς ὥρας πρώτας. ἢ εἰς δύο μηνῶν τοῦ ἔαρ θ'. Αἴθ' ἐπ' ἐμοί. Δωρικόν τὸ αἴθε. ἰωνικὸν τὸ εἴθε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ὀπτικόν. τὸ δὲ ἦμες, ἀντὶ τοῦ εἶναι δηλητικῶς. Ὄφρι ἐγὼ γνώμονον. Τὸ ὦ καὶ. ἵνα ἐγὼ

τὰς καλὰς σου αἶγας κατὰ τὰ ὄρη ἔβοσκον, καὶ σῆς φωνῆς ἀκούων. σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις ἡδέα μελίζων, ἤγου, ἄδων κατέκεισο θεῖε κομαίτα. καὶ οὗτος μὲν τόσα εἰπὼν ἐπαύσατο. μεθ' ὃν αὖθις καὶ ἐγὼ τοιαῦτα ἔφαν. ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔφην. Λυκίδα φίλε. Πολλὰ μὲν ἄλλα νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν. ἐν εἰρωνείᾳ ὡς πρὸς αἰπόλον. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν αἱ μοῦσαι. εἰμή τις περιέργως τὰς νύμφας ἀκούει μούσας. οὕτω γὰρ αὐτὰς οἱ λυδοὶ καλοῦσιν. Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φαίμα. Ἐπὶ τὴν ἐδιὸς βασιλείαν. λέγει δὲ τὸν οὐρανόν. Ἀλλὰ τόγ' ἐκπάντων. Ἀλλὰ ἐκ πάντων τοῦτό ἐστι κατὰ πολὺ ὑπερέχον, ὅπερ ἄδειν ἄρξομαι. ἀλλ' ἐπάκουσον. Ὅ, τι κ' ἀείδειν. Τὸ, ὅτι κ' ἀείδειν, γράφεται καὶ ὦ τυγεραίρειν, ἔντισιν αὐτιγράφοις. καὶ λέγει, ὦ τινίσε τιμήσω. ἢ δ' ἰοῦ, ἵν' ἦ γενική. τὸ δὲ ἐκ πάντων, ἀντὶ τοῦ, ὃ μέλλω λέγειν, περὶ τὰ ἄλλα διενήνοχε. Ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις. Ἐπεὶ φίλη ὑπὸ τῶν μουσῶν. τουτέστιν, ἐπεὶ μουσικὸς εἶς. ἄρχεται καὶ ὠδῆς ὁ Θεόκριτος. Σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον. Καθὸ τῶν πταρμῶν, οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι. οἱ δὲ βλαβεροί. καὶ γάρ φησιν αὐτὸς, σφόδρα μυρτοῦς ἐρᾷ. ὁ δὲ Ὅμηρος, ἐπ' ἀγαθῷ τὸν
" πταρμὸν φησίν. Οὐχ' ὁρᾷς ὅμοι υἱὸς ἔπταρεν. Ἢ γὰρ περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητὴς φησί. τῷ σιμιχίδη οἱ ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ μυρτοῦς τοσοῦτον ἐρᾷ. ὅσον αἱ αἶγες ἔαρος. τὸν δὲ πταρμόν, ὠθεῖ τῇ χείρωνι μοίρα. Ὤρατος δ' ὁ τὰ

πάν-

πάντα Φιλαίτατος ἐμοὶ τἀνδρί. Ὁ ἄρατος δὲ ὁ ἡμῖν
τὰ πάντα φίλτατος ἐκείνῳ τῷ ἀνδρί, ἄγαμαι τῷ σμικρί-
δι. ἔχει πόθον παιδός· ἐγὼ γὰρ τὸν ἀπολαμπόμενον. τυτίσιμι,
ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ. ὁ ἄρατος δὲ τοῦ σμικρίδα φίλος ὢν, ἤρατο
παιδός. ἤλιξ δὲ καὶ ὁ πίσσαβος αὐτοῦ τοῦ ὁρῶντα, ἄρτιος ὁ
λιθαρωδός. ὄνομα δὲ τῷ ὁρωμένῳ παιδί, Φιλῖνος. Οἶ-
δεν ἄρτιος. τὰ πρὸ ἀρτίσιδος, δι' ἀμέσου λέγεται τὸ δὲ
ἑξῆς, οἶδεν ὁ ἄρτιος ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος. ἡ τὰ λοιπά.
ἴσασιν δ' ἐφησι τὸν ἄρτιον, ὁ δὲ Ἀπόλλων γὰρ πυθῶνι πρὸ
τοῦ ἱδρύσασθαι τρίποδα λιθαρωδήσαντα ἱδρῶ, ἀπεγράψησε-
ται. ὁ δὲ φθονήσει αὐτῷ ἄδειν ἐκεῖ. Ἄλλως. Οἶδεν
ἄρτιος. Οἶδεν ὁ ἄρτιος ὁ λιθαρωδὸς ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ, ὁ
μέγα ἄρτιος. ὁμ ἄδειν σὺν φόρμιγγι. ὁ δὲ αὐτὸς αὖ φοῖ-
βος πρὸ τοῦ τρίποδι μεγαίροι. αὐτὶ τοῦ μέμψατο, ὅπως
ἔγνω παιδὸς ὁ ἄρατος, καίτοι τοῦ ὁρῶντος τὸ ὀ-
στέων. ἤτοι, μέχρι μυελῶν. ἢ τοῦ, τὸ γὰρ τὸς ἀληθῆ γὰρ ταῦ-
θα. Μέγ' ἄρτιος. Ἀντὶ τοῦ ἡμῖν πολὺ ἄρτιος, ποιητῶν ἢ
κὴ αὖθι ὅτιμ ἔξοσία. τὸ, τοῦ φθονοῦντος χρῆσθαι μετὰ ὠμότη-
τος. Μεγαίροι. Τὸ μεγαίρω, τὸ φθονῶ δ' ἀληθῆ γὰρ ταῦ-
θα ἢ τὸ μεγαίροι, αὐτὶ τοῦ μέμφοιτο λέγει. σωήθως ἢ τοῦ
τοὺς ποιητάς. τῷ φθονῶ αὐτὶ τοῦ μέμφεσθαι χρῆσθαι, καὶ
» φθόνω αὐτὶ τοῦ μέμψεως. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ. Ὡς ἀκτεί-
» νειν φθόνος γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον ἂν ἐκτείνατε. Τόν
μοι ταὼν ὁ μόλας. Ἐπικαλεῖται τὸν ταῶνα, ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς τοιοῦτός ὅτιμ. ὁ μόλος δὲ θεραπείας ὄρος. ὡς ἔφορος,

καὶ ἀριστόδημος ὁ θηβαῖος. ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ὁμόλων. καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς ὑπορχήμασιν. ἢ ὅμολος ὄρος θετταλίας ἔνθα τιμᾶται ὁ πάν. εὔχετο δὲ αὐτῷ ὡς παιδεραστῇ. ὁ νοῦς. ὃν παῖδα δηλονότι δι' ἐμὴν χάριν ὦ πὰν ὃς ἔλαχεν τὸ ἐπέραστον χωρίον τῆς ὁμόλου. ὄρος γὰρ θετταλίας ὁ ὅμολος ἄκλητον, ἤγουν μὴ κεκλημένον. αὐθόρμητον, εἰς τὰς ἐκείνου τοῦ ἀρατοῦ χεῖρας ἄγων ἐμβαλλοις. ἀντὶ τοῦ ἄγων ἔμβαλον. λέγω, εἴτε ποτε φιλῖνός ἐστιν ὁ τρυφερός, εἴτε τῆς ἄλλος. Φιλῖνος ὁ μαλθακός. Μαλθακὸς ὁ τρυφερός; ἐκ τῆς μάλθης αὕτη δὲ ἐστι κηρὸς ἀμόλγη συνεψημένος. χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν Σανίδων, γομφώσεις. ἀφ' οὗ δὲ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ τρυφερόν, καὶ ἐν τῷ βίῳ λοιδώρημα λέγεται. Κἢν μὲν ταῦθ' ἕρδοις. Καὶ ἐὰν μὲν οὕτω ποιήσαις ὦ πὰν φίλε, εἴθε μηδαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ ἀρκαδικοὶ μαστίζοιεν ὑπὸ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηνικαῦτα, ὅτε ὀλίγα κρέα πρείη. Ἑορτὴ φασὶν ἐτελεῖτο ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ. Ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν πᾶνα σκίλλαις ἔτυπτον, ὅτε οἱ χωρηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον ἔθυον, καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθίουσιν. Ἄλλως. Παῖδες ἀρκαδικοί. Οἱ ἀρκάδεν ὑπὸ θήραν ἐξιόντες. εἰ μὲν εὐθηρίας ἔτυχον. ἐτίμων τὸν πᾶνα. εἰ δὲ τοὐναντίον, σκίλλαις εἰς αὐτὸν προίνουν. πρόσον ὠρίων τῆς θύρας ὑπὸ στατεῖ. μόνατος δέ φησιν ἑορτὴν ἀρκαδικὴν εἶναι. ἐν ᾗ οἱ παίονες τὸν πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι. χῖοι δὲ, ὅταν οἱ χωρηγοὶ λεπτὸν, ἱερεῖον θύσωσι, καὶ μὴ

ἱκα-

ἱκανὸν ἢ τοῖς ἐσθίουσι. διὸ φησὶ κρέα τυτθὰ παρείη. τῶν ἐφήβων ἐν σικελίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις. καὶ οἱ νικήσαντες, ταῦρον ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τιθέμενον, λαμβάνουσιν ἔπαθλον. Εἰδ' ἄλλως νεύσαις. Εἰδ' ἄλλως ὦ πὰν τὰ κατὰ τὸν φιλῖνον τελέσειας, καὶ μὴ βούλει συνελθεῖν αὐτὸν τῷ ἀράτῳ, ὑπὸ κνιδῶν κοιμηθείης. τὸν δὲ πᾶνα φασὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς πηνελόπης. συλλαβοῦσαν ἐκ τῶν μνηστήρων, διὸ καὶ πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν ἑρμῆν εἰς τράγον μεταβληθέντα, τούτου σπασθεῖσα ἡ πηνελόπη, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχευθεῖσα, ἔτεκε τὸν πᾶνα. ἔστι δὲ ὁ πὰν τραγόπους. Καὶ ἐν κνιίδαισι καθεύδοις. Κνίδη ὑφ' ἡμῶν. ἀκαλύφη δὲ ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. ἔστι δὲ ἀγρία κνίδη. ἧς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἁλῶσιν, ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λαιχανον. Εἴης δ' ἡδωνῶν ἐν οὔρεσιν.

„ Ἔθνος θρᾴκης. οὕτω δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ θρᾴκη, ὡς
„ τρόπόν τινα ἐργαστήριον ἄνεμων κληθῆναι. Ὅμηρος.

Βορέης καὶ ζέφυρος, τώτε θρήκηθεν ἄητον. Ἄλλως. Οἱ ἡδωνοί, ἔθνος θρακικόν. Ἔνθα ψύχος πολὺ γίνεται. δυσχείμερον γάρ ἐστι. πρὸ καὶ σοῦ ἄνεμος ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύσαντο. Εὗρον πὰρ ποταμόν. ἀλκαῖος. Εὗρος κάλλιστος ποταμῶν. διοκλῆς δὲ καταφέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ ῥοδόπης καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν αἶνον. Πέτρα ὑπὸ βλεμύων. Λέγω ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἤγουν τῷ ὄρει τῶν βλεμύων ἀφ' οὗ ὁ νεῖλος οὐδαμῶς ἐστιν

ὁρατός. ἤγουν, βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος αἰθιοπικὸν οἱ βλεμύες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς αἰθιοπίας ὠκισμένον.

Ἄλλως. Βλέμυες. ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχρουν. οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς τρωγλοδύταις. Οὐκέτι νεῖλος ὁρατός. Οὐ πάνυ δὲ ἐπαληθεύει τὸν νεῖλον ἀθεάτον εἰπών. ἢ σὺ βλέμυας. οὐκέτι γίνωσκεται ὁ νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς. νεῖλος δὲ ἀπὸ νειλέως, ἃ μετὰ μάχην ἔκτισεν εὐκράτην. ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν λείως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν. ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φερεί. ἢ κατ' ἔτος πλημμυρῶν, ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ. Ὕμμες δ' ὑετίδος καὶ βιβλίδος. Ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν παῦα, πρὸς σὺ ἐρώτας τὸν λόγον ἀπέστρεψεν ὑπὸ καλούμενος αὐτούς. καὶ φησίν. ὦ μήλοις ὅμοιοι ἐρώτες. τουτέστιν, ἐρύθροι. ὑετίδος καὶ βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἑξῆς. ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν φιλῖνον. ὑετὶς δὲ καὶ βυβλὶς, ὄρη μιλήτου. καὶ κρῆναι. μιλήτου γὰρ φᾶσι καὶ ἀρείας ἐγένοντο παῖδες δαῦνος καὶ βυβλίς. ἧς ἐρασθεὶς ὁ δαῦνος, ἀπέλιπε μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα, ἀπήγξατο. ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος. Καὶ οἰκοῦντες ξανθᾶς ἕδος. Καὶ οἰκοῦντες τὸν ὑψηλὸν χῶρον τῆς ξανθῆς διώνης. ἤγουν, τὸν ἀφιερωμένον τῇ ξανθῇ διώνῃ. τῇ μητρὶ τῆς ἀφροδίτης. Βάλλετέ μοι τόξοισι. Βάλλετε τοῖς ὑμετέροις τόξοις, ἢ τοξεύετε δι' ἐμὴν χάριν. τὸν ἐπέραστον φιλῖνον. ἐπεὶ τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ ἐλεεῖ ὁ δύσμορος. ἤγουν, ὁ κακῶς ἀρθανούμενος. ὁ κακῶς ἀρλούμενος. Ἀπίοιο πεπαίτερος.

ρος. Ἀπίου χαυνότερος. ἀσθενέστερος γένοιτο δηλονότι ὁ φιλῖνος. Τό τοι καλὸν ἄνθος. Τὸ καλὸν ἄνθος σου. ἤγουν, ἡ ἀνθηρὰ καὶ εὔμορφος ὄψις σου διαῤῥεῖται. φθείρεται. Μηκέτι τοι φρουρῶμες. Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν ἀρατον. καὶ φησί. μηδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς ἀρατε, ὡδὶ τοῖς προθύροις τῶν ἐρωμένων σκοπῶμεν. Μὴ δὲ πόδας τρίβομες. Μὴ δὲ οὐδὲ πόδας ἡμῶν κατατρίβωμεν. ἤγουν, καταπονῶμεν, ὡδὶ τῆς ζητησιν αὐτῶν δηλονότι κινοῦντες αὐτούς. Ἄλλως. Ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν ἀρατον, καὶ φησί, μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ὡδὶ τῶν προθύρων οὐδὲ πόδας κατατρίβοντες, καὶ ὁ ἀλεκτωρ λυπεῖ ἡμᾶς, ἅμα τῇ ὠδῇ τῶν ἀλεκτρυόνων ἐγειρομένων καὶ φρουρούντων τὸν φιλῖνον. ἢ ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, αὐτὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον, ἄλλον διδότω ἀπραξίαις ἀλεγειναῖς. οὗτος δὲ φησίν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων ὡδὶ τὰ ἔργα, γὰρ ἀπραξία γίνοντι οἱ τὰς κρυφίους ζητοῦντες ὁμιλίας. Εἰς δ' ὑπὸ τᾶς δὲ φερίστε μόλων. Ἀλλὰ εἷς ἐξ ἡμῶν ὁ μόλων, ἢ μόλων, ὡδὶ ταύτης τῆς παλαίστρας τῇ φυλακῇ κακοπαθείτω. πάλιν δὲ εἶπε τῆς προσκαρτέρησιν ἤτοι τῆς πρὸς τὸν ἔρωτα πάλιν. Ἄλλως. Ἡμῶν φησὶν εἷς καὶ μόνος ὁ μόλων, ὡδὶ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω, μεταδιώκων αὐτῆς δηλονότι. λέγει δὲ ἢ τῆς παλαίστραν κυρίως γὰρ ἢ ἐγυμνάζετο φολῖν προσλιπαρούντων αὐτὸν, ἢ μεταφορικῶς ὡς καὶ ἡμεῖς φαμὲν, ὀρθίαν τῆς παλαίστραν. μόλων καὶ σίμων,

μων, ἀρ' αὐτὸ αὐτόρασται. παλαίτραν δὲ λέγει, τὴν ἀρώτατον τοῦ παιδὸς, καὶ τὴν λακωνικὴν. ὁμόλων, ὀνομαστικῶς εἴρηται. δύναται δὲ μολὼν μετοχὴ εἶναι, αὐτὸ τοῦ μετερχόμενον. Ἄμμιν δ' ἀσυχία. Ἡμῖν δὲ ἡσυχίαν μελέτω. καὶ γραῖα ἥτις ἐπάλαισε τὰ μὴ δεξιῶς ἡμῖν προχωροῦντα, χωλὸς ἡμῶν ἀκροβατεῖν δοκεῖ. Ἄτις ὠλοφύσσοιτο. Ἥτις δ' ἐναποιλῶν, τὰ καθ' ἡμῶν ἀποδιοπομήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν. εἰώθασι δὲ αἱ γραῦαι ὅταν ἐπάλωσιν ὠὸν πτύειν. τινὲς δὲ, ὀλίγω χρόνω συμπεσόντα. Τόσ' ἐφάμαν. τόσα ἔφλυ. Ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον δὴ γελάσας ὡς παρ. αὐτὸς δὲ φησιν ἡ δὴ γελάσας. ὡς πρόσθεν ὠὴγγείλατο, δεῖ τὴν μεσηκλὼ ὠδὴν ἰὼ ἤδα, δῶρόν μοι ἔδωκε τὸ λαγωβόλον εἶναι. ὅπερ ἄνωθεν κορυφοῦται εἰπε. εἴρηται δὲ, πρὸς τὸ βάλλειν τὸν λαγωόν. Ἀδὴν γελάσας ὡς πάρ. Ἡδέως γελάσας καθάπερ πρόσθεν ἐγέλασεν, ὠὲκα τῶν μεσῶν. τοιοῦτόν δὲ ἐμῆς ὠδῆς, δῶρον φιλικὸν ἔδωκεν εἶναι. τὸ λαγωβόλον δηλονότι. Ταὶ ὠὴ τώυξας. Γύξας δῆμος δὲ καὶ ἡ τόπος ὅτως ὀνομαζόμενος, πρὸς τῇ φύξει τοῦ ἡρακλέους τοῦ ὑὸν τῶν καὶ ὠὸν γεγονότα. Ἄλλως. Οἱ μὲν τὸν γὰ καὶ δῆμον. Οἱ δὲ τόπον γὰ ὃν ἱδρύσατο Ἀπόλλων. ἀφ' ὃν φύξι λέγεται. ἤγουν τὴν ὠὴ τώυξαν φόβον ὅλον ἐβάδιζεν. ἢ τώυξα ὄνομα πόλεως ἀφ' ὃν καὶ τώυξι Ἀπόλλων, καὶ ταών. ἤγουν, φύξας τὴς ὤν. ἐκεῖθεν γὰρ ἔφυγεν ἡρακλῆς, αἴφνης ὠὴ βεβλημένος αὐτῷ

τῶν

τῶν κώων. Ἀδείας σχοίνοιο. Ἔξωθεν δεῖ περιλαμβάνειν τὸ πραγενόμενοι κατεκλίθημεν. σχοίνοιο, ἤγουν ἀπὸ σχοίνου γεγενημένης, καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου. Οἰναρέοισιν. Κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. φανίας δὲ φησιν οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρέων καὶ τρυγᾶν. Δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. Πολλαί δ' ἄμμιν. πολλαὶ δὲ αἴγειροι καὶ πτελέαι ἐπάνω κατὰ κεφαλῆς ἡμῶν, ἐδονοῦντο. ἤγουν, ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκλονοῦντο ἐκινοῦντο. Ὀροδαμνίσι. Σκιὰν ποιούσαις. πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δὲ, παντὸς δένδρου τὰς κλαδοὺς λέγει. μούνατος δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον ἐν ὄρεσι θάμνοι. Ἄλλως. Ὀροδάμνους λέγουσι κυρίως καὶ ὀροδαμνίδας, οὐ ἐν ὄρει θάμνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἁπλῶς οὕτω, καὶ οἱ κλαδοὶ
„ τῶν δένδρων. ὡς ἐν τούτοις. Πάντας δ' ἀκρέμονάς τε
„ καὶ εὐθαλέας ὀροδαμνους κέκλασμαι. Αἰθαλίωνες τέττιγες. Αἰθαλίωνες οἱ τέττιγες, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γὰρ ἐστι νότος καὶ καῦμα μᾶλλον φθέγγονται. ἢ αἰθαλίωνες οἱ αἰθαλώδεις, διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίωνες, ἤγουν, οἱ τῇ θέρμῃ τοῦ ἡλίου χαίροντες, πόνον εἶχον. ἤγουν, ἐπόνουν ἄδοντες ἐπὶ τοῖς κλαδοῖς τοῖς σκιεροῖς. δασέσι. τοῖς σκιὰν ἐμποιοῦσι, τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. Ἅδ' ὀλολιγών. Ἡ χελιδὼν ἡ τὸν ἴτυν ὀλοφυρομένη. ἢ ὀλολυγὼν, εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ ζῶοντι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διά-

γον

γον ἢ ἀηδών. ὀλολυγὼν δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ δὲ Ἀρι-
στοτέλης φυσὶ, πάνυ ὀλολύζειν τὸ ζῶον ἐν τοῖς ἑλώδεσι
τόποις καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἔχειν πόνον. πολλὰ τῶν ζῶον
ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν κλῆσιν. ὀλολύζω, ὀλολιγών. σαίζω,
σαγών. ἀηδῶ, ἀηδών. τρύζω, τρυγών. πλάσσω, πλα-
γών. κοκύζω, κόκυξ. Καὶ ἀκανθίδες. Ἀκανθὶς δὲ ὄρ-
νεόν ἐστι ποικίλον καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικι-
λὶς, διὰ τὴν χροιάν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἀλέξανδρος φα-
σὶ διατρίβειν ἐπ' ἀκανθῶν. ὅθεν νῦν Θεόκριτος ἀκαν-
θίδα εἶπεν. ἢ ἀκανθίδες, ὄρνεα νεμόμεν ἐπ' ἀκανθῶν.
λέγονται δὲ καὶ ἀκανθιλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χροιάν.
ὅθεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ
αἷμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι. Μάλα πίο-
νος. Κατὰ πολὺ πλουσίου. ἤγουν, εὐκαίρπου. ἢ πίονος,
λιπροῦ. λαμπροῦ. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν εἰς αἴσθησιν πι-
πτόντων ὀσφραντικῶν. ἢ πίονα εἶπε τὸν καιρὸν τοῦ θέ-
ρους, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς. Ὄχναι
πὰρ ποσί. Ἄπια μὲν πρὰ τοῖς ποσὶν ἡμῶν πλουσίως
ἐκυλίετο. οἱ δὲ κλαίδοι ἐκλίνοντο εἰς τὴν γῆν βραβύ-
λοις καταβαρούμενοι βράβυλα, τὰ κοινῶς κοκκύμηλα.
ἤγουν, δαμασκηνά. καλῶς δὲ ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλευ-
ραῖς περικρεμμάνυσθαι. τὸ γὰρ μῆλον τῆς ἀφροδίτης καὶ
τὸ τῶν θυμητικὸν περὶ τὰ σπλαίγχνα εἶναι. τὰ δὲ σπλαί-
γχνα περὶ ταῖς πλευραῖς. Νύμφαι κασταλίδες. Θαυ-
μάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς

νύμ-

νύμφας. καὶ ϖωιθαίνεται αὐτῷ ἐπεὶ αὖται τὼ μεθύσιν τὸ οἶνον ἔχουσι. μασαλίδας δὲ εἶπεν αὐτὰς, ἀπὸ μασαλίας τῆ γῆ δελφοῖς μελίσσης, ἔνθα καὶ ἁ Πυθία δίδυσι. τετράφηνον δὲ, ἤγουν τετράετις ἁπλῶς, ἢ τὸ ἔνατος κατὰ λύσας. Ἔχουσαι. Αἱ οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ Πάρνασσον. ὄρος γὰρ τῆς δελφοῖς ὁ Πάρνασσος. ἔνθα ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄρα γε παρὰ δὲ φόλῳ κατὰ λαΐνου. Κατὰ τὸ λίθινον ϖώλαιον. τοῦ φόλου. ἱπποκένταυροι γὰρ ὁ χείρων καὶ ὁ φόλος. ἀδολεσχίαν δὲ ἔχει, τὸ, λίθινον ϖώλαιον. Ἄλλως. Φόλος ὄνομα μυκταύρου. ᾧ ϖαῖ ξενωθεὶς Ἡρακλῆς, οἶνον ἔπιε μαλὸν ἐκ διονύσου δοθέντα. σωλῶ δὲ αὐτῷ καὶ χείρων. Ἄλλως. Οἱ μὲν τὸ ϖήλιον. Οἱ δὲ τῶν γῆ ἀρκαδίαν φολόην, γῆ ἀμφοτέροις γὰρ ὤκησε χείρων. καὶ φόλως, ὑφ' οὗ ξενισθέντα τὸν Ἡρακλέα φασὶ ϖολλοί. ὁ μὲν τοι οἶνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ διονύσου χαρισήριον. αὐθ' ὧν ναίξομ ϖροσφέρων ὁ φόλος, μενόμενος παρ' αὐτὸν εἰς τὸν ἄφαυστον. φόλῳ δὲ, αὐτὶ τοῦ φόλου. οἱ γὰρ δωρεᾶς τὼ οὐ δίφθογγον, εἰς ῳ μέγα τρέπουσι. ποιεῖ δὲ τὸν χείρωνα, σωυποδεχόμενον τῷ φόλῳ τὸν ἡρακλέα. νέκταρ δὲ δῖα τὼ ἡδονὼ, τὸν οἶνον εἶπε τοῦ διονύσου. τὸ δὲ χορδῦσαι τὸν κύκλωπα. ἀξ Εὐριπίδης μετῳκείωκε. Τὸν ϖοιμένα τὸν ϖοκ' αὐλιπῶ. Ἄναπ, ϖοταμὸς γῆ συρακούσας ἢ σικελίας. οἱονεὶ ἄνδυ πόσεως ὤν, καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ϖοιμένα δὲ τὸν πολύφημον τὸν κύκλωπα λέγει.

γει. ὃς ἀντὶ λίθων, ὄρη ἔβαλλεν. ἢ τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθους ὡς δημήτριός φησι, τοὺς πεπτωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη φιλότης. Διεκρανώσατε νύμφαι. Κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ διεκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθύσατε. καὶ ἀπεκαλυφθῆναι ἐποιήσατε. ἢ ἐπηγάσατε. Ὦξον δὲ θύρας ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν, καθ' Ὅμηρον. Περὶ δάματρος ἁλωάδος. Ἡ δημήτηρ παρὰ τὴν ἁλωάν, ἁλωὶς, καὶ ἁλωὰς λέγεται. Ἂς ὦν σορῶ. Ὅταν δὲ λικμῶντες σορεύωσι τὸν πυρόν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πύον, καὶ τὴν θρηνάκην κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκτριπτολέμου. Ἂς ὦν σορῶ πάξαιμι. εἰώθασι γὰρ ἐκτρίψαντες τοὺς καρποὺς καὶ σοροὺς ποιήσαντες, τὸ πτύον πήσειν. αὐτὸ δὲ λέγει τὸν σορόν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν. Ἁ δὲ γελάσαι. Ἱλαρὰ γένοιτο. γελάσειεν. εὐφορίαν δηλονότι καρπῶν διδοῦσα. Δράγματα καὶ μάκωνας. Δράγματα, τὰ πλεκώματα φησὶ, τοὺς σοροὺς, ἢ τοὺς θημῶνας. τὴν δήμητραν φησὶ μὴ μόνον ἄσταχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἀμφοτέραις δὲ, τὸ διαψιλὲς ἐμφαίνει. λείπει τὸ, χερσί. μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί.

ΣΧΟ-

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Η', ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ εἰδύλλιον, Βουκολιαστί. Λαφνις, καὶ Μυκάλκας. μικτὸν διηγηματικόν.

Λάφνιδι τῷ χαρίεντι συνώντες Βουκολίωντι,
Μᾶλον ἐμὼν ὡς φαντὶ κατ' ὠρεα μακρὰ μυκᾶσθαι
Ἀμφω τὼ ἴτλω πυροτρίχω, ἄμφω αὐλεῖσθαι.

Ὁ μυκάλκας ὥς φασι πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη τὰ ὠμὰ, συνώντησε λάφνιδι τῷ χαρίεντι βουκόλῳ νέμοντι. Ἀμφω τὼ ἴτλω πυροτρίχω. Ἀμφότεροι ὄρχεις ἦσαν πυρότριχοι. ἀμφότεροι δὲ ἄνηβοι. ἴτλος, ὁ τελεῖος ἐπὶ τὴν ἡλικίαν. ἄνηβοι γὰρ, οἱ πρωτοκαυλικαστεῖς καὶ πορρωτέρω. ἄνηβοι δὲ, οἱ δευτεροκαστεῖς καὶ κατωτέρω. ἀμφότεροι δὲ δεδασύνηνται μέλπειν δὲ δεδαγμένοι. ἄδειν δὲ ὅτι, τὸ κοινῶς τραγωδεῖν. Μυκητᾶν ἐπίσχε βοῶν. ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. Ἐπίσχε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπε. φύλαξ. καὶ ὅμηρος. Ὅς τ' ἴδιον ἐπίσχε, καὶ ὃς πρῶτον μίνυνθα τέκε. Γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ὁρῶ τὸ φυλάσσω. Λῆς μοι ἄεισαι. Θέλεις ἀρεῖσαι πρὸς ἐμὲ ἄδων. δεδαιτέον μάσσῃ λήσειν ἐγὼ ἄδων. ἢ προσδρομὴ, καθόσον ἐθέλω. Τὸν δ' ἀρχὴν ὁ λάφνις. Πρὸς τοῦτον καὶ ὁ λάφνις ἠμείψατο. ἀπει-

λειναδ, ἀλλὰ τούτου τοῦ λόγου. ὦ μιναλλικα συρικτά. ἤγουν, σύριγγι μέλπειν ἁδρῶς. ἢ μεγαλως συρίζειν ἁμωάμενθ- ποιμενικῶ πνεύματι ἀφ ὧν τὰ ὀρεια τὰς εἰς πόλεις ὠνητήδεια. ὁ δὲ ποτέμις νικήσεις ὁδὲ ὅπως ἀχτιθείης. ἢ οὐδ' εἰ ἀμαξαγείης ἄδων. ἢ πῶς ἀ τὸ γὼ πῖ σωτηθείας, ὁδὲ ἐαὼ ἀχθαίης. ἢ ἐαὼ ἀπάγξη. Χρὴς δῆς δ' ὧν. θέλεις οὖν ἰδεῖν καὶ γνῶναι, καὶ ὀρύγοις μαθεῖν ὅπ σκαλλίων εἰμὶ δηλονότι. θέλῃς καταθεῖναι ἆθλον. ἆθλον τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τὸν ἀγῶνα. γὼ τοῦθ' δὲ ἆθλον, τὸ κοινῶς λεγόμενον σοίχνμα. ὁ λήψεται ὁ νικήσας ἢ τὼ ᾠδικῶ. Τῶν τῶς γὼ τοῦθα χὴ ἀπολον. αὐτὶ τοῦ ἄγε δήπως ἐκεῖνον ἐφ' ἡλᾶς καλέσωμεν. ἢ ἐκεῖνον τὸν ἀπόλον, οὗ πορὰ ταῖς ἐρίφοις ὁ λύκων ὑλακτεῖ ὁ λύκος, ἐκεινῳ αὖ ἡμᾶς. ἄλλως. Τὴν νόμ πως γὼ τοῦθα χὴ ἀπόλον. λείπει χὸ σκόπει. ἵν' ἦ, σκόπει. ἐαὼ καλέσωμεν πως ἤγουν τινὶ τρόπω, χὴ ἀπόλον ἐκεῖνον. Φαλλαρ- δὲ ὁ λύκος. καὶ ὅμηρ- λύμακτα φαληριόωντα λέγει, τὰ λυκαινόμενα. τὸ φαλίον δὲ, καὶ βαλίον, λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ λυκόν γὼ τῶ μετώπω. Γρᾶτ- δ' ὧν ἄεισε λαχών, ἰυκτὰ μιναλλικας. Γρῶτ- δ' οὖν ἦρξεν ὁ μιναλλικας συρικτὴς ὀλιγίφθογγ-. οὐχ γὰρ σημαίνει χὸ ἰυκτὴς. λαλλίμαχ-. ἰύζων δ' ἀν' ὄρ-, λαχὼν καὶ λιγυρθείς. ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ λιγυρ- ποιητικῶς. ἰυκτὴς δὲ, παρὰ τὸ ἰύζω. δωρικὴ δέ ὅτιν ἡ λιγίσις. ἤγουν, ἰυκτὰ αὐτὶ τοῦ

ἰυκτής.

ἰυκτής. ὡς τὸ, νεφεληγερέτα Ζεύς. ἰύζειν δὲ τὸ λιγιφωνεῖν. κυρίως δὲ ἐπὶ γεναικῶν. Εἶτα δ' ἀμοιβαίην.

Εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν ὠδὴν βουκόλοις ἁρμόζουσαν, ὁ διάφνις διαδεχόμενος ἦδεν. ἄρχεται τῆς ὠδῆς. τὸ δὲ μέτρον, ἡρωϊκόν, καὶ ἡροελεγεῖον. Ἄγγεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος. Ὡς πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος. ποιητικόν δέ ἐστι τὸ ἔθος. ἄλλως. γλυκύτης τὸ σχῆμα. ὅτι τοῖς ἀψύχοις, ὡς ἐμψύχοις πρὸς διαλέγεται. ἄγγη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν. οἱ δὲ τὰ μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ. τὰ συγκεκλασμένα οἷον. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ τηθύος καὶ ὠκεανοῦ. ἢ ἐκδιός ὡς ὅμηρος. πρὸς τὰ ἄγγεα καὶ τοὺς ποταμοὺς λέγει ὡς σωματοειδεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματα αὐτοῦ μείνωσιν ὅλα. ἢ θεῖον, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι περὶ τὸ θέω, θεῖον. Αἴτι μεναίλκας πῆ πόχ' ὁ συρικτάς. Εἴτιπου μέλος προσφιλὲς ὑμῖν ἦσε ποτὲ ὁ μεναίλκας ὁ διὰ σύριγγος μέλπειν ἐπιστάμενος, βόσκετε ἐκ ψυχῆς. ἤγουν, ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας τὰς ἀμνίδας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τὶς τόδε. ἤγουν, ἑκὼν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. οὐκ ἐκ ψυχῆς δὲ ποιεῖ. ἤγουν ἄκων καὶ σὺν βίᾳ τινὶ καὶ οὐχ' ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. ἐπὶ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν ὀρῶν τὸ ἐκ ψυχῆς νῦν, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα. Μηδὲν ἔλασσον. Ἐμοῦ δηλονότι ἔχοι, ἀντὶ τοῦ ἐχέτω. Γλυκερὸν φυτὸν

αἴπορ ὁμοῖον. Γλυκύτητος μετέχον. Γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς βοτάνας, διὰ τὸ τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ νεμόμενα ζῶα. τὸ δὲ, αἴπος ὁμοῖον, αὐτὶ τοῦ εἴπορ ὁμοίως. Κλῶπ μηνάλιας. Καὶ ἐὰν ὁ μηναλκας ἀγαλγῃ τὶ ὦ δλε, χαίρων βοσκέτω ταῦτα ἀφθόνως. πληθωτικὸν ἀπὸ δήλωσιν. ἐπεὶ τὸ τὶ ἀορίστως λεγόμενον, πληθωτικὸν δηλοῦσιν ἔχει. Γαυτᾶ ἔαρ. ταῦτα ἢ νομοί. Γαυταχὸ ὄσιν ἔαρ. ἔνθα ἡκαλὴ ταῦς γὼ διατρίβει. τὸ ἔνθα, τόπον ἔνα δηλοῖ πινά. ἀορίστως δὲ λεγόμενον, πληθωτικὸν δηλοῦσιν ἔχει. διὸ πρὸς τὸ ταυταχὸ νυῦν ἀπὸ δίδυτι, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὅμοιον τῶ αὐωτρόω. κλῶπ μηνάλικας τῆδε ἀγαλγοι, χαίρων ἄφθονα ταῦτα νέμοι. ὁ γὰρ δηλώσας ἐκεῖ τὸ τὶ, ὧδε γὼ ταῦθα τὸ ἔνθα. καὶ ὁ ἐκεῖ τὸ, ταῦτᾶ, ὧδε γὼ ταῦθα τὸ, ταυταχοῦ δέ εἰσι νομαί. νομός, ποιητικόν. νομὴ, ποινόν. λέγεται δὲ ὅτως ἡ ἔνεργεια. ἦγον, αὐτὸ τὸ βόσκεσθαι, καὶ ὁ χόρτος ὁ εἰς νομὸν ὢν τῆδε. καὶ ὁ τόπος ὁ τὸν χόρτον ἔχων. ἔνθα δὲ τὸ νομοί, ὢν τοῦ δὲ ὑποδέ λέγεται σημαινομένου. ἄλλως.

Γαῦτα ἔαρ ταῦτα δὲ νομαί. ὅπερ φησὶν ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ πορεύεται, ἐκεῖ ταῦτα ἔαρ καὶ ταῦτα νομαί εἰσι, καὶ τὰ θρέμματα ἐκτρέφεται ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ἀπεξηραίνεται καὶ ὁ ποιμὴν, καὶ αἱ βοταναι. τὸ ἢ ταύτη, δηλονοτῶς ταυτᾶ πορευομένως. τὸ δὲ ὕδατα τηλοῦσιν. ἢ πλήθουσιν, ὅτι πλήθει διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα. τρέφεται δὲ, ἢ τὰς ἀμνίδας καὶ τοῖς ἀμνοῖς ὑπὸ τῶν

μαζῶν

μαζῶν ζρέφεσθαι, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων
τρέφονται καὶ αὔξονται. ϖαντᾶ δὲ γάλακτος ὄθατα.
ϖαντα χοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτ☉ εἰσὶ ϖεπληρωμένοι.
καὶ νεογνὰ τρέφετ☉ ὑπ' αὐτοῦ. Χ' ὦ ποιμήν. Καὶ
ὁ τὰς Βοῖς Βόσκων, αὐότερ☉. ἀπὸ κοινοῦ. αὐτὶ τοῦ αὖος
ἤγαμ ξηρός. καὶ αἱ Βόες αὖαι. Ἔνθ' ὅις γ' ἦθ' αἶγες.
Ὁ δάφνις πάλιν ὧν ἢ αὖθ' ἡνίας αὐτιπᾴζαβάλλων
λέγει. ὅτι ὅπου αὖ ὁ ἐρώμενός μοι μήλων βαίνει, ϖαύτας
αὔξει. καὶ σμήνη. καὶ θρέμματα. ὅταν δὲ ἀπέλθη, ἀπ-
ξηραίνεται καὶ ὁ βακόλ☉, καὶ αἱ Βόες. Ὦ τράγε ταῦ
λύκαῦ ἄνερ αὐλαῦ. ἱκετηρικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν,
» ἢν ζαλγον φυγών. Ὦ βαθ☉ ὕλας. Ὅπου ὄσιν ὑψη
» λὴ δασύτης. ὅμηρ☉. Ὡς δ' ὅτε χιονήσει ζέφυρος βα
θὺ λήϊον ἐλθών. Ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἔσιν ὁ μίλων.
Ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε μίλῳ. Ὦ ἱκόλβε τραγε ἄπελ
θε ἐκεῖ ὅπου ὄσιν ὁμίλων καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ ὁ πρω-
ϑεὶς θεὸς ὢν, φῶκας ἐνέμων. οἷον, μετὰ δυσόσμων ζώων
αὐεστρέφε☉. καὶ σὺ οὖν μὴ ὑπερεφαύη δι' ἀλῶν τῶν ζά
γων ὁσμὴ ἐλθεῖν πῶς ἡμᾶς. ἦρι πῶς ἐμὲ τὸν μυκαλ-
καν. μίλῳ δὲ εἶπεν, αὐτὶ τοῦ μίλωνι. Ἐ γὰρ τὼ δυθεῖ-
αν, οὐχ ὁμίλ☉ ἔφη, ἀλλ' ὁμίλων. ἄλλως. Ὦ βαθ☉ ὖ-
λας. Τὸ δύρο σωυπακόειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κατ' αὐτα
λογίαν τοῦ πῶς ρηθέντ☉. ἵν' ᾖ τὸ ϖαῦ ὅτως. ὦ τρα-
γε τῶν λύκων αἰγῶν ὀχθυτά. δύρο ὦ δ' ὅπου ὄσιν ἢ
πλέκη δασύτης τῶν δρυῶν. ὅπου εἰσὶν αἱ σικαὶ

μέλισσαι. δεῦτε σρίφοι ὑπὲρ τὸ ὕδωρ. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ὕδατι δηλονότι ἐστὶν ἐκεῖνος ἤγουν, ὁ μίλων. Ἴθ' ὦ κόλε. Ἄπιθι, ὦ κολοβέ. πρὸς τραγόν τινα ἄκερων ἢ μικρὸν οὖτος λέγει. κόλος γὰρ λέγεται, ὁ μὴ ἔχων κέρατα. ἐπὶ ὅμηρος, κόλον δόρυ λέγει. ἐπὶ λέγε τῷ μίλῳ, ἀντὶ τοῦ, τῷ μίλωνι, ὅτι ὁ προτεὺς φῶκας ἔβοσκε, καίπερ ὢν θεός. Μήμοι γαῖν πέλοπος. Μήμοι εἴη ἔχειν οὔτε τὴν πελοπόννησον. λήτε χρυσοῦ τάλαντα. ἤγουν, πλούτη. μὴ δὲ εἴη ἐμοὶ ἐν δρόμῳ οὐδ' ἀνέμους πρατρέχειν. ἀλλὰ εἴημοι. τὸ ὑπὲρ τὴν πέτραν ταύτην τραγωδεῖν ἔχων σὲ τὸν μίλωνα εἰς τὰς ἀγκάλας μοῦ ὁρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκόμενα πρόβατα καὶ τὸ σικελικὸν πέλαγος. ἀντὶ τοῦ τὴν σικελίαν,
» τάλαντον δὲ, ὁ ζυγός. Κρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τά-
» λαντα. Τάλαντα, καὶ τὰ τῷ ζυγῷ σταθμιζόμενα. ἐν ταῦθα δὲ, τὸ δεύτερον. Ἀλλ' ὑπὸ τὰ πέτρα τὰ δ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχωντυ. Αὐτάρκης ὁ δάφνις. ὅθεν καὶ λέγει. ἀλλὰ εὐφραίνομαί σε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων. ὑπὲρ τῆδε τῇ πέτρα ἀφορῶν τὴν σικελίαν. οὐχ ἀνιστορήτως οὖτος ὁ Θεόκριτος φησί. καὶ ὁ ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ μενάλκα. ἀλλ' ἐπ' εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται. οὗτος δὲ ὑπὲρ σικελίας.

Δένδρεσι μὲν χειμών. Πρὸς τὰ δένδρα μὲν ἐστὶ κακὸν φόβον ἔχον, ὁ χειμών. πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρία, ὅτι ἀφξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά. πρὸς δὲ οὐδ' ὄρνιθας ὕσπλαξ. ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος. κυρίως δὲ ὕσπληξ, ἡ τῶν

δρο-

δρομέων ἀφετηρία. ὁ κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ, τὸ φοβερὸν κακόν. Ἀγροτέροις δὲ λίνα. τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατρίβουσιν τὰ δίκτυα. αἱ ἄρκυς. ἀπὸ κοινοῦ φοβερὸν κακόν. τῷ ἀνθρώπῳ δὲ κακὸν φοβερόν, πρὸ θεῶν τρυφερᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ. οὐ μόνος ἐγὼ ἔρωτα ἔσχον ἀλλὰ καὶ σὺ γυναικῶν ἐρασής. Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀμοιβήν. ὑπερρηματικῶς γὰρ εἴρηται τὸ δι' ἀμοιβαίων, οἱ παῖδες ἐπραγώδησαν. τὴν ἐσχάτην δὲ ὠδήν, προηγουμένως ἦδεν ὁ μενάλκας. Φείδεν τῶν ἐρίφων. ἐγκρατῶς ἔχε. ἄπεχε λύκε τῶν ἐρίφων μου. ἄπεχε τῶν τοκάδων. ἤγουν, τῶν μητέρων αὐτῶν. Ὦ λαμπουρε κύων. ὄνομα κυνός. ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν οὐρὰν, ἢ πυρρὰν. ἢ ὁ ὑπερμελῶς φυλάσσων. ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὠρεῖν ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ παρὰ τὸ λαμπουρὶς ἴσως εἶναι. ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὁμοῖοι. λαμπουρὶς γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Οὕτω βαθὺς ὕπνος. Τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Οὐ χρήστοι μᾶσθαι βαθέως σὲ δηλονότι. οὗτο ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁ Θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ α. τῆς ἰλιάδος. Οὐ χρὴ πανύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. σὺν παισὶ νέμοντα. οἱ γὰρ παῖδες εἰώθασι μὴ προσήκουσαν τῶν ποιμνίων ὑπερμέλειαν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀμελεῖν. ἢ ῥαθυμοῦντες, ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι. οἱ δὲ ἔννηβοι, κρείττονα τὴν ὑπερμέλειαν ποιοῦσιν ὥς τε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις, οὐ φροντὶς αὐτοῖς.

Ἀπαλᾶς κορέσθαι. Τρυφερᾶς. θαλερᾶς χορταθῆναι βοτάνης. ὀλαμῶς κοπιάσετε γὼργᾶσαι ὀκνηρόν τινὶ ἔκφυσιν αὐτῆ. ὅταν αὐτὴ πάλιν μόνη φύηται. ἤγουν, βλασάνη. ἢ ὁμὴ κατα πονηθῆτε νεμόμεναι, ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῆ. Κἀμὲ ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα. Καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κόρη εἰς τὸν ὠκεανὸν πηδῶσαν ἔχουσα τὰς ὀφρῦς. ἢ λασίας καὶ συνηνεμωμένας. τουτέστιν, σύνοφθαλμος ἢ σωφρονῆ. λέγει δὲ τινὶ ὁρᾶσθαι αὐτῶ νύμφην ἐχθὲς ἰδοῦσα τὰς ὀλαμωλλας ἐλαύνουσαν, σύμορφον ἐαυτὴν ἔλεγε. οὐ πορρωτάτω δοκεῖ χρῆσθαι μετὰ τοῦ σωφρονίσμου τῶ λόγω. θέλει γὰρ ὀκνεῖν μὲν ἀπὸ τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπράσσετο, ὥσπερ καὶ ἕτεροι. ὀκνηρόν, τὸ μόνον ἄλλοις γυναῖκες ὁρῶσαι ἐπαινοῦσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κόρη τις ἰδοῦσα ἐπλώτισεν. καλὸν δὲ τὸν σύνοφρυν λέγει. κάλλος γάρ ἐστι, συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας. Οὐ μανὸν. οὐ δὲ λόγων ἐκείθεν ἅπτου. γραφέτω καὶ λόγον. οὐ μὴν ἀπεκείθεν αὐτῆ, αὐτὴ δ' ἀπεκναλμένη. τὸ ἀπεκείθεν γὰρ τὸ ἐχωρείθεν ὀκνεῖ. οὐ μόνον λόγον ἤθελεν, ἀλλ' οὐ δὲ λόγων τὸν ψυχρόν. ἤγουν, τὸν ἀπεχθῆ. τὸν ἀλγεινόν. ἄλλως. τὸ δὲ λόγον αὐτῆ ἀπεκείθη. οἷον, οὐ δὲ τὸ τυχόν. ἢ οὐ δὲ λόγων ἀπεκείθεν ἄβατον, πικρόν αὐτῆ. τουτέστιν, οὐ γ σκαλὸν λόγον ἀπεκναλμένη αὐτῆ οὔτε τῶν πρὸς τὸ λιπαρόν, οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν. λάσιον τὰς σύνοφρυας.

Ἄβλον δὲ αὐτοῖς ἡ σύνοφρυς ἐπέκειτο, ὃν ὡς δίδωσιν ὁ κειτὴς

ὁ κριτὴς τῷ διαφνιδὶ ὡς νικήσαντι. Αἱ δὲ τιλῆς με.

Εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδαξαι τί ἅμα σοι τὰς αἶγας βόσκοντα, δώσωσι τὰ διδάκτρα. ἤγουν. τὸν μισθὸν τὸν ἕνεκα τῆς διδασκαλίας, ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν. μιτύλαν αἶγα φησὶ τὴν ἄκερων. ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐπέκεινα τῶν χειλέων. ἢ ἕως τῆς κεφαλῆς πληροῖ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγὲς δὲ, ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. Ὡς μὲν ὁ παῖς. Οὕτως ὁ παῖς ὁ διάφνις ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἤλατο. ἤγουν ἐπήδησεν.

Ὡς δὲ κατεσμύχθη. Κατεσβέσθη καὶ ἐν αὐτῷ, κατεκαίη, καὶ ἐλυπήθη. ἐταπεινώθη τὸν λογισμὸν, ὥσπερ ἂν γυνὴ πρόθεινος, ἄρτι πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυποῖτο. Καὶ νύμφαν ἄκρηβος. Οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ μεγαλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἡ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα. ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται, διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τι τρώσκεσθαι. Ναΐδα γᾶμαι.

Ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπό τινος νύμφης. ἣν σωώθεως θάλειαι καλεῖ. πρακελευσαμένης δὲ αὐτῷ ἄλλη γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρῆσαι τὴν πράνεσιν αὐτῆς. ὅθεν ὁ μὲν Θεόκριτός φησι τὴν νύμφην ἀρστῆναι αὐτοῦ. αὐτὸν δὲ ἀντὶ μεταβάλλοντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα, ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκ τὸς εἰ μὴ αὐτὸν μὲν φησιν ἀπείπασθαι αὐτὴν, ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι. ὡς πόκα ταῖς ξενέας ἠράσα τοδάφνις, οἱ δὲ λοιποὶ, φασὶν αὐτὸν τηφλωθῆναι. καὶ ἀλώμενον κατακρημνησθῆναι.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Βουκολιασταί. Δάφνις, καὶ Μενάλκας. Προλονίζει νομεὺς τίς, ὁ καὶ κριτής.

Βουκολιάς δεοδάφνι. Τύδ' ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. Ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. ἐφαψάσθω δὲ μεναλκας Μόσχως βωσὶν ὑφέντου, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.

Τὸ σχῆμα ἐπαναφορά. γίνετο δὲ ἡ ἐπαναφορὰ, ἢ κατὰ κῶλον, ἢ κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ κῶλον μὲν ἐν ταῦθα ὡς καὶ ὅμηρος. Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰπυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνισι δήρω. λέγει δὲ ὦ δάφνι βουκολικῶς ἄδε. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρχὴν ποίει. ὁ δὲ μεναλκας ἐπαλουθησάτω. Ὑπὸ στείραισιν. ἡ ὑπὸ, ἀντὶ τοῦ μὴ. ἵν' ἦ, μὴ στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντου, ἵνα τέκωσιν ὥς τινου. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω τετοκυίας. αἱ γὰρ εἰς ἅπαν ἄτοκοι, στεῖραι καλοῦνται διὰ τὸ στεραιὸν εἶναι τὸ σῶμα, ὡ Ϲανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυομένων. ἢ παρὰ τὸ ἐστερεῖσθαι γόνου. Μηδὲν ἀτιμαγελοῦντου. ἄτιμα καὶ ἄτακτα ἐν τῇ ἀγέλῃ ποιοῦντου. ἢ μηδαμῶς καταλιπόντου τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τοῦ ἀγέλης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους, οὕτω καλοῦσιν. ἔστι δὲ δωρκῆς διαλέκτου. ἀτιμαγέλοντου γὰρ ἦν. καὶ κατὰ

κρᾶσιν

ἱρᾶσιν τὸν ἐκ καὶ ὁ λωρικὸς ἐς τὴν ὀυδίφθογγον, ἀπ-
μαγελδῦντες. Ἀ δὴ μὲν χ᾽ ὡμόχος. ἡ δὴ κὴ ὁ μόχος.
ἡ βᾶς. κὴ ἡ σύεγξ. καὶ ὁ βοκόλος βοῶσι. κὴ ἐγὼ ἡ δὴ
μελδεγῶ δηλονότι. Ἐντὶ δέ μοι παρ᾽ ὕδωρ. Ἔστι δέ
μοι πλησίον τ᾽ ψυχρὸν ὕδατος. ἡ γὰρ πρὰ γὼ ταῦθα πλη
σιότητα σημαίνει, κοίτην ὀσιβασμὸν ἀπὸ βοτανῶν. γὼ αὖ
τῆ ἢ τῆ κοίτη δηλονότι, νγώσται. ἤγαμ ὑπ᾽ ἐρωτῆ. στρό
βυτῆ δορίματα καλὰ δαμάλων λδυκῶν. ἀπ᾽ τ᾽ ναὶχω
ἢ νῶ τὸ σορδύω. ἅς τινας τὰς δαμάλας δηλονότι βωτρό
σας κόμαρον, ὁ λίψ ἄνεμος ἀπερρίψῃ ἀπ᾽ τ᾽ σκοπιᾶς.
ἀπ᾽ τ᾽ ὑψηλὸν τόπον. σκοπιὰ γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος. ἐφ᾽ ὃ.
ἔστι τινὰ ἱσάμβῳ, τὰ λύκλω πρὸς κεπῆας. Καὶ μητρὸς
ἀκούω. λέπει γὰρ παῦλες. Αἴτνα μᾶτορ. τὴν αἴτναν
φησὶ μὴ τρέφειν ὁ μνασίλκας, καθόλου γὼ αὐτῆ δίεβιε. ὡς
κὴ ὅμηρος τ᾽ ἴλιον, μητρέα θηρῶν. ἢ ὧ αἴτιον ἡ θρέψα-
σάμε. ταύτην γὰρ Ϝροφὸν κὴ μητρέα καλεῖ. καὶ ἐγὼ
λαμπρὰν οἰκίαν καρικῶ. ἔστι γὰρ αὕτη, πηλαίαν γὼ
κοίλαις πέτραις. Ἔχω δίεβοι σας γὼ ὀνείρω. Ἀπὸ τ᾽ πα
ροιμίας. Ὅας γὼ ὀνείρω φορῶ. Ὡσεὶ ἔλεγε πολυσσίαν
ἄφθονον. διαῦτη γὰρ αἱ ὀνειρωτικὴ φαντασία. κὴ ὅμηρος.
» Οὐδ᾽ εἴμοι τόσσα δύη, ὅσσα ψεύδονται ἄνδρες. ἢ ἔχω τό-
» σα, ὅσα οἱ ἄνδρες πλανῶσι. ὅτε ϝ᾽ φησί, δία τὸ πολύ. τῶν
γὰρ ὀνείρων ἡ φαντασία δαψιλής. Ἐμ πυρὶ δρυΐνῳ χω
εία ζῆν. δρυΐνον πῦρ τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. χόεια
δὲ τὰ λυτρεία γὼ οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα. ἐκ τούτου δὲ

πρῖσᾶ

πῆσις ἅ, τὰ πρὸς προφλὼ ἄφθονα. ἄλλως. αὐτὶ τοῦ γῆ ζῆς ἄνθρωξι τοῖς ἀπὸ δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἔγκατα πλήσοντες, καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν. εἶτα ἐδίειμ ταῦτα ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι.

» Κρατὶ νεοτρόφοιο γλήνας. Χόριά τ' ἐμβρύωντε πλή
» θη. ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆ ἑαυτῶ τοῦ βορὰν ἔχειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὔξεσθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οἷς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος. ἐδίοσι δὲ θῆ-τες ὑπὸ τὸ πῦρ. ἢ χόρια, αἱ ἀπὸ τῶν γαστέρων πλεκόμεναι χορδαί. Αὖαι φαγοί. Φηγοὶ οἱ βαλανοι. εἴρηται δὲ, ὅτι πρὸ τῶν ἀληθινῶν καρπῶν, οἱ βαλάνους ἄδιον. ἤγαγον τινὰς, πρὸ τοῦ δυπαγεῖς αὐτοὺς εἶν. εἰσὶ δὲ δρυὸς γλῆνη, ὡς ῥέτε. φηγός. λιμερεύς. ἐτυμόδρις. ἄλυφλος, καὶ ἄμυλος. Ἠνωδὸς λαρύνω, ἀμέλγιο πρόντος. Νωδὸς ὁ ἐσθημένος ὀδόντων. λέγεται δὲ καὶ τὸ βρέφος ἐσθημένον ὀδόντων. ὁ μὲν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτό. ἀλλ' ἐκεῖνον φαμὲν νωδόν, τὸν ὀδόντας λιτησάμενον. εἶτα ἀδηνεία τινὶ ἢ γήρα ἀπροβεβληκότα. τὸ γὰρ βρέφος μὴ λιτησάμενον ὀδόντας, πῶς ἐσέρηται. ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον λατάστον. ὅπερ ὅτι τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου, βεβρεγμένου καὶ σεσηπότος. καὶ ἀπεσηπότος εἶτα τῶ ἡλίω ξηραινόμενον. ὁ δὲ νοῦς, διὸς. τουτέστι, τοῦτον φρονοῦντί ζω τοῦ χειμῶνος, ὃν ὁ ἐσθημένος ὀδόντων φρονεῖ λαρύνω. μαλακῆς τροφῆς δεόμενος. τοῦτο γάρ ὅτι τὸ ἀμύλοιο.

μύλοιο. ἄλλως. ἄμυλος, εἶδός τι ἄρτου ἐκ τῶν Σατνίων πυρῶν γενόμενος. ἄμυλος δὲ ἄρσος ὁ ἄνευ μύλου γενόμενος. ἀπεβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀπεθλίβουσι. Τοῖς μὲν ἐπεπλαίγησα. ἤγουν ὑπὸ τοῖς εἰρημένοις, τὰς χεῖρας συνεκρότησα. Κορύναν. Ῥάβδον ὑπὸ τὸ ἄκρον βαίρος ἔχουσαν. ῥόπαλον. εἴρηται δὲ περὶ τὸ κάρα ἤγουν τὸ ἄκρον βαρὺ ἔχειν. βαρύτερον γάρ ἐστι περὶ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον δὲ ἐστιν ἀμυντήριον, καὶ ἑτεροῤῥεπὲς, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον, καὶ βάρος. ἦν τινα ὁ ἀγρὸς τοῦ πατρός μου ἀνέθρεψεν. αὐτόριζον. ἦν τινα ἴσως οὐδὲ τέκτων μέμψαιτο. Κείνω δὲ στρόμβω. Στρόμβος, κοιχύλιον ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. ἐκείνω δὲ φησίν, ἤγουν τῶν μεναίλκα, ἐχαρισάμην ὄστρακον στρόμβου. οὗ τινος τὸ κρέας ἐγὼ ἔφαγον. ἀγρεύσας μετὰ σκέψεως. ἐν ταῖς πέτραις τοῦ ἰκαρίου πελάγους. μέγας δὲ ἦν ὁ στρόμβος τοσοῦτον, ὅτι τὸ κρέας αὐτοῦ διέκοψα εἰς πέντε μερίδας. ἃς ἔλαβον ἄνθρωποι πέντε ὄντες. ὁ δὲ μενάλκας τὸν κόχλον λαβὼν, ὑπὸ τούτω ἡδέως ἐγέλασεν. Βωκολικὰ μοῖσαι. ὁ λόγος ἐκ τοῦ συννομέως, ἢ ἐκ τοῦ Θεοκρίτου ὦ μοῦσαι τὸ μέλος τοῦ ὠδῆς τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκφαίνατε. μήπως μου ὑπὸ γλῶς Σανφλύκται. ἐκείνοις γὰρ εἴωθε γίνεσθαι τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὔλογον κρίνουσι.

Μηκέτ' ὑπὸ γλώσσης ἄκρης. ὁ λόγος πρὸς τὴν μοῦσαν. ἰδίως δὲ, τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας, εἰς μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν διαφνιν ὃ καὶ κεῖττον.

λεῖπον. ἄλλως. Μηκέ τ' ὦὴ γλώσσης. Εἴθε ἡ σὴ γλῶτα μηκέτι ἐμποδιζοίη. ἐμπόδιον δὲ ἡ γλῶττης ἀεὶ ὀλοφυγδόνος. τοιοῦτοι, ὑπὸ φυμάτων μηκέτι ἐμποδιζοίη ἡ σὺ γλῶττα. ὀλοφυγδὼν δέ ἐστιν, ἡ φλυκτώδης φύσημα. λέγουσι δὲ αὐτὼ οἱ ἰατροὶ, ὀλοφυκτίδα. ὅταν δὲ αὖται γένωνται ὦὴ τῇ γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν ἀεὶ γωμφίκος, ὡς ἀκροτεθεῖσαί σοι μικρίδα οὐκ ἀκριβῶσιν. ἢ κατάλινας ὀλοφυγδόνος εἰσὶ φύματα. ἤγουν, αὐαβλασήματα ὦὴ ἡ ξινὸς γινόμενα. Τᾶς μοι ὡᾶς εἴη δόκος. ἧς τινος ὠδῆς ὁ οἶνος ὅλος γένοιτο. οὔτε γὰρ ὕπνος ἡμῖν γλυκερώτερος, οὔτε δὲ ἕτερος ἀφὴ ἐλθὼν γλυκύ, ὅσον ἡ νουθυργία. Ὡς μὲν ὀρῆτε. γραφέται καὶ οὓς γὰρ ὁρῶσαι, καὶ οὓς μὲν ὀρθοῦντι. τουτέστιν, οἷς μὲν ἐστὶ φίλαι ὦ μοῦσαι, χαίρουσιν. ἐκεῖνοι δὲ οὓς τινας οὐβλέπετε ἀκλεοντι, ἀλλὰ τοὶ ποτοὶ πρόσβλαφον ἡ λίμνη. ἀλλὰ γὰρ ὀλυσσία φησίν. ὄνινα οὐκ ἐθέλει τὰ ἡ λίμνης φάρμακα. οὐ δὲ ἑταίρους ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπολιστικοὺς, ἀπιθανείσων ὁ λυκεώμ. συώλεις γὰρ ἦσαν, καὶ ἀμαθεῖς. καὶ τοὺ ἡ λίμνης ἀπαλλαγέντοι, τῷ ποτῷ μεταμορφωθῶσι εἰς ἄλλα ζῶα.

ΣΧΟ-

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Ι, ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδυλλίου.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ εἰδυλλίου, ὀργατῖναι, ἢ θρισταί. Βαττος, καὶ Μίλων. πολλαγίζει δὲ ὁ Μίλων.

Ἐργατίνα Βουκαῖε. τί νυν ὀϊζυρὲ πεπόνθεις.
Ἐργατίνα. ἡ ἀληθεία ὁ ὀργατίνης.

Καὶ κλίνεται τὸ ὀργατίνα, ὡς ὁ χρύσης. ὦ χρύση, τὴ ὦ χρύσα. Βουκαῖον, οἱ μὲν τὸν θρισταὶν ἤκουσαν, ἀπὸ τοῦ βοῦς ὠνὸς τὸ ταπεινοῦ μορίου, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω. ὁ μεγαλως καίνων. ἢ σωὸν βοῦν, καὶ ὠφελῆ. βέλτιον δὲ τὸν αἰροτῆρα ἀκούειν, τὸν σωὸν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα. ὑποχρεισικῶς δὲ εἴρηται. φίλῳ δὲ ᾧ τῷ πρώτῳ τῶν νικάνδρου θηριακῶν, λύσιον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. ὀϊζυρὸς δὲ ὁ ταλαίπορος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀϊζύς, ἡ κακοπάθεια. τὸ δὲ ἐξῆς, ὦ ἐπίπονε, καὶ ταλαίπορε θρισταί, τί δὴ πεπόντας. οὔτε τὴν ἀληθείαν τάξιν ὡς πρότερον ἄγᾳ τηρεῖς, οὐδ' ἅμα τὸ πλησίον, λήϊον θερίζεις ἀλλὰ καθυστερεῖς. ἢ οὔτε ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θερίζεις θερισταῖς ἀληθινόν, ἀλλ' ὕστερος ὀρχῇ. οὐθ' ἑνὶ ὄγμῳ. ὄγμος λυσιτελῶς. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρότρου φημὶ. ἄγουσιν, ἢ αὔλαξ. ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι. τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ λείπει, ὁ λόγος,

ὦν

ὠθῆ δὲ κατ' ὀλιγὸν τάξεως τοῦ θορισμοῦ. ἄλλως. ὄγμοι, τὰ αὔλακα πρὸς τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ, τάξιν. οἱ δὲ τὸν ὄρχον. οἱ δὲ, τὸν χόρτον. λυσιτελῶς δὲ ἡ ἐπ' ὀλιγον τοῦ αὐτοῦ φησί. καὶ ἔστιν ὄγμος, οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ αὐτοτριοῦντος. νῦν δὲ λέγεται ἡ λέξις ὡς ἐπὶ εἰς ὀλιγον τάξεως τοῦ θερισμοῦ. ὡς καὶ Ὅμηρος.

» Ὄγμον ἐλαύνοντος αὐτοῦ μακρὸν κατ' ἄρουραν.

» Λαιοτομεῖς. Ἀντὶ τοῦ θορίζεις. ἢ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήγω τὸ χωρεῖσθαι. προπῆ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέσει τοῦ ι, λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ. διὰ λανότι, τὸ λήϊον τέμνω. κάκρος δὲ, ἐπὶ ἀκαύθης.

Ποῖος τὶς δείλαιός τε καὶ ᾧ μέσῳ. Δείλη ἑῴα, ὅτε αὐατέλλει ὁ ἥλιος. δείλη δὲ ὀψία, ὅτε πρὸς δυσμὰς κατέρχεται. ποταπὸς γνώμης ἢ μεσημβρίαν καὶ δείλαιος, ἧς νῦν ἀρξάμενος, ὁ μειοῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸν σίχον τοῦ θέρους. τὸ γὰρ ἀκροώγεις, οὐκ διὰ τοῦ. ἄλλως. ὡς φησίν ὃν ἀργότερος ἔστι πρὸ ἑσπέρας ἢ ἡμέρας. ὅτε νῦν ῥαθυμεῖς ἢ ὀργασίας ἀρχόμενος· ἢ δὲ ἀκτέμνεις ἢ αὔλακος δεῖ. αὔλακα ἤ, τὸν ὄγμον φησί. τὸ δοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Μίλων ὀψαμάτα. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζων ἐκκοπτόμενος, καὶ μὴ ἐνδιδούς. ἢ ὁ ἀργὸς ὁ ὀψὲ καὶ μόλις θερίζων. ἢ ὁ καρτερικὸς ὁ μέχρις ὀψίας δείλης τὸ θέρος ἀκμάζων. ἢ οὐκ λέγει ἐπεὶ ὁ μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν βάτον ἔφη ἐκλελῆσθαι. ὀψαμάτιον τὸν μίλωνα ὁ βάτος καλεῖ. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζοντα, καὶ μὴ

ἀκκαλινομ

ἀρκαίμνοντα. Πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω. Οἷον, πέτρινε. λίθινε. σκληρότατε ἀτεράμνους γὰρ οὐ σκληρὸς φασὶ οὐ μὴ τέρενας. ἐπεὶ τέρεντο ἁπαλόν. καὶ τὰς πέτρας τὰς μὴ τειρομένας. καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια, τὰ ἀνέψητα. Χαλεπὸν, χορίω κύνα γεῦσαι. Παροιμία οὖν ἐστὶν, ὑπὲρ τῶν γευσαμένων. ἐφέτει τινὸς δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας, λεγομένη. ἥτις καὶ ἑτέρως λέγεται. χαλεπὸν φασὶ μαθοῦσα κύων σκυτοτραγεῖν. ὥσπερ φησὶν ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσαποδίωκτός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐρωτικοῦ πάθους γευσάμενος. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων. Σὺ μὲν φησὶν ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις. ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἕνδεκα ἡμέρας ἤδη. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς. Τουτέστιν οὕτως ἐν περιουσίᾳ ζῆς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν. ἢ εἰρωνευόμενος φησὶν, ἐκ περιουσίας, ἀπὸ πλήρους πίθου ἀντλεῖς, καὶ οὐκ ἐκλαγίνων. ἐγὼ δὲ, ὄξος ἔχω. Ἄλλως. Ἐκ πίθω ἀντλῆς. Παροιμία ὑπὲρ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνων φησὶ καὶ πλουσίων ἀπλαύεις τῶν πραγμάτων. ὁ γὰρ οἴνου κεραννύμενος, πρὸς ἀφροδίσια ἐκκαίεται, ἅτε ἀγρία συζῶν. ὁ δὲ μήδ' ὄξους ἔχων πιεῖν καὶ τῷ πόνῳ μαχόμενος, οὐκ ἐρᾶ. Τοι γάρ τοι πρὸ θυρᾶν μοι. Πάλαι φησὶν, ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἦν καλά. οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν. νῦν δὲ διὰ τὸν ἔρωτα. οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ οὐ δὲ τὰ πρὸ θυρῶν μου εἰσὶν ἐσπαρμένα. ἀλλὰ ἀσποραμένουσι διὰ τὸν ἔρωτα. Ἄλλως. Ἄσκα-

λα. Τστέσιμ, ἅπορ ἔστιν ἐρα μετὰ μὲν τοῦ ἀπόρου ἠμελημμένα ὄντα ὅτι τοσοῦτόν ὅτι καὶ ἀσκαλλόντα εἰσιν. σκαλλύω δὲ τὸ χωρὰ θύραν, ὅτι σκαλίσι καθαίρω αὐτό. σκαλὶς δὲ, σκαλίσθρα, ὄργανον γεωργικόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλισήριον. Τίς δὲ τυτῶν τῶν λόγων μαίνεται. Ταῦτα ὁ μίλων ὁρῶτα. εἶτα ὁ Βαλτῖος ἐπάγει, ἃ πολυβώτα. ἄλλην δὲ πότερον συγγραφὰ ἢ θεράπαιναν τοῦ πολυβώτου λέγει. ἢ τοῦ πολυβώτου ὃν φησι λυμαίνεταί με. ἢ τις πρώην ὡρίζοντων ἡμῶν παρ' ἱπποκόωντι. ἢ πρὸ' ἱπποκίωνι. λίχνος γὰρ γράφεται φὼ ρῖς αὐτὴ γράφοις, προσφύλῃ. ἢ τὸ μὲν πρὸ' ἱπποκόωντι γράφων, λέγῃ τῷ ποταμῷ. τὸ δὲ πρὸ' ἱπποκίωνι λέγει, ὅτω καλλυμένω. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. Παροιμίαι εἰσὶ, τὸ, εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. ἢ τὸ, εὗρε θεὸς τὸν αἴτιον. καὶ τὸ, ἔχῃς ἅπορ ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν λέγεται ἐπὶ τῶν λιπόντων πίκλον ἢ ἁμαρτίας. ὁ δὲ νῦς. ἁμαρτωλῶσοι ὄντι, παροιμίως προσῆλθε τὸ θεῖον. ὅθεν καὶ προσπέπτωκας, οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. Ἄλλως. Παροιμία ἐστὶ, λεγομένη ἐπὶ τῶν καυχομένων, ὅτι ἐμπέσοιμι εἰς ἃ ἐκφεύγασι. Μαίνεται δι τὰν νύκτα χοϊζεται ἀ καλαμαία. Γράφεται καὶ, χοϊζεῖται. αὐτὶ τοῦ συγχωλωθήσεται, καὶ συγκοιμηθήσεται. ἀ καλαμαία δὲ, αὐτὶ τοῦ ἡ ἀφουραία. ἔστι δὲ ἀκούειν φὼ τῇ καλαμμένη γινομένη. καὶ καλεῖται μαίνης. ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὸν ἰχνεύειν θέλων, καὶ λιχνεύοντα τοῦτον φησίν.

σίν ἢ τὴν ὠλβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν. ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι λυκούργου αἰσχύλου, τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνω κακὸν γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκεις τοῦ ἔμπροσθε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοὺς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινοῦσα. λέγει δὲ, ἡ μάντις ἡ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα χροϊξεῖται, καὶ πλησιάσει τῷ χροΐ, τοι, καὶ σοῦ. ἀντὶ τοῦ, ἡ ἐοικυῖα τῇ καλαμαίᾳ μάντις, συνευνασθήσεταί σοι. τινὲς φασὶν εἰκάσι τὴν βομβύκην τῇ ἀκρίδι ταύτῃ, διὰ καὶ τὸ τὴν ἀκρίδα μέλαιναν εἶναι αὐτὴν, καὶ τὴν κόρην σύραν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἀκρὶς συγκοιμηθήσεταί σοι, ἢ ἔστιν ἰσχνὴ, καὶ λεπτὴ, καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν ἀκρίδα οὖν φησι καλαμαίαν, ἢ ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθίει τὸν σάχυν. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα οὖσα, οἷς ἂν ἐν τρανίσῃ ζώοις, κακὸν προμηνύει. ἢ ἡσὴ ἐρωμένη, ἡ ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένη, τῇ πρὸς μαντείας ὠλτηδείᾳ, περιβαλεῖται τὸν χρῶτά σου κατὰ τὴν νύκτα. τουτέστιν, ἡ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ, καὶ μακρόσκελος, συγκοιμηθήσεταί σοι. Τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὡ' φρόντιστος ἐρῶς. Τυφλὸν τὸν πλοῦτον φησίν. ἐπεὶ οἱ πλουτοῦντες πηρῶνται τὴν διάνοιαν. δήμητρος δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ βάσανος. ἐπεὶ τῇ τῶν

καρπῶν πολυτσία, ἢ σύφορία, ἡμῶν ἵκανα τὴν γῆν ἔχειν. τοὺς δὲ αὐτῶν πυρωθῆναι φασίν, ἵνα μὴ βλέπωσιν, ὡς οὐ δικαίους, μόνους ἔρχεται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτὸν φασί, διὰ τὸ ἄπειρον. Ἄλλως. Ὁ ἀφρόντιστος. Ὡς πολυμέριμνος. τὸ γὰρ ὦ φρόντιστος αὐτὶ τοῦ ὁ ἀφρόντιστος. τὸ δὲ γῆν τοῦδε ἐπίτασιν σημαίνει. τοιοῦτόν ὅστι τὸ πάθος τῶν ὁρώντων. οἱ γὰρ ὁρῶντες, ἐκτήκονται ταῖς φροντίσι. Σημείωσαι ὅτι δύο οἱ παλαιοὶ τυφλὰ φασί. Τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. ὁ γὰρ ὁρῶν, ἔσιν ὅτε ὁρᾷ γυναικὸς δικαιοσύνης, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλίστη εἶναι. ὅπερ ὄντι τυφλότης. ὥστε ὁ ἔρως τυφλός. ἤγουν, τυφλοποιός. ποιεῖ γὰρ τοὺς ὁρῶντας τὰ μὴ καλὰ, καλὰ ἡγεῖσθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ πλοῦτος τυφλός. παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ ἡσυχίους. καὶ διδόασιν ἑαυτὸν, τοῖς κακίστοις καὶ βδελυροῖς. Μηδὲν μέγα μυθοῦ. Ὅρα ἵνα μηδὲν ἀλαζονικὸν εἴπῃς. Οὐ μέγα μυθοῦμαι. Οὐκ ἀλαζονεύομαι. σὺ δὲ μόνον θορίζε τὸ λήϊον. καὶ γύναια φιλόρκης, μειλώδιε, τραγώδιε, ὅτως γὰρ ποιῶν, ἥδιον ὀργήσῃ. ὅτι μυσικός ποτε ὑπῆρχες. Μῶσαι πιερίδες.

Ὦ μοῦσαι πιερίδες. ἤγουν, αἱ γὼ τῆ πιερία θεαὶ. συνυμνήσατε σὺν ἐμοὶ τῷ λιπαρῷ παιδὶ. ὃν λυπεῖ γὰρ πραγμάτων ἄψυχοι θεαὶ, πάντα καλὰ ποιεῖτε. Σύραν καλεῖ τὸν πάντες. συνειλήσασι ὀρομαδοῦσι πάντες. λιπαρῷ καὶ μέλανα ὑπὸ τοῦ ἥλιος. ἀλιόκαυτον γὰρ ὑπὸ ἥλιος λεγόμενον. μελίχρων ἦν, ἤγουν, ἐοικὼς τῷ χρώματι

μαι μέλιλα. τοτέσι σι τόχθυ. τριῶτον γάρ ὅτι καὶ τὸ χθώμα τοῦ σίτου, ὡς καὶ τοῦ μέλιτος. ἢ οἱ μὲν ἄλλοι σύραν σε καλοῦσιν. ἐγὼ δὲ μελίχλωρον. οἷον, μελανωχρῶντα ἠρέμα, καὶ ὀλίγον μέλανα. Καὶ ἄτρακτος ὑακινθος.

Τὸν ὑακινθον φασίν, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ αἴαντος αὐξάνεσθαι τοῦ γὰρ τροίας μαχομένου. διά τοι ὄνομα ἔχειν ἐγγεγραμμένον. αἰαῖ αἰαῖ. τὸν ἀρχαῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ αἴαντος. διαιρῶν δὲ καὶ γράφων νῦν αὐτὸν εἶπεν. ἢ γράφων ὑάκινθος, ἢ ἔχων ἐν ἑαυτῷ γεγραμμένα γράμματα θρηνώδη διηθονότα, τὸ αἰαῖ αἰαῖ. εἰν ἓν συμβολον, τὸν μὲν τοῦ αἴαντος μυθολογούμενον. φασὶ γὰρ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ φασὶ τὸν ὑακινθον, ὅτε ἐμάνη ὁ τροίαν πολιορκῶν τῷ ξίφει. ὅθεν καὶ τὸ παθος τοῦ αἴαντος ὑποφαίνει. εἰς τὸν ὑφοβόαν φόβον εἶπεν. ἢ εἰς τὸν ὑφοβόαν ἀπειλὴν εἶπε. διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς παῖδ' ἡμῖν γράφεται Γοργοφυρέη ὑακινθε. Σὲ μὲν μία φάτις ἀοιδῶν. ξοιτεύων ἀμάθοισι δέλτοπότος ἀλακίδαο. εἶτα αὐτολογούμενα γεγραμμένα ἰωκύσαν. Τὰ πρῶτα λέγοντες. Ἦτοι ἐν τῷ πρώτῳ τάξει ἀριθμοῦνται. καταλέγονται.

Ἀκὶξ τὸν λύπασον. Ὁ λύπας, φυτόν. ὀνεμόμεναι αἰγὶς, γάλακτος πλήθουσιν. ἀπὸ τοῦ οἰνὸς ἢ τὸ διώκει. ἤγαγε ζητεῖ. Ἀγράου τὸ ῥοιτρον. Ἀρχομένου γὰρ τοῦ ἔαρος οἱ γράνοι φαίνονται. ἐγὼ δὲ ὡδί σοι μανίαν ἔχω. Αἴθε μοι ἦσαν. Εἴθε διεκτήμην τὰ ἱρὰ σου. ἀμφότεροι αὖ ἦμεν ὥσπερ χθὲς τῇ ἀφροδίτῃ, τὸ δὲ πε-

πᾶδαι, ἀντὶ τοῦ λιπτᾶδαι. Σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ λακωνὰς ἐπαμφοτόροις ἀμύκλας. Ἀμύκλαι πόλις λακωνική. ὅθεν, καὶ ἀμυκλαῖον παιδίον, τὸ ἐκ τῶν ἀμυκλῶν, καὶ ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος. ὡς γὰρ ταῦτα ἀπὸ ἀμυκλαίου τοῦ πρώτου ὑποδήματος εὑρόντος. γράφεται καὶ, σχῆμα δ' ἐγώ. καὶ ἔστιν ὁ νῦς πρᾶτος. ὀρχήμενος δὲ ἐγὼ γὰρ τῇ εἰκόνι, ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα λακωνικὰ ὑποδήματα. ἢ ἐμὴ σκιὰ ἐφαίνετο ἂν ἔχοντα σχῆμα ὀρχησᾶ. καὶ γὰρ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα. Οἱ μὲν πόλεις ἀσφάλειαν οἴονται. Οἱ μὲν πόλεις σα, ἀσφάλειαι εἰσίν. οἷον, δύρυβμοι, καὶ ὀρθοί. ἢ λύκοι ὡς οἱ ἀσφάλειοι. Ἀφωνὰ δὲ, βύχνα. Ἡ τρύχνος. ὅθεν ὠδὶ βυφορότητος τίθεται. ἤγουν ἡ φωνήσα δὲ μαλακή, ἐοικυῖα τρύχνῳ. τρύχνος δὲ καὶ τρύχνη, εἶδος λαχάνου, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα. ἱκανῶς μαλακόν. καὶ λέγεται στρύχνος. ὁ δὲ Θεόφιλος ἀπέβαλε τὸ σ' εἶδε τὸ μέτρον τρύχνον εἰπών. Τὸν μὲν τρόπον δὴ ἔχω εἰπεῖν. Ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰμή ἄρα ἀμίλητον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μὴ δὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως. Ἡ λακεδαίμων ποθὲν ἐλελήθει βῶσις ἀοίδιμος. Τὸν ὁ μίλων εἰρωνευόμενος γὰρ ἔθει φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα. τὸν βοκαῖον, βῶκον καὶ βῶκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς. Ὡς οὖν τὰν ἰδέαν. καὶ τὸν κατ' εἰρωνείαν. ὡς οὖν τὸ ἡ ἁρμονίας εἶδος ῥύθμιστεν ὁ βοκαῖος. Ὦμοι τῷ πώγονος. Γώγονα, τὰ γνάθα φησίν. ὁ γὰρ λόγος ὑβριστικός. ὅλα τὰ γνάθα

σα

συμφαίνουσιν ἁλιβίως γὰρ αὐτὰ αὐἰφυζας. θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ ϗρὸς θείων λυλιρίζα. τὸ δὲ εἰρωνείας ἀξἰεφλωγὸ μίλωμ λαταγελῶμ αὐτοῖ. ὅτι ὀργάτης ὢμ, ὀρωτικὸμ ἄδλει. δλωατὸμ δὲ ταῦτα λέγειμ καὶ τὸμ βακαῖομ. θέασαι δλέφησι καὶ ταύτλω τλὼ τραγωδίαμ ϗ. λυτιρίσα, λῶ μέλλω ἄσαι. Ἰσοεία. οὗτος δὲ ὁ λυτιρίσης, ὥϗ δ λιελαινὰς δὲ φρυγίας, ὁὸς συγχάνω νόθος ϗ. μίδλα. γεωργὸς ἦ ὢμ, σὺ παιδόντας τῶ ξφώμ δλωχῶμ, λὼ ἀγκαζε θρίζδμ μετ' αὐτοῖ. εἶτα ἑαυτρὰς ἀϗτέμωμ αὐτῶ τὰς λιεφαλὰς, τὸ λοιτὸμ σῶμα φ' τῖς δραγμασι σωειλῶν ἤδλφ. ἡρακλῆς δὲ ὕσδρομ ὄδϗμ ἀϗκτείνας, ἐρρίπτφ εἰς τὸμ μαίανδρομ ποταμόμ. ὅθεμ καὶ νῦμ οἱ θεισαὶ ϗῆ φρυγίαμ, ἄδλασιμ αὐτὸμ ἐγκωμιάζοντος, ὡς ἄρισομ θρισλύ. ὄδϗμ δὲ φησιμ ἀϗλλύλως ὡδλὼ εἶμ θειστῶμ. λέγωμ οὕτω. καθάπερ φ' μὲ θελώοις ἰάλεμος, φ' δὲ ὕμμοις ἴαλος, ἀφ' ὧμ κὴ τὰς ὠδλὰς αὐτὰς καλοῦσιμ, ὅτω κὴ τῶ θειλοῦμ ὠδλὴ λυλιρίας. εἶτα ἑξῆς ἄλωμ ὁ Βάτ̃ως τ̃ϛ τ λυτιρίσα ὠδλὼ, φησί. Δαλματορ πολύκαρπε. αὕτη ὄϗὶμ ἡ τῦ λυλιρίσα ὠδλή. Σφίγγετ' ἀμαλθλίεται. ἀπέϗρεψε τὸμ λόγομ πρὸς σὺ ἑπομιώς, καὶ τὰ θριζόμεια σωθλεσμοῦντας. δραγματα δὲ τὰ πληροῦντα τῶ σαχύωμ τὼ ἀρισραὶ. πῦρ δὲ τὸ δραλτεῖμ. ὅθεμ καὶ δραχμὴ, ἡ πληροῦσα τὼ χεῖρα ϗῆ λιρίμαλι. ἀμάλη δὲ σωιέσηκεμ, ἐκδραγμάτωμ ἑκατὸμ, ἢ καὶ δλακοσίωμ. Σύκινοι ἄμδρου. Ἤγουμ ἀθε-

νῆς, καὶ ἀχρεῖοι. ὅπ τὸ δ συκῦς ξύλον, ὀίθρασον. ἀδενές, καὶ ἀδιώατον. ὅθεν καὶ πῆδομία, συκίνη ὠφελία, ἢ μηδὲν ὠφελεῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς δ συκῆς. Ἐς βορέλιν ἄνεμον τᾶς κόρθυ. Ἀδμὰ ὕμμιν. πῆχτετηρημένον λέγει, ὃν τὰς ἀμάλλας θημονοβετδντας, ὅτω πθγάν. ὥσε ὃν σάχυας ἐμπνεῖδαι ὑπὸ τᾶ ζεφύρω, ἢ βορέα. τὸν μὲν κόκκον γὰ δ στάρω ὄντα ὅτω συμβαίνει πνεύνεδαι ἐμπνεόμενον. κόρθυ δὲ, τοῦ ἐκ τᾶ ἀμάλλω συγκειμένα θημῶν. Ἄλλως. Κόρθιλον, τὸν σωρὸν λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δεθῆ, ὃν σάχυας σωρεύσι πὸς ἀλλήλας, γνωδυκότας ἔσωθεν. τὰ δὲ λοῦλα αὖ τᾶ ἃ λινες αὐλὲς λαλεῖσιν, ἔξω ἐστραμμένα ἐῶσιν ὅπως δι' τᾶ αὐλῶν ὁ σῖτος ῥιπιζόμενος πνέυνται, καὶ ἄερος, καὶ ἄσπετος δαμένη. ἡ κόρθυς δὲ, λελίνεται δ κόρθυ. ὡς ἡ πίτυς, δ πίτυ. Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸν μεταμβεινὸν ὕπνον. ἐστρὰ πρὸς ἀνέσεις. δεῖ ὃν ἀλοιῶντας μεσημβείας ἀλοᾶν. ὠφελιότατος γὰρ ὅδιν ὁ μεσημβείνος καιρὸς πὸς τὸ ἀλοᾶν. φλέγοντος γὰρ τ ἡλίε τὸ ἀνεμωκᾶν τὸ λαλάμιν, τὸ ἄχυρον συμβαίνει λεπτότερον γίνεδαι. λαλάμιν δ, τὸ κατωτέρω τ σάχυος, ὅσον τε σὺν τῷ σάχυϊ τέμνετ, καὶ ὅσον δ τᾶ γᾶ. ἄτμητον ὑπολιμπάνετ. Ἄρχεδαι δ' ἀμῶντας ἐγκρομένω κορυδαλῶ. Δεῖ φησι ὃν ἀλῶντας, μεσημβείας ἀλοᾶν. ὃν δ' ἀμῶντας, ἀπ' ἀλυκαινομένης τ ἠῶς ἄρχεδαι κοῦ ἀμητᾶ. λέγειν δὲ ὠθισκιαζομένης ἤδη δ γᾶς.

γῆς. Ἐλινύσαι δὲ τὸ καῦμα. Ἤτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν. βραδῦναι. τὸ θέμα, ἐλινύω τὸ βραδύνω. οὐκ ἀσκόπως δὲ οὕτω λέγει. ὁ γὰρ κορυδαλὸς τῶν ὀρνέων, πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ὑπὲρ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται, καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει. Εὐκτὸς ὡ τῷ βατράχω παῖδες βίος. Μακάριος. ὑπασκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην, ὡς μὴ αὔταρκες ποτὸν παρεχόμενον. εὐκτὸς δὲ, ὁ εὐχῆς ἄξιος. καὶ εὐκταῖος. ἀπευκτὸς δὲ καὶ ἀπευκταῖος, ὁ μισητός. Καλλιον ὦ πιμελητά. Ὁ λόγος πρὸς τὸν ὑπαστάτην τῶν θερισῶν. ὀλίγην τροφὴν αὐτῷ παρεχόμενον. Ἄλλως. Τὸ ὑπαμελητὰ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἐργοδότα. ὃν δὴ ἐργοδότα φιλαργυρον φυσί. τὸ δὲ τὸν φακὸν ἕψειν, πρὸ ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας. ἢ καλλιον ὦ ὑπαστάτα ἕψειν σε. τὸν φακὸν ὁλόκληρον. καὶ ὅρα ἵνα μὴ ὑπατάμης, ἤγουν σχίσης τὴν χεῖρα καταπρίων αὐτὸν δηλονότι. ὡς οἱ τὸ κύμινον. καθὰ εἰώθαμεν οὐ ἄγαν φειδωλοὺς, κυμινοπρίστας καλεῖν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὁ λόγος ὡς φειδωλόν. Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας γὰρ ἁλίω ἄνδρας ἀεῖδεν. Τινὲς ἐκ τοῦ μίλωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς, μέχρι τέλους τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ μίλωνος ἔστιν ὁ λόγος τὸ, ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν, μέχρις, ὤμοι τοῦ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τὸ, θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ θείω λυτιέρτα, λέγουσι τὸν βάττον λέγειν μέχρι τοῦ, μὴ ὑπατάμης τῆς χεῖ-

ρα καταπρίων τὸ κύμινον. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ μίλω-
νος. ἤτοι τὸ, ταῦτα χρὴ μοχθοῦντας, καὶ οὐ μετὰ ταῦτα
δύο σύχους. Ἄλλως. Ταῦτα χρὴ μοχθοῦντας. Ταῦτα
τὰ μέλη τὰ προειρημένα δηλονότι, χρὴ οὐ θερίζοντας
ἄδειν. καὶ οὐχὶ ἐρωτικὰ ὥσπερ σὺ ποιεῖς Βουκαῖε δηλονότι.
ἢ ἐν δέχετε οὐ θερίζοντας τοῦ θερισμοῦ φροντίζειν, καὶ μὴ
τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ μίλωνος. οἱ δὲ, καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦ-
τα συναπτουσι. Τὸν δὲ τεὸν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔ-
ρωτα. περὶ δὲ τοῦ ἔρωτός σου ὦ Βαῖφε τοῦ πτωχοῦ, προσῆκόν
ἐστι τῇ μητρίσου λέγειν ἐν τῇ κοίτῃ κατὰ τὸν ὄρθρον κειμέ-
νη. ἢ ἀνισταμένη ὄρθρου, καὶ μὴ νῦν ἐμοί. τὸ δὲ λιμηρὸν, ἀντὶ
τοῦ πτωχόν. ἢ χρὴ δέ σε τὸν σαυτοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν μητέ-
ρα λέγειν, ὅτε γρηγορεῖ ἐν τῇ κοίτῃ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑ. ΤΟΥ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛλιον Κύκλωψ. καὶ γαλατεια. Προλογίζει δὲ ὁ θεόκριτος, πρὸς τὸν νικίαν.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φαρμακον ἄλλο
Νικία, οὔτε ἔγχρισον ἐμοὶ δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπασον.
ὁ νοῦς. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φαρμακον πεφυκέναι ὦ νι-
κία, εἰ μὴ ἡ παιδεία καὶ αἱ μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ κύκλωψ
πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος καὶ γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ φι-
λόξενος ποιεῖ τὸν κύκλωπα πραμυθούμενον ἑαυτὸν,

ὑπὸ

ὦὴ τῷ ϕ γαλατείας ἔρωτι, κ᾽ ϕ᾽ τελόμενον ϗῖς ἀελ-
ϕίσιμ ὅπως ἀγγείλωσιμ ϰ᾽τῷ, ὅπως ταῖς μάσαις τὸμ ἔ-
» ρωτα ἀπείτ?. κ᾽ ϰαλλίμαχος. Ὡς ἀγαθὸς πολύφαμος,
» ϰ᾽δύρατο τὰμ ἀοιδαί, αἱ μᾶσαι τὸμ ἔρωτα ϰατίχαμον.
Ἄλλως. Ὦ νηπία. ὀδεμία θραπεία ἄλλη. ὅτι πρὸς τ ἔρω
τα, πορὸ αἱ μᾶσαι. ϰ᾽ῶται γὰρ θεραπεύσι τὸμ ἔρωτα.
τὸ δὲ ϐοιδτο φάρμακον, ϰ᾽ῦφον ϰαὶ χαρίεν γίνεται εἰς
τὸ᾽ ἀνθρώπους. δύσκολον δὲ ϗῖ τὴν εὕρεσιμ. γινώσκεις
δὲ ϰαὶ σὺ ϰ᾽ῶρ ὠδεμόνως, ὡς ἰατρὸς ϰ᾽ φίλος ταῖς μά-
σαις. ϰαὶ τόδε παράδειγμα ὁ ϰύκλωψ. δύσκολώτατα
γὰρ ἐκεῖνος ἐθεράπευε τὸμ ἔρωτα μελουργῶμ, ϰαὶ ϑαῖς
μούσαις προσέχωμ, ὅτε ἠράσθη ϕ γαλατείας νέ-
ων, ϰαὶ ἄρτι τὴν ἐκφυσιμ τῶν γενείων ϕ᾽ ϕ᾽ ϖώγωνι
διακνύων. ἐκινήθη δ᾽ εἰς ἔρωτα, οὐχ ὑπὸ μήλων, ἢ
ῥόδων. ἢ ὑπὸ φύλλων πινῶμ λέγω διπίνων, τοτέσι τρι
χῶμ, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ὀφθῶμ μανιῶν. ὥστε ϰ᾽ τὰ προσόντα ϰ᾽τῷ
ἄγεσθαι πάρεργα. ϰαὶ γὰρ αἱ ὄϊες ϰ᾽τὸ ἄδοντος ὠδὴ ϕ
διόνος, ἐκ ϕ νομῆς μόναι ἐπανῆλθομ εἰς τὸ αὔλιον. τοι-
τέσιμ εἰς τὴν μαύδραν. ϰ᾽τὸς δὲ διαβήμων, ἤδιον ἔ-
χων ἐκ ϕ ἀφροδίτης ἐγκαρδιον ἕλκος, ὅπερ ϗῖ πηξε
ϕ᾽ ἅπαξ ϰ᾽τόν. Ἴσεον ὅτι, τῶν φαρμάκων, τὰ μὲν
εἰσι χρισά. Ἤγουν, ἅπερ χριώμεθα εἰς θραπείαν.
τὰ δ᾽ε, ποτά. ἤγουν, ἅπερ πίνομεν. τὰ δὲ ἐπίπασα.
ἤγουν, ἅπερ ϰ᾽τὰ πάσσομεν. Κοῦφον δ᾽ε τι ϰ᾽τόν. Τὸ
διὰ ϕιλοσοϕίαν ὁρᾶν ϰουφότερον παρέχει τὸ πρά-
ϐον.

θΘ. ἤγεμ, σωτόμως γίνεται ἡ ΘΘίκ. καὶ σώφρων ὁ μισητὸς εἶναί φησι. Εὑρεῖν δ' ὀφθαλμόν. Τὴν φιλοσοφίαν λέγει. ἢ τὴν παιδείαν. ὅτι δὴ ἔστιν ὀλίγοις τοῖς εὐγνώθαι φιλοσοφίας. ἢ παιδείας. Οὕτω γὰρ ῥᾳδίως. οὐκέμ γὰρ τὸν τρόπον ῥᾳθυμίαν λέγει καὶ ὁ πρὸ ἡμῶν λύκλωψ δι' ἃ τὸν ὠδῖνα. τὸ δὲ πρὸ ἡμῶν ὠθεῖ δὴ σικελίας φορέει. καθὸ καὶ συρρακούσιός ἐστι. δοκεῖ δέ τισιν, ὅτι κὴ ἡ πλαύτη τοῦ ὀδυσσέως, πρὸς σικελίαν ὡς γέγονε. Ἤρατο δ' ὀμφαλοῖς. Εἰς ὀρθὸν ἐκινήθη. ἠρώθη, ὅτι ἐλαφρῶς. ὥστε μῆλας διώκειν. ἢ ῥόδα. ἢ ἑτέρου τι εἰς τὸ καλλωπίζειν. ἢ ἠρώθη ὅτι ἐλαφρῶς, καὶ τὸν κ/τ/ μὴ θΘ αὐδὴ. ὅτε ῥόδων. ὅτε μήλων. μήλων μὲν ὠδὴ δὴ ὄψεως. ῥόδων δέ, δὴ γυναικείας ἥβης. πρόσωπα καὶ ῥοδωνιαὶ αὐτὴ ἐώθ' ὅτε λέγῃ. ὡς λιπαρὸν Θ γίνεμένσει. Ὥς τ' ὄν
» ἐλθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι. ἅπαντα δ' ἔστιν δοκεῖ ῥόδων
» νία, καὶ μῆλα, καὶ σέλινα. καὶ σισύμβρια. οὐ δὲ λι-
» κίνοις. Τοῖς μαλίοις. τῇ νόμῃ ὡς καὶ ὁ λωμικὸς λέ-
» χηται. Ὥσπερ ἐγχέλυς χρυσᾶς ἔχων λικίνους. ποτὲ
» τωὐλίου αὐτοῦ. αὐτοῦ αὐτὶ τοῦ μόνου. Ὁμηρ Θ. Τυ-
» δείδης δ' αὐτὸς πονέων. αὐτὶ τοῦ αὐτόματος, καὶ μό-
» νΘ. Ἀλλὰ τὸ φαρμακὸν εὗρε. Ἀλλὰ τετραμμέν Θ
ὑπὸ δὴ ἀφροδίτης, εὗρε τὸ φαρμακόν. τοτέσι τῇ θε-
ραπείαν. καθιζόμενος γὰρ ἐπάνω ἑνὸς πέτρας ὑψηλῆς,
μέλη ἄνα σωπᾶν, ἐμμόσως πρὸς τὴν θάλασσαν βλέ-
πων. Ἀποβάλλει. Μισεῖς, ἀπορρίπτεις, ἀποβάλλω γὰρ,
πὸ

τὸ ἀπῤῥίπτω. προσβάλλω, τὸ προσκρούω. ὡς τὸ, προσβάλλουσιν οἱ πολέμιοι τῷ τείχει τῆς πόλεως. περιβάλλω, τὸ ἐνδύω. ὅθεν καὶ περιβολὴ, τὸ ἔνδυμα. Λευκοτέρα πακτᾶς. Τυροῦ πεπηγότος. ὃ οἱ ἀττικοὶ τροφαλίδα καλοῦσι. Μόσχω γαυροτέρα. Αὐθαδεστέρα. γαῦρος γὰρ ὁ ἐπηρμένος. καὶ γαυριᾶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἐκ τούτου συγκριτικὸν, γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυκόν. Φιαρωτέρα, ὄμφακος ὠμῆς. Σκληροτέρα ἀώρουσα φυλῆς. ὄμφαξ γὰρ ἡ ἄωρος σταφυλὴ, καὶ ἡ ἄωρος ἐλαία. ὅθεν καὶ ὀμφάκινον ἔλαιον, τὸ ἐξ ἀώρων ἐλαῶν γενόμενον. ὃ δὴ πινόμενον, οὐδὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατείας ἕλμυνθας ἀναιρεῖ. Πολιὸν λύκον. Ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι, αἰθαλώδεις τὴν χροιάν. ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς οὐδὲ λύκους λευκούς. ἢ πολιοὺς, ἀντὶ τοῦ γηραιοὺς, καὶ παλαιούς.

Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. Τὸ δρέψασθαι, κυρίως ἐπὶ βοτανῶν, καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων. καὶ λέγεται ἀεὶ παθητικῶς. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω. ἐκ δὲ τούτου τοῦ δρέπω ἀχρήστου, καὶ δρεπάνη, δι' ἧς οὐδὲ ἀστάχυας δρέπομεν. Παύσασθαι δ' ἐσιδώντυ. Οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ καθ' ὃν εἶδόν σε. οὔτε μετὰ οὖν. οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. Πλατεῖα ῥὶς ἐπὶ χείλη. Τουτέστιν εἰμὶ σιμός. σιμὸς δέ ἐστιν, ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥίνα, καὶ ἀνεστηκότας οὐδὲ ῥώθωνας. γρυπὸς δὲ, ὁ ἐπὶ καμπῇ ταύτην ἔχων, δίκην ἱέρακος.

κος. Ἀλλ' ὠυτὸς τοιοῦτος. Ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοιοῦτος ὢν ἀσχήμων δηλονότι καὶ δυσειδὴς, ποιμὴν εἰμὶ προβάτων χιλίων, καὶ βόσκω αὐτά. καὶ τὸ γάλα τούτων τὸ κάλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. Ἴστεον ὅτι, τὸ ἀμέλγω κοινόν. ὃ καὶ βδέλλω τὸ ἐκπιέζω. ἐκ τούτου καὶ βδέλλα, ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα. ἀττικῶς δὲ, βδάλλω τὸ αὐτό. Ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί. Ταρσοὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τείρω, τερῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ', καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου τέρσω. ἀφ' οὗ ταρσός. ἐν ὧ τινι δηλονότι, ὁ τυρὸς ξηραίνεται. Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις. Γινώσκω δὲ διὰ σύριγγος μελουργεῖν, ὡς οὐδεὶς τῶν ἐν ταῦθα ὄντων κυκλώπων. Τίν τὸ φίλον γλυκύμαλον. Τούτο πρόσφθεγμα ἐρωτικόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν, γλυκύμου μῆλον. ἐμαυτὸν καὶ σὲ πρὰ καιρὸν τῆς νυκτὸς ἄδω. τουτέστι, διὰ μελουργημάτων ἐγκωμιάζω. Ἄλλως. Γλυκύμαλον. ναὶ φησὶν οὕτω τὸ συρίζειν ἐπίσταμαι, ὡς οὐδεὶς τῶν κυκλώπων, ὑμνῶν τὸ προσφιλέστατόν μοι γλυκύμηλον. μῆλον δὲ ἐστιν ὡς μελί-
» λωτων. ἔστι γὰρ μήλου γένος. Σαπφώ. Γλυκύμαλον
» ἐρεύγεται, ὡς ἄκρω ἐπ' οὐδῶ. Τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς. οὗτο ἐρεθιστικόν. ἤγουν, παρακινητικὸν πρὸς ἔρητα. ὅτι ἐκ περιουσίας, ἔχω καὶ ἐλάφους, μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῶν. ἀμνοφόρως γὰρ, ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ μαννοφόρως. γράφετε γὰρ ἔντισι καὶ οὕτω.

μάν-

μάννος δὲ ἐστιν, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. τὸ λεγόμενον μαννάκιον. Καὶ σκύμνως τέσσαρας. Καὶ σκύμνους ἄρκτων τέσσαρας. Ἀλλ' ἀφίκευ τύ. Ἀλλ' ἔλθε πρὸς ἐμέ, καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἕξεις. δηλονότι, ὁμοίω. ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.

Ῥαδινὸν τὸ ἐπίμηκες καὶ λεπτόν. τὸ, ῥεῖα ἤγουν εὐκόλως δονούμενον. Ἐντὶ μέλας κισσός. Οὐκ ἀσκόπως οὗτο φησί. παρὰ δίδωσι δὲ ὁ κρατῖνος, καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν. οὗ τὸν καρπὸν μετὰ τὸ τριβῆναι πινόμενον, πρὸς παιδοποιίαν φασὶ συντελεῖν. Ἀπολυδεύδρεος αἴτνα. Ἰστέον ὅτι ἡ αἴτνη τὸ ὄρος τῆς σικελίας, ἐξ ἑνὸς μέρους πῦρ ἀναπέμπει. ὃ καὶ αἰτναῖον λέγεται. ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐστὶ δενδροφόρων. ἐν ᾧ καὶ χιὼν δι' ἔτους τηρεῖται. ἐξ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος τῆς χιόνος τηκομένης, ῥεῖν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα ψυχρόν.

Ποτὸν ἀμβρόσιον. Νέκταρ, θεῶν πόμα. ἀμβροσία, τροφὴ θεῶν, ὥς φασιν ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀβροσίας, καὶ ἀμβρύσιον πόμα, τὸ θεῖον. τουτέστι, τὸ γλυκύτατον. Τίς κ' ἂν τῶν δὲ θάλασσαν. Ἤγουν, τίς τοσαῦτα ἔχων ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφεὶς ταῦτα προέλοιτο, ἤγουν προκρίνοι οἰκεῖν θάλασσαν καὶ κύματα.

Αἰ δὲ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω. Εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ σοὶ νομίζομαι λαῖσιος εἶναι, δηλονότι σύνοφρυς καὶ διὰ τοῦτο μεμίσημαι, ἔστι μοι ξύλα δρύϊνα καὶ καιόμενος καὶ τῆς ψυχὴν καὶ τὸν ἕνα ὀφθαμόν, οὗ γλυκερώτερον οὐδὲν ἐμοὶ

ὑπὸ σᾶ, ὑπομέναμι αὖ ἡδέως. ὄρνιν φησὶμ ὅτι οἱ ὁρῶντες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ὁρωμένων τὰ ἐχάτα τ δλγνῶμ, ἡδέως φορέσιμ. Ὤμοι ὅτ᾽ ὀκέτεκε μ᾽ ἀ. ἀκρῶν ὁ λύκλω ἡ ἀκρτυχαύων ὡς ὁρῶν νηρεΐδος τ γαλατείας, φησὶ δλγοπαθῶν. φοῦ μοι ὅτι ὀκεγγένεσέ με ἡ μήτηρ μ ἰχθύ. ὅτω γὰρ αὖ κατεφίλησα τ χεῖρα σα. ἐαὺ μὴ τὸ σόμα ἤθελες. Ἔφορομ δέ τοι λεύκα λύκά. Ἔφερομ δέ σοι ἡ ὁρώκά σύμβολα. λεύκα δ᾽ηλόη λύκά, ἡ μήκωνος φύλλα. ἀλλ᾽ ὀκαὖ δλιπαθείω φορέμ σοι ἀμφότερα γ αὐτῷ τῷ καιρῷ. τὰ γὰρ λεύκα τ θορός εἰσί. τὰ δὲ τ μήκωνος φύλλα, τ χειμῶνος. μήκωμ δὲ λέγεται ἡ κεφαλή, ἡκὰ αὐλιγφόρ Βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη λυσθλέα. Ἐρυθρὰ πλαταγώνια. Τὰ δ μήκωνος φύλλα φησί, ἡκὰ τὰ δ αὐχμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσαμ ὁ ὅτι ψοφεῖμ. πεφώτες γὰρ αὐτὰ ἡ τὸμ αὐτίχειρα ἡ τὸμ λιχανὸμ δακτύλομ, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ ἡ ὅτω σημαῖνοντα εἰ ἀγαπῶντα ὑπὸ τῶν ὁρωμένων. ὥσπερ ἡ ἀπὸ τ δ πλαταγῶν Ψόφος, εἰ ἀψόφως ὧν ἡδέως Νῶμ μὲν ὦ κόριον. λέπεται ῥίνων ὦ κόρη ἐπεὶ ὁ βραγχίας ἔχω, τετέσιμ ὀκ ἰχθὺς ἐγκόμιον, μαθεῖμ ἐμὲ τὸ νεῖμ, τετέσι τὸ πλέειμ. καὶ κολυμβᾶν. ἐαύ πρ ἀφίκηταί τις ξένος γ αὐτοῦθα μετὰ νηός. ὅρος γὰρ ἐμὲ διδάσκειν δηλονότι πλέειμ. ἵνα μάθω τι γλυκύ ἐστιμ ὑμῖν ταῖς νηρείσι. δηλονότι τὸ κατοικεῖμ τὸμ βυθόμ. Ἐξ ἰχθύοις γαλάτεια. Τὸ ὦῶν. εἴθε ἐξελθοις ὦ γαλάτεια. καὶ ἐξελθεῖν, εἴθε

λάθοιμι

λήθω λαθοις ὥσωρ ἐγὼ νιῶ γὰ τοῦθε μαθήμων, εἰς γὰρ οἶκον ἀπελθεῖν κὴ εἴθε βουληθείης σιὼ ἐμοὶ ποιμαίνειν, κἀὶ ὁμᾶ γαλαε ἀμέλγειν. κἀὶ εἴθε βαληθείης ἀπὸ κοινᾶ τὸ χῆμα, τυρὸν πῆξαι, πτέαν θρασικωτάτ τιω ἐμβαλοῦσα. Ἁμαὶ τυρὸ ἀδικεῖμε. Ὅπ ὁ μαστροπεύειμοι. αὕτη αὖ εἴη φόρκιω θυγατης ἡ θόωσα. καθὼς φησὶν ὁ ποιητής. ἄλλως. ἆρ ἀγροικικόν, κὴ ἀφελὲς τὸ ἦθ. ὅτι ἡ μήτης μου ἀδικεῖμε μὴ προαγωγεύσασα τιὼ ἐμιὼ ὁρωμένω πὸς ἐμέ. κἀὶ τοῦτα ὁρῶσά με ὑπὸ τοῦ ὁρῶτ ἰχναινόμενον, ⸗ λεπτυνόμενον μαθ' ἡμέρην ἢ μοῖραν. ἀλλ ἆρ κἀὶ ἐγὼ αὐτιλυπήσω αὐτιὼ, προφασιζόμεν ὅτι τιὼ μεφαλιώ μου ὀδυνῶμαι, κἀὶ σοῦ πόλας μου ἀμφοτέρας. ἐπεὶ τοῦ ὁρῶ τὸς μὰ φρονπίζει. Ὦ κύκλω κύκλω. ὥσωρ συγραφεὺς, ⸗ ἀλγήσας τιὼ ψυχιὼ ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως, πὸς ἑαυτὸν ὀδυλέγεται. πᾶτας φρενήρεις ὦ κύκλω ἐκ τῶ πεπλανημένους, κἀὶ τῶ πλανημένους ἔχεις. ἐὰν ἀπελθὼν μεταβίσκους συμπλέκης, κἀὶ πόαν θρίξας τοῖς ἀρνίοις φορέοις, ἴσως ἡμέριο φρονιμώτερ. Ταὶ πρεσίαν ἄμελγε. Ὁ νᾶς. τὶ πὸς ἀμηχανίαν τρέπῃ. ἡσίοδ. Νίπ ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν τὰ αὐτοῖμα διώκει. Κατὰ τιὼ παροιμίαν ἆρ λέγει. τὸν θέλοντα βᾶν ἔλαινε. ἄγαν τιὼ ἀγκπόδαν φίλῃ. Οὕτω τοι πολύφαμ. Πρὸς τὸν νικίαν ὁ λόγ, ἀπὸ τοῦ ποιητ. οὕτως ὁ πολύφημ φησὶ μετεχειρίζετο τὸν ὁρῶτα ἐθραυπευε μελισγῶν.

Γᾶρ δὲ δῆγμ. Εὐχρέστερον δὲ δίεζε, πρὸ μιθὸν δοῦναι, εἰς θεραπείαν τοῦ ὁρῶντος δηλονότι. ἢ εἰ χρυσίον εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὸν γαλαπτέαν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΒ΄ ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ πρὸν εἰδύλλιον ἀΐτης. γέγραπται δὲ ἰωνικὰ διαλέκτῳ. ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἀφηγηματικόν. ἀφ' ἑνὸς γὰρ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τουτέστι τοῦ Θεοκρίτου. διαλέγεται γὰρ ὡς ὁρατὴς πρός τινα ὁρώμενον, οὐ πλέον τριῶν ἡμερῶν ἀπηλλαγμένον. ὅθεν φησίν, ἦλθον μετὰ τρεῖς ἡμέρας. ἐγὼ δὲ γὰρ μιᾶς ἡμέρας γεγήρακα, ὡς πόθῳ. ἔστι δὲ εἰρωνικὸς ὁ ὁρατὴς, κατὰ τὴν τῶν ἀμυκλαίων διάλεκτον. ἀΐτης δὲ, ὁ ὁρώμενος ὡς θετταλοὶ φασίν. λύκεται δὲ ἵνα μετὰ θάνατον γένοιντο ἀοίδιμοι. ἐπαινεῖ δὲ καὶ σὺν μεγαρεῦσιν ὡς τιμιήτας τὸν διοκλεῖ πολεμαρέστιον ὄντα, ὧν τὰ φίλα ἀγωνί. γὰρ ὧν οἱ νέοι ἠγωνίζοντο φιλήμασι. καὶ ὁ μᾶλλον φιλήσας, ἐστεφανοῦτο βαρεῖ στεφάνῳ, καὶ ἀπήρχετο πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Ἦλυθες ὦ φίλε κοῦρε. τρίτην σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ, ἦλυθες. ὦ φίλε μοινίε, ἦλθες μετὰ τρεῖς νύκτας τε καὶ ἡμέρας. εἶτα ἐπαναφορά ἤρηκεν, ὃν βραδέως ἦλθες.

Οἱ δὲ πόθοῦντες. οἱ δὲ ὁρῶντες γὰρ μιᾶς ἡμέρας ἀπηλυγόμενοι

» ρόμβνοι, γηρῶσιν. ἔσι δὲ πρὸς τὸ ὁμηρικόν. Αἶψα γὰρ ἡβητήν, βρορὶ λαταγηράσκουσιν. ἢ οἱ δὲ ποθοῦντες. ἡ ἡμέρα μιᾶ γηρᾷ τὸν ὁρῶμενον ἀπτυγχάνοντες. ἄλλως. οἱ ὁρῶντες, ἐμίας μόνον ἡμέραν τὸν ὁρώμενον ἀπολειφθέντα, τὸν πᾶσαν ζωὴν ἐστερῆσθαι τῆς αὐτῶν παρουσίας νομίζουσιν. Ὅσον ἔαρ χειμῶνος. Ὅσον ἢ ἡδύτης ἐστὶ τὸ ἔαρ τοῦ χειμῶνος, ὅσον ἡ οἴης τὶς ἰδίας ἀφνὸς πλουσιότερα. ὅσον ἡ παθοῦσα πολυμοιρότερα τῆς πολυγάμου γυναικός, ὅσον ταχυτέρα ἡ ἔλαφος τοῦ μόχθου, ὅσον ἡ ἀηδὼν γλυκυτάτη εἰς τὸ ἄδειν πλησιόπτερον τῶν ποταινῶν πάντων, τόσον φανεὶς σὺ ὑπέρφανος ἐμέ. κατέφυγον δὲ ὑπὸ σὲ αὐαλυχὼ λιγυόμενον πλησιόπτερον. ὥσπερ καὶ ὁ λοιπὸς ὃν ἥλιος φλεγόμενος, ὑπὸ σκιὰν φυγὼν ἐλθὼν, οὕτω λαγώοι πολλαπλασιάζουσιν ἀσμένως. Εἶθ' ὁ λαλοὶ πνοὺς εἶναι. Εἴθε φησὶν γὰρ ἐχώρουν ὁμοίως γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ὁρῶντα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων θεὸν τοῦτον ἡμῶν ἡ Θιλίαν ᾖ. εἴθε δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέροις ζώμενοι οἱ ὁρῶντες γένοιντο, καὶ ὧν πνοὺς ἀταραχῶς. γενόμενα ἢ καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις, λόγος ἀδόμενος. ὃν δύο ἰνὲς, ὧν ἀλλήλοις ἐγένοντο σωματοκινητὸς τῶν ὁρώντων. Ἐπεσομένοισι δέ. ὧν πᾶσι ἢ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι. ἤτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενόμενα ἀοιδή. ἤγουν ἄκουσμα, λέγουσι πλησιόπτερον. Δοιὼ δὲ πίνε. ὅτι ὡς τοῦ

πολεμιστήρους. ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τὴν Ἰλιάδα ἡμῶν μνημονεύοντες, λέγωσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἕτερος μέν, ὑπὸ λακώνων λεγόμενος εἶς τῶν ἡλίους φυτέσιν ὁρᾶσθαι. ἕτερος δὲ ὑπὸ θετταλῶν αἴτας. τὸ φυτέσιν ὁρώμενος. οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν. τὸ χρυσοῦν γένος ὡς ἔοικεν ὄντες. Φῶθ' ὁ μέν, ἷς ἔις τῶν ἡλίος. φαέθων δ' ὁ μυκηναῖός φησιν. ὁ δὲ τρίτος ὃν οἱ μυκηναῖοι ἕκτον ὀνομάζουσιν. ὅτι γὰρ τὸν ἱππασίῳ ἕκτον φασίν. ὁ δὲ ἕτερος τῶν δεύτερος αἴτης. ζυγέσιν ὁρώμενος. τὼ ἀλλήλω δὲ φιλίαν ἰσόρροπον εἶχον. ὡς ὦν ζυγοῦ ἰσοστάθμου. ὡς ἔοικε δὲ τό τε ἦθος πάλιν ἄνθρωπος ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους, ὅτε ὁ φίλος αὖ τε φίλῳ. ἀμύκλαι δὲ πόλις λακωνική. Εἰ γὰρ τοῦ τῶν πάτερ ἱερώνισα. Εἴθε γὰρ τῶν ὦ ζεῦ γένοιο ἢ τ' ἐρώνα. ἢ ὦ ἀγήρω ἀσαύατοι, ἤμαρ, ὦ ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ οἱ μὴ γηρασκοντες, καὶ ἀθανάτοι. ἄλλως. Εἰ γὰρ ἀγήρω ἀθανάτοι. Νοητέον ἐξωθεν, ἡμεῖς. τῶν δὲ τὸ ὡς θεὸς αὐτὸς εἶναι φησίν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς μετὰ γενεσθαι, δι' μνήμης εἶναι καὶ ἀθλεῦσαι, καὶ μὴ. ὦν κλησθῆναι. ἢ εἰ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς ὦ ἀθανάτοι. ἤμαρ δι' μνήμης τ' ἀφέρομεν. ὄντες. τὸ ταῦ εἴθε ἀθανάτοι γένοιμεθα, μηδόλως γήρως γευόμενοι. εἰ δὲ συμβαίη ἡμᾶς θανεῖν πληθύοντι, εἴθε ἀγγείλειεν ἡμῖν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τοῦ ἄλου, μετὰ δεκάδος γενεᾶς, ὅτι ἥσυχοι τῷ Ἰλίῳ καὶ τοῦ ὁρωμένου, τοῖς πατράσιν ἐγκάτοικοι. μάλιστα δὲ, τοῖς τῶν

εἰδέων

ἠϊθέων στόμασι δηλονότι. Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι. ἀλλ' οἱ θεοὶ μὲν ἔσονται οἱ οὐρανίωνες ὑπέρτεροι τούτων. τουτέστιν ἰσχυρότατοι βοηθοὶ ὡς ἐθέλουσιν. ἐγὼ δὲ ἐπαινῶνσε τὸν καλὸν, οὐ ψεύσομαι. οὐ δὲ ὦν τῆς ῥινὸς τῆς ἐμῆς ἀναβλαστήσουσι τὰ τοῦ ψεύδους σύμβολα. ἄλλως. Ἐγὼ δέσε. Ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων, λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον, οὐ ψεύσομαι περὶ σοῦ. οὐ δὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦμα γεννήσω, ἢ μᾶλλον φύσω. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια, ψεύματα καλεῖν. καὶ εἶναι ταῦτα σημεῖον ψευδολογίας. ἢ ψεύδεα ῥινὸς, φύσκαι ὦν τῆς ῥινὸς λευκαὶ αἱ λεγόμεναι ἴονθοι, ἢ ὄνθιοι ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γενόμενα. ἃς ψυδράκια ἐκάλουν. καὶ οἱ σικελιῶται τὸν ταῦτα φύσαντα, ψευδυγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. ἴονθος δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ὄνθος οἱονεὶ μολισμὸς τῆς ὄψεως. Ἢν γὰρ καί τι δάκνης. ἐὰν γὰρ καὶ λυπηρόντι ἢ δηκτικὸν δράσης, ὁ λόγος ὁ τρώσας ἰάσεται. ἢ ἐὰν γὰρ καὶ δηχθῶ ὑπὸ σοῦ, τὸ μὲν δῆγμα τεθεράπευκας, καὶ ἀβλαβὲς ἐποίησας. μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον ὠφέλησας. καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸν εἶκον, ἔχων τὸ ἴσον μέτρον τῆς φιλίας.

Νισαῖοι μεγαρῆες. νισαίους οὓς πρὸς τῆς ἀττικῆς. ἐπίνηον γὰρ μεγαρέων ἡ νίσα. ἀφ' οὗ νισαῖοι καλοῦνται οἱ μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ, ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος. συνοικήσαντες αὐτοῖς ἀριστεύοντες. καὶ σιμωνίδης, ἐπαινεῖ οὓς μεγαρεῖς. Οἰκοίητε. Μακαρισθείητε,

ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος γὰρ ἀθήνηθεν φεύγων εἰς μέγαρα φιλόπαις ὑπερφυῶς ὢν, ἐν τινι μαίχῃ ἠρίστευσε. καὶ ὑπεραστίζων τινὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν. ὅθεν σοὺ μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ σοὺ καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλίσαντα αὐτῶν ἥδιστα, σοῦτον ὑπ' αὐτῶν, ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι. ἄλλως. ὦ μεγαρεῖς οἱ τὴν νίσαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχείοι τε ὀλβίως, τῇ ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα. ἐπεὶ τὸν ἀθηναῖον διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐρασὴν παιδὸς γεγονότα. καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθήκατε. ἐν ᾧ ὁγλυκύτατα φιλήσας, καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλητρῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας, βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθεὶς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Ἤπου τὸν χαροπὸν γανυμήδεα. ὄντως ὁ κριτὴς φησὶν εὔχεται τῷ γανυμήδει, ἵνα ὠλτήδειον ἔχῃ τὸ στόμα, πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως. ὡς ἡ λυδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσὸν, εἴσε καλὸς, εἴτε καὶ μὴ. ἡ λεγομένη χρυσᾶ. ὡς σοὺ λίθους τούτους πρὰ λυδοῖς εὑρισκομένους.

τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. εὔχεται τῇ λυδίᾳ πέτρᾳ ἴσον ἔχειν τὸ στόμα. ἧ τινι οἱ ἄργυρα μοιβοὶ τὸν χρυσὸν δοκιμαίζουσιν.

ΣΧΟ-

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΓ', ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ εἰδύλλιον, ὕλλας. πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρων νικία προσδιαλέγεται, ὡς καὶ ἐν ὑφ' ἑλυκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ πρὸς τὸν ὕλλαν καὶ ἡρακλέα. τὸ μὲν ὕλλα, τὸν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγέντα. τὸ δὲ ἡρακλέους, τοῦ πλάνου, καὶ τοῦ περὶ τὸ ὕλλα βάθανον. Θεοκρίτου ὕλλας. Δωρὶς εἰδύλλιον.

Οὐχ' ἁμῖν τὸν ὄρφνα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκοῦμες
Νικία, ὥ τινι τῶν θεῶν πόκα τέκνον ἐγείνα.
Ὃς τὸν λίν ὑπέμεινε. λίν τὸν λέοντα ἀπὸ βυθείας τ'
» λίς. καὶ ὅμηρος. Ἐπίτε λίν ἄγαγε λαίμων. καὶ, λὶς
» ἄϋγμύει. ἴσως εἶπεν γὰρ λέοντας ἡρακλέους ἁλῶναι, τὸν ἐλικώνιον. τὸν λέσβιον. τὸν νεμαῖον. Χαείφνη ὕλλα. Τὸν ὕλλαν σωκράτης, ὑὸν ἡρακλέους φησίν. ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος, θιοδάμου, καὶ λύνκου. βυφορείων δὲ, βυφήμου τοῦ ποσειδῶνος ἐρωμένου. καὶ ἄλλοι ἄλλων. Ταὶν πλοκαμίδα φορβῦσα, τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας ἢ λιφαλῆς πεπλεγμένας. ἵν' ἦ ὁ φορουῶν, αὐτὶ τοῦ φορῶντος καὶ ἔχοντος. Ὅσα μαθὼν, ἀγαθός. Ἀριστέλης φησίν, ὑὸν ῥασιαμαίθυος πεισθυθμῶναι τ' ἡρακλέα. ἡρόδοτος δ' ὑὸν τ'

βουκόλων ἀμφιτρύωνος. τινὲς δὲ ὑπὸ χείρωνος καὶ θεσιαδοῦς. Χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς. οὐδέποτε φησὶν ὁ ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο. οὐ δὲ μεσούσης τῆς ἡμέρας. οὐ δὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις. Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροί. οὔτε τὸν καιρὸν καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ ἐν οἰκήματι τινὶ ὄντες, ἀπεβλέποιεν εἰς τὴν κοίτην. πτερυσσομένης τῆς μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης τὴν τελευταίαν ἐκδιεχόμενοι τροφήν. ὀρτάλιχοι δὲ, νεοσσοὶ μικροὶ, μηδέποτε πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες, καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες, μητρὸς περιπτυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λαβὴ τοὺς νεοσσούς. πέτευρον δὲ, Σανίδιον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ὦ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεραμίων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν. ὡς καὶ ὅμηρος. Αὐτοὶ δ' αἰθαλόεντας ἀναρῶγας μεγαίροιο. τινὲς δὲ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν, οὕτως αὐτὸ ἔφη. τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτω. μέχρι τοῦ, αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων. Πάλιν ὁ λόγος πρὸς τὸν νικίαν, φίλον ὄντα τοῦ Θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόκριτος πρὸς αὐτόν. ὅτι. ὡς ἐδοκοῦμεν ὦ νικία, οὐχ ἕνεκα ἡμῶν μόνον ἐγέννησε τὸν ἔρωτα ὁ θεός. ὧτινι ἐγένετο τέκνον. οὐχ ἡμῖν μόνοις τὸ καλὸν φαίνετο καλὸν εἶναι. οἵτινες θνητοὶ ἐσμὲν, καὶ σήμερον ὁρῶμεν, αὔριον δ' οὐχ ὁρῶμεν. τουτέστι, σήμερον ζῶμεν, αὔριον δὲ τεθνηξόμεθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος, τουτέστιν ὁ στερ-

ρός

ῥὸς υἱὸς τοῦ ἀμφιτρύωνος. ὅς τις ὁ ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τὸν ἐννεμέα λέοντα, δεδούλωτο τοῦ ἔρωτι. ἠράσθη γὰρ παιδὸς τοῦ χαρίεντος ὕλλα. τοῦ φέροντος πλόκαμον. τουτέστι, τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας πεπλεγμένας. καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸν ὕλλαν ὁ ἡρακλῆς πάντα τὰ πρὸς ὠφέλειαν. ὡς καὶ πατὴρ διδάξειεν ἂν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. ἐκεῖνα δηλονότι ἐδίδαξεν αὐτὸν, ὅσα αὐτὸς ὁ ἡρακλῆς μαθὼν, ἀγαθὸς ἐγένετο. τουτέστιν, ἐπαινετός. εὖ τοιοῦτον δὲ δεδούλωτο ὁ ἡρακλῆς τοῦ ἔρωτι τοῦ παιδός, ὥς τε οὐδέποτε ἦν χωρὶς αὐτοῦ. τουτέστι, κεχωρισμένος. ἀλλὰ δι' διαπαντὸς συνῆν καὶ ὁμίλει αὐτοῦ. οὐκ γὰρ δίδωσιν ὁ λόγος, τοῦ μηδέποτε ἀφίστασθαι τοῦ παιδός. μήτε τῷ μέσῳ τοῦ ἤματος, τουτέστι τῇ μεσημβρίᾳ, μήτε ὁπότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. οὐκ γὰρ σημαίνει, τὸ ἀνατρέχει ἡλεύκιππος ἠὼς εὖ τὸ δῶμα τοῦ διός. τουτέστιν, ἡ ὠδὶ λευκῶν ἵππων ὀχουμένη. μήτε ὁπότε ὄρνις τὶς νεοσσοὺς ἔχουσα καὶ ὄντας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ ἡλίου δύνοντος ἐπὶ ξύλου καθημένη, γὰρ τὰ πτερὰ αὐτοῦ περιβαλλοῦσα, σκέπει καὶ περιθάλπει. οὕτω πεπαίδευτο ὁ παῖς αὐτῷ κατὰ θυμόν. τουτέστι, κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρέσκειαν. Αὐτοῦ δ' εὖ ἕλκων. ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. ὥσπερ αὐτόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἕλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος, μὴ δὲ ἐλλείπων, ἀνὴρ γένοιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἕλκειν. Μιδεάτιδος. Μίδεα πόλις ἄργους.

οἱ δὲ λώμλω αὐτὸν φασίμ. ἀργέα δὲ καὶ ἡ ἀλκμλώη.
Ἄτις λυαντεᾶι. Καρύστιος ὁ περγαμλωὸς φησὶ, λυαντέας μὲν τοὺς ἀνθρώπως. τοὺς δὲ θεῶν, ὄρκου φύλακας γενέσθαι. Τιμοθέως δέ φησιν, ἀπὸ τοῦ ἱερὸν ὥσπερ σάδιον, εἶναι νησίδιον συμπεπλεγμένης. καλεῖσθαι δὲ τὰς πύργου ἄκρας λυαντέας. Συμφορμάδλω. δέ τὸ συμπρέχειν ἀλλήλαις, καὶ συμφέρεσθαι. καὶ συμβραύειν τὰς δέ προφώσας ναῦς. μόνον δὲ τὸν ἀρχὸν φασὶ προνοίας ἢ ἀθλωᾶς δέδεγμένον. ὧν δὲ προσπεσόντες ταῖς συμπλοκάσι πέτρας ὡς εἰ δέδαιάν τις ἅπαξ ναῦς αὐτὰς ἀβλαβῶς, καὶ τὰς μετὰ τοῦτο μηδέποτε πάσχειν δεινόν. ἀφ' ἐκείνου οὖν τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ ἡ ἀργὼ δίεβη, ἔσωσαν ἢ συμφορμῆς. Βαθὺν δ' ἐσέδραμον φάσιν. Φάσις ποτάμος καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ κόλχοις. παρ' ὃν Ἕλληνες. μιλησίων ἄποικοι. Ἀντέλλοντες πελειάδες. πρὸς ἀνατολὴν φυσὶ τῶν πελειάδων, ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πολλὸν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες εἰς κόλχους. ἔστι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου φθινοπώρου. διὸ καὶ ἐπάγατε, τετραμμένου εἴαρος· φυτέσι, λήξαντος. ἄλλως. αἱ πελειάδες φησὶ καλλίμαχος τῆς βασιλίσσης τῶν ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες. αἱ πελειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὗται χορείαν καὶ πανυχίδα σωτηρίου τοῦ διονύσου. ὁ δὲ νῦς. λαβ' ὃν φησὶ καιρὸν αὐταὶ τέλλουσιν αἱ πλειάδες, θάλλει τε πᾶσα γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τίκτουσί τε ἀπὸ πλείονα φρόντιζον. τὰ δὲ

δὲ ὀνόματα τῶν πλειάδων εἰσὶ τοῦτα. λοικνυμώ. γλαυνία. πρωτις. πῆθωνία. μαῖα. σουνχία. λαμπαδώ.

Θεῖος ἄωτος. ἄωτος τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἀνθέων. οἷον, οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων. τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. εἴρηται δὲ ἄωτος, ἀπὸ τοῦ ἄημι. ἄημι, πνεῖν καὶ ὀδωδέναι.

Εἴσω δ' ὅρμου ἔθεντο. καθ' ὁρμίσθησαν ἐν τῇ πόντου πόδι. ἡ τ' λίου τὴν νῆα καλαμώνιον πρὸς αν. ἔνθα τὰς ἡ τ' λίου τὴν ὕλλαν. ἢ ἔνθα καὶ ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων κατελείφθη. Ἔνθα λιανοῖ αὖλακας. Εἰς τὸν τόπον τῶν λιανῶν. λιανοὶ γὰρ οἱ τ' λιον οἰκοῦντες. ἥτις νῦν καλεῖτο πρὸς αν ἀπὸ τοῦ τῶν ἀθλων Βασιλέως πρόσω. λιος δὲ ἀπὸ λίου τοῦ υἱοῦ ὀλύμπου. ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ ὄλυμπος.

Σιβάδλεσιν ὄνειαρ. ἤγουν ταῖς κοίταις ὠφέλεια. παρ' ὅσον ἐποίουν τὰς σιβάδλας ἐκ τῆς τῶν λιμνῶν φυομένης ὕλης. σιβάδλας δὲ καλοῦσι, τὴν ἐξ ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν. ἄλλως. Αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων. τὸ ὠαῦ μέχρι τοῦ. Ἔνθα βούρμου ὀξύ. Βαθὺ δὲ τὰ μὲν λύπειρον, ἔχειόντως. ἀγόμενον δὲ ὑπὸ τῶν αὐλῶν τῷ ἡρακλεῖ, ἵνα ἀρβαίη εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα, φυτέσιν ἀνδρεῖον ἀναφανείη. μὴ φονεύμενον τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλονότι. ἀλλ' ὅτε ὁ ἰάσων ἔπλει εἰς τὸ χρύσεον δέρμα, ὁ υἱὸς τοῦ αἴσονος, σωὲ πλέον δὲ μεταυτοῦ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν ἑλλήνων, ἐκλελεγμένοι ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, οἵτινες ἦσαν ὠφέλιμοι. οὐχ γαρ ὅτι τὸ, ὃν ὄφελός ἐ. ἀφίκετο καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τῆς ἀλκμήνης τῆς μιλεσιτίου

τῆς

τῆς ἡρωίνης ὁ ταλαεργός. τουτέστιν ὁ καρτερικός, εὖ τῆς πόλιν τὴν ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν. τουτέστι τῆς πλουσίαν. σὺν αὐτῷ δὲ τῷ ἡρακλεῖ καὶ ὁ ὕλλας εἰσέβαινεν εἰς τῆς νῆα τὴν ἀργὼ τὴν εὐέδρον, καὶ εὖ κάθεδρον. ἥτις ἡ ἀργὼ ναῦς δηλονότι, οὐχ ἥψατο τῶν πετρῶν τῶν μελαινῶν τῶν συνδρομαίδων. τουτέστι, τῶν συνκροτουμένων πρὸς ἀλλήλας. ἀλλὰ διέδραμεν αὐτάς, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαθὺν, ὥσπερ ἀετὸς διαπερᾶ τὴν θάλατταν. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ, ἔμειναν αἱ χοιράδες πέτραι ἀκίνητοι. Ἅμα δ' ἀντέλλοντι πελειάδες. τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ ἀργοναῦται πλεύσεως, λέγω τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, οὗτος γὰρ ἐστιν ὁ θεῖος ἄωτος, ὅτε αἱ πλειάδες ἀνατέλλουσι δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος ὅτε καὶ τὰ ζῶα εἰσὶν ἀπολελυμένα πρὸς νομαίς. οὗτος γὰρ ἐστι. τὸ, ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι. καὶ δὴ ὑπὸ βάντες τῆς ἀργοῦς οὗτος γὰρ ἡ ναῦς ὠνομάζετο, νότου λαμπροῦ πνέοντος μέχρι τρίτης ἡλέρρας, εἰς τὴν ἑλλήσποντον ἵκοντο. ἐν τὸς δὲ τῆς προποντίδος ὥρμησαν εὖ τὸν τόπον τῶν κιανῶν. ἐν ὧ οἱ βόες ἀροτριοῦντες, εὐρεῖαν τὴν αὔλακα ποιοῦσι. καὶ κατατρίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. ἔστι δὲ τὸ ὅλον περίφρασις. κίος δὲ, πόλις τῆς προποντίδος. ἢ κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἕω κειμένη. οἱ δὲ τὴν κίον οἱ κοῦτες κνανοί. ἐκβάντες δὲ τῆς νηὸς δηλονότι, σύνδυο δεῖπνον ἐποινοῦντο ὑπὸ τὸν αἰγιαλὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δείλης. κοίτην δὲ ἐποιήσαντο μίαν πολ-

λοί.

λοί. πρόεκειτο γὰρ αὐτοῖς λειμὼν, ὅς τις ἦν ὠφέλεια τῶν
στρωμνῶν. ἐξ οὗ τινος λειμῶνος ἔκοψαν βούτομον ὀξὺ,
κύπειρον. Κώχετο ὕλλας ὁ ξανθός. ὁ νοῦς. καὶ ὁ ὕλλας ὁ
ξανθὸς ἐπορεύθη κομίσων ὕδωρ ἀπὸ δείπνιον, ἕνεκεν τοῦ
ἡρακλέους καὶ τοῦ στεροῦ τελαμῶνος, καὶ ἐμβριθοῦς τὴν
ψυχὴν. ἢ ἀκαμποῦς καὶ σκληροῦ. οὗτος γάρ ἐστι τὸ, ἀστεμ
φεῖ. οἱονεὶ ἀστρεφεῖ. οἵτινες κοινὴν ἐποιοῦντο τράπεζαν.
ὤχετο δὲ ὁ ὕλλας, κρατῶν ξίφος σιδηροῦν. ταχέως δὲ
κρήνην οἶδεν ἔντινι χώρω κοίλω καὶ οἱονεὶ καθημένω.
πρὰ πεφύκασι δὲ ταύτῃ, βοτάναι πολλαί. λέγω, θρύα.
χελιδώνιον μέλαν. καὶ ἀδίαντον χλωρόν, καὶ σέλινα
θαλερά, καὶ ἄγρωστις, ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἐλισσομένη.
μέσον δὲ τῆς κρίνης, αἱ νύμφαι ἐχόρευον. οὗτος γάρ ἐστι τὸ
χορὸν ἀρτίζοντο. λέγω αἱ νύμφαι αἱ μηδέπω τῶ ὕπνω
δουλεύουσαι. αἱ φοβεραὶ τοῖς ἀγροίκοις θεαί. Θρία
πολλαί. Θρίον κυρίως, τὸ τῆς συκῆς φύλλον. πρὰ τὸ εἰς
τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον, καὶ θρίον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ
θρίαμβος ὠνόμασται. οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποι
οῦντες, φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαι-
νον. Κυάνεόν τε χελιδώνιον. Φυταρίον ἐστι. πλα-
τύφυλλον. μέλαν ὡσεὶ χελιδών. ὃ ἅμα τῷ φανῆναι
τῇ χελιδόνι, ἀνθεῖ. Ἀδίαντον. Βοτάνη ἐστὶν ἀεὶ καὶ
διαπαντὸς ἄβροχον. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀστερητι-
κοῦ μορίου, καὶ τοῦ διαίνω, τὸ βρέχω. ἤγουν, τὸ μηδόλως
βρεχόμενον, διὰ τὸ εἶναι ὀρθόντι καὶ ὀξὺ, καὶ γλίσχρον. ἔστι
δὲ

δὲ ὅμοιον πηγαίῳ. τὰ φύλλα ἔχει μικρότατα καὶ μέλανα. λαιὸν δὲ ὀπὴ ἔχει. ὁ δὲ ἄνθος. ὁ δὲ καρπός. ῥίζαν δὲ μόνιμον ἄχρηστον, καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ ὅτῳ, πρὸς τὸ μὴ λούεσθαι ὕδατι. ἐπεὶ ἐὰν ὑγιεινῷ ὕδατι ὦσι τοῖς φύλλοις, σήπεται, ἀλλ' ὀλισθαίνει. λοῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι.

Εἰλιτενὴς ἄτρωσις. Ἡ σωληνοειδὴς μήν. καθὸ εἰλεῖται ὡσὶ μῆκος, καὶ πολυπλέκεται τοῖς φυτοῖς λιοσοειδῶς. ἥλις πρὸς τοῖς γεωργοῖς καλεῖται ἀτρεία. ἄλλοι δὲ τὴν ἄτρωσιν φασὶν εἶναι βοτάνην προσοειδῆ λίνῳ ὁμοίως φασὶ καὶ κολλητίδαν. Νύμφαι χορὸν ἀρτίζουσι. Ἡ ὑμάζομαι. συστρέπτομαι, σωέδην φησὶ καθ' ὃν καιρὸν ὁ Ὕλλας ἦλθεν αὐτλῆσαι, τὰς νύμφας αὐτόθι χορεύειν στῆσαι. Δειναὶ θεαί. Παρόδιον φόβον ἔδοξε ὅτε αὐτοῖς ἐγγνώσιτε, καὶ ἐπάγεσθαι. ὅθεν καὶ νυμφολήπτους ζωὰς φασίν. Ἔαρ θ' ὁρόωσα νύχεια. Ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπουσα. ἀπὸ δὲ τοῦ περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος. Ἤτοι ὁ μὲν ὑγρῷ ἐπήχε ποτῷ. Ὁ μὲν δὴ νέος Ὕλλας, ὡδὶ τῷ ὕδατι τὸν κρωσσὸν, ἤγουν τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον εἶχε τὸ πολυχώρητον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐτὸ ὕδατος αἱ δὲ νύμφαι ὑπεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. τὰς γὰρ φρυγίας αὐτῷ τὰς ἁπαλὰς ἅπασιν ὁ ὀρθῶς προσέχων, ὑπεκὼν τοῦ παιδὸς τὴν ἀγγεῖα. κατέπεσε δὴ εἰς τὸ βαθὺ ὕδωρ δίκην ἀσθρός. ὅς τις πυρσώδης ὢν, εἰς τὴν θάλατταν κατέπεσεν ἀζαύφνης. ὅς τις συμβολὴν ὀπλοίας ὁδεῖ. συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπαγῇ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος, καὶ νίκανδρος. ὁ δὲ

ὕνα-

ὄνατος γὰ ζῆς ἀμαζονικοῖς, φησὶμ αὐτὸμ εἰς τὴὶ λιμήνλω πεσεῖμ, κἀὶ ἀπεθανεῖμ. λιεροσὸς δὲ σλάτ τοῦ ὠ μεγαλε ὑδροσλόχου ἀγγεῖον ὀσί. σλάτ δὲ τοῦ ὄ μικρὸ, εἶσλος ἱματίε κἀὶ πύργε. Ναύτας δέ τις εἶπεμ ἑταῖρ. ἰσλὼμ γαρ λις αὐτὸμ λιατάπεσόντα λέγει πρὸς αὖ συμπλέοντας. ὦ πᾶσλοι, μετεωρίσατε τὰ ἱσία. ὁ γὰρ ἄνεμ φορὸς κἀὶ πρὸς πλοῦσιμ ὡὶ τελειότατ. ἄλλως. Κεφότερ ὦ πᾶσλες. σὺλυτα κὴ ὑπερπᾶ ποιεῖτε τὰ ἱσία. ὄριομ γὰρ ὡὶ γενήσετ τὸ πνοῦμα. ὡς ζιότε ὄντος σημείου, ἐπαὶ πίσυ ἀσήμ. Νύμφαι μὲν σφετέροις. αἱ μὴ δὲ νύμφαι τὸμ ὕλλαν ὡὶ τῶγοναῖτωμ αὐέχεσαι, πᾷ ἐψύχοντ κἀὶ πᾷ ἐμυθοῦντο ἱλαροῖς πεσὶ λόγοις λιέοντα. Βακολικὼς δὲ τὸ παρεψύχοντ. ὡς ὠδῖ τ πνεῦμ. ὁ δὲ ἡρακλῆς ὁ τοῦ ἀμφιτρύωνος ἕνεκεμ τ πᾶσλος παρασόμενος, ἐπορεύθη λιατὰ σὺ σκύβας, λαβὼμ τὰ τόξα τὰ λυκηγορῆ. Ὤχετο μαιῶτεσί. ἤτοι σκυθεσί. μαιῶται γὰρ οἱ σκύβαι, πολιοικοῦντες τὴὶ μαιῶλιμ λίμνεμ. ἐχρῆτ ὁ ἡρακλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξοις, λιελαχθεὶς πᾷ τινος σκύθε τοὐτάρε, ὡς ἴσορεῖ ἡρόδοτος, κἀὶ λιαλλίμμαχος. Τὸ οἱ αὐτῷ ἐχαύλαιτ. αὐτὶ τοῦ ἐχώρει. ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χορῶ, χαύλω. κἀὶ ἀπὸ τοῦ χαύλω, χαυλαίω. ὥστορ ἀπὸ τοῦ ἤλω τὸ ὑλφραίνομαι, ἠυλαίω. Τρὶς μὲν ὕλλαν ἄϋσεμ. ἐκτρίτε μὲν ἐφώνησε τὸμ ὕλλαν, ὅσομ ἤρυγεμ. ἤγουν, ἐχώρει ὁλαμὸς αὐτοῦ. τουτέσιμ, ὅσομ ἠδυώατο. ἐκτρίτου δὲ κἀὶ ὁ πᾶς ἤκουσεμ αὐτοῦ βοῶντος.

Ἀραιὰ

Ἀραιὰ δ' ἱκετφωνά. Οὐ χ' ὡς ἡμῖν φύσιμ ἀδφωνῆ φωνλώ τδ ὕλλα ἔχοντ⊙, ἀλλ' ὡς γ' βαθεῖ ὄντ⊙, καὶ ὑπὸ τῶν νυμφῶν λατεχομένη. ἢ λεπτὴ δὲ καὶ ἀμυδρὰ ἢ φωνὴ αὐτδ ἐδλύετο, ἅτε γ' τοῦ ὕδατ λ ὄντ⊙. καὶ ἐγγὺς ὄντ⊙ αὐτδ, δλλ' ὁ λεπτότατος ἦν φωνῆς, εἰδλετο πόῤῥω. ἤγετο. ἐώκη πόῤῥω εἶναι. Ὡς δ' ὁ πότ' ἠγγέλος. ὁ δὲ ἡρακλῆς τῆ φωνῆς τ' παιδὸς ἀκούων, ἐκινήθη κατὰ τδ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὖ καὶ λέων χαροπὸς ὢν τῆ ἑαυτδ ἡδίτης ὢν, καὶ φωνῆ ἀκούσας νεκρῶ φθεγξαμένης, ἐπήδησεν εἰς τροφὼ ἑριτάτω. ἐκινήθη δὲ, εἰς τὰς ἀκάνθας τὰς ἀδιοδλύτους, καὶ τε τάρακτο πόθῳ τοῦ παῖδα. ἐπῆλθε δὲ πολλὼ πόνα χῶρον. Σχέτλιοι οἱ Φιλέοντες. ἐλεεινοὶ οἱ Φιλδντες. καὶ γὰρ ὁ ἡρακλῆς πολλὰ ἐκακοπάθησε πλανώμεν⊙ εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς δρυμούς. τὰ δὲ τ' ἰδλον⊙, ὧν δλυτρῶ λόγω ὧν αὐτῷ. ῥυτὴσι τὸ ἀκολαθεῖν αὖ τοῦ οὐδὲν ἤγεῖτο. Ναῦς μ' ἄῤῥωνα. ἡ μὲν ναῦς τὰ ἄῤῥωνα εἰφε μετέωρα, δλλα τῶν πδόντων. οἱ δ' νέοι ἐκάθηρον τὰ ἱσία κατ' τὸ μεσονύκτιον πδρμυνόντου τοῦ ἡρακλῆ. ὁ δὲ ἡρακλῆς, ὡς μαινόμεν⊙ ἐχώρει, ὅπου οἱ πόλεις αὖ τοῦ ἔφορον. ὁ γὰρ θεός, τετέσιμ ὁ ὁρῶς, τὸ ἡ πδ αὐτ' ἐνοπή. οὖρο γάρ ὅτι τὸ ἄμυσσεν. ἀμύσσω γάρ, τὸ δλλ ξηρδ τῆ σάρκα τέμνω. ὄθεν καὶ ἀμυχαί, αἱ τδ δλρίματος τομαί. Οὕτω μ' κάλλις⊙. Κατὰ οὖρον τὸν τρόπον ὁ κάλλις⊙ ὕλας, ᾧ αἰθμι⊙ τῆς θεοῖς ἐγεγόνει. τὸν δὲ ἡρακλῆ, οἱ συμ-

πλέοντες

πλέοντες ἥρωες ἐλοιμόρδην. λέγοντος σπλανότι λειποναύταν, διότι κατέλιπε τὴν ἀργὼ τὴν τριακοντάζυγον. τουτέστι τὴν πολυκάθεδρον. ἢ τὴν τριακοντα ἐχούσαν καθέδρας ὀρεσσῶν, ὡς ἑξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. τὸ δὲ ἠρώησεν, αὐτὶ τοῦ κατέλιπεν. ἀξιέφυγεν. ἀντὶ τοῦ ἀραιῶσθαι. Περὶ δὲ τοῦ ἡύλχους. Ἰδίως περί φησιν ὁ Θεόκριτος τὸν ἡρακλέα εἰς ἡύλχους ἐλθεῖν. ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα ὅτι βουλῇ ἥρας ὑποδήσεν ἡρακλῆς, ὥστε τοὺς τὸν ἰόλαον καταρθῶσθαι μόνον σὺν ἐκεῖνον τὸν εἰς ἡύλχους πλοῦν, καὶ μὴ ἀξιόποινα σθῆναι τὸν ἆθλον αὐτοῦ. Ἄλλως. περὶ δὲ τοῦ ἡύλχους. ὁ δὲ ἡρακλῆς τῶν ἀργοναυτῶν ἀκροπλουσάντων σπλανότι, περὶ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἡύλχους, καὶ εἰς τὸν φᾶσιν τὸν ἄξεινον. τουτέστι, τὸν κακόξεινον. μυσόντας δὲ ἡύλχους φησὶ λιθοβολῆσαι, ἀπὸ ἡύλχου τοῦ φάσιδος.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΙΔ' ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΑΜΒΙΣΤΑΣ ΟΥΤΩΣ. Η ΘΥΩΝΙΧΟΣ. ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΔΕ ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Θ. ΧΑΙΡΕΙΝ πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον.
Αἰ. Ἀλλὰ σὺ χαῖρε καὶ σὺ γ' αἰσχίνα.
Ὡς χρόνιος. Θ. Χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα.
Προλέγει, ὁ αἰσχίνης λέγων χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα.

θυώνιχον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ, τὸ γνώιτε. ἢ τὸ λέγω. Τί δέ τοι τὸ μέλημα. Ὁ θυώνιχος. οἶδα λαγὼ ὅτι βραδέως ἥκω. τί δέ σοι ἡ φροντίς. ὁ δρώμενος φησί. προσσομβυχὼς λώσα. ἤγουν ὁ ἡδέως γνώμων. Ταῦτ' ἄρα λεπτός. Διὰ τοῦτο λεπτὸς ἐγνώσθω αἰχίνα. καὶ ὁ μύσαξ ὅτος πολὺς ὢν, ἐκ τῶν φροντίδων δὲ ἐτύγχανε τῶν μελέας. Αὐαλέοι δὲ λίκνοι. Ἀντὶ τοῦ κυμῶντες οἱ γένειον, καὶ οἱ λίκλινοι λαπάξηροί εἰσιν. ὡς δία τὴν λύπην, καὶ τὸ λέιρεσθαι πεδαιτομένω. Τοιοῦτος προσώπης ἀφίκτορ συβαγορεισαὶς. Τοιοῦτός τις ἦκεν ἀθλιώτατος εἰς σικελίαν πρὸς τύτο ἐπαγγελλόμενος συβαγορικὸν λόγμα. τινὲς δέ φασι τοῦτο λέγειν, εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον. ἀκούσαντες αὐτὸν γὰρ ἰταλίας λαβεῖν εἰς σικελίαν, σωτάξόμενον διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. διαφέρουσι δὲ συβαγορικοὶ τῶν συβαγορισῶν. ὅτι οἱ μὲν συβαγορικοί, πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος. οἱ δὲ συβαγορισαὶ, πολυτελείαν καὶ ἀκμὴν δὲ διαίτης ἔχουσιν. τινὲς δὲ συβαγορισὰς λέγουσι, τοὺς ἀκροατὰς ἔχοντας τὰ συβαγόρου, μὴ ὄντας δὲ φιλοξένους. συβαγορικὸς δὲ, τοῦ ὅτω φρονοῦντας ὡς ἐκεῖνος καὶ ἡδὺ συβαγόραν διαιτωμένους. ἐλέγετο δὲ ὁ Πλάτων τὴν συβαγόραν ὅτως ἀκροᾶσθαι, ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ. ὥστε συβαγορισὼν τὴν πλάτωνα εἰρῆσθαι. τὴν δὲ συβαγόρου, οἱ μὲν ἦσαν πρὸς θεωρίαν διατεινόμενοι. οἳ προεκαλοῦντο τε βασικοί. οἱ δὲ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα.

οἳ προ

οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγενόμενοι τῷ πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταί. πυθαγόριοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζητηταὶ, πυθαγορισταί.

Ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμίν δοκεῖ. Ἐμοὶ φησὶ δοκεῖ ὅτι λιμόττων, ἤρατο καὶ ἐκεῖνος ἤγουν ἐπεθύμει ὀπτοῦ ἀλεύρου. ὅθεν ὠχρός τις ἦν. Γαίσδεις ὦγὰ θ' ἔχων.

Ἀττικῶς τὸ ἔχων, παρέλκει. ἤγουν, σὺ μὲν παίζεις. ἐμὲ δὲ ἡ χαριεσσα κυνίσκα ἐκμαίνει. Λασῶ δὲ μανείς ποκα. Λανθάνω φησὶν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών. εἶτα δὲ μέσου, τὸ, θρίξ. ἤγουν ὀλίγου δέεται τὸ μεταξὺ, τοῦ πάντη μεμανῆναι. Ἄσυχος, ὀξύς. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυνόμενος. ἢ ὅτι μανιώδης εἶ, ἠρέμα οἷον ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος. οὐ γὰρ πάντη σιωπηλὸς ὑπάρχεις. Ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν. Ἀλλ' ὅμως εἰπέμοι τί τὸ νεώτερον. ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε.

Ὠργεῖος κἠγών. Διηγεῖται τὴν τῆς μανίας ὑπόθεσιν. Ἀνῶξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς. Οἶνον δηλονότι θρακικόν. ἢ οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τῆς θρᾴκης. παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν. ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι. σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει ἀντλεῖσθαι τῆς λήνου. Βολβός τις κολχίας ἐξηρέθη. Βολβὸς εἶδος βοτάνης, ὁμοίας κρομμύω κολχικῶ. Ἤδη δὲ πρωϊόντος, ἔδοξ' ὑπηχεῖσθ' ἄκρατον, ὦ

τιν᾽ ἤθελ᾽ ἕκαστ᾽. ἤγουν, ἤδη δὲ πολυόπτου τοῦ ποτ᾽ ἐδόξῳ ἡ μὴν ὠὴχεῖσθαι ἄκρατον. ἤτοι, λαμβάνειν καὶ ἐπαφρόδιτον. οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις. ἄκρατον λαμβάνειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς δρωμένους ἢ φίλους, ὠὴχεῖν τῇ γῇ καὶ φθέγγεσθαι τῶν φίλτατων. τὰ ὀνόματα. Ἔδει μόνον ὦ τιν᾽ εἰπεῖν. ἔδει δὲ φησι μόνον εἰπεῖν, οὐ χάειν ὁ οἶν᾽ ἐχεῖνο. Ἄμμδυ μὲν φωνδῦντδυ. Ἡ μεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστον ἐπίνομεν. Ἄδ᾽ ὧδε πρεόντ᾽ ἐμοῦ. αὖτη δὲ ἡ λιμίσκα δηλονότι, οὐκ ἐπιεπρόντ᾽ ἐμοῦ. ὧδε ἀκριστέως με ἠξίωσεν ἐν τῷ ὠὴχεῖσθαι, αὐτὴ λυάθης. τίνας οἴμε ἔχειν δοκεῖς διαθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα. οὐ φθεγξεῖ, λύκον εἶδδυ. Τὸ δ᾽ ἀμφιβόλως εἰρηται. ἢ ὅτι λύκδυ ὁρᾷ ἡ λιμίσκα. ἢ ὅτι καθὸ οἱ ὀφθαλμοὶ ἄφνω τοῦ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ ἐναντίως εἴρηκεν. οὐχὶ μήποτε τοῦ λύκου ὤφθης, ἀλλὰ μήλυκον εἶδδυ. Ἔπαιξέ τις ὡς σοφὸς εἶπεν. Ἡ λιμίσκα φησὶ πρὸς ἐμὲ εἰς αὐτὴν παίξαντα ὡς σοφός τις. καὶ ἅμα τοῦτα εἰπὸν καὶ μνησθεῖσα τοῦ λύκου, οὕτως ἐφλέγετο ὡς κἀλύχνου δυκόλως ἅπτ᾽ αὐτῆ ἅψαι. Μάταν δὲ ἄνδρα γνοιεν. τουτέστι, ματαιοπόνως ἐπαλγοῦν. οἷον, μάτην αὐδρὸς πόνους ἔχων. ἀλλὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ αὐδρὸς ῥώμῃ. Τᾶμος ἐγὼ ἦν, ἴσης. Τότε ἐγὼ ἰσὴν αὐτὴν ἐλαύνειν οἷόν με σὺ θυώνιχε γινώσκεις ὀργίλον, πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῆ ἔπαιον. κόρρην γὰρ τὴν γναθον

γνάθομ κὴ σιαγόνα, οἱ ἀπηνοί. Τλίω τὰ σὰ. λαλκεια μᾶλα ῥέοντι. Ἐκείνω φησὶ τῷ λύκω τὰ ῥέοντά σου λάκηνα μᾶλα πίπειμ. Ζυτέσιμ ὁρῶς, καὶ ὠθυμία. μήλοις γὰρ ἐικασέομ σὺ ὁρῶτας, ἀλλὰ τὸ πόλι αὐτοὺς κάλλω. Μαῖσακα δ' οἵα τέκνοισιμ ὑποροφίοισι χελιδών. οὐχ οὕτω τις χελιδὼμ τροφιὼ λᾶζα ζῖς νεοσοῖς ταχέως πάλιμ ὑποίσρεφφ ὠὴ τῷ ἑτόρα κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιπᾶζα τὸμ λίφρομ ἤγαμ, τ᾽ καθέδραμ ὤχετο. μαλακᾶς ἦ, πρόβομ αἰγωικὸν μαλακαῖς κάθλωται λαθέδραις, ὡς γὼ συρακόσαις. Ἰθὺ δ' ἀμφιθύρα. ἤγαμ ἰθύ. αὐτικρὺ τὸ οἴκα ται διθύρα. ἀμφίθυκομ γὰρ τὸ δίπτυχομ, ταυτόν ὄτι. διηθῖ δὲ τὸ δίθυρομ. Ἃ πόλις ἄγομ. ὅπα οἱ πόλις ἦγομ. Ἄβακφ, ταῦρ᾽ ἀν' ὕλαμ. πθροιμία ὅτιμ, ὠὴ τ μὴ αὐασρεφόντωμ. ἀλλὰ τὸ, σὺ ταύρα ὕλης ὠὴ λαμβανομθύα ἀληπτος εἶν. Ταὶ δ' ὀκτώ. Ψηφίζει τὰς ἡμέρας ἀφ᾽ ἃ π' ἀλλήλωμ ιεχωρισμθνοι εἰσί, καὶ ἀφ' οὗ οὐ ἐκάρισω ἡ] πάρας τὰς τρίχας. Ἃ δὲ λύκω νιῶ ωαύτα. αὐτὴ δὲ ἡ] τὰ ωαύτα ᾠδ λύκω ὅτιμ. ὡς τε ἡ νυκτὸς αὐ ᾠδ τ] θύραμ αὐτῶχθαι. Ἄμμοθ δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, ὅτ' ἀριθμηθί. Ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῖ δ' γ' ἀριθμῶ ἐσμέν. ὥσπορ δ' ἢ οἱ μιγαρεῖς ὑπὸ θ ωυθίας ἐλέχθη(αν) ἐὰν ἴνος ἄξιοι λόγα. Ἰσορεῖ γὰρ δεινίας, ὅτι οἱ μιγαρεῖς φρονιμαλοθγόντες ποτὲ ὅτι μεθτιοι τῶ ἐλλιώωμ ἐσιμ, ἐπύθοντο τὸ θεῦ τίν᾽ μεράπονες τυγχάνειμ. ὁ δ' ἔφη.

„ Παίης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἄργος ἄμεινον.
„ Ἵπποι θρηϊκίαι, λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.
„ Ἄνδρες δ', ὣ πίνουσιν ὕδωρ καλλῆς ἀρεθούσης.
„ Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
„ Τίρυνθος ναίουσι, καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου
„ Ἀργεῖοι λινοθώρηκες κεύτρα πτολέμοιο.
„ Ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
„ Οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Κεἰμὲν ἀχρεβέξαιμι. Καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς, δεόντως ἄν μοι τὰ πάντα προχωροίη. Νῦν δὲ ποθ' ὡς μῦς φαντὶ θυώνυχε γεύμεθα πίσσας. παροιμία ἐστὶ, τὸ μῦς γευόμενος πίσσης. λέγεται δὲ, ὠθὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, καὶ δυσεξειλήτως ἀπαλλασσομένων. ὥς περ γάρ φησιν ὁ πίσσης γευόμενος μῦς ἐνειληθεὶς κρατεῖται, καὶ ζῶν κιμωρεῖται, οὕτω κἀγώ. Ἄταχος εἰς αἴγυπτον. Καθὰ τάχος, ἔρχου δηλονότι εἰς αἰγύπτον. Ἀπὸ κροτάφων. Ἀπὸ τῶν μυνίγγων γινόμεθα πάντες γέροντες. καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἐν τῇ πρεσβείᾳ ἔρχοιτο λευκαίνων ὁ χρόνος. διὸ δεῖτι ποιεῖν οἷς γόνυ χλωρὸν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμαζόμεν.

ΣΧΟ-

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔ', ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ εἰδύλλιον, συρακούσιαι. ἢ ἀδωνιάζουσαι. Προλογίζει δὲ, Γοργώ.

Ἐνδοῖ πραξινόα. Εὐ. γοργὼ φίλα. ὡς χρόνω. ἐνδοῖ. Ἔνδοῖ, ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. τὸ πικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ μεγαροῖ. πιθοῖ ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. Ἡ γοργὼ δὲ φησὶ πρὸς τὴν θεράπαιναν, ἔνδον ἐστὶν ἡ πραξινόα. πρὸς ἣν ἡ δούλη ὡς χρονίαν λέγει. γοργὼ φίλα ὡς χρόνω. ἀντὶ τοῦ διὰ χρόνου. εἶτα μικρὸν διαστήσασα, ἐπάγει, ἐνδοῖ. ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. Μόλις ὕμμιν ἐσώθην. Ἤδη μὲν πόνως μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην, ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων. Παντᾶ κρηπίδες. ἤγουν, παντα. χοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας. Ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. ἡ δὲ ὁδὸς πολλή. σὺ δὲ ἑκαστοτέρω ἀντὶ τοῦ πόρρω μοι οἰκεῖς. Ταῦθ' ὁ πάραρος. Ἡ πραξινόα ταῦτα φησὶ περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός. ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ, ὁ παρηρτημένος τὴν γνώμην. ὁ ἀναίρμοστος. ὁ ἀχρήσιμος καὶ μάταιος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρήρρων ἵππων. οἵτινες τῷ ζυγῷ οὐ χρησιμεύουσιν. ἰλεὸν δὲ λέγουσι τὸν φωλεὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐναυτῷ εἰλεῖσθαι. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. Οὐ λέγω ἀπφῦν. Οὕτω τὸν πατέρα

καλοῦσιν ἀφ' οὗ τις πέφυκεν. λέγεται δὲ ὑποκοριστικῶς ἤδη δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸν πρεσβύτην. Ναὶ τὰν πότναν καλὸς ἀπφῦς. Ναὶ μὰ τὴν θεόν. ναὶ μὰ τὴν κόρην. εὖ δὲ τὸ, τὰς συρακουσίας ταύτην ὀμνύναι. φασὶ γὰρ τὸν δία τῇ περσεφόνῃ τῆς σικελίαν δωρήσασθαι. ἡ πραξινόα δέ φησι ταῦτα τὸν ἄνδρα μεμφομένη. ὁ ἀπφῦς οὖν φησιν ἐκεῖνος ὡς λόγος εἰπεῖν τρισκαιδεκάπηχυς ὑπάρχων ἀνὴρ, πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον θέλων ἀγοράσαι, ἅλας ἡμῖν ἀντὶ νίτρου ἤνεγκεν, ὡς τοῦ πωλοῦντος ἅλας ἀντὶ νίτρου δεδωκότος. Χ' ὡ' μὸς ταῦτα ἔχει φθόρος. Ἡ γοργὼ ὠδὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί. καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ διοκλείδας, ἑπτὰ δραχμῶν ἠγόρασε ποκαρία γεγηρακότων προβάτων. Γεύτε πόκους ἔλαβεν ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος. Ἔργον ἐπ' ἔργω. οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ὠδὶ ἔργω. διὰ τὸ δὶς αὐτὸ πληθύνεσθαι. κυνάδες δὲ, οἷον κύνεια. τραχέα. Ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον. Τὸ περιβόλαιον. τὸ ἱμάτιον. Καὶ τὰν περονατρίδαν. Τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα ὅπερ πρῶτον ὑπεζώννυντο. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι, καὶ τὴν ἐπωμίδος ἀπλαμβάνεσθαι, ὡς αἱμακεδονίτιδες. Βᾶμες τῷ βασιλῆος εὖ ἀφνεῖω. Εἰς τὰ βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ ἀφνειοῦ καὶ πλουσίου Πτολεμαίου, θεασόμεναι τὴν ἄδωνιν. Ὧν εἶδες χ' ὧν εἶπας. Ἀντὶ τοῦ ἐξ ὧν εἶπεν, καὶ ἐξ ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ. Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶμα.

μα. Ἡ πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην γὰρ ἤθει. ὦ εὐ-
νόα, ἄρασα τὸ νᾶμα, εἰς μέσον θὲς αὐτό, θέλει εἰπεῖν, μὴ
ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις. Παῦσαι. Ὁ ποῖα
θεοῖς. αὐτὶ τοῦ εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς. κλὰξ δὲ, ἡ κλεῖς
δωρικῶς. Μαλα τοι τὸ καταπτυχές. Τὸ δίπτηχον
ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγει δὲ τὴν διπλοΐδα. ἣν
Ὅμηρός φησι, δίπλακα μαρμαρέην. Πόσσω κατέβα-
τοι ἀφ' ἱστῶ. Ἤγουν, διὰ πόσης ἐξόδου σοι κέκοπται ἀπὸ
τοῦ ἱστοῦ. ἢ διὰ πόσον σοι ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ καθηρέθη καὶ οἷον
ἐξυφάνθη; Πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶς. Πλέον ἠ-
ναλωσέ φησιν, ἢ δυοῖν μναῖν καθαροῦ ἀργυρίου. Ναὶ
καλὸν εἶπας. Τοῦτο ἀληθὲς εἶπας λέγει ἡ πραξινόα,
ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη. εἶτα αὐτιστρέφει τὸν
λόγον πρὸς τὴν θεραπαιναν καὶ φησὶ φερέμοι τὸ ἀμ-
πέχονον, καὶ τὴν θολίαν. ἤγουν τὸ σκιάδιον τὸν πέτα-
σον εὐκόσμως ἐπίθευ. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ θόλω ἐοικέ-
ναι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον, σκίῤῥον καλοῦσι. Οὐκ
ἄξω τυ τέκνον. Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸ παι-
δίον τὸ κλαῖον. καὶ φησὶν, οὐκ ἄξωσε τέκνον μετ' ἐ-
μοῦ ὅτι ἡ μορμὼ ἵππος δάκνει. εἰς κατάπληξιν οὖν ἔλε
γον. ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα, μορμολύκια ἔλεγον. Πολ
λὰ τοι ὦ Πτολεμαῖε. Τὸν φιλάδελφον λέγει, ἐποιή-
θησαν καλὰ ἔργα. Ἐξ ὧν γὰρ ἀθανάτοις ὁ τελὼν. ἐξ οὗ ὁ
πατήρ σου ἀπεθεώθη ὁ σωτὴρ Πτολεμαῖος, ὃς καὶ πατὴρ
τοῦ φιλαδέλφου. δαλεῖτο δὲ αὐτὶ τοῦ βλάπτει. πρόσπων,

πρασυρόμενος, αἰγυπτιστί. τὸ πᾶν. σὺν τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ἔργοις, καὶ οὖν. οὐκέτι γὰρ κακοῦργος λυμαίνεται τὸν παριόντα, ἐξαπατήσας αἰγυπτιστί. ἠπάτων γὰρ πολυπείρως παίζοντες κακὰ παίγνια πραλογισμοῖς αἰγυπτιακοῖς. ἀπατηλοὶ γὰρ καὶ αἰγύπτιοι. κεκροτημένοι δὲ, διαῤῥαπισμένοι. ἐθαδεῖς πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν. Ἡδίστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. Ὦ γλυκεῖά μοι γοργὼ, τὶ ἄρα ἡμῖν ἔσται. εὐλαβοῦνται γὰρ θεασάμεναι οὐ πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας. Διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα. Διαφθείρει τὸν ἱπποκόμον, ἢ τὸν ἡνίοχον. Τοί δ' ἔβαν εὐχῶραν. Οἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ κατασυναγείρομαι, ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς. Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄτριν. Ἤγουν τὸν ψυχροποιόν. Ἐξαυδᾶς ὦ μᾶτερ. Ἔν τισι γράφεται καὶ, ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. ἡ γοργὼ φησὶ πρὸς γραῦν τινά. λέγε ἡμῖν ὦ μήτερ. εὐμαρὲς εἰσελθεῖν, ἡ δὲ, φησὶ πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τῆς τῶν βασιλείων αὐλήν. Χρησμὼς ἀπρεύβυτις. Ἡ γοργὼ φησὶν ὅτι, χρησμοὺς ἀπρεφοιβάλλαλα ἡ γραῦς ἀπῆλθε. Πάντα γυναῖκες ἴσαν τι, τὸ ὡς ζεὺς ἠγάγε θ' ἥρην. Φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι. καὶ ὅτι ὁ ζεὺς λάθρα τῇ ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ ὅμηρος. Εἰς εὐνὴν φοιτῶν τε φίλους ἐλάθοντο κῆας. Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ, ἐν τῷ περὶ ἑρμιόνης ἱερῷ, ἰδιώτερον περὶ τοῦ διὸς καὶ τῆς ἥρας γάμου.

Ἱστορία.

Ἱστορία.

Τὸν γὰρ δία μυθολογεῖ ὑπὲρ βουλεύειν τῇ ἥρᾳ μιγνῆναι, ὅτε αὐτῇ ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανεὶς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τῇ ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα. ἐπὶ καθέζεται εἰς ὄρος ὅ πρῶτον μὲν, θρόναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ κόκκυξ. τὴν δὲ δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τὴν δὲ ἥραν πορευομένην μόνην, ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος. καὶ καθέζεσθαι ἐπ' αὐτὸ ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ῥιγῶντα καὶ πεφρικότα διὰ τὸν χειμῶνα, καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ὑπὲρ τὰ γόνατα αὐτῆς. τὴν δὲ ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ὑπολαβέσθαι τῆς ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. καὶ παῤῥαγείοις δὲ οἱ μέγιστοι τῶν ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον. καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ, κόκκυξ. Λαβὲ καὶ τὺ εὐνόα εὐτυχίδος. Εἰκὸς τὴν εὐτυχίδα γοργοῦς εἶναι θεραπαίναν. Ἀπρὶξ ἔχευ εὐνόα. Ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως. ὥστε μὴ διαπρῆσαι τὴν συμφυΐαν,

Κεῖς ὥρας κήπειτα. Ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ὥρας καὶ ἐσαεὶ καλῶς εἴης περιστέλλων καὶ τημελούμενος ἡμῶν. Ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ. Ἄγε ὦ δειλαία, βιάζου καὶ σύ.

ὤθει,

ὤθει, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῇ φησὶ καλλίστα ἐνδοῖ πᾶσαι. Ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλαίξας. Ὡς παροιμίας οὔσης, ἀποκλείσας τὴν νύμφην τίς, καλῶς τάγε ἔνδον ἡμῖν ἔχει φησί, διὸ καὶ ἡ γοργὼ οὕτως ἐφρόνησεν. ἔριθοι δὲ οἱ ὑπουργοί. ἤγουν, ἱερουργοί.

Ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι. Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἀληθῶς ἑστήκασι καὶ ὡς ζῶντα ἀληθῶς συστρέφονται καὶ οὐκ ἐνυφαντά εἰσιν. Ὁ τριφίλατος ἄδωνις. Ὁ πολυφίλητος, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἀσπασίν τριφίλητος. Ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη. διὸς. ἀφροδίτης, καὶ περσεφόνης ἐν ἅδῃ. Γαύσασθ' ὦ δύς τανοι. Γαύσασθε φησὶν ὦ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἄπειρα κωτίλλοισαι, ἤγουν πολυλογοῦσαι. κωτίλλην γὰρ λέγουσι τὴν χελιδῶνα. οὗτος δέ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ὑπὲρ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ πλημμᾶ αὐταῖς, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν πλεστρέφων, Τριγόνου ἐκκναισεῦντι πλατυαίσδοισαι ἅπαντα. Ἤγουν δωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι, τοιοῦτόν ἐστιν. οἱ γὰρ δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ ἁ πλεονάζοντες. ἐκκναισεῦντι δὲ, ἀντὶ τοῦ διαλέγουσιν. Κορίνθιαι εἰ μὲν ἄνωθεν. Κορινθίων γὰρ ἄποικοι οἱ συρακούσιοι ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. κορίνθιος δὲ καὶ ὁ βελλοροφόντης. πελοπονησιστὶ λαλεῦμες. ἀντὶ τοῦ κατὰ πελοποννησίους. τῆς γὰρ πελοπόννησον ὤκησαν οἱ δωριεῖς οἱ σὺν ἡρακλείδαις. Μήφυη μελιτῶδες. Ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοι-

τοῦ

ᾧ ὦ ϖορσεφόνη ἄλλῳ ἡμῶν κύριος. μελιτῶδες δὲ τὼ ϖορσεφόνω φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς κῆ κόρω. σλὰ τὰς ἑτούρας αὐτ ⸌ τ σλήμηρος, μελίοσας λέγεσθαι. Μήμοι κνεναὶ ἀκμαίξις. Μήμοι κνόν τὸ μέτρον ἀκ ψή σης. Ἀ τ ἀργείας θυγάτηρ πολυϊδρις. Ἄλκλυμτίς ἡ ποιήτρια αὐτή. ἔνιοι δὲ ἀργείας αὐτ ⸌ φασὶν εἶν θυγα τρα, ὁμώνυμον τῇ μητρί. εἶν ὃ ἐκείνην, σικυωνίαν. Δέ ασιν ἀ γολγόντε. Γολγὸς πόλις κύπρ. ὠνομασμέ νη ἀκ γολγῦ ἑνὸς ἀσλώνιδος κ ἀφροσίτης. ἰσλάλιον δὲ, πόλις κ αὐτὴ κύπρ. Αἰπ ψναί τε ἔρυκα. Ἔρυξ, ϖό λις σικελίας. ἀκ ἔρυκος τ Βοιω τ κὰι ἀφροσίτης. Χρυσῶ ϖαίζσ' ἀφροσίτα. Διὰ τότ σλκλεῖ, ὅτι οἱ ἐ ρῶντες, χρυσῶ πειθσι τὼς ἐρωμένους. Μνὶ σλυωσέκα τω. Τινὲς σλὶ ἑξαμήνσ φασὶν αὐέρχεσθ τὴν ἄσλωνιν. Ἐποίησας Βερονίκαν. Βερονίκη δὲ λέγ, τ τ σω τῆρος γυναῖκα. μητρὸς δὲ τ Φιλασέλφ κ ἀρσινόης. μαλακὸς δὲ ἔχρ ϖόσ ας ἔφη τὰς ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μα λακόν. Τὴν δὲ χαιζομένα. Ἀντὶ τ σοὶ φησὶ χαιζο μένη ἡ τ Βερονίκης θυγάτηρ ἀρσινόη ϖᾶσι μαλθῖς ἀπ ταλλει, κ δξιότ τὴν ἄσλωνιν. ἀτίλλω γὰρ ἐκ τοῦ ἁ σε ρηλικῦ μορίο, καὶ τ ταλάσσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ αὐαπαύω, καὶ μὴ σλὰ κόπ ταλαίνω. ἢ ἀκ τοῦ ἄτ ⸌ω τὸ ὁρμῶ, καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πσλῶ. καὶ σημαίνει τὸ αὐξαίνω.

Ὅσα λευὸς ἄκρα φέρονλε. Γαῖα φησὶ τὰ ἀκρό δρυα, ϖολυτίθητ τῷ ἄσλωνισλι. ἀκ ϖωνηρίας ἰσλέας ὀπωρῶν.

ὀπωρῶν. εἰώθασι γὰρ οἱ τοῖς ἀλωνίοις, πυρῶν ἢ λειβαὶ
ωείρων γίνεσι πρωϊαίοις. ἢ οὖν φυλλυθέντας κάπους, ἀ
λωνίους. προσαγορεύειν. Συρίω δὲ μύρω, χύσει ἀλα
βαστρα. ἀλαβαστρα, σπόνη μύρων λευκή. πλαθάναι
δὲ γυναῖς ἀμπλάτσι οὓς ἄρτους. ἄνθια δὲ τὰ ὠὴ πάμα
τα τῶν ἄρτων. λέγει δὲ τὰ σήσαμα. Ὅσα τ' ἀπὸ γλυ
κέων μέλιτος. αὐτὶ τοῦ πλακοῦντος διάφοροι. Χλω
ραὶ δὲ σκυάλιες. Ἀντὶ τοῦ χλωραὶ σκίωαι καὶ κολύ-
βαι, ἀνήθων σὺν αὐτῷ τῷ καρπῷ καταβεβρεγμένα γε
γόνασιν. Οἱ δέ τε λάροι. Τὰς καλύβας φησὶν ὑ-
πορρέοντα οἱ ὄρνιθες, ὡς οἱ νεόσοικοι τῶν ἀνδρῶν. Ὦ
ἔβαινος. Τῶν λοιπῶν ὀσμησιν τῶν βασιλικῶν θαυ
μάζει. Αἰετῶ. Ὡς ωεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαν-
τίνων, καὶ βασταζόντων τὸν γαννυμήδην. Πορφύρεοι
δὲ τὰ ῶτα. Ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑωεσρωμένων
τῇ λίνῃ τῆς ἀφροδίτης. ὃς φησὶν ὑπὸ τῆς μιλήτου μὴ σέ
μνηθῆναι μαλακωτέρας ὕπνα, διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἶς
κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι. οὐ μνωτεῖ τὸ φίλαμ' ἐπι.
τὸ δ' ἀλώνισθος ληναϊκή. ὀλίπω γὰρ λίκνα στῆσαι τὰ γνύφα
ὡς κνωτώσιν. ἀλλ' ἐπιχνοάζει. Ἅμα δρόσω. Ἀντὶ τοῦ
ἅμα ἡμέρᾳ. τότε γὰρ πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν. Οἱ σῦ
μες. Ἐπὶ γὰρ τῆς θάλασσαν ἐκφορόντες τὸν ἄλωνιν,
ὀρίπτουν ἐπ' αὐτῶν. Εἴκατι ωαίδων. Εἴκοσι ωαί-
δων. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀκρίκειται. ὡς καὶ σιμωνί-
δης. ὄμηρος δὲ, γυναικαίδεα καλέγει. Δουκαλίωνες.

Ἀντὶ

Ἀντὶ τ̃ ἀβυκαλίσλαιος. ἀπὸ ἀγκυλαλίωνος θεσσαλ̃. τὸ-
τ̃ωμ γὰρ ἐβασίλευσεμ ὁ ἀβυκαλίωμ. ἢ οἱ λοκροί. ἀβυκα-
λίωμ γὰρ, ϕ̃ὶ κύσλιμω τ̃ λοκρίδος ὤκησεμ. Ἴλαθιμῦ Φίλ̃
ἄσλωνι. Ἀντὶ τ̃ ἱλάσθητι, ἡ τ̃ ἀκροπλῶ σλωεικ̃ς.

ΣΧΟΛΙΑ ΕἸΣ ΙΣΤ̓ ΤΟΥ̑ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛ λιομ, χάριτες. ἢ ἱερῶμ.

Αἰεὶ τ̃ὴρ διὸς κόραις μέλει ἀοιδοῖς,
Ὑμνεῖμ ἀθανάτας, ὑμνεῖμ ἀγαθ̃ βλέπα ἀνδρ̃.
Ἡ μετὰ χάριτας. Τὰ οἰκεῖα ποιήματα. Σκυ-
ζόμθναι γυμνοῖς ποσί. λοιδορᾶσθαι. τὸ σκύζειμ λυσσώ-
ω̃ λέοντ̃, ὅταμ τὸ ω̃σπλώιομ χαλεπὸμ ὀργιζόμε-
ν̃. λέγεται δὲ ἡ τῶμ ὀφρύωμ κάθεσις, ω̃ισκώιομ.
τ̃ὴρ δὲ ποιεῖ ὁ λέωμ, ὅταμ λυσσᾷ λυκλωθῇ, καὶ μέλλῃ
πολεμεῖμ αὐτοῖς. Ὅτ̓ ἀλιβίλω ὁδὸμ ἰῶθομ. Ἤγοιω
ματαίαμ ὁδόμ. ἀλλοδίαμ. ωεπλανημέμω. ἀπὸ τ̃ ἀλῶ
τὸ πλαωῶ. Ἀπωτέρω, ἢ γόμυ λυπρόμ. πρόιμία δέ ἐστι τὸ,
πορρ̃ωτέρω ἢ λυπρόμ τ̃ γόματ̃. τίθεται δὲ αὖτη, ω̃ὶ
τ̃ωμ ἀγαπόντωμ ἑαυτούς, καὶ λεγόντωμ πρεσβυτέ-
ρους εἶναι αὐτοὺς τ̃ωμ ξγώωμ. οἱ γὰρ πορρ̃ωτέρω, οὐδὲμ
πρὸς ἡμᾶς εἰσίμ. ϕ̃ήλακτραι δὲ ἡ παροιμία, ἐλε-
χθήσεται χωρὶς ὑποσλαγολῆς. ἔσλι γὰρ οὕτως εἰπεῖμ,
πορρ̃ω-

πορρωτέρω μνήμης γίνο. εἰ δὲ μετὰ τοῦ διασολῆς δὲ κ
γένηται. Ἐν αὐτίοχοι ὁδόμοις. Ἀντὶ τοῦ ἄγαν
πλάσι. ὡς τε πολλοῖς παρέχειν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν
ἤνεσεν ὁ πλάτ αὐτῶν πρὸς τὴν νεῶν δόξαν, εἰμὴ τοὺ
σιμωνίδε ἐμνήσθησαν. αὐτίοχ δὲ βασιλεὺς συείας.
τὰς ἡ πόλις ἀλόων τὸν σιμίδ τοιαῦτα αὐείλετο ἐφωείων.
ὁ δὲ αὐτίοχ, ἐχεκρατίδ καὶ συείδ ἡός ἦν, ὡς
φησι σιμωνίδης. Ἐμετρήσαντο τοιῆται. Θεόπομ-
πός φησι τοὺς διαλύοντας τῶν ἐλευθερίων, τοιήτας κα-
λεῖσθαι πρὸ θεσσαλῶν, ὡς πρὸ λακεδαιμονίοις εἴλω-
τας. Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν. Ἐκ τούτου πολλὴ
πλάτος διηλοῖ. οἱ δὲ σκοπάδαι, λεοντίνοι τὸ γένο.
λεοντίνα ἡ πόλις θεσσαλίας. ὅθεν σκόπας ὁ λεοντίνος
λέοντ καὶ ἐχεκρατίας υἱός. καὶ σιμωνίδης γὰρ θρή-
νοις. σκοπάδαι οἱ θεσσαλοὶ. λεοντίδαι ἡ ὁ σκόπας.
Ἀοιδὸς ὁπλίτ ἄολα φωνέων. Τὸν σιμωνίδην φη-
σὶ. πρόδηλον ὄντα τοῖς πεπεισμένοις γὰρ δόξοις αὐθρά-
σι τῶν θεσσαλῶν, ὧν νίκια ἔγραψε, καὶ θρασύς. Κύ-
κνον ἔγνω. Κύκνον λέγει τὸν ποσειδῶν καὶ κάϋ-
κο, τὸν αὐτεψημένον τοῦ ἀχιλλέως. λοιδορεῖ γὰρ ἐν τῇ
χροιᾷ ἐκ γένετης, ὡς φησιν ἑλλάνικ. διὸ καὶ θῆλυν
αὐτὸν εἶπεν ὁ θεόκριτ ἀπὸ τῆς χροιᾶς. ἡσίοδ δέ
φησιν αὐτὸν, τὴν λευκαλένην ἔχειν λοιδορῶν, διὸ καὶ ταύ-
της τῆς λιλήσεως ἐτύγχανεν. Οὐ πωμῆνας ἄγων ἐκαμ'
ἀρωός. οὔπω φησὶν ὁ ὡρᾶς διῆλθεν ἀγών. ἐπὶ δὲ τοῦτο

πολλοὶ

πολλοὶ νικηφόροι, ποιητῶν χρείαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν, οὐδὲ ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἅρματος τὸν τῇδε λέγει. ἀντὶ τοῦ πολλαὶ ἔσονται μεταβολαί.

Ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι. οὐδὲ καρχιδονίαν οἰκοῦντας φησὶ φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς ἐστραίτευσαν συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ πρὰ πινδάρω. οἱ γὰρ φοίνικες, ἄποικοι τυρίων. Καὶ πότνι' ἀθάνα κούρη θ' ἃ σὺν τῇ μητρί. Τὴν δήμητραν λέγει καὶ τὴν περσεφόνην εἰληφέναι τὸ τῶν συρακουσίων ἄστυ. οἷον, τὰς συρακούσας. παρόσον κορυνθίων ἄποικοι οἱ συρακούσιοι. Παρ' ὕδασι λυσιμελείας. Ὡς θουκυδίδης φησὶ, λυσιμελείας λιμὴν ἐν συρακούσαις. Ἐχθρὸς ἐκ νάσοιο. οὐδὲ καρχηδονίους ἐκ τῆς σικελίας. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα. Διὰ τούτου γαρ ἐστιν ὁ εἰς καρχηδόνας πλοῦς ὁ κατὰ τῆς νῆσον σαρδώ, ὃ καλεῖτο σαρδῶον. Σκιπναῖον δὲ, ἑσπερινόν. ἢ πρὰ τῆς σκίπαν, ἢ πρὰ τὸ κνέφας πεποίηται. κνίψ γὰρ ζῶόν ἐστι βραδυκίνητον. Νειοὶ δὲ νέοιντο. τουτέστιν, αἱ χερσομέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὴν σπόρον. τουτέστιν, ἀροτριοῖντο. Ἡ νίκα τέττιξ ποιμένας ἐν δείους πεφυλαμένος. Ἡ νίκα ὁ τέττιξ ἀπὸ τῶν ὑψυλῶν κλάδων ἠχεῖ κατὰ τῆς μεσημβρίαν, οὐδὲ ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τῆς σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, θηρῶσι οὐδὲ τέττιγας. τὸ δὲ διαστήσαιντο, ἀντὶ τοῦ διυφήνειαν. Καὶ πόντου σκυθικοῖο. Τοῦ λεγομένου εὐξείνου. Ἀσφαλτῶ δήσασα ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφαλτῶ

ἔδησεν ἡ σεμίραμις τὸ τεῖχος αὐτὶ πηλοῦ. Εἰς μὲν ἐγὼ. ὃ ἐγκωμιάζων ἁπλοότη. Ἑτεόκλεοι θυγατέρες. ἑτεοκλέους θυγατέρας ἔφη τὰς χάριτας, ἀπὸ τοῦ ἑτεοκλέα τὸ ἁπλοῦν πρῶτον ἀφθῦσαι χάρισιν ὡς ὀρχομενῷ τῷ μινυείῳ. Ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις. Ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸ ἔφη ταῖς θήβαις, ἀπὸ τὰ τεθρυλλημένα ὑπὸ ὀργίλων τῷ ὀρχομενίῳ. ὅτος γὰρ αὐαιρεθεὶς τὸ παρὸς αὐτὸ ἁπλοῦν ὑπὸ θηβαίων, εἵλε τὰς θήβας. μὴ φόροις ἔταξεν. ἕως ὁ ἡρακλῆς τὸ ἁπλοῦν τοὺς θηβαίους ἀπέλυσε, μάχῃ νικήσας τοὺς ὀρχομενίους. Ἄπλους μὲν ἐγὼ μίμνοι μίκῳ. οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι. ἁπλόμενος ἦ, μεθ' ὑμῶν ὦ χάριτες μὴ τῶν μεσσῶν, πορδύσομαι θαρρῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ ΤΟΝ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ. ΑΡΑΤΕΙΑ ΔΕ ΛΕΛΗΚΤΑΙ ΕΙΣΒΟΛΗΝ.

Ἐκ διὸς ἀρχώμεθα μὴ εἰς δία λήγετε μοῖσαι. Ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὶ ἀείδομεν ἀοιδαῖς. Ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος γὰρ τῶν πρώτοισι λεγέσθω, καὶ τῶν μάστος μὴ μέσος. ὁ γὰρ πᾶσι φέρτατος αὐδᾷ. ὁ νοῦς. πᾶν φησὶ ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν τὸν

τὸν δίαν ἐν πρώτοις. καὶ πυμάτοις, καὶ μέσοις. καὶ πτολεμαίου οὖν μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ, καὶ μέσῳ, καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος. Ἴδαν εὖ πολύδενδρον. ὡς περὶ τὴν ἴδην τὴν πολύδενδρον ὑλοτόμος ἐλθὼν, ἔργου πολλοῦ προκειμένου σκοπεῖ πόθεν, ἄρξετο, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπρῶ, πόθεν πρὸς ὕμνον εἰσβάλλω. ἴδας δὲ φασὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη. ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐτῶν δύνασθαι ἰδεῖν πάντα. Λαγίδας Πτολεμαῖος. Τοῦ Πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ φησίν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου. Ὅκα φρεσίν, ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλεύσηται. Τῆνον καὶ μακαίρεσσι. Τὸν σωτῆρα φησὶ Πτολεμαῖον τοῦ λαγοῦ καθὸ ἐζεώθι ὑπὸ τοῦ ἡοῦ. Χαίρων ἡωνῶν περιώσιον ἡωνοῖσι. Χαίρων ὁ ἡρακλῆς, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἐγγόνων ἡοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀπαθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον, εἴς τε τὸν μέγαν ἀλέξανδρον, καὶ εἰς τὸν πτολεμαῖον. ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' ἡρακλέους. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί. τοῦ πτολεμαίου, καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου ὑπωλένιον δὲ τὴν ὑπὸ μασχάλην οὖσαν. Περικλειτὰ βερενίκα. Βερενίκην λέγει τὴν λαγοῦ μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος. αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν. Τῆς μὲν κύπρον ἔχοιτα. Ἡ ἀφροδίτη φησὶν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας. τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Θαρσήτας, σφετέροισιν ἀλλὰ ἔπει οἶκον ἅπαντα. Ζῶν γὰρ ἔτι ὁ σωτὴρ,

ἐκοινοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ τῷ Βασιλέϊ. τρεῖς δὲ ἐγένοντο Πτολεμαῖοι. ὁ λαγωὸς, ἐγέννησε δὲ οὗτος, τὸν Πτολεμαῖον τὸ σωτῆρα, ὃς τις εἶχε τὴν Βερενίκην γυναῖκα. οὗτος ἦ πάλιν ἐγέννησε, Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, ὃς τις εἶχε γυναῖκα τὴν ἀρσινόην. Σοὶ τὴ ναμεμέλητο. ἤγαρ γῶν ὦν μελέα καὶ φρονέδι ὦ. Τεὰς δ' ἀπεδάσαο τιμάς. Ἀπεμερίσω. τὰς σὰς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. Κάφας ἦ δίδυ ποθέοντι μερίμνας.

Τοῦτο δὲ ποιεῖ φησίν, ἐπεὶ ἡ ἀφροδίτη ἀπατανατήσα σα αὐτῷ, τὴν Πτολεμαίων καὶ τιμὴν ἐκοινώνησεν. ἀργείαν εἶπε τὴν τοῦ διομήδους μητέρα δηϊπύλην. λαθὰ δ' ἄργος ὧν ἀφαυσε θυγάτηρ. ὧν δὲ ὀνομαστικῶς καὶ ἀργεία καὶ λευκωλένη. καλυδώνιον δέ φησι τὸν διομήδην, ὅτι ὁ τυδεὺς ὧν ἐκεῖθεν. Καίστερώς ἀπέπαλλε. ὅτι ὁ Φιλάδελφος, γῆν τὴν νήσων ἐγκήθη τοῦ Βερενίκης.

Ἀνεγόνας θυγατέρα Βερενίκην ὠδίναστιν. ἡ γὰρ Βερενίκη, θυγάτηρ ἀνεγόνης ἦ καστάνδρας τ' ἀνεπάτρος ἀδελφὸς ἑαυτοῦ πολίτροπίων τῶν Πτολεμαίων σωσόδων, ᾧ τῇ αὐτόθι δρωμένῳ πανύγυριν, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον, πασιδῶνι καὶ νύμφαις. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, τρίοπον κατάθεσιν πολώναν. τρίοπος γὰρ βασιλεὺς, ἦ κῶ. ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασται ἦ κνίδη. Ἴδιον Πτολεμαίοις νέμων γόρας. ἡ τοῦ Πτολεμαίων πανηγύρεως, λίνδος, ἄλυ

ος, κάμηρος, κῶς, κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν δωριέων ἀγὼν ἐν τριόπῳ, νύμφαις ἀπόλλωνι, ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ δώριος ὁ ἀγὼν ὡς ἀριστείδης φησί. τὸ δὲ τρίοπον, ἀκρωτήριον τῆς κνίδου, ἀπὸ τριόπου τοῦ ἄβαντος. ὡς ἐν τοῖς περὶ κνίδου ἰάσων φησίν. Ἰσον καὶ ῥήναιαν. νῆσος οὕτω λεγομένη. ἣν καὶ δῆλον φασί. τῆς δὲ ῥήναιαν προσῆψε τῇ δήλῳ πολυκράτης ὁ σαμίων βασιλεύς. Οὐ δέ τις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει. Ὁ μοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις, τρισμύριαι, τρισχίλιαι, τριακοντατρεῖς. Τὰ δὲ κτεατίζεται. Καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ. Μυρμαίκων. Περὶ τῶν μυρμήκων τῶν μετὰ λευόντων χρυσὸν ἐν ἰνδοῖς, πολλοὶ ἱστορήκασι. Μοῦνος ὅδε προτέρων. Οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκ πάλαι θανόντων καὶ πρὸ μικροῦ, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισε. Αὐτός τ' ἰφθίματ' ἄλοχος. Πτολεμαίω τῷ φιλαδέλφῳ, συνώκει πρότερον ἀρσινόη ἡ λυσιμαίχου. ἀφ' ἧς καὶ οὗς παῖδας ἐγέννησεν. πτολεμαῖον. καὶ λυσίμαχον, καὶ βερενίκην. ὑπὸ βουλεύουσαν δὲ ταύτην εὑρὼν, καὶ σὺν αὐτῇ ἀμύντα καὶ χρύσιππον τὸν ῥόδιον ἰατρὸν, τούτους μὲν ἀνεῖλεν. αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς κοπτὸν, ἢ εἰς τόπον τῆς θηβαΐδος. καὶ τῆς οἰκείαν ἀδελφὴν ἀρσινόην ἔγημε. καὶ εἰσε ποιήσατο αὐτῇ, οὗς ἐκ τῆς προτέρας ἀρσινόης γενηθέντας παῖδας. ἡ γὰρ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ αὐτοῦ, ἄτεκνος ἀπέθανεν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΗ. ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ πρὸν εἰδύλλιον, ἑλένης ὑπὸ θαλαμίου. καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου στησιχόρου ἑλένης ἐπιθαλαμίου. τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων, τινὰ μὲν ἄδεται ἑσπέρας. ἃ λέγεται κατακοιμητικά. ἅ τινα ἕως μέσης νυκτὸς ἄδουσι. τινὰ δὲ ὄρθρια. ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. τὸν δὲ ὑπὸ θαλαμίον ἄδουσιν αἱ πρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς πρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἡ φωνὴ μὴ ἐξακοῦται. λανθάνη δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν πρθτένων φωνῆς. Γρώϊζα. Ἤγουν, πρωϊνός. πρὸ τοῦ δέοντος. Νεολαία. Νεολαία ἐστὶ κυρίως, ὁ ἐκ νέων λαός. Ἐξ ὄλπιδος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκ λεκύθου. μενελάου δὲ καὶ ἑλένης ἀναγράφοντες παῖδες, σωσιφάνης καὶ ἴολμος. οἱ δὲ, θρόνιον. θυγατέρες δὲ, μελίτη, καὶ ἑρμιόνη.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑκος τῆς πρώτης Ἰουστιανῆς καὶ πάσης βουλγαρίας, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ πεδασίμου, ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ Θεοκρίτου σύριγγα.

Δίκαιος ἂν εἴην, οὐχ ἁπλῶς τὰ τῆς ἀληθείας δοκοῦντα, δύσληπτον γὰρ ἡ ἀλήθεια. τὰ δὲ ἐμοὶ τυγχάνειν

χάνειν ἀληθείας ἐπειλημμένα διὰ τὴν ὑμετέραν λέγειν ἀξίωσιν. εἴη δὲ τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα, καὶ ἀληθείας ἐν τὸς εἶναι. τὸ δὴ τοῦ Θεοκρίτου σύριγγος, αἰνίγματι μὲν ὅμοιον. διαί τε τὴν τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθιγῶς τῶν μνημονευθεισῶν ἱστοριῶν ἔχεσθαι, καὶ τὸ ἐλλειπὲς τοῦ συντάξεως. καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀττικὴν συνήθραν, ἀλλά τινα ἔκφυλον πολλὴν ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν. ἔχει μέντοι τόνδε τὸν τρόπον ἡ ταύτης ἀναπτύξις ὅσα ἐμοὶ δοκεῖ. Σύριγξ οὔνομ' ἔχεις. ἄδει δέ σε μέτρα σοφίης. Ὁ πρῶτος στίχος, ἀκρεκομμένην ἰδίως ἔχει τὴν ἔννοιαν. ἔστι γὰρ ὑπὸ γραφὴ τοῦ σύριγγος. πρὸς τὴν σύριγγα δὲ αὐτὴν ὁ λόγος, ἀκρὸ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος, ὡς ἔχεις μὲν ὄνομα αὐτὴ, τὸ, σύριγξ. τουτέστιν, σύριγξ μὲν καλῆ, κατὰ τὰς λοιπὰς σύριγγας. ἄδει δέ σε αὐτὶ τοῦ ψάλλει, οὐ τὸ ἀδικὸν, εἴτουν ἁρμονικὸν μέρος τοῦ σοφίας, ἤγουν μουσικῆς, ἀλλὰ τὸ μετρικόν. οὐ γὰρ ἐμπνευστὴ αὕτη ἡ σύριγξ ἵνα καὶ ὠδὰς ἔχη, ἀλλὰ μετρουμένη τοῦ καλλίστω τῶν μέτρων δακτυλικῶν. ἢ καὶ ἄλλως. ἄδει δέσε, οὐχὶ αἰσθητὴ ἔμπνευσις στόματος, ἀλλὰ τὰ μέτρα τοῦ σοφίας. ἤγουν, αὐτὴ ἡ σοφία περιφραστικῶς. εἶτα ἀκρτείνει τὸν λόγον πρὸς τὴν πηνελόπην, τοῦ τοῦ ὀδυσσέως ὁμόκοιτον. ἐπεὶ γὰρ τῷ πανὶ ἀφιέρου τοῦ σύριγγα, τοῦ πανὸς δὲ μήτηρ ἡ πηνελόπη κατὰ τὸν μῦθον, ἐκεῖθεν ἀξιοῖ τοῦ λόγου κατάρξασθαι. ἐφησίν. Οὐδενὸς εὐνάτειρα. Μακροπτολέμοιο δέ. ὦ εὐνάτειρα καὶ

σύζυγε τοῦ ὀδυσσέως. ἤγουν τοῦ ὀδυσσέως. οὕτω γὰρ ὀδυσσεὺς κεκλῆσθαι προσεποιήσατο, ἡνίκα μετὰ τὴν ἐκ τροίας ὑποστροφὴν ἀλώμενος, τῷ κύκλωπι πολυφήμῳ ἐνέκυρσεν, ὃν καὶ τετύφλωκεν. ἢ, ὀδυσσεὺς τῶν μνηστήρων εὐνάτειρα. ἵνα καὶ οἰκείως ἔχῃ ὁ λόγος. πηνελόπης γὰρ καὶ τῶν μνηστήρων ὁ πᾶν, ἐξ οὐρίων εἴτουν ἀνεμιαίων γαμῶν, κατὰ τὴν μυθώδη τοῦ ἀρατείαν παρείς. ἑκάστω μὲν γὰρ τῶν μνηστήρων, ὑπισχνεῖτο τὸν γάμον ἡ πηνελόπη. ταῖς δὲ ἀληθείαις, ὀδυσσεὺς γυνὴ γέγονε. μήτηρ δὲ μακροπτολέμου, ἤγουν, τοῦ τηλεμάχου. τῆλε γὰρ τὸ μακρὰν, καὶ μάχη ὁ πόλεμος. ἐκ μὲν γὰρ κίρκης, τελέγονος. ἐκ δὲ πηνελόπης τῷ ὀδυσσεῖ γεννᾶται τηλέμαχος.

Μαίης ἀντιπάτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα. Τὸ ἑξῆς, ὦ πηνελόπη. σὺ τέκεν καὶ ἐγέννησας τὸν θοὸν καὶ ταχὺν ἰθυντῆρα καὶ ποιμένα τῆς ἀμαλθείας τῆς μαίας καὶ τῆς τροφοῦ τοῦ διὸς τοῦ ἀντιπάτρου, καὶ τοῦ ἐναντιοθέντος τῷ ἰδίῳ πατρί. τῷ κρόνῳ δηλαδή. ἤγουν, τὸν πᾶνα. οὕτω γάρ φησιν ἀνεῖσθαι πανὶ, τὴν τῶν ποιμνίων ἐφορείαν. ἀπὸ δὲ μόνης τῆς ἀμαλθείας, συννοεῖν δεῖ καὶ πᾶν θρέμμα. τινὲς δὲ τὸν ἀντιπάτρου, ἐκ τοῦ ἀντὶ πέτρας γεγενῆσθαι φασίν, ἵν' ἦ, ἀντίπετρος ὁ ζεύς. ἀνθ' οὗ δηλονότι πέτρα ἐδόθη τῷ κρόνῳ, ζητοῦντι τὸν δία βρέφος ἔτι ὄντα καταπιεῖν. ὡς δὲ παιδοφάγος ὁ κρόνος, καὶ ὡς λίθον ἀντὶ τοῦ διὸς καταπέποκεν ὑπὸ τῆς ῥέας ἀπατηθεὶς, καὶ ὡς ἐκ τεθείη ὁ ζεὺς, καὶ ὑπ' ἀμαλθείας αἰγὸς

γὸς μαιευθείη, δῆλον ἐκ τῶν ἱστοριῶν, καὶ οὐδεῖ λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτῶν ἀκριβώσασθαι. Οὐχὶ κεράσαν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. Ἐπεὶ δὲ οὐ κυριωνυμικῶς εἶπε τὸν παῦα, ἀλλὰ ἰθυντῆρα τῶν θρεμμάτων, ἢν δὲ καὶ κομάτας ποιμένων ἐπίσημος, ὡς φιλόθεος ἢ φιλόμουσος, ποιεῖται διαστολὴν καὶ φησίν. οὐχὶ τὸν κομάταν λέγω τὸν κεράσαν. τουτέστι, τὸν ποιμένα τῶν κερασφόρων ζώων. οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν κεραστής, ἤγουν κερασφόρος. ὅν ποτ' ἐθρέψατο μέλισσα, ἢν φησὶ ταυροπάτορα. τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸν ταῦρον πατέρα. γενέσθαι γὰρ ταῖς μελίσσαις ἀρχὴ. σῆψις βοείων κρεῶν. Ἱστορία. Ἱστόρηται δὲ περὶ τοῦ κομάτα οὗτος ὡς ποιμὴν ὤν, καθ' ἑκάστην ταῖς μούσαις, ἐκ τῶν θρεμμάτων ἔθυεν. ἐφ' ὧ δυσχεράνας ὁ δεσπότης αὐτοῦ κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν ξυλίνῃ λάρνακι, μούσαις ὑπὸ τρέψας τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, ἃς ὑπερβαλλόντως ἐσέβετο. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀνοίξας τὴν λάρνακα ζῶντά τε τὸν κομάταν εὑρίσκει, καὶ κηρία μέλιτος, οἷς περιεσώσατο τὴν ζωήν. Ἀλλ' ἀπέλιπεν. Οὗ αἶθε πάρος φρένα τερμάσακους. οὐχὶ τὸν κομάταν οὖν φησι λέγω, ἀλλὰ τὸν παῦα ὃν ἀπὸ σοῦ ἡμῖν ἔλιπεν. ἀντὶ τοῦ, ὃν γεννηθέντα σοι, δέδωκας ἡμῖν. τὸ δὲ λέγειν ὡς καὶ κομάτας πηνελόπης υἱός, μὴ καὶ ταῖς ἀληθείαις ἀνάρμοστον εἴη, σκοπεῖν ἄξιον. πηνελόπη μὲν γὰρ εἰς ἰθάκην. κομάτας δὲ σικελός. καὶ ἡ μὲν, ὑπὸ τῶν ἰλιακῶν. ὡ δὲ, ὑπὸ τῶν ῥωμαϊκῶν. μεταξὺ δὲ τοῖν τόποιν καὶ

χρόνοιν τούτοιν, χάσα μέγμα ἐστήρικται. οὗ πανός, αἶθε
καὶ ἔφλεγε καὶ ἀνῆπτε τὴν φρένα καὶ τὴν ψυχὴν, τέρ-
μα σακους. οὐχὶ μεταληπτικῶς γυνὴ τὶς ἴτις καλουμένη
ὁμονύμως τῇ ἴτυϊ τῷ τέρματι τοῦ σάκους, ἀλλ' αὐτὴ ἡ
ἴτις τουτέστιν ἡ ἀσπίς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ
μόνης τῆς ἀσπίδος, καὶ πᾶν ὅπλον. ἵν' ἦ ἡ ἔννοια, ὅτι ἔρω
τα εἶχε τῶν ὅπλων. ἤγον, τῶν πολεμικῶν ἔργων. ἱστόρητε
γὰρ ὁ πᾶν, συστρατεῦσαι τοῦ διονύσω παρ' ἰνδοὺς, καὶ
ἔργα ποιῆσαι πολεμικά. τὸ δὲ πάρος ἤγουν πρότερον,
οὐκ ἐναντιοῦται τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἀεὶ ὁ πᾶν περὶ τὰ πολε-
μικὰ ἠσχολῆσθαι ἱστόρηται, ἀλλ' ὅτε ὁ διόνυσος κατὰ τῆς
ἀσίας ἐστρατεύσεν. Οὗ ὄνομ' ὅλον δίξων. Ἤγουν, οὗ
ὄνομα ὅλον δίζων. τουτέστιν ἐκ δύο ζώων σύνθετον. τὰ
μὲν γὰρ κάτω ὁ πάν τράγος. τὰ δ' ἄνω, ἄνθρωπος. λαμ
βάνει δὲ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἀντὶ εἴδους τοῦ πανός. οὐ γὰρ τὸ
ὄνομα τοῦ πανὸς δίζων, ἀλλὰ τὸ εἶδος. Ὃς τᾶς μέρο-
πος πόθον κούρας γηρυόνας ἆθεν. ὃς ἦθε καὶ ἀνῆπτε πό-
θον καὶ ἔρωτα ἕνεκεν τῆς κόρης. ἤγουν τῆς σύριγγος. οὐ
γυναικός τινος ὥς φασι κατὰ μετάληψιν, ἀλλὰ τοῦ ἐμ
πνευστοῦ ὀργάνου. κόρην δὲ φησὶ, διὰ τὸ τερπνὸν καὶ τὸ τῆς
ἡδονῆς μαλθακὸν καὶ φιλοτήτων ἐπαγωγόν. οὗ χαι-
ρὶν καὶ ὠλφέρει, μέροπος γηρυόνης. τουτέστι, μεμεσμένης
κατὰ τὴν ὄπα. εἰ γὰρ μονόφθογγος, εἴτουν μονόφωνος ἦν
ἡ σύριγξ, ἦν ἂν ἀνάρμοστος. καὶ μὴ δὲ ψυχὴν ἀνθρωπίνην
καλεῖν οἷά τε. ἡ γὰρ ψυχὴ, ἐξ ἁρμονιῶν συνέστηκε, καὶ ἐκ

μόνων

μόνων τῶν συγγενῶν ἁρμονιῶν καλεῖσθαι πέφυκεν. ἁρμονία δὲ ἐστι πολυμιγαίων καὶ δίχα φρονεόντων ἕνωσις. τὸ δὲ γηρυόνης, ἀντὶ τοῦ φωνητικῆς, ἀπὸ τοῦ γῆρυς ἡ φωνή.

Ὑστερόφωνα δὲ ἠχοῦς καὶ θυγατέρας φωνῆς, ὡς ἄργα μοι παρέδραμε. Τᾶς ἀνεμώδεος. Ἤγουν, τοῦ ἐμπνευστῆς. ἐμπνευστὸν γὰρ ἡ σύριγξ. Ὃς μοίσα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνω. Ὃς ἤγουν ὁ πὰν τῆ μούσῃ τῆ καλλιόπῃ, μᾶλλον δὲ τῆ μελπομένῃ, καὶ πάσας. διὰ τοῦ ἑνικοῦ αἰνίττεται ὀνόματος. πῆξε δὲ καὶ κατεσκεύασε λιγὺ καὶ ὀξύφωνον ἕλκος. καὶ σύριγγα κατὰ μετάληψιν. καὶ γὰρ ἡ σύριγξ, οὐ μόνον τὸ ἐμπνευστὸν ὄργανον τὸ ποιμενικὸν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ διαβεβρωμένον ἕλκος τὸ μοτοῦ δεόμενον. ἀντὶ γοῦν τοῦ ἑτέρου σημαινομένου τοῦ σύριγγος ἤγουν τοῦ ὀργάνου, τὸ ἕλκος παρείληφεν. ὅπερ ἐστὶ μετάληψις. ἰοστεφάνω δὲ μούσῃ, ὡς θηλέια θεᾶ θηλείαις γὰρ πρέπον στέφανος. τὸ δὲ λέγειν μοῦσαν ἰοστέφανον τὸ ἔαρ, οὔ μοι δοκεῖ λόγου ἔχεσθαι. Ἕλκος ἄγαλμα πόθοιο πυροσφαράγου. ἔστι δὲ ἡ σύριγξ, ἄγαλμα. ἤγουν τέρψις καὶ προξυσμὸς τοῦ πόθου τοῦ ἐγκαρδίου. ὃν πυροσφάραγον λέγει, ὡς ἐν τῷ πυρὶ τῆς καρδιακῆς θέρμης σπαραττόμενον, καὶ ἀναφλεγόμενον. Εἰδέναι δὲ ἄξιον, ὡς ὑποδοχὴν τοῦ τριμοροῦς τῆς ψυχῆς, λέγω δὴ λόγου, θυμοῦ καὶ ἀλθυμίας, τρεῖς σωματικὰς ἀρχὰς κυριωτάτας, ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. ἐγκέφαλον μὲν, εἰς ὑποδοχὴν τοῦ λογιστικοῦ. καρδίαν δὲ, τοῦ θυμοειδοῦς. ἧπαρ δὲ, τοῦ ἀλθημητικοῦ. ἀρ-

χὴ δὲ

χὴ δὲ πάλιμ αὖτῶν ἡ λαρδία. διὸ κ̀ ἀπαθεςάτη. φίνιμ
ει κ̀ ἐγκαρδιόμητις τ̀ πόθομ ἐρεῖ, ὀχ ἁμάρτη τ̀ δίεον-
τος, δι' ὃ κ̀ ἥπατος εἶν τὼ λαρδίαν ἀρχιώ. Ὁς
σβέσφν αὐορέαν ἰσαωδία. Ὁς ἤγαμ ὁπαύ, εσβόλε τὼ
πορσικῶ ἀγερχίαν, ὅτε σωεςρατήγ τῷ διονύσω.
ῶ κ̀ ἰσαωδία, ἤγαμ ὁμώνυμομ φησὶ τ̀ παππόφονα. τ̀
πορσέως δηλαδή. ἀπὸ γὰρ περσέως, πέρσης. ἀφ' οὗ τὸ
περσῶμ γένος. παππόφονος δὲ ὁ πορσεύς, καθὼς ἱσορεῖ
κ̀ λυκόφρωμ. τὸμ γὼ πάππομ ἀκείσιομ, μετὰ τὸμ κ̀
γοργόνης ἆθλομ ἀπέκ]ανε. κ̀ ἀφείλετο. ἀπὸ κοινοῦ τὼ ἀνο
ρέαν, καὶ τὼ περσικῶ ἀλαζονείαν. ὑπὸ φ] τυφίας. ἤ-
γαμ τ̀ ὀὐρώπης μετωνυμικῶς. φὼ γὰρ τῇ τύρω, τῇ ὀὐρώ-
πη ὁ ζεὺς ἐμίγη. Ὦ, τόδε τυφλοφόρωμ. Ὦ ἶνι πα-
νί τὸ πᾶμα κ̀ ἱστῆμα τόδε τ̀ τυφλοφόρωμ, ἤγαμ, τ̀ ποι
μένα κ̀ μετάλη]ιμ. τουτέσι πηροφόρωμ. ἢ σκηοφό-
ρωμ. πηροφόρος γὼ κ̀ ὁ τυφλοφόρος, τὸ ἐρατὸμ κ̀ ὠὼθυ
μητὴμ κ̀ ψυχὴμ ὁ πάρις ἤγαμ ὁ θεόκλυτος κ̀ μετάλη-
λη]ιμ, δι' ὃ κ̀ τὸμ πριαμίδην πάριν ἱρίναι τὰς βρεῖς
θεὰς περὶ τοῦ μήλου. καὶ φ] ἔριδος. ἢ δηώαδος καλεῖαδος
θεόκλυτον, θέτο καὶ ἀνέθηκεν ὁ σιμιχίδης, καὶ ὁ υἱὸς τ̀
σιμιχίδου. εἶτα πρὸς αὐτὸμ τὸμ πᾶνα προσφώνημα.

Ὦ βροβδᾶμου σάτας. Ὦ πανὺ βροβδᾶμου. ἤγαμ πε-
τροβᾶμου, ἐκ πετρῶν γὰρ οἱ βροτοὶ κ̀ τὸμ παλαιὸμ
μῦθομ. οἷσπερ καὶ ἔρως τ̀ νυμφόλης φ] σήτης κ̀ γυναι-
κὸς, τ̀ δέτας κ̀ λυδῆς. Κλοποπάρτ' ἀπάρρ. Ἤ-

γουῶ,

γου, ἑρμοῦ τοῦ κλέπτου υἱέ. κατάτινας γὰρ πάλιν, ἑρμοῦ
παῖς ὁ παύ. ἀπάτορ, ἤγουν, πολυπάτορ. ἐκ πολλῶν
γὰρ τῶν μνηστήρων γεγένηται. λαρνακόγυιε. ἤγουν χηλόπου
κατὰ μετάληψιν. χηλός γὰρ τὸ κιβώτιον, καὶ ἡ λάρναξ. καὶ
χηλὴ ὁ ὄνυξ. χαίροις ἡδὺ μελίζοις ἐν τῇ σύριγγι τῇ ἔλλο-
πι καὶ τῇ ἀφώνῳ. τῇ ἐλλοπομένῃ δηλαδὴ, ὀπὸς καὶ φω
νῆς. αὐτὴ γὰρ καθ' ἑαυτὴν ἡ σύριγξ μὴ ἐμπνεομένη πρός
τινος, ἄφωνός ἐστι. τῇ κόρῃ πάλιν καθὼς εἶπον, διὰ τὸ τερ
πνὸν καὶ ἐπαγωγὸν, τῇ καλλιόπῃ, καὶ καλλίστην ἐχού-
σῃ ὅπα ἐπὰν ἐμπνέηται. τῇ νηλεύστῳ, καὶ ἀθεάτῳ. ἀκρὸ
τοῦ νῆ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λαίω, τὸ βλέπω ἀθέατον γὰρ τὸ
ἀπήχημα. ἢ νηλεύστῳ, τῇ ἀλιθοβολήτῳ. ἤγουν ἀθαναί-
τῳ. ἀκρὸ τοῦ νῆ στερητικοῦ, καὶ τοῦ λεύω τὸ λιθο-
βολῶ. ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθαί-
ζεται.

Τέλος τῶν εὑρισκομένων σχολίων, εἰς τὰ
θεοκρίτου εἰδύλλια.

BASILEAE, PER HAEREDES
ANDREAE CRATANDRI
M. D. XLI.

